

**ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ
КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ ДО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ¹**

Авторський колектив:

Робоча група з підготовки законопроекту:

Голова робочої групи – професор В. Я. Тацій – ректор Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

Заст. голови – професор В. І. Тютюгін – завідувач кафедри кримінального права.

Члени робочої групи:

Професор О. В. Капліна – зав. кафедри кримінального процесу.

Професор О. Г. Шило – зав. кафедри кримінального процесу та оперативно-розшукової діяльності.

Професор В. М. Гаращук – зав. кафедри адміністративного права.

Професор Л. М. Демидова – кафедра кримінального права.

Доцент Ю. В. Гродецький – кафедра кримінального права.

Доцент О. В. Євдокімова – кафедра кримінального права.

Доцент Ю. А. Пономаренко – кафедра кримінального права.

Доцент А. О. Байда – кафедра кримінального права.

Доцент А. Р. Туманянц – кафедра кримінального процесу.

Канд. юрид. наук О. Д. Комаров – кафедра кримінального права.

Канд. юрид. наук М. А. Рубашенко – кафедра кримінального права.

¹ Законопроект підготовлений у лютому 2017 року і спрямований у квітні цього ж року до Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

ОСНОВНІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ЗАКОНОПРОЕКТУ

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження інституту кримінальних проступків»

Одним із напрямів реформування кримінального законодавства відповідно до Концепції реформування кримінальної юстиції, затвердженої Указом Президента України від 8 квітня 2008 року № 311/2008, є впровадження до законодавства України кримінального проступку.

Поняття кримінального проступку вже текстуально з'явилося у Кримінальному процесуальному кодексі України 2012 року (далі – КПК), де зазначається, що закон України про кримінальну відповідальність включає до себе «законодавчі акти України, які встановлюють кримінальну відповідальність», тобто «Кримінальний кодекс України та закон України про кримінальні проступки» (п. 7 ч. 1 ст. 3 КПК України).

На необхідність перегляду вітчизняних форм юридичної відповідальності у напрямі їх гуманізації та всебічного захисту прав і свобод громадян неодноразово у своїх рекомендаціях звертав увагу і Європейський Суд з прав людини. Зокрема, відповідно до його рішень, віднесення діяння до злочину чи іншого виду правопорушення залежить не тільки від його місця у національній правовій системі, а й від характеру вчиненого діяння та ступеня обмежень прав і свобод особи, які визначаються застосованим видом стягнення (покарання).

Отже, метою запровадження інституту проступку до правової системи України є:

- а) реалізація державної політики щодо гуманізації кримінальної відповідальності;
- б) декриміналізація низки діянь, що на теперішній час визнаються злочинами;
- в) забезпечення повного та всебічного захисту прав і свобод особи, яка притягується до відповідальності за адміністративні правопорушення так

званої «судової юрисдикції», які тягнуть за собою найбільш суворі види заходів впливу;

г) зменшення кількості осіб, до яких застосовуються такі покарання, як позбавлення чи обмеження волі;

г) суттєве зменшення кількості осіб, які притягуються до кримінальної відповідальності й у зв'язку з цим мають судимість.

Вирішення цих завдань можливо декількома шляхами.

А. Зокрема, пропонується з урахуванням наявності інституту кримінального проступку у чинному КПК вирішити питання щодо проступку в межах КК України шляхом запровадження поняття кримінального проступку як самостійної категорії злочинних діянь, до числа яких віднести не тільки деякі злочини невеликої тяжкості, а й адміністративні правопорушення так званої судової юрисдикції. Однак такий підхід призведе до фактичного *розширення меж криміналізації*, оскільки діяння, які на теперішній час визнаються адміністративними правопорушеннями, відповідно до запропонованого підходу будуть розглядатися як злочинні, а отже тягнути за собою *кримінальну відповідальність і засудження особи обвинувальним вироком суду* навіть за відсутності судимості. Викладене свідчить, що вирішення поставленої проблеми у такий спосіб навряд чи є доцільним, бо матимете своїм наслідком істотне збільшення кількості осіб, притягнутих до кримінальної відповідальності, причому за незначні за ступенем своєї небезпеки діяння, що може призвести до зайвого напруження у суспільстві. Тому не випадково заснований саме на таких засадах законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження кримінальних проступків» (реєстр № 2897) був відхилений в цілому на засіданні Верховної Ради України від 23.05.2017 р.

Б. Інший підхід полягає у вирішенні вказаних завдань у рамках Кодексу України про адміністративні правопорушення. Утім він також не повною мірою вирішує проблему, бо за умови розміщення інституту проступку в межах КУпАП особа, притягнута до відповідальності, фактично буде позбавле-

на тих процесуальних правових гарантій, які є необхідними для її всебічного захисту прав і свобод. Крім того, за такого підходу не вирішується і питання про те, що на цей час у КУпАП містяться невластиві йому норми, які встановлюють адміністративну відповідальність за такі правопорушення, що не пов'язані з посяганням на управлінські відносини і за своєю природою не є суто адміністративними (приміром, дрібне викрадення чужого майна, дрібне хуліганство, порушення правил безпеки дорожнього руху тощо).

В. Наведене свідчить, що найбільш доцільним уявляється вирішення таких завдань у межах окремого нормативного акту – Закону (Кодексу) України про проступки. Розробка вказаного нормативного акту створить підстави для формування самостійного виду юридичної відповідальності, який є відмінним як від адміністративної, так і від кримінальної. Саме такого напрямку вирішення проблеми впровадження інституту проступку до законодавства України і дотримуються фахівці Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, які свого часу розробили відповідну концепцію (концептуальну модель) і опублікували її для широкого обговорення громадськістю¹.

Г. Водночас ми розуміємо, що такий підхід запровадження інституту проступку потребує кардинального реформування національної правової системи з удосконаленням перш за все положень Конституції України та багатьох інших нормативно-правових актів. Безумовно, реалізація цього підходу потребує тривалого часу і створення по суті нової галузі вітчизняного законодавства, а також вироблення критеріїв її відмежування від кримінального законодавства і законодавства про адміністративну відповідальність. Тому може бути запропонований і більш раціональний (компромісний) шлях вирі-

¹ Тацій В., Тютюгін В., Капліна О., Гродецький Ю., Байда А. Концепція впровадження проступку шляхом прийняття Закону (Кодексу) про проступки (Проект для обговорення). *Юрид. вісник України*. 24–30 травня 2014. № 21. С. 12–13; 31 травня–6 червня 2014. № 22. С. 12–13; 7–13 травня 2014. № 23. С. 12–13; Тацій В. Я., Тютюгін В. И., Каплина О. В., Гродецкий Ю. В., Байда А. А. Концептуальная модель установления ответственности за проступок в законодательстве Украины (Проект для обсуждения). *Проблемы законности*. X. 2014. Вып. 125. С. 7–31.

шення цього питання – внесення відповідних змін до Кримінального кодексу України без розширення меж криміналізації у цілому, тобто без віднесення до кримінальних проступків адміністративних правопорушень. Для цього було б достатнім визнати кримінальним проступком переважну більшість діянь, які у чинному КК віднесені до злочинів невеликої тяжкості, передбачити за їх вчинення тільки такі види покарань, що не пов'язані з позбавленням волі, і виключити можливість визнання такими, що мають судимість, осіб, як відбули покарання за проступки.

Що стосується адміністративних правопорушень, то, враховуючи неодноразові рекомендації Європейського Суду з прав людини, одночасно з реформуванням КК пропонується вилучити із системи адміністративних стягнень такі їх види, як арешт, конфіскація та оплатне вилучення майна. Крім того, слід установити хоча і спрощену, але таку процедуру їх розгляду у суді, яка б у повному обсязі гарантувала забезпечення прав, свобод і законних інтересів осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності.

Наведені та інші базові підходи викладені науковцями Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого у відповідних проектах Концепції² та проекті Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження інституту кримінальних проступків». Запропонований шлях сприятиме мінімальному втручанням в кримінальне законодавство та законодавство про адміністративну відповідальність. Це також дозволить запровадити інститут кримінального проступку в правову систему України в найближчий строк та оптимізувати роботу органів досудового розслідування і судів.

Пропонуючи зазначений законопроект, його автори виходили з таких концептуальних засад.

² Борисов В. І., Тютюгін В. І., Демидова Л. М. Кримінальний проступок: концептуальні засади запровадження до національного законодавства. *Вісник Асоціації кримінального права України*: електрон. наук. вид. 2016. Вип. 2(7). С. 129–142. URL: http://nauka.nlu.edu.ua/?page_id=2256 (дата звернення: 20.02.2017).

1. Обраний у законопроекті підхід покликаний вирішити головне, сутнісне, принципове завдання – *встановлення чіткого «вододілу», розмежування між злочинними і такими діяннями (проступками), які в сучасних умовах хоча і залишаються у межах кримінально-правового регулювання, але не становлять підвищеної суспільної небезпеки і тому взагалі не потребують у разі їх вчинення застосування такого суворого виду покарання, як позбавлення волі, адже ефективна протидія ним цілком може бути забезпечена шляхом застосування таких видів покарань, які не пов'язані з позбавленням волі.*

2. Як відомо, саме з цього завдання виходить і затверджена Указом Президента України Концепція реформування кримінальної юстиції від 8 квітня 2008 р., в якій запровадження кримінальних проступків розглядається не як *самоціль* і не тільки як необхідність встановлення спрощеної процедури кримінального провадження стосовно них, а як один із важливих напрямів реформування кримінального законодавства з метою його подальшої оптимізації, демократизації та гуманізації, посилення захисту прав і свобод людини відповідно до вимог міжнародних правових актів і зобов'язань нашої держави перед європейським та світовим співтовариством, з метою гармонізації вітчизняного законодавства з правом ЄС і його наближення до міжнародних стандартів у галузі боротьби з кримінальними правопорушеннями, і на цій підставі як шлях до відмови від застосування найбільш суворих заходів кримінально-правового характеру щодо осіб, які вчинили діяння, що не становлять підвищеної суспільної небезпеки.

3. Відповідно до згаданої Концепції особи, які притягуються до відповідальності не за кримінальні, а за адміністративні правопорушення, що мають судову юрисдикцію та за які передбачено такі заходи стягнення, як, наприклад, арешт, конфіскація майна тощо і які (заходи) мало чим відрізняються за своєю суворістю від кримінальних покарань, на сьогодні ще не отримали належних процесуальних гарантій, зокрема щодо права на правову допомогу, права на оскарження судових рішень тощо, передбачених Конвенцією

про захист прав людини і основоположних свобод. Саме на ці питання неодноразово звертав увагу у своїх рішеннях і Європейський Суд з прав людини, підкреслюючи, що важливим є не те, до якої сфери правового регулювання (кримінально-правової чи адміністративно-правової) віднесено те чи інше діяння в національному законодавстві, а те, які саме каральні стягнення за нього встановлені й які правові гарантії щодо захисту основоположних прав людини створені щодо осіб, до яких ці стягнення застосовуються.

Зазначену проблему і має, на наш погляд, вирішити введення до законодавства такої категорії діянь, як кримінальні проступки, шляхом удосконалення як кримінального, так і законодавства про адміністративну відповідальність. Отже, впровадження кримінального проступку повинно бути пов'язано з реформуванням не тільки кримінального а й чинного законодавства про адміністративну відповідальність.

4. Безумовно, слід усвідомлювати, що вирішення усіх цих завдань у межах одного законопроекту навряд чи можливо, особливо це стосується законодавства про адміністративну відповідальність, яке, на наше переконання, потребує кардинального реформування. Але перший крок у цьому напрямі може бути зроблений, як уявляється, і у межах цього законопроекту, який стосується головним чином впровадження до кримінального законодавства України інституту кримінальних проступків.

Вважаємо, що стосовно законодавства про адміністративну відповідальність навіть у межах проекту щодо впровадження інституту кримінальних проступків може бути запропоновано таке.

По-перше, відмова від застосування такого виду адміністративного стягнення, як адміністративний арешт (п. 7 ст. 24, ст. 32 КУпАП), а у санкціях окремих статей КУпАП, в яких він передбачений, – або виключення його застосування, або у випадках, де це доцільно, заміна адміністративного арешту таким видом стягнення, як громадські роботи (п. 5-1 ст. 24, ст. 30-1 КУпАП).

По-друге, виключення із системи заходів адміністративного стягнення конфіскації предметів, які були знаряддям чи засобом вчинення або безпосереднім предметом адміністративного правопорушення (п. 4 ст. 24, ст. 29 КУпАП) й оплатного вилучення таких предметів (п. 3 ст. 24, ст. 28 КУпАП), бо за своєю правовою природою та сутністю ці заходи є скоріше різновидами не стягнень, а інших заходів адміністративно-правового характеру, тобто є аналогічними так званій спеціальній конфіскації, передбаченій у статтях 96-1 та 96-2 КК. Вважаємо, що і в КУпАП (як це закріплено в КК) ці заходи мають розглядатися не як види адміністративних стягнень, а як інші заходи адміністративно-правового характеру і, отже, мають застосовуватися на підставі спеціальних норм, які необхідно включити до КУпАП і у нормах про які будуть визначені підстави та порядок застосування таких заходів. Виходячи з цього, і конфіскацію й оплатне вилучення майна слід виключити не тільки із системи адміністративних стягнень (пп. 3, 4 ст. 24 КУпАП), а й із цілої низки санкцій статей КУпАП.

По-третьє, збільшення максимального розміру вартості викраденого майна, необхідного для кваліфікації вчиненого діяння як дрібного викрадення (ст. 51 КУпАП), до 1 (одного) н. м. д. г., що призведе до декриміналізації таких посягань на власність, які не мають істотного ступеня суспільної небезпечності.

По-четверте, з метою всебічного забезпечення захисту прав особи, яка в судовому порядку притягується до адміністративної відповідальності, слід доповнити ст. 7 КУпАП положеннями, згідно з якими судове провадження стосовно адміністративних правопорушень має здійснюватися в порядку, встановленому для кримінальних проступків, яким забезпечується не тільки спрощена процедура розгляду справ цієї категорії, а встановлюються надійні гарантії захисту прав і свобод особи, що притягується до відповідальності за ці діяння.

5. Що стосується реформування кримінального законодавства, то уявляється, що досягнення тих цілей, які воно переслідує, може бути забезпечено шляхом не тільки декриміналізації деяких діянь (виводу їх за межі КК), а й подальшої *диференціації* кримінальної відповідальності (через, так би мовити, *внутрішню декриміналізацію* у межах КК), у тому числі і на підставі впровадження більш чіткої *класифікації* (розподілу) кримінальних правопорушень залежно від ступеня їх тяжкості (суспільної небезпеки) й *обмеження* репресивної складової кримінально-правового впливу стосовно осіб, які вчинили кримінальні правопорушення незначного ступеня суспільної небезпечності (кримінальні проступки). Такий підхід цілком поділяється міжнародним співтовариством і відповідає вимогам Європейського Суду з прав людини.

6. Реалізація такого підходу, як уявляється, припускає, що до такого різновиду кримінальних правопорушень, як *кримінальний проступок*, мають бути віднесені саме ті *злочини невеликої тяжкості*, за які у чинному КК *передбачені лише такі види основних покарань, як штраф у розмірі до 3-х (трьох) тис. н. м. д. з, та інші, не пов'язані із позбавленням волі, види покарань, включно до обмеження волі.*

За такого підходу в законі про кримінальну відповідальність (тобто в КК) буде встановлено чітку й ясну межу між кримінальним проступком і злочином: з урахуванням ступеня суспільної небезпеки кримінальних правопорушень за одні з них – злочини – в санкції зберігатиметься позбавлення волі, але без нічим не обґрунтованого підвищення його строків, тоді як за інші – кримінальні проступки – застосування такого виду покарання виключатиметься.

Крім того, при обранні цього варіанту розмежування проступку і злочину відпадає і потреба (за відсутності будь-яких підстав для цього) або вводити до санкції позбавлення волі (щоб віднести діяння до категорії злочинів), або підвищувати для цього максимальну межу цього виду покарання (на строк більше 2-х років), якщо позбавлення волі вже передбачено в санкції.

7. Шляхом визнання кримінальними проступками лише таких діянь, за вчинення яких не передбачено покарання у виді позбавлення волі, йдуть і деякі зарубіжні держави (наприклад, КК Литви, КК Республіки Казахстан). Але навіть у тих державах, де за проступки зберігається можливість призначення і позбавлення волі (наприклад, КК ФРН), останнє, як правило, встановлюється в санкціях як короткострокове покарання. Що стосується України, то встановлення за проступки короткострокового позбавлення волі не має сенсу хоча б вже тому, що в КК існує такий вид покарання, як арешт, застосування якого за деякі з кримінальних проступків зовсім не виключається.

8. Одразу зауважимо, що встановлення зазначеної межі між злочином і кримінальним проступком (у вигляді наявності чи відсутності в санкції позбавлення волі) зовсім не означає, що всі без винятку злочини невеликої тяжкості, за вчинення яких в санкції чинного КК передбачено позбавлення волі на строк до 2-х років, так би мовити *автоматично* перетворюються у злочини, а ті, за які це покарання не передбачено, – *автоматично* переходять до категорії проступків.

По-перше, корупційні діяння (незалежно від їх тяжкості та видів покарань, які за них передбачені), з урахуванням особливої значущості боротьби з ними в сучасних умовах, мають, на наше переконання, визнаватися тільки злочинами, тому в санкціях за них має бути встановлено або основне покарання у виді штрафу понад 3 тис. н. м. д. г., або позбавлення волі. Зрозуміло, що в санкціях за такі злочини для забезпечення належної індивідуалізації відповідальності мають фігурувати й інші види покарань (наприклад, арешт, громадські роботи, обмеження волі тощо), іноді навіть із підвищенням їх розмірів порівняно з чинним КК.

По-друге, стосовно кожного з інших діянь (які не належать до корупційних) з урахуванням ступеня їх суспільної небезпеки потрібно *індивідуально* (окремо) вирішувати питання – чи «відходять» деякі з них до категорії проступків, чи визнаються, все-таки, злочинами. Причому віднесення того чи

іншого діяння до категорії злочинів, як уявляється, слід вирішувати саме через підвищення в санкції максимального розміру, як правило (і перш за все), саме штрафу (понад 3 тис. н. м. д. г.), а не шляхом нічим не обґрунтованого підвищення строків позбавлення волі. Тільки за таких умов може бути забезпечено належний рівень диференціації, оптимізації, збалансованості і гуманізації кримінального законодавства у сфері відповідальності за ці діяння.

9. Зазначимо також, що віднесення переважної більшості діянь, за які в санкціях чинного КК передбачено позбавлення волі на строк до 2-х років, до категорії злочинів, а не проступків, не означає і того, що вчинення такого діяння тягне за собою передбачені законом тільки несприятливі кримінально-правові наслідки *у повному їх обсязі* (наприклад, більш тривалі строки давності, судимості тощо), які притаманні саме злочину. Враховуючи, що за чинним КК ці діяння належали до злочинів невеликої тяжкості, що слугувало передумовою певного пом'якшення (чи навіть звільнення від) відповідальності та покарання за деякі з них і позначалося на скороченні, приміром, строків давності, судимості тощо, пропонується залишити таку можливість і для цієї категорії злочинних діянь. Наприклад, вчинення вперше не тільки кримінального проступку, а й злочину, за який передбачено позбавлення волі на строк не більше 2-х років, має залишатися передумовою звільнення від кримінальної відповідальності за статтями 45–48 КК, скорочення строків давності (ст. 49 КК), судимості (ст. 89 КК) тощо.

10. Що стосується діянь, за які в санкціях чинного КК не передбачено позбавлення волі і переважна більшість з яких «відійде» до категорії проступків, то це теж не означає, що їх караність має залишитися незмінною. Особливо це стосується такого основного виду покарання, як штраф. При вирішенні питання стосовно перегляду *меж караності* таких діянь, на наш погляд, необхідно враховувати таке:

1) як мінімальні, так і максимальні межі штрафу в санкціях за проступки у деяких випадках мають бути переглянуті, враховуючи те, що їх розміри

на сьогодні навряд чи відповідають ступеню суспільної небезпеки багатьох із цих діянь хоча б вже тому, що встановлювалися вони ще на початку двохтисячних років;

2) соціальні стандарти на сьогодні вже теж змінилися і, наприклад, розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб станом на 01.01.2017 р. дорівнює 1600 грн., а мінімальна заробітна плата становить 3200 грн. Таким чином, штраф у розмірі до 50 або навіть до 100 н. м. д. г. (при тому, що 1 н. м. д. г. при обчисленні штрафу складає 17 грн.) навряд чи може бути визнаний таким, що відповідає ступеню суспільної небезпеки багатьох кримінальних проступків. Отже, розміри штрафу мають визначатися із урахуванням усіх цих змін сучасного соціального буття;

3) при визначенні цих розмірів не можна ігнорувати і те, що хоча йдеться про відповідальність за проступки, але не за будь-які, а все-таки за *кримінальні*, тому покарання у виді штрафу має бути достатньо відчутним для засудженого з тим, щоб забезпечити необхідний рівень карально-попереджувального і виховного впливу на нього. При цьому не можна ігнорувати і те, що навіть за вчинення деяких адміністративних правопорушень у чинному КУпАП встановлені більш високі розміри штрафних стягнень, ніж за окремі злочинні діяння;

4) встановлюючи різні за суворістю межі штрафу в санкціях за кримінальні проступки, доцільно враховувати і такі *критерії*, за якими вони можуть бути умовно розподілені на декілька груп, а саме на діяння: а) що спрямовані на заподіяння шкоди приватним чи публічним інтересам; б) які є умисними або необережними; в) склад яких є формальним або матеріальним; г) які створюють лише небезпеку заподіяння майнової шкоди або спричиняють таку шкоду реально; г) які створюють лише небезпеку для життя чи здоров'я людини або тягнуть за собою реальні наслідки у вигляді заподіяння тілесних ушкоджень або смерті людини;

5) окрім зазначеного, відповідальність за діяння, які будуть віднесені до категорії кримінальних проступків, *за необхідності* може бути посилена і шляхом включення до санкцій відповідних статей Особливої частини КК таких видів покарань, як громадські чи виправні роботи, позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю (як основне чи додаткове покарання), арешт або обмеження волі. Якщо ж ці види покарань уже передбачені в таких санкціях, то їх строки (мінімальні чи максимальні межі) у разі потреби можуть бути і збільшені (посилені).

11. Неможна оминати в законопроекті й ті очевидні, явні та ніким неоспорювані помилки, які, на жаль, останнім часом з'явилися в чинному КК і суперечать усім «канонам» кримінального права і законодавства. Безумовно, вони теж мають бути усунуті, тим більше, що наявні саме в тих нормах КК, в які вносяться зміни, пов'язані із запровадженням інституту кримінальних проступків. Зокрема, йдеться про вказівку у ч. 2 ст. 96-4 КК на *«злочин, вчинений державою, суб'єктами державної власності або державного управління?»*; встановлення неіснуючих у КК додаткових покарань у виді *«обмеження права...»* (ч. 4 ст. 220-1 КК)?; підвищення в санкціях ч. 4 ст. 220-1, ч. 1 ст. 220-2 та ч. 1 ст. 365-2 КК максимальної межі додаткового покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю *«... на строк до 10 років?»*, що явно суперечить приписам ч. 1 ст. 55 Загальної частини КК; визнання суб'єктом злочину, передбаченого ст. 365-2 КК, *«...службової особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб?»*, незважаючи на те, що суб'єктом цього злочину можуть бути тільки ті особи, які здійснюють суто професійну (а не службову) діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг.

При реформуванні **Кримінального процесуального кодексу України** вбачається за доцільне виходити з таких концептуальних засад.

1. Проведення щодо кримінальних проступків має здійснюватися за нормами чинного КПК України з урахуванням положень Глави 25 КПК.

2. Особливостями досудового розслідування кримінальних проступків є те, що воно здійснюватиметься у формі дізнання. З цією метою необхідно запровадити нового учасника кримінального провадження – *дізнавача*, повноваження якого передбачити в окремій статті 40-1 КПК. У зв'язку з цим вбачається за потрібне виокремити в органах досудового розслідування новий структурний підрозділ – *підрозділ дізнання*. Керівництво цим підрозділом слід покласти на керівника підрозділу дізнання. До створення відповідних підрозділів дізнання повноваження посадових осіб цих підрозділів можуть бути покладені на керівника підрозділу досудового слідства та слідчих.

3. Виходячи з концепції побудови Кримінального кодексу України, який передбачатиме поділ кримінальних правопорушень на кримінальні проступки та злочини, та вимог статті 216 КПК України, створення підрозділів дізнання у Національному антикорупційному бюро України та Службі безпеки України вбачається непотрібним.

4. До основних особливостей проведення дізнання по кримінальним проступкам слід віднести:

1) скорочені строки дізнання. Зокрема, загальний строк дізнання має становити *один місяць* із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку. При цьому на дізнавача покладається обов'язок не пізніше *25 днів* після повідомлення особі про підозру подати на затвердження прокурору один із таких процесуальних документів: а) клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності; б) обвинувальний акт; в) клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру; г) клопотання про продовження строку дізнання (причому максимальний строк дізнання не може перевищувати *2-х місяців*);

2) строк затримання особи за підозрою у вчиненні кримінального проступку не може перевищувати *3-х годин* із моменту затримання, який визначається згідно з вимогами ст. 209 КПК України. При цьому строк затримання може становити *48 годин* у трьох виняткових випадках:

- а) коли особа намагалася втекти;
- б) коли у особи відсутня реєстрація місця проживання;
- в) коли не встановлена особа підозрюваного;

3) у провадженні щодо кримінальних проступків до підозрюваного (обвинуваченого) може бути застосований лише один із таких запобіжних заходів: а) *особисте зобов'язання*; б) *особиста порука* або в) *застава*;

4) захисту прав та законних інтересів осіб, що вчинили кримінальні проступки, сприятиме заборона (за загальним правилом) об'єднання в одному провадженні матеріалів дізнання та досудового слідства. Винятком є лише випадки, коли це може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду. У таких випадках розслідування злочину та кримінального проступку здійснюватиметься за правилами досудового слідства. Положення Глави 25 КПК в цьому разі не застосовуються.

5. Вважаємо, що у кримінальному провадженні щодо кримінальних проступків можуть проводитися лише *дві* з передбачених КПК негласних слідчих (розшукових) дії: а) зняття інформації з електронних інформаційних засобів або їх частин, доступ до яких не обмежується власником, володільцем або утримувачем або не пов'язаний із подоланням системи логічного захисту (ч. 2 ст. 264 КПК); б) установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу (ст. 268 КПК).

6. Розгляд обвинувального акту в кримінальному провадженні щодо кримінальних проступків здійснюватиметься у спрощеному порядку при дотриманні таких умов: 1) підозрюваний беззаперечно визнав свою винуватість; 2) не оспорує встановлені досудовим розслідуванням обставини; 3) згоден із розглядом обвинувального акту за його відсутністю; 4) потерпілий не заперечує проти судового розгляду у спрощеному порядку.

7. З метою розвантаження місцевих судів вважаємо за необхідне на теперішній час доручити судове провадження щодо кримінальних проступків суддям місцевих судів, які б спеціалізувалися саме на розгляді цієї категорії

справ, а в майбутньому пропонуємо розглянути питання про створення системи *мирових судів*, до підсудності яких, окрім іншого, доцільно віднести і розгляд проваджень щодо кримінальних проступків.

В. Я. Тацій

В. І. Тютюгін

О. В. Капліна

О. Г. Шило

В. М. Гаращук

Л. М. Демидова

Ю. В. Гродецький

О. В. Євдокімова

Ю. А. Пономаренко

А. О. Байда

А. Р. Туманянц

О. Д. Комаров

М. А. Рубашенко

Проект Закону України
«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо
запровадження інституту кримінальних проступків»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України.

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122)

1) у статті 7:

частину другу викласти у такій редакції:

«Провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності. Провадження в справах про адміністративні правопорушення, які підвідомчі судам, здійснюються в порядку, встановленому для кримінальних проступків.»;

2) у статті 15:

останнє речення частини першої викласти у такій редакції:

«До зазначених осіб не може бути застосовано громадські роботи і виправні роботи.»;

3) у статті 24:

пункт третій, четвертий та сьомий частини першої – виключити;

4) у статті 25:

частину першу викласти у такій редакції:

«Позбавлення права керування транспортними засобами може застосовуватися як основне, так і як додаткове адміністративне стягнення; позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю – тільки як додаткове; інші адміністративні стягнення, зазначені в частині першій статті 24 цього Кодексу, можуть застосовуватися тільки як основні.»;

5) статті 28, 29 та 32 – виключити;

6) доповнити Кодекс главою 3-А, до якої включити статті 32-2 та 32-3 у такій редакції:

«Глава 3-А

ІНШІ ЗАХОДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ

Стаття 32-2. Оплатне вилучення засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення

Оплатне вилучення полягає в примусовому вилученні засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення за рішенням суду, їх наступній реалізації та подальшій передачі вирученої суми колишньому власнику з відрахуванням витрат по реалізації вилучених предметів.

Порядок застосування оплатного вилучення і види предметів, які підлягають вилученню, встановлюються цим Кодексом та іншими законами України.

Оплатне вилучення засобів, знарядь та предметів можливе виключно у власника таких предметів.

Стаття 32-3. Конфіскація засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення

Конфіскація грошей, цінності та іншого майна полягає в примусовій безоплатній передачі цього майна у власність держави за рішенням суду.

Конфіскації підлягають гроші, цінності та інше майно, які були предметом адміністративного правопорушення, використовувались як засоби чи знаряддя його вчинення або були одержані внаслідок вчинення адміністративного правопорушення.

Конфісковані можуть бути гроші, цінності та інше майно, які знаходяться у приватній власності порушника, або якими порушник незаконно володіє та розпоряджається. Конфіскація не застосовується до грошей, цінності та іншого майна, зазначених у цій статті, які згідно із законом підлягають поверненню власнику (законному володільцю) або призначені для відшкодування шкоди, завданої адміністративним правопорушенням.

У разі якщо річ, яка була використана як знаряддя чи засіб вчинення адміністративного правопорушення або гроші, одержані внаслідок його вчинення (або отримані з реалізації майна, яким правопорушник заволодів внаслідок вчинення адміністративного правопорушення), були частково або повністю перетворені у інше майно, конфіскації підлягає повністю або частково перетворене майно.

Конфіскація засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення застосовується також у разі, коли особа не підлягає адміністративній відповідальності у зв'язку з не досягненням віку, з якого може наставати адміністративна відповідальність, неосудністю, або у зв'язку зі звільненням від адміністративної відповідальності з підстав, передбачених цим Кодексом.»;

7) статтю 37 викласти в такій редакції:

«Строк виправних робіт обчислюється місяцями або днями, позбавлення спеціального права обчислюється роками, місяцями або днями.»;

8) у статтях 44, 121, 122-4, 173, 173-2, 178, 185:

у всіх частинах цих статей слова «або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб» – виключити;

9) у статті 51:

абзац другий частини першої викласти у такій редакції:

«тягне за собою накладення штрафу від десяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до сорока годин, або виправні роботи на строк до одного місяця з відрахуванням двадцяти процентів заробітку.»;

абзац другий частини другої викласти у такій редакції:

«тягне за собою накладення штрафу від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку.»;

у частині третій число «0,2» замінити словами «одного»;

10) у статті 89:

у абзаці другому частини другої слова «адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб» замінити словами «громадські роботи на строк до шістдесяти годин»;

11) у статті 123:

у абзаці другому частини другої слова «адміністративний арешт на строк від семи до десяти діб» замінити словами «громадські роботи на строк до сорока годин»;

у абзаці другому частини третьої слова та «адміністративний арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб» замінити словами «громадські роботи на строк до шістдесяти годин»;

12) у статті 130:

у абзаці другому частини четвертої слова «адміністративний арешт на строк п'ятнадцять діб» замінити словами «громадські роботи на строк до шістдесяти годин»;

у абзаці другому частини п'ятої слова «адміністративний арешт на строк п'ятнадцять діб» виключити;

у абзаці другому частини шостої слова «адміністративний арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб» замінити словами «слова «громадські роботи на строк до шістдесяти годин»»;

13) у статті 140:

у абзаці другому частини четвертої слова «адміністративний арешт на строк від п'яти до десяти діб» замінити словами «громадські роботи до шістдесяти годин»;

14) у абзаці другому частини другої статті 173-3 слова «адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб» замінити словами «громадські роботи на строк до шістдесяти годин»;

15) у статті 185-1:

абзац другий частини другої викласти у такій редакції:

«тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку.»;

16) у статті 185-3:

абзац другий частини другої викласти у такій редакції:

«тягнуть за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку.»;

17) у статті 185-10:

абзац другий частини першої викласти у такій редакції:

«тягне за собою накладення штрафу від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти відсотків заробітку.»;

у абзаці другому частини другої слова «адміністративний арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб» замінити словами «громадські роботи на строк до шістдесяти годин»;

18) у статті 187:

абзац другий частини другої викласти у такій редакції:

«тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти відсотків заробітку.»;

19) у статтях 204-1, 204-2:

в усіх частинах цих статей слова «адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб» замінити словами «громадські роботи на строк до шістдесяти годин»;

20) у статті 296:

у частині другій слова «адміністративного арешту або» – виключити;

21) у статті 300:

частину другу – виключити;

22) у статті 301:

у частині першій слова «адміністративного арешту,» – виключити;

23) назву Глави 28 викласти у такій редакції:

«ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО ОПЛАТНЕ ВИЛУЧЕННЯ ЗАСОБІВ, ЗНАРЯДЬ ТА ПРЕДМЕТІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ»;

24) статтю 311 викласти у такій редакції:

«Стаття 311. Органи, що виконують постанови про оплатне вилучення засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення

Постанова про оплатне вилучення засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення, виконується державним виконавцем.»;

25) статтю 312 викласти у такій редакції:

«Стаття 312. Виконання постанови про оплатне вилучення засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення

Засоби, знаряддя та предмети адміністративного правопорушення, вилучені на підставі постанови про їх оплатне вилучення, здаються державним виконавцем для реалізації в порядку, встановленому законом.

Суми, виручені від реалізації оплатно вилучених засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення, відповідно до статті 32-2 цього Кодексу передаються колишньому власникові з відрахуванням витрат, пов'язаних з проведенням виконавчих дій.»;

26) назву Глави 29 викласти у такій редакції:

«ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО КОНФІСКАЦІЮ ЗАСОБІВ, ЗНАРЯДЬ, ПРЕДМЕТІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ ТА ПРЕДМЕТІВ, ЗДОБУТИХ ШЛЯХОМ ЙОГО ВЧИНЕННЯ»;

27) статтю 313 викласти у такій редакції:

«Стаття 313. Органи, що виконують постанови про конфіскацію засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення

Постанови про конфіскацію засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення виконуються державними виконавцями в порядку, встановленому законом.»;

28) статтю 314 викласти у такій редакції:

«Стаття 314. Порядок виконання постанови про конфіскацію засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення

Виконання постанови про конфіскацію засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення здійснюється шляхом вилучення конфіскованого предмета і примусового безоплатного звернення цього предмета у власність держави.»;

29) статтю 315 викласти у такій редакції:

«Стаття 315. Порядок реалізації конфіскованих предметів

Реалізація засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення (або отриманих за рахунок реалізації майна, яким правопорушник заволодів внаслідок вчинення адміністративного правопорушення), провадиться в порядку, встановлюваному законами України.»;

30) статтю 316 викласти у такій редакції:

«Стаття 316. Закінчення провадження по виконанню постанови про конфіскацію засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення

Постанова про конфіскацію засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення (або отриманих за рахунок реалізації майна, яким правопорушник заволодів внаслідок вчинення адміністративного правопорушення), з відміткою про виконання повертається до суду, який виніс постанову.»;

31) у статті 321-4:

у частині першій слова «або адміністративним арештом» – виключити; частину третю – виключити;

32) у статті 325:

у частині першій слова «або адміністративним арештом» – виключити; частину третю – виключити;

33) назву Глави 32 викласти у такій редакції:

«Глава 32

ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО АРЕШТУ З УТРИМАННЯМ НА ГАУПТВАХТІ»;

34) статтю 326 викласти у такій редакції:

«Стаття 326. Виконання постанови про застосування адміністративного арешту з утриманням на гауптвахті

Постанова районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду (судді) про застосування адміністративного арешту з утриманням на гауптвахті виконується негайно після її винесення. Порядок і умови утримання військовослужбовців, заарештованих в адміністративному порядку регулюються наказами Міністерства оборони України.»;

35) статті 327 та 328 – виключити.

2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001 р., № 25-26, ст. 131):

1) у статті 1:

у частині першій слова «злочинних посягань», «злочинам», замінити відповідно словами «кримінальних правопорушень», «кримінальним правопорушенням»;

у частині другій слово «злочинами» замінити словами «кримінальними правопорушеннями»;

2) у статті 2:

у частинах першій і другій слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

у частині третій слова «той самий злочин» замінити словами «те саме кримінальне правопорушення»;

3) у статті 3:

частину третю викласти у такій редакції:

«3. Визнання діяння кримінальним правопорушенням, його караність та інші кримінально правові наслідки визначаються тільки цим Кодексом.»;

4) у статті 4:

частину другу викласти у такій редакції:

«2. Визнання діяння кримінальним правопорушенням, його караність та інші кримінально-правові наслідки визначаються законом про кримінальну відповідальність, що діяв на час вчинення цього діяння.»;

у частині третій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

5) статтю 5 викласти у такій редакції:

«1. Закон, що скасовує або пом'якшує кримінальну відповідальність чи іншим чином поліпшує становище особи, має зворотну дію у часі, тобто поширюється на осіб, які вчинили відповідні діяння до набрання таким законом

чинності, у тому числі на осіб, які відбувають покарання або відбули покарання, але мають судимість.

2. Закон, що встановлює або посилює кримінальну відповідальність чи іншим чином погіршує становище особи, не має зворотної дії в часі.

3. Закон, що частково пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи, а частково посилює кримінальну відповідальність або іншим чином погіршує становище особи, має зворотню дію у часі лише в тій частині, що пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи.

4. Якщо після вчинення особою діяння, передбаченого цим Кодексом, закон про кримінальну відповідальність змінювався кілька разів, зворотню дію в часі має той закон, що скасовує або пом'якшує кримінальну відповідальність чи іншим чином поліпшує становище особи.»;

6) у назвах та тексті статей 6 та 7 слово «злочин» в усіх відмінках і числах замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку і числі;

7) у статті 8:

у назві слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

у частині першій слова «вчинили злочини» замінити словами «вчинили кримінальні правопорушення»;

у частині другій слово «злочин» в усіх відмінках і числах замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку і числі;

8) у статті 9:

у частині першій слово «вчинений» замінити словом «вчинене»;

9) у статтях 9 та 10 слово «злочин» в усіх відмінках і числах замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку і числі;

10) у назві та тексті статті 11 слово «злочин» в усіх відмінках і числах замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку і числі;

11) назву та текст статті 12 викласти у такій редакції:

«Стаття 12. Класифікація кримінальних правопорушень»

1. Кримінальні правопорушення залежно від ступеня їх тяжкості поділяються на кримінальні проступки та злочини. Злочини поділяються на менш тяжкі, тяжкі та особливо тяжкі.

2. Кримінальним проступком є кримінальне правопорушення, за яке передбачене покарання у виді обмеження волі, або інше, більш м'яке покарання за винятком основного покарання у виді штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Менш тяжким є злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк не більше п'яти років.

4. Тяжким є злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк не більше десяти років.

5 Особливо тяжким є злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад двадцять п'ять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, позбавлення волі на строк понад десять років або довічного позбавлення волі.

6. Ступінь тяжкості злочину, за вчинення якого передбачене одночасно основне покарання у виді штрафу та позбавлення волі, визначається виходячи зі строку покарання у виді позбавлення волі, передбаченого за відповідний злочин.»;

12) у статті 13:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 13. Закінчене та незакінчене кримінальне правопорушення»;

у тексті статті слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

13) у статті 14:

у назві та частині першій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у частині другій слова «злочину невеликої тяжкості» замінити словами «кримінального проступку»;

14) у статті 15:

у назві та в частинах першій і третій слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

частину другу викласти у такій редакції:

«2. Замах на вчинення кримінального правопорушення є закінченим, якщо особа виконала усі дії, які вважала необхідними для доведення кримінального правопорушення до кінця, але воно не було закінчено з причин, які не залежали від її волі.»;

15) у назві та тексті статті 16 слова «до злочину», «на злочин», «закінчений злочин» замінити відповідно словами «до кримінального правопорушення», «на кримінальне правопорушення» та «закінчене кримінальне правопорушення»;

16) у назві та тексті статті 17 слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

17) у назві розділу IV Загальної частини слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

18) у статті 18:

у назві та частині першій слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

частину другу викласти у такій редакції:

«2. Спеціальним суб'єктом кримінального правопорушення є фізична осудна особа, яка у віці, з якого може наставати кримінальна відповідаль-

ність, вчинила кримінальне правопорушення, суб'єктом якого може бути лише певна особа.»;

19) у статті 19 слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

20) у статті 20:

у частині першій слово «злочину» замінити словом «кримінального правопорушення»;

21) у статті 21:

у назві слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

у тексті слово «злочин» замінити словом «кримінальне правопорушення»;

22) у статті 22:

у частині першій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у частині другій слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

23) у статті 25 слово «злочинна» в усіх відмінках виключити;

24) у назві розділу VI Загальної частини слово «злочини» замінити словами «кримінальному правопорушенні»;

25) у статті 26:

текст статті викласти у такій редакції:

«Співучастю є умисна спільна участь декількох суб'єктів кримінального правопорушення у вчиненні умисного кримінального правопорушення.»;

26) у статті 27:

у частині першій і другій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення» у відповідному відмінку, а слова «злочин, передбачений» замінити словами «кримінальне правопорушення, передбачене»;

у частині третій слова «злочину (злочинів)» замінити відповідно словами «кримінального правопорушення (кримінальних правопорушень)»;

у частині четвертій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

частини п'яту, шосту і сьому викласти у такій редакції:

«5. Пособником є особа, яка порадами, вказівками, наданням засобів чи знарядь або усуненням перешкод сприяла вчиненню кримінального правопорушення іншими співучасниками, а також особа, яка заздалегідь обіцяла переховати суб'єкта кримінального правопорушення, знаряддя, засоби чи сліди його вчинення або предмети, здобуті внаслідок вчинення кримінального правопорушення, придбати чи збути такі предмети, або іншим чином сприяти приховуванню кримінального правопорушення.

б. Не є співучастю не обіцяне заздалегідь переховування суб'єкта кримінального правопорушення, знарядь, засобів чи слідів його вчинення або предметів, здобутих внаслідок вчинення кримінального правопорушення, або

придбання чи збут таких предметів. Особи, які вчинили ці діяння, підлягають кримінальній відповідальності лише у випадках, передбачених статтями 198 та 396 цього Кодексу.

7. Не є співучастю обіцяне до закінчення вчинення кримінального правопорушення неповідомлення про достовірно відоме підготовлюване або вчинюване кримінальне правопорушення. Такі особи підлягають кримінальній відповідальності лише у випадках, коли вчинене ними діяння містить ознаки іншого кримінального правопорушення.»;

27) у статті 28:

у частині першій слова «злочин визнається таким, що вчинений» замінити словами «кримінальне правопорушення визнається вчиненим»;

у частині другій слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

28) у статті 29:

у частині першій слова «вчинений ним злочин» замінити словами «вчинене ним кримінальне правопорушення»;

у частині другій слова «злочин, вчинений» замінити словами «кримінальне правопорушення, вчинене»;

у частинах третій і четвертій слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

29) у статті 31:

у частині першій:

у першому реченні слово «злочину» замінити словом «кримінального правопорушення»;

у другому реченні слова «злочину або замах на той злочин» замінити словами «кримінального правопорушення або замах на те кримінальне правопорушення»;

у частинах другій та третій слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

30) у назві розділу VII Загальної частини слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

31) статтю 32 викласти у такій редакції:

«Стаття 32. Повторність кримінальних правопорушень

1. Повторністю визнається вчинення двох або більше кримінальних правопорушень, передбачених тією самою статтею або частиною статті Особливої частини цього Кодексу.

2. Повторність, передбачена частиною першою цієї статті, відсутня при вчиненні продовжуваного кримінального правопорушення, яке складається з двох або більше тотожних діянь, об'єднаних єдиним умислом.

3. Вчинення двох або більше кримінальних правопорушень, передбачених різними статтями цього Кодексу, визнається повторним лише у випадках, передбачених в Особливій частині цього Кодексу.

4. Повторність відсутня, якщо за раніше вчинене кримінальне правопорушення особу було звільнено від кримінальної відповідальності з підстав, встановлених законом, або якщо судимість за це кримінальне правопорушення було погашено чи знято.»;

32) у статті 33:

у назві слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Сукупністю визнається вчинення особою двох або більше кримінальних правопорушень, передбачених різними статтями або різними частинами однієї статті Особливої частини цього Кодексу, за жодне з яких її не було засуджено. При цьому не враховуються кримінальні правопорушення, за які особу було звільнено від кримінальної відповідальності з підстав, встановлених законом.»;

у частині другій слова «злочинів кожен» замінити словами «кримінальних правопорушень кожне»;

33) у статті 34:

у назві слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

текст викласти у такій редакції:

«Рецидивом визнається вчинення нового умисного кримінального правопорушення особою, яка має судимість за умисне кримінальне правопорушення.»;

34) у статті 35:

у назві слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

у тексті:

після слова «рецидив» слово «злочинів» виключити;

після слова «кваліфікації» слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

35) у назві розділу VIII Загальної частини слова «злочинність діяння» замінити словами «кримінальну відповідальність»;

36) у статті 38:

у назві слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

у частині першій слова «не визнаються злочинними» замінити словами «не є кримінальним правопорушенням», а слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

частину другу викласти у такій редакції:

«2. Перевищенням заходів, необхідних для затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення, визнається умисне заподіяння цій особі тяжкої шкоди, яка явно не відповідає небезпечності посягання або обстановці затримання. Перевищення заходів, необхідних для затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення, тягне за собою відповідальність лише у випадках, спеціально передбачених у статтях 118 та 124 цього Кодексу.»;

37) у статтях 39 та 40:

у частині першій статті 39 та частині першій статті 40 слово «злочин» замінити словами «кримінальним правопорушенням»;

38) у статті 41:

частини третю, четверту та п'яту викласти у такій редакції:

«3. Не підлягає кримінальній відповідальності особа, що відмовилася виконувати наказ або розпорядження, які були явно спрямовані на вчинення кримінального правопорушення.

4. Особа, що виконала наказ або розпорядження, які були явно спрямовані на вчинення кримінального правопорушення, за діяння, вчинені з метою виконання такого наказу або розпорядження, підлягає кримінальній відповідальності на загальних підставах.

5. Якщо особа не усвідомлювала і не могла усвідомлювати, що наказ або розпорядження були явно спрямовані на вчинення кримінального правопорушення, то за діяння, вчинене з метою виконання такого наказу чи розпорядження, відповідальності підлягає тільки особа, що віддала цей наказ або розпорядження.»;

39) у статтях 42 та 43:

у частині першій статті 42 та частині першій статті 43 слово «злочин» замінити словами «кримінальним правопорушенням»;

40) у статті 44:

у частині першій слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

41) у статті 45:

текст статті викласти у такій редакції:

«Особа, яка вперше вчинила кримінальний проступок або умисний менш тяжкий злочин, за який передбачене покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки, або необережний менш тяжкий злочин, крім корупційних злочинів, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона після вчинення кримінального правопорушення щиро покаялася, активно сприяла його розкриттю і повністю відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду.»;

42) у статті 46:

текст статті викласти у такій редакції:

«Особа, яка вперше вчинила кримінальний проступок або умисний менш тяжкий злочин, за який передбачене покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки, або необережний менш тяжкий злочин, крім корупційних злочинів, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона примирилася з потерпілим та відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду.»;

43) у статті 47:

у частині першій слова «злочин невеликої або середньої тяжкості» замінити словами «кримінальний проступок або менш тяжкий злочин»;

у частині другій слова «вчинений нею злочин» замінити словами «вчинене нею кримінальне правопорушення»;

44) у тексті статті 48 слова «злочин невеликої або середньої тяжкості» замінити словами «кримінальний проступок або менш тяжкий злочин»;

45) у статті 49:

частини першу-третю викласти у такій редакції:

«1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею кримінального правопорушення і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:

- 1) два роки – у разі вчинення кримінального проступку;
- 2) три роки – у разі вчинення менш тяжкого злочину, за який передбачене покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки;
- 3) п'ять років – у разі вчинення менш тяжкого злочину, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк понад два роки;
- 4) десять років – у разі вчинення тяжкого злочину;
- 5) п'ятнадцять років – у разі вчинення особливо тяжкого злочину.

2. Перебіг давності зупиняється, якщо особа, що вчинила кримінальне правопорушення, ухилилася від досудового розслідування або суду. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення особи із зізнанням або її затримання. У цьому разі особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з часу вчинення кримінального проступку минуло п'ять років, а з часу вчинення злочину – п'ятнадцять років.

3. Перебіг давності переривається, якщо до закінчення зазначених у частині першій та другій цієї статті строків особа вчинила новий злочин. Обчислення давності в цьому разі починається з дня вчинення нового злочину. При цьому строки давності обчислюються окремо за кожне кримінальне правопорушення.»;

46) у статтях 50 та 51 слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

47) у статті 52:

у частині четвертій слова «один злочин» замінити словами «одне кримінальне правопорушення»;

у частині п'ятій слова «має наслідком відповідальність, передбачену» замінити словами «тягне за собою кримінальну відповідальність за»;

48) у статті 53:

частину другу викласти у такій редакції:

«2. Розмір штрафу визначається судом залежно від тяжкості вчиненого кримінального правопорушення та з урахуванням майнового стану винного в межах від тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян до п'ятдесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, якщо статтями Особливої частини цього Кодексу не передбачено вищого розміру штрафу. За вчинення злочину, за який передбачене основне покарання у виді штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, розмір

штрафу, що призначається судом, не може бути меншим за розмір майнової шкоди, завданої злочином, або отриманого внаслідок його вчинення доходу, незалежно від граничного розміру штрафу, передбаченого санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу. Суд, встановивши, що такий злочин вчинено у співучасті і роль виконавця (співвиконавця), підбурювача або пособника у його вчиненні є незначною, може призначити таким особам покарання у виді штрафу в розмірі, передбаченому санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу, без урахування розміру майнової шкоди, завданої злочином, або отриманого внаслідок його вчинення доходу.»;

пункти першої-третьої частини п'ятої викласти у такій редакції:

«1) до п'яти років позбавлення волі – у разі призначення штрафу за вчинення менш тяжкого злочину;

2) до десяти років позбавлення волі – у разі призначення штрафу за вчинення тяжкого злочину;

3) до дванадцяти років позбавлення волі – у разі призначення штрафу за вчинення особливо тяжкого злочину.»;

49) у статті 55:

у частині другій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

50) у статті 65:

у тексті статті слова «злочин», «вчинений» в усіх відмінках замінити відповідно словами «кримінальне правопорушення», «вчинене» у відповідному відмінку;

у пункті першому частини першої слова «частиною другою статті 53 цього Кодексу» замінити словами «Загальною частиною цього Кодексу»;

51) у статті 66:

у пунктах першому-восьмому частини першої та в частині третій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

52) у статті 67 слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

у пункті першому частини першої слово «особою» виключити;

53) у статті 68:

у назві слова «незакінчений злочин», «злочин, вчинений» замінити відповідно словами «незакінчене кримінальне правопорушення», «кримінальне правопорушення, вчинене»;

у частині першій слова «незакінчений злочин», «здійснення злочинного наміру», «злочин» замінити відповідно словами «незакінчене кримінальне правопорушення», «реалізації умислу», «кримінальне правопорушення»;

у частинах третій та п'ятій слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

54) у статті 69:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. За наявності кількох обставин, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, з урахуванням особи винного суд, умотивувавши своє рішення, може, крім випадків засудження за корупційний злочин, призначити основне покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, або перейти до іншого, більш м'якого виду основного покарання, не зазначеного в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу за це кримінальне правопорушення. У цьому випадку суд не має права призначити покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої для такого виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. За вчинення злочину, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, суд з підстав, передбачених цією частиною, може призначити основне покарання у виді штрафу, розмір якого не більше ніж на чверть нижчий від найнижчої межі, встановленої в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу.»;

55) у статті 70:

у назві слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

у частині першій слова «злочинів», «кожний злочин» замінити відповідно словами «кримінальних правопорушень», «кожне кримінальне правопорушення»;

частину другу викласти у такій редакції:

«2. При складанні покарань остаточне покарання за сукупністю кримінальних правопорушень визначається в межах, встановлених санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу, яка передбачає більш суворе покарання. Якщо хоча б одне із кримінальних правопорушень є умисним тяжким або особливо тяжким злочином, суд може призначити остаточне покарання за сукупністю кримінальних правопорушень у межах максимального строку, встановленого для даного виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. Якщо хоча б за один із вчинених злочинів призначено довічне позбавлення волі, то остаточне покарання за сукупністю кримінальних правопорушень визначається шляхом поглинення будь-яких менш суворих покарань довічним позбавленням волі.»;

у частині третій слова «сукупністю злочинів», «злочини» замінити відповідно словами «сукупністю кримінальних правопорушень», «кримінальні правопорушення»;

у частині четвертій слова «злочині», «сукупністю злочинів» замінити відповідно словами «кримінальному правопорушенні», «сукупністю кримінальних правопорушень»;

56) у статті 71:

у частині першій слова «новий злочин» замінити словами «нове кримінальне правопорушення»;

у частині другій слова «один із злочинів є особливо тяжким» замінити словами «одне з кримінальних правопорушень є особливо тяжким злочином»;

у частині четвертій слова «новий злочин» замінити словами «нове кримінальне правопорушення»;

у частині п'ятій слова «більше злочинів», «нові злочини», «сукупністю злочинів» замінити відповідно словами «більше кримінальних правопорушень» «нові кримінальні правопорушення», «сукупністю кримінальних правопорушень»;

57) у статті 72:

у частині першій слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

у частинах другій та третій слова «сукупністю злочинів» замінити словами «сукупністю кримінальних правопорушень»;

58) у статті 74:

у частині четвертій слова «злочин невеликої або середньої тяжкості» замінити словами «кримінальний проступок або менш тяжкий злочин»;

59) у статті 75:

у частинах першій та третій слова «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

60) у статті 76:

у частині другій слова «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

61) у статті 78:

у частинах першій та третій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

62) у статті 79:

у частині шостій слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

63) у статті 80:

у частині першій:

у пункті першому слова «обмеження волі» замінити словами «позбавлення волі»;

у пункті другому слова «обмеження волі або позбавлення волі за злочин невеликої тяжкості» замінити словами «позбавлення волі на строк не більше двох років за менш тяжкий злочин»;

у пункті третьому слова «за злочин середньої тяжкості» замінити словами «на строк понад два роки за менш тяжкий злочин»;

у частині четвертій слова «середньої тяжкості, тяжкий або особливо тяжкий» виключити;

64) у статті 81:

частину третю викласти у такій редакції:

«3. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання може бути застосоване після фактичного відбуття засудженням:

1) не менше половини строку покарання, призначеного судом за кримінальний проступок або менш тяжкий злочин, крім корупційних злочинів, а також за необережний тяжкий злочин;

2) не менше двох третин строку покарання, призначеного судом за корупційний менш тяжкий злочин, умисний тяжкий чи необережний особливо тяжкий злочин, а також у разі, якщо особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисний злочин і до погашення або зняття судимості знову вчинила умисний злочин, за який вона засуджена до позбавлення волі;

3) не менше трьох чвертей строку покарання, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також покарання, призначеного особі, яка раніше звільнялася умовно-достроково і знову вчинила умисне кримінальне правопорушення протягом невідбутої частини покарання.»;

у частині четвертій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

65) у статті 82:

частину четверту викласти у такій редакції:

«4. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким можлива після фактичного відбуття засудженням:

1) не менше третини строку покарання, призначеного судом за кримінальний проступок або менш тяжкий злочин, крім корупційних злочинів, а також за необережний тяжкий злочин;

2) не менше половини строку покарання, призначеного судом за корупційний менш тяжкий злочин, умисний тяжкий злочин чи необережний особливо тяжкий злочин, а також у разі, коли особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисний злочин і до погашення або зняття судимості знову вчинила умисний злочин, за який вона була засуджена до позбавлення волі;

3) не менше двох третин строку покарання, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також покарання, призначеного особі, яка раніше звільнялася умовно-достроково і вчинила нове умисне кримінальне правопорушення протягом невідбутої частини покарання.»;

у частині шостій слова «новий злочин», «вчинений злочин» замінити відповідно словами «нове кримінальне правопорушення», «вчинене кримінальне правопорушення»;

66) у статті 83:

у частині шостій слова «новий злочин» замінити словами «нове кримінальне правопорушення»;

67) у статті 84:

у частині другій слова «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

68) у статті 86:

у частині другій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

69) у статті 88:

у частині другій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у частині третій слова «злочинність і караність якого усунута» замінити словами «кримінальна відповідальність за які скасована»;

70) у статті 89:

у пунктах першому та другому слова «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

доповнити новим пунктом 2-1 такого змісту:

«2-1) особи, які відбули покарання (основне та додаткове) за вчинення кримінального проступку;»;

у пункті п'ятому слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

пункти шостий та сьомий викласти у такій редакції:

«б) особи, засуджені до обмеження волі, а також засуджені за менш тяжкий злочин до позбавлення волі на строк не більше двох років, якщо вони протягом двох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового кримінального правопорушення;

7) особи, засуджені до позбавлення волі на строк понад два роки або основного покарання у виді штрафу за менш тяжкий злочин, якщо вони протягом трьох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового кримінального правопорушення;»;

у пунктах восьмому та дев'ятому слова «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

71) у статті 90:

у частині п'ятій слова «злочин», «кожний злочин», «останній злочин» замінити відповідно словами «кримінальне правопорушення», «кожне кримінальне правопорушення», «останнє кримінальне правопорушення»;

72) у статті 93 слово «злочин» в усіх відмінках замінити слова «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

73) у статтях 95 і 96:

у частині четвертій статті 95 та частині першій статті 96 слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

74) у статті 96¹:

у тексті слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

у пункті другому частини третьої після слова «клопотанням» додати слово «дознавача»;

75) у статті 96² слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

76) у статті 96³:

у пунктах першому, другому та четвертому частини першої слова «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у пункті другому примітки слово «злочини» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

77) у статті 96⁴:

абзац другий частини другої – виключити;

78) у статті 96⁵:

у частині першій слова «будь-якого злочину» замінити словами «будь-якого кримінального правопорушення»;

пункти перший та другий частини першої викласти у такій редакції:

«1) три роки – у разі вчинення кримінального проступку або менш тяжкого злочину, за який передбачено покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки;

2) п'ять років – у разі вчинення менш тяжкого злочину, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк понад два роки;»;

у частині другій слова «будь-який злочин, зазначений» замінити словами «будь-яке кримінальне правопорушення, зазначене», а слово «слідства» замінити словом «розслідування»;

у частині третій слова «будь-який злочин, зазначений» замінити словами «будь-яке кримінальне правопорушення, зазначене»;

у частині четвертій слова «будь-якого злочину, зазначеного», «кожний злочин» замінити відповідно словами «будь-якого кримінального правопорушення, зазначеного», «кожне кримінальне правопорушення»

79) у статті 96⁷:

у частині другій слова «злочину», «злочин невеликої тяжкості», «злочин середньої тяжкості» замінити відповідно словами «кримінального правопорушення», «кримінальний проступок», «менш тяжкий злочин»;

80) у статті 96⁹ слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

81) у статті 96¹⁰:

текст статті викласти у такій редакції:

«1. При застосуванні до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру судом враховуються ступінь тяжкості вчиненого її уповноваженою особою кримінального правопорушення, ступінь реалізації умислу, розмір завданої шкоди, характер та розмір неправомірної вигоди, яка отримана або могла бути отримана юридичною особою, вжиті юридичною особою заходи для запобігання кримінального правопорушення.»;

82) у статті 96¹¹:

у назві та тексті слово «злочин» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку;

83) у статті 97:

у частині першій слова «злочин невеликої тяжкості або необережний злочин середньої тяжкості» замінити словами «кримінальний проступок, умисний менш тяжкий злочин, за який передбачено покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки, або необережний менш тяжкий злочин»;

у частині третій слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення, зазначене в частині першій цієї статті»;

84) у статті 98 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

85) у статті 99:

у частині другій слова «злочину, за який», «злочину» замінити відповідно словами «кримінального правопорушення, за яке», «кримінального правопорушення»;

86) у статті 102:

у частині першій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у частині другій слова «злочин невеликої тяжкості» замінити словами «менш тяжкий злочин, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років»;

пункти перший та другий частини третьої викласти у такій редакції:

«1) за вчинений повторно менш тяжкий злочин, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років, – на строк не більше одного року шести місяців;

2) за менш тяжкий злочин, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк понад двох років, – на строк не більше чотирьох років»;

87) у статті 103:

у частині другій слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

88) у статті 105:

у частині першій слова «злочин невеликої або середньої тяжкості» замінити словами «кримінальний проступок або менш тяжкий злочин»;

89) у статті 106:

у частині першій слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

пункти перший та другий частини другої викласти у такій редакції:

«1) два роки – у разі вчинення кримінального проступку або менш тяжкого злочину, за який передбачено покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки;

2) п'ять років – у разі вчинення менш тяжкого злочину, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк понад два роки»;

пункти перший та другий частини третьої викласти у такій редакції:

«1) два роки – у разі засудження до покарання, не пов'язаного з позбавленням волі, а також при засудженні до покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років за менш тяжкий злочин;

2) п'ять років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі на строк більш двох років за менш тяжкий злочин, а також при засудженні до покарання у виді позбавлення волі на строк не більше п'яти років за тяжкий злочин;»;

90) у статті 107:

у пункті першому частини третьої слова «злочин невеликої або середньої тяжкості» замінити словами «менш тяжкий злочин»;

у частині п'ятій слова «нового злочину» замінити словами «нового кримінального правопорушення»;

91) у статті 108:

у частині першій слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

у частині другій:

у пункті другому слова «злочин невеликої або середньої тяжкості» замінити словами «менш тяжкий злочин»;

у пунктах другому, третьому та четвертому слова «нового злочину» замінити словами «нового кримінального правопорушення»;

92) у назвах розділів I – XX Особливої частини Кримінального кодексу слово «злочини» у всіх випадках замінити словами «кримінальні правопорушення»;

93) у статті 110-2:

у частині п'ятій слова «іншого злочину» замінити словами «іншого кримінального правопорушення»;

94) у статті 115:

у пункті дев'ятому частини першої слова «інший злочин» замінити словами «інше кримінальне правопорушення»;

95) у статті 118:

у назві статті та в абзаці першому слово «злочинця» замінити словами «особи, яка вчинила кримінальне правопорушення»;

96) у статті 124:

у назві статті та в абзаці першому слово «злочинця» замінити словами «особи, яка вчинила кримінальне правопорушення»;

97) у статті 125:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до трьохсот»;

у частині другій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від трьохсот до шестисот»;

98) у статті 126:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «до двохсот»;

99) у статті 132:

в абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від двохсот до чотирьохсот»;

100) у статті 134:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від двохсот до чотирьохсот»;

101) у статті 136:

у частині першій абзаці другому слова «від двохсот до п'ятисот» замінити словами «від чотирьохсот до однієї тисячі»;

у частині другій абзаці другому слова «від п'ятисот до тисячі» замінити словами «від однієї тисячі до двох тисяч»;

102) у статті 137:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до трьохсот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

103) у статті 139:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або громадськими роботами на строк до двохсот годин, або виправними роботами на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.»;

104) у статті 142:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«карається штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.»;

в абзаці другому частини другої слова «або без такого» виключити;

105) у статті 143:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«карається штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.»;

106) у статті 144:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«карається позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до двох років, зі штрафом до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян чи без такого.»;

107) у статті 145:

абзац другий викласти в такій редакції:

«карається штрафом до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років.»;

108) у статті 149:

у пункті першому примітки слова «втягнення у злочинну діяльність» замінити словами «втягнення у вчинення кримінального правопорушення»;

109) у статті 150:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«карається громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.»;

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.»;

в абзаці другому частини третьої після слів «до трьох років» додати слова «та зі штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

110) у статті 150-1:

у частині першій:

в абзаці другому після слів «на той самий строк» додати слова «, зі штрафом від п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

у частині другій:

в абзаці першому слова «один із злочинів» замінити словами «одне із кримінальних правопорушень»;

в абзаці другому після слів «до восьми років» додати слова «, зі штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

у частині третій:

в абзаці другому після слів «до десяти років» додати слова «зі штрафом від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

111) у статті 152:

у частині другій слова «будь-який із злочинів» замінити словами «будь-яке із кримінальних правопорушень»;

112) у статті 153:

у частині другій слова «будь-який із злочинів» замінити словами «будь-яке із кримінальних правопорушень»;

113) у статті 154:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «до трьохсот»;

114) у статті 159-1:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до трьохсот» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від ста до трьохсот» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

у частині третій абзаці другому слова «від трьохсот до п'ятисот» замінити словами «від п'яти тисяч до десяти тисяч»;

в абзаці другому частини четвертої після слів «діяльністю на строк до трьох років» додати слова «та зі штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

115) у статті 160:

у частині другій абзаці другому після слів «від одного до трьох років» додати слова «та зі штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

у частині четвертій абзаці другому після слів «від одного до трьох років» додати слова «та зі штрафом від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

116) у статті 161:

у частині першій абзаці другому слова «від двохсот до п'ятисот» замінити словами «від п'ятисот до трьох тисяч п'ятисот»;

у частині другій абзаці другому слова «штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років» замінити словами «обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк»;

117) у статті 162:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від трьохсот до однієї тисячі»;

118) у статті 163:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від трьохсот до однієї тисячі»;

119) у статті 164:

у частині другій слова «особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею» замінити словами «повторно»;

120) у статті 165:

у частині другій слова «особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею» замінити словами «повторно»;

121) у статті 167:

в абзаці другому слова «від ста до трьохсот» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

122) у статті 168:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

у частині другій абзаці другому слова «до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

123) у статті 171:

у частині першій слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

у частині другій абзаці другому слова «до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до двох тисяч»;

у частині третій абзаці другому слова «від двохсот до п'ятисот» замінити словами «від двох тисяч до п'яти тисяч»;

124) у статті 172:

у частині першій слова «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «Про запобігання корупції»;

125) у статті 173:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

у частині другій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від трьохсот до шестисот»;

126) у статті 174:

в абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

127) у статті 175:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«карається штрафом від однієї тисячі п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.»;

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«карається штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.»;

128) у статті 180:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «до двохсот»;

у частині другій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «до трьохсот»;

129) у статті 184:

у частині першій абзаці другому слова «до ста» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «до однієї тисячі» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

130) у статті 185:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

у примітці:

слова «злочин, вчинений», «злочин, що вчинений», «будь-який із злочинів», «злочину» замінити відповідно словами «кримінальне правопорушення, вчинене», «кримінальне правопорушення, що вчинене», «будь-яке із кримінальних правопорушень», «кримінального правопорушення»;

131) у статті 186:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

132) у статті 188-1:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

133) у статті 190:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

134) у статті 191:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

135) у статті 192:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

у частині другій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від трьохсот до однієї тисячі»;

136) у статті 193:

в абзаці другому частини першої слова «від ста до ста п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до чотирьохсот»;

137) у статті 194:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від однієї тисячі до п'яти тисяч»;

138) у статті 194-1:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до п'яти тисяч»;

139) у статті 195:

в абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

140) у статті 197:

в абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «до двохсот»;

141) у статті 197-1:

у частині першій абзаці другому слово «трьохсот» замінити словом «п'ятисот»;

у частині другій слова «особою, раніше судимою за злочин, передбачений» замінити словами «особою, яка раніше вчинила кримінальне правопорушення, передбачене»;

у частині четвертій слова «раніше судимою за такий саме злочин або злочин, передбачений» замінити словами «яка раніше вчинила таке саме кримінальне правопорушення або кримінальне правопорушення, передбачене»;

142) у статті 198:

у назві та в абзаці першому слова «злочинним шляхом» у всіх випадках замінити словами «внаслідок вчинення кримінального правопорушення»;

143) у статті 204:

у частині першій абзаці другому слова «від однієї тисячі до двох тисяч» замінити словами «від двох тисяч до п'яти тисяч»;

144) у статті 205:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян до двох тисяч» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

145) у статті 206:

у частині першій абзаці другому слова «від однієї тисячі до трьох тисяч» замінити словами «від трьох тисяч до п'яти тисяч»;

146) у статті 209:

у назві статті слова «злочинним шляхом» замінити словами «унаслідок вчинення кримінального правопорушення»;

у частині першій слова «суспільно небезпечного протиправного діяння» в усіх випадках замінити словами «кримінального правопорушення»;

у пункті першому примітки:

слова «суспільно небезпечним протиправним діянням» в усіх випадках замінити словами «кримінальним правопорушенням»;

слово «злочином» замінити словами «кримінальним правопорушенням»;

у пункті другому примітки слова «злочинним шляхом, визнається вчиненою у великому розмірі, якщо предметом злочину» замінити словами «унаслідок вчинення кримінального правопорушення, визнається вчиненою у великому розмірі, якщо її предметом»

у пункті третьому примітки слова «злочинним шляхом, визнається вчиненою в особливо великому розмірі, якщо предметом злочину» замінити словами «унаслідок вчинення кримінального правопорушення, визнається вчиненою в особливо великому розмірі, якщо її предметом»

147) у статті 209-1:

у назві статті слова «злочинним шляхом» замінити словами «унаслідок вчинення кримінального правопорушення»;

у частині першій абзаці другому слова «від однієї тисячі до двох тисяч» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

148) у статті 210:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до трьохсот» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

149) у статті 212:

у частині другій абзаці другому слова «від двох тисяч до трьох тисяч» замінити словами «від двох тисяч до чотирьох тисяч»;

150) у статті 212-1:

у частині другій абзаці другому слова «від двох тисяч до трьох тисяч» замінити словами «від двох тисяч до чотирьох тисяч»;

151) у статті 213:

у частині першій абзаці другому слова «до одного року» замінити словами «до двох років»;

абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

«Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене повторно, –»;

152) у статті 219:

у частині першій абзаці другому слова «до трьох тисяч» замінити словами «до чотирьох тисяч»;

153) у статті 220-1:

у частині першій абзаці другому слова «від восьмисот до тисячі» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від двох тисяч до трьох тисяч» замінити словами «від чотирьох тисяч до шести тисяч»;

у частині третій абзаці другому слова «від восьмисот до тисячі» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

у частині четвертій абзаці другому:

слово «обмеженням» замінити словом «позбавленням»;

слово «десяти» замінити словом «трьох»;

154) у статті 220-2:

в абзаці другому частини першої:

слова «від восьмисот до тисячі» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

слово «десяти» замінити словом «трьох»;

155) у статті 222:

у частині першій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

156) у статті 223-1:

у частині першій абзаці другому слова «від однієї тисячі до двох тисяч» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

157) у статті 224:

у частині першій абзаці другому слова «до двох тисяч» замінити словами «до чотирьох тисяч»;

158) у статті 227:

у абзаці другому слова «від п'ятисот до тисячі» замінити словами «від трьох тисяч до восьми тисяч»;

159) у статті 232-1:

у частині першій абзаці другому слова «від семисот п'ятдесяти до двох тисяч» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «до п'яти тисяч» замінити словами «до шести тисяч»;

160) у статті 232-2:

у частині першій абзаці другому слова «до двох тисяч» замінити словами «до чотирьох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від двох тисяч до трьох тисяч» замінити словами «від трьох тисяч до шести тисяч»;

161) у ст. 238:

у частині першій абзаці другому слова «до ста» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

162) у статті 239:

у частині першій абзаці другому слова «до двохсот» замінити словами «від трьохсот до однієї тисячі»;

163) у статті 239-1:

у частині першій абзаці другому слова «від двохсот до п'ятисот» замінити словами «від трьохсот до однієї тисячі»;

164) у статті 239-2:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до трьохсот» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

у частині другій абзаці другому слова «обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк» замінити словами «обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на строк до двох років»;

165) у статті 240:

у частині першій абзаці другому слова «від трьохсот до шестисот» замінити словами «від однієї тисячі до двох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від чотирьохсот до семисот» замінити словами «від двох тисяч до трьох тисяч»;

166) у статті 241:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»

167) у статті 242:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

168) у статті 243:

у частині першій абзаці другому слова «від трьохсот до восьмисот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

у частині третій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

169) у статті 244:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

170) у статті 245:

у частині першій абзаці другому слова «від трьохсот до п'ятисот» замінити словами «від п'ятисот до трьох тисяч»;

171) у статті 246:

у частині першій абзаці другому слова «від трьохсот до п'ятисот» замінити словами «від однієї тисячі до п'яти тисяч»;

172) у статті 247:

в абзаці другому слова «до ста» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

173) у статті 248:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

у частині другій абзаці першому:

слова «особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею» замінити словом «повторно»;

у частині другій абзаці другому:

слова «від двохсот до чотирьохсот» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

174) у статті 249:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

у частині другій абзаці першому:

слова «особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею» замінити словом «повторно»;

у частині другій абзаці другому слова «від двохсот до чотирьохсот» замінити словами «від двох тисяч до чотирьох тисяч»;

175) у статті 250:

в абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

176) у статті 251:

в абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

177) у статті 252:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

178) у статті 253:

у частині першій абзаці другому після слова «карається» додати слова «штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або»;

179) у статті 254:

в абзаці другому слова «до двохсот п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

180) у статті 258:

у частині шостій слова «складу іншого злочину» замінити словами «складу іншого кримінального правопорушення»;

181) у статті 258-3:

у частині другій слова «складу іншого злочину» замінити словами «складу іншого кримінального правопорушення»;

182) у статті 258-5:

у частині четвертій слова «складу іншого злочину» замінити словами «складу іншого кримінального правопорушення»;

183) у статті 263:

у частині другій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

184) у статті 265-1:

у частині першій абзаці другому слова «штрафом від трьохсот до семи-сот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або» виключити;

185) у статті 267:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

186) у статті 267-1:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до вісімдесяти» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

у частині другій абзаці другому слова «від сімдесяти до вісімдесяти п'яти» замінити словами «від трьохсот до семисот»;

у частині третій абзаці другому слова «від сімдесяти п'яти до ста» замінити словами «від чотирьохсот до однієї тисячі»;

187) у статті 268:

у частині першій абзаці другому слова «до ста» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

у частині другій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до п'яти тисяч»;

188) у статті 269:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двох тисяч до десяти тисяч»;

189) у статті 270:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від двохсот до однієї тисячі»;

у примітці:

слово «триста» замінити словом «двісті»;

слово «тисяча» замінити словом «шістсот»;

190) у статті 270-1:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот п'ятдесяти» замінити словами «від трьохсот до однієї тисячі»;

191) у статті 271:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

192) у статті 272:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

193) у статті 275:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

194) у статті 276:

у частині першій абзаці другому після слова «караються» додати слова «штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або»;

195) у статті 276-1:

в абзаці другому після слова «карається» додати слова «штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або»;

196) у статті 277:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

197) у статті 279:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до шестисот»;

198) у статті 280:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до однієї тисячі»;

199) у статті 281:

у частині першій абзаці другому слова «до ста» замінити словами «від двохсот до однієї тисячі»;

200) у статті 282:

у частині першій абзаці другому слова «до ста» замінити словами «від двохсот до однієї тисячі»;

201) у статті 283:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до однієї тисячі»;

202) у статті 284:

в абзаці другому слова «до ста» замінити словами «від двохсот до однієї тисячі»;

203) у статті 285:

в абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до шестисот»;

204) у статті 286:

у частині першій абзаці другому слова «від двохсот до п'ятисот» замінити словами «від двох тисяч до чотирьох тисяч»;

205) у статті 287:

абзац другий викласти в такій редакції:

«караються штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.»;

206) у статті 288:

в абзаці другому слова «від двохсот до п'ятисот» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

207) у статті 289:

у частині першій абзаці другому слова «від однієї тисячі до однієї тисячі двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

у пункті другому примітки слова «злочин, передбачений» замінити словами «кримінальне правопорушення, передбачене»;

208) у статті 290:

в абзаці другому слова «від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

209) у статті 291:

в абзаці другому слова «від двохсот до п'ятисот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

210) у статті 292:

в абзаці другому «від ста до тисячі» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

211) у статті 293:

абзац другий викласти в такій редакції:

«караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців.»;

212) у статті 295:

в абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

213) у статті 296:

у частині першій абзаці другому після слів «доходів громадян» додати слова «або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин.»;

214) у статті 297:

у частині першій абзаці другому слова «до двохсот» замінити словами «від двохсот до трьох тисяч»;

215) у статті 298:

у частині першій абзаці другому слова «до ста» замінити словами «від ста до однієї тисячі»;

у частині другій слова «до ста п'ятдесяти» замінити словами «від однієї тисячі до двох тисяч»;

216) у статті 298-1:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

217) у статті 299:

у частині третій після слів «особливою жорстокістю» слово «або» виключити;

218) у статті 300:

у частині першій абзаці другому слова «до ста п'ятдесяти» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від ста до трьохсот» замінити словами «від двох тисяч до п'яти тисяч»;

219) у статті 301:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від ста до п'ятисот»;

у частині другій абзаці другому слова «від ста до трьохсот» замінити словами «від трьохсот до семисот»;

220) у статті 302:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

у частині другій абзаці першому слова «особою, раніше судимою за цей злочин, або вчинені організованою групою» замінити словами «повторно, або організованою групою»;

221) у статті 304:

у назві статті та в частині першій слова «неповнолітніх у злочинну діяльність» замінити словами «неповнолітнього у вчинення кримінального правопорушення»;

222) у статті 307:

у частині другій слова «один із злочинів» замінити словами «одне із кримінальних правопорушень»;

у частині четвертій слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

223) у статті 308:

у частині другій слова «один із злочинів» замінити словами «одне із кримінальних правопорушень»;

224) у статті 309:

у частині першій слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від п'ятисот до трьох тисяч»;

у частині другій слова «один із злочинів» замінити словами «одне із кримінальних правопорушень»;

225) у статті 310:

у частині другій:

в абзаці першому слова «один із злочинів» замінити словами «одне із кримінальних правопорушень»;

в абзаці другому після слова «караються» додати слова «штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або»;

226) у статті 311:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

у частині четвертій слова «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

227) у статті 312:

у частині першій абзаці другому слова «до сімдесяти» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

228) у статті 313:

у частині першій абзаці другому:

слова «від п'ятдесяти до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

після слів «на строк до трьох років» додати слова «, або позбавленням волі на той самий строк»;

у частині другій слова «один із злочинів» замінити словами «одне із кримінальних правопорушень»;

229) у статті 314:

у частині другій слова «один із злочинів» замінити словами «одне із кримінальних правопорушень»;

230) у статті 315:

у частині другій слова «один із злочинів» замінити словами «одне із кримінальних правопорушень»;

231) у статті 316:

у частині другій слова «один із злочинів» замінити словами «одне із кримінальних правопорушень»;

232) у статті 318:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

у частині другій слова «один із злочинів» замінити словами «одне із кримінальних правопорушень»;

233) у статті 319:

у частині першій абзаці другому слова «до сімдесяти» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

234) у статті 320:

у частині першій абзаці другому слова «до сімдесяти» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від сімдесяти до ста двадцяти» замінити словами «від двох тисяч до чотирьох тисяч»;

235) у статті 321:

у частині першій слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «до ста» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

у частині п'ятій слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

236) у статті 321-1:

у частині третій абзаці другому слово «десяти» замінити словом «п'ятнадцяти»;

у частині четвертій слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

237) у статті 322:

в абзаці другому слова «від сімдесяти до ста двадцяти» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

238) у статті 323:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

у частині другій слова «один із злочинів» замінити словами «одне із кримінальних правопорушень»;

239) у статті 325:

у частині першій абзаці другому слова «до ста» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

240) у статті 326:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

241) у статті 327:

у частині першій абзаці другому слова «до сімдесяти» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

242) у статті 333:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

243) у статті 334:

в абзаці другому слова «від двохсот до тисячі» замінити словами «від п'ятисот до трьох тисяч»;

244) у статті 337:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «до трьохсот»;

у частині другій абзаці другому слова «до сімдесяти» замінити словами «до чотирьохсот»;

245) у статті 338:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

у частині другій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

246) у статті 339:

в абзаці другому абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

247) у статті 342:

у частині першій абзаці другому слова «до двохсот» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

у частині другій абзаці другому слова «до двохсот» замінити словами «до трьохсот»;

248) у статті 343:

у частині першій абзаці другому слова «до ста» замінити словами «до трьохсот»;

у частині другій:

в абзаці першому слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

в абзаці другому після слів «обмеженням волі на строк до чотирьох років» додати слова «, або позбавленням волі на строк до двох років»;

249) у статті 347:

у частині першій абзаці другому:

слова «від п'ятдесяти до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до п'яти тисяч»;

після слів «на строк до п'яти років» додати слова «,або позбавленням волі на той самий строк»;

250) у статті 347-1:

у частині першій абзаці другому:

слова «від п'ятдесяти до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

після слів «на строк до п'яти років» додати слова «,або позбавленням волі на той самий строк»;

251) у статті 352:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

252) у статті 353:

у частині першій абзаці другому слова «до ста» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

253) у статті 354:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

у частині другій абзаці другому слова «від двохсот п'ятдесяти до п'ятисот» замінити словами «від однієї тисячі до двох тисяч»;

у частині третій абзаці другому слова «від двохсот п'ятдесяти до п'ятисот» замінити словами «від двох тисяч до трьох тисяч»;

у частині четвертій абзаці другому слова «від п'ятисот до семисот п'ятдесяти» замінити словами «від трьох тисяч до чотирьох тисяч»;

254) у статті 355:

у частині першій абзаці другому після слова «карається» додати слова «штрафом до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або»;

255) у статті 356:

в абзаці другому слово «п'ятдесяти» змінити словом «трьохсот»;

256) у статті 357:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від ста до п'ятисот»;

у частині другій абзаці другому слова «до сімдесяти» замінити словами «від двохсот до шестисот»;

у частині третій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від ста до п'ятисот»;

257) у статті 358:

у частині першій абзаці другому слова «до однієї тисячі» замінити словами «від двохсот до однієї тисячі»;

у частині другій абзаці другому слова «до двохсот» замінити словами «до п'ятисот»;

у частині четвертій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

258) у статті 360:

в абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від двохсот до однієї тисячі»;

259) у статті 364-1:

у частині першій абзаці другому слова «від ста п'ятдесяти до чотирьохсот» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від чотирьохсот до дев'ятисот» замінити слова «від двох тисяч до п'яти тисяч»;

260) у статті 365-2:

у частині першій:

в абзаці першому слова «або службовою особою» виключити;

абзац другий викласти в такій редакції:

«карається штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.»;

261) у статті 366:

у частині першій абзаці другому слова «до двохсот» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

262) у статті 367:

у частині першій абзаці другому слова «від двохсот п'ятдесяти до п'ятисот» замінити словами «від двох тисяч до чотирьох тисяч»;

263) у статті 368:

у частині першій абзаці другому слова «до тисячі п'ятисот» замінити словами «до п'яти тисяч»;

у пункті другому примітки після слова «і слідчі,» замінити словами «слідчі і дізнавачі,»;

264) у статті 368-2:

у частині першій абзаці другому слова «з конфіскацією майна» замінити словами «та зі штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

у частині другій абзаці другому слова «з конфіскацією майна» замінити словами «та зі штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

у частині третій абзаці другому після слів «до трьох років» додати слово «та»;

265) у статті 368-3:

у частині першій абзаці другому слова «від ста п'ятдесяти до чотирьохсот» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

у частині третій абзаці другому слова «від трьохсот п'ятдесяти до семисот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

у частині третій абзаці другому слова «від п'ятисот до семисот п'ятдесяти» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

266) у статті 368-4:

у частині першій абзаці другому слова «від ста п'ятдесяти до чотирьохсот» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від трьохсот п'ятдесяти до семисот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

у частині третій абзаці другому слова «від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

267) у статті 369:

у частині першій абзаці другому слова «семисот п'ятдесяти» замінити словами «однієї тисячі»;

268) у статті 369-2:

у частині першій абзаці другому слова «від двохсот до п'ятисот» замінити словами «від трьохсот до однієї тисячі»;

у частині другій абзаці другому слова «від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі п'ятисот» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

269) у статті 371:

у частині першій абзаці другому після слів «на строк до трьох років» додати слова «, або позбавлення волі на той самий строк»;

270) у статті 372:

у назві статті та частині першій слово «невинного» замінити словом «невинуватого»;

271) у статті 373:

у частині першій після слова «слідчого» додати слово «, дізнавача»;

272) у статті 374:

у частині першій:

в абзаці першому після слова «вчинене» додати слово «дізнавачем»;

в абзаці другому слова «від трьохсот до п'ятисот» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

у частині другій слово «невинної» замінити словами «невинуватої»;

273) у статті 376:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від однієї тисячі до чотирьох тисяч»;

у частині другій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

274) у статті 381:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до трьохсот» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

275) у статті 382:

у частині першій абзаці другому слова «однієї тисячі» замінити словами «двох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

276) у статті 383:

у назві статті та частині першій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у частині першій:

після слова «слідчому» додати слово «, дізнавачу»;

слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

277) у статті 385:

у частині першій абзаці другому слова «від п'ятдесяти до трьохсот» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

278) у статті 386:

в абзаці другому слова «від п'ятдесяти до трьохсот» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

279) у статті 387:

у частині першій:

в абзаці першому після слова «слідчого» додати слово «, дізнавача»;

в абзаці другому слова «від п'ятдесяти до ста» замінити словами «від двохсот до п'ятисот»;

у частині другій:

в абзаці першому після слова «слідчим,» додати слово «дізнавачем,»;

в абзаці другому слова «від ста до трьохсот» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі»;

280) у статті 388:

у частині першій абзаці другому слова «від двохсот до п'ятисот» замінити словами «від п'ятисот до чотирьох тисяч»;

у частині другій абзаці другому слова «від трьохсот до шестисот» замінити словами «від двох тисяч до п'яти тисяч»;

281) у статті 397:

у частині першій абзаці другому слова «від ста до двохсот» замінити словами «від трьохсот до однієї тисячі»;

у частині другій абзаці другому слова «від трьохсот до п'ятисот» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

282) у статті 401:

у назві статті слово «злочину» замінити словом «кримінального правопорушення»;

у частині першій:

слово «злочинами» замінити словами «кримінальними правопорушеннями»;

слово «злочини» замінити словом «діяння»;

у частині третій слово «злочинах» замінити словами «кримінальних правопорушеннях»;

у частині четвертій слова «злочин, передбачений» замінити словами «кримінальне правопорушення, передбачене»;

283) у статті 407:

у частині другій абзаці другому слова «штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або» виключити;

284) у статті 412:

у частині першій абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до двох тисяч»;

285) у статті 425:

у абзаці другому частини першої слова «від двохсот вісімдесяти п'яти до трьохсот двадцяти п'яти» замінити словами «від двох тисяч до чотирьох тисяч»;

286) у статті 426:

у частині першій:

в абзаці першому слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

в абзаці другому слова «від трьохсот двадцяти п'яти до трьохсот вісімдесяти п'яти» замінити словами «від однієї тисячі до трьох тисяч»;

287) у статті 435:

у частині першій абзаці другому після слова «караються» додати слова «штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або»;

288) у статті 445:

в абзаці другому абзаці другому слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від п'ятисот до однієї тисячі».

3. У Кримінальному процесуальному кодексі України (відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9–13, ст. 88):

1) у частині першій статті 3:

пункт сьомий викласти у такій редакції: «закон України про кримінальну відповідальність – Кримінальний кодекс України»;

у пункті восьмому слова «керівник органу досудового розслідування» замінити словами «керівник підрозділу досудового слідства»;

доповнити новим пунктом 8-1 такого змісту:

«8-1) керівник підрозділу дізнання – начальник підрозділу дізнання органу Національної поліції, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу державного бюро розслідувань, органу Державної кримінально-виконавчої служби України та його заступники, які діють у межах своїх повноважень»;

у пункті сімнадцятому слова «кримінальних правопорушень» замінити словами «злочинів у формі досудового слідства»;

доповнити новим пунктом 17-1 такого змісту:

«17-1) дізнавач – службова особа підрозділу дізнання органу Національної поліції, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу державного бюро розслідувань, органу Державної кри-

мінально-виконавчої служби України, уповноважена в межах компетенції, передбаченої цим Кодексом, здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків у формі дізнання»;

у пункті дев'ятнадцятому слова «слідчий, керівник органу досудового розслідування» замінити словами «дізнавач, керівник підрозділу дізнання, слідчий, керівник підрозділу досудового слідства»;

2) у статті 9:

у частинах першій та другій слова «керівник органу досудового розслідування, слідчий» замінити словами «керівник підрозділу досудового слідства, керівник підрозділу дізнання, слідчий, дізнавач»;

3) у статті 20:

у частині другій слово «Слідчий» замінити словами «Дізнавач, слідчий»;

4) у статті 22:

у частині четвертій після слова «слідчим» додати слово «, дізнавачем»;

5) у статті 25:

у частині першій після слова «слідчий» додати слово «, дізнавач»;

6) у статті 27:

у пункті другому частини другої слово «злочин» замінити на слово «кримінальне правопорушення»;

7) у статті 36:

у частині другій:

у пункті четвертому після слова «доручати» додати слово «дізнавачу»;
пункт восьмий викласти у такій редакції:

«8) ініціювати перед керівником підрозділу досудового слідства питання про відсторонення слідчого від проведення досудового слідства та призначення іншого слідчого за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу, або у випадку неефективного досудового слідства»;

дати пункт 8-1 такого змісту:

«8¹) ініціювати перед керівником підрозділу дізнання питання про відсторонення дізнавача від проведення дізнання та призначення іншого дізнавача за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу, або у випадку неефективного дізнання»;

у пункті десятому після слова «клопотань» додати слово «дізнавача»;

у пункті тринадцятому після слова «складеного» додати слово «дізнавачем»;

у частині п'ятій слова «у тому числі слідчому підрозділу» замінити словами «у тому числі підрозділу дізнання або слідчому підрозділу»;

у частині шостій після слів «постанови», «постанов» додати слова «дізнавачів»;

8) статтю 38 викласти у такій редакції:

«Стаття 38. Орган досудового розслідування

1. Органами досудового розслідування є органи, що здійснюють досудове слідство і дізнання.

2. Досудове слідство здійснюють:
 - 1) слідчі підрозділи:
 - а) органів Національної поліції;
 - б) органів безпеки;
 - в) органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства;
 - г) органів державного бюро розслідувань;
 - д) органів Державної кримінально-виконавчої служби України;
 - 2) підрозділ детективів, підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України.
3. Дізнання здійснюють підрозділи дізнання:
 - а) органів Національної поліції;
 - б) органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства;
 - в) органів державного бюро розслідувань;
 - г) органів Державної кримінально-виконавчої служби України.
4. Досудове слідство здійснюють слідчі одноособово або слідчою групою.
5. Дізнання здійснюють дізнавачі одноособово або групою дізнавачів.
6. Орган досудового розслідування зобов'язаний застосовувати всі передбачені законом заходи для забезпечення ефективності досудового розслідування.»;

9) статтю 39 викласти у такій редакції:

«Стаття 39. Керівник підрозділу досудового слідства

1. Керівник підрозділу досудового слідства організовує досудове слідство.
2. Керівник підрозділу досудового слідства уповноважений:
 - 1) визначати слідчого (слідчих), який здійснюватиме досудове слідство, а у випадках здійснення досудового слідства слідчою групою – визначати старшого слідчої групи, який керуватиме діями інших слідчих;
 - 2) відсторонювати слідчого від проведення досудового слідства вмотивованою постановою за ініціативою прокурора або з власної ініціативи з наступним повідомленням прокурора та призначати іншого слідчого за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу або у разі неефективного досудового слідства;
 - 3) ознайомлюватися з матеріалами досудового слідства, давати слідчому письмові вказівки, які не можуть суперечити рішенням та вказівкам прокурора;
 - 4) вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення слідчим;
 - 5) погоджувати проведення слідчих (розшукових) дій та продовжувати строк їх проведення у випадках, передбачених цим Кодексом;
 - 6) здійснювати досудове слідство, користуючись при цьому повноваженнями слідчого;

7) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом.

3. Керівник підрозділу досудового слідства зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які даються у письмовій формі. Невиконання керівником підрозділу досудового слідства законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність.»;

10) доповнити статтею 39-1 такого змісту:

«Стаття 39-1. Керівник підрозділу дізнання

1. Керівник підрозділу дізнання організовує дізнання.

2. Керівник підрозділу дізнання уповноважений:

1) визначати дізнавача, який здійснюватиме дізнання, а у випадках здійснення дізнання групою дізнавачів – визначати старшого групи дізнавачів, який керуватиме діями інших дізнавачів;

2) відсторонювати дізнавача від проведення дізнання вмотивованою постановою за ініціативою прокурора або з власної ініціативи з наступним повідомленням прокурора та призначати іншого дізнавача за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу або у разі неефективного дізнання;

3) ознайомлюватися з матеріалами дізнання, давати дізнавачу письмові вказівки, які не можуть суперечити рішенням та вказівкам прокурора;

4) вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення дізнавачем;

5) здійснювати дізнання, користуючись при цьому повноваженнями дізнавача;

6) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом.

3. Керівник підрозділу дізнання зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які даються у письмовій формі. Невиконання керівником підрозділу дізнання законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність.»;

11) у статті 40:

у пункті першому частини другої слова «досудове розслідування» замінити словами «досудове слідство»;

у частині третій слова «керівника органу досудового розслідування» замінити словами «керівника підрозділу досудового слідства»;

12) доповнити статтею 40-1 такого змісту:

«Стаття 40-1. Дізнавач

1. Дізнавач несе відповідальність за законність та своєчасність здійснення дізнання.

2. Дізнавач уповноважений:

1) починати дізнання за наявності підстав, передбачених цим Кодексом;

2) проводити слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії, передбачені частиною другою статті 264 та статтею 268 цього Кодексу;

3) доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій відповідним оперативним підрозділам;

4) звертатися за погодженням із прокурором до слідчого судді з клопотаннями про застосування заходів забезпечення кримінального провадження та проведення слідчих (розшукових) дій та негласної слідчої (розшукової) дії, передбаченої статтею 268 цього Кодексу;

5) повідомляти за погодженням із керівником підрозділу дізнання особі про підозру у вчиненні кримінального проступку;

6) за результатами дізнання складати обвинувальний акт, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру та подавати їх прокурору на затвердження;

7) приймати процесуальні рішення у випадках, передбачених цим Кодексом, у тому числі щодо закриття кримінального провадження за наявності підстав, передбачених статтею 284 цього Кодексу;

8) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом.

3. У випадках відмови прокурора у погодженні клопотання дізнавача до слідчого судді про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій чи негласної слідчої (розшукової) дії, передбаченої статтею 268 цього Кодексу, дізнавач має право звернутися до керівника підрозділу дізнання, який після вивчення клопотання за необхідності ініціює розгляд питань, порушених у ньому, перед прокурором вищого рівня, який протягом трьох днів погоджує відповідне клопотання або відмовляє у його погодженні.

4. Дізнавач зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються у письмовій формі. Невиконання дізнавачем законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність.

5. Дізнавач, здійснюючи свої повноваження відповідно до вимог цього Кодексу, є самостійним у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, службові особи, інші фізичні особи зобов'язані виконувати законні вимоги та процесуальні рішення дізнавача.»;

13) у статті 41:

у частині першій після слів «за письмовим дорученням» додати слово «дізнавача,»;

частину другу доповнити другим реченням такого змісту:

«Під час виконання доручень дізнавача співробітник оперативного підрозділу користується повноваженнями дізнавача.»;

у частині третій після слова «Доручення» додати слово «дізнавача,»

14) у статті 42:

у частині третій:

у пункті восьмому після слова «подавати» додати слово «дознавачу»;

у пункті одинадцятому замінити слово «Слідчий,» на «Дознавач, слідчий,»;

у пункті шістнадцятому після слова «бездіяльність» додати «дознавача,»;

у частині сьомій:

у пункті першому після слів за «викликом до» додати слово «дознавача,»;

у пункті третьому після слова «розпорядженням» додати слово «дознавача»;

15) у статті 44:

у частині третій після слів «законного представника» додати слово «дознавач,»;

у частині четвертій після слів «за рішенням» додати слово «дознавача,»;

16) у статті 46:

у частині п'ятій після слів «без дозволу» додати слово «дознавача,»;

у частині шостій після слова «розголошенню» додати слово «дознавачем,»;

17) у статті 47:

у частині другій після слова «причини» додати слово «дознавача,»;

18) у статті 48

у частині першій:

у другому і третьому реченнях слово «Слідчий,» замінити на слова «Дознавач, слідчий,»;

у частині другій після слова «залучається» додати слово «дознавачем,»;

19) у статті 49

у частині першій слово «Слідчий,» замінити на слова «Дознавач, слідчий,»;

у пункті третьому частини першої слово «слідчий,» замінити на слова «дознавач, слідчий,»;

у абзаці другому частини першої після слова «залучений» додати слово «дознавачем,»;

у частині другій після слів «цієї статті,» додати слово «дознавач,»;

20) у статті 53:

у частині першій слово «Слідчий,» замінити на слова «Дознавач, слідчий,»;

у частині другій після слів «протягом двадцяти чотирьох годин,» додати слово «дознавач,»;

21) у статті 55:

у частині п'ятій після слів «цієї статті,» додати слово «дознавач,»;

у частині сьомій після слів «як потерпілого, то» додати «дознавач,»;

22) у статті 56:

у частині першій:

у пункті третьому після слів «подавати докази» додати слово «дознавачу,»;

у пункті сьомому після слова «бездіяльність» додати слово «дознавача,»;

у другому реченні пункту дванадцятого слово «Слідчий,» замінити на слова «Дознавач, слідчий,»;

23) у статті 57:

у частині першій:

у пункті першому після слів «за викликом до» додати слово «дознавача,»;

у пункті третьому після слів «без дозволу» додати слово «дознавача,»;

24) у статті 62:

частину першу викласти у такій редакції:

«Цивільним відповідачем у кримінальному провадженні може бути фізична або юридична особа, яка в силу закону несе цивільну відповідальність за шкоду, завдану кримінальним правопорушенням, вчиненим підозрюваним, обвинуваченим або за шкоду, завдану суспільно небезпечним діянням, вчиненим неосудною особою, та до якої пред'явлено цивільний позов у порядку, встановленому цим Кодексом.»;

25) у статті 64-1:

у частині третій:

у пункті третьому після слова «подавати» додати «дознавачу,»;

у другому реченні пункту шостого слово «Слідчий,» замінити на слова «Дознавач, слідчий,»;

у пункті десятому після слова «бездіяльність» додати слово «дознавача,»;

у частині сьомій:

у пункті першому після слів «за викликом до» додати слово «дознавача,»;

у пункті третьому після слів «без дозволу» додати «дознавача,»;

26) у статті 66:

у частині другій:

у пункті першому після слів «за викликом до» додати слово «дознавача,»;

у пункті другому слова «досудового розслідування» замінити на слова «дознавання, досудового слідства»;

у пункті третьому після слів «без дозволу» додати слово «дознавача,»;

у частині третій після слів «на вимогу» додати слово «дознавача,»;

27) у статті 67:

у частині першій після слів «показання», «показань» додати слова «дознавачу,»;

у частині другій після слів «ухилення від явки до» додати слово «дознавача,»;

28) у статті 68:

у частині третій:

у пункті першому після слів «за викликом до» додати слово «дознавача,»;

у пункті четвертому після слів «без дозволу» додати слово «дознавача,»;

29) у статті 69:

у пункті другому частини п'ятої після слів «прибути до» додати слово «дознавача,»;

30) у статті 71:

у пункті першому частини п'ятої після слів «за викликом до» додати «дознавача,»;

31) у статті 77:

назву статті 77 викласти у такій редакції:

«Стаття 77. Підстави для відводу прокурора, слідчого, дознавача»;

у частині першій після слова «слідчий» додати слово «, дознавач»;

32) у статті 78:

у частині першій після слова «слідчий,» додати слово «дознавач»;

у пункті третьому частини другої після слів «членом сім'ї» додати «дознавача,»;

33) у статті 80:

у частині першій після слова «слідчий,» додати слово «дознавач,»;

34) у статті 83:

назву статті 83 викласти у такій редакції:

«Наслідки відводу дознавача, слідчого, прокурора, захисника, представника, експерта, спеціаліста, представника персоналу органу пробації, перекладача»;

у частині першій після слова «слідчого,» додати слово «дознавача,»;

у другому реченні частини третьої після слів «іншого захисника,» додати слово «дознавач,»;

35) у статті 84:

у частині першій після слів «на підставі яких» додати слово «дознавач,»;

36) у статті 92:

у частині першій після слів «покладається на» додати слово «дознавача,»;

37) у статті 93:

у першому реченні абзацу другою частини третьої після слів «шляхом подання» додати слово «дознавачу,»;

у другому реченні абзацу другою частини третьої після слова «Постанова» додати слово «дознавача,»;

38) у статті 94:

у частині першій слово «Слідчий,» замінити на слова «Дознавач, слідчий,»;

39) у статті 95:

у частині третій після слова «показання» додати слово «дознавачу»;

40) у статті 97:

у частині сьомій після слів «даються», «наданих» додати «дознавачу»;

41) у статті 100:

у частині другій після слів «отримані або вилучені» додати слово «дознавачем»;

у частині третій після слів «володільця документа» додати слово «дознавач»;

у абзаці третьому частини шостої слова «корупційних та інших злочинів» замінити словами «корупційних злочинів та інших кримінальних правопорушень»;

у першому реченні частини сьомої після слів «цієї статті» додати слово «дознавач»;

у частині сьомій слова «корупційних та інших злочинів» замінити словами «корупційних злочинів та інших кримінальних правопорушень»;

у частині восьмій слова «корупційних та інших злочинів» замінити словами «корупційних злочинів та інших кримінальних правопорушень»;

у третьому реченні частини дев'ятої після слів «кримінального провадження» додати слово «дознавачем»;

у пункті 6-1 частини дев'ятої слова «одержаних злочинним шляхом» замінити словами «одержаних внаслідок вчинення кримінального правопорушення»;

42) у статті 106:

у частині першій після слова «складається» додати слово «дознавачем»;

43) у статті 110:

у частині третій після слів «Рішення», «коли» додати слова «дознавача», «дознавач»;

у частині п'ятій, шостій та сьомій після слів «Постанова» додати слова «дознавача»;

44) у частині 111:

у частині першій після слів «за допомогою якої» додати слово «дознавач»;

45) у статті 112:

у частині першій:

у пункті першому після слова «посада» додати слово «дознавача»;

у пункті дев'ятому після слова «підпис» додати слово «дознавача»;

46) у статті 132:

у частині третій після слова «якщо» додати слово «дознавач»;

у пункті другому після слова «клопотанні» додати слово «дознавача»;

у пункті третьому після слова «якого» додати слово «дознавач»;

у частині шостій після слів «До клопотання» додати слово «дознавача»;

47) назву глави 11 викласти у такій редакції:

«Виклик дізнавачем, слідчим, прокурором, судовий виклик і привід»;

48) назву статті 133 викласти у такій редакції:

«Виклик дізнавачем, слідчим, прокурором»;

49) у статті 133:

у частинах першій та другій слова «Слідчий,» замінити на слова «Дізнавач, слідчий,»;

50) у статті 135:

у частині першій після слів «викликається до» додати слово «дізнавача,»;

у частині шостій після слів «правоохоронного органу,» додати слово «дізнавачем,»;

51) у статті 136:

у частині другій після слів «попередньо повідомила» додати слово «дізнавача,»;

52) у статті 137:

у частині першій:

у пункті першому після слова «посада» додати слово «дізнавача,»;

у пункті десятому після слова «підпис» додати слово «дізнавача,»;

53) у статті 139:

у абзаці другому частини першої після слів «на виклик» додати слово «дізнавача,»;

54) у статті 140:

у частині другій після слів «слідчим суддею за клопотанням» додати слово «дізнавача,»;

55) у статті 141:

у частині першій:

у пункті шостому після слова «посада» додати слово «дізнавача,»;

у абзаці другому після слів «копії матеріалів, якими» додати «дізнавач,»;

56) у статті 142:

у частині першій після слова «клопотання» додати слово «дізнавача,»;

у частині третій після слова «на виклик» додати слово «дізнавача,»;

57) у статті 144:

у частині другій після слів «ухвалою слідчого судді за клопотанням» додати слово «дізнавача,»;

58) у статті 145:

у частині першій:

у пункті шостому після слова «посада» додати слово «дізнавача,»;

у абзаці другому після слів «копії матеріалів, якими» додати слово «дізнавач,»;

59) у статті 146:

у частині першій після слова «клопотання» додати слово «дізнавача,»;

60) у статті 148:

у частині першій після слів «підозрюваного у користуванні спеціальним правом,» додати слово «дознавач,»;

61) у статті 149:

у частині другій слово «Слідчий,» замінити на слова «Дознавач, слідчий,»;

у частині третій після слів «користування спеціальним правом,» додати слово «дознавач,»;

62) у статті 150:

у частині першій:

у перших двох реченнях після слів «прокурор, слідчий,» додати слова «дознавач»;

у частині другій:

у пункті сьомому та абзаці другому після слів «слідчий» додати слова «дознавач»;

63) у статті 151:

у частині першій після слів «та/або слідчого» додати слова «чи дознавача,»;

64) у статті 154:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Відсторонення від посади може бути здійснено щодо особи, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні менш тяжкого, тяжкого чи особливо тяжкого злочину. Відсторонення від посади може бути здійснено щодо службової особи правоохоронного органу, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні кримінального проступку або злочину будь-якої тяжкості.»;

65) у статті 155:

у частині першій після слова «слідчий» додати «, дознавач»;

у частині другій:

у пункті сьомому та пункті першому абзацу другого перед словом «слідчий» додати слово «дознавач,»;

66) у статті 156:

у частині першій після слів «за участю» додати слово «дознавача,»;

67) у статті 168:

у частині першій після слів «одночасно із доставленням затриманої особи до» додати слово «дознавача,»;

у частині третій слово «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий,»;

68) у статті 170:

у частині першій слова «воно не є доказом злочину» замінити словами «воно не є доказом кримінального правопорушення»;

у другому реченні абзацу другого частини першої слово «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий,»;

у другому абзаці частини першої слова «корупційних та інших злочинів» замінити словами «корупційних злочинів та інших кримінальних правопорушень»;

69) у статті 171:

у частині першій після слова «слідчий,» додати слово «дізнавач,»;

у частині другій після слів «У клопотанні» додати слово «дізнавача,»;

у абзаці другому після слів «та інших матеріалів, якими» додати слово «дізнавач,»;

у частині п'ятій після слова «Клопотання» додати слово «дізнавача,»;

у абзаці другому частини п'ятої після слів «клопотання про арешт такого майна повинно бути подано» додати слово «дізнавачем,»;

70) у статті 172:

у частині першій після слів «за участю» додати слово «дізнавача,»;

у частині другій після слова «Клопотання» додати слово «дізнавача,»;

71) у статті 173:

у частині сьомій після слова «вручається» додати «дізнавачу,»;

72) у статті 175:

у частині першій після слова «негайно» додати «дізнавачем,»;

73) у статті 176:

у частині третій після слів «у застосуванні запобіжного заходу, якщо» додати слова «дізнавач, у випадках передбачених цим Кодексом,»;

у частині четвертій після слів «слідчим суддею за клопотанням» додати слова «дізнавача, у випадках передбачених цим Кодексом,»;

74) у статті 177:

у другому реченні частини другої слово «Слідчий,» замінити словами «Дізнавач, слідчий,»;

75) у статті 179:

у частині третій після слова «здійснює» додати слово «дізнавач,»;

76) у статті 180:

у частині шостій після слова «здійснює» додати слово «дізнавач,»;

77) у статті 182:

пункт перший частини п'ятої викласти у такій редакції:

«1) щодо особи, підозрюваної чи обвинуваченої у вчиненні кримінального проступку, менш тяжкого злочину, – від одного до двадцяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб;»;

78) у статті 183

у пункті третьому частини другої слова «у вчиненні іншого злочину» замінити словами «у вчиненні іншого кримінального правопорушення»;

у частині четвертій:

у пункті першому слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у пункті другому слова «злочину, який спричинив загибель людини» замінити словами «кримінального правопорушення, яке спричинило загибель людини»;

79) у статті 184:

у частині першій після слова «Клопотання» додати слова «дознавача, у випадках передбачених цим Кодексом,»;

80) у статті 194:

у частині п'ятій:

у пункті другому після слів «без дозволу» додати слово «дознавача,»;

у пункті третьому після слова «повідомляти» додати слово «дознавача,»;

81) у статті 195:

у пункті першому частини другої слово «слідчим» замінити на слова «дознавачем, слідчим,»;

у частині п'ятій слово «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий,»;

82) у статті 197:

у пункті першому частини третьої слова «злочинів невеликої або середньої тяжкості» замінити на «менш тяжких злочинів»;

83) у статті 200:

у частині першій після слів «Прокурор, слідчий за погодженням з прокурором» додати слова «дознавач за погодженням з прокурором, у випадках передбачених цим Кодексом,»;

у частині четвертій:

у пункті першому після слова «якими» додати слово «дознавач,»;

у пункті другому після слова «яких» додати слово «дознавач,»;

84) частину першу статті 208 викласти у такій редакції:

«1. Уповноважена службова особа має право без ухвали слідчого судді, суду затримати особу, підозрювану у вчиненні злочину, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі, лише у випадках:

1) якщо цю особу застали під час вчинення злочину або замаху на його вчинення;

2) якщо безпосередньо після вчинення злочину очевидець, в тому числі потерпілий, або сукупність очевидних ознак на тілі, одязі чи місці події вказують на те, що саме ця особа вчинила злочин;

3) якщо є обґрунтовані підстави вважати, що можлива втеча з метою ухилення від кримінальної відповідальності особи, підозрюваної у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого корупційного злочину, віднесеного законом до підслідності Національного антикорупційного бюро України.

Особливості затримання особи за підозрою у вчиненні кримінального проступку визначаються главою 25 цього Кодексу.

Особливості затримання окремої категорії осіб визначаються главою 37 цього Кодексу.»;

85) у статті 210:

у частині третій після слів «ніж це необхідно,» додати слово «дознавач,»;

86) частину другу статті 212 викласти у такій редакції:

«2. Відповідальними за перебування затриманих не можуть бути дізнавачі, слідчі.»;

87) у статті 214:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Дознавач, слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування. Слідчий, який здійснюватиме досудове слідство визначається керівником підрозділу досудового слідства, а дознавач – керівником підрозділу дізнання.»;

у частині четвертій та шостій слова «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий,»;

у частині сьомій слова «доручити проведення досудового розслідування» замінити словами «проведення дізнання або досудового слідства»;

частину восьму викласти у такій редакції:

«8. Відомості про юридичну особу, щодо якої можуть застосовуватися заходи кримінально-правового характеру, вносяться дознавачем, слідчим або прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань негайно після вручення особі повідомлення про підозру у вчиненні від імені та в інтересах такої юридичної особи будь-якого із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368-3, частинами першою і другою статті 368-4, статтями 369, 369-2, 436, 437, 438, 442, 444, 447 Кримінального кодексу України, або від імені такої юридичної особи будь-якого із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 258–258-5 Кримінального кодексу України. Про внесення відомостей дознавач, слідчий або прокурор не пізніше наступного робочого дня письмово повідомляє юридичну особу. Провадження щодо юридичної особи здійснюється одночасно з відповідним кримінальним провадженням, у якому особі повідомлено про підозру.»;

88) у статті 216:

у всіх частинах слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному числі та відмінках;

у частинах першій, третій, четвертій та шостій слова «Слідчі,» замінити словами «Дознавачі, слідчі»;

у частині третій після слів «вони розслідуються» додати «дознавачами»;

у частині дев'ятій слова «одержаних злочинним шляхом» замінити словами «одержаних внаслідок вчинення кримінального правопорушення»;

89) у статті 217:

частину другу викласти у такій редакції:

«2. Не можуть бути об'єднані в одне провадження матеріали досудових розслідувань щодо кримінального проступку та щодо злочину, за виключенням випадків, коли це може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду. У таких випадках розслідування злочину та кримінального проступку здійснюється за правилами досудового слідства. Положення глави 25 цього Кодексу у цьому разі не застосовуються.»;

90) у статті 218:

у частині першій після слова «здійснюється» додати слово «дознавачем,»;

у частині другій:

після слова «Якщо» додати слово «дознавачу,»;

слова «він проводить розслідування» замінити словами «він проводить дізнання або досудове слідство»;

частину четверту викласти у такій редакції:

«4. На початку розслідування дознавач, слідчий перевіряє наявність вже розпочатих досудових розслідувань щодо того ж кримінального правопорушення.

У разі якщо буде встановлено, що іншим слідчим підрозділу досудового слідства або слідчим іншого підрозділу досудового слідства розпочато кримінальне провадження щодо того ж кримінального правопорушення, слідчий передає слідчому, який здійснює досудове слідство, наявні у нього матеріали та відомості, повідомляє про це прокурора, потерпілого або заявника та вносить відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Якщо під час досудового слідства буде встановлено, що кримінальне правопорушення, яке було вчинено особою, є кримінальним проступком, слідчий за погодженням з прокурором направляє матеріали кримінального провадження керівнику підрозділу дізнання з урахуванням підслідності.

Якщо при здійсненні дізнання буде встановлено, що кримінальне правопорушення, яке було вчинено особою, є злочином, дознавач за погодженням з прокурором направляє матеріали кримінального провадження керівнику підрозділу досудового слідства з урахуванням підслідності.»;

у частині шостій слово «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий,»;

91) у статті 219:

пункт другий частини другої викласти у такій редакції:

«2) шести місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні менш тяжкого злочину.»;

92) у статті 220:

у частині першій після слів «будь-яких процесуальних дій» додати «дознавач,»;

93) у статті 221:

у частині першій слово «Слідчий,» замінити словами «Дізнавач, слідчий,»;

94) у статті 222:

у частині першій після слів «лише з дозволу» додати слово «дізнавача,»;

у частині другій після слів «У необхідних випадках» додати слово «дізнавача,»;

95) у статті 223:

у частинах третій, п'ятій, сьомій перед словом «слідчий» додати «дізнавач,»;

96) у статті 224:

у частині дев'ятій слово «Слідчий,» замінити словами «Дізнавач, слідчий,»;

у абзаці другому частини дев'ятої після слів «після чого» додати слово «дізнавачем,»;

у абзаці четвертому частини дев'ятої слова «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

97) у статті 227:

у частині третій після слова «потерпілого,» додати «дізнавача,»;

98) у статті 228:

у частині першій після слів «Перед тим, як пред'явити особу для впізнання,» додати слово «дізнавач,»;

99) у статті 229:

у частині першій після слів «Перед тим, як пред'явити для впізнання річ,» додати слово «дізнавач,»;

100) у статті 232:

у частині першій:

пункт п'ятий викласти у такій редакції:

«5) наявності інших підстав, визначених дізнавачем, слідчим, прокурором, слідчим суддею достатніми.»;

у частині другій:

у першому реченні після слова «приймається» додати слово «дізнавачем,»;

у другому реченні після слів «проти здійснення дистанційного досудового розслідування,» додати слово «дізнавач,»;

у частині п'ятій:

у першому реченні після слів «Якщо особа, яка братиме участь у досудовому розслідуванні дистанційно згідно з рішеннями» додати слово «дізнавача,»;

у частині шостій:

у першому реченні після слів «Якщо особа, яка братиме участь у досудовому розслідуванні дистанційно згідно з рішеннями» додати слово «дізнавача,»;

у першому реченні після слів «в якому він розташований,» додати слово «дознавач,»;

у частині одинадцятій перед словами «слідчий» додати слова «дознавач,»;

101) у статті 233:

у частині третій:

у першому реченні слово «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий»;

у першому реченні слова «у вчиненні злочину» замінити словами «у вчиненні кримінального правопорушення»;

у другому реченні після слова «слідчий,» додати слово «дознавач,»;

102) у статті 234:

абзац перший частини третьої викласти у такій редакції:

«3. У разі необхідності провести обшук дознавач, слідчий за погодженням з прокурором або прокурор звертається до слідчого судді з відповідним клопотанням, яке повинно містити відомості про:»;

у абзаці другому частини третьої після слова «слідчий» додати слово «дознавач,»;

у частині четвертій після слів «за участю» додати слово «дознавача,»;

у частині п'ятій після слова «слідчий» додати слово «дознавач,»;

103) у статті 235:

пункт другий частини другої викласти у такій редакції:

«2) прокурора, слідчого, дознавача, який подав клопотання про обшук,»;

104) у статті 236:

у частині першій:

у першому реченні після слів «може бути виконана» додати слово «дознавачем,»;

у другому реченні після слів «спеціальних знань,» додати слово «дознавач,»;

у третьому реченні слово «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий,»;

у частині третій:

у другому реченні слово «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий,»;

у частині четвертій:

у другому реченні після слів «При цьому» додати слово «дознавач,»;

у частині п'ятій:

у другому реченні після слів «За рішенням» додати слово «дознавача,»;

у частині шостій слово «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий,»;

у частині сьомій після слів «При обшуку» додати слово «дознавач,»;

105) у статті 237:

у частинах першій, третій, шостій, сьомій перед словами «слідчий» додати слова «дознавач,»;

106) у статті 240:

у частинах першій, п'ятій та шостій перед словами «слідчий», «слідчого», додати слова «дознавач», «дознавача»;

107) у статті 241:

у частинах першій та другій слова «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий,»;

108) у статті 242:

у частині другій слово «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий»;

109) у статті 244:

у частині першій після слів «У разі відмови» додати слово «дознавача,»;

110) у статті 245:

у частині третій:

у другому реченні після слів «має право дозволити» додати слово «дознавачу,»;

111) у статті 246:

у частині другій слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

у частині шостій слова «слідчий, який здійснює досудове розслідування злочину, або за його дорученням» замінити словами «слідчий, який здійснює досудове слідство або дознавач, який здійснює дізнання, чи за їхнім дорученням»;

112) у статті 248:

у частині другій:

у пункті другому слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у пункті третьому слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у пункті п'ятому слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у пункті сьомому слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

у пункті дев'ятому слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у частині третій:

після слів «прокурор, слідчий» додати «, дознавач»;

у пункті другому слова «злочину», «злочин» замінити словами «кримінального правопорушення», «кримінальне правопорушення»;

у частині четвертій:

у пункті першому після слів «прокурора, слідчого,» додати «, дознавача,»;

у пункті другому слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

113) у статті 276:

у частині другій після слів «У випадках, передбачених частиною першою цієї статті,» додати слово «дознавач,»;

у частині третій після слів «Після повідомлення про права» додати слово «дознавач,»;

114) у статті 278:

у частині першій після слів «Письмове повідомлення про підозру вручається в день його складення» додати слово «дознавачем,»;

у частині четвертій після слів «невідкладно вносяться» додати слово «дознавачем,»;

115) у статті 279:

у частині першій після слів «зміну раніше повідомленої підозри» додати слово «дознавач,»;

116) у статті 280:

пункт другий частини першої викласти у такій редакції:

«2) підозрюваний переховується від органів досудового розслідування та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності і його місцезнаходження невідоме;»;

у частині другій після слів «До зупинення досудового розслідування» додати слово «дознавач,»;

у частині четвертій після слів «Досудове розслідування зупиняється вмотивованою постановою прокурора або» додати слово «дознавача,»;

117) у статті 281:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Якщо під час досудового розслідування місцезнаходження підозрюваного невідоме, то дознавач, слідчий, прокурор оголошує його розшук.»;

118) у статті 282:

у частині першій після слів «Зупинене досудове розслідування відновлюється постановою» додати слово «дознавача,»;

частину третю викласти у такій редакції:

«3. Відомості про відновлення досудового розслідування вносяться дознавачем, слідчим, прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань.»;

119) у статті 284:

у частині четвертій перед словами «слідчий,» додати слова «дознавач,»;

у частині шостій перед словами «слідчого» додати слова «дознавача,»;

120) у статті 290:

у частинах першій, другій, третій та сьомій після слів «слідчий,» додати слова «дознавач»;

121) у статті 291:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Обвинувальний акт складається дознавачем, слідчим, після чого затверджується прокурором. Обвинувальний акт може бути складений проку-

рором, зокрема якщо він не погодиться з обвинувальним актом, що був складений дізнавачем, слідчим.»;

пункт четвертий частини другої викласти у такій редакції:

«4) прізвище, ім'я, по батькові та займана посада дізнавача, слідчого, прокурора.»;

частину третю викласти у такій редакції:

«3. Обвинувальний акт підписується дізнавачем, слідчим та прокурором, який його затвердив, або лише прокурором, якщо він склав його самостійно.»;

122) у статті 295:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Продовження строку дізнання здійснюється за клопотанням дізнавача або прокурора, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення цього дізнання.

Продовження строку досудового слідства здійснюється за клопотанням слідчого або прокурора, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення цього досудового слідства.»;

у частині третій:

після слів «Копія клопотання вручається» додати слово «дізнавачем.»;

у абзаці другому після слів «про продовження строку досудового розслідування подати» додати слово «дізнавачу.»;

123) у статті 296:

у частині другій після слів «Якщо прокурор задовольняє клопотання» додати слово «дізнавача.»;

124) у статті 297:

у частині першій після слів «строку досудового розслідування у разі, якщо» додати слово «дізнавач.»;

125) у статті 299:

частини першу викласти у такій редакції:

«1. Під час досудового розслідування кримінальних проступків не допускається застосування запобіжних заходів у вигляді домашнього арешту або тримання під вартою.»;

126) доповнити статтею 299¹ такого змісту:

«Стаття 299¹. Особливості затримання особи за підозрою у вчиненні кримінального проступку

1. Затримання особи, підозрюваної у вчиненні кримінального проступку, здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими параграфом 2 глави 18 цього Кодексу, з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.

2. Уповноважена службова особа має право затримати особу, підозрювану у вчиненні кримінального проступку, лише у випадках:

1) якщо цю особу застали під час вчинення кримінального проступку або замаху на його вчинення;

2) якщо безпосередньо після вчинення кримінального проступку очевидець, в тому числі потерпілий, або сукупність очевидних ознак на тілі, одязі чи місці події вказують на те, що саме ця особа вчинила кримінальний проступок.

3. Строк затримання особи за підозрою у вчиненні кримінального проступку не може перевищувати трьох годин з моменту затримання, який визначається згідно з вимогами статті 209 цього Кодексу, за винятком випадків, коли:

- 1) особа намагалася втекти;
- 2) у особи відсутня реєстрація місця проживання;
- 3) не встановлена особа підозрюваного.

4. У випадках, передбачених пунктами 1–3 частини 3 цієї статті, строк затримання може становити 48 годин з моменту затримання, який визначається згідно з вимогами статті 209 цього Кодексу.

5. Протягом трьох годин, а у випадках, передбачених пунктами 1–3 частини 3 цієї статті, протягом 48 годин, після затримання дізнавач, уповноважена службова особа:

1) звільняє затриманого – якщо не підтвердилась підозра у вчиненні кримінального проступку, вичерпався встановлений законом строк затримання або затримання було здійснено з порушенням вимог, передбачених цим Кодексом;

2) доставляє затриманого до слідчого судді з клопотанням про обрання йому запобіжного заходу у вигляді особистого зобов'язання або особистої поруки.»;

127) викласти статтю 300 у такій редакції:

«Стаття 300. Слідчі (розшукові) та негласні слідчі (розшукові) дії під час досудового розслідування кримінальних проступків

1. Для досудового розслідування кримінальних проступків дозволяється виконувати всі слідчі (розшукові) дії, передбачені цим Кодексом та негласні слідчі (розшукові) дії, передбачені частиною другою статті 264 та статтею 268 цього Кодексу.»;

128) доповнити статтею 300¹ такого змісту:

«Стаття 300¹. Особливості складання повідомлення про підозру у вчиненні кримінального проступку

1. Письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінального проступку складається прокурором або дізнавачем за погодженням з прокурором у випадках та в порядку, передбаченими цим Кодексом.»;

129) у статті 301:

у частині другій:

у абзаці першому слово «Слідчий» замінити словом «Дізнавач»;

пункт перший викласти у такій редакції:

«1) клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності;»;

пункт третій викласти у такій редакції:

«3) клопотання про продовження строку дізнання з підстав, передбачених цим Кодексом.»;

у частині третій:

пункт четвертий викласти у такій редакції:

«4) повернути кримінальне провадження дізнавачу із письмовими вказівками про проведення процесуальних дій.»;

пункт п'ятий викласти у такій редакції:

«5) при встановленні ознак злочину направити кримінальне провадження для проведення досудового слідства.»;

частину четверту викласти у такій редакції:

«4. Відкриття матеріалів дізнання іншій стороні здійснюється дізнавачем у порядку, передбаченому цим Кодексом.»;

130) у статті 302:

у частині другій:

слова «слідчий» замінити словами дізнавач;

після слів «Крім того,» додати «дізнавач,»;

у пункті третьому частини третьої слова «матеріали досудового розслідування» замінити словами «матеріали дізнання»;

131) у статті 303:

у частині першій:

у першому абзаці, а також у пунктах першому – третьому, шостому – восьмому перед словами «слідчого» додати слова «дізнавача,»;

у пункті п'ятому після слова «слідчого» додати слово «, дізнавача»;

у частинах другій та третій після слова «бездіяльність» додати слово «дізнавача,»;

132) у статті 304:

у частині першій:

у першому реченні після слова «бездіяльність» додати слово «дізнавача»;

у другому реченні після слова «рішення» додати слово «дізнавача»;

133) у статті 305:

у частинах першій та другій перед словами «слідчого», «слідчий» додати слова «дізнавача», «дізнавач»;

134) у статті 306:

у частинах першій та третій перед словом «слідчого» додати слово «дізнавача,»;

135) у статті 307:

перед словами слідчого додати слово «дізнавача,»;

136) у статті 311:

викласти частину першу у такій редакції:

«1. Під час досудового розслідування дізнавач, який здійснює дізнання, слідчий, який здійснює досудове слідство певного кримінального правопо-

рушення, має право оскаржувати будь-які рішення, дії чи бездіяльність прокурора, прийняті або вчинені у відповідному досудовому провадженні, крім випадків, передбачених цим Кодексом.»;

137) у статті 312:

перед словами «слідчого», «слідчим» додати слова «дізнавача», «дізнавачем»;

138) у статті 313:

у частині першій перед словом «слідчому» додати слово «дізнавачу»;

139) у статті 314¹:

у частині другій слова «злочину невеликої або середньої тяжкості» замінити словами «кримінального проступку, менш тяжкого»;

у пункті шостому частини четвертої слова «новий злочин» замінити словами «нове кримінальне правопорушення»;

у частині п'ятій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

140) у статті 338:

частину п'яту викласти у такій редакції: «У разі зміни правової кваліфікації злочину з тяжкого чи особливо тяжкого на кримінальне правопорушення, за обвинуваченням у вчиненні якого, згідно частини другої статті 314¹ цього Кодексу, складається досудова доповідь, суд за власною ініціативою або за клопотанням осіб, передбачених частиною п'ятою статті 314 цього Кодексу, постановляє ухвалу про складання досудової доповіді із зазначенням строку її підготовки та відкладає судовий розгляд.»;

141) у статті 381:

у частині першій слово «слідчого» замінити словом «дізнавача»;

142) у статті 459:

пункт другий частини другої викласти у такій редакції:

«2) зловживання дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду під час кримінального провадження»;

143) у статті 463:

у частині другій слова «злочину» замінити словом «кримінального правопорушення»;

144) у статті 469:

у другому реченні частини першої після слова «крім» додати «дізнавача»;

у частині третій слова «злочинів невеликої чи середньої тяжкості» замінити словами «менш тяжких злочинів»;

пункт перший частини четвертої викласти у такій редакції:

«1) кримінальних проступків, менш тяжких чи тяжких злочинів»;

у частині сьомій слова «Слідчий» замінити словами «Дізнавач, слідчий»;

145) у статті 477:

у частині першій після слів «може бути розпочате» додати слово «дознавачем»;

у пункті другому частини першої слова «будь-який із злочинів» замінити словами «будь-яке із кримінальних правопорушень»;

146) у статті 478:

у частині першій після слів «має право подати до» додати слово «дознавача»;

147) у статті 484:

частину другу викласти у такій редакції:

«2. Кримінальне провадження щодо неповнолітньої особи, в тому числі, якщо кримінальне провадження здійснюється щодо декількох осіб, хоча б одна з яких є неповнолітньою, здійснюється дознавачем, який спеціально уповноважений керівником підрозділу дізнання, або слідчим, який спеціально уповноважений керівником підрозділу досудового слідства на здійснення досудових розслідувань щодо неповнолітніх. Під час кримінального провадження щодо неповнолітнього, в тому числі під час провадження щодо застосування примусових заходів виховного характеру, дознавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд та всі інші особи, що беруть у ньому участь, зобов'язані здійснювати процесуальні дії в порядку, що найменше порушує звичайний уклад життя неповнолітнього та відповідає його віковим та психологічним особливостям, роз'яснювати суть процесуальних дій, рішень та їх значення, вислуховувати його аргументи при прийнятті процесуальних рішень та вживати всіх інших заходів, спрямованих на уникнення негативного впливу на неповнолітнього.»;

148) у статті 489:

у частині першій після слів «повідомляється або викликається» додати слово «дознавачем»;

149) у статті 491:

у частині першій після слів «за рішенням» додати слово «дознавача»;

у частині другій слово «Слідчий,» замінити словами «Дознавач, слідчий,»;

150) у статті 497:

у частині першій:

слова «злочину невеликої тяжкості» виключити;

слова «злочину середньої тяжкості» замінити словами «менш тяжкого злочину»;

151) у статті 499:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру здійснюється згідно з правилами, передбаченими цим Кодексом. Таке досудове розслідування здійснюється дознавачем, який спеціально уповноважений керівником підрозділу

дізнання, або слідчим, який спеціально уповноважений керівником підрозділу досудового слідства на здійснення досудових розслідувань щодо неповнолітніх.»;

у частині п'ятій після слів «прокурор затверджує складене» додати слово «дізнавачем»;

152) у статті 503:

у частині другій після слів «щодо застосування примусових заходів медичного характеру,» додати слово «дізнавач,»;

153) у статті 504:

у частинах першій та другій після слів «здійснюється» додати слова «дізнавачем,»

154) у статті 509:

у частині першій слово «Слідчий,» замінити словом «Дізнавач, слідчий»;

155) у статті 511:

у частині третій після слів «Прокурор затверджує складене» додати слово «дізнавачем,»;

156) у статті 523:

у частинах першій та другій після слів «здійснюється» додати слова «дізнавачем,»;

157) у статті 536:

пункт другий частини першої викласти у такій редакції:

«2) вагітності засудженої або за наявності у неї малолітньої дитини - на час вагітності або до досягнення дитиною трьох років, якщо особу засуджено за кримінальне правопорушення, що не є особливо тяжким злочином;»;

158) у статті 539:

у частині сьомій слова «а щодо засуджених за інші злочини» замінити словами «а щодо засуджених за інші кримінальні правопорушення»;

159) у статті 541:

у частині першій:

у пункті третьому слова «за злочини» замінити словами «за кримінальні правопорушення»;

у пункті восьмому слова «яка вчинила злочин» замінити словами «яка вчинила кримінальне правопорушення»;

у пункті десятому слова «за вчинення злочину» замінити словами «за вчинення кримінального правопорушення»;

160) у статті 551:

у частині першій після слова «слідчий» додати «, дізнавач»;

161) у статті 558:

у частині третій:

у першому реченні слова «Складені органом досудового розслідування» замінити словами «Складені дізнавачем,»;

у третьому реченні слова «Орган досудового розслідування або слідчий» замінити словами «Слідчий або дізнавач»;

162) у статті 563:

у частині другій після слів «з дозволу» додати слово «дізнавача»;

163) у статті 564:

у частині другій слово «Слідчий» замінити словами «Дізнавач, слідчий»;

у частині третій слова «Орган досудового розслідування» замінити словом «Дізнавач»;

164) у статті 566:

у частині другій слова «лише за злочин, зазначений» замінити словами «лише за кримінальне правопорушення, зазначене»;

165) у статті 568:

у частині першій слова «отриманих злочинним шляхом» замінити словами «одержаних внаслідок вчинення кримінального правопорушення»;

у пункті першому частини шостої слово «злочином» замінити словами «кримінальним правопорушенням»;

166) у статті 598:

у частині третій слово «Слідчий» замінити словами «Дізнавач, слідчий»;

167) у статті 599:

у частині першій після слова «Клопотання» додати слово «дізнавача»;

у частині третій слово «Слідчий» замінити словами «Дізнавач, слідчий»;

168) у статті 603:

у пункті першому частини четвертої слова «за злочин» замінити словами «за кримінальне правопорушення»;

169) розділ XI Перехідні положення:

доповнити новим пунктом 20-2 такого змісту:

«До створення відповідних підрозділів дізнання, але не пізніше 01 січня 2019 року, повноваження керівника підрозділу дізнання можуть виконуватися керівником підрозділу досудового слідства, а повноваження дізнавачів – слідчими.».

II. Прикінцеві та перехідні положення:

Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту закону України
«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо
запровадження інституту кримінальних проступків»

1. Обґрунтування необхідності прийняття законопроекту

Необхідність гуманізації кримінального та адміністративно-деліктного законодавства України шляхом його реформування у напрямі поділу всіх кримінально караних діянь на злочини та кримінальні проступки була визначена ще рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 15 лютого 2008 р. «Про хід реформування системи кримінальної юстиції та правоохоронних органів» (уведене в дію Указом Президента України № 311/2008 від 8 квітня 2008 р.), яким було схвалено Концепцію реформування кримінальної юстиції України. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2008 р. № 1153-р було затверджено план заходів щодо реалізації вказаної Концепції, яким передбачалося, що проект закону про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо розмежування правопорушень залежно від ступеня їх суспільної небезпеки та обмеження сфери застосування покарань, пов'язаних із позбавленням волі, має бути розроблений і внесений на розгляд Верховної Ради України не пізніше, ніж через 6 місяців після прийняття Кримінального процесуального кодексу України.

Відповідно до Концепції реформування кримінальної юстиції до категорії кримінальних (підсудних) проступків мають бути віднесені:

а) окремі діяння, що за чинним Кримінальним кодексом України (далі – КК України) належать до злочинів невеликої тяжкості, які відповідно до політики гуманізації кримінального законодавства будуть визнані законодавцем такими, що не мають значного ступеня суспільної небезпеки;

б) передбачені чинним Кодексом України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) діяння, які мають судову юрисдикцію і не є

управлінськими (адміністративними) за своєю суттю (дрібне хуліганство, дрібне викрадення чужого майна тощо).

На необхідність перегляду вітчизняних форм юридичної відповідальності у напрямі їх гуманізації та всебічного захисту прав і свобод громадян неодноразово у своїх рекомендаціях звертав увагу і Європейський Суд з прав людини. Зокрема, відповідно до його рішень, віднесення діяння до злочину чи іншого виду правопорушення залежить не тільки від його місця у національній правовій системі, а й від характеру вчиненого діяння та ступеня обмежень прав і свобод особи, які визначаються застосованим видом стягнення (покарання).

У той же час чинне кримінальне законодавство України містить низку таких діянь, які за ступенем своєї суспільної небезпечності далеко не завжди відповідають поняттю та змісту злочину як найбільш суспільно небезпечного виду правопорушень, що обумовлює необхідність їх віднесення до кримінальних проступків. Такі діяння вочевидь потребують іншої, більш простої форми досудового розслідування. Крім того, аналіз положень чинного КУпАП дозволяє зробити висновок, що діяння так званої «судової юрисдикції» вимагають також окремої процедури розслідування та розгляду, яка на цей час у межах КУпАП реалізована далеко не у повному обсязі. Проте втілення в законодавство такої процедури вкрай потрібне, бо вона створювала б необхідні правові (законодавчі) гарантії забезпечення повної та всебічної охорони прав і свобод особи, притягнутої до відповідальності.

2. Мета і завдання законопроекту

Метою проекту Закону є гармонізація вітчизняного законодавства з правом ЄС і його наближення до міжнародних стандартів у галузі боротьби з кримінальними правопорушеннями, посилення захисту прав і свобод людини відповідно до вимог міжнародних правових актів і зобов'язань України перед європейським та світовим співтовариством, подальша оптимізація, демокра-

тизація та гуманізація кримінального законодавства, усунення неузгодженостей між матеріальним та процесуальним кримінальним правом шляхом удосконалення як кримінального, так і адміністративного законодавства.

Основними завданнями проекту Закону є:

1) забезпечення подальшої гуманізації кримінального законодавства шляхом віднесення окремих злочинів невеликої тяжкості до категорії кримінальних проступків;

2) обмеження репресивної складової кримінально-правового впливу на осіб, які вчинили кримінальні правопорушення незначного ступеня суспільної небезпечності (кримінальні проступки), що полягає у відмові від застосування до цих осіб найбільш суворих кримінально-правових заходів, зокрема, покарання у виді штрафу понад 3000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (далі – н. м. д. г.) та позбавлення волі незалежно від його строку;

3) встановлення спрощеної процедури кримінального провадження стосовно осіб, які вчинили кримінальний проступок;

4) відмова від застосування такого виду адміністративного стягнення, як адміністративний арешт;

5) виключення з системи заходів адміністративного стягнення конфіскації предметів, які були знаряддям вчинення або безпосереднім предметом адміністративного правопорушення й оплатного вилучення таких предметів;

6) гарантування судового захисту прав та законних інтересів осіб, які притягуються до відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, шляхом здійснення судового провадження стосовно адміністративних правопорушень у порядку, встановленому для кримінальних проступків;

7) суттєве зменшення кількості осіб, які у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності визнаються такими, що мають судимість.

3. Загальна характеристика й основні положення проекту

У Кодексі України про адміністративні правопорушення пропонується:

1) відмовитися від таких видів адміністративних стягнень, як адміністративний арешт, конфіскація та оплатне вилучення предметів, які були знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення; грошей та іншого майна, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення, та замінити їх адміністративними стягненнями у виді штрафу або громадських робіт;

2) виключити із системи заходів адміністративних стягнень конфіскацію предметів, які були знаряддям вчинення або безпосереднім предметом адміністративного правопорушення (п. 4 ст. 24, ст. 29 КУпАП) і оплатне вилучення таких предметів (п. 3 ст. 24, ст. 28 КУпАП), бо за своєю правовою природою ці заходи є різновидами не стягнень, а інших заходів адміністративно-правового характеру, аналогічних спеціальній конфіскації, яка передбачена в статтях 96-1 та 96-2 КК;

3) передбачити, що судове провадження стосовно адміністративних правопорушень має здійснюватися в порядку, встановленому для кримінальних проступків;

4) збільшити максимальний розмір вартості викраденого майна, необхідний для кваліфікації вчиненого діяння як дрібного викрадення (ст. 51 КУпАП), до 1 (одного) н. м. д. г., декриміналізувавши таким чином такі посягання на власність, які не мають істотного ступеня суспільної небезпечності.

У Кримінальному кодексі України:

1) запроваджується поділ усіх кримінальних правопорушень на дві групи: кримінальні проступки та злочини. У свою чергу злочини поділяються ще на три категорії: менш тяжкі, тяжкі та особливо тяжкі злочини. Цей поділ не тільки закріплюється у ст. 12 КК, а й проводиться далі через усі інститути та норми Загальної та Особливої частин із визначенням особливих (більш

гуманних) кримінально-правових наслідків учинення кримінального проступку;

2) до категорії кримінальних проступків пропонується віднести ті діяння, у санкціях за які передбачене не більш суворе покарання, ніж обмеження волі, за винятком штрафу у сумі понад 3000 н. м. д. г. Таким чином, діяння, за яке передбачене покарання у виді позбавлення волі, незалежно від його строку, у будь-якому разі визнаватиметься злочином. Крім цього, усі діяння, які за чинним КК належать до корупційних деліктів, незалежно від їх тяжкості та видів покарань, які за них передбачені, зважаючи на особливу значущість боротьби з цими суспільно небезпечними деліктами в сучасних умовах, у законопроекті визнаються злочинами;

3) встановлюється, що особа, якій призначене покарання за вчинення кримінального проступку, є судимою лише протягом строку відбування цього покарання й її судимість погашається з дня закінчення відбування покарання;

4) передбачається збереження та розширення застосування за вчинення кримінальних проступків тих заохочувальних норм кримінального права, які наразі передбачені за вчинення злочинів невеликої тяжкості (можливість звільнення від кримінальної відповідальності або від покарання тощо);

5) у санкціях статей Особливої частини КК України реформуються положення стосовно штрафу як виду покарання. Передусім пропонується підвищити розміри штрафу в тих випадках, коли він не змінювався протягом багатьох років чинності КК і на сьогодні перестав відповідати ступеню суспільної небезпечності певного діяння. Станом на 01.01.2017 р. розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб дорівнює 1600 грн., а мінімальна заробітна плата становить 3200 грн., що майже у 28 разів вище, ніж у 2001 р., коли був прийнятий чинний КК України. При цьому визначення меж штрафу відбувається з урахуванням таких критеріїв: а) спрямованість діяння на заподіяння шкоди приватним або публічним інтересам; б) форми вини (умисел або необережність); в) особливості конструкції об'єктивної сторони складу

злочину (формальний або матеріальний); г) видів суспільно небезпечних наслідків (створення загрози заподіяння шкоди правоохоронним інтересам або спричинення реальної шкоди); г) спричинення або створення загрози заподіяння майнової шкоди або посягання на життя чи здоров'я людини. Окрім того, пропонується доповнити деякі санкції штрафом як додатковим покаранням;

б) пропонується внесення змін до низки положень КК України, які в результаті законодавчих реформувань останніх років вступили в колізії з іншими принциповими положеннями Кодексу.

У Кримінальному процесуальному кодексі України:

1) передбачається, що досудове розслідування кримінальних проступків здійснюватиметься у формі дізнання. З цією метою пропонується запровадити нового учасника кримінального провадження – дізнавача, а також виокремити в органах досудового розслідування новий структурний підрозділ – підрозділ дізнання. Керівництво цим підрозділом слід покласти на керівника підрозділу дізнання. До створення відповідних підрозділів дізнання повноваження посадових осіб цих підрозділів можуть бути покладені на керівника підрозділу досудового слідства та слідчих. Також пропонується створення підрозділів дізнання у Національному антикорупційному бюро України та Службі безпеки України;

2) пропонується встановити основні особливості проведення дізнання щодо кримінальних проступків, які полягають у:

а) скороченні строків дізнання до одного місяця загального строку з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку;

б) встановленні, що строк затримання особи за підозрою у вчиненні кримінального проступку не може перевищувати 3 годин з моменту затримання, а в окремих спеціально визначених законом випадках – 48 годин;

в) обмеженні видів запобіжних заходів, до яких належать лише особисте зобов'язання, особиста порука або застава;

г) забороні (за загальним правилом) об'єднання в одному провадженні матеріалів дізнання та досудового слідства, за виключенням випадків, коли це може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду;

3) закріпленні можливості здійснення негласних слідчих (розшукових) дій у провадженнях щодо кримінальних проступків лише у формі: а) зняття інформації з електронних інформаційних систем або їх частин, доступ до яких не обмежується власником, володільцем або утримувачем або не пов'язаний з подоланням системи логічного захисту; б) установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу;

4) встановленні спрощеного порядку розгляду обвинувального акта в кримінальному провадженні щодо кримінальних проступків;

5) запровадженні у перспективі системи мирових судів до підсудності яких належатимуть розгляд, у тому числі й проваджень по кримінальним проступкам.

4. Стан нормативно-правової бази в цій сфері правового регулювання

Нормативно-правова база у сфері правового регулювання кримінальної відповідальності складається з таких нормативних актів:

1) Конституції України, яка, зокрема, встановлює, що виключно законами України визначаються діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них (п. 22 ч. 1 ст. 92);

2) Кримінального кодексу України, Кримінального процесуального кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення, до яких передбачається внесення змін цим законопроектом;

3) низки інших кодексів та законів України (зокрема, Кримінальний виконавчий кодекс України, Митний кодекс України, закони України «Про застосування амністії в Україні», «Про Національну поліцію», «Про прокура-

туру», «Про запобігання корупції» тощо, які регулюють суміжні суспільні відносини. Передбачається необхідність розробки окремого законопроекту про внесення змін і доповнень до цих кодексів та законів щодо приведення їх відповідності до Кодексів, які будуть реформовані цим законом.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Прийняття законопроекту не вимагатиме збільшення видатків Державного бюджету України або місцевих бюджетів. Навпаки, скорочення кількості діянь, що караються позбавленням волі, обумовлюватиме зменшення навантаження на державний бюджет у частині видатків на утримання місць виконання цього покарання, а розширення кількості діянь, що караються штрафом, сприятиме наповненню Державного бюджету України, оскільки відповідно до п. 23 ст. 29 Бюджетного кодексу України надходження від штрафів спрямовуються до загального фонду Державного бюджету України.

6. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила і процедури, що можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Навпаки, положення законопроекту спрямовані на реалізацію пріоритетних напрямів державної антикорупційної політики, формування державного механізму запобігання та протидії корупції, оскільки корупційні діяння (незалежно від їх тяжкості та видів покарань, які за них передбачені) визначаються виключно злочинами.

7. Регіональний аспект

Законопроект не стосується питань розвитку адміністративно-територіальних одиниць, місцевого та регіонального розвитку.

8. Запобігання дискримінації

У проекті відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

9. Необхідність проведення референдуму

Прийняття цього проекту закону не вимагає проведення всеукраїнського референдуму.

10. Прогноз соціально-економічних, правових та інших наслідків прийняття Закону

Прийняття проекту Закону приведе законодавство України у відповідність до практики Європейського Суду з прав людини з урахуванням досвіду країн Західної і Східної Європи. Запровадження інституту кримінальних проступків до законодавства України створить ефективну систему протидії кримінальним правопорушенням, додержання прав і свобод осіб, які притягуються до відповідальності, підвищить довіру суспільства до держави.

Прийняття проекту закону, яким передбачається встановлення спрощеної процедури кримінального провадження стосовно осіб, що вчинили кримінальний проступок, дозволить розвантажити судову систему України шляхом призначення у судах загальної юрисдикції з числа суддів таких, які спеціально уповноважені на розгляд справ цієї категорії, а в перспективі – запровадження інституту мирових суддів, забезпечить певну економію матеріальних (фінансових) ресурсів держави, сприятиме правовому вихованню та підвищенню правової культури населення, зменшенню кількості осіб, до яких застосовуються покарання у виді позбавлення волі, а також кількості судимих, створить підґрунтя для стабілізації правопорядку в українському суспільстві.

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ № 1

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження інституту кримінальних проступків»
(у частині внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення)

КОДЕКС УКРАЇНИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	
Чинна редакція	Запропоновані зміни
Стаття 7. Забезпечення законності при застосуванні заходів впливу за адміністративні правопорушення	Стаття 7. Забезпечення законності при застосуванні заходів впливу за адміністративні правопорушення
1. Ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом.	1. Ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом.
2. Провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.	2. Провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності. Провадження в справах про адміністративні правопорушення, які підвідомчі судам, здійснюються в порядку, встановленому для кримінальних проступків.
3. Застосування уповноваженими на те органами і посадовими особами заходів адміністративного впливу провадиться в межах їх компетенції, у точній відповідності з законом.	3. Застосування уповноваженими на те органами і посадовими особами заходів адміністративного впливу провадиться в межах їх компетенції, у точній відповідності з законом.
4. Додержання вимог закону при застосуванні заходів впливу за адміністративні правопорушення забезпечується систематичним контролем з боку вищестоящих органів і посадових осіб, правом оскарження, іншими встановленими законом способами.	4. Додержання вимог закону при застосуванні заходів впливу за адміністративні правопорушення забезпечується систематичним контролем з боку вищестоящих органів і посадових осіб, правом оскарження, іншими встановленими законом способами.
5. Прокурор здійснює нагляд за додержанням законів при застосуванні заходів впливу за адміністративні правопорушення шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням	5. Прокурор здійснює нагляд за додержанням законів при застосуванні заходів впливу за адміністративні правопорушення шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням

<p>законів при застосуванні заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.</p>	<p>законів при застосуванні заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.</p>
<p>Стаття 15. Відповідальність військовослужбовців та інших осіб, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів, за вчинення адміністративних правопорушень</p>	<p>Стаття 15. Відповідальність військовослужбовців та інших осіб, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів, за вчинення адміністративних правопорушень</p>
<p>1. Військовослужбовці, військовозобов'язані та резервісти під час проходження зборів, а також особи рядового і начальницького складів Державної кримінально-виконавчої служби України, служби цивільного захисту і Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, поліцейські несуть відповідальність за адміністративні правопорушення за дисциплінарними статутами. За порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, санітарних норм, правил полювання, рибальства та охорони рибних запасів, митних правил, вчинення правопорушень, пов'язаних з корупцією, порушення тиші в громадських місцях, неправомірне використання державного майна, незаконне зберігання спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації, невжиття заходів щодо окремої ухвали суду, ухилення від виконання законних вимог прокурора, порушення законодавства про державну таємницю, порушення порядку обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв інформації, що містять службову інформацію, ці особи несуть адміністративну відповідальність на загальних підставах. До зазначених осіб не може бути застосовано громадські роботи, виправні роботи і адміністративний арешт.</p>	<p>1. Військовослужбовці, військовозобов'язані та резервісти під час проходження зборів, а також особи рядового і начальницького складів Державної кримінально-виконавчої служби України, служби цивільного захисту і Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, поліцейські несуть відповідальність за адміністративні правопорушення за дисциплінарними статутами. За порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, санітарних норм, правил полювання, рибальства та охорони рибних запасів, митних правил, вчинення правопорушень, пов'язаних з корупцією, порушення тиші в громадських місцях, неправомірне використання державного майна, незаконне зберігання спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації, невжиття заходів щодо окремої ухвали суду, ухилення від виконання законних вимог прокурора, порушення законодавства про державну таємницю, порушення порядку обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв інформації, що містять службову інформацію, ці особи несуть адміністративну відповідальність на загальних підставах. До зазначених осіб не може бути застосовано громадські роботи і виправні роботи.</p>
<p>2. Інші, крім зазначених у частині першій цієї статті, особи, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів або спеціальних положень про дисципліну, у випадках, прямо передбачених ними, несуть за вчинення адміністративних правопорушень дисциплінарну відповідальність, а в інших випадках – адміністративну відповідальність на загальних підставах.</p>	<p>2. Інші, крім зазначених у частині першій цієї статті, особи, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів або спеціальних положень про дисципліну, у випадках, прямо передбачених ними, несуть за вчинення адміністративних правопорушень дисциплінарну відповідальність, а в інших випадках – адміністративну відповідальність на загальних підставах.</p>

<p>3. Частину третю статті 15 виключено</p>	<p>3. Частину третю статті 15 виключено</p>
<p>4. При порушенні правил дорожнього руху водіями транспортних засобів Збройних Сил України або інших утворених відповідно до законів України військових формувань та Державної спеціальної служби транспорту – військовослужбовцями строкової служби, а також вчиненні ними військових адміністративних правопорушень, передбачених главою 13-Б цього Кодексу, штраф як адміністративне стягнення до них не застосовується. У випадках, зазначених у цій статті, органи (посадові особи), яким надано право накладати адміністративні стягнення, передають матеріали про правопорушення відповідним органам для вирішення питання про притягнення винних до дисциплінарної відповідальності.</p>	<p>4. При порушенні правил дорожнього руху водіями транспортних засобів Збройних Сил України або інших утворених відповідно до законів України військових формувань та Державної спеціальної служби транспорту – військовослужбовцями строкової служби, а також вчиненні ними військових адміністративних правопорушень, передбачених главою 13-Б цього Кодексу, штраф як адміністративне стягнення до них не застосовується. У випадках, зазначених у цій статті, органи (посадові особи), яким надано право накладати адміністративні стягнення, передають матеріали про правопорушення відповідним органам для вирішення питання про притягнення винних до дисциплінарної відповідальності.</p>
<p>5. За вчинення військових адміністративних правопорушень військовослужбовці, а також військовозобов'язані та резервісти під час проходження зборів несуть відповідальність, передбачену главою 13-Б цього Кодексу, за умови, якщо ці правопорушення не тягнуть за собою кримінальну відповідальність.</p>	<p>5. За вчинення військових адміністративних правопорушень військовослужбовці, а також військовозобов'язані та резервісти під час проходження зборів несуть відповідальність, передбачену главою 13-Б цього Кодексу, за умови, якщо ці правопорушення не тягнуть за собою кримінальну відповідальність.</p>
<p>Стаття 24. Види адміністративних стягнень</p>	<p>Стаття 24. Види адміністративних стягнень</p>
<p>1. За вчинення адміністративних правопорушень можуть застосовуватись такі адміністративні стягнення:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) попередження; 2) штраф; 2¹) штрафні бали; 3) оплатне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення; 4) конфіскація: предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення; грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення; 	<p>1. За вчинення адміністративних правопорушень можуть застосовуватись такі адміністративні стягнення:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) попередження; 2) штраф; 2¹) штрафні бали; 3) пункт 3 частини першої статті 24 виключено; 4) пункт 4 частини першої статті 24 виключено; 5) позбавлення спеціального права, наданого даному громадянину (права керування транспортними засобами, права полювання); позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;

<p>5) позбавлення спеціального права, наданого даному громадянину (права керування транспортними засобами, права полювання); позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю; 5¹) громадські роботи; 6) виправні роботи; 7) адміністративний арешт; 8) арешт з утриманням на гауптвахті.</p>	<p>5¹) громадські роботи; 6) виправні роботи; 7) пункт 7 частини першої статті 24 виключено; 8) арешт з утриманням на гауптвахті. Законами України може бути передбачено адміністративне видворення за межі України іноземців і осіб без громадянства за вчинення адміністративних правопорушень, які грубо порушують правопорядок.</p>
<p>2. Законами України може бути встановлено й інші, крім зазначених у цій статті, види адміністративних стягнень.</p>	<p>2. Законами України може бути встановлено й інші, крім зазначених у цій статті, види адміністративних стягнень.</p>
<p>3. Законами України може бути передбачено адміністративне видворення за межі України іноземців і осіб без громадянства за вчинення адміністративних правопорушень, які грубо порушують правопорядок.</p>	<p>3. Законами України може бути передбачено адміністративне видворення за межі України іноземців і осіб без громадянства за вчинення адміністративних правопорушень, які грубо порушують правопорядок.</p>
<p>Стаття 25. Основні і додаткові адміністративні стягнення</p>	<p>Стаття 25. Основні і додаткові адміністративні стягнення</p>
<p>1. Оплатне вилучення, конфіскація предметів та позбавлення права керування транспортними засобами можуть застосовуватися як основні, так і додаткові адміністративні стягнення; позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю – тільки як додаткове; інші адміністративні стягнення, зазначені в частині першій статті 24 цього Кодексу, можуть застосовуватися тільки як основні.</p>	<p>1. Позбавлення права керування транспортними засобами може застосовуватися як основне, так і як додаткове адміністративне стягнення; позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю – тільки як додаткове; інші адміністративні стягнення, зазначені в частині першій статті 24 цього Кодексу, можуть застосовуватися тільки як основні.</p>
<p>Стаття 28. Оплатне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення</p>	<p>Статтю 28 виключити</p>
<p>1. Оплатне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, полягає в його примусовому вилученні за рішенням суду і наступній реалізації з передачею вирученої суми коли-</p>	

шньому власникові з відрахуванням витрат по реалізації вилученого предмета.	
2. Порядок застосування оплатного вилучення і види предметів, які підлягають вилученню, встановлюються цим Кодексом та іншими законами України.	
Стаття 29. Конфіскація предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення	Статтю 29 виключити
1. Конфіскація предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, полягає в примусовій безоплатній передачі цього предмета у власність держави за рішенням суду. Конфісковано може бути лише предмет, який є у приватній власності порушника, якщо інше не передбачено законами України.	
2. Конфіскація вогнепальної зброї, інших знарядь полювання і бойових припасів не може застосовуватись до осіб, для яких полювання є основним джерелом існування.	
3. Порядок застосування конфіскації, перелік предметів, які не підлягають конфіскації, встановлюються цим Кодексом та іншими законами України.	
Стаття 32. Адміністративний арешт	Статтю 32 виключити
1. Адміністративний арешт устанавлюється і застосовується лише у виняткових випадках за окремі види адміністративних правопорушень на строк до п'ятнадцяти діб. Адміністративний арешт призначається районним, районним у місті, міським чи міськрайонним судом (суддею).	
2. Адміністративний арешт не може застосовуватись до вагітних жінок, жінок, що мають дітей віком до дванадцяти років, до осіб, які не досягли вісімнадцяти років, до інвалідів першої і другої груп.	

	Кодекс доповнено Главою 3-А.
	Глава 3-А. Інші заходи адміністративно-правового характеру
	Стаття 32-2. Оплатне вилучення засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення
	1. Оплатне вилучення полягає в примусовому вилученні засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення за рішенням суду, їх наступній реалізації та подальшій передачі вирученої суми колишньому власнику з відрахуванням витрат по реалізації вилучених предметів.
	2. Порядок застосування оплатного вилучення і види предметів, які підлягають вилученню, встановлюються цим Кодексом та іншими законами України.
	3. Оплатне вилучення засобів, знарядь та предметів можливе виключно у власника таких предметів.
	Стаття 32-3. Конфіскація засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення
	1. Конфіскація грошей, цінності та іншого майна полягає в примусовій безоплатній передачі цього майна у власність держави за рішенням суду.
	2. Конфіскації підлягають гроші, цінності та інше майно, які були предметом адміністративного правопорушення, використовувались як засоби чи знаряддя його вчинення або були одержані внаслідок вчинення адміністративного правопорушення.
	3. Конфісковані можуть бути гроші, цінності та інше майно, які знаходяться у приватній власності порушника, або якими порушник незаконно володіє та розпоряджається.

	Конфіскація не застосовується до грошей, цінності та іншого майна, зазначених у цій статті, які згідно із законом підлягають поверненню власнику (законному володільцю) або призначені для відшкодування шкоди, завданої адміністративним правопорушенням.
	4. У разі якщо річ, яка була використана як знаряддя чи засіб вчинення адміністративного правопорушення або гроші, одержані внаслідок його вчинення (або отримані з реалізації майна, яким правопорушник заволодів внаслідок вчинення адміністративного правопорушення), були частково або повністю перетворені у інше майно, конфіскації підлягає повністю або частково перетворене майно.
	5. Конфіскація засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення застосовується також у разі, коли особа не підлягає адміністративній відповідальності у зв'язку з недосягненням віку, з якого може наставати адміністративна відповідальність, неосудністю, або у зв'язку зі звільненням від адміністративної відповідальності з підстав, передбачених цим Кодексом.»
Стаття 37. Обчислення строків адміністративного стягнення	Стаття 37. Обчислення строків адміністративного стягнення
1. Строк адміністративного арешту обчислюється добами, виправних робіт – місяцями або днями, позбавлення спеціального права – роками, місяцями або днями.	1. Строк виправних робіт обчислюється місяцями або днями, позбавлення спеціального права обчислюється роками, місяцями або днями.
Стаття 44. Незаконні виробництво, придбання, зберігання, перевезення, пересилання наркотичних засобів або психотропних речовин без мети збуту в невеликих розмірах	Стаття 44. Незаконні виробництво, придбання, зберігання, перевезення, пересилання наркотичних засобів або психотропних речовин без мети збуту в невеликих розмірах
1. Незаконні виробництво, придбання, зберігання, перевезення, пересилання наркотичних засобів або психотропних речо-	1. Незаконні виробництво, придбання, зберігання, перевезення, пересилання наркотичних засобів або психотропних речо-

<p>вин без мети збуту в невеликих розмірах – тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до шістдесяти годин, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>вин без мети збуту в невеликих розмірах – тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до шістдесяти годин.</p>
<p>2. Особа, що добровільно здала наркотичні засоби або психотропні речовини, які були у неї в невеликих розмірах і які вона виробила, виготовила, придбала, зберігала, перевозила, пересилала без мети збуту, звільняється від адміністративної відповідальності за дії, передбачені цією статтею. Примітка. Невеликий розмір наркотичних засобів та психотропних речовин визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів, протидії їх незаконному обігу.</p>	<p>2. Особа, що добровільно здала наркотичні засоби або психотропні речовини, які були у неї в невеликих розмірах і які вона виробила, виготовила, придбала, зберігала, перевозила, пересилала без мети збуту, звільняється від адміністративної відповідальності за дії, передбачені цією статтею. Примітка. Невеликий розмір наркотичних засобів та психотропних речовин визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів, протидії їх незаконному обігу.</p>
<p>Стаття 51. Дрібне викрадення чужого майна</p>	<p>Стаття 51. Дрібне викрадення чужого майна</p>
<p>1. Дрібне викрадення чужого майна шляхом крадіжки, шахрайства, привласнення чи розтрати – тягне за собою накладення штрафу від десяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк до одного місяця з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк від п'яти до десяти діб.</p>	<p>1. Дрібне викрадення чужого майна шляхом крадіжки, шахрайства, привласнення чи розтрати – тягне за собою накладення штрафу від десяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до сорока годин, або виправні роботи на строк до одного місяця з відрахуванням двадцяти процентів заробітку.</p>
<p>2. Повторне протягом року вчинення правопорушення, передбаченого частиною першою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, – тягне за собою накладення штрафу від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відра-</p>	<p>2. Повторне протягом року вчинення правопорушення, передбаченого частиною першою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, – тягне за собою накладення штрафу від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин, або ви-</p>

хуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб .	правні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку.
3. Викрадення чужого майна вважається дрібним, якщо вартість такого майна на момент вчинення правопорушення не перевищує 0,2 неоподаткованого мінімуму доходів громадян.	3. Викрадення чужого майна вважається дрібним, якщо вартість такого майна на момент вчинення правопорушення не перевищує одного неоподаткованого мінімуму доходів громадян.
Стаття 89. Жорстоке поводження з тваринами	Стаття 89. Жорстоке поводження з тваринами
1. Жорстоке поводження з тваринами – знущання над тваринами, завдання побоїв або вчинення інших насильницьких дій, що завдали тварині фізичного болю, страждань і не спричинили тілесних ушкоджень, каліцтва чи загибелі, залишення тварин напризволяще, у тому числі порушення правил утримання тварин, – тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією тварини, якщо перебування тварини у власника становить загрозу для її життя або здоров'я.	1. Жорстоке поводження з тваринами – знущання над тваринами, завдання побоїв або вчинення інших насильницьких дій, що завдали тварині фізичного болю, страждань і не спричинили тілесних ушкоджень, каліцтва чи загибелі, залишення тварин напризволяще, у тому числі порушення правил утримання тварин, – тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією тварини, якщо перебування тварини у власника становить загрозу для її життя або здоров'я.
2. Ті самі дії, вчинені стосовно двох і більше тварин, або групою осіб, або особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме порушення, пропаганда жорстокого поводження з тваринами – тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб з конфіскацією тварини, якщо перебування тварини у власника становить загрозу для її життя або здоров'я.	2. Ті самі дії, вчинені стосовно двох і більше тварин, або групою осіб, або особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме порушення, пропаганда жорстокого поводження з тваринами – тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин з конфіскацією тварини, якщо перебування тварини у власника становить загрозу для її життя або здоров'я.
3. Насильницькі дії стосовно тварин, спрямовані на задоволення статевої пристрасті, – тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією тварини, якщо перебування тварини у власника становить загрозу для її життя або здоров'я.	3. Насильницькі дії стосовно тварин, спрямовані на задоволення статевої пристрасті, – тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією тварини, якщо перебування тварини у власника становить загрозу для її життя або здоров'я.

<p>Стаття 121. Порушення водієм правил керування транспортним засобом, правил користування ременями безпеки або мотошоломами</p>	<p>Стаття 121. Порушення водієм правил керування транспортним засобом, правил користування ременями безпеки або мотошоломами</p>
<p>1. Керування водієм транспортним засобом, що має несправності системи гальмового або рульового керування, тягово-зчіпного пристрою, зовнішніх світлових приладів (темної пори доби) чи інші технічні несправності, з якими відповідно до встановлених правил експлуатація його забороняється, або переобладнаний з порушенням відповідних правил, норм і стандартів, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>1. Керування водієм транспортним засобом, що має несправності системи гальмового або рульового керування, тягово-зчіпного пристрою, зовнішніх світлових приладів (темної пори доби) чи інші технічні несправності, з якими відповідно до встановлених правил експлуатація його забороняється, або переобладнаний з порушенням відповідних правил, норм і стандартів, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>2. Керування водієм транспортним засобом, який використовується для надання послуг з перевезення пасажирів, що має несправності, передбачені частиною першою цієї статті, або технічний стан і обладнання якого не відповідають вимогам стандартів, правил дорожнього руху і технічної експлуатації, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>2. Керування водієм транспортним засобом, який використовується для надання послуг з перевезення пасажирів, що має несправності, передбачені частиною першою цієї статті, або технічний стан і обладнання якого не відповідають вимогам стандартів, правил дорожнього руху і технічної експлуатації, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>3. Керування водієм транспортним засобом, що підлягає обов'язковому технічному контролю, але своєчасно його не пройшов, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>3. Керування водієм транспортним засобом, що підлягає обов'язковому технічному контролю, але своєчасно його не пройшов, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>4. Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частинами першою – третьою цієї статті, – тягне за собою позбавлення права керування транспортними засобами на строк від трьох до шести місяців або адміністративний арешт на строк від п'яти до десяти діб.</p>	<p>4. Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частинами першою – третьою цієї статті, – тягне за собою позбавлення права керування транспортними засобами на строк від трьох до шести місяців.</p>
<p>5. Порушення правил користування ременями безпеки або мотошоломами – тягне за собою накладення штрафу в розмірі трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>5. Порушення правил користування ременями безпеки або мотошоломами – тягне за собою накладення штрафу в розмірі трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>

<p>6. Керування водієм транспортним засобом, не зареєстрованим або не перереєстрованим в установленому порядку, його експлуатація без номерного знака або з номерним знаком, що не належить цьому засобу чи не відповідає вимогам стандартів, або з номерним знаком, закріпленим у не встановленому для цього місці, закритим іншими предметами, у тому числі з нанесенням покриття або застосуванням матеріалів, що перешкоджають чи ускладнюють його ідентифікацію, чи забрудненим, що не дозволяє чітко визначити символи номерного знака з відстані двадцяти метрів, перевернутим чи неосвітленим, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>6. Керування водієм транспортним засобом, не зареєстрованим або не перереєстрованим в установленому порядку, його експлуатація без номерного знака або з номерним знаком, що не належить цьому засобу чи не відповідає вимогам стандартів, або з номерним знаком, закріпленим у не встановленому для цього місці, закритим іншими предметами, у тому числі з нанесенням покриття або застосуванням матеріалів, що перешкоджають чи ускладнюють його ідентифікацію, чи забрудненим, що не дозволяє чітко визначити символи номерного знака з відстані двадцяти метрів, перевернутим чи неосвітленим, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>7. Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених шостою цієї статті, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від тридцяти до сорока годин, з оплатним вилученням транспортного засобу чи без такого.</p>	<p>7. Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частиною шостою цієї статті, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від тридцяти до сорока годин, з оплатним вилученням транспортного засобу чи без такого.</p>
<p>8. Під транспортними засобами у статтях 121–126, 127¹–128¹, частинах першій і другій статті 129, частинах першій – четвертій статті 130, статтях 132¹, 133¹, 133², 139 і 140 слід розуміти всі види автомобілів, трактори та інші самохідні машини, трамваї і троллейбуси, а також мотоцикли та інші транспортні засоби.</p>	<p>8. Під транспортними засобами у статтях 121–126, 127¹–128¹, частинах першій і другій статті 129, частинах першій – четвертій статті 130, статтях 132¹, 133¹, 133², 139 і 140 слід розуміти всі види автомобілів, трактори та інші самохідні машини, трамваї і троллейбуси, а також мотоцикли та інші транспортні засоби.</p>
<p>Стаття 122-4. Залишення місця дорожньо-транспортної пригоди</p>	<p>Стаття 122-4. Залишення місця дорожньо-транспортної пригоди</p>
<p>1. Залишення водіями транспортних засобів, іншими учасниками дорожнього руху на порушення встановлених правил місця дорожньо-транспортної пригоди, до якої вони причетні, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від тридцяти до сорока годин, або адміністративний арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>1. Залишення водіями транспортних засобів, іншими учасниками дорожнього руху на порушення встановлених правил місця дорожньо-транспортної пригоди, до якої вони причетні, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від тридцяти до сорока годин.</p>

Стаття 123. Порушення правил руху через залізничні переїзди	Стаття 123. Порушення правил руху через залізничні переїзди
<p>1. Порушення правил руху через залізничний переїзд, крім порушень, передбачених частинами другою і третьою цієї статті, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>1. Порушення правил руху через залізничний переїзд, крім порушень, передбачених частинами другою і третьою цієї статті, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>2. В'їзд на залізничний переїзд у випадках, коли рух через переїзд заборонений, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого або позбавлення права керування транспортними засобами на строк від шести місяців до одного року з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого або адміністративний арешт на строк від семи до десяти діб з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого.</p>	<p>2. В'їзд на залізничний переїзд у випадках, коли рух через переїзд заборонений, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого або позбавлення права керування транспортними засобами на строк від шести місяців до одного року з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого або громадські роботи на строк до сорока годин з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого.</p>
<p>3. Порушення, передбачене частиною другою цієї статті, вчинене під час надання послуг з перевезення пасажирів або під час перевезення небезпечних вантажів, – тягне за собою позбавлення права керування транспортними засобами на строк від одного до трьох років з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого або адміністративний арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого.</p>	<p>3. Порушення, передбачене частиною другою цієї статті, вчинене під час надання послуг з перевезення пасажирів або під час перевезення небезпечних вантажів, – тягне за собою позбавлення права керування транспортними засобами на строк від одного до трьох років з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого або громадські роботи на строк до шістдесяти годин з оплатним вилученням транспортного засобу у його власника чи без такого.</p>
<p>Примітка. Суб'єктом правопорушення в цій статті є особа, яка керувала транспортним засобом у момент його вчинення, а в разі вчинення правопорушення, передбаченого частиною першою цієї статті, якщо зазначене правопорушення зафіксовано в автоматичному режимі, – юридична або фізична особа, за якою зареєстровано транспортний засіб.</p>	<p>Примітка. Суб'єктом правопорушення в цій статті є особа, яка керувала транспортним засобом у момент його вчинення, а в разі вчинення правопорушення, передбаченого частиною першою цієї статті, якщо зазначене правопорушення зафіксовано в автоматичному режимі, – юридична або фізична особа, за якою зареєстровано транспортний засіб.</p>

<p>Стаття 130. Керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції</p>	<p>Стаття 130. Керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції</p>
<p>1. Керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також передача керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, а так само відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк один рік і на інших осіб – накладення штрафу в розмірі шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>1. Керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також передача керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, а так само відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк один рік і на інших осіб – накладення штрафу в розмірі шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>2. Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі однієї тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк три роки і на інших осіб – накладення штрафу у розмірі однієї тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу чи без такого.</p>	<p>2. Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі однієї тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк три роки і на інших осіб – накладення штрафу у розмірі однієї тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу чи без такого.</p>
<p>3. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка двічі протягом року піддавалася адміністративному стягненню за керування транспортними засобами у стані ал-</p>	<p>3. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка двічі протягом року піддавалася адміністративному стягненню за керування транспортними засобами у стані ал-</p>

<p>когольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, за відмову від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі двох тисяч чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк десять років і на інших осіб – накладення штрафу у розмірі двох тисяч чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу чи без такого.</p>	<p>когольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, за відмову від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі двох тисяч чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк десять років і на інших осіб – накладення штрафу у розмірі двох тисяч чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу чи без такого.</p>
<p>4. Вживання водієм транспортного засобу після дорожньо-транспортної пригоди за його участю алкоголю, наркотиків, а також лікарських препаратів, виготовлених на їх основі (крім тих, що входять до офіційно затвердженого складу аптечки або призначені медичним працівником), або після того, як транспортний засіб був зупинений на вимогу поліцейського, до проведення уповноваженою особою медичного огляду з метою встановлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, чи до прийняття рішення про звільнення від проведення такого огляду, –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі однієї тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк п'ятнадцять діб, з позбавленням права керування транспортними засобами на строк три роки.</p>	<p>4. Вживання водієм транспортного засобу після дорожньо-транспортної пригоди за його участю алкоголю, наркотиків, а також лікарських препаратів, виготовлених на їх основі (крім тих, що входять до офіційно затвердженого складу аптечки або призначені медичним працівником), або після того, як транспортний засіб був зупинений на вимогу поліцейського, до проведення уповноваженою особою медичного огляду з метою встановлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, чи до прийняття рішення про звільнення від проведення такого огляду, –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі однієї тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин з позбавленням права керування транспортними засобами на строк три роки.</p>
<p>5. Керування річковими або маломірними суднами судноводіями в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а так само передача керування судном особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лі-</p>	<p>5. Керування річковими або маломірними суднами судноводіями в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а так само передача керування судном особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лі-</p>

<p>карських препаратів, а також відмова осіб, які керують річковими або маломірними суднами від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування всіма видами плаваючих засобів на строк від одного до трьох років, або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин, або адміністративний арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>карських препаратів, а також відмова осіб, які керують річковими або маломірними суднами від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування всіма видами плаваючих засобів на строк від одного до трьох років, або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин.</p>
<p>6. Дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті, вчинені особами, які не мають права керування річковими або маломірними суднами, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>6. Дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті, вчинені особами, які не мають права керування річковими або маломірними суднами, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин.</p>
<p>Стаття 140. Порушення правил, норм і стандартів при утриманні автомобільних доріг і вулиць, невжиття заходів щодо своєчасної заборони або обмеження руху чи позначення на автомобільних дорогах і вулицях місць провадження робіт</p>	<p>Стаття 140. Порушення правил, норм і стандартів при утриманні автомобільних доріг і вулиць, невжиття заходів щодо своєчасної заборони або обмеження руху чи позначення на автомобільних дорогах і вулицях місць провадження робіт</p>
<p>1. Порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху при утриманні автомобільних доріг і вулиць, залізничних переїздів, інших дорожніх споруд, невжиття заходів щодо своєчасної заборони або обмеження руху при виникненні умов, які загрожують безпеці руху, або неприйняття своєчасних заходів до відновлення безпечних умов для руху –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб у розмірі шістдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>1. Порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху при утриманні автомобільних доріг і вулиць, залізничних переїздів, інших дорожніх споруд, невжиття заходів щодо своєчасної заборони або обмеження руху при виникненні умов, які загрожують безпеці руху, або неприйняття своєчасних заходів до відновлення безпечних умов для руху –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб у розмірі шістдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>

<p>2. Порушення визначеного законодавством порядку погодження з уповноваженим підрозділом Національної поліції: встановлення рекламоносіїв, технічних засобів організації дорожнього руху, проведення будь-яких робіт на автомобільних дорогах, вулицях, залізничних переїздах; розроблення проектної документації на будівництво, реконструкцію і ремонт автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів та об'єктів дорожнього сервісу; здійснення пасажирських перевезень за встановленими маршрутами руху транспортних засобів загального користування –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на громадян у розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян – суб'єктів господарської діяльності – у розмірі тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>2. Порушення визначеного законодавством порядку погодження з уповноваженим підрозділом Національної поліції: встановлення рекламоносіїв, технічних засобів організації дорожнього руху, проведення будь-яких робіт на автомобільних дорогах, вулицях, залізничних переїздах; розроблення проектної документації на будівництво, реконструкцію і ремонт автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів та об'єктів дорожнього сервісу; здійснення пасажирських перевезень за встановленими маршрутами руху транспортних засобів загального користування –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на громадян у розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян – суб'єктів господарської діяльності – у розмірі тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>3. Порушення нормативів щодо обладнання на автомобільних дорогах, вулицях, залізничних переїздах місць: провадження робіт, залишення дорожніх машин, будівельних матеріалів, конструкцій тощо, а так само неусунення після закінчення робіт перешкод і неприведення автомобільної дороги, вулиці, залізничного переїзду в стан, що гарантує безперешкодний і безпечний рух транспортних засобів та пішоходів, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на громадян у розмірі тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян – суб'єктів господарської діяльності – у розмірі сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>3. Порушення нормативів щодо обладнання на автомобільних дорогах, вулицях, залізничних переїздах місць: провадження робіт, залишення дорожніх машин, будівельних матеріалів, конструкцій тощо, а так само неусунення після закінчення робіт перешкод і неприведення автомобільної дороги, вулиці, залізничного переїзду в стан, що гарантує безперешкодний і безпечний рух транспортних засобів та пішоходів, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на громадян у розмірі тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян – суб'єктів господарської діяльності – у розмірі сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>4. Порушення, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, що спричинили створення аварійної обстановки або пошкодження транспортних засобів, вантажів, автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, дорожніх споруд чи іншого майна, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на громадян у роз-</p>	<p>4. Порушення, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, що спричинили створення аварійної обстановки або пошкодження транспортних засобів, вантажів, автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, дорожніх споруд чи іншого майна, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на громадян у роз-</p>

<p>мірі сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і накладення штрафу на посадових осіб, громадян – суб'єктів господарської діяльності в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк від п'яти до десяти діб.</p>	<p>мірі сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і накладення штрафу на посадових осіб, громадян – суб'єктів господарської діяльності в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин.</p>
<p align="center">Стаття 173. Дрібне хуліганство</p>	<p align="center">Стаття 173. Дрібне хуліганство</p>
<p>1. Дрібне хуліганство, тобто нецензурна лайка в громадських місцях, образливе чіпляння до громадян та інші подібні дії, що порушують громадський порядок і спокій громадян, – тягне за собою накладення штрафу від трьох до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>1. Дрібне хуліганство, тобто нецензурна лайка в громадських місцях, образливе чіпляння до громадян та інші подібні дії, що порушують громадський порядок і спокій громадян, – тягне за собою накладення штрафу від трьох до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку.</p>
<p align="center">Стаття 173-2. Вчинення насильства в сім'ї, невиконання захисного припису або непроходження корекційної програми</p>	<p align="center">Стаття 173-2. Вчинення насильства в сім'ї, невиконання захисного припису або непроходження корекційної програми</p>
<p>1. Вчинення насильства в сім'ї, тобто умисне вчинення будь-яких дій фізичного, психологічного чи економічного характеру (застосування фізичного насильства, що не завдало фізичного болю і не спричинило тілесних ушкоджень, погрози, образи чи переслідування, позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна або коштів, на які потерпілий має передбачене законом право, тощо), внаслідок чого могла бути чи була завдана шкода фізичному або психічному здоров'ю потерпілого, а так само невиконання захисного припису особою, стосовно якої він винесений, непроходження корекційної програми особою, яка вчинила насильство в сім'ї, – тягнуть за собою громадські роботи на строк від тридцяти до сорока годин або адміністративний арешт на строк до семи діб.</p>	<p>1. Вчинення насильства в сім'ї, тобто умисне вчинення будь-яких дій фізичного, психологічного чи економічного характеру (застосування фізичного насильства, що не завдало фізичного болю і не спричинило тілесних ушкоджень, погрози, образи чи переслідування, позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна або коштів, на які потерпілий має передбачене законом право, тощо), внаслідок чого могла бути чи була завдана шкода фізичному або психічному здоров'ю потерпілого, а так само невиконання захисного припису особою, стосовно якої він винесений, непроходження корекційної програми особою, яка вчинила насильство в сім'ї, – тягнуть за собою громадські роботи на строк від тридцяти до сорока годин.</p>

<p>2. Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, –</p>	<p>2. Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, –</p>
<p>тягнуть за собою громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>тягнуть за собою громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин.</p>
<p>Стаття 173-3. Виготовлення та пропаганда георгіївської (гвардійської) стрічки</p>	<p>Стаття 173-3. Виготовлення та пропаганда георгіївської (гвардійської) стрічки</p>
<p>1. Публічне використання, демонстрація або носіння георгіївської (гвардійської) стрічки чи її зображення – тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією георгіївської (гвардійської) стрічки або предметів, що містять її зображення.</p>	<p>1. Публічне використання, демонстрація або носіння георгіївської (гвардійської) стрічки чи її зображення – тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією георгіївської (гвардійської) стрічки або предметів, що містять її зображення.</p>
<p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, виготовлення або поширення георгіївської (гвардійської) стрічки чи її зображення – тягнуть за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб з конфіскацією георгіївської (гвардійської) стрічки або предметів, що містять її зображення.</p>	<p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, виготовлення або поширення георгіївської (гвардійської) стрічки чи її зображення – тягнуть за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин з конфіскацією георгіївської (гвардійської) стрічки або предметів, що містять її зображення.</p>
<p>Примітка. Положення цієї статті не застосовуються у випадках, передбачених частиною третьою статті 4 Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки».</p>	<p>Примітка. Положення цієї статті не застосовуються у випадках, передбачених частиною третьою статті 4 Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки».</p>

<p>Стаття 178. Розпивання пива, алкогольних, слабоалкогольних напоїв у заборонених законом місцях або поява у громадських місцях у п'яному вигляді</p>	<p>Стаття 178. Розпивання пива, алкогольних, слабоалкогольних напоїв у заборонених законом місцях або поява у громадських місцях у п'яному вигляді</p>
<p>1. Розпивання пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв на вулицях, у закритих спортивних спорудах, у скверах, парках, у всіх видах громадського транспорту (включаючи транспорт міжнародного сполучення) та в інших заборонених законом місцях, крім підприємств торгівлі і громадського харчування, в яких продаж пива, алкогольних, слабоалкогольних напоїв на розлив дозволена відповідним органом місцевого самоврядування, або поява в громадських місцях у п'яному вигляді, що ображає людську гідність і громадську мораль, –</p> <p>тягне за собою попередження або накладення штрафу від одного до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>1. Розпивання пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв на вулицях, у закритих спортивних спорудах, у скверах, парках, у всіх видах громадського транспорту (включаючи транспорт міжнародного сполучення) та в інших заборонених законом місцях, крім підприємств торгівлі і громадського харчування, в яких продаж пива, алкогольних, слабоалкогольних напоїв на розлив дозволена відповідним органом місцевого самоврядування, або поява в громадських місцях у п'яному вигляді, що ображає людську гідність і громадську мораль, –</p> <p>тягне за собою попередження або накладення штрафу від одного до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>2. Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу від трьох до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>2. Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу від трьох до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>3. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка двічі протягом року піддавалась адміністративному стягненню за розпивання пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв у заборонених законом місцях або появу в громадських місцях у п'яному вигляді, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу від шести до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до тридцяти годин, або вправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>3. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка двічі протягом року піддавалась адміністративному стягненню за розпивання пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв у заборонених законом місцях або появу в громадських місцях у п'яному вигляді, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу від шести до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до тридцяти годин, або вправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку</p>

<p>Стаття 185. Злісна непокора законному розпорядженню або вимозі поліцейського, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, військовослужбовця</p>	<p>Стаття 185. Злісна непокора законному розпорядженню або вимозі поліцейського, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, військовослужбовця</p>
<p>1. Злісна непокора законному розпорядженню або вимозі поліцейського при виконанні ним службових обов'язків, а також вчинення таких же дій щодо члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця у зв'язку з їх участю в охороні громадського порядку – тягне за собою накладення штрафу від восьми до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>1. Злісна непокора законному розпорядженню або вимозі поліцейського при виконанні ним службових обов'язків, а також вчинення таких же дій щодо члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця у зв'язку з їх участю в охороні громадського порядку – тягне за собою накладення штрафу від восьми до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку.</p>
<p>Стаття 185-1-1. Порушення порядку організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій</p>	<p>Стаття 185-1-1. Порушення порядку організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій</p>
<p>1. Порушення встановленого порядку організації або проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій – тягне за собою попередження або накладення штрафу від десяти до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>1. Порушення встановленого порядку організації або проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій – тягне за собою попередження або накладення штрафу від десяти до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>2. Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення або організатором зборів, мітингу, вуличного походу, демонстрації, – тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>2. Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення або організатором зборів, мітингу, вуличного походу, демонстрації, – тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку.</p>

Стаття 185-3. Прояв неповаги до суду	Стаття 185-3. Прояв неповаги до суду
<p>1. Неповага до суду, що виразилась у злісному ухиленні від явки в суд свідка, потерпілого, позивача, відповідача або в невідкоренні зазначених осіб та інших громадян розпорядженню головуючого чи в порушенні порядку під час судового засідання, а так само вчинення будь-ким дій, які свідчать про явну зневагу до суду або встановлених у суді правил, – тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>1. Неповага до суду, що виразилась у злісному ухиленні від явки в суд свідка, потерпілого, позивача, відповідача або в невідкоренні зазначених осіб та інших громадян розпорядженню головуючого чи в порушенні порядку під час судового засідання, а так само вчинення будь-ким дій, які свідчать про явну зневагу до суду або встановлених у суді правил, – тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>2. Ті самі діяння, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, – тягнуть за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>2. Ті самі діяння, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, – тягнуть за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку.</p>
<p>3. Злісне ухилення експерта, перекладача від явки в суд – тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>3. Злісне ухилення експерта, перекладача від явки в суд – тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>4. Невиконання поручителем зобов'язань, покладених судом під час провадження у справах за адміністративними позовами з приводу затримання та видворення іноземців та осіб без громадянства, – тягне за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>4. Невиконання поручителем зобов'язань, покладених судом під час провадження у справах за адміністративними позовами з приводу затримання та видворення іноземців та осіб без громадянства, – тягне за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>

<p>Стаття 185-10. Злісна непокора законному розпорядженню чи вимозі військовослужбовця або працівника Державної прикордонної служби України або члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону</p>	<p>Стаття 185-10. Злісна непокора законному розпорядженню чи вимозі військовослужбовця або працівника Державної прикордонної служби України або члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону</p>
<p>1. Злісна непокора законному розпорядженню чи вимозі військовослужбовця або працівника Державної прикордонної служби України під час виконання ним службових обов'язків, пов'язаних з охороною державного кордону чи суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, або члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, який бере участь в охороні державного кордону України, – тягне за собою накладення штрафу від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти відсотків заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>1. Злісна непокора законному розпорядженню чи вимозі військовослужбовця або працівника Державної прикордонної служби України під час виконання ним службових обов'язків, пов'язаних з охороною державного кордону чи суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, або члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, який бере участь в охороні державного кордону України, – тягне за собою накладення штрафу від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти відсотків заробітку.</p>
<p>2. Ті самі дії, вчинені групою осіб або особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за правопорушення, передбачене частиною першою цієї статті, – тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>2. Ті самі дії, вчинені групою осіб або особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за правопорушення, передбачене частиною першою цієї статті, – тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин.</p>
<p>Стаття 187. Порушення правил адміністративного нагляду</p>	<p>Стаття 187. Порушення правил адміністративного нагляду</p>
<p>1. Порушення правил адміністративного нагляду особами, щодо яких встановлено такий нагляд, а саме: 1) неявка за викликом органу Національної поліції у вказаний термін і ненадання усних або письмових пояснень з питань, пов'язаних з виконанням правил адміністративного нагляду;</p>	<p>1. Порушення правил адміністративного нагляду особами, щодо яких встановлено такий нагляд, а саме: 1) неявка за викликом органу Національної поліції у вказаний термін і ненадання усних або письмових пояснень з питань, пов'язаних з виконанням правил адміністративного нагляду;</p>

<p>2) неповідомлення працівників Національної поліції, які здійснюють адміністративний нагляд, про зміну місця роботи чи проживання або про виїзд за межі району (міста) у службових справах;</p> <p>3) порушення заборони виходу з будинку (квартири) у визначений час, який не може перевищувати восьми годин на добу;</p> <p>4) порушення заборони перебування у визначених місцях району (міста);</p> <p>5) нереєстрація в органі Національної поліції – тягнуть за собою накладення штрафу від трьох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>2) неповідомлення працівників Національної поліції, які здійснюють адміністративний нагляд, про зміну місця роботи чи проживання або про виїзд за межі району (міста) у службових справах;</p> <p>3) порушення заборони виходу з будинку (квартири) у визначений час, який не може перевищувати восьми годин на добу;</p> <p>4) порушення заборони перебування у визначених місцях району (міста);</p> <p>5) нереєстрація в органі Національної поліції – тягнуть за собою накладення штрафу від трьох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, – тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти відсотків заробітку, а в разі, якщо за обставинами справи з урахуванням особи порушника застосування цих заходів буде визнано недостатнім, – адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, – тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти відсотків заробітку.</p>
<p>Стаття 204-1. Незаконне перетинання або спроба незаконного перетинання державного кордону України</p>	<p>Стаття 204-1. Незаконне перетинання або спроба незаконного перетинання державного кордону України</p>
<p>1. Перетинання або спроба перетинання державного кордону України будь-яким способом поза пунктами пропуску через державний кордон України або в пунктах пропуску через державний кордон України без відповідних документів або за документами, що містять недостовірні відомості про особу, чи без дозволу відповідних органів влади – тягнуть за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>1. Перетинання або спроба перетинання державного кордону України будь-яким способом поза пунктами пропуску через державний кордон України або в пунктах пропуску через державний кордон України без відповідних документів або за документами, що містять недостовірні відомості про особу, чи без дозволу відповідних органів влади – тягнуть за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин.</p>

<p>2. Ті самі дії, вчинені групою осіб або особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, – тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>2. Ті самі дії, вчинені групою осіб або особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, – тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>3. Чинність цієї статті не поширюється на випадки повернення в Україну без встановлених документів громадян України, які стали жертвами злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми, а також на випадки прибуття в Україну іноземців чи осіб без громадянства з наміром отримати притулок чи бути визнаними в Україні біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, якщо вони звернулися із заявою про надання притулку чи заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відповідно до Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».</p>	<p>3. Чинність цієї статті не поширюється на випадки повернення в Україну без встановлених документів громадян України, які стали жертвами злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми, а також на випадки прибуття в Україну іноземців чи осіб без громадянства з наміром отримати притулок чи бути визнаними в Україні біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, якщо вони звернулися із заявою про надання притулку чи заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відповідно до Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».</p>
<p>Стаття 204-2. Порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї</p>	<p>Стаття 204-2. Порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї</p>
<p>1. Порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї – тягне за собою накладення штрафу від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.</p>	<p>1. Порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї – тягне за собою накладення штрафу від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до шістдесяти годин.</p>
<p>Стаття 296. Наслідки скасування постанови із закриттям справи про адміністративне правопорушення</p>	<p>Стаття 296. Наслідки скасування постанови із закриттям справи про адміністративне правопорушення</p>
<p>1. Скасування постанови із закриттям справи про адміністративне правопорушення тягне за собою повернення стягнених грошових сум, оплатно вилучених і конфіскованих предметів, а також скасування інших обмежень, зв'язаних з цією постановою. У разі неможливості повернення предмета повертається його вартість.</p>	<p>1. Скасування постанови із закриттям справи про адміністративне правопорушення тягне за собою повернення стягнених грошових сум, оплатно вилучених і конфіскованих предметів, а також скасування інших обмежень, зв'язаних з цією постановою. У разі неможливості повернення предмета повертається його вартість.</p>

<p>Стаття 300. Порядок виконання постанови про накладення адміністративного стягнення</p>	<p>Стаття 300. Порядок виконання постанови про накладення адміністративного стягнення</p>
<p>1. Постанова про накладення адміністративного стягнення виконується уповноваженим на те органом у порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законами України.</p>	<p>1. Постанова про накладення адміністративного стягнення виконується уповноваженим на те органом у порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законами України.</p>
<p>2. Орган Національної поліції забезпечує виконання постанови про адміністративний арешт у порядку, встановленому законами України.</p>	<p>Частина другу статті 300 виключити</p>
<p>3. У разі винесення кількох постанов про накладення адміністративних стягнень щодо однієї особи кожна постанова виконується окремо.</p>	<p>3. У разі винесення кількох постанов про накладення адміністративних стягнень щодо однієї особи кожна постанова виконується окремо.</p>
<p>Стаття 301. Відстрочка виконання постанови про накладення адміністративного стягнення</p>	<p>Стаття 301. Відстрочка виконання постанови про накладення адміністративного стягнення</p>
<p>1. За наявності обставин, що ускладнюють виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді адміністративного арешту, виправних чи громадських робіт або роблять її виконання неможливим, орган (посадова особа), який виніс постанову, може відстрочити її виконання на строк до одного місяця.</p>	<p>1. За наявності обставин, що ускладнюють виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді виправних чи громадських робіт, або роблять її виконання неможливим, орган (посадова особа), який виніс постанову, може відстрочити її виконання на строк до одного місяця.</p>
<p>2. Відстрочка виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу (за винятком стягнення штрафу на місці вчинення адміністративного правопорушення) здійснюється в порядку, встановленому законом.</p>	<p>2. Відстрочка виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу (за винятком стягнення штрафу на місці вчинення адміністративного правопорушення) здійснюється в порядку, встановленому законом.</p>

<p align="center">Глава 28 ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО ОПЛАТНЕ ВИЛУЧЕННЯ <u>ПРЕДМЕТА</u></p>	<p align="center">Глава 28 ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО ОПЛАТНЕ ВИЛУЧЕННЯ <u>ЗАСОБІВ, ЗНАРЯДЬ ТА</u> <u>ПРЕДМЕТІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО</u> <u>ПРАВOPOPУШЕННЯ</u></p>
<p align="center">Стаття 311. Органи, що виконують постанови про платне вилучення <u>предмета</u></p>	<p align="center">Стаття 311. Органи, що виконують постанови про платне вилучення <u>засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення</u></p>
<p>1. Постанова про платне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, виконується державним виконавцем.</p>	<p>1. Постанова про платне вилучення засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення, виконується державним виконавцем</p>
<p align="center">Стаття 312. Виконання постанови про платне вилучення <u>предмета</u></p>	<p align="center">Стаття 312. Виконання постанови про платне вилучення <u>засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення</u></p>
<p>1. Предмет, вилучений на підставі постанови про його платне вилучення, здається державним виконавцем для реалізації в порядку, встановленому законом.</p>	<p>1. Засоби, знаряддя та предмети адміністративного правопорушення, вилучені на підставі постанови про їх платне вилучення, здаються державним виконавцем для реалізації в порядку, встановленому законом.</p>
<p>2. Суми, виручені від реалізації платно вилученого предмета, відповідно до статті 28 цього Кодексу передаються колишньому власникові з відрахуванням витрат, пов'язаних з проведенням виконавчих дій.</p>	<p>2. Суми, виручені від реалізації платно вилучених засобів, знарядь та предметів адміністративного правопорушення, відповідно до статті 32-2 цього Кодексу передаються колишньому власникові з відрахуванням витрат, пов'язаних з проведенням виконавчих дій.</p>

<p align="center">Глава 29 ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО КОНФІСКАЦІЮ <u>ПРЕДМЕТА, ГРОШЕЙ</u></p>	<p align="center">Глава 29 ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО КОНФІСКАЦІЮ <u>ЗАСОБІВ, ЗНАРЯДЬ, ПРЕДМЕТІВ</u> <u>АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ ТА</u> <u>ПРЕДМЕТІВ, ЗДОБУТИХ ШЛЯХОМ ЙОГО ВЧИНЕННЯ</u></p>
<p align="center">Стаття 313. Органи, що виконують постанови про конфіскацію <u>предмета, грошей</u></p>	<p align="center">Стаття 313. Органи, що виконують постанови про конфіскацію <u>засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення</u></p>
<p>1. Постанови про конфіскацію предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, та грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення, виконуються державними виконавцями в порядку, встановленому законом.</p>	<p>1. Постанови про конфіскацію засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення виконуються державними виконавцями в порядку, встановленому законом.</p>
<p align="center">Стаття 314. Порядок виконання постанови про конфіскацію <u>предмета, грошей</u></p>	<p align="center">Стаття 314. Порядок виконання постанови про конфіскацію <u>засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення</u></p>
<p>1. Виконання постанови про конфіскацію предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення, здійснюється шляхом вилучення конфіскованого предмета і примусового безоплатного звернення цього предмета у власність держави.</p>	<p>1. Виконання постанови про конфіскацію засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення здійснюється шляхом вилучення конфіскованого предмета і примусового безоплатного звернення цього предмета у власність держави.</p>
<p align="center">Стаття 315. Порядок реалізації конфіскованих предметів, <u>грошей</u></p>	<p align="center">Стаття 315. Порядок реалізації конфіскованих предметів</p>
<p>1. Реалізація конфіскованих предметів, які стали знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, грошей, одержаних внаслідок вчи-</p>	<p>1. Реалізація засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення (або отриманих за рахунок реалізації майна,</p>

<p>нення адміністративного правопорушення, провадиться в порядку, встановлюваному законами України.</p>	<p>яким правопорушник заволодів внаслідок вчинення адміністративного правопорушення), провадиться в порядку, встановлюваному законами України.</p>
<p>Стаття 316. Закінчення провадження по виконанню постанови про конфіскацію <u>предмета, грошей</u></p>	<p>Стаття 316. Закінчення провадження по виконанню постанови про конфіскацію <u>засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення</u></p>
<p>1. Постанова про конфіскацію предмета, грошей з відміткою про виконання повертається до суду, який виніс постанову.</p>	<p>1. Постанова про конфіскацію засобів, знарядь, предметів адміністративного правопорушення та предметів, здобутих шляхом його вчинення (або отриманих за рахунок реалізації майна, яким правопорушник заволодів внаслідок вчинення адміністративного правопорушення), з відміткою про виконання повертається до суду, який виніс постанову.</p>
<p>Стаття 321-4. Наслідки ухилення особи від відбування громадських робіт</p>	<p>Стаття 321-4. Наслідки ухилення особи від відбування громадських робіт</p>
<p>1. У разі ухилення порушника від відбування громадських робіт постановою суду (судді) за поданням органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, невідбутий строк громадських робіт може бути замінено штрафом або адміністративним арештом.</p>	<p>1. У разі ухилення порушника від відбування громадських робіт постановою суду (судді) за поданням органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, невідбутий строк громадських робіт може бути замінено штрафом.</p>
<p>2. Заміна громадських робіт штрафом застосовується за умови, що санкція статті, за якою на порушника накладено адміністративне стягнення, передбачає можливість застосування штрафу. Розмір штрафу в такому разі визначається із розрахунку, що чотири години невідбутих громадських робіт дорівнюють одному неоподаткованому мінімуму доходів громадян.</p>	<p>2. Заміна громадських робіт штрафом застосовується за умови, що санкція статті, за якою на порушника накладено адміністративне стягнення, передбачає можливість застосування штрафу. Розмір штрафу в такому разі визначається із розрахунку, що чотири години невідбутих громадських робіт дорівнюють одному неоподаткованому мінімуму доходів громадян.</p>
<p>3. Заміна громадських робіт арештом застосовується за умови, що санкція статті, за якою на порушника накладено адмініст-</p>	<p>Частину третю статті 321-4 виключити</p>

ративне стягнення, не передбачає можливості застосування штрафу. Строк арешту визначається із розрахунку, що одна доба арешту дорівнює п'яти годинам невідбутих громадських робіт, але не може перевищувати п'ятнадцять діб.	
Стаття 325. Наслідки ухилення особи від відбування виправних робіт	Стаття 325. Наслідки ухилення особи від відбування виправних робіт
1. У разі ухилення порушника від відбування виправних робіт постановою суду (судді) за поданням органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, невідбутий строк виправних робіт може бути замінено штрафом або адміністративним арештом.	1. У разі ухилення порушника від відбування виправних робіт постановою суду (судді) за поданням органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, невідбутий строк виправних робіт може бути замінено штрафом.
2. Заміна виправних робіт штрафом застосовується за умови, що санкція статті, за якою на порушника накладено адміністративне стягнення, передбачає можливість застосування штрафу. Розмір штрафу в такому разі визначається із розрахунку, що один день невідбутих виправних робіт дорівнює одному неоподаткованому мінімуму доходів громадян.	2. Заміна виправних робіт штрафом застосовується за умови, що санкція статті, за якою на порушника накладено адміністративне стягнення, передбачає можливість застосування штрафу. Розмір штрафу в такому разі визначається із розрахунку, що один день невідбутих виправних робіт дорівнює одному неоподаткованому мінімуму доходів громадян.
3. Заміна виправних робіт арештом застосовується за умови, що санкція статті, за якою на порушника накладено адміністративне стягнення, не передбачає можливості застосування штрафу. Строк арешту визначається із розрахунку, що одна доба арешту дорівнює трьом дням виправних робіт, але не може перевищувати п'ятнадцять діб.	Частина третю статті 325 виключити
Глава 32. Проведення по виконанню постанови про застосування адміністративного арешту	Глава 32. Проведення по виконанню постанови про застосування адміністративного арешту з утриманням на <u>гауптвахті</u>
Стаття 326. Виконання постанови про застосування адміністративного арешту	Стаття 326. Виконання постанови про застосування адміністративного арешту з утриманням на <u>гауптвахті</u>
Постанова районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду (судді) про застосування адміністратив-	Постанова районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду (судді) про застосування адміністративного

ного арешту виконується негайно після її винесення.	арешту з утриманням на гауптвахті виконується негайно після її винесення. Порядок і умови утримання військовослужбовців, заарештованих в адміністративному порядку регулюються наказами Міністерства оборони України.
Стаття 327. Порядок відбування адміністративного арешту	Статтю 327 виключити
1. Осіб, підданих адміністративному арешту, тримають під вартою в місцях, що їх визначають органи Національної поліції. При виконанні постанови про застосування адміністративного арешту арештовані піддаються особистому оглядові.	
2. Строк адміністративного затримання зараховується до строку адміністративного арешту.	
Стаття 328. Трудове використання осіб, підданих адміністративному арешту	Статтю 328 виключити
1. Особи, піддані адміністративному арешту за правопорушення, передбачені частиною першою статті 44, статтями 173, 173-2, частиною третьою статті 178, статтею 185, частиною другою статті 185-1 і частиною першою статті 185-3 цього Кодексу, використовуються на фізичних роботах.	
2. Організація трудового використання осіб, підданих адміністративному арешту, покладається на виконавчі органи сільських, селищних, міських рад.	
3. Особам, підданим адміністративному арешту, за час перебування під арештом заробітна плата за місцем постійної роботи не виплачується.	

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ № 2

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження інституту кримінальних проступків»
(у частині внесення змін до Кримінального кодексу України)

КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ	
Чинна редакція	Запропоновані зміни
Стаття 1. Завдання Кримінального кодексу України	Стаття 1. Завдання Кримінального кодексу України
1. Кримінальний кодекс України має своїм завданням правове забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довілля, конституційного устрою України від злочинних посягань, забезпечення миру і безпеки людства, а також запобігання злочинам.	1. Кримінальний кодекс України має своїм завданням правове забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довілля, конституційного устрою України від кримінальних правопорушень , забезпечення миру і безпеки людства, а також запобігання кримінальним правопорушенням .
2. Для здійснення цього завдання Кримінальний кодекс України визначає, які суспільно небезпечні діяння є злочинами та які покарання застосовуються до осіб, що їх вчинили.	2. Для здійснення цього завдання Кримінальний кодекс України визначає, які суспільно небезпечні діяння є кримінальними правопорушеннями та які покарання застосовуються до осіб, що їх вчинили.
Стаття 2. Підстава кримінальної відповідальності	Стаття 2. Підстава кримінальної відповідальності
1. Підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого цим Кодексом.	1. Підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад кримінального правопорушення , передбаченого цим Кодексом.
2. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.	2. Особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

3. Ніхто не може бути притягнений до кримінальної відповідальності за той самий злочин більше одного разу.	3. Ніхто не може бути притягнений до кримінальної відповідальності за те саме кримінальне правопорушення більше одного разу.
Стаття 3. Законодавство України про кримінальну відповідальність	Стаття 3. Законодавство України про кримінальну відповідальність
1. Законодавство України про кримінальну відповідальність становить Кримінальний кодекс України, який ґрунтується на Конституції України та загальноєвропейських принципах і нормах міжнародного права.	1. Законодавство України про кримінальну відповідальність становить Кримінальний кодекс України, який ґрунтується на Конституції України та загальноєвропейських принципах і нормах міжнародного права.
2. Закони України про кримінальну відповідальність, прийняті після набрання чинності цим Кодексом, включаються до нього після набрання ними чинності.	2. Закони України про кримінальну відповідальність, прийняті після набрання чинності цим Кодексом, включаються до нього після набрання ними чинності.
3. Злочинність діяння, а також його караність та інші кримінально-правові наслідки визначаються тільки цим Кодексом.	3. Визнання діяння кримінальним правопорушенням, його караність та інші кримінально-правові наслідки визначаються тільки цим Кодексом.
4. Застосування закону про кримінальну відповідальність за аналогією заборонено.	4. Застосування закону про кримінальну відповідальність за аналогією заборонено.
5. Закони України про кримінальну відповідальність повинні відповідати положенням, що містяться в чинних міжнародних договорах, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.	5. Закони України про кримінальну відповідальність повинні відповідати положенням, що містяться в чинних міжнародних договорах, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.
Стаття 4. Чинність закону про кримінальну відповідальність у часі	Стаття 4. Чинність закону про кримінальну відповідальність у часі
1. Закон про кримінальну відповідальність набирає чинності через десять днів з дня його офіційного оприлюднення, якщо інше не передбачено самим законом, але не раніше дня його опублікування.	1. Закон про кримінальну відповідальність набирає чинності через десять днів з дня його офіційного оприлюднення, якщо інше не передбачено самим законом, але не раніше дня його опублікування.
2. Злочинність і караність, а також інші кримінально-правові наслідки діяння визначаються законом про кримінальну відповідальність, що діяв на час вчинення цього діяння.	2. Визнання діяння кримінальним правопорушенням, його караність та інші кримінально-правові наслідки визначаються законом про кримінальну відповідальність, що діяв на час вчинення цього діяння.

<p>3. Часом вчинення злочину визнається час вчинення особою передбаченої законом про кримінальну відповідальність дії або бездіяльності.</p>	<p>3. Часом вчинення кримінального правопорушення визнається час вчинення особою передбаченої законом про кримінальну відповідальність дії або бездіяльності.</p>
<p>Стаття 5. Зворотна дія закону про кримінальну відповідальність у часі</p>	<p>Стаття 5. Зворотна дія закону про кримінальну відповідальність у часі</p>
<p>1. Закон про кримінальну відповідальність, що скасовує злочинність діяння, пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи, має зворотну дію у часі, тобто поширюється на осіб, які вчинили відповідні діяння до набрання таким законом чинності, у тому числі на осіб, які відбувають покарання або відбули покарання, але мають судимість.</p>	<p>1. Закон, що скасовує або пом'якшує кримінальну відповідальність чи іншим чином поліпшує становище особи, має зворотну дію у часі, тобто поширюється на осіб, які вчинили відповідні діяння до набрання таким законом чинності, у тому числі на осіб, які відбувають покарання або відбули покарання, але мають судимість.</p>
<p>2. Закон про кримінальну відповідальність, що встановлює злочинність діяння, посилює кримінальну відповідальність або іншим чином погіршує становище особи, не має зворотної дії в часі.</p>	<p>2. Закон, що встановлює або посилює кримінальну відповідальність чи іншим чином погіршує становище особи, не має зворотної дії в часі.</p>
<p>3. Закон про кримінальну відповідальність, що частково пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи, а частково посилює кримінальну відповідальність або іншим чином погіршує становище особи, має зворотну дію у часі лише в тій частині, що пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи.</p>	<p>3. Закон, що частково пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи, а частково посилює кримінальну відповідальність або іншим чином погіршує становище особи, має зворотну дію у часі лише в тій частині, що пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи.</p>
<p>4. Якщо після вчинення особою діяння, передбаченого цим Кодексом, закон про кримінальну відповідальність змінювався кілька разів, зворотну дію в часі має той закон, що скасовує злочинність діяння, пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи.</p>	<p>4. Якщо після вчинення особою діяння, передбаченого цим Кодексом, закон про кримінальну відповідальність змінювався кілька разів, зворотну дію в часі має той закон, що скасовує або пом'якшує кримінальну відповідальність чи іншим чином поліпшує становище особи.</p>

<p>Стаття 6. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо <u>злочинів</u>, вчинених на території України</p>	<p>Стаття 6. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо кримінальних правопорушень, вчинених на території України</p>
<p>1. Особи, які вчинили злочини на території України, підлягають кримінальній відповідальності за цим Кодексом.</p>	<p>1. Особи, які вчинили кримінальні правопорушення на території України, підлягають кримінальній відповідальності за цим Кодексом.</p>
<p>2. Злочин визнається вчиненим на території України, якщо його було почато, продовжено, закінчено або припинено на території України.</p>	<p>2. Кримінальне правопорушення визнається вчиненим на території України, якщо його було почато, продовжено, закінчено або припинено на території України.</p>
<p>3. Злочин визнається вчиненим на території України, якщо його виконавець або хоча б один із співучасників діяв на території України.</p>	<p>3. Кримінальне правопорушення визнається вчиненим на території України, якщо його виконавець або хоча б один із співучасників діяв на території України.</p>
<p>4. Питання про кримінальну відповідальність дипломатичних представників іноземних держав та інших громадян, які за законами України і міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, не є підсудні у кримінальних справах судам України, в разі вчинення ними злочину на території України вирішується дипломатичним шляхом.</p>	<p>4. Питання про кримінальну відповідальність дипломатичних представників іноземних держав та інших громадян, які за законами України і міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, не є підсудні у кримінальних справах судам України, в разі вчинення ними кримінального правопорушення на території України вирішується дипломатичним шляхом.</p>
<p>Стаття 7. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо <u>злочинів</u>, вчинених громадянами України або особами без громадянства за межами України</p>	<p>Стаття 7. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо кримінальних правопорушень, вчинених громадянами України або особами без громадянства за межами України</p>
<p>1. Громадяни України та особи без громадянства, що постійно проживають в Україні, які вчинили злочини за її межами, підлягають кримінальній відповідальності за цим Кодексом, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>	<p>1. Громадяни України та особи без громадянства, що постійно проживають в Україні, які вчинили кримінальні правопорушення за її межами, підлягають кримінальній відповідальності за цим Кодексом, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>
<p>2. Якщо особи, зазначені у частині першій цієї статті, за вчинені злочини зазнали кримінального покарання за межами України, вони не можуть бути притягнені в Україні до кримінальної відповідальності за ці злочини.</p>	<p>2. Якщо особи, зазначені у частині першій цієї статті, за вчинені кримінальні правопорушення зазнали кримінального покарання за межами України, вони не можуть бути притягнені в Україні до кримінальної відповідальності за ці злочини.</p>

<p>Стаття 8. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо <u>злочинів</u>, вчинених іноземцями або особами без громадянства за межами України</p>	<p>Стаття 8. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо кримінальних правопорушень, вчинених іноземцями або особами без громадянства за межами України</p>
<p>1. Іноземці або особи без громадянства, що не проживають постійно в Україні, які вчинили злочини за її межами, підлягають в Україні відповідальності за цим Кодексом у випадках, передбачених міжнародними договорами або якщо вони вчинили передбачені цим Кодексом тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України.</p>	<p>1. Іноземці або особи без громадянства, що не проживають постійно в Україні, які вчинили кримінальні правопорушення за її межами, підлягають в Україні відповідальності за цим Кодексом у випадках, передбачених міжнародними договорами або якщо вони вчинили передбачені цим Кодексом тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України.</p>
<p>2. Іноземці або особи без громадянства, що не проживають постійно в Україні, також підлягають в Україні відповідальності згідно з цим Кодексом, якщо вони за межами України вчинили у співучасті із службовими особами, які є громадянами України, будь-який із злочинів, передбачених у статтях 368, 368-3, 368-4, 369 і 369-2 цього Кодексу, або якщо вони пропонували, обіцяли, надали неправомірну вигоду таким службовим особам, або прийняли пропозицію, обіцянку неправомірної вигоди чи одержали від них таку вигоду.</p>	<p>2. Іноземці або особи без громадянства, що не проживають постійно в Україні, також підлягають в Україні відповідальності згідно з цим Кодексом, якщо вони за межами України вчинили у співучасті із службовими особами, які є громадянами України, будь-яке кримінальне правопорушення, передбачене у статтях 368, 368-3, 368-4, 369 і 369-2 цього Кодексу, або якщо вони пропонували, обіцяли, надали неправомірну вигоду таким службовим особам, або прийняли пропозицію, обіцянку неправомірної вигоди чи одержали від них таку вигоду.</p>
<p>Стаття 9. Правові наслідки засудження особи за межами України</p>	<p>Стаття 9. Правові наслідки засудження особи за межами України</p>
<p>1. Вирок суду іноземної держави може бути врахований, якщо громадянин України, іноземець або особа без громадянства були засуджені за злочин, вчинений за межами України, та знову вчинили злочин на території України.</p>	<p>1. Вирок суду іноземної держави може бути врахований, якщо громадянин України, іноземець або особа без громадянства були засуджені за кримінальне правопорушення, вчинене за межами України, та знову вчинили кримінальне правопорушення на території України.</p>
<p>2. Відповідно до частини першої цієї статті рецидив злочинів, невідбуте покарання або інші правові наслідки вироку суду іноземної держави враховуються при кваліфікації нового злочину, призначенні покарання, звільненні від кримінальної відповідальності або покарання.</p>	<p>2. Відповідно до частини першої цієї статті рецидив кримінальних правопорушень, невідбуте покарання або інші правові наслідки вироку суду іноземної держави враховуються при кваліфікації нового кримінального правопорушення, призначенні покарання, звільненні від кримінальної відповідальності або покарання.</p>

<p>Стаття 10. Вирішення питання про кримінальну відповідальність осіб, які підлягають кримінальній відповідальності за законодавством іноземної держави і перебувають на території України, та виконання вироків, винесених іноземними судами чи міжнародними судовими установами</p>	<p>Стаття 10. Вирішення питання про кримінальну відповідальність осіб, які підлягають кримінальній відповідальності за законодавством іноземної держави і перебувають на території України, та виконання вироків, винесених іноземними судами чи міжнародними судовими установами</p>
<p>1. Громадяни України, які вчинили злочини поза межами України, не можуть бути видані іноземній державі для притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду.</p>	<p>1. Громадяни України, які вчинили кримінальні правопорушення поза межами України, не можуть бути видані іноземній державі для притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду.</p>
<p>2. Іноземці та особи без громадянства, які вчинили злочини поза межами України і перебувають на території України, можуть бути видані іноземній державі для притягнення до кримінальної відповідальності і віддання до суду.</p>	<p>2. Іноземці та особи без громадянства, які вчинили кримінальні правопорушення поза межами України і перебувають на території України, можуть бути видані іноземній державі для притягнення до кримінальної відповідальності і віддання до суду.</p>
<p>3. Україна може перейняти кримінальне провадження, в якому судовими органами іноземної держави не ухвалено вирок, щодо громадян України та іноземців, які вчинили злочини за межами України і перебувають на території України, але які не можуть бути видані іноземній державі або у видачі яких відмовлено, якщо діяння, у зв'язку з яким запитується передача кримінального провадження, згідно з цим Кодексом визнається злочином.</p>	<p>3. Україна може перейняти кримінальне провадження, в якому судовими органами іноземної держави не ухвалено вирок, щодо громадян України та іноземців, які вчинили кримінальні правопорушення за межами України і перебувають на території України, але які не можуть бути видані іноземній державі або у видачі яких відмовлено, якщо діяння, у зв'язку з яким запитується передача кримінального провадження, згідно з цим Кодексом визнається кримінальним правопорушенням.</p>
<p>4. Виконання в Україні вироку іноземного суду чи міжнародної судової установи можливо, якщо діяння, внаслідок вчинення якого було ухвалено вирок, згідно з цим Кодексом визнається злочином або було б злочином у разі його вчинення на території України.</p>	<p>4. Виконання в Україні вироку іноземного суду чи міжнародної судової установи можливо, якщо діяння, внаслідок вчинення якого було ухвалено вирок, згідно з цим Кодексом визнається кримінальним правопорушенням або було б кримінальним правопорушенням у разі його вчинення на території України.</p>

Розділ III <u>ЗЛОЧИН</u> , ЙОГО ВИДИ ТА СТАДІЇ	Розділ III КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ , ЙОГО ВИДИ ТА СТАДІЇ
Стаття 11. <u>Поняття злочину</u>	Стаття 11. Поняття кримінального правопорушення
1. Злочином є передбачене цим Кодексом суспільно небезпечне винне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом злочину.	1. Кримінальним правопорушенням є передбачене цим Кодексом суспільно небезпечне винне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом кримінального правопорушення .
2. Не є злочином дія або бездіяльність, яка хоча формально і містить ознаки будь-якого діяння, передбаченого цим Кодексом, але через малозначність не становить суспільної небезпеки, тобто не заподіяла і не могла заподіяти істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству або державі.	2. Не є кримінальним правопорушенням дія або бездіяльність, яка хоча формально і містить ознаки будь-якого діяння, передбаченого цим Кодексом, але через малозначність не становить суспільної небезпеки, тобто не заподіяла і не могла заподіяти істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству або державі.
Стаття 12. <u>Класифікація злочинів</u>	Стаття 12. Класифікація кримінальних правопорушень
1. Залежно від ступеня тяжкості злочини поділяються на злочини невеликої тяжкості, середньої тяжкості, тяжкі та особливо тяжкі.	1. Кримінальні правопорушення залежно від ступеня їх тяжкості поділяються на кримінальні проступки та злочини. Злочини поділяються на менш тяжкі, тяжкі та особливо тяжкі.
2. Злочином невеликої тяжкості є злочин, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років, або інше, більш м'яке покарання за винятком основного покарання у виді штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.	2. Кримінальним проступком є кримінальне правопорушення, за яке передбачене покарання у виді обмеження волі, або інше, більш м'яке покарання за винятком основного покарання у виді штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
3. Злочином середньої тяжкості є злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк не більше п'яти років.	3. Менш тяжким є злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк не більше п'яти років.
4. Тяжким злочином є злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк не більше десяти років.	4. Тяжким є злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк не більше десяти років.

5. Особливо тяжким злочином є злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад двадцять п'ять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, позбавлення волі на строк понад десять років або довічного позбавлення волі.	5. Особливо тяжким є злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад двадцять п'ять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, позбавлення волі на строк понад десять років або довічного позбавлення волі.
6. Ступінь тяжкості злочину, за вчинення якого передбачене одночасно основне покарання у виді штрафу та позбавлення волі, визначається виходячи зі строку покарання у виді позбавлення волі, передбаченого за відповідний злочин.	6. Ступінь тяжкості злочину, за вчинення якого передбачене одночасно основне покарання у виді штрафу та позбавлення волі, визначається виходячи зі строку покарання у виді позбавлення волі, передбаченого за відповідний злочин.
Стаття 13. Закінчений та незакінчений злочини	Стаття 13. Закінчене та незакінчене кримінальне правопорушення
1. Закінченим злочином визнається діяння, яке містить усі ознаки складу злочину, передбаченого відповідною статтею Особливої частини цього Кодексу.	1. Закінченим кримінальним правопорушенням визнається діяння, яке містить усі ознаки складу кримінального правопорушення , передбаченого відповідною статтею Особливої частини цього Кодексу.
2. Незакінченим злочином є готування до злочину та замах на злочин.	2. Незакінченим кримінальним правопорушенням є готування до кримінального правопорушення та замах на кримінальне правопорушення .
Стаття 14. Готування до <u>злочину</u>	Стаття 14. Готування до кримінального правопорушення
1. Готуванням до злочину є підшукування або пристосування засобів чи знарядь, підшукування співучасників або змова на вчинення злочину, усунення перешкод, а також інше умисне створення умов для вчинення злочину.	1. Готуванням до кримінального правопорушення є підшукування або пристосування засобів чи знарядь, підшукування співучасників або змова на вчинення кримінального правопорушення , усунення перешкод, а також інше умисне створення умов для вчинення кримінального правопорушення .
2. Готування до злочину невеликої тяжкості не тягне за собою кримінальної відповідальності.	2. Готування до кримінального проступку не тягне за собою кримінальної відповідальності.
Стаття 15. Замах на <u>злочин</u>	Стаття 15. Замах на кримінальне правопорушення
1. Замахом на злочин є вчинення особою з прямим умислом діяння (дії або бездіяльності), безпосередньо спрямованого на вчинення злочину, передбаченого відповідною статтею Особливої частини цього Кодексу, якщо при цьому злочин не було доведено до кінця з причин, що не залежали від її волі.	1. Замахом на кримінальне правопорушення є вчинення особою з прямим умислом діяння (дії або бездіяльності), безпосередньо спрямованого на вчинення кримінального правопорушення , передбаченого відповідною статтею Особливої частини цього Кодексу, якщо при цьому кри-

	мінальне правопорушення не було доведено до кінця з причин, що не залежали від її волі.
2. Замах на вчинення злочину є закінченим, якщо особа виконала усі дії, які вважала необхідними для доведення злочину до кінця, але злочин не було закінчено з причин, які не залежали від її волі.	2. Замах на вчинення кримінального правопорушення є закінченим, якщо особа виконала усі дії, які вважала необхідними для доведення кримінального правопорушення до кінця, але воно не було закінчено з причин, які не залежали від її волі.
3. Замах на вчинення злочину є незакінченим, якщо особа з причин, що не залежали від її волі, не вчинила усіх дій, які вважала необхідними для доведення злочину до кінця.	3. Замах на вчинення кримінального правопорушення є незакінченим, якщо особа з причин, що не залежали від її волі, не вчинила усіх дій, які вважала необхідними для доведення кримінального правопорушення до кінця.
Стаття 16. Кримінальна відповідальність за <u>незакінчений злочин</u>	Стаття 16. Кримінальна відповідальність за незакінчене кримінальне правопорушення
Кримінальна відповідальність за готування до злочину і замах на злочин настає за статтею 14 або 15 і за тією статтею Особливої частини цього Кодексу, яка передбачає відповідальність за закінчений злочин.	Кримінальна відповідальність за готування до кримінального правопорушення і замах на кримінальне правопорушення настає за статтею 14 або 15 і за тією статтею Особливої частини цього Кодексу, яка передбачає відповідальність за закінчене кримінальне правопорушення .
Стаття 17. Добровільна відмова при незакінченому <u>злочині</u>	Стаття 17. Добровільна відмова при незакінченому кримінальному правопорушенні
1. Добровільною відмовою є остаточне припинення особою за своєю волею готування до злочину або замаху на злочин, якщо при цьому вона усвідомлювала можливість доведення злочину до кінця.	1. Добровільною відмовою є остаточне припинення особою за своєю волею готування до кримінального правопорушення або замаху на кримінальне правопорушення , якщо при цьому вона усвідомлювала можливість доведення кримінального правопорушення до кінця.
2. Особа, яка добровільно відмовилася від доведення злочину до кінця, підлягає кримінальній відповідальності лише в тому разі, якщо фактично вчинене нею діяння містить склад іншого злочину.	2. Особа, яка добровільно відмовилася від доведення кримінального правопорушення до кінця, підлягає кримінальній відповідальності лише в тому разі, якщо фактично вчинене нею діяння містить склад іншого кримінального правопорушення .

Розділ IV ОСОБА, ЯКА ПІДЛЯГАЄ КРИМІНАЛЬНІЙ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ (СУБ'ЄКТ ЗЛОЧИНУ)	Розділ IV ОСОБА, ЯКА ПІДЛЯГАЄ КРИМІНАЛЬНІЙ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ (СУБ'ЄКТ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ)
Стаття 18. Суб'єкт <u>злочину</u>	Стаття 18. Суб'єкт кримінального правопорушення
1. Суб'єктом злочину є фізична осудна особа, яка вчинила злочин у віці, з якого відповідно до цього Кодексу може наставати кримінальна відповідальність.	1. Суб'єктом кримінального правопорушення є фізична осудна особа, яка вчинила кримінальне правопорушення у віці, з якого відповідно до цього К може наставати кримінальна відповідальність.
2. Спеціальним суб'єктом злочину є фізична осудна особа, яка вчинила у віці, з якого може наставати кримінальна відповідальність, злочин, суб'єктом якого може бути лише певна особа.	2. Спеціальним суб'єктом кримінального правопорушення є фізична осудна особа, яка у віці , з якого може наставати кримінальна відповідальність, вчинила кримінальне правопорушення , суб'єктом якого може бути лише певна особа.
3. Службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також постійно чи тимчасово обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною службовою особою підприємства, установи, організації, судом або законом.	3. Службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також постійно чи тимчасово обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною службовою особою підприємства, установи, організації, судом або законом.
4. Службовими особами також визнаються посадові особи іноземних держав (особи, які обіймають посади в законодавчому, виконавчому або судовому органі іноземної держави, у тому числі присяжні засідателі, інші особи, які здійснюють функції держави для іноземної держави, зокрема для державного органу або державного підприємства), іноземні третей-	4. Службовими особами також визнаються посадові особи іноземних держав (особи, які обіймають посади в законодавчому, виконавчому або судовому органі іноземної держави, у тому числі присяжні засідателі, інші особи, які здійснюють функції держави для іноземної держави, зокрема для державного органу або державного підприємства), іноземні третейські судді,

ські судді, особи, уповноважені вирішувати цивільні, комерційні або трудові спори в іноземних державах у порядку, альтернативному судовому, посадові особи міжнародних організацій (працівники міжнародної організації чи будь-які інші особи, уповноважені такою організацією діяти від її імені), а також члени міжнародних парламентських асамблей, учасником яких є Україна, та судді і посадові особи міжнародних судів.	особи, уповноважені вирішувати цивільні, комерційні або трудові спори в іноземних державах у порядку, альтернативному судовому, посадові особи міжнародних організацій (працівники міжнародної організації чи будь-які інші особи, уповноважені такою організацією діяти від її імені), а також члени міжнародних парламентських асамблей, учасником яких є Україна, та судді і посадові особи міжнародних судів.
Стаття 19. Осудність	Стаття 19. Осудність
1. Осудною визнається особа, яка під час вчинення злочину могла усвідомлювати свої дії (бездіяльність) і керувати ними.	1. Осудною визнається особа, яка під час вчинення кримінального правопорушення могла усвідомлювати свої дії (бездіяльність) і керувати ними.
2. Не підлягає кримінальній відповідальності особа, яка під час вчинення суспільно небезпечного діяння, передбаченого цим Кодексом, перебувала в стані неосудності, тобто не могла усвідомлювати свої дії (бездіяльність) або керувати ними внаслідок хронічного психічного захворювання, тимчасового розладу психічної діяльності, недоумства або іншого хворобливого стану психіки. До такої особи за рішенням суду можуть бути застосовані примусові заходи медичного характеру.	2. Не підлягає кримінальній відповідальності особа, яка під час вчинення суспільно небезпечного діяння, передбаченого цим Кодексом, перебувала в стані неосудності, тобто не могла усвідомлювати свої дії (бездіяльність) або керувати ними внаслідок хронічного психічного захворювання, тимчасового розладу психічної діяльності, недоумства або іншого хворобливого стану психіки. До такої особи за рішенням суду можуть бути застосовані примусові заходи медичного характеру.
3. Не підлягає покаранню особа, яка вчинила злочин у стані осудності, але до постановлення вироку захворіла на психічну хворобу, що позбавляє її можливості усвідомлювати свої дії (бездіяльність) або керувати ними. До такої особи за рішенням суду можуть застосовуватися примусові заходи медичного характеру, а після одужання така особа може підлягати покаранню.	3. Не підлягає покаранню особа, яка вчинила кримінальне правопорушення у стані осудності, але до постановлення вироку захворіла на психічну хворобу, що позбавляє її можливості усвідомлювати свої дії (бездіяльність) або керувати ними. До такої особи за рішенням суду можуть застосовуватися примусові заходи медичного характеру, а після одужання така особа може підлягати покаранню.
Стаття 20. Обмежена осудність	Стаття 20. Обмежена осудність
1. Підлягає кримінальній відповідальності особа, визнана судом обмежено осудною, тобто така, яка під час вчинення злочину, через наявний у неї психічний розлад, не була здатна	1. Підлягає кримінальній відповідальності особа, визнана судом обмежено осудною, тобто така, яка під час вчинення кримінального правопорушення , через наявний у неї психі-

повною мірою усвідомлювати свої дії (бездіяльність) та (або) керувати ними.	чний розлад, не була здатна повною мірою усвідомлювати свої дії (бездіяльність) та (або) керувати ними.
2. Визнання особи обмежено осудною враховується судом при призначенні покарання і може бути підставою для застосування примусових заходів медичного характеру.	2. Визнання особи обмежено осудною враховується судом при призначенні покарання і може бути підставою для застосування примусових заходів медичного характеру.
Стаття 21. Кримінальна відповідальність за злочини, вчинені у стані сп'яніння внаслідок вживання алкоголю, наркотичних засобів або інших одурманюючих речовин	Стаття 21. Кримінальна відповідальність за кримінальні правопорушення , вчинені у стані сп'яніння внаслідок вживання алкоголю, наркотичних засобів або інших одурманюючих речовин
Особа, яка вчинила злочин у стані сп'яніння внаслідок вживання алкоголю, наркотичних засобів або інших одурманюючих речовин, підлягає кримінальній відповідальності.	Особа, яка вчинила кримінальне правопорушення у стані сп'яніння внаслідок вживання алкоголю, наркотичних засобів або інших одурманюючих речовин, підлягає кримінальній відповідальності.
Стаття 22. Вік, з якого може наставати кримінальна відповідальність	Стаття 22. Вік, з якого може наставати кримінальна відповідальність
1. Кримінальній відповідальності підлягають особи, яким до вчинення злочину виповнилося шістнадцять років.	1. Кримінальній відповідальності підлягають особи, яким до вчинення кримінального правопорушення виповнилося шістнадцять років.
2. Особи, що вчинили злочини у віці від чотирнадцяти до шістнадцяти років, підлягають кримінальній відповідальності лише за умисне вбивство (статті 115–117), посягання на життя державного чи громадського діяча, працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця, судді, народного засідателя чи присяжного у зв'язку з їх діяльністю, пов'язаною із здійсненням правосуддя, захисника чи представника особи у зв'язку з діяльністю, пов'язаною з наданням правової допомоги, представника іноземної держави (статті 112, 348, 379, 400, 443), умисне тяжке тілесне ушкодження (стаття 121, частина третя статей 345, 346, 350, 377, 398), умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження	2. Особи, що вчинили кримінальні правопорушення у віці від чотирнадцяти до шістнадцяти років, підлягають кримінальній відповідальності лише за умисне вбивство (статті 115–117), посягання на життя державного чи громадського діяча, працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця, судді, народного засідателя чи присяжного у зв'язку з їх діяльністю, пов'язаною із здійсненням правосуддя, захисника чи представника особи у зв'язку з діяльністю, пов'язаною з наданням правової допомоги, представника іноземної держави (статті 112, 348, 379, 400, 443), умисне тяжке тілесне ушкодження (стаття 121, частина третя статей 345, 346, 350, 377, 398), умисне середньої тяжкості ті-

<p>(стаття 122, частина друга статей 345, 346, 350, 377, 398), диверсію (стаття 113), бандитизм (стаття 257), терористичний акт (стаття 258), захоплення заручників (статті 147 і 349), зґвалтування (стаття 152), насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом (стаття 153), крадіжку (стаття 185, частина перша статей 262, 308), грабіж (статті 186, 262, 308), розбій (стаття 187, частина третя статей 262, 308), вимагання (статті 189, 262, 308), умисне знищення або пошкодження майна (частина друга статей 194, 347, 352, 378, частини друга та третя статті 399), пошкодження шляхів сполучення і транспортних засобів (стаття 277), угон або захоплення залізничного рухомого складу, повітряного, морського чи річкового судна (стаття 278), незаконне заволодіння транспортним засобом (частини друга, третя статті 289), хуліганство (стаття 296).</p>	<p>лесне ушкодження (стаття 122, частина друга статей 345, 346, 350, 377, 398), диверсію (стаття 113), бандитизм (стаття 257), терористичний акт (стаття 258), захоплення заручників (статті 147 і 349), зґвалтування (стаття 152), насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом (стаття 153), крадіжку (стаття 185, частина перша статей 262, 308), грабіж (статті 186, 262, 308), розбій (стаття 187, частина третя статей 262, 308), вимагання (статті 189, 262, 308), умисне знищення або пошкодження майна (частина друга статей 194, 347, 352, 378, частини друга та третя статті 399), пошкодження шляхів сполучення і транспортних засобів (стаття 277), угон або захоплення залізничного рухомого складу, повітряного, морського чи річкового судна (стаття 278), незаконне заволодіння транспортним засобом (частини друга, третя статті 289), хуліганство (стаття 296).</p>
<p>Стаття 25. Необережність та її види</p>	<p>Стаття 25. Необережність та її види</p>
<p>1. Необережність поділяється на злочинну самовпевненість та злочинну недбалість.</p>	<p>1. Необережність поділяється на самовпевненість та недбалість.</p>
<p>2. Необережність є злочинною самовпевненістю, якщо особа передбачала можливість настання суспільно небезпечних наслідків свого діяння (дії або бездіяльності), але легковажно розраховувала на їх відвернення.</p>	<p>2. Необережність є самовпевненістю, якщо особа передбачала можливість настання суспільно небезпечних наслідків свого діяння (дії або бездіяльності), але легковажно розраховувала на їх відвернення.</p>
<p>3. Необережність є злочинною недбалістю, якщо особа не передбачала можливості настання суспільно небезпечних наслідків свого діяння (дії або бездіяльності), хоча повинна була і могла їх передбачити.</p>	<p>3. Необережність є недбалістю, якщо особа не передбачала можливості настання суспільно небезпечних наслідків свого діяння (дії або бездіяльності), хоча повинна була і могла їх передбачити.</p>

Розділ VI СПІВУЧАСТЬ У <u>ЗЛОЧИНІ</u>	Розділ VI СПІВУЧАСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВОПОРУШЕННІ
Стаття 26. Поняття співучасті	Стаття 26. Поняття співучасті
Співучастю у злочині є умисна спільна участь декількох суб'єктів злочину у вчиненні умисного злочину.	Співучастю є умисна спільна участь декількох суб'єктів кримінального правопорушення у вчиненні умисного кримінального правопорушення .
Стаття 27. Види співучасників	Стаття 27. Види співучасників
1. Співучасниками злочину, поряд із виконавцем, є організатор, підбурювач та пособник.	1. Співучасниками кримінального правопорушення , поряд із виконавцем, є організатор, підбурювач та пособник.
2. Виконавцем (співвиконавцем) є особа, яка у співучасті з іншими суб'єктами злочину безпосередньо чи шляхом використання інших осіб, що відповідно до закону не підлягають кримінальній відповідальності за скоєне, вчинила злочин, передбачений цим Кодексом.	2. Виконавцем (співвиконавцем) є особа, яка у співучасті з іншими суб'єктами кримінального правопорушення безпосередньо чи шляхом використання інших осіб, що відповідно до закону не підлягають кримінальній відповідальності за скоєне, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене цим Кодексом.
3. Організатором є особа, яка організувала вчинення злочину (злочинів) або керувала його (їх) підготовкою чи вчиненням. Організатором також є особа, яка утворила організовану групу чи злочинну організацію або керувала нею, або особа, яка забезпечувала фінансування чи організовувала приховування злочинної діяльності організованої групи або злочинної організації.	3. Організатором є особа, яка організувала вчинення кримінального правопорушення (кримінальних правопорушень) або керувала його (їх) підготовкою чи вчиненням. Організатором також є особа, яка утворила організовану групу чи злочинну організацію або керувала нею, або особа, яка забезпечувала фінансування чи організовувала приховування злочинної діяльності організованої групи або злочинної організації.
4. Підбурювачем є особа, яка умовлянням, підкупом, погрозою, примусом або іншим чином схилила іншого співучасника до вчинення злочину.	4. Підбурювачем є особа, яка умовлянням, підкупом, погрозою, примусом або іншим чином схилила іншого співучасника до вчинення кримінального правопорушення .
5. Пособником є особа, яка порадами, вказівками, наданням засобів чи знарядь або усуненням перешкод сприяла вчиненню злочину іншими співучасниками, а також особа, яка заздалегідь обіцяла переховати злочинця, знаряддя чи засоби вчинення злочину, сліди злочину чи предмети, здобуті злочинним шляхом, придбати чи збути такі предмети, або іншим чином	5. Пособником є особа, яка порадами, вказівками, наданням засобів чи знарядь або усуненням перешкод сприяла вчиненню кримінального правопорушення іншими співучасниками, а також особа, яка заздалегідь обіцяла переховати суб'єкта кримінального правопорушення, знаряддя, засоби чи сліди його вчинення або предмети, здобуті внаслідок вчинення кримінального правопору-

сприяти приховуванню злочину.	шення, придбати чи збути такі предмети, або іншим чином сприяти приховуванню кримінального правопорушення.
6. Не є співучастю не обіцяне заздалегідь переховування злочинця, знарядь і засобів вчинення злочину, слідів злочину чи предметів, здобутих злочинним шляхом, або придбання чи збут таких предметів. Особи, які вчинили ці діяння, підлягають кримінальній відповідальності лише у випадках, передбачених статтями 198 та 396 цього Кодексу.	6. Не є співучастю не обіцяне заздалегідь переховування суб'єкта кримінального правопорушення, знарядь, засобів чи слідів його вчинення або предметів, здобутих внаслідок вчинення кримінального правопорушення , або придбання чи збут таких предметів. Особи, які вчинили ці діяння, підлягають кримінальній відповідальності лише у випадках, передбачених статтями 198 та 396 цього Кодексу.
7. Не є співучастю обіцяне до закінчення вчинення злочину неповідомлення про достовірно відомий підготовлюваний або вчинюваний злочин. Такі особи підлягають кримінальній відповідальності лише у випадках, коли вчинене ними діяння містить ознаки іншого злочину.	7. Не є співучастю обіцяне до закінчення вчинення кримінального правопорушення неповідомлення про достовірно відоме підготовлюване або вчинюване кримінальне правопорушення . Такі особи підлягають кримінальній відповідальності лише у випадках, коли вчинене ними діяння містить ознаки іншого кримінального правопорушення .
Стаття 28. Вчинення злочину групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією	Стаття 28. Вчинення кримінального правопорушення групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією
1. Злочин визнається таким, що вчинений групою осіб, якщо у ньому брали участь декілька (два або більше) виконавців без попередньої змови між собою.	1. Кримінальне правопорушення визнається вчиненим групою осіб, якщо у ньому брали участь декілька (два або більше) виконавців без попередньої змови між собою.
2. Злочин визнається вчиненим за попередньою змовою групою осіб, якщо його спільно вчинили декілька осіб (дві або більше), які заздалегідь, тобто до початку злочину, домовилися про спільне його вчинення.	2. Кримінальне правопорушення визнається вчиненим за попередньою змовою групою осіб, якщо його спільно вчинили декілька осіб (дві або більше), які заздалегідь, тобто до початку кримінального правопорушення , домовилися про спільне його вчинення.
3. Злочин визнається вчиненим організованою групою, якщо в його готуванні або вчиненні брали участь декілька осіб (три і більше), які попередньо зорганізувалися у стійке об'єднання для вчинення цього та іншого (інших) злочинів, об'єднаних єдиним планом з розподілом функцій учасників групи, спря-	3. Злочин визнається вчиненим організованою групою, якщо в його готуванні або вчиненні брали участь декілька осіб (три і більше), які попередньо зорганізувалися у стійке об'єднання для вчинення цього та іншого (інших) злочинів, об'єднаних єдиним планом з розподілом функцій учасників групи, спря-

мованих на досягнення цього плану, відомого всім учасникам групи.	мованих на досягнення цього плану, відомого всім учасникам групи.
4. Злочин визнається вчиненим злочинною організацією, якщо він скоєний стійким ієрархічним об'єднанням декількох осіб (п'ять і більше), члени якого або структурні частини якого за попередньою змовою зорганізувалися для спільної діяльності з метою безпосереднього вчинення тяжких або особливо тяжких злочинів учасниками цієї організації, або керівництва чи координації злочинної діяльності інших осіб, або забезпечення функціонування як самої злочинної організації, так і інших злочинних груп.	4. Злочин визнається вчиненим злочинною організацією, якщо він скоєний стійким ієрархічним об'єднанням декількох осіб (п'ять і більше), члени якого або структурні частини якого за попередньою змовою зорганізувалися для спільної діяльності з метою безпосереднього вчинення тяжких або особливо тяжких злочинів учасниками цієї організації, або керівництва чи координації злочинної діяльності інших осіб, або забезпечення функціонування як самої злочинної організації, так і інших злочинних груп.
Стаття 29. Кримінальна відповідальність співучасників	Стаття 29. Кримінальна відповідальність співучасників
1. Виконавець (співвиконавець) підлягає кримінальній відповідальності за статтею Особливої частини цього Кодексу, яка передбачає вчинений ним злочин.	1. Виконавець (співвиконавець) підлягає кримінальній відповідальності за статтею Особливої частини цього Кодексу, яка передбачає вчинене ним кримінальне правопорушення .
2. Організатор, підбурювач та пособник підлягають кримінальній відповідальності за відповідною частиною статті 27 і тією статтею (частиною статті) Особливої частини цього Кодексу, яка передбачає злочин, вчинений виконавцем.	2. Організатор, підбурювач та пособник підлягають кримінальній відповідальності за відповідною частиною статті 27 і тією статтею (частиною статті) Особливої частини цього Кодексу, яка передбачає кримінальне правопорушення, вчинене виконавцем .
3. Ознаки, що характеризують особу окремого співучасника злочину, ставляться в вину лише цьому співучасникові. Інші обставини, що обтяжують відповідальність і передбачені у статтях Особливої частини цього Кодексу як ознаки злочину, що впливають на кваліфікацію дій виконавця, ставляться в вину лише співучаснику, який усвідомлював ці обставини.	3. Ознаки, що характеризують особу окремого співучасника кримінального правопорушення , ставляться в вину лише цьому співучасникові. Інші обставини, що обтяжують відповідальність і передбачені у статтях Особливої частини цього Кодексу як ознаки кримінального правопорушення , що впливають на кваліфікацію дій виконавця, ставляться в вину лише співучаснику, який усвідомлював ці обставини.
4. У разі вчинення виконавцем незакінченого злочину інші співучасники підлягають кримінальній відповідальності за співучасть у незакінченому злочині.	4. У разі вчинення виконавцем незакінченого кримінального правопорушення інші співучасники підлягають кримінальній відповідальності за співучасть у незакінченому кримінальному правопорушенні .

5. Співучасники не підлягають кримінальній відповідальності за діяння, вчинене виконавцем, якщо воно не охоплювалося їхнім умислом.	5. Співучасники не підлягають кримінальній відповідальності за діяння, вчинене виконавцем, якщо воно не охоплювалося їхнім умислом.
Стаття 31. Добровільна відмова співучасників	Стаття 31. Добровільна відмова співучасників
1. У разі добровільної відмови від вчинення злочину виконавець (співвиконавець) не підлягає кримінальній відповідальності за наявності умов, передбачених статтею 17 цього Кодексу. У цьому випадку інші співучасники підлягають кримінальній відповідальності за готування до того злочину або замах на той злочин, від вчинення якого добровільно відмовився виконавець.	1. У разі добровільної відмови від вчинення кримінального правопорушення виконавець (співвиконавець) не підлягає кримінальній відповідальності за наявності умов, передбачених статтею 17 цього Кодексу. У цьому випадку інші співучасники підлягають кримінальній відповідальності за готування до того кримінального правопорушення або замах на те кримінальне правопорушення , від вчинення якого добровільно відмовився виконавець.
2. Не підлягають кримінальній відповідальності при добровільній відмові організатор, підбурювач чи пособник, якщо вони відвернули вчинення злочину або своєчасно повідомили відповідні органи державної влади про злочин, що готується або вчиняється. Добровільною відмовою пособника є також ненадання ним засобів чи знарядь вчинення злочину або неусунення перешкод вчиненню злочину.	2. Не підлягають кримінальній відповідальності при добровільній відмові організатор, підбурювач чи пособник, якщо вони відвернули вчинення кримінального правопорушення або своєчасно повідомили відповідні органи державної влади про кримінальне правопорушення , що готується або вчиняється. Добровільною відмовою пособника є також ненадання ним засобів чи знарядь вчинення кримінального правопорушення або неусунення перешкод вчиненню кримінального правопорушення .
3. У разі добровільної відмови будь-кого із співучасників виконавець підлягає кримінальній відповідальності за готування до злочину або за замах на злочин, залежно від того, на якій із цих стадій його діяння було припинено.	3. У разі добровільної відмови будь-кого із співучасників виконавець підлягає кримінальній відповідальності за готування до кримінального правопорушення або за замах на кримінальне правопорушення , залежно від того, на якій із цих стадій його діяння було припинено.
Розділ VII ПОВТОРНІСТЬ, СУКУПНІСТЬ ТА РЕЦИДИВ <u>ЗЛОЧИНІВ</u>	Розділ VII ПОВТОРНІСТЬ, СУКУПНІСТЬ ТА РЕЦИДИВ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ
Стаття 32. Повторність <u>злочинів</u>	Стаття 32. Повторність кримінальних правопорушень
1. Повторністю злочинів визнається вчинення двох або більше злочинів, передбачених тією самою статтею або частиною статті Особливої частини цього Кодексу.	1. Повторністю визнається вчинення двох або більше кримінальних правопорушень , передбачених тією самою статтею або частиною статті Особливої частини цього Кодексу.

2. Повторність, передбачена частиною першою цієї статті, відсутня при вчиненні продовжуваного злочину, який складається з двох або більше тотожних діянь, об'єднаних єдиним злочинним наміром.	2. Повторність, передбачена частиною першою цієї статті, відсутня при вчиненні продовжуваного кримінального правопорушення, яке складається з двох або більше тотожних діянь, об'єднаних єдиним умислом.
3. Вчинення двох або більше злочинів, передбачених різними статтями цього Кодексу, визнається повторним лише у випадках, передбачених в Особливій частині цього Кодексу.	3. Вчинення двох або більше кримінальних правопорушень, передбачених різними статтями цього Кодексу, визнається повторним лише у випадках, передбачених в Особливій частині цього Кодексу.
4. Повторність відсутня, якщо за раніше вчинений злочин особу було звільнено від кримінальної відповідальності за підставами, встановленими законом, або якщо судимість за цей злочин було погашено або знято.	4. Повторність відсутня, якщо за раніше вчинене кримінальне правопорушення особу було звільнено від кримінальної відповідальності з підстав, встановлених законом, або якщо судимість за це кримінальне правопорушення було погашено чи знято.
Стаття 33. Сукупність <u>злочинів</u>	Стаття 33. Сукупність кримінальних правопорушень
1. Сукупністю злочинів визнається вчинення особою двох або більше злочинів, передбачених різними статтями або різними частинами однієї статті Особливої частини цього Кодексу, за жоден з яких її не було засуджено. При цьому не враховуються злочини, за які особу було звільнено від кримінальної відповідальності за підставами, встановленими законом.	1. Сукупністю визнається вчинення особою двох або більше кримінальних правопорушень, передбачених різними статтями або різними частинами однієї статті Особливої частини цього Кодексу, за жодне з яких її не було засуджено. При цьому не враховуються кримінальні правопорушення, за які особу було звільнено від кримінальної відповідальності з підстав, встановлених законом.
2. При сукупності злочинів кожен з них підлягає кваліфікації за відповідною статтею або частиною статті Особливої частини цього Кодексу.	2. При сукупності кримінальних правопорушень кожен з них підлягає кваліфікації за відповідною статтею або частиною статті Особливої частини цього Кодексу.
Стаття 34. Рецидив <u>злочинів</u>	Стаття 34. Рецидив кримінальних правопорушень
Рецидивом злочинів визнається вчинення нового умисного злочину особою, яка має судимість за умисний злочин.	Рецидивом визнається вчинення нового умисного кримінального правопорушення особою, яка має судимість за умисне кримінальне правопорушення .

Стаття 35. Правові наслідки повторності, сукупності та рецидиву <u>злочинів</u>	Стаття 35. Правові наслідки повторності, сукупності та рецидиву кримінальних правопорушень
Повторність, сукупність та рецидив злочинів враховуються при кваліфікації злочинів та призначенні покарання, при вирішенні питання щодо можливості звільнення від кримінальної відповідальності та покарання у випадках, передбачених цим Кодексом.	Повторність, сукупність та рецидив враховуються при кваліфікації кримінальних правопорушень та призначенні покарання, при вирішенні питання щодо можливості звільнення від кримінальної відповідальності та покарання у випадках, передбачених цим Кодексом.
Розділ VIII ОБСТАВИНИ, ЩО ВИКЛЮЧАЮТЬ <u>ЗЛОЧИННІСТЬ ДІЯННЯ</u>	Розділ VIII ОБСТАВИНИ, ЩО ВИКЛЮЧАЮТЬ КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
Стаття 38. Затримання особи, що вчинила <u>злочин</u>	Стаття 38. Затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення
1. Не визнаються злочинними дії потерпілого та інших осіб безпосередньо після вчинення посягання, спрямовані на затримання особи, яка вчинила злочин, і доставлення її відповідним органам влади, якщо при цьому не було допущено перевищення заходів, необхідних для затримання такої особи.	1. Не є кримінальним правопорушенням дії потерпілого та інших осіб безпосередньо після вчинення посягання, спрямовані на затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення , і доставлення її відповідним органам влади, якщо при цьому не було допущено перевищення заходів, необхідних для затримання такої особи.
2. Перевищенням заходів, необхідних для затримання злочинця, визнається умисне заподіяння особі, що вчинила злочин, тяжкої шкоди, яка явно не відповідає небезпечності посягання або обстановці затримання злочинця. Перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця, має наслідком відповідальність лише у випадках, спеціально передбачених у статтях 118 та 124 цього Кодексу.	2. Перевищенням заходів, необхідних для затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення , визнається умисне заподіяння цій особі тяжкої шкоди, яка явно не відповідає небезпечності посягання або обстановці затримання . Перевищення заходів, необхідних для затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення , тягне за собою відповідальність лише у випадках, спеціально передбачених у статтях 118 та 124 цього Кодексу.
Стаття 39. Крайня необхідність	Стаття 39. Крайня необхідність
1. Не є злочином заподіяння шкоди правоохоронюваним інтересам у стані крайньої необхідності, тобто для усунення небезпеки, що безпосередньо загрожує особі чи охоронюваним законом правам цієї людини або інших осіб, а також суспіль-	1. Не є кримінальним правопорушенням заподіяння шкоди правоохоронюваним інтересам у стані крайньої необхідності, тобто для усунення небезпеки, що безпосередньо загрожує особі чи охоронюваним законом правам цієї людини або ін-

<p>ним інтересам чи інтересам держави, якщо цю небезпеку в даній обстановці не можна було усунути іншими засобами і якщо при цьому не було допущено перевищення меж крайньої необхідності.</p>	<p>ших осіб, а також суспільним інтересам чи інтересам держави, якщо цю небезпеку в даній обстановці не можна було усунути іншими засобами і якщо при цьому не було допущено перевищення меж крайньої необхідності.</p>
<p>2. Перевищенням меж крайньої необхідності є умисне заподіяння шкоди правоохоронюваним інтересам, якщо така шкода є більш значною, ніж відвернена шкода.</p>	<p>2. Перевищенням меж крайньої необхідності є умисне заподіяння шкоди правоохоронюваним інтересам, якщо така шкода є більш значною, ніж відвернена шкода.</p>
<p>3. Особа не підлягає кримінальній відповідальності за перевищення меж крайньої необхідності, якщо внаслідок сильного душевного хвилювання, викликаного небезпекою, що загрожувала, вона не могла оцінити відповідність заподіяної шкоди цій небезпеці.</p>	<p>3. Особа не підлягає кримінальній відповідальності за перевищення меж крайньої необхідності, якщо внаслідок сильного душевного хвилювання, викликаного небезпекою, що загрожувала, вона не могла оцінити відповідність заподіяної шкоди цій небезпеці.</p>
<p>Стаття 40. Фізичний або психічний примус</p>	<p>Стаття 40. Фізичний або психічний примус</p>
<p>1. Не є злочином дія або бездіяльність особи, яка заподіяла шкоду правоохоронюваним інтересам, вчинена під безпосереднім впливом фізичного примусу, внаслідок якого особа не могла керувати своїми вчинками.</p>	<p>1. Не є кримінальним правопорушенням дія або бездіяльність особи, яка заподіяла шкоду правоохоронюваним інтересам, вчинена під безпосереднім впливом фізичного примусу, внаслідок якого особа не могла керувати своїми вчинками.</p>
<p>2. Питання про кримінальну відповідальність особи за заподіяння шкоди правоохоронюваним інтересам, якщо ця особа зазнала фізичного примусу, внаслідок якого вона зберігала можливість керувати своїми діями, а також психічного примусу, вирішується відповідно до положень статті 39 цього.</p>	<p>2. Питання про кримінальну відповідальність особи за заподіяння шкоди правоохоронюваним інтересам, якщо ця особа зазнала фізичного примусу, внаслідок якого вона зберігала можливість керувати своїми діями, а також психічного примусу, вирішується відповідно до положень статті 39 цього Кодексу.</p>
<p>Стаття 41. Виконання наказу або розпорядження</p>	<p>Стаття 41. Виконання наказу або розпорядження</p>
<p>1. Дія або бездіяльність особи, що заподіяла шкоду правоохоронюваним інтересам, визнається правомірною, якщо вона була вчинена з метою виконання законного наказу або розпорядження.</p>	<p>1. Дія або бездіяльність особи, що заподіяла шкоду правоохоронюваним інтересам, визнається правомірною, якщо вона була вчинена з метою виконання законного наказу або розпорядження.</p>
<p>2. Наказ або розпорядження є законними, якщо вони віддані відповідною особою в належному порядку та в межах її повноважень і за змістом не суперечать чинному законодавству</p>	<p>2. Наказ або розпорядження є законними, якщо вони віддані відповідною особою в належному порядку та в межах її повноважень і за змістом не суперечать чинному законодавству</p>

та не пов'язані з порушенням конституційних прав та свобод людини і громадянина.	та не пов'язані з порушенням конституційних прав та свобод людини і громадянина.
3. Не підлягає кримінальній відповідальності особа, яка відмовилася виконувати явно злочинний наказ або розпорядження.	3. Не підлягає кримінальній відповідальності особа, що відмовилася виконувати наказ або розпорядження, які були явно спрямовані на вчинення кримінального правопорушення.
4. Особа, що виконала явно злочинний наказ або розпорядження, за діяння, вчинені з метою виконання такого наказу або розпорядження, підлягає кримінальній відповідальності на загальних підставах.	4. Особа, що виконала наказ або розпорядження, які були явно спрямовані на вчинення кримінального правопорушення , за діяння, вчинені з метою виконання такого наказу або розпорядження, підлягає кримінальній відповідальності на загальних підставах.
5. Якщо особа не усвідомлювала і не могла усвідомлювати злочинного характеру наказу чи розпорядження, то за діяння, вчинене з метою виконання такого наказу чи розпорядження, відповідальності підлягає тільки особа, що віддала злочинний наказ чи розпорядження.	5. Якщо особа не усвідомлювала і не могла усвідомлювати, що наказ або розпорядження були явно спрямовані на вчинення кримінального правопорушення , то за діяння, вчинене з метою виконання такого наказу чи розпорядження, відповідальності підлягає тільки особа, що віддала цей наказ або розпорядження.
Стаття 42. Діяння, пов'язане з ризиком	Стаття 42. Діяння, пов'язане з ризиком
1. Не є злочином діяння (дія або бездіяльність), яке заподіяло шкоду правоохоронюваним інтересам, якщо це діяння було вчинене в умовах виправданого ризику для досягнення значної суспільно корисної мети.	1. Не є кримінальним правопорушенням діяння (дія або бездіяльність), яке заподіяло шкоду правоохоронюваним інтересам, якщо це діяння було вчинене в умовах виправданого ризику для досягнення значної суспільно корисної мети.
2. Ризик визнається виправданим, якщо мету, що була поставлена, не можна було досягти в даній обстановці дією (бездіяльністю), не поєднаною з ризиком, і особа, яка допустила ризик, обґрунтовано розраховувала, що вжиті нею заходи є достатніми для відвернення шкоди правоохоронюваним інтересам.	2. Ризик визнається виправданим, якщо мету, що була поставлена, не можна було досягти в даній обстановці дією (бездіяльністю), не поєднаною з ризиком, і особа, яка допустила ризик, обґрунтовано розраховувала, що вжиті нею заходи є достатніми для відвернення шкоди правоохоронюваним інтересам.
3. Ризик не визнається виправданим, якщо він завідомо створював загрозу для життя інших людей або загрозу екологічної катастрофи чи інших надзвичайних подій.	3. Ризик не визнається виправданим, якщо він завідомо створював загрозу для життя інших людей або загрозу екологічної катастрофи чи інших надзвичайних подій.

<p>Стаття 43. Виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації</p>	<p>Стаття 43. Виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації</p>
<p>1. Не є злочином вимушене заподіяння шкоди правоохоронюваним інтересам особою, яка відповідно до закону виконувала спеціальне завдання, беручи участь в організованій групі чи злочинній організації з метою попередження чи розкриття їх злочинної діяльності.</p>	<p>1. Не є кримінальним правопорушенням вимушене заподіяння шкоди правоохоронюваним інтересам особою, яка відповідно до закону виконувала спеціальне завдання, беручи участь в організованій групі злочинній організації з метою попередження чи розкриття їх злочинної діяльності.</p>
<p>2. Особа, зазначена у частині першій цієї статті, підлягає кримінальній відповідальності лише за вчинення у складі організованої групи чи злочинної організації особливо тяжкого злочину, вчиненого умисно і поєданого з насильством над потерпілим, або тяжкого злочину, вчиненого умисно і пов'язаного з спричиненням тяжкого тілесного ушкодження потерпілому або настанням інших тяжких або особливо тяжких наслідків.</p>	<p>2. Особа, зазначена у частині першій цієї статті, підлягає кримінальній відповідальності лише за вчинення у складі організованої групи чи злочинної організації особливо тяжкого злочину, вчиненого умисно і поєданого з насильством над потерпілим, або тяжкого злочину, вчиненого умисно і пов'язаного з спричиненням тяжкого тілесного ушкодження потерпілому або настанням інших тяжких або особливо тяжких наслідків.</p>
<p>3. Особа, яка вчинила злочин, що передбачений частиною другою цієї статті, не може бути засуджена до довічного позбавлення волі, а покарання у виді позбавлення волі не може бути призначене їй на строк, більший, ніж половина максимального строку позбавлення волі, передбаченого законом за цей злочин.</p>	<p>3. Особа, яка вчинила злочин, що передбачений частиною другою цієї статті, не може бути засуджена до довічного позбавлення волі, а покарання у виді позбавлення волі не може бути призначене їй на строк, більший, ніж половина максимального строку позбавлення волі, передбаченого законом за цей злочин.</p>
<p>Стаття 44. Правові підстави та порядок звільнення від кримінальної відповідальності</p>	<p>Стаття 44. Правові підстави та порядок звільнення від кримінальної відповідальності</p>
<p>1. Особа, яка вчинила злочин, звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених цим Кодексом.</p>	<p>1. Особа, яка вчинила кримінальне правопорушення, звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених цим Кодексом.</p>
<p>2. Звільнення від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених цим Кодексом, здійснюються виключно судом. Порядок звільнення від кримінальної відповідальності встановлюється законом.</p>	<p>2. Звільнення від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених цим Кодексом, здійснюються виключно судом. Порядок звільнення від кримінальної відповідальності встановлюється законом.</p>

<p>Стаття 45. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каяттям</p>	<p>Стаття 45. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каяттям</p>
<p>Особа, яка вперше вчинила злочин невеликої тяжкості або необережний злочин середньої тяжкості, крім корупційних злочинів, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона після вчинення злочину щиро покаялася, активно сприяла розкриттю злочину і повністю відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду.</p>	<p>Особа, яка вперше вчинила кримінальний проступок або умисний менш тяжкий злочин, за який передбачене покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки, або необережний менш тяжкий злочин, крім корупційних злочинів, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона після вчинення кримінального правопорушення щиро покаялася, активно сприяла його розкриттю і повністю відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду.</p>
<p>Примітка. Корупційними злочинами відповідно до цього Кодексу вважаються злочини, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також злочини, передбачені статтями 210, 354, 364, 364-1, 365-2, 368–369-2 цього кодексу.</p>	<p>Примітка. Корупційними злочинами відповідно до цього кодексу вважаються злочини, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також злочини, передбачені статтями 210, 354, 364, 364-1, 365-2, 368–369-2 цього кодексу.</p>
<p>Стаття 46. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з примиренням винного з потерпілим</p>	<p>Стаття 46. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з примиренням винного з потерпілим</p>
<p>Особа, яка вперше вчинила злочин невеликої тяжкості або необережний злочин середньої тяжкості, крім корупційних злочинів, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона примирилася з потерпілим та відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду.</p>	<p>Особа, яка вперше вчинила кримінальний проступок або умисний менш тяжкий злочин, за який передбачене покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки, або необережний менш тяжкий злочин, крім корупційних злочинів, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона примирилася з потерпілим та відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду.</p>
<p>Стаття 47. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки</p>	<p>Стаття 47. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки</p>
<p>1. Особу, яка вперше вчинила злочин невеликої або середньої тяжкості, крім корупційних злочинів, та щиро покаялася, може бути звільнено від кримінальної відповідальності з передачею її на поруки колективу підприємства, установи чи органі-</p>	<p>1. Особу, яка вперше вчинила кримінальний проступок або менш тяжкий злочин, крім корупційних злочинів, та щиро покаялася, може бути звільнено від кримінальної відповідальності з передачею її на поруки колективу підприємства, уста-</p>

заці за їхнім клопотанням за умови, що вона протягом року з дня передачі її на поруки виправдає довіру колективу, не ухилятиметься від заходів виховного характеру та не порушуватиме громадського порядку.	нови чи організації за їхнім клопотанням за умови, що вона протягом року з дня передачі її на поруки виправдає довіру колективу, не ухилятиметься від заходів виховного характеру та не порушуватиме громадського порядку.
2. У разі порушення умов передачі на поруки особа притягається до кримінальної відповідальності за вчинений нею злочин.	2. У разі порушення умов передачі на поруки особа притягається до кримінальної відповідальності за вчинене нею кримінальне правопорушення .
Стаття 48. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із зміною обстановки	Стаття 48. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із зміною обстановки
Особу, яка вперше вчинила злочин невеликої або середньої тяжкості, крім корупційних злочинів, може бути звільнено від кримінальної відповідальності, якщо буде визнано, що на час кримінального провадження внаслідок зміни обстановки вчинене нею діяння втратило суспільну небезпечність або ця особа перестала бути суспільно небезпечною.	Особу, яка вперше вчинила кримінальний проступок або менш тяжкий злочин , крім корупційних злочинів, може бути звільнено від кримінальної відповідальності, якщо буде визнано, що на час кримінального провадження внаслідок зміни обстановки вчинене нею діяння втратило суспільну небезпечність або ця особа перестала бути суспільно небезпечною.
Стаття 49. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності	Стаття 49. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності
1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею злочину і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:	1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею кримінального правопорушення і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:
1) два роки – у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання менш суворе, ніж обмеження волі;	1) два роки – у разі вчинення кримінального проступку ;
2) три роки – у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання у виді обмеження або позбавлення волі;	2) три роки – у разі вчинення менш тяжкого злочину, за який передбачене покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки ;
3) п'ять років – у разі вчинення злочину середньої тяжкості;	3) п'ять років – у разі вчинення менш тяжкого злочину, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк понад два роки ;
4) десять років – у разі вчинення тяжкого злочину;	4) десять років – у разі вчинення тяжкого злочину;
5) п'ятнадцять років – у разі вчинення особливо тяжкого злочину.	5) п'ятнадцять років – у разі вчинення особливо тяжкого злочину.

<p>2. Перебіг давності зупиняється, якщо особа, що вчинила злочин, ухилилася від досудового слідства або суду. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення особи із зізнанням або її затримання. У цьому разі особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з часу вчинення злочину минуло п'ятнадцять років.</p>	<p>2. Перебіг давності зупиняється, якщо особа, що вчинила кримінальне правопорушення, ухилилася від досудового розслідування або суду. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення особи із зізнанням або її затримання. У цьому разі особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з часу вчинення кримінального проступку минуло п'ять років, а з часу вчинення злочину – п'ятнадцять років.</p>
<p>3. Перебіг давності переривається, якщо до закінчення зазначених у частинах першій та другій цієї статті строків особа вчинила новий злочин середньої тяжкості, тяжкий або особливо тяжкий злочин. Обчислення давності в цьому разі починається з дня вчинення нового злочину. При цьому строки давності обчислюються окремо за кожний злочин.</p>	<p>3. Перебіг давності переривається, якщо до закінчення зазначених у частинах першій та другій цієї статті строків особа вчинила новий злочин. Обчислення давності в цьому разі починається з дня вчинення нового злочину. При цьому строки давності обчислюються окремо за кожне кримінальне правопорушення.</p>
<p>4. Питання про застосування давності до особи, що вчинила особливо тяжкий злочин, за який згідно із законом може бути призначено довічне позбавлення волі, вирішується судом. Якщо суд не визнає за можливе застосувати давність, довічне позбавлення волі не може бути призначено і заміняється позбавленням волі на певний строк.</p>	<p>4. Питання про застосування давності до особи, що вчинила особливо тяжкий злочин, за який згідно із законом може бути призначено довічне позбавлення волі, вирішується судом. Якщо суд не визнає за можливе застосувати давність, довічне позбавлення волі не може бути призначено і заміняється позбавленням волі на певний строк.</p>
<p>5. Давність не застосовується у разі вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, передбачених у статтях 109–114-1, проти миру та безпеки людства, передбачених у статтях 437–439 і частині першій статті 442 цього кодексу.</p>	<p>5. Давність не застосовується у разі вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, передбачених у статтях 109–114-1, проти миру та безпеки людства, передбачених у статтях 437–439 і частині першій статті 442 цього кодексу.</p>
<p>Стаття 50. Поняття покарання та його мета</p>	<p>Стаття 50. Поняття покарання та його мета</p>
<p>1. Покарання є заходом примусу, що застосовується від імені держави за вироком суду до особи, визнаної винною у вчиненні злочину, і полягає в передбаченому законом обмеженні прав і свобод засудженого.</p>	<p>1. Покарання є заходом примусу, що застосовується від імені держави за вироком суду до особи, визнаної винною у вчиненні кримінального правопорушення, і полягає в передбаченому законом обмеженні прав і свобод засудженого.</p>
<p>2. Покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових злочинів як засудженими, так і іншими особами.</p>	<p>2. Покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами.</p>

3. Покарання не має на меті завдати фізичних страждань або принизити людську гідність.	3. Покарання не має на меті завдати фізичних страждань або принизити людську гідність.
Стаття 51. Види покарань	Стаття 51. Види покарань
До осіб, визнаних винними у вчиненні злочину, судом можуть бути застосовані такі види покарань:	До осіб, визнаних винними у вчиненні кримінального правопорушення , судом можуть бути застосовані такі види покарань:
1) штраф;	1) штраф;
2) позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу;	2) позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу;
3) позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;	3) позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;
4) громадські роботи;	4) громадські роботи;
5) виправні роботи;	5) виправні роботи;
6) службові обмеження для військовослужбовців;	6) службові обмеження для військовослужбовців;
7) конфіскація майна;	7) конфіскація майна;
8) арешт;	8) арешт;
9) обмеження волі;	9) обмеження волі;
10) тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців;	10) тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців;
11) позбавлення волі на певний строк;	11) позбавлення волі на певний строк;
12) довічне позбавлення волі.	12) довічне позбавлення волі.
Стаття 52. Основні та додаткові покарання	Стаття 52. Основні та додаткові покарання
1. Основними покараннями є громадські роботи, виправні роботи, службові обмеження для військовослужбовців, арешт, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців, позбавлення волі на певний строк, довічне позбавлення волі.	1. Основними покараннями є громадські роботи, виправні роботи, службові обмеження для військовослужбовців, арешт, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців, позбавлення волі на певний строк, довічне позбавлення волі.
2. Додатковими покараннями є позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу та конфіскація майна.	2. Додатковими покараннями є позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу та конфіскація майна.
3. Штраф та позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю можуть застосовуватися як основні, так і як додаткові покарання.	3. Штраф та позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю можуть застосовуватися як основні, так і як додаткові покарання.

<p>4. За один злочин може бути призначено лише одне основне покарання, передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу. До основного покарання може бути приєднане одне чи кілька додаткових покарань у випадках та порядку, передбачених цим Кодексом.</p>	<p>4. За одне кримінальне правопорушення може бути призначено лише одне основне покарання, передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу. До основного покарання може бути приєднане одне чи кілька додаткових покарань у випадках та порядку, передбачених цим Кодексом.</p>
<p>5. Ухилення від покарання, призначеного вироком суду, має наслідком відповідальність, передбачену статтями 389 та 390 цього кодексу.</p>	<p>5. Ухилення від покарання, призначеного вироком суду, тягне за собою кримінальну відповідальність за статтями 389 та 390 цього кодексу.</p>
<p>Стаття 53. Штраф</p>	<p>Стаття 53. Штраф</p>
<p>1. Штраф – це грошове стягнення, що накладається судом у випадках і розмірі, встановлених в Особливій частині цього Кодексу, з урахуванням положень частини другої цієї статті.</p>	<p>1. Штраф – це грошове стягнення, що накладається судом у випадках і розмірі, встановлених в Особливій частині цього Кодексу, з урахуванням положень частини другої цієї статті.</p>
<p>2. Розмір штрафу визначається судом залежно від тяжкості вчиненого злочину та з урахуванням майнового стану винного в межах від тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян до п'ятдесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, якщо статтями Особливої частини цього Кодексу не передбачено вищого розміру штрафу. За вчинення злочину, за який передбачене основне покарання у виді штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, розмір штрафу, що призначається судом, не може бути меншим за розмір майнової шкоди, завданої злочином, або отриманого внаслідок вчинення злочину доходу, незалежно від граничного розміру штрафу, передбаченого санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу. Суд, встановивши, що такий злочин вчинено у співучасті і роль виконавця (співвиконавця), підбурювача або пособника у його вчиненні є незначною, може призначити таким особам покарання у виді штрафу в розмірі, передбаченому санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу, без урахування розміру майнової шкоди, за-</p>	<p>2. Розмір штрафу визначається судом залежно від тяжкості вчиненого кримінального правопорушення та з урахуванням майнового стану винного в межах від тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян до п'ятдесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, якщо статтями Особливої частини цього Кодексу не передбачено вищого розміру штрафу. За вчинення злочину, за який передбачене основне покарання у виді штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, розмір штрафу, що призначається судом, не може бути меншим за розмір майнової шкоди, завданої злочином, або отриманого внаслідок його вчинення доходу, незалежно від граничного розміру штрафу, передбаченого санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу. Суд, встановивши, що такий злочин вчинено у співучасті і роль виконавця (співвиконавця), підбурювача або пособника у його вчиненні є незначною, може призначити таким особам покарання у виді штрафу в розмірі, передбаченому санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу, без урахування розміру</p>

вданої злочином, або отриманого внаслідок вчинення злочину доходу.	майнової шкоди, завданої злочином, або отриманого внаслідок його вчинення доходу.
3. Штраф як додаткове покарання може бути призначений лише тоді, коли його спеціально передбачено в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу.	3. Штраф як додаткове покарання може бути призначений лише тоді, коли його спеціально передбачено в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу.
4. З урахуванням майнового стану особи суд може призначити штраф із розстрочкою виплати певними частинами строком до одного року.	4. З урахуванням майнового стану особи суд може призначити штраф із розстрочкою виплати певними частинами строком до одного року.
5. У разі несплати штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та відсутності підстав для розстрочки його виплати суд замінює несплачену суму штрафу покаранням у виді громадських робіт із розрахунку одна година громадських робіт за один установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян або виправними роботами із розрахунку один місяць виправних робіт за двадцять установлених законодавством неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, але на строк не більше двох років.	5. У разі несплати штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, та відсутності підстав для розстрочки його виплати суд замінює несплачену суму штрафу покаранням у виді громадських робіт із розрахунку одна година громадських робіт за один установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян або виправними роботами із розрахунку один місяць виправних робіт за двадцять установлених законодавством неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, але на строк не більше двох років.
У разі несплати штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, призначеного як основне покарання, та відсутності підстав для розстрочки його виплати суд замінює несплачену суму штрафу покаранням у виді позбавлення волі із розрахунку один день позбавлення волі за вісім неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у таких межах:	У разі несплати штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, та відсутності підстав для розстрочки його виплати суд замінює несплачену суму штрафу покаранням у виді позбавлення волі із розрахунку один день позбавлення волі за вісім неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у таких межах:
1) від одного до п'яти років позбавлення волі – у випадку призначення штрафу за вчинення злочину середньої тяжкості;	1) до п'яти років позбавлення волі – у разі призначення штрафу за вчинення менш тяжкого злочину ;
2) від п'яти до десяти років позбавлення волі – у випадку призначення штрафу за вчинення тяжкого злочину;	2) до десяти років позбавлення волі – у разі призначення штрафу за вчинення тяжкого злочину;
3) від десяти до дванадцяти років позбавлення волі – у випадку призначення штрафу за вчинення особливо тяжкого злочину.	3) до дванадцяти років позбавлення волі – у разі призначення штрафу за вчинення особливо тяжкого злочину.

Якщо під час розрахунку строку позбавлення волі цей строк становить більше встановлених цією частиною статті меж, суд замінює покарання у виді штрафу покаранням у виді позбавлення волі на максимальний строк, передбачений для злочину відповідної тяжкості цією частиною статті.	Якщо під час розрахунку строку позбавлення волі цей строк становить більше встановлених цією частиною статті меж, суд замінює покарання у виді штрафу покаранням у виді позбавлення волі на максимальний строк, передбачений для злочину відповідної тяжкості цією частиною статті.
Стаття 55. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю	Стаття 55. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю
1. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю може бути призначене як основне покарання на строк від двох до п'яти років або як додаткове покарання на строк від одного до трьох років.	1. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю може бути призначене як основне покарання на строк від двох до п'яти років або як додаткове покарання на строк від одного до трьох років.
Позбавлення права обіймати певні посади як додаткове покарання у справах, передбачених Законом України «Про очищення влади», призначається на строк п'ять років.	Позбавлення права обіймати певні посади як додаткове покарання у справах, передбачених Законом України «Про очищення влади», призначається на строк п'ять років.
2. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як додаткове покарання може бути призначене й у випадках, коли воно не передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу за умови, що з урахуванням характеру злочину, вчиненого за посадою або у зв'язку із заняттям певною діяльністю, особи засудженого та інших обставин справи суд визнає за неможливе збереження за ним права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.	2. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як додаткове покарання може бути призначене й у випадках, коли воно не передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу за умови, що з урахуванням характеру кримінального правопорушення , вчиненого за посадою або у зв'язку із заняттям певною діяльністю, особи засудженого та інших обставин справи суд визнає за неможливе збереження за ним права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
3. При призначенні позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як додаткового покарання до арешту, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або позбавлення волі на певний строк – воно поширюється на увесь час відбування основного покарання і, крім цього, на строк, встановлений вироком суду, що набрав законної сили. При цьому строк додаткового покарання обчислюється з моменту відбуття основного покарання, а при призначенні покарання у виді позбавлення права обій-	3. При призначенні позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як додаткового покарання до арешту, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або позбавлення волі на певний строк – воно поширюється на увесь час відбування основного покарання і, крім цього, на строк, встановлений вироком суду, що набрав законної сили. При цьому строк додаткового покарання обчислюється з моменту відбуття основного покарання, а при призначенні покарання у виді позбавлення права обій-

мати певні посади або займатися певною діяльністю як додаткове до інших основних покарань, а також у разі застосування статті 77 цього Кодексу – з моменту набрання законної сили вироком.	мати певні посади або займатися певною діяльністю як додаткове до інших основних покарань, а також у разі застосування статті 77 цього Кодексу – з моменту набрання законної сили вироком.
Стаття 65. Загальні засади призначення покарання	Стаття 65. Загальні засади призначення покарання
1. Суд призначає покарання:	1. Суд призначає покарання:
1) у межах, установлених у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, що передбачає відповідальність за вчинений злочин, за винятком випадків, передбачених частиною другою статті 53 цього Кодексу;	1) у межах, установлених у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, що передбачає відповідальність за вчинене кримінальне правопорушення , за винятком випадків, передбачених Загальною частиною цього Кодексу ;
2) відповідно до положень Загальної частини цього Кодексу;	2) відповідно до положень Загальної частини цього Кодексу;
3) враховуючи ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винного та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання.	3) враховуючи ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення , особу винного та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання.
2. Особі, яка вчинила злочин, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових злочинів. Більш суворий вид покарання з числа передбачених за вчинений злочин призначається лише у разі, якщо менш суворий вид покарання буде недостатнім для виправлення особи та попередження вчинення нею нових злочинів.	2. Особі, яка вчинила кримінальне правопорушення , має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень . Більш суворий вид покарання з числа передбачених за вчинене кримінальне правопорушення призначається лише у разі, якщо менш суворий вид покарання буде недостатнім для виправлення особи та попередження вчинення нею нових кримінальних правопорушень .
3. Підстави для призначення більш м'якого покарання, ніж це передбачено відповідною статтею Особливої частини цього Кодексу за вчинений злочин, визначаються статтею 69 цього Кодексу.	3. Підстави для призначення більш м'якого покарання, ніж це передбачено відповідною статтею Особливої частини цього Кодексу за вчинене кримінальне правопорушення , визначаються статтею 69 цього Кодексу.
4. Більш суворе покарання, ніж передбачене відповідними статтями особливої частини цього кодексу за вчинений злочин, може бути призначене за сукупністю злочинів і за сукупністю вироків згідно зі статтями 70 та 71 цього Кодексу.	4. Більш суворе покарання, ніж передбачене відповідними статтями особливої частини цього кодексу за вчинене кримінальне правопорушення , може бути призначене за сукупністю кримінальних правопорушень і за сукупністю вироків згідно зі статтями 70 та 71 цього Кодексу.

5. У випадку затвердження вироком угоди про примирення або про визнання вини суд призначає покарання, узгоджене сторонами угоди.	5. У випадку затвердження вироком угоди про примирення або про визнання вини суд призначає покарання, узгоджене сторонами угоди.
Стаття 66. Обставини, які пом'якшують покарання	Стаття 66. Обставини, які пом'якшують покарання
1. При призначенні покарання обставинами, які його пом'якшують, визнаються:	1. При призначенні покарання обставинами, які його пом'якшують, визнаються:
1) з'явлення із зізнанням, щире каяття або активне сприяння розкриттю злочину;	1) з'явлення із зізнанням, щире каяття або активне сприяння розкриттю кримінального правопорушення ;
2) добровільне відшкодування завданого збитку або усунення заподіяної шкоди;	2) добровільне відшкодування завданого збитку або усунення заподіяної шкоди;
2-1) надання медичної або іншої допомоги потерпілому безпосередньо після вчинення злочину;	2-1) надання медичної або іншої допомоги потерпілому безпосередньо після вчинення кримінального правопорушення ;
3) вчинення злочину неповнолітнім;	3) вчинення кримінального правопорушення неповнолітнім;
4) вчинення злочину жінкою в стані вагітності;	4) вчинення кримінального правопорушення жінкою в стані вагітності;
5) вчинення злочину внаслідок збігу тяжких особистих, сімейних чи інших обставин;	5) вчинення кримінального правопорушення внаслідок збігу тяжких особистих, сімейних чи інших обставин;
6) вчинення злочину під впливом погрози, примусу або через матеріальну, службову чи іншу залежність;	6) вчинення кримінального правопорушення під впливом погрози, примусу або через матеріальну, службову чи іншу залежність;
7) вчинення злочину під впливом сильного душевного хвилювання, викликаного неправомірними або аморальними діями потерпілого;	7) вчинення кримінального правопорушення під впливом сильного душевного хвилювання, викликаного неправомірними або аморальними діями потерпілого;
8) вчинення злочину з перевищенням меж крайньої необхідності;	8) вчинення кримінального правопорушення з перевищенням меж крайньої необхідності;
9) виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації, поєднане з вчиненням злочину у випадках, передбачених цим Кодексом.	9) виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації, поєднане з вчиненням злочину у випадках, передбачених цим Кодексом.
2. При призначенні покарання суд може визнати такими, що його пом'якшують, і інші обставини, не зазначені в частині першій цієї статті.	2. При призначенні покарання суд може визнати такими, що його пом'якшують, і інші обставини, не зазначені в частині першій цієї статті.

3. Якщо будь-яка з обставин, що пом'якшує покарання, передбачена в статті Особливої частини цього Кодексу як ознака злочину, що впливає на його кваліфікацію, суд не може ще раз враховувати її при призначенні покарання як таку, що його пом'якшує.	3. Якщо будь-яка з обставин, що пом'якшує покарання, передбачена в статті Особливої частини цього Кодексу як ознака кримінального правопорушення , що впливає на його кваліфікацію, суд не може ще раз враховувати її при призначенні покарання як таку, що його пом'якшує.
Стаття 67. Обставини, які обтяжують покарання	Стаття 67. Обставини, які обтяжують покарання
1. При призначенні покарання обставинами, які його обтяжують, визнаються:	1. При призначенні покарання обставинами, які його обтяжують, визнаються:
1) вчинення злочину особою повторно та рецидив злочинів;	1) вчинення кримінального правопорушення повторно та рецидив кримінальних правопорушень ;
2) вчинення злочину групою осіб за попередньою змовою (частина друга або третя статті 28);	2) вчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою (частина друга або третя статті 28);
3) вчинення злочину на ґрунті расової, національної чи релігійної ворожнечі або розбрату;	3) вчинення кримінального правопорушення на ґрунті расової, національної чи релігійної ворожнечі або розбрату;
4) вчинення злочину у зв'язку з виконанням потерпілим службового або громадського обов'язку;	4) вчинення кримінального правопорушення у зв'язку з виконанням потерпілим службового або громадського обов'язку;
5) тяжкі наслідки, завдані злочином;	5) тяжкі наслідки, завдані кримінальним правопорушенням ;
6) вчинення злочину щодо малолітнього, особи похилого віку або особи, що перебуває в безпорадному стані;	6) вчинення кримінального правопорушення щодо малолітнього, особи похилого віку або особи, що перебуває в безпорадному стані;
7) вчинення злочину щодо жінки, яка завідомо для винного перебувала у стані вагітності;	7) вчинення кримінального правопорушення щодо жінки, яка завідомо для винного перебувала у стані вагітності;
8) вчинення злочину щодо особи, яка перебуває в матеріальній, службовій чи іншій залежності від винного;	8) вчинення кримінального правопорушення щодо особи, яка перебуває в матеріальній, службовій чи іншій залежності від винного;
9) вчинення злочину з використанням малолітнього або особи, що страждає психічним захворюванням чи недоумством;	9) вчинення кримінального правопорушення з використанням малолітнього або особи, що страждає психічним захворюванням чи недоумством;
10) вчинення злочину з особливою жорстокістю;	10) вчинення кримінального правопорушення з особливою жорстокістю;

11) вчинення злочину з використанням умов воєнного або надзвичайного стану, інших надзвичайних подій;	11) вчинення кримінального правопорушення з використанням умов воєнного або надзвичайного стану, інших надзвичайних подій;
12) вчинення злочину загальнонебезпечним способом;	12) вчинення кримінального правопорушення загальнонебезпечним способом;
13) вчинення злочину особою, що перебуває у стані алкогольного сп'яніння або у стані, викликаному вживанням наркотичних або інших одурманюючих засобів.	13) вчинення кримінального правопорушення особою, що перебуває у стані алкогольного сп'яніння або у стані, викликаному вживанням наркотичних або інших одурманюючих засобів.
2. Суд має право, залежно від характеру вчиненого злочину, не визнати будь-яку із зазначених у частині першій цієї статті обставин, за винятком обставин, зазначених у пунктах 2, 6, 7, 9, 10, 12 такою, що обтяжує покарання, навівши мотиви свого рішення у вирокі.	2. Суд має право, залежно від характеру вчиненого кримінального правопорушення , не визнати будь-яку із зазначених у частині першій цієї статті обставин, за винятком обставин, зазначених у пунктах 2, 6, 7, 9, 10, 12 такою, що обтяжує покарання, навівши мотиви свого рішення у вирокі.
3. При призначенні покарання суд не може визнати такими, що його обтяжують, обставини, не зазначені в частині першій цієї статті.	3. При призначенні покарання суд не може визнати такими, що його обтяжують, обставини, не зазначені в частині першій цієї статті.
4. Якщо будь-яка з обставин, що обтяжує покарання, передбачена в статті Особливої частини цього Кодексу як ознака злочину, що впливає на його кваліфікацію, суд не може ще раз враховувати її при призначенні покарання як таку, що його обтяжує.	4. Якщо будь-яка з обставин, що обтяжує покарання, передбачена в статті Особливої частини цього Кодексу як ознака кримінального правопорушення , що впливає на його кваліфікацію, суд не може ще раз враховувати її при призначенні покарання як таку, що його обтяжує.
Стаття 68. Призначення покарання за незакінчений злочин та за злочин, вчинений у співучасті	Стаття 68. Призначення покарання за незакінчене кримінальне правопорушення та за кримінальне правопорушення, вчинене у співучасті
1. При призначенні покарання за незакінчений злочин суд, керуючись положеннями статей 65–67 цього Кодексу, враховує ступінь тяжкості вчиненого особою діяння, ступінь здійснення злочинного наміру та причини, внаслідок яких злочин не було доведено до кінця.	1. При призначенні покарання за незакінчене кримінальне правопорушення суд, керуючись положеннями статей 65–67 цього Кодексу, враховує ступінь тяжкості вчиненого особою діяння, ступінь реалізації умислу та причини, внаслідок яких кримінальне правопорушення не було доведено до кінця.
2. За вчинення готування до злочину строк або розмір покарання не може перевищувати половини максимального строку або розміру найбільш суворого виду покарання, передбачено-	2. За вчинення готування до злочину строк або розмір покарання не може перевищувати половини максимального строку або розміру найбільш суворого виду покарання, передбачено-

го санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу.	го санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу.
3. За вчинення замаху на злочин строк або розмір покарання не може перевищувати двох третин максимального строку або розміру найбільш суворого виду покарання, передбаченого санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу.	3. За вчинення замаху на кримінальне правопорушення строк або розмір покарання не може перевищувати двох третин максимального строку або розміру найбільш суворого виду покарання, передбаченого санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу.
4. Довічне позбавлення волі за вчинення готування до злочину та вчинення замаху на злочин не застосовується, крім випадків вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, передбачених у статтях 109–114-1, проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, передбачених у статтях 437–439, частині першій статті 442 та статті 443 цього Кодексу.	4. Довічне позбавлення волі за вчинення готування до злочину та замаху на злочин не застосовується, крім випадків вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, передбачених у статтях 109–114-1, проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, передбачених у статтях 437–439, частині першій статті 442 та статті 443 цього кодексу.
5. При призначенні покарання співучасникам злочину суд, керуючись положеннями статей 65–67 цього Кодексу, враховує характер та ступінь участі кожного з них у вчиненні злочину.	5. При призначенні покарання співучасникам кримінального правопорушення суд, керуючись положеннями статей 65–67 цього Кодексу, враховує характер та ступінь участі кожного з них у вчиненні кримінального правопорушення .
Стаття 69. Призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом	Стаття 69. Призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом
1. За наявності кількох обставин, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого злочину, з урахуванням особи винного суд, умотивувавши своє рішення, може, крім випадків засудження за корупційний злочин, призначити основне покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, або перейти до іншого, більш м'якого виду основного покарання, не зазначеного в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу за цей злочин. У цьому випадку суд не має права призначити покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої для такого виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. За вчинення злочину, за який передбачене основне покарання у виді	1. За наявності кількох обставин, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення , з урахуванням особи винного суд, умотивувавши своє рішення, може, крім випадків засудження за корупційний злочин, призначити основне покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, або перейти до іншого, більш м'якого виду основного покарання, не зазначеного в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу за це кримінальне правопорушення . У цьому випадку суд не має права призначити покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої для такого виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. За вчинення злочину, за який передбачене

<p>штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, суд з підстав, передбачених цією частиною, може призначити основне покарання у виді штрафу, розмір якого не більше ніж на чверть нижчий від найнижчої межі, встановленої в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу.</p>	<p>основне покарання у виді штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, суд з підстав, передбачених цією частиною, може призначити основне покарання у виді штрафу, розмір якого не більше ніж на чверть нижчий від найнижчої межі, встановленої в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу.</p>
<p>2. На підставах, передбачених у частині першій цієї статті, суд може не призначати додаткового покарання, що передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу як обов'язкове, за винятком випадків призначення покарання за вчинення злочину, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>2. На підставах, передбачених у частині першій цієї статті, суд може не призначати додаткового покарання, що передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу як обов'язкове, за винятком випадків призначення покарання за вчинення злочину, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 70. Призначення покарання за сукупністю <u>злочинів</u></p>	<p>Стаття 70. Призначення покарання за сукупністю кримінальних правопорушень</p>
<p>1. При сукупності злочинів суд, призначивши покарання (основне і додаткове) за кожний злочин окремо, визначає остаточне покарання шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим або шляхом повного чи часткового складання призначених покарань.</p>	<p>1. При сукупності кримінальних правопорушень суд, призначивши покарання (основне і додаткове) за кожне кримінальне правопорушення окремо, визначає остаточне покарання шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим або шляхом повного чи часткового складання призначених покарань.</p>
<p>2. При складанні покарань остаточне покарання за сукупністю злочинів визначається в межах, встановлених санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу, яка передбачає більш суворе покарання. Якщо хоча б один із злочинів є умисним тяжким або особливо тяжким, суд може призначити остаточне покарання за сукупністю злочинів у межах максимального строку, встановленого для даного виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. Якщо хоча б за один із вчинених злочинів призначено довічне позбавлення волі, то остаточне покарання за сукупністю злочинів визначається шляхом поглинення будь-яких менш суворих покарань</p>	<p>2. При складанні покарань остаточне покарання за сукупністю кримінальних правопорушень визначається в межах, встановлених санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу, яка передбачає більш суворе покарання. Якщо хоча б одне з кримінальних правопорушень є умисним тяжким або особливо тяжким злочином, суд може призначити остаточне покарання за сукупністю кримінальних правопорушень у межах максимального строку, встановленого для даного виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. Якщо хоча б за один із вчинених злочинів призначено довічне позбавлення волі, то остаточне покарання за сукупністю кримінальних пра-</p>

<p>довічним позбавленням волі.</p>	<p>вопорушень визначається шляхом поглинення будь-яких менш суворих покарань довічним позбавленням волі.</p>
<p>3. До основного покарання, призначеного за сукупністю злочинів, можуть бути приєднані додаткові покарання, призначені судом за злочини, у вчиненні яких особу було визнано винною.</p>	<p>3. До основного покарання, призначеного за сукупністю кримінальних правопорушень, можуть бути приєднані додаткові покарання, призначені судом за кримінальні правопорушення, у вчиненні яких особу було визнано винною.</p>
<p>4. За правилами, передбаченими в частинах першій – третій цієї статті, призначається покарання, якщо після постановлення вироку в справі буде встановлено, що засуджений винен ще і в іншому злочині, вчиненому ним до постановлення попереднього вироку. У цьому випадку в строк покарання, остаточно призначеного за сукупністю злочинів, зараховується покарання, відбуте повністю або частково за попереднім вироком, за правилами, передбаченими в статті 72 цього Кодексу.</p>	<p>4. За правилами, передбаченими в частинах першій – третій цієї статті, призначається покарання, якщо після постановлення вироку в справі буде встановлено, що засуджений винен ще і в іншому кримінальному правопорушенні, вчиненому ним до постановлення попереднього вироку. У цьому випадку в строк покарання, остаточно призначеного за сукупністю кримінальних правопорушень, зараховується покарання, відбуте повністю або частково за попереднім вироком, за правилами, передбаченими в статті 72 цього Кодексу.</p>
<p>Стаття 71. Призначення покарання за сукупністю вироків</p>	<p>Стаття 71. Призначення покарання за сукупністю вироків</p>
<p>1. Якщо засуджений після постановлення вироку, але до повного відбуття покарання вчинив новий злочин, суд до покарання, призначеного за новим вироком, повністю або частково приєднує невідбуту частину покарання за попереднім вироком.</p>	<p>1. Якщо засуджений після постановлення вироку, але до повного відбуття покарання вчинив нове кримінальне правопорушення, суд до покарання, призначеного за новим вироком, повністю або частково приєднує невідбуту частину покарання за попереднім вироком.</p>
<p>2. При складанні покарань за сукупністю вироків загальний строк покарання не може перевищувати максимального строку, встановленого для даного виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. При складанні покарань у виді позбавлення волі загальний строк покарання, остаточно призначеного за сукупністю вироків, не повинен перевищувати п'ятнадцяти років, а у випадку, якщо хоча б один із злочинів є особливо тяжким, загальний строк позбавлення волі може бути більшим п'ятнадцяти років, але не повинен перевищувати двадцяти п'яти років. При складанні покарань у виді довічно-</p>	<p>2. При складанні покарань за сукупністю вироків загальний строк покарання не може перевищувати максимального строку, встановленого для даного виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. При складанні покарань у виді позбавлення волі загальний строк покарання, остаточно призначеного за сукупністю вироків, не повинен перевищувати п'ятнадцяти років, а у випадку, якщо хоча б одне з кримінальних правопорушень є особливо тяжким злочином, загальний строк позбавлення волі може бути більшим п'ятнадцяти років, але не повинен перевищувати двадцяти п'яти років. При складанні покарань у виді до-</p>

го позбавлення волі та будь-яких менш суворих покарань загальний строк покарання, остаточно призначеного за сукупністю вироків, визначається шляхом поглинення менш суворих покарань довічним позбавленням волі.	вічного позбавлення волі та будь-яких менш суворих покарань загальний строк покарання, остаточно призначеного за сукупністю вироків, визначається шляхом поглинення менш суворих покарань довічним позбавленням волі.
3. Призначене хоча б за одним із вироків додаткове покарання або невідбута його частина за попереднім вирокком підлягає приєднанню до основного покарання, остаточно призначеного за сукупністю вироків.	3. Призначене хоча б за одним із вироків додаткове покарання або невідбута його частина за попереднім вирокком підлягає приєднанню до основного покарання, остаточно призначеного за сукупністю вироків.
4. Остаточне покарання за сукупністю вироків, крім випадків, коли воно визначається шляхом поглинення одного покарання іншим, призначеним у максимальному розмірі, має бути більшим від покарання, призначеного за новий злочин, а також від невідбутої частини покарання за попереднім вирокком.	4. Остаточне покарання за сукупністю вироків, крім випадків, коли воно визначається шляхом поглинення одного покарання іншим, призначеним у максимальному розмірі, має бути більшим від покарання, призначеного за нове кримінальне правопорушення , а також від невідбутої частини покарання за попереднім вирокком.
5. Якщо засуджений після постановлення вироку, але до повного відбуття покарання вчинив два або більше злочинів, суд призначає покарання за ці нові злочини за правилами, передбаченими у статті 70 цього Кодексу, а потім до остаточного покарання, призначеного за сукупністю злочинів, повністю чи частково приєднує невідбуту частину покарання за попереднім вирокком у межах, встановлених у частині другій цієї статті.	5. Якщо засуджений після постановлення вироку, але до повного відбуття покарання вчинив два або більше кримінальних правопорушень , суд призначає покарання за ці нові кримінальні правопорушення за правилами, передбаченими у статті 70 цього Кодексу, а потім до остаточного покарання, призначеного за сукупністю кримінальних правопорушень , повністю чи частково приєднує невідбуту частину покарання за попереднім вирокком у межах, встановлених у частині другій цієї статті.
Стаття 72. Правила складання покарань та зарахування строку попереднього ув'язнення	Стаття 72. Правила складання покарань та зарахування строку попереднього ув'язнення
1. При складанні покарань за сукупністю злочинів та сукупністю вироків менш суворий вид покарання переводиться в більш суворий вид виходячи з такого їх співвідношення:	1. При складанні покарань за сукупністю кримінальних правопорушень та сукупністю вироків менш суворий вид покарання переводиться в більш суворий вид виходячи з такого їх співвідношення:
1) одному дню позбавлення волі відповідають:	1) одному дню позбавлення волі відповідають:
а) один день тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або арешту;	а) один день тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або арешту;
б) два дні обмеження волі;	б) два дні обмеження волі;

в) три дні службового обмеження для військовослужбовців або три дні виправних робіт;	в) три дні службового обмеження для військовослужбовців або три дні виправних робіт;
г) вісім годин громадських робіт;	г) вісім годин громадських робіт;
2) одному дню тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або арешту відповідають:	2) одному дню тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або арешту відповідають:
а) два дні обмеження волі;	а) два дні обмеження волі;
б) три дні службового обмеження для військовослужбовців або три дні виправних робіт;	б) три дні службового обмеження для військовослужбовців або три дні виправних робіт;
3) одному дню обмеження волі відповідають три дні службового обмеження для військовослужбовців або три дні виправних робіт;	3) одному дню обмеження волі відповідають три дні службового обмеження для військовослужбовців або три дні виправних робіт;
4) одному дню обмеження волі або арешту відповідають вісім годин громадських робіт.	4) одному дню обмеження волі або арешту відповідають вісім годин громадських робіт.
2. При призначенні покарання за сукупністю злочинів або вироків у виді виправних робіт або службових обмежень для військовослужбовців складанню підлягають лише строки цих покарань. Розміри відрахувань із заробітку засудженого складанню не підлягають і обчислюються за кожним вироком самостійно.	2. При призначенні покарання за сукупністю кримінальних правопорушень або вироків у виді виправних робіт або службових обмежень для військовослужбовців складанню підлягають лише строки цих покарань. Розміри відрахувань із заробітку засудженого складанню не підлягають і обчислюються за кожним вироком самостійно.
3. Основні покарання у виді штрафу та позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю при призначенні їх за сукупністю злочинів і за сукупністю вироків складанню з іншими видами покарань не підлягають і виконуються самостійно.	3. Основні покарання у виді штрафу та позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю при призначенні їх за сукупністю кримінальних правопорушень і за сукупністю вироків складанню з іншими видами покарань не підлягають і виконуються самостійно.
4. Додаткові покарання різних видів у всіх випадках виконуються самостійно.	4. Додаткові покарання різних видів у всіх випадках виконуються самостійно.
5. Попереднє ув'язнення зараховується судом у строк покарання у разі засудження до позбавлення волі день за день або за правилами, передбаченими у частині першій цієї статті. При призначенні покарань, не зазначених у частині першій цієї статті, суд, враховуючи попереднє ув'язнення, може пом'якшити покарання або повністю звільнити засудженого від його відбування.	5. Попереднє ув'язнення зараховується судом у строк покарання у разі засудження до позбавлення волі день за день або за правилами, передбаченими у частині першій цієї статті. При призначенні покарань, не зазначених у частині першій цієї статті, суд, враховуючи попереднє ув'язнення, може пом'якшити покарання або повністю звільнити засудженого від його відбування.

6. Встановлені в частині першій цієї статті правила співвідношення видів покарань можуть застосовуватись і в інших випадках, передбачених Загальною частиною цього Кодексу.	6. Встановлені в частині першій цієї статті правила співвідношення видів покарань можуть застосовуватись і в інших випадках, передбачених Загальною частиною цього Кодексу.
Стаття 74. Звільнення від покарання та його відбування	Стаття 74. Звільнення від покарання та його відбування
1. Звільнення засудженого від покарання або подальшого його відбування, заміна більш м'яким, а також пом'якшення призначеного покарання, крім звільнення від покарання або пом'якшення покарання на підставі закону України про амністію чи акта про помилування, може застосовуватися тільки судом у випадках, передбачених цим Кодексом.	1. Звільнення засудженого від покарання або подальшого його відбування, заміна більш м'яким, а також пом'якшення призначеного покарання, крім звільнення від покарання або пом'якшення покарання на підставі закону України про амністію чи акта про помилування, може застосовуватися тільки судом у випадках, передбачених цим Кодексом.
2. Особа, засуджена за діяння, караність якого законом усунена, підлягає негайному звільненню від призначеного судом покарання.	2. Особа, засуджена за діяння, караність якого законом усунена, підлягає негайному звільненню від призначеного судом покарання.
3. Призначена засудженому міра покарання, що перевищує санкцію нового закону, знижується до максимальної межі покарання, встановленої санкцією нового закону. У разі якщо така межа передбачає більш м'який вид покарання, відбуте засудженим покарання зараховується з перерахуванням за правилами, встановленими частиною першою статті 72 цього Кодексу.	3. Призначена засудженому міра покарання, що перевищує санкцію нового закону, знижується до максимальної межі покарання, встановленої санкцією нового закону. У разі якщо така межа передбачає більш м'який вид покарання, відбуте засудженим покарання зараховується з перерахуванням за правилами, встановленими частиною першою статті 72 цього Кодексу.
4. Особа, яка вчинила злочин невеликої або середньої тяжкості, крім корупційних злочинів, може бути за вироком суду звільнена від покарання, якщо буде визнано, що з урахуванням бездоганної поведінки і сумлінного ставлення до праці цю особу на час розгляду справи в суді не можна вважати суспільно небезпечною.	4. Особа, яка вчинила кримінальний проступок або менш тяжкий злочин, крім корупційних злочинів , може бути за вироком суду звільнена від покарання, якщо буде визнано, що з урахуванням бездоганної поведінки і сумлінного ставлення до праці цю особу на час розгляду справи в суді не можна вважати суспільно небезпечною.
5. Особа також може бути за вироком суду звільнена від покарання на підставах, передбачених статтею 49 цього Кодексу.	5. Особа також може бути за вироком суду звільнена від покарання на підставах, передбачених статтею 49 цього Кодексу.
Стаття 75. Звільнення від відбування покарання з випробуванням	Стаття 75. Звільнення від відбування покарання з випробуванням
1. Якщо суд, крім випадків засудження за корупційний злочин, при призначенні покарання у виді виправних робіт, слу-	1. Якщо суд, крім випадків засудження за корупційний злочин, при призначенні покарання у виді виправних робіт, слу-

<p>жбового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, а також позбавлення волі на строк не більше п'яти років, враховуючи тяжкість злочину, особу винного та інші обставини справи, дійде висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання, він може прийняти рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням.</p>	<p>жбового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, а також позбавлення волі на строк не більше п'яти років, враховуючи тяжкість кримінального правопорушення, особу винного та інші обставини справи, дійде висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання, він може прийняти рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням.</p>
<p>2. Суд приймає рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про примирення або про визнання вини, якщо сторонами угоди узгоджено покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, позбавлення волі на строк не більше п'яти років, а також узгоджено звільнення від відбування покарання з випробуванням.</p>	<p>2. Суд приймає рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про примирення або про визнання вини, якщо сторонами угоди узгоджено покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, позбавлення волі на строк не більше п'яти років, а також узгоджено звільнення від відбування покарання з випробуванням.</p>
<p>3. У випадках, передбачених частинами першою, другою цієї статті, суд ухвалює звільнити засудженого від відбування призначеного покарання, якщо він протягом визначеного іспитового строку не вчинить нового злочину і виконає покладені на нього обов'язки. Тривалість іспитового строку та обов'язки, які покладаються на особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням, визначаються судом.</p>	<p>3. У випадках, передбачених частинами першою, другою цієї статті, суд ухвалює звільнити засудженого від відбування призначеного покарання, якщо він протягом визначеного іспитового строку не вчинить нового кримінального правопорушення і виконає покладені на нього обов'язки. Тривалість іспитового строку та обов'язки, які покладаються на особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням, визначаються судом.</p>
<p>4. Іспитовий строк встановлюється судом тривалістю від одного року до трьох років.</p>	<p>4. Іспитовий строк встановлюється судом тривалістю від одного року до трьох років.</p>
<p>Стаття 76. Обов'язки, які покладає суд на особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням</p>	<p>Стаття 76. Обов'язки, які покладає суд на особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням</p>
<p>1. У разі звільнення від відбування покарання з випробуванням суд покладає на засудженого такі обов'язки:</p>	<p>1. У разі звільнення від відбування покарання з випробуванням суд покладає на засудженого такі обов'язки:</p>
<p>1) періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;</p>	<p>1) періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;</p>
<p>2) повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання.</p>	<p>2) повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання.</p>

2. На осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, суд може додатково покласти такі обов'язки:	2. На осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, суд може додатково покласти такі обов'язки:
1) попросити публічно або в іншій формі пробачення у потерпілого;	1) попросити публічно або в іншій формі пробачення у потерпілого;
2) не виїжджати за межі України без погодження з уповноваженим органом з питань пробації;	2) не виїжджати за межі України без погодження з уповноваженим органом з питань пробації;
3) працевлаштуватися або за направленням уповноваженого органу з питань пробації звернутися до органів державної служби зайнятості для реєстрації як безробітного та працевлаштуватися, якщо йому буде запропоновано відповідну посаду (роботу);	3) працевлаштуватися або за направленням уповноваженого органу з питань пробації звернутися до органів державної служби зайнятості для реєстрації як безробітного та працевлаштуватися, якщо йому буде запропоновано відповідну посаду (роботу);
4) виконувати заходи, передбачені пробаційною програмою;	4) виконувати заходи, передбачені пробаційною програмою;
5) пройти курс лікування від розладів психіки та поведінки внаслідок вживання психоактивних речовин або захворювання, що становить небезпеку для здоров'я інших осіб;	5) пройти курс лікування від розладів психіки та поведінки внаслідок вживання психоактивних речовин або захворювання, що становить небезпеку для здоров'я інших осіб;
б) дотримуватися встановлених судом вимог щодо вчинення певних дій, обмеження спілкування, пересування та проведення дозвілля.	б) дотримуватися встановлених судом вимог щодо вчинення певних дій, обмеження спілкування, пересування та проведення дозвілля.
На особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням, суд покладає обов'язки, передбачені частиною другою цієї статті, необхідні і достатні для її виправлення з урахуванням ступеня тяжкості вчиненого злочину, особи винного та обставин, що пом'якшують або обтяжують покарання.	На особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням, суд покладає обов'язки, передбачені частиною другою цієї статті, необхідні і достатні для її виправлення з урахуванням ступеня тяжкості вчиненого кримінального правопорушення , особи винного та обставин, що пом'якшують або обтяжують покарання.
3. Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням, здійснюється уповноваженим органом з питань пробації за місцем проживання, роботи або навчання засудженого, а щодо засуджених військовослужбовців – командирами військових частин.	3. Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням, здійснюється уповноваженим органом з питань пробації за місцем проживання, роботи або навчання засудженого, а щодо засуджених військовослужбовців – командирами військових частин.
Стаття 78. Правові наслідки звільнення від відбування покарання з випробуванням	Стаття 78. Правові наслідки звільнення від відбування покарання з випробуванням
1. Після закінчення іспитового строку засуджений, який виконав покладені на нього обов'язки та не вчинив нового злочину, звільняється судом від призначеного йому покарання.	1. Після закінчення іспитового строку засуджений, який виконав покладені на нього обов'язки та не вчинив нового кримінального правопорушення , звільняється судом від призначеного йому покарання.

<p>2. Якщо засуджений не виконує покладені на нього обов'язки або систематично вчинює правопорушення, що потягли за собою адміністративні стягнення і свідчать про його небажання стати на шлях виправлення, суд направляє засудженого для відбування призначеного покарання.</p>	<p>2. Якщо засуджений не виконує покладені на нього обов'язки або систематично вчинює правопорушення, що потягли за собою адміністративні стягнення і свідчать про його небажання стати на шлях виправлення, суд направляє засудженого для відбування призначеного покарання.</p>
<p>3. У разі вчинення засудженим протягом іспитового строку нового злочину суд призначає йому покарання за правилами, передбаченими в статтях 71, 72 цього Кодексу.</p>	<p>3. У разі вчинення засудженим протягом іспитового строку нового кримінального правопорушення суд призначає йому покарання за правилами, передбаченими в статтях 71, 72 цього Кодексу.</p>
<p>Стаття 79. Звільнення від відбування покарання з випробуванням вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до семи років</p>	<p>Стаття 79. Звільнення від відбування покарання з випробуванням вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до семи років</p>
<p>1. У разі призначення покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі вагітним жінкам або жінкам, які мають дітей віком до семи років, крім засуджених до позбавлення волі на строк більше п'яти років за тяжкі і особливо тяжкі злочини, а також за корупційні злочини, суд може звільнити таких засуджених від відбування як основного, так і додаткового покарання з встановленням іспитового строку у межах строку, на який згідно з законом жінку може бути звільнено від роботи у зв'язку з вагітністю, пологами і до досягнення дитиною семирічного віку.</p>	<p>1. У разі призначення покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі вагітним жінкам або жінкам, які мають дітей віком до семи років, крім засуджених до позбавлення волі на строк більше п'яти років за тяжкі і особливо тяжкі злочини, а також за корупційні злочини, суд може звільнити таких засуджених від відбування як основного, так і додаткового покарання з встановленням іспитового строку у межах строку, на який згідно з законом жінку може бути звільнено від роботи у зв'язку з вагітністю, пологами і до досягнення дитиною семирічного віку.</p>
<p>2. У разі звільнення від відбування покарання з випробуванням вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до семи років, суд покладає на засуджену обов'язки відповідно до статті 76 цього Кодексу.</p>	<p>2. У разі звільнення від відбування покарання з випробуванням вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до семи років, суд покладає на засуджену обов'язки відповідно до статті 76 цього Кодексу.</p>
<p>3. Нагляд за засудженими здійснюється уповноваженим органом з питань пробації.</p>	<p>3. Нагляд за засудженими здійснюється уповноваженим органом з питань пробації.</p>
<p>4. Після закінчення іспитового строку суд, залежно від поведінки засудженої, звільняє її від покарання або направляє для відбування покарання, призначеного вироком.</p>	<p>4. Після закінчення іспитового строку суд, залежно від поведінки засудженої, звільняє її від покарання або направляє для відбування покарання, призначеного вироком.</p>

<p>5. У разі, коли звільнена від відбування покарання з випробуванням жінка відмовилася від дитини, передала її в дитячий будинок, зникла з місця проживання, ухиляється від виховання дитини, догляду за нею, не виконує покладених на неї судом обов'язків або систематично вчинює правопорушення, що потягли за собою адміністративні стягнення і свідчать про її небажання стати на шлях виправлення, суд за поданням контролюючого органу направляє засуджену для відбування покарання згідно з вироком суду.</p>	<p>5. У разі, коли звільнена від відбування покарання з випробуванням жінка відмовилася від дитини, передала її в дитячий будинок, зникла з місця проживання, ухиляється від виховання дитини, догляду за нею, не виконує покладених на неї судом обов'язків або систематично вчинює правопорушення, що потягли за собою адміністративні стягнення і свідчать про її небажання стати на шлях виправлення, суд за поданням контролюючого органу направляє засуджену для відбування покарання згідно з вироком суду.</p>
<p>6. Якщо засуджена вчинила в період іспитового строку новий злочин, суд призначає їй покарання за правилами, передбаченими у статтях 71 і 72 цього Кодексу.</p>	<p>6. Якщо засуджена вчинила в період іспитового строку нове кримінальне правопорушення, суд призначає їй покарання за правилами, передбаченими у статтях 71 і 72 цього Кодексу.</p>
<p>Стаття 80. Звільнення від відбування покарання у зв'язку із закінченням строків давності виконання обвинувального вироку</p>	<p>Стаття 80. Звільнення від відбування покарання у зв'язку із закінченням строків давності виконання обвинувального вироку</p>
<p>1. Особа звільняється від відбування покарання, якщо з дня набрання чинності обвинувальним вироком його не було виконано в такі строки:</p>	<p>1. Особа звільняється від відбування покарання, якщо з дня набрання чинності обвинувальним вироком його не було виконано в такі строки:</p>
<p>1) два роки – у разі засудження до покарання менш суворого, ніж обмеження волі;</p>	<p>1) два роки – у разі засудження до покарання менш суворого, ніж позбавлення волі;</p>
<p>2) три роки – у разі засудження до покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі за злочин невеликої тяжкості;</p>	<p>2) три роки – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років за менш тяжкий злочин;</p>
<p>3) п'ять років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі за злочин середньої тяжкості, а також при засудженні до позбавлення волі на строк не більше п'яти років за тяжкий злочин;</p>	<p>3) п'ять років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі на строк понад два роки за менш тяжкий злочин, а також при засудженні до позбавлення волі на строк не більше п'яти років за тяжкий злочин;</p>
<p>4) десять років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі на строк понад п'ять років за тяжкий злочин, а також при засудженні до позбавлення волі на строк не більше десяти років за особливо тяжкий злочин;</p>	<p>4) десять років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі на строк понад п'ять років за тяжкий злочин, а також при засудженні до позбавлення волі на строк не більше десяти років за особливо тяжкий злочин;</p>

5) п'ятнадцять років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі на строк більше десяти років за особливо тяжкий злочин.	5) п'ятнадцять років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі на строк більше десяти років за особливо тяжкий злочин.
2. Строки давності щодо додаткових покарань визначаються основним покаранням, призначеним за вироком суду.	2. Строки давності щодо додаткових покарань визначаються основним покаранням, призначеним за вироком суду.
3. Перебіг давності зупиняється, якщо засуджений ухиляється від відбування покарання. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення засудженого для відбування покарання або з дня його затримання. У цьому разі строки давності, передбачені пунктами 1–3 частини першої цієї статті, подвоюються.	3. Перебіг давності зупиняється, якщо засуджений ухиляється від відбування покарання. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення засудженого для відбування покарання або з дня його затримання. У цьому разі строки давності, передбачені пунктами 1–3 частини першої цієї статті, подвоюються.
4. Перебіг давності переривається, якщо до закінчення строків, зазначених у частинах першій та третій цієї статті, засуджений вчинить новий середньої тяжкості, тяжкий або особливо тяжкий злочин. Обчислення давності в цьому випадку починається з дня вчинення нового злочину.	4. Перебіг давності переривається, якщо до закінчення строків, зазначених у частинах першій та третій цієї статті, засуджений вчинить новий злочин . Обчислення давності в цьому випадку починається з дня вчинення нового злочину.
5. Питання про застосування давності до особи, засудженої до довічного позбавлення волі, вирішується судом. Якщо суд не визнає за можливе застосувати давність, довічне позбавлення волі замінюється позбавленням волі.	5. Питання про застосування давності до особи, засудженої до довічного позбавлення волі, вирішується судом. Якщо суд не визнає за можливе застосувати давність, довічне позбавлення волі замінюється позбавленням волі.
6. Давність не застосовується у разі засудження за злочини проти миру та безпеки людства, передбачені статтями 437–439 та частиною першою статті 442 цього Кодексу.	6. Давність не застосовується у разі засудження за злочини проти миру та безпеки людства, передбачені статтями 437–439 та частиною першою статті 442 цього Кодексу.
Стаття 81. Умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання	Стаття 81. Умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання
1. До осіб, що відбувають покарання у виді виправних робіт, службових обмежень для військовослужбовців, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або позбавлення волі, може бути застосоване умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання. Особу може бути умовно-дostroково звільнено повністю або частково і від відбування додаткового покарання.	1. До осіб, що відбувають покарання у виді виправних робіт, службових обмежень для військовослужбовців, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або позбавлення волі, може бути застосоване умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання. Особу може бути умовно-дostroково звільнено повністю або частково і від відбування додаткового покарання.

2. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання може бути застосоване, якщо засуджений сумлінною поведінкою і ставленням до праці довів своє виправлення.	2. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання може бути застосоване, якщо засуджений сумлінною поведінкою і ставленням до праці довів своє виправлення.
3. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання може бути застосоване після фактичного відбуття засудженим:	3. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання може бути застосоване після фактичного відбуття засудженим:
1) не менше половини строку покарання, призначеного судом за злочин невеликої або середньої тяжкості, крім корупційних злочинів, а також за необережний тяжкий злочин;	1) не менше половини строку покарання, призначеного судом за кримінальний проступок або менш тяжкий злочин , крім корупційних злочинів, а також за необережний тяжкий злочин;
2) не менше двох третин строку покарання, призначеного судом за корупційний злочин середньої тяжкості, умисний тяжкий злочин чи необережний особливо тяжкий злочин, а також у разі, якщо особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисний злочин і до погашення або зняття судимості знову вчинила умисний злочин, за який вона засуджена до позбавлення волі;	2) не менше двох третин строку покарання, призначеного судом за корупційний менш тяжкий злочин , умисний тяжкий чи необережний особливо тяжкий злочин, а також у разі, якщо особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисний злочин і до погашення або зняття судимості знову вчинила умисний злочин, за який вона засуджена до позбавлення волі;
3) не менше трьох чвертей строку покарання, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також покарання, призначеного особі, яка раніше звільнялася умовно-достроково і знову вчинила умисний злочин протягом невідбутої частини покарання.	3) не менше трьох чвертей строку покарання, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також покарання, призначеного особі, яка раніше звільнялася умовно-достроково і знову вчинила умисне кримінальне правопорушення протягом невідбутої частини покарання.
4. У разі вчинення особою, до якої було застосовано умовно-дострокове звільнення від відбування покарання, протягом невідбутої частини покарання нового злочину суд призначає їй покарання за правилами, передбаченими статтями 71 і 72 цього Кодексу.	4. У разі вчинення особою, до якої було застосовано умовно-дострокове звільнення від відбування покарання, протягом невідбутої частини покарання нового кримінального правопорушення суд призначає їй покарання за правилами, передбаченими статтями 71 і 72 цього Кодексу.
Стаття 82. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким	Стаття 82. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким
1. Особам, що відбувають покарання у виді обмеження або позбавлення волі, невідбута частина покарання може бути заміненна судом більш м'яким покаранням. У цих випадках більш м'яке покарання призначається в межах строків, уста-	1. Особам, що відбувають покарання у виді обмеження або позбавлення волі, невідбута частина покарання може бути заміненна судом більш м'яким покаранням. У цих випадках більш м'яке покарання призначається в межах строків, уста-

новлених у Загальній частині цього Кодексу для даного виду покарання, і не повинне перевищувати невідбутого строку покарання, призначеного вироком.	новлених у Загальній частині цього Кодексу для даного виду покарання, і не повинне перевищувати невідбутого строку покарання, призначеного вироком.
2. У разі заміни невідбутої частини основного покарання більш м'яким засудженого може бути звільнено також і від додаткового покарання у виді позбавлення права займати певні посади чи займатися певною діяльністю.	2. У разі заміни невідбутої частини основного покарання більш м'яким засудженого може бути звільнено також і від додаткового покарання у виді позбавлення права займати певні посади чи займатися певною діяльністю.
3. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким може бути застосована, якщо засуджений став на шлях виправлення.	3. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким може бути застосована, якщо засуджений став на шлях виправлення.
4. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким можлива після фактичного відбуття засудженням:	4. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким можлива після фактичного відбуття засудженням:
1) не менше третини строку покарання, призначеного судом за злочин невеликої або середньої тяжкості, крім корупційних злочинів, а також за необережний тяжкий злочин;	1) не менше третини строку покарання, призначеного судом за кримінальний проступок або менш тяжкий злочин , крім корупційних злочинів, а також за необережний тяжкий злочин;
2) не менше половини строку покарання, призначеного судом за корупційний злочин середньої тяжкості, умисний тяжкий злочин чи необережний особливо тяжкий злочин, а також у разі, коли особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисний злочин і до погашення або зняття судимості знову вчинила умисний злочин, за який вона була засуджена до позбавлення волі;	2) не менше половини строку покарання, призначеного судом за корупційний менш тяжкий злочин , умисний тяжкий злочин чи необережний особливо тяжкий злочин, а також у разі, коли особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисний злочин і до погашення або зняття судимості знову вчинила умисний злочин, за який вона була засуджена до позбавлення волі;
3) не менше двох третин строку покарання, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також покарання, призначеного особі, яка раніше звільнялася умовно-достроково і вчинила новий умисний злочин протягом невідбутої частини покарання.	3) не менше двох третин строку покарання, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також покарання, призначеного особі, яка раніше звільнялася умовно-достроково і вчинила нове умисне кримінальне правопорушення протягом невідбутої частини покарання.
5. До осіб, яким покарання замінене більш м'яким, може бути застосоване умовно-дострокове звільнення за правилами, передбаченими статтею 81 цього Кодексу.	5. До осіб, яким покарання замінене більш м'яким, може бути застосоване умовно-дострокове звільнення за правилами, передбаченими статтею 81 цього Кодексу.
6. якщо особа, відбуваючи більш м'яке покарання, вчинить новий злочин, суд до покарання за знову вчинений злочин приєднує невідбуту частину більш м'якого покарання за пра-	6. Якщо особа, відбуваючи більш м'яке покарання, вчинить нове кримінальне правопорушення , суд до покарання за знову вчинене кримінальне правопорушення приєднує не-

вилами, передбаченими у статтях 71 і 72 цього кодексу.	відбуту частину більш м'якого покарання за правилами, передбаченими у статтях 71 і 72 цього кодексу.
Стаття 83. Звільнення від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років	Стаття 83. Звільнення від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років
1. Засуджених до обмеження волі або до позбавлення волі жінок, які стали вагітними або народили дітей під час відбування покарання, крім засуджених до позбавлення волі на строк більше п'яти років за умисні тяжкі та особливо тяжкі злочини, суд може звільнити від відбування покарання в межах строку, на який згідно з законом жінку може бути звільнено від роботи у зв'язку з вагітністю, пологами і до досягнення дитиною трирічного віку.	1. Засуджених до обмеження волі або до позбавлення волі жінок, які стали вагітними або народили дітей під час відбування покарання, крім засуджених до позбавлення волі на строк більше п'яти років за умисні тяжкі та особливо тяжкі злочини, суд може звільнити від відбування покарання в межах строку, на який згідно з законом жінку може бути звільнено від роботи у зв'язку з вагітністю, пологами і до досягнення дитиною трирічного віку.
2. Звільнення від відбування покарання застосовується до засудженої, яка має сім'ю або родичів, що дали згоду на спільне з нею проживання, або яка має можливість самостійно забезпечити належні умови для виховання дитини.	2. Звільнення від відбування покарання застосовується до засудженої, яка має сім'ю або родичів, що дали згоду на спільне з нею проживання, або яка має можливість самостійно забезпечити належні умови для виховання дитини.
3. Нагляд за звільненими від відбування покарання вагітними жінками і жінками, які мають дітей віком до трьох років, здійснюється уповноваженим органом з питань пробації за місцем проживання.	3. Нагляд за звільненими від відбування покарання вагітними жінками і жінками, які мають дітей віком до трьох років, здійснюється уповноваженим органом з питань пробації за місцем проживання.
4. Після досягнення дитиною трирічного віку або в разі її смерті суд залежно від поведінки засудженої може звільнити її від покарання або замінити його більш м'яким покаранням чи направити засуджену для відбування покарання, призначеного за вироком. У цьому разі суд може повністю або частково зарахувати у строк відбування покарання час, протягом якого засуджена не відбувала покарання.	4. Після досягнення дитиною трирічного віку або в разі її смерті суд залежно від поведінки засудженої може звільнити її від покарання або замінити його більш м'яким покаранням чи направити засуджену для відбування покарання, призначеного за вироком. У цьому разі суд може повністю або частково зарахувати у строк відбування покарання час, протягом якого засуджена не відбувала покарання.
5. Якщо засуджена, яка була звільнена від відбування покарання, відмовляється від дитини, передала її у дитячий будинок, зникла з місця проживання або ухиляється від виховання дитини, догляду за нею, або систематично вчинює правопорушення, що потягли за собою адміністративні стягнення і свідчать про небажання стати на шлях виправлення, суд може	5. Якщо засуджена, яка була звільнена від відбування покарання, відмовляється від дитини, передала її у дитячий будинок, зникла з місця проживання або ухиляється від виховання дитини, догляду за нею, або систематично вчинює правопорушення, що потягли за собою адміністративні стягнення і свідчать про небажання стати на шлях виправлення, суд може

за поданням контролюючого органу направити засуджену для відбування покарання, призначеного за вироком.	за поданням контролюючого органу направити засуджену для відбування покарання, призначеного за вироком.
6. Якщо в період звільнення від відбування покарання засуджена вчинила новий злочин, суд призначає їй покарання за правилами, передбаченими у статтях 71 і 72 цього кодексу.	6. Якщо в період звільнення від відбування покарання засуджена вчинила нове кримінальне правопорушення , суд призначає їй покарання за правилами, передбаченими у статтях 71 і 72 цього кодексу.
Стаття 84. Звільнення від покарання за хворобою	Стаття 84. Звільнення від покарання за хворобою
1. Звільняється від покарання особа, яка під час його відбування захворіла на психічну хворобу, що позбавляє її можливості усвідомлювати свої дії (бездіяльність) або керувати ними. До такої особи можуть застосовуватися примусові заходи медичного характеру відповідно до статей 92–95 цього Кодексу.	1. Звільняється від покарання особа, яка під час його відбування захворіла на психічну хворобу, що позбавляє її можливості усвідомлювати свої дії (бездіяльність) або керувати ними. До такої особи можуть застосовуватися примусові заходи медичного характеру відповідно до статей 92–95 цього Кодексу.
2. Особа, яка після вчинення злочину або постановлення вироку захворіла на іншу тяжку хворобу, що перешкоджає відбуванню покарання, може бути звільнена від покарання або від подальшого його відбування. При вирішенні цього питання суд враховує тяжкість вчиненого злочину, характер захворювання, особу засудженого та інші обставини справи.	2. Особа, яка після вчинення кримінального правопорушення або постановлення вироку захворіла на іншу тяжку хворобу, що перешкоджає відбуванню покарання, може бути звільнена від покарання або від подальшого його відбування. При вирішенні цього питання суд враховує тяжкість вчиненого кримінального правопорушення , характер захворювання, особу засудженого та інші обставини справи.
3. Військовослужбовці, засуджені до службового обмеження, арешту або тримання в дисциплінарному батальйоні, в разі визнання їх непридатними до військової служби за станом здоров'я звільняються від покарання.	3. Військовослужбовці, засуджені до службового обмеження, арешту або тримання в дисциплінарному батальйоні, в разі визнання їх непридатними до військової служби за станом здоров'я звільняються від покарання.
4. У разі одужання осіб, зазначених у частинах першій та другій цієї статті, вони повинні бути направлені для відбування покарання, якщо не закінчилися строки давності, передбачені статтями 49 або 80 цього кодексу, або відсутні інші підстави для звільнення від покарання. При цьому час, протягом якого до осіб застосовувалися примусові заходи медичного характеру, зараховується в строк покарання за правилами, передбаче-	4. У разі одужання осіб, зазначених у частинах першій та другій цієї статті, вони повинні бути направлені для відбування покарання, якщо не закінчилися строки давності, передбачені статтями 49 або 80 цього кодексу, або відсутні інші підстави для звільнення від покарання. При цьому час, протягом якого до осіб застосовувалися примусові заходи медичного характеру, зараховується в строк покарання за правилами, передбаче-

ними в частині п'ятій статті 72 цього Кодексу, а один день позбавлення волі дорівнює одному дню застосування примусових заходів медичного характеру.	ними в частині п'ятій статті 72 цього Кодексу, а один день позбавлення волі дорівнює одному дню застосування примусових заходів медичного характеру.
Стаття 86. Амністія	Стаття 86. Амністія
1. Амністія оголошується законом України стосовно певної категорії осіб.	1. Амністія оголошується законом України стосовно певної категорії осіб.
2. Законом про амністію особи, визнані винними у вчиненні злочину обвинувальним вироком суду, або кримінальні справи стосовно яких розглянуті судами, але вироки стосовно цих осіб не набрали законної сили, можуть бути повністю або частково звільнені від відбування покарання.	2. Законом про амністію особи, визнані винними у вчиненні кримінального правопорушення обвинувальним вироком суду, або кримінальні справи стосовно яких розглянуті судами, але вироки стосовно цих осіб не набрали законної сили, можуть бути повністю або частково звільнені від відбування покарання.
4. Особи, визнані винними у вчиненні корупційних злочинів, вироки стосовно яких не набрали законної сили, не можуть бути звільнені від відбування покарання, а особи, вироки стосовно яких набрали законної сили, – не можуть бути повністю звільнені законом про амністію від відбування покарання. Зазначені особи можуть бути звільнені від відбування покарання після фактичного відбуття ними строків, встановлених частиною третьою статті 81 цього Кодексу.	4. Особи, визнані винними у вчиненні корупційних злочинів, вироки стосовно яких не набрали законної сили, не можуть бути звільнені від відбування покарання, а особи, вироки стосовно яких набрали законної сили, – не можуть бути повністю звільнені законом про амністію від відбування покарання. Зазначені особи можуть бути звільнені від відбування покарання після фактичного відбуття ними строків, встановлених частиною третьою статті 81 цього Кодексу.
Стаття 88. Правові наслідки судимості	Стаття 88. Правові наслідки судимості
1. Особа визнається такою, що має судимість, з дня набрання законної сили обвинувальним вироком і до погашення або зняття судимості.	1. Особа визнається такою, що має судимість, з дня набрання законної сили обвинувальним вироком і до погашення або зняття судимості.
2. Судимість має правове значення у разі вчинення нового злочину, а також в інших випадках, передбачених законами України.	2. Судимість має правове значення у разі вчинення нового кримінального правопорушення , а також в інших випадках, передбачених законами України.
3. Особи, засуджені за вироком суду без призначення покарання або із звільненням від покарання чи такі, що відбули покарання за діяння, злочинність і караність якого усунута законом, визнаються такими, що не мають судимості.	3. Особи, засуджені за вироком суду без призначення покарання або із звільненням від покарання чи такі, що відбули покарання за діяння, кримінальна відповідальність за які скасована законом, визнаються такими, що не мають судимості.

4. Особи, які були реабілітовані, визнаються такими, що не мають судимості.	4. Особи, які були реабілітовані, визнаються такими, що не мають судимості.
Стаття 89. Строки погашення судимості	Стаття 89. Строки погашення судимості
Такими, що не мають судимості, визнаються:	Такими, що не мають судимості, визнаються:
1) особи, засуджені відповідно до статті 75 цього Кодексу, якщо протягом іспитового строку вони не вчинять нового злочину і якщо протягом зазначеного строку рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням не буде скасоване з інших підстав, передбачених законом. Якщо строк додаткового покарання перевищує тривалість іспитового строку, особа визнається такою, що не має судимості, після відбуття цього додаткового покарання;	1) особи, засуджені відповідно до статті 75 цього Кодексу, якщо протягом іспитового строку вони не вчинять нового кримінального правопорушення і якщо протягом зазначеного строку рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням не буде скасоване з інших підстав, передбачених законом. Якщо строк додаткового покарання перевищує тривалість іспитового строку, особа визнається такою, що не має судимості, після відбуття цього додаткового покарання;
2) жінки, засуджені відповідно до статті 79 цього Кодексу, якщо протягом іспитового строку вони не вчинять нового злочину і якщо після закінчення цього строку не буде прийняте рішення про направлення для відбування покарання, призначеного вироком суду. Якщо засуджена не була звільнена від додаткового покарання і його строк перевищує тривалість іспитового строку, то жінка визнається такою, що не має судимості, після відбуття цього додаткового покарання;	2) жінки, засуджені відповідно до статті 79 цього Кодексу, якщо протягом іспитового строку вони не вчинять нового кримінального правопорушення і якщо після закінчення цього строку не буде прийняте рішення про направлення для відбування покарання, призначеного вироком суду. Якщо засуджена не була звільнена від додаткового покарання і його строк перевищує тривалість іспитового строку, то жінка визнається такою, що не має судимості, після відбуття цього додаткового покарання;
відсутній	2-1) особи, які відбули покарання (основне та додаткове) за вчинення кримінального проступку;
3) <i>виключено – 14,10,2014 р.</i>	3) <i>виключено – 14,10,2014 р.</i>
4) особи, які відбули покарання у виді службового обмеження для військовослужбовців або тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців чи достроково звільнені від цих покарань, а також військовослужбовці, які відбули покарання на гауптвахті замість арешту;	4) особи, які відбули покарання у виді службового обмеження для військовослужбовців або тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців чи достроково звільнені від цих покарань, а також військовослужбовці, які відбули покарання на гауптвахті замість арешту;
5) особи, засуджені до основного покарання у виді штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, позбавлення права обіймати певні посади	5) особи, засуджені до основного покарання у виді штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, позбавлення права обіймати певні посади

чи займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт або арешту, якщо вони протягом року з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового злочину;	чи займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт або арешту, якщо вони протягом року з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового кримінального правопорушення ;
б) особи, засуджені до обмеження волі, а також засуджені за злочин невеликої тяжкості до позбавлення волі, якщо вони протягом двох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового злочину;	б) особи, засуджені до обмеження волі, а також засуджені за менш тяжкий злочин до позбавлення волі на строк не більше двох років , якщо вони протягом двох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового кримінального правопорушення ;
7) особи, засуджені до позбавлення волі або основного покарання у виді штрафу за злочин середньої тяжкості, якщо вони протягом трьох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового злочину;	7) особи, засуджені до позбавлення волі на строк понад два роки або основного покарання у виді штрафу за менш тяжкий злочин , якщо вони протягом трьох років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового кримінального правопорушення ;
8) особи, засуджені до позбавлення волі або основного покарання у виді штрафу за тяжкий злочин, якщо вони протягом шести років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового злочину;	8) особи, засуджені до позбавлення волі або основного покарання у виді штрафу за тяжкий злочин, якщо вони протягом шести років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового кримінального правопорушення ;
9) особи, засуджені до позбавлення волі або основного покарання у виді штрафу за особливо тяжкий злочин, якщо вони протягом восьми років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового злочину.	9) особи, засуджені до позбавлення волі або основного покарання у виді штрафу за особливо тяжкий злочин, якщо вони протягом восьми років з дня відбуття покарання (основного та додаткового) не вчинять нового кримінального правопорушення .
Стаття 90. Обчислення строків погашення судимості	Стаття 90. Обчислення строків погашення судимості
1. Строки погашення судимості обчислюються з дня відбуття основного і додаткового покарання.	1. Строки погашення судимості обчислюються з дня відбуття основного і додаткового покарання.
2. До строку погашення судимості зараховується час, протягом якого вирок не було виконано, якщо при цьому давність виконання вироку не переривалася. Якщо вирок не було виконано, судимість погашається по закінченні строків давності виконання вироку.	2. До строку погашення судимості зараховується час, протягом якого вирок не було виконано, якщо при цьому давність виконання вироку не переривалася. Якщо вирок не було виконано, судимість погашається по закінченні строків давності виконання вироку.

3. Якщо особу було достроково звільнено від відбування покарання, то строк погашення судимості обчислюється з дня дострокового звільнення її від відбування покарання (основного та додаткового).	3. Якщо особу було достроково звільнено від відбування покарання, то строк погашення судимості обчислюється з дня дострокового звільнення її від відбування покарання (основного та додаткового).
4. Якщо невідбуту частину покарання було замінено більш м'яким покаранням, то строк погашення судимості обчислюється з дня відбуття більш м'якого покарання (основного та додаткового).	4. Якщо невідбуту частину покарання було замінено більш м'яким покаранням, то строк погашення судимості обчислюється з дня відбуття більш м'якого покарання (основного та додаткового).
5. Якщо особа, що відбула покарання, до закінчення строку погашення судимості знову вчинить злочин, перебіг строку погашення судимості переривається і обчислюється заново. У цих випадках строки погашення судимості обчислюються окремо за кожний злочин після фактичного відбуття покарання (основного та додаткового) за останній злочин.	5. Якщо особа, що відбула покарання, до закінчення строку погашення судимості знову вчинить кримінальне правопорушення , перебіг строку погашення судимості переривається і обчислюється заново. У цих випадках строки погашення судимості обчислюються окремо за кожне кримінальне правопорушення після фактичного відбуття покарання (основного та додаткового) за останнє кримінальне правопорушення .
Стаття 93. Особи, до яких застосовуються примусові заходи медичного характеру	Стаття 93. Особи, до яких застосовуються примусові заходи медичного характеру
Примусові заходи медичного характеру можуть бути застосовані судом до осіб:	Примусові заходи медичного характеру можуть бути застосовані судом до осіб:
1) які вчинили у стані неосудності суспільно небезпечні діяння;	1) які вчинили у стані неосудності суспільно небезпечні діяння;
2) які вчинили у стані обмеженої осудності злочини;	2) які вчинили у стані обмеженої осудності кримінальні правопорушення ;
3) які вчинили злочин у стані осудності, але захворіли на психічну хворобу до постановлення вироку або під час відбування покарання.	3) які вчинили кримінальне правопорушення у стані осудності, але захворіли на психічну хворобу до постановлення вироку або під час відбування покарання.
Стаття 95. Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру	Стаття 95. Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру
1. Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру здійснюється судом за заявою представника психіатричного закладу (лікаря-психі-	1. Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру здійснюється судом за заявою представника психіатричного закладу (лікаря-психі-

<p>атра), який надає особі таку психіатричну допомогу, до якої додається висновок комісії лікарів-психіатрів, який обґрунтовує необхідність продовження, зміни або припинення застосування таких примусових заходів.</p>	<p>атра), який надає особі таку психіатричну допомогу, до якої додається висновок комісії лікарів-психіатрів, який обґрунтовує необхідність продовження, зміни або припинення застосування таких примусових заходів.</p>
<p>2. Особи, до яких застосовані примусові заходи медичного характеру, підлягають огляду комісією лікарів-психіатрів не рідше одного разу на 6 місяців для вирішення питання про наявність підстав для звернення до суду із заявою про припинення або про зміну застосування такого заходу. У разі відсутності підстав для припинення або зміни застосування примусового заходу медичного характеру представник психіатричного закладу (лікар-психіатр), який надає особі таку психіатричну допомогу, направляє до суду заяву, до якої додається висновок комісії лікарів-психіатрів, який містить обґрунтування про необхідність продовження застосування примусового заходу медичного характеру. У разі необхідності продовження застосування примусового заходу медичного характеру понад 6 місяців представник психіатричного закладу (лікар-психіатр), який надає особі таку психіатричну допомогу, повинен направити до суду за місцем знаходження психіатричного закладу заяву про продовження застосування примусового заходу. До заяви додається висновок комісії лікарів-психіатрів, який містить обґрунтування про необхідність продовження надання особі такої психіатричної допомоги. В подальшому продовження застосовування примусового заходу медичного характеру проводиться кожного разу на строк, який не може перевищувати 6 місяців.</p>	<p>2. Особи, до яких застосовані примусові заходи медичного характеру, підлягають огляду комісією лікарів-психіатрів не рідше одного разу на 6 місяців для вирішення питання про наявність підстав для звернення до суду із заявою про припинення або про зміну застосування такого заходу. У разі відсутності підстав для припинення або зміни застосування примусового заходу медичного характеру представник психіатричного закладу (лікар-психіатр), який надає особі таку психіатричну допомогу, направляє до суду заяву, до якої додається висновок комісії лікарів-психіатрів, який містить обґрунтування про необхідність продовження застосування примусового заходу медичного характеру. У разі необхідності продовження застосування примусового заходу медичного характеру понад 6 місяців представник психіатричного закладу (лікар-психіатр), який надає особі таку психіатричну допомогу, повинен направити до суду за місцем знаходження психіатричного закладу заяву про продовження застосування примусового заходу. До заяви додається висновок комісії лікарів-психіатрів, який містить обґрунтування про необхідність продовження надання особі такої психіатричної допомоги. В подальшому продовження застосовування примусового заходу медичного характеру проводиться кожного разу на строк, який не може перевищувати 6 місяців.</p>
<p>3. У разі припинення застосування примусових заходів медичного характеру через змінення психічного стану особи на краще, суд може передати її на піклування родичам або опікунам з обов'язковим лікарським наглядом.</p>	<p>3. У разі припинення застосування примусових заходів медичного характеру через змінення психічного стану особи на краще, суд може передати її на піклування родичам або опікунам з обов'язковим лікарським наглядом.</p>

<p>4. У разі припинення застосування примусових заходів медичного характеру через видужання особи, які вчинили злочини у стані осудності, але захворіли на психічну хворобу до постановлення вироку, підлягають покаранню на загальних засадах, а особи, які захворіли на психічну хворобу під час відбування покарання, можуть підлягати подальшому відбуванню покарання.</p>	<p>4. У разі припинення застосування примусових заходів медичного характеру через видужання особи, які вчинили кримінальні правопорушення у стані осудності, але захворіли на психічну хворобу до постановлення вироку, підлягають покаранню на загальних засадах, а особи, які захворіли на психічну хворобу під час відбування покарання, можуть підлягати подальшому відбуванню покарання.</p>
<p>Стаття 96. Примусове лікування</p>	<p>Стаття 96. Примусове лікування</p>
<p>1. Примусове лікування може бути застосоване судом, незалежно від призначеного покарання, до осіб, які вчинили злочини та мають хворобу, що становить небезпеку для здоров'я інших осіб.</p>	<p>1. Примусове лікування може бути застосоване судом, незалежно від призначеного покарання, до осіб, які вчинили кримінальні правопорушення та мають хворобу, що становить небезпеку для здоров'я інших осіб.</p>
<p>2. У разі призначення покарання у виді позбавлення волі або обмеження волі примусове лікування здійснюється за місцем відбування покарання. У разі призначення інших видів покарань примусове лікування здійснюється у спеціальних лікувальних закладах.</p>	<p>2. У разі призначення покарання у виді позбавлення волі або обмеження волі примусове лікування здійснюється за місцем відбування покарання. У разі призначення інших видів покарань примусове лікування здійснюється у спеціальних лікувальних закладах.</p>
<p>Стаття 96¹. Спеціальна конфіскація</p>	<p>Стаття 96¹. Спеціальна конфіскація</p>
<p>1. Спеціальна конфіскація полягає у примусовому безоплатному вилученні за рішенням суду у власність держави грошей, цінностей та іншого майна у випадках, визначених цим Кодексом, за умови вчинення умисного злочину або суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого Особливою частиною цього Кодексу, за які передбачено основне покарання у виді позбавлення волі або штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а так само передбаченого частиною першою статті 150, статтею 154, частинами другою і третьою статті 159-1, частиною першою статті 190, статтею 192, частиною першою статей 204, 209-1, 210, частинами першою і другою статей 212, 212-1, частиною першою статей 222, 229, 239-1, 239-2, частиною другою статті 244, частиною першою статей 248, 249, ча-</p>	<p>1. Спеціальна конфіскація полягає у примусовому безоплатному вилученні за рішенням суду у власність держави грошей, цінностей та іншого майна у випадках, визначених цим Кодексом, за умови вчинення умисного кримінального правопорушення або суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого Особливою частиною цього Кодексу, за які передбачено основне покарання у виді позбавлення волі або штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а так само передбаченого частиною першою статті 150, статтею 154, частинами другою і третьою статті 159-1, частиною першою статті 190, статтею 192, частиною першою статей 204, 209-1, 210, частинами першою і другою статей 212, 212-1, частиною першою статей 222, 229, 239-1, 239-2, частиною другою статті 244, частиною першою статей 248, 249, частинами першою</p>

стинами першою і другою статті 300, частиною першою статей 301, 302, 310, 311, 313, 318, 319, 362, статтею 363, частиною першою статей 363-1, 364-1, 365-2 цього Кодексу.	і другою статті 300, частиною першою статей 301, 302, 310, 311, 313, 318, 319, 362, статтею 363, частиною першою статей 363-1, 364-1, 365-2 цього Кодексу.
2. Спеціальна конфіскація застосовується на підставі:	2. Спеціальна конфіскація застосовується на підставі:
1) обвинувального вироку суду;	1) обвинувального вироку суду;
2) ухвали суду про звільнення особи від кримінальної відповідальності;	2) ухвали суду про звільнення особи від кримінальної відповідальності;
3) ухвали суду про застосування примусових заходів медичного характеру;	3) ухвали суду про застосування примусових заходів медичного характеру;
4) ухвали суду про застосування примусових заходів виховного характеру.	4) ухвали суду про застосування примусових заходів виховного характеру.
3. У випадках, коли об'єктом спеціальної конфіскації є майно, вилучене з цивільного обороту, вона може бути застосована на підставі:	3. У випадках, коли об'єктом спеціальної конфіскації є майно, вилучене з цивільного обороту, вона може бути застосована на підставі:
1) ухвали суду про закриття кримінального провадження з інших підстав, аніж звільнення особи від кримінальної відповідальності;	1) ухвали суду про закриття кримінального провадження з інших підстав, аніж звільнення особи від кримінальної відповідальності;
2) ухвали суду, постановленої в порядку частини дев'ятої статті 100 Кримінального процесуального кодексу України, за клопотанням слідчого чи прокурора, якщо кримінальне провадження закривається ними.	2) ухвали суду, постановленої в порядку частини дев'ятої статті 100 Кримінального процесуального кодексу України, за клопотанням дізнавача , слідчого чи прокурора, якщо кримінальне провадження закривається ними.
Стаття 96 ² . Випадки застосування спеціальної конфіскації	Стаття 96 ² . Випадки застосування спеціальної конфіскації
1. Спеціальна конфіскація застосовується у разі, якщо гроші, цінності та інше майно:	1. Спеціальна конфіскація застосовується у разі, якщо гроші, цінності та інше майно:
1) одержані внаслідок вчинення злочину та/або є доходами від такого майна;	1) одержані внаслідок вчинення кримінального правопорушення та/або є доходами від такого майна;
2) призначалися (використовувалися) для схиляння особи до вчинення злочину, фінансування та/або матеріального забезпечення злочину або винагороди за його вчинення;	2) призначалися (використовувалися) для схиляння особи до вчинення кримінального правопорушення , фінансування та/або матеріального забезпечення кримінального правопорушення або винагороди за його вчинення;

<p>3) були предметом злочину, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю), а у разі, коли його не встановлено, – переходять у власність держави;</p>	<p>3) були предметом кримінального правопорушення, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю), а у разі, коли його не встановлено, – переходять у власність держави;</p>
<p>4) були підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення злочину, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю), який не знав і не міг знати про їх незаконне використання.</p>	<p>4) були підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю), який не знав і не міг знати про їх незаконне використання.</p>
<p>2. У разі якщо гроші, цінності та інше майно, зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті, були повністю або частково перетворені в інше майно, спеціальній конфіскації підлягає повністю або частково перетворене майно. Якщо конфіскація грошей, цінностей та іншого майна, зазначених у пункті 1 частини першої цієї статті, на момент прийняття судом рішення про спеціальну конфіскацію неможлива внаслідок їх використання або неможливості виділення з набутого законним шляхом майна, або відчуження, або з інших причин, суд виносить рішення про конфіскацію грошової суми, що відповідає вартості такого майна.</p>	<p>2. У разі якщо гроші, цінності та інше майно, зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті, були повністю або частково перетворені в інше майно, спеціальній конфіскації підлягає повністю або частково перетворене майно. Якщо конфіскація грошей, цінностей та іншого майна, зазначених у пункті 1 частини першої цієї статті, на момент прийняття судом рішення про спеціальну конфіскацію неможлива внаслідок їх використання або неможливості виділення з набутого законним шляхом майна, або відчуження, або з інших причин, суд виносить рішення про конфіскацію грошової суми, що відповідає вартості такого майна.</p>
<p>3. Спеціальна конфіскація застосовується також у разі, коли особа не підлягає кримінальній відповідальності у зв'язку з недосягненням віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, або неосудністю, або звільняється від кримінальної відповідальності чи покарання з підстав, передбачених цим Кодексом, крім звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності.</p>	<p>3. Спеціальна конфіскація застосовується також у разі, коли особа не підлягає кримінальній відповідальності у зв'язку з недосягненням віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, або неосудністю, або звільняється від кримінальної відповідальності чи покарання з підстав, передбачених цим Кодексом, крім звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності.</p>
<p>4. Гроші, цінності, в тому числі кошти, що знаходяться на банківських рахунках чи на зберіганні у банках або інших фінансових установах, інше майно, зазначені в цій статті, підлягають спеціальній конфіскації у третьої особи, якщо вона набула таке майно від підозрюваного, обвинуваченого, особи, яка переслідується за вчинення суспільно небезпечного</p>	<p>4. Гроші, цінності, в тому числі кошти, що знаходяться на банківських рахунках чи на зберіганні у банках або інших фінансових установах, інше майно, зазначені в цій статті, підлягають спеціальній конфіскації у третьої особи, якщо вона набула таке майно від підозрюваного, обвинуваченого, особи, яка переслідується за вчинення суспільно небезпечного</p>

діяння у віці, з якого не настає кримінальна відповідальність, або в стані неосудності, чи іншої особи безоплатно, за ринкову ціну або за ціну вищу чи нижчу ринкової вартості, і знала або повинна була і могла знати, що таке майно відповідає будь-якій із ознак, зазначених у пунктах 1–4 частини першої цієї статті.	діяння у віці, з якого не настає кримінальна відповідальність, або в стані неосудності, чи іншої особи безоплатно, за ринкову ціну або за ціну вищу чи нижчу ринкової вартості, і знала або повинна була і могла знати, що таке майно відповідає будь-якій із ознак, зазначених у пунктах 1–4 частини першої цієї статті.
Вищезазначені відомості щодо третьої особи повинні бути встановлені в судовому порядку на підставі достатності доказів.	Вищезазначені відомості щодо третьої особи повинні бути встановлені в судовому порядку на підставі достатності доказів.
Спеціальна конфіскація не може бути застосована до майна, яке перебуває у власності добросовісного набувача.	Спеціальна конфіскація не може бути застосована до майна, яке перебуває у власності добросовісного набувача.
5. Спеціальна конфіскація не застосовується до грошей, цінностей та іншого майна, зазначених у цій статті, які згідно із законом підлягають поверненню власнику (законному володільцю) або призначені для відшкодування шкоди, завданої злочиним.	5. Спеціальна конфіскація не застосовується до грошей, цінностей та іншого майна, зазначених у цій статті, які згідно із законом підлягають поверненню власнику (законному володільцю) або призначені для відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням .
Розділ XIV ¹ ЗАХОДИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ ЩОДО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	Розділ XIV ¹ ЗАХОДИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ ЩОДО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ
Стаття 96 ³ . Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру	Стаття 96 ³ . Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру
1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є:	1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є:
1) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368-3, частинах першій і другій статті 368-4, статтях 369 і 369-2 цього Кодексу;	1) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із кримінальних правопорушень , передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368-3, частинах першій і другій статті 368-4, статтях 369 і 369-2 цього кодексу;
2) незабезпечення виконання покладених на її уповноважену особу законом або установчими документами юридичної особи обов'язків щодо вжиття заходів із запобігання корупції, що призвело до вчинення будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368-3, час-	2) незабезпечення виконання покладених на її уповноважену особу законом або установчими документами юридичної особи обов'язків щодо вжиття заходів із запобігання корупції, що призвело до вчинення будь-якого із кримінальних правопорушень , передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і

тинах першій і другій статті 368-4, статтях 369 і 369-2 цього кодексу;	другій статті 368-3, частинах першій і другій статті 368-4, статтях 369 і 369-2 цього кодексу;
3) вчинення її уповноваженою особою від імені юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 258–258-5 цього кодексу;	3) вчинення її уповноваженою особою від імені юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 258–258-5 цього кодексу;
4) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою – четвертою статті 159-1, статтями 160, 260, 262, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього кодексу.	4) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із кримінальних правопорушень , передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою – четвертою статті 159-1, статтями 160, 260, 262, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього кодексу.
Примітка 1. Під уповноваженими особами юридичної особи слід розуміти службових осіб юридичної особи, а також інших осіб, які відповідно до закону, установчих документів юридичної особи чи договору мають право діяти від імені юридичної особи.	Примітка 1. Під уповноваженими особами юридичної особи слід розуміти службових осіб юридичної особи, а також інших осіб, які відповідно до закону, установчих документів юридичної особи чи договору мають право діяти від імені юридичної особи.
2. Злочини, передбачені статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою – четвертою статті 159-1, статтями 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368-3, частинами першою і другою статті 368-4, статтями 369, 369-2, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності.	2. Кримінальні правопорушення , передбачені статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою – четвертою статті 159-1, статтями 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368-3, частинами першою і другою статті 368-4, статтями 369, 369-2, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності.
Стаття 96 ⁴ . Юридичні особи, до яких застосовуються заходи кримінально-правового характеру	Стаття 96 ⁴ . Юридичні особи, до яких застосовуються заходи кримінально-правового характеру
1. Заходи кримінально-правового характеру, у випадках, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої статті 96-3 цього Кодексу, можуть бути застосовані судом до підприємства, установи чи організації, крім державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, організацій, створених ними у встановленому поряд-	1. Заходи кримінально-правового характеру, у випадках, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої статті 96-3 цього Кодексу, можуть бути застосовані судом до підприємства, установи чи організації, крім державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, організацій, створених ними у встановленому поряд-

<p>ку, що повністю утримуються за рахунок відповідно державного чи місцевого бюджетів, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, а також міжнародних організацій.</p>	<p>ку, що повністю утримуються за рахунок відповідно державного чи місцевого бюджетів, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, а також міжнародних організацій.</p>
<p>2. Заходи кримінально-правового характеру, у випадках, передбачених пунктами 3 і 4 частини першої статті 96-3 цього Кодексу, можуть бути застосовані судом до суб'єктів приватного та публічного права резидентів та нерезидентів України, включаючи підприємства, установи чи організації, державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, організації, створені ними у встановленому порядку, фонди, а також міжнародні організації, інші юридичні особи, що створені у відповідності до вимог національного чи міжнародного права.</p>	<p>2. Заходи кримінально-правового характеру, у випадках, передбачених пунктами 3 і 4 частини першої статті 96-3 цього Кодексу, можуть бути застосовані судом до суб'єктів приватного та публічного права резидентів та нерезидентів України, включаючи підприємства, установи чи організації, державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, організації, створені ними у встановленому порядку, фонди, а також міжнародні організації, інші юридичні особи, що створені у відповідності до вимог національного чи міжнародного права.</p>
<p>Якщо держава або суб'єкт державної власності володіє часткою більше 25 відсотків в юридичній особі або юридична особа знаходиться під ефективним контролем держави чи суб'єкта державної власності, то дана юридична особа несе цивільну відповідальність у повному обсязі за неправомірно отриману вигоду та шкоду, заподіяну злочином, що вчинений державою, суб'єктами державної власності або державного управління.</p>	<p>Абзац другий – виключити</p>
<p>Стаття 96⁵. Підстави для звільнення юридичної особи від застосування заходів кримінально-правового характеру</p>	<p>Стаття 96⁵. Підстави для звільнення юридичної особи від застосування заходів кримінально-правового характеру</p>
<p>1. Юридична особа звільняється від застосування до неї заходів кримінально-правового характеру, якщо з дня вчинення її уповноваженою особою будь-якого злочину, зазначеного у статті 96-3 цього Кодексу, і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:</p>	<p>1. Юридична особа звільняється від застосування до неї заходів кримінально-правового характеру, якщо з дня вчинення її уповноваженою особою будь-якого кримінального правопорушення, зазначеного у статті 96-3 цього Кодексу, і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:</p>
<p>1) три роки – у разі вчинення злочину невеликої тяжкості;</p>	<p>1) три роки – у разі вчинення кримінального проступку або менш тяжкого злочину, за який передбачено покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки;</p>

2) п'ять років – у разі вчинення злочину середньої тяжкості;	2) п'ять років – у разі вчинення менш тяжкого злочину, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк понад два роки;
3) десять років – у разі вчинення тяжкого злочину;	3) десять років – у разі вчинення тяжкого злочину;
4) п'ятнадцять років – у разі вчинення особливо тяжкого злочину.	4) п'ятнадцять років – у разі вчинення особливо тяжкого злочину.
2. Перебіг давності застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру зупиняється, якщо її уповноважена особа, яка вчинила будь-який злочин, зазначений у статті 96-3 цього Кодексу, переховується від органів досудового слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та її місцезнаходження невідоме. У таких випадках перебіг давності відновлюється з дня встановлення місцезнаходження цієї уповноваженої особи.	2. Перебіг давності застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру зупиняється, якщо її уповноважена особа, яка вчинила будь-яке кримінальне правопорушення, зазначене у статті 96-3 цього Кодексу, переховується від органів досудового розслідування та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та її місцезнаходження невідоме. У таких випадках перебіг давності відновлюється з дня встановлення місцезнаходження цієї уповноваженої особи.
3. Перебіг давності застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру переривається, якщо до закінчення передбачених у частинах першій та другій цієї статті строків її уповноважена особа повторно вчинила будь-який злочин, зазначений у статті 96-3 цього Кодексу.	3. Перебіг давності застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру переривається, якщо до закінчення передбачених у частинах першій та другій цієї статті строків її уповноважена особа повторно вчинила будь-яке кримінальне правопорушення, зазначене у статті 96-3 цього Кодексу.
4. Обчислення давності в цьому разі починається з дня вчинення уповноваженою особою юридичної особи будь-якого злочину, зазначеного у статті 96-3 цього Кодексу. При цьому строки давності обчислюються окремо за кожний злочин.	4. Обчислення давності в цьому разі починається з дня вчинення уповноваженою особою юридичної особи будь-якого кримінального правопорушення , зазначеного у статті 96-3 цього Кодексу. При цьому строки давності обчислюються окремо за кожне кримінальне правопорушення .
Стаття 96 ⁷ . Штраф	Стаття 96 ⁷ . Штраф
1. Штраф – це грошова сума, що сплачується юридичною особою на підставі судового рішення.	1. Штраф – це грошова сума, що сплачується юридичною особою на підставі судового рішення.
Суд застосовує штраф виходячи з двократного розміру незаконно одержаної неправомірної вигоди.	Суд застосовує штраф виходячи з двократного розміру незаконно одержаної неправомірної вигоди.
2. У разі коли неправомірну вигоду не було одержано, або її розмір неможливо обчислити, суд, залежно від ступеня тяжкості злочину, вчиненого уповноваженою особою юридичної	2. У разі коли неправомірну вигоду не було одержано, або її розмір неможливо обчислити, суд, залежно від ступеня тяжкості кримінального правопорушення , вчиненого уповно-

особи, застосовує штраф у таких розмірах:	важеною особою юридичної особи, застосовує штраф у таких розмірах:
за злочин невеликої тяжкості – від п'яти до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;	за кримінальний проступок – від п'яти до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
за злочин середньої тяжкості – від десяти до двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;	за менш тяжкий злочин – від десяти до двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
за тяжкий злочин – від двадцяти до п'ятдесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;	за тяжкий злочин – від двадцяти до п'ятдесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
за особливо тяжкий злочин – від п'ятдесяти до сімдесяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.	за особливо тяжкий злочин – від п'ятдесяти до сімдесяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
3. З урахуванням майнового стану юридичної особи суд може застосувати штраф із розстрочкою виплати певними частинами строком до трьох років.	3. З урахуванням майнового стану юридичної особи суд може застосувати штраф із розстрочкою виплати певними частинами строком до трьох років.
Стаття 96 ⁹ . Ліквідація	Стаття 96 ⁹ . Ліквідація
1. Ліквідація юридичної особи застосовується судом у разі вчинення її уповноваженою особою будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, 160, 260, 262, 258–258-5, 436, 436-1, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу.	1. Ліквідація юридичної особи застосовується судом у разі вчинення її уповноваженою особою будь-якого із кримінальних правопорушень , передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, 160, 260, 262, 258–258-5, 436, 436-1, 437, 438, 442, 444, 447 цього кодексу.
Стаття 96 ¹⁰ . Загальні правила застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру	Стаття 96 ¹⁰ . Загальні правила застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру
1. При застосуванні до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру судом враховуються ступінь тяжкості вчиненого її уповноваженою особою злочину, ступінь здійснення злочинного наміру, розмір завданої шкоди, характер та розмір неправомірної вигоди, яка отримана або могла бути отримана юридичною особою, вжиті юридичною особою заходи для запобігання злочину.	1. При застосуванні до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру судом враховуються ступінь тяжкості вчиненого її уповноваженою особою кримінального правопорушення , ступінь реалізації умислу , розмір завданої шкоди, характер та розмір неправомірної вигоди, яка отримана або могла бути отримана юридичною особою, вжиті юридичною особою заходи для запобігання кримінального правопорушення .

<p>Стаття 96¹¹. Застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру за сукупністю <u>злочинів</u></p>	<p>Стаття 96¹¹. Застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру за сукупністю кримінальних правопорушень</p>
<p>1. За сукупністю злочинів в межах одного провадження суд, застосувавши до юридичної особи заходи кримінально-правового характеру за кожен злочин окремо, визначає остаточний основний захід шляхом поглинення менш суворого заходу більш суворим.</p>	<p>1. За сукупністю кримінальних правопорушень в межах одного провадження суд, застосувавши до юридичної особи заходи кримінально-правового характеру за кожне кримінальне правопорушення окремо, визначає остаточний основний захід шляхом поглинення менш суворого заходу більш суворим.</p>
<p>2. При застосуванні до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру за злочин за наявності невиконаного заходу за попереднім вироком (вироками) суду кожне з них виконується самостійно, крім випадків застосування судом ліквідації юридичної особи згідно з цим Кодексом.</p>	<p>2. При застосуванні до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру за кримінальне правопорушення за наявності невиконаного заходу за попереднім вироком (вироками) суду кожне з них виконується самостійно, крім випадків застосування судом ліквідації юридичної особи згідно з цим Кодексом.</p>
<p>Стаття 97. Звільнення від кримінальної відповідальності із застосуванням примусових заходів виховного характеру</p>	<p>Стаття 97. Звільнення від кримінальної відповідальності із застосуванням примусових заходів виховного характеру</p>
<p>1. Неповнолітнього, який вперше вчинив злочин невеликої тяжкості або необережний злочин середньої тяжкості, може бути звільнено від кримінальної відповідальності, якщо його виправлення можливе без застосування покарання. У цих випадках суд застосовує до неповнолітнього примусові заходи виховного характеру, передбачені частиною другою статті 105 цього Кодексу.</p>	<p>1. Неповнолітнього, який вперше вчинив кримінальний проступок, умисний менш тяжкий злочин, за який передбачено покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки, або необережний менш тяжкий злочин, може бути звільнено від кримінальної відповідальності, якщо його виправлення можливе без застосування покарання. У цих випадках суд застосовує до неповнолітнього примусові заходи виховного характеру, передбачені частиною другою статті 105 цього Кодексу.</p>
<p>2. Примусові заходи виховного характеру, передбачені частиною другою статті 105 цього Кодексу, суд застосовує і до особи, яка до досягнення віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, вчинила суспільно небезпечне діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого Особливою частиною цього Кодексу.</p>	<p>2. Примусові заходи виховного характеру, передбачені частиною другою статті 105 цього Кодексу, суд застосовує і до особи, яка до досягнення віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, вчинила суспільно небезпечне діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого Особливою частиною цього Кодексу.</p>

3. У разі ухилення неповнолітнього, що вчинив злочин, від застосування до нього примусових заходів виховного характеру ці заходи скасовуються і він притягується до кримінальної відповідальності.	3. У разі ухилення неповнолітнього, що вчинив кримінальне правопорушення, зазначене в частині першій цієї статті , від застосування до нього примусових заходів виховного характеру ці заходи скасовуються і він притягується до кримінальної відповідальності.
Стаття 98. Види покарань	Стаття 98. Види покарань
1. До неповнолітніх, визнаних винними у вчиненні злочину, судом можуть бути застосовані такі основні види покарань:	1. До неповнолітніх, визнаних винними у вчиненні кримінального правопорушення , судом можуть бути застосовані такі основні види покарань:
1) штраф;	1) штраф;
2) громадські роботи;	2) громадські роботи;
3) виправні роботи;	3) виправні роботи;
4) арешт;	4) арешт;
5) позбавлення волі на певний строк.	5) позбавлення волі на певний строк.
2. До неповнолітніх можуть бути застосовані додаткові покарання у виді штрафу та позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.	2. До неповнолітніх можуть бути застосовані додаткові покарання у виді штрафу та позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
Стаття 99. Штраф	Стаття 99. Штраф
1. Штраф застосовується лише до неповнолітніх, що мають самостійний дохід, власні кошти або майно, на яке може бути звернене стягнення.	1. Штраф застосовується лише до неповнолітніх, що мають самостійний дохід, власні кошти або майно, на яке може бути звернене стягнення.
2. Розмір штрафу, в тому числі за вчинення злочину, за який передбачено основне покарання лише у виді штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, встановлюється судом залежно від тяжкості вчиненого злочину та з урахуванням майнового стану неповнолітнього в межах до п'ятисот встановлених законодавством неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.	2. Розмір штрафу, в тому числі за вчинення кримінального правопорушення, за яке передбачено основне покарання лише у виді штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, встановлюється судом залежно від тяжкості вчиненого кримінального правопорушення та з урахуванням майнового стану неповнолітнього в межах до п'ятисот встановлених законодавством неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
3. До неповнолітнього, що не має самостійного доходу, власних коштів або майна, на яке може бути звернене стягнення,	3. До неповнолітнього, що не має самостійного доходу, власних коштів або майна, на яке може бути звернене стягнення,

засудженого за вчинення злочину, за який передбачено основне покарання лише у виді штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, може бути застосовано покарання у виді громадських робіт або виправних робіт згідно з положеннями статей 100, 103 цього Кодексу.	засудженого за вчинення злочину, за який передбачено основне покарання лише у виді штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, може бути застосовано покарання у виді громадських робіт або виправних робіт згідно з положеннями статей 100, 103 цього Кодексу.
Стаття 102. Позбавлення волі на певний строк	Стаття 102. Позбавлення волі на певний строк
1. Покарання у виді позбавлення волі особам, які не досягли до вчинення злочину вісімнадцятирічного віку, може бути призначене на строк від шести місяців до десяти років, крім випадків, передбачених пунктом 5 частини третьої цієї статті. Неповнолітні, засуджені до покарання у виді позбавлення волі, відбувають його у спеціальних виховних установах.	1. Покарання у виді позбавлення волі особам, які не досягли до вчинення кримінального правопорушення вісімнадцятирічного віку, може бути призначене на строк від шести місяців до десяти років, крім випадків, передбачених пунктом 5 частини третьої цієї статті. Неповнолітні, засуджені до покарання у виді позбавлення волі, відбувають його у спеціальних виховних установах.
2. Позбавлення волі не може бути призначене неповнолітньому, який вперше вчинив злочин невеликої тяжкості.	2. Позбавлення волі не може бути призначене неповнолітньому, який вперше вчинив менш тяжкий злочин, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років.
3. Покарання у виді позбавлення волі призначається неповнолітньому:	3. Покарання у виді позбавлення волі призначається неповнолітньому:
1) за вчинений повторно злочин невеликої тяжкості – на строк не більше одного року шести місяців;	1) за вчинений повторно менш тяжкий злочин, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років, – на строк не більше одного року шести місяців;
2) за злочин середньої тяжкості – на строк не більше чотирьох років;	2) за менш тяжкий злочин, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк понад двох років, – на строк не більше чотирьох років;
3) за тяжкий злочин – на строк не більше семи років;	3) за тяжкий злочин – на строк не більше семи років;
4) за особливо тяжкий злочин – на строк не більше десяти років;	4) за особливо тяжкий злочин – на строк не більше десяти років;
5) за особливо тяжкий злочин, поєднаний з умисним позбавленням життя людини, – на строк до п'ятнадцяти років.	5) за особливо тяжкий злочин, поєднаний з умисним позбавленням життя людини, – на строк до п'ятнадцяти років.

Стаття 103. Призначення покарання	Стаття 103. Призначення покарання
1. При призначенні покарання неповнолітньому суд, крім обставин, передбачених у статтях 65–67 цього Кодексу, враховує умови його життя та виховання, вплив дорослих, рівень розвитку та інші особливості особи неповнолітнього.	1. При призначенні покарання неповнолітньому суд, крім обставин, передбачених у статтях 65– 67 цього Кодексу, враховує умови його життя та виховання, вплив дорослих, рівень розвитку та інші особливості особи неповнолітнього.
2. При призначенні покарання неповнолітньому за сукупністю злочинів або вироків остаточне покарання у виді позбавлення волі не може перевищувати п'ятнадцяти років.	2. При призначенні покарання неповнолітньому за сукупністю кримінальних правопорушень або вироків остаточне покарання у виді позбавлення волі не може перевищувати п'ятнадцяти років.
Стаття 105. Звільнення від покарання із застосуванням примусових заходів виховного характеру	Стаття 105. Звільнення від покарання із застосуванням примусових заходів виховного характеру
1. Неповнолітній, який вчинив злочин невеликої або середньої тяжкості, може бути звільнений судом від покарання, якщо буде визнано, що внаслідок щирого розкаяння та подальшої бездоганної поведінки він на момент постановлення вироку не потребує застосування покарання.	1. Неповнолітній, який вчинив кримінальний проступок або менш тяжкий злочин , може бути звільнений судом від покарання, якщо буде визнано, що внаслідок щирого розкаяння та подальшої бездоганної поведінки він на момент постановлення вироку не потребує застосування покарання.
2. У цьому разі суд застосовує до неповнолітнього такі примусові заходи виховного характеру:	2. У цьому разі суд застосовує до неповнолітнього такі примусові заходи виховного характеру:
1) застереження;	1) застереження;
2) обмеження дозвілля і встановлення особливих вимог до поведінки неповнолітнього;	2) обмеження дозвілля і встановлення особливих вимог до поведінки неповнолітнього;
3) передача неповнолітнього під нагляд батьків чи осіб, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічного або трудового колективу за його згодою, а також окремих громадян на їхнє прохання;	3) передача неповнолітнього під нагляд батьків чи осіб, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічного або трудового колективу за його згодою, а також окремих громадян на їхнє прохання;
4) покладення на неповнолітнього, який досяг п'ятнадцятирічного віку і має майно, кошти або заробіток, обов'язку відшкодування заподіяних майнових збитків;	4) покладення на неповнолітнього, який досяг п'ятнадцятирічного віку і має майно, кошти або заробіток, обов'язку відшкодування заподіяних майнових збитків;
5) направлення неповнолітнього до спеціальної навчально-виховної установи для дітей і підлітків до його виправлення, але на строк, що не перевищує трьох років. Умови перебуван-	5) направлення неповнолітнього до спеціальної навчально-виховної установи для дітей і підлітків до його виправлення, але на строк, що не перевищує трьох років. Умови перебуван-

ня в цих установах неповнолітніх та порядок їх залишення визначаються законом.	ня в цих установах неповнолітніх та порядок їх залишення визначаються законом.
3. До неповнолітнього може бути застосовано кілька примусових заходів виховного характеру, що передбачені у частині другій цієї статті. Тривалість заходів виховного характеру, передбачених у пунктах 2 та 3 частини другої цієї статті, встановлюється судом, який їх призначає.	3. До неповнолітнього може бути застосовано кілька примусових заходів виховного характеру, що передбачені у частині другій цієї статті. Тривалість заходів виховного характеру, передбачених у пунктах 2 та 3 частини другої цієї статті, встановлюється судом, який їх призначає.
4. Суд може також визнати за необхідне призначити неповнолітньому вихователя в порядку, передбаченому законом.	4. Суд може також визнати за необхідне призначити неповнолітньому вихователя в порядку, передбаченому законом.
Стаття 106. Звільнення від кримінальної відповідальності та відбування покарання у зв'язку із закінченням строків давності	Стаття 106. Звільнення від кримінальної відповідальності та відбування покарання у зв'язку із закінченням строків давності
1. Звільнення від кримінальної відповідальності та відбування покарання у зв'язку із закінченням строків давності до осіб, які вчинили злочин у віці до вісімнадцяти років, застосовується відповідно до статей 49 та 80 цього Кодексу з урахуванням положень, передбачених цією статтею.	1. Звільнення від кримінальної відповідальності та відбування покарання у зв'язку із закінченням строків давності до осіб, які вчинили кримінальне правопорушення у віці до вісімнадцяти років, застосовується відповідно до статей 49 та 80 цього Кодексу з урахуванням положень, передбачених цією статтею.
2. Щодо осіб, зазначених у частині першій цієї статті, встановлюються такі строки давності:	2. Щодо осіб, зазначених у частині першій цієї статті, встановлюються такі строки давності:
1) два роки – у разі вчинення злочину невеликої тяжкості;	1) два роки – у разі вчинення кримінального проступку або менш тяжкого злочину, за який передбачено покарання не більш суворе, ніж позбавлення волі на строк два роки;
2) п'ять років – у разі вчинення злочину середньої тяжкості;	2) п'ять років – у разі вчинення менш тяжкого злочину, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк понад два роки;
3) сім років – у разі вчинення тяжкого злочину;	3) сім років – у разі вчинення тяжкого злочину;
4) десять років – у разі вчинення особливо тяжкого злочину.	4) десять років – у разі вчинення особливо тяжкого злочину.
3. Щодо осіб, зазначених у частині першій цієї статті, встановлюються такі строки виконання обвинувального вироку:	3. Щодо осіб, зазначених у частині першій цієї статті, встановлюються такі строки виконання обвинувального вироку:
1) два роки – у разі засудження до покарання, не пов'язаного з позбавленням волі, а також при засудженні до покарання у виді позбавлення волі за злочин невеликої тяжкості;	1) два роки – у разі засудження до покарання, не пов'язаного з позбавленням волі, а також при засудженні до покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років за менш тяжкий злочин;

2) п'ять років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі за злочин середньої тяжкості, а також при засудженні до покарання у виді позбавлення волі на строк не більше п'яти років за тяжкий злочин;	2) п'ять років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі на строк більш двох років за менш тяжкий злочин , а також при засудженні до покарання у виді позбавлення волі на строк не більше п'яти років за тяжкий злочин;
3) сім років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі на строк більше п'яти років за тяжкий злочин;	3) сім років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі на строк більше п'яти років за тяжкий злочин;
4) десять років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі за особливо тяжкий злочин.	4) десять років – у разі засудження до покарання у виді позбавлення волі за особливо тяжкий злочин.
Стаття 107. Умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання	Стаття 107. Умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання
1. До осіб, які відбувають покарання у виді позбавлення волі за злочин, вчинений у віці до вісімнадцяти років, може бути застосоване умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання незалежно від тяжкості вчиненого злочину.	1. До осіб, які відбувають покарання у виді позбавлення волі за злочин, вчинений у віці до вісімнадцяти років, може бути застосоване умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання незалежно від тяжкості вчиненого злочину.
2. Умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання може бути застосоване, якщо засуджений сумлінною поведінкою та ставленням до праці та навчання довів своє виправлення.	2. Умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання може бути застосоване, якщо засуджений сумлінною поведінкою та ставленням до праці та навчання довів своє виправлення.
3. Умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання може бути застосоване до засуджених за злочин, вчинений у віці до вісімнадцяти років, після фактичного відбуття:	3. Умовно-дostroкове звільнення від відбування покарання може бути застосоване до засуджених за злочин, вчинений у віці до вісімнадцяти років, після фактичного відбуття:
1) не менше третини призначеного строку покарання у виді позбавлення волі за злочин невеликої або середньої тяжкості і за необережний тяжкий злочин;	1) не менше третини призначеного строку покарання у виді позбавлення волі за менш тяжкий злочин і за необережний тяжкий злочин;
2) не менше половини строку покарання у виді позбавлення волі, призначеного судом за умисний тяжкий злочин чи необережний особливо тяжкий злочин, а також, якщо особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисний злочин і до погашення або зняття судимості знову вчинила у віці до вісімнадцяти років новий умисний злочин, за який вона засуджена до позбавлення волі;	2) не менше половини строку покарання у виді позбавлення волі, призначеного судом за умисний тяжкий злочин чи необережний особливо тяжкий злочин, а також, якщо особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисний злочин і до погашення або зняття судимості знову вчинила у віці до вісімнадцяти років новий умисний злочин, за який вона засуджена до позбавлення волі;

3) не менше двох третин строку покарання у виді позбавлення волі, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також, якщо особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі і була умовно-достроково звільнена від відбування покарання, але до закінчення невідбутої частини покарання та до досягнення вісімнадцятирічного віку знову вчинила умисний злочин, за який вона засуджена до позбавлення волі.	3) не менше двох третин строку покарання у виді позбавлення волі, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також, якщо особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі і була умовно-достроково звільнена від відбування покарання, але до закінчення невідбутої частини покарання та до досягнення вісімнадцятирічного віку знову вчинила умисний злочин, за який вона засуджена до позбавлення волі.
4. До неповнолітніх заміна невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням не застосовується.	4. До неповнолітніх заміна невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням не застосовується.
5. У разі вчинення особою, щодо якої застосоване умовно-дострокове звільнення від відбування покарання, протягом невідбутої частини покарання нового злочину суд призначає їй покарання за правилами, передбаченими у статтях 71 і 72 цього Кодексу.	5. У разі вчинення особою, щодо якої застосоване умовно-дострокове звільнення від відбування покарання, протягом невідбутої частини покарання нового кримінального правопорушення суд призначає їй покарання за правилами, передбаченими у статтях 71 і 72 цього Кодексу.
Стаття 108. Погашення та зняття судимості	Стаття 108. Погашення та зняття судимості
1. Погашення та зняття судимості щодо осіб, які вчинили злочин до досягнення ними вісімнадцятирічного віку, здійснюється відповідно до статей 88–91 цього Кодексу з урахуванням положень, передбачених цією статтею.	1. Погашення та зняття судимості щодо осіб, які вчинили кримінальне правопорушення до досягнення ними вісімнадцятирічного віку, здійснюється відповідно до статей 88–91 цього Кодексу з урахуванням положень, передбачених цією статтею.
2. Такими, що не мають судимості, визнаються неповнолітні:	2. Такими, що не мають судимості, визнаються неповнолітні:
1) засуджені до покарання, не пов'язаного з позбавленням волі, після виконання цього покарання;	1) засуджені до покарання, не пов'язаного з позбавленням волі, після виконання цього покарання;
2) засуджені до позбавлення волі за злочин невеликої або середньої тяжкості, якщо вони протягом одного року з дня відбуття покарання не вчинять нового злочину;	2) засуджені до позбавлення волі за менш тяжкий злочин , якщо вони протягом одного року з дня відбуття покарання не вчинять нового кримінального правопорушення ;
3) засуджені до позбавлення волі за тяжкий злочин, якщо вони протягом трьох років з дня відбуття покарання не вчинять нового злочину;	3) засуджені до позбавлення волі за тяжкий злочин, якщо вони протягом трьох років з дня відбуття покарання не вчинять нового кримінального правопорушення ;
4) засуджені до позбавлення волі за особливо тяжкий злочин, якщо вони протягом п'яти років з дня відбуття покарання не вчинять нового злочину.	4) засуджені до позбавлення волі за особливо тяжкий злочин, якщо вони протягом п'яти років з дня відбуття покарання не вчинять нового кримінального правопорушення .

<p>3. Дострокове зняття судимості допускається лише щодо особи, яка відбула покарання у виді позбавлення волі за тяжкий або особливо тяжкий злочин, вчинений у віці до вісімнадцяти років, за підставами, передбаченими в частині першій статті 91 цього Кодексу, після закінчення не менш як половини строку погашення судимості, зазначеного в частині другій цієї статті.</p>	<p>3. Дострокове зняття судимості допускається лише щодо особи, яка відбула покарання у виді позбавлення волі за тяжкий або особливо тяжкий злочин, вчинений у віці до вісімнадцяти років, за підставами, передбаченими в частині першій статті 91 цього Кодексу, після закінчення не менш як половини строку погашення судимості, зазначеного в частині другій цієї статті.</p>
<p>Розділ I ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ</p>	<p>Розділ I КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ</p>
<p>Стаття 110-2. Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України</p>	<p>Стаття 110-2. Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України</p>
<p>1. Фінансування дій, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, – карається позбавленням волі на строк від трьох до п’яти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна. 2. Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, – карається позбавленням волі на строк від п’яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або з корисливих мотивів, або за попередньою змовою групою осіб, або у великому розмірі, або якщо вони призвели до заподіяння значної майнової шкоди, –</p>	<p>1. Фінансування дій, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, – карається позбавленням волі на строк від трьох до п’яти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна. 2. Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, – карається позбавленням волі на строк від п’яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або з корисливих мотивів, або за попередньою змовою групою осіб, або у великому розмірі, або якщо вони призвели до заподіяння значної майнової шкоди, –</p>

<p>караються позбавленням волі на строк від шести до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою чи в особливо великому розмірі, або якщо вони призвели до інших тяжких наслідків, – караються позбавленням волі на строк від восьми до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.</p> <p>5. Особа, крім керівника організованої групи, звільняється від кримінальної відповідальності за дії, передбачені цією статтею, якщо вона до повідомлення їй про підозру у вчиненні нею злочину добровільно заявила про те, що сталося, органу, службова особа якого наділена законом правом повідомляти про підозру, про відповідну незаконну діяльність або іншим чином сприяла її припиненню або запобіганню злочину, який вона фінансувала або вчиненню якого сприяла, за умови, що в її діях немає складу іншого злочину.</p>	<p>караються позбавленням волі на строк від шести до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою чи в особливо великому розмірі, або якщо вони призвели до інших тяжких наслідків, – караються позбавленням волі на строк від восьми до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.</p> <p>5. Особа, крім керівника організованої групи, звільняється від кримінальної відповідальності за дії, передбачені цією статтею, якщо вона до повідомлення їй про підозру у вчиненні нею злочину добровільно заявила про те, що сталося, органу, службова особа якого наділена законом правом повідомляти про підозру, про відповідну незаконну діяльність або іншим чином сприяла її припиненню або запобіганню злочину, який вона фінансувала або вчиненню якого сприяла, за умови, що в її діях немає складу іншого кримінального правопорушення.</p>
<p>Розділ II ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ</p>	<p>Розділ II КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ</p>
<p>Стаття 115. Умисне вбивство</p>	<p>Стаття 115. Умисне вбивство</p>
<p>1. Вбивство, тобто умисне протиправне заподіяння смерті іншій людині, – карається позбавленням волі на строк від семи до п'ятнадцяти років.</p> <p>2. Умисне вбивство:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) двох або більше осіб; 2) малолітньої дитини або жінки, яка завідомо для винного перебувала у стані вагітності; 	<p>1. Вбивство, тобто умисне протиправне заподіяння смерті іншій людині, – карається позбавленням волі на строк від семи до п'ятнадцяти років.</p> <p>2. Умисне вбивство:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) двох або більше осіб; 2) малолітньої дитини або жінки, яка завідомо для винного перебувала у стані вагітності;

<p>3) заручника або викраденої людини; 4) вчинене з особливою жорстокістю; 5) вчинене способом, небезпечним для життя багатьох осіб; 6) з корисливих мотивів; 7) з хуліганських мотивів; 8) особи чи її близького родича у зв'язку з виконанням цієї особою службового або громадського обов'язку; 9) з метою приховати інший злочин або полегшити його вчинення; 10) поєднане із зґвалтуванням або насильницьким задоволенням статевої пристрасті неприродним способом; 11) вчинене на замовлення; 12) вчинене за попередньою змовою групою осіб; 13) вчинене особою, яка раніше вчинила умисне вбивство, за винятком вбивства, передбаченого статтями 116–118 цього Кодексу; 14) з мотивів расової, національної чи релігійної нетерпимості, – карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі, з конфіскацією майна у випадку, передбаченому пунктом 6 частини другої цієї статті.</p>	<p>3) заручника або викраденої людини; 4) вчинене з особливою жорстокістю; 5) вчинене способом, небезпечним для життя багатьох осіб; 6) з корисливих мотивів; 7) з хуліганських мотивів; 8) особи чи її близького родича у зв'язку з виконанням цієї особою службового або громадського обов'язку; 9) з метою приховати інше кримінальне правопорушення або полегшити його вчинення; 10) поєднане із зґвалтуванням або насильницьким задоволенням статевої пристрасті неприродним способом; 11) вчинене на замовлення; 12) вчинене за попередньою змовою групою осіб; 13) вчинене особою, яка раніше вчинила умисне вбивство, за винятком вбивства, передбаченого статтями 116–118 цього Кодексу; 14) з мотивів расової, національної чи релігійної нетерпимості, – карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі, з конфіскацією майна у випадку, передбаченому пунктом 6 частини другої цієї статті.</p>
<p>Стаття 118. Умисне вбивство при перевищенні меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця</p>	<p>Стаття 118. Умисне вбивство при перевищенні меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення</p>
<p>Умисне вбивство, вчинене при перевищенні меж необхідної оборони, а також у разі перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця, – карається виправними роботами на строк до двох років або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до двох років.</p>	<p>Умисне вбивство, вчинене при перевищенні меж необхідної оборони, а також у разі перевищення заходів, необхідних для затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, – карається виправними роботами на строк до двох років або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до двох років.</p>

<p>Стаття 124. Умисне заподіяння тяжких тілесних ушкоджень у разі перевищення меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця</p>	<p>Стаття 124. Умисне заподіяння тяжких тілесних ушкоджень у разі перевищення меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення</p>
<p>Умисне заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, вчинене у разі перевищення меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця, – карається громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p>	<p>Умисне заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, вчинене у разі перевищення меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, – карається громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p>
<p>Стаття 125. Умисне легке тілесне ушкодження</p>	<p>Стаття 125. Умисне легке тілесне ушкодження</p>
<p>1. Умисне легке тілесне ушкодження – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот годин, або виправними роботами на строк до одного року. 2. Умисне легке тілесне ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров'я або незначну втрату працездатності, – карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин або виправними роботами на строк до одного року, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p>	<p>1. Умисне легке тілесне ушкодження – карається штрафом від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот годин, або виправними роботами на строк до одного року. 2. Умисне легке тілесне ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров'я або незначну втрату працездатності, – карається штрафом від трьохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин або виправними роботами на строк до одного року, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p>
<p>Стаття 126. Побої і мордування</p>	<p>Стаття 126. Побої і мордування</p>
<p>1. Умисне завдання удару, побоїв або вчинення інших насильницьких дій, які завдали фізичного болю і не спричинили тілесних ушкоджень, –</p>	<p>1. Умисне завдання удару, побоїв або вчинення інших насильницьких дій, які завдали фізичного болю і не спричинили тілесних ушкоджень, –</p>

<p>карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот годин, або виправними роботами на строк до одного року.</p> <p>2. Ті самі діяння, що мають характер мордування, вчинені групою осіб, або з метою залякування потерпілого чи його близьких, або з мотивів расової, національної чи релігійної нетерпимості, –</p> <p>караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>карається штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот годин, або виправними роботами на строк до одного року.</p> <p>2. Ті самі діяння, що мають характер мордування, вчинені групою осіб, або з метою залякування потерпілого чи його близьких, або з мотивів расової, національної чи релігійної нетерпимості, –</p> <p>караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p>
<p>Стаття 132. Розголошення відомостей про проведення медичного огляду на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби</p>	<p>Стаття 132. Розголошення відомостей про проведення медичного огляду на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби</p>
<p>Розголошення службовою особою лікувального закладу, допоміжним працівником, який самочинно здобув інформацію, або медичним працівником відомостей про проведення медичного огляду особи на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби, що є небезпечною для життя людини, або захворювання на синдром набутого імунодефіциту (СНІД) та його результатів, що стали їм відомі у зв'язку з виконанням службових або професійних обов'язків, –</p> <p>карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без тако-</p>	<p>Розголошення службовою особою лікувального закладу, допоміжним працівником, який самочинно здобув інформацію, або медичним працівником відомостей про проведення медичного огляду особи на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби, що є небезпечною для життя людини, або захворювання на синдром набутого імунодефіциту (СНІД) та його результатів, що стали їм відомі у зв'язку з виконанням службових або професійних обов'язків, –</p> <p>карається штрафом від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без тако-</p>

<p>Стаття 134. Незаконне проведення абортів</p>	<p>Стаття 134. Незаконне проведення абортів</p>
<p>1. Проведення абортів особою, яка не має спеціальної медичної освіти, – карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Незаконне проведення абортів, якщо воно спричинило тривалий розлад здоров'я, безплідність або смерть потерпілої, – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>1. Проведення абортів особою, яка не має спеціальної медичної освіти, – карається штрафом від двохсот до чотирьохсот мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Незаконне проведення абортів, якщо воно спричинило тривалий розлад здоров'я, безплідність або смерть потерпілої, – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>
<p>Стаття 136. Ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані</p>	<p>Стаття 136. Ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані</p>
<p>1. Ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, при можливості надати таку допомогу або повідомлення про такий стан особи належним установам чи особам, якщо це спричинило тяжкі тілесні ушкодження, – караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців.</p> <p>2. Ненадання допомоги малолітньому, який завідомо перебуває в небезпечному для життя стані, при можливості надати таку допомогу або повідомлення про такий стан дитини належним установам чи особам – караються штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї</p>	<p>1. Ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, при можливості надати таку допомогу або повідомлення про такий стан особи належним установам чи особам, якщо це спричинило тяжкі тілесні ушкодження, – караються штрафом від чотирьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців.</p> <p>2. Ненадання допомоги малолітньому, який завідомо перебуває в небезпечному для життя стані, при можливості надати таку допомогу або повідомлення про такий стан дитини належним установам чи особам – караються штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>

<p>статті, якщо вони спричинили смерть потерпілого, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p>	<p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили смерть потерпілого, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p>
<p>Стаття 137. Неналежне виконання обов'язків щодо охорони життя та здоров'я дітей</p>	<p>Стаття 137. Неналежне виконання обов'язків щодо охорони життя та здоров'я дітей</p>
<p>1. Невиконання або неналежне виконання професійних чи службових обов'язків щодо охорони життя та здоров'я неповнолітніх внаслідок недбалого або несумлінного до них ставлення, якщо це спричинило істотну шкоду здоров'ю потерпілого, – карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили смерть неповнолітнього або інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>1. Невиконання або неналежне виконання професійних чи службових обов'язків щодо охорони життя та здоров'я неповнолітніх внаслідок недбалого або несумлінного до них ставлення, якщо це спричинило істотну шкоду здоров'ю потерпілого, – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили смерть неповнолітнього або інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>
<p>Стаття 139. Ненадання допомоги хворому медичним працівником</p>	<p>Стаття 139. Ненадання допомоги хворому медичним працівником</p>
<p>1. Ненадання без поважних причин допомоги хворому медичним працівником, який зобов'язаний, згідно з установленими правилами, надати таку допомогу, якщо йому завідомо відомо, що це може мати тяжкі наслідки для хворого, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох ро-</p>	<p>1. Ненадання без поважних причин допомоги хворому медичним працівником, який зобов'язаний, згідно з установленими правилами, надати таку допомогу, якщо йому завідомо відомо, що це може мати тяжкі наслідки для хворого, – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або громадськими роботами на строк до двохсот годин, або виправни-</p>

<p>ків або громадськими роботами на строк до двохсот годин, або виправними роботами на строк до двох років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило смерть хворого або інші тяжкі наслідки, – карається обмеженням волі на строк до чотирьох років або позбавленням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>ми роботами на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило смерть хворого або інші тяжкі наслідки, – карається обмеженням волі на строк до чотирьох років або позбавленням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>
<p>Стаття 142. Незаконне проведення дослідів над людиною</p>	<p>Стаття 142. Незаконне проведення дослідів над людиною</p>
<p>1. Незаконне проведення медико-біологічних, психологічних або інших дослідів над людиною, якщо це створювало небезпеку для її життя чи здоров'я, – карається штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього, двох або більше осіб, шляхом примушування або обману, а так само якщо вони спричинили тривалий розлад здоров'я потерпілого, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>1. Незаконне проведення медико-біологічних, психологічних або інших дослідів над людиною, якщо це створювало небезпеку для її життя чи здоров'я, – карається штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього, двох або більше осіб, шляхом примушування або обману, а так само якщо вони спричинили тривалий розлад здоров'я потерпілого, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 143. Порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини</p>	<p>Стаття 143. Порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини</p>
<p>1. Порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мініму-</p>	<p>1. Порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини – карається штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподат-</p>

<p>мів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Вилучення у людини шляхом примушування або обману її органів або тканин з метою їх трансплантації – карається обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, вчинені щодо особи, яка перебувала в безпорадному стані або в матеріальній чи іншій залежності від винного, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>4. Незаконна торгівля органами або тканинами людини – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>5. Дії, передбачені частинами другою, третьою чи четвертою цієї статті, вчинені за попередньою змовою групою осіб, або участь у транснаціональних організаціях, які займаються такою діяльністю, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади і займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>ковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Вилучення у людини шляхом примушування або обману її органів або тканин з метою їх трансплантації – карається обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, вчинені щодо особи, яка перебувала в безпорадному стані або в матеріальній чи іншій залежності від винного, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>4. Незаконна торгівля органами або тканинами людини – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>5. Дії, передбачені частинами другою, третьою чи четвертою цієї статті, вчинені за попередньою змовою групою осіб, або участь у транснаціональних організаціях, які займаються такою діяльністю, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади і займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 144. Насильницьке донорство</p>	<p>Стаття 144. Насильницьке донорство</p>
<p>1. Насильницьке або шляхом обману вилучення крові у людини з метою використання її як донора – карається позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або ви-</p>	<p>1. Насильницьке або шляхом обману вилучення крові у людини з метою використання її як донора – карається позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або ви-</p>

<p>правними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до двох років, з штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян чи без такого.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього або особи, яка перебувала в безпорадному стані чи в матеріальній залежності від винного, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою і другою цієї статті, вчинені за попередньою змовою групою осіб або з метою продажу, – караються позбавленням волі на строк до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>правними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до двох років, зі штрафом до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян чи без такого.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього або особи, яка перебувала в безпорадному стані чи в матеріальній залежності від винного, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою і другою цієї статті, вчинені за попередньою змовою групою осіб або з метою продажу, – караються позбавленням волі на строк до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 145. Незаконне розголошення лікарської таємниці</p>	<p>Стаття 145. Незаконне розголошення лікарської таємниці</p>
<p>Умисне розголошення лікарської таємниці особою, якій вона стала відома у зв'язку з виконанням професійних чи службових обов'язків, якщо таке діяння спричинило тяжкі наслідки, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, або виправними роботами на строк до двох років.</p>	<p>Умисне розголошення лікарської таємниці особою, якій вона стала відома у зв'язку з виконанням професійних чи службових обов'язків, якщо таке діяння спричинило тяжкі наслідки, – карається штрафом до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років.</p>
<p>Розділ III ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВОЛІ, ЧЕСТІ ТА ГІДНОСТІ ОСОБИ</p>	<p>Розділ III КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ВОЛІ, ЧЕСТІ ТА ГІДНОСТІ ОСОБИ</p>
<p>Стаття 149. Торгівля людьми або інша незаконна угода щодо людини</p>	<p>Стаття 149. Торгівля людьми або інша незаконна угода щодо людини</p>
<p>1. Торгівля людьми або здійснення іншої незаконної угоди, об'єктом якої є людина, а так само вербування, переміщення,</p>	<p>1. Торгівля людьми або здійснення іншої незаконної угоди, об'єктом якої є людина, а так само вербування, переміщення,</p>

переховування, передача або одержання людини, вчинені з метою експлуатації, з використанням обману, шантажу чи уразливого стану особи, –

караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.

2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього або щодо кількох осіб, або повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або службовою особою з використанням службового становища, або особою, від якої потерпілий був у матеріальній чи іншій залежності, або поєднані з насильством, яке не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого чи його близьких, або з погрозою застосування такого насильства, –

караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з конфіскацією майна або без такої.

3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені щодо малолітнього, або організованою групою, або поєднані з насильством, небезпечним для життя або здоров'я потерпілого чи його близьких, або з погрозою застосування такого насильства, або якщо вони спричинили тяжкі наслідки, –

караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна або без такої.

Примітка. 1. Під експлуатацією людини в цій статті слід розуміти всі форми сексуальної експлуатації, використання в порнобізнесі, примусову працю або примусове надання послуг, рабство або звичаї, подібні до рабства, підневільний стан, залучення в боргову кабалу, вилучення органів, проведення дослідів над людиною без її згоди, усиновлення (удочеріння) з метою наживи, примусову вагітність, втягнення у злочинну діяльність, використання у збройних конфліктах тощо.

2. У статтях 149 та 303 цього Кодексу під уразливим станом особи слід розуміти зумовлений фізичними чи психічними властивостями або зовнішніми обставинами стан особи, який позба-

переховування, передача або одержання людини, вчинені з метою експлуатації, з використанням обману, шантажу чи уразливого стану особи, –

караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.

2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього або щодо кількох осіб, або повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або службовою особою з використанням службового становища, або особою, від якої потерпілий був у матеріальній чи іншій залежності, або поєднані з насильством, яке не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого чи його близьких, або з погрозою застосування такого насильства, –

караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з конфіскацією майна або без такої.

3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені щодо малолітнього, або організованою групою, або поєднані з насильством, небезпечним для життя або здоров'я потерпілого чи його близьких, або з погрозою застосування такого насильства, або якщо вони спричинили тяжкі наслідки, –

караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна або без такої.

Примітка. 1. Під експлуатацією людини в цій статті слід розуміти всі форми сексуальної експлуатації, використання в порнобізнесі, примусову працю або примусове надання послуг, рабство або звичаї, подібні до рабства, підневільний стан, залучення в боргову кабалу, вилучення органів, проведення дослідів над людиною без її згоди, усиновлення (удочеріння) з метою наживи, примусову вагітність, **втягнення у вчинення кримінального правопорушення**, використання у збройних конфліктах тощо.

2. У статтях 149 та 303 цього Кодексу під уразливим станом особи слід розуміти зумовлений фізичними чи психічними влас-

<p>вляє або обмежує її здатність усвідомлювати свої дії (бездіяльність) або керувати ними, приймати за своєю волею самостійні рішення, чинити опір насильницьким чи іншим незаконним діям, збіг тяжких особистих, сімейних або інших обставин.</p> <p>3. Відповідальність за вербування, переміщення, переховування, передачу або одержання малолітнього чи неповнолітнього за цією статтею має наставати незалежно від того, чи вчинені такі дії з використанням обману, шантажу чи уразливого стану зазначених осіб або із застосуванням чи погрозою застосування насильства, використання службового становища, або особою, від якої потерпілий був у матеріальній чи іншій залежності.</p>	<p>тивостями або зовнішніми обставинами стан особи, який позбавляє або обмежує її здатність усвідомлювати свої дії (бездіяльність) або керувати ними, приймати за своєю волею самостійні рішення, чинити опір насильницьким чи іншим незаконним діям, збіг тяжких особистих, сімейних або інших обставин.</p> <p>3. Відповідальність за вербування, переміщення, переховування, передачу або одержання малолітнього чи неповнолітнього за цією статтею має наставати незалежно від того, чи вчинені такі дії з використанням обману, шантажу чи уразливого стану зазначених осіб або із застосуванням чи погрозою застосування насильства, використання службового становища, або особою, від якої потерпілий був у матеріальній чи іншій залежності.</p>
<p>Стаття 150. Експлуатація дітей</p>	<p>Стаття 150. Експлуатація дітей</p>
<p>1. Експлуатація дитини, яка не досягла віку, з якого законодавством дозволяється працевлаштування, шляхом використання її праці – карається арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені щодо кількох дітей або якщо вони спричинили істотну шкоду для здоров'я, фізичного розвитку або освітнього рівня дитини, або поєднані з використанням дитячої праці в шкідливому виробництві, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>1. Експлуатація дитини, яка не досягла віку, з якого законодавством дозволяється працевлаштування, шляхом використання її праці – карається громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені щодо кількох дітей або якщо вони спричинили істотну шкоду для здоров'я, фізичного розвитку або освітнього рівня дитини, або поєднані з використанням дитячої праці в шкідливому виробництві, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>

	<p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 150-1. Використання малолітньої дитини для заняття жебрацтвом</p>	<p>Стаття 150-1. Використання малолітньої дитини для заняття жебрацтвом</p>
<p>1. Використання батьками або особами, які їх замінюють, малолітньої дитини для заняття жебрацтвом (систематичного випрошування грошей, речей, інших матеріальних цінностей у сторонніх осіб) – карається обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені щодо чужої малолітньої дитини або пов'язані із застосуванням насильства чи погрозою його застосування, а так само вчинені повторно або особою, яка раніше скоїла один із злочинів, передбачених статтями 150, 303, 304 цього Кодексу, або за попередньою змовою групою осіб, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою, а також якщо внаслідок таких дій дитині спричинені середньої тяжкості чи тяжкі тілесні ушкодження, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>	<p>1. Використання батьками або особами, які їх замінюють, малолітньої дитини для заняття жебрацтвом (систематичного випрошування грошей, речей, інших матеріальних цінностей у сторонніх осіб) – карається обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк, зі штрафом від п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені щодо чужої малолітньої дитини або пов'язані із застосуванням насильства чи погрозою його застосування, а так само вчинені повторно або особою, яка раніше скоїла одне з кримінальних правопорушень, передбачених статтями 150, 303, 304 цього Кодексу, або за попередньою змовою групою осіб, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до восьми років, зі штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою, а також якщо внаслідок таких дій дитині спричинені середньої тяжкості чи тяжкі тілесні ушкодження, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти ро-</p>

	ків зі штрафом від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
Розділ IV ЗЛОЧИНИ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ ОСОБИ	Розділ IV КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ ОСОБИ
Стаття 152. Зґвалтування	Стаття 152. Зґвалтування
<p>1. Зґвалтування, тобто статеві зносини із застосуванням фізичного насильства, погрози його застосування або з використанням безпорадного стану потерпілої особи, – карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p> <p>2. Зґвалтування, вчинене повторно або особою, яка раніше вчинила будь-який із злочинів, передбачених статтями 153–155 цього кодексу, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p> <p>3. Зґвалтування, вчинене групою осіб, або зґвалтування неповнолітньої чи неповнолітнього – карається позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років.</p> <p>4. Зґвалтування, що спричинило особливо тяжкі наслідки, а також зґвалтування малолітньої чи малолітнього – карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років.</p>	<p>1. Зґвалтування, тобто статеві зносини із застосуванням фізичного насильства, погрози його застосування або з використанням безпорадного стану потерпілої особи, – карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p> <p>2. Зґвалтування, вчинене повторно або особою, яка раніше вчинила будь-яке із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 153–155 цього Кодексу, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p> <p>3. Зґвалтування, вчинене групою осіб, або зґвалтування неповнолітньої чи неповнолітнього – карається позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років.</p> <p>4. Зґвалтування, що спричинило особливо тяжкі наслідки, а також зґвалтування малолітньої чи малолітнього – карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років.</p>
Стаття 153. Насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом	Стаття 153. Насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом
<p>1. Задоволення статевої пристрасті неприродним способом із застосуванням фізичного насильства, погрози його застосування або з використанням безпорадного стану потерпілої особи – карається позбавленням волі на строк до п'яти років.</p> <p>2. Те саме діяння, вчинене повторно або групою осіб, або особою, яка раніше вчинила будь-який із злочинів, передбачених</p>	<p>1. Задоволення статевої пристрасті неприродним способом із застосуванням фізичного насильства, погрози його застосування або з використанням безпорадного стану потерпілої особи – карається позбавленням волі на строк до п'яти років.</p> <p>2. Те саме діяння, вчинене повторно або групою осіб, або особою, яка раніше вчинила будь-яке із кримінальних право-</p>

<p>статтями 152 або 154 цього Кодексу, а також вчинене щодо неповнолітньої чи неповнолітнього, – карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p> <p>3. Те саме діяння, вчинене щодо малолітньої чи малолітнього, або якщо воно спричинило особливо тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років.</p>	<p>порушень, передбачених статтями 152 або 154 цього Кодексу, а також вчинене щодо неповнолітньої чи неповнолітнього, – карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p> <p>3. Те саме діяння, вчинене щодо малолітньої чи малолітнього, або якщо воно спричинило особливо тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років.</p>
<p>Стаття 154. Примушування до вступу в статевий зв'язок</p>	<p>Стаття 154. Примушування до вступу в статевий зв'язок</p>
<p>1. Примушування жінки чи чоловіка до вступу в статевий зв'язок природним або неприродним способом особою, від якої жінка чи чоловік матеріально або службово залежні, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p> <p>2. Ті самі дії, поєднані з погрозою знищення, пошкодження або вилучення майна потерпілої (потерпілого) чи її (його) близьких родичів або розголошення відомостей, що ганьблять її (його) чи близьких родичів, – караються арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>	<p>1. Примушування жінки чи чоловіка до вступу в статевий зв'язок природним або неприродним способом особою, від якої жінка чи чоловік матеріально або службово залежні, – карається штрафом до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p> <p>2. Ті самі дії, поєднані з погрозою знищення, пошкодження або вилучення майна потерпілої (потерпілого) чи її (його) близьких родичів або розголошення відомостей, що ганьблять її (його) чи близьких родичів, – караються арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>
<p>Розділ V ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВИБОРЧИХ, ТРУДОВИХ ТА ІНШИХ ОСОБИСТИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА</p>	<p>Розділ V КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ВИБОРЧИХ, ТРУДОВИХ ТА ІНШИХ ОСОБИСТИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА</p>
<p>Стаття 159-1. Порушення порядку фінансування політичної партії, передвиборної агітації, агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму</p>	<p>Стаття 159-1. Порушення порядку фінансування політичної партії, передвиборної агітації, агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму</p>
<p>1. Подання завідомо недостовірних відомостей у звіті партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру або у фінансовому звіті про надходження та використання коштів виборчого фонду партії, місцевої організації партії, кандидата на виборах –</p>	<p>1. Подання завідомо недостовірних відомостей у звіті партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру або у фінансовому звіті про надходження та використання коштів виборчого фонду партії, місцевої організації партії, кандидата на виборах –</p>

карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Умисне здійснення внеску на підтримку політичної партії особою, яка не має на те права, або від імені юридичної особи, яка не має на те права, умисне здійснення внеску на користь політичної партії фізичною особою або від імені юридичної особи у великому розмірі, умисне надання фінансової (матеріальної) підтримки для здійснення передвиборної агітації, агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму фізичною особою або від імені юридичної особи у великому розмірі чи особою, яка не має на те права, або від імені юридичної особи, яка не має на те права, а так само умисне отримання внеску на користь партії від особи, яка не має права здійснювати такий внесок, або у великому розмірі, умисне отримання у великому розмірі фінансової (матеріальної) підтримки у здійсненні передвиборної агітації, агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму, умисне отримання такої фінансової (матеріальної) підтримки від особи, яка не має права надавати таку фінансову (матеріальну) підтримку, –

караються штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно, –

караються штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займа-

карається штрафом **від однієї тисячі до чотирьох тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Умисне здійснення внеску на підтримку політичної партії особою, яка не має на те права, або від імені юридичної особи, яка не має на те права, умисне здійснення внеску на користь політичної партії фізичною особою або від імені юридичної особи у великому розмірі, умисне надання фінансової (матеріальної) підтримки для здійснення передвиборної агітації, агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму фізичною особою або від імені юридичної особи у великому розмірі чи особою, яка не має на те права, або від імені юридичної особи, яка не має на те права, а так само умисне отримання внеску на користь партії від особи, яка не має права здійснювати такий внесок, або у великому розмірі, умисне отримання у великому розмірі фінансової (матеріальної) підтримки у здійсненні передвиборної агітації, агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму, умисне отримання такої фінансової (матеріальної) підтримки від особи, яка не має права надавати таку фінансову (матеріальну) підтримку, –

караються штрафом **від однієї тисячі до чотирьох тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно, –

караються штрафом **від п'яти тисяч до десяти тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або

<p>тися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>4. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, вчинені за попередньою змовою групою осіб, організованою групою або поєднані з вимаганням внеску чи фінансової (матеріальної) підтримки у здійсненні передвиборної агітації, агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму, – караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. Великим розміром у цій статті визнається розмір суми грошових коштів, вартість майна, пільг, послуг, позик, переваг, нематеріальних активів, будь-яких інших вигод нематеріального чи негрошового характеру, що у два чи більше разів перевищує встановлений законом максимальний розмір внеску на підтримку політичної партії чи максимальний розмір фінансової (матеріальної) підтримки на здійснення передвиборної агітації або агітації з референдуму.</p>	<p>займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>4. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, вчинені за попередньою змовою групою осіб, організованою групою або поєднані з вимаганням внеску чи фінансової (матеріальної) підтримки у здійсненні передвиборної агітації, агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму, – караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Примітка. Великим розміром у цій статті визнається розмір суми грошових коштів, вартість майна, пільг, послуг, позик, переваг, нематеріальних активів, будь-яких інших вигод нематеріального чи негрошового характеру, що у два чи більше разів перевищує встановлений законом максимальний розмір внеску на підтримку політичної партії чи максимальний розмір фінансової (матеріальної) підтримки на здійснення передвиборної агітації або агітації з референдуму.</p>
<p>Стаття 160. Підкуп виборця, учасника референдуму</p>	<p>Стаття 160. Підкуп виборця, учасника референдуму</p>
<p>1. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання виборцем, учасником референдуму для себе чи третьої особи неправомірної вигоди за вчинення чи невчинення будь-яких дій, пов'язаних з безпосередньою реалізацією ним свого виборчого права або права голосу (відмова від участі в голосуванні, голосування на виборчій дільниці (дільниці референдуму) більше одного разу, голосування за окремого кандидата на виборах або відмова від такого голосування, передання виборчого бюлетеня (бюлетеня для голосування на референдумі) іншій особі), незалежно від фактичного волевиявлення особи та результатів голосування – караються штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних</p>	<p>1. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання виборцем, учасником референдуму для себе чи третьої особи неправомірної вигоди за вчинення чи невчинення будь-яких дій, пов'язаних з безпосередньою реалізацією ним свого виборчого права або права голосу (відмова від участі в голосуванні, голосування на виборчій дільниці (дільниці референдуму) більше одного разу, голосування за окремого кандидата на виборах або відмова від такого голосування, передання виборчого бюлетеня (бюлетеня для голосування на референдумі) іншій особі), незалежно від фактичного волевиявлення особи та результатів голосування – караються штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних</p>

мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк.

2. Пропозиція, обіцянка або надання виборцю чи учаснику референдуму неправомірної вигоди за вчинення або невчинення будь-яких дій, пов'язаних з безпосередньою реалізацією ним свого виборчого права чи права на участь у референдумі (відмова від участі в голосуванні, голосування на виборчій дільниці (дільниці референдуму) більше одного разу, голосування за окремого кандидата на виборах, кандидатів від політичної партії, місцевої організації політичної партії або відмова від такого голосування, передача виборчого бюлетеня іншій особі), –

караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.

3. Здійснення передвиборної агітації (агітації референдуму) шляхом надання підприємствам, установам, організаціям неправомірної вигоди або надання безоплатно товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення найменування, символіки, прапора політичної партії, вартість яких не перевищує розміру, встановленого законодавством), робіт, послуг – карається обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років або позбавленням волі на той самий строк з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.

4. Дії, передбачені частиною другою або третьою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб або членом виборчої комісії чи комісії з референдуму, членом ініціативної групи референдуму, кандидатом або його довіреною особою на виборах, представником політичної партії чи місцевої організації політичної партії у виборчій комісії чи комісії з референдуму, уповноваженою особою політичної

мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк.

2. Пропозиція, обіцянка або надання виборцю чи учаснику референдуму неправомірної вигоди за вчинення або невчинення будь-яких дій, пов'язаних з безпосередньою реалізацією ним свого виборчого права чи права на участь у референдумі (відмова від участі в голосуванні, голосування на виборчій дільниці (дільниці референдуму) більше одного разу, голосування за окремого кандидата на виборах, кандидатів від політичної партії, місцевої організації політичної партії або відмова від такого голосування, передача виборчого бюлетеня іншій особі), –

караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років **та зі штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.**

3. Здійснення передвиборної агітації (агітації референдуму) шляхом надання підприємствам, установам, організаціям неправомірної вигоди або надання безоплатно товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення найменування, символіки, прапора політичної партії, вартість яких не перевищує розміру, встановленого законодавством), робіт, послуг – карається обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років або позбавленням волі на той самий строк з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.

4. Дії, передбачені частиною другою або третьою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб або членом виборчої комісії чи комісії з референдуму, членом ініціативної групи референдуму, кандидатом або його довіреною особою на виборах, представником політичної партії чи місцевої організації політичної партії у виборчій комісії чи

<p>партії чи місцевої організації політичної партії, офіційним спостерігачем на виборах або референдумі, – караються позбавленням волі на строк від п’яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.</p> <p>Примітка. У цій статті під неправомірною вигодою слід розуміти кошти чи інше майно, переваги, пільги, послуги або нематеріальні активи, вартість яких перевищує три відсотки розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, які пропонують, обіцяють, надають чи одержують без законних на те підстав.</p>	<p>комісії з референдуму, уповноваженою особою політичної партії чи місцевої організації політичної партії, офіційним спостерігачем на виборах або референдумі, – караються позбавленням волі на строк від п’яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років та зі штрафом від п’яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Примітка. У цій статті під неправомірною вигодою слід розуміти кошти чи інше майно, переваги, пільги, послуги або нематеріальні активи, вартість яких перевищує три відсотки розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, які пропонують, обіцяють, надають чи одержують без законних на те підстав.</p>
<p>Стаття 161. Порушення рівноправності громадян залежно від їх расової, національної належності, релігійних переконань, інвалідності та за іншими ознаками</p>	<p>Стаття 161. Порушення рівноправності громадян залежно від їх расової, національної належності, релігійних переконань, інвалідності та за іншими ознаками</p>
<p>1. Умисні дії, спрямовані на розпалювання національної, расової чи релігійної ворожнечі та ненависті, на приниження національної честі та гідності, або образа почуттів громадян у зв’язку з їхніми релігійними переконаннями, а також пряме чи непряме обмеження прав або встановлення прямих чи непрямих привілеїв громадян за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, інвалідності, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками – караються штрафом від двохсот до п’ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п’яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Ті самі дії, поєднані з насильством, обманом чи погрозами, а також вчинені службовою особою, –</p>	<p>1. Умисні дії, спрямовані на розпалювання національної, расової чи релігійної ворожнечі та ненависті, на приниження національної честі та гідності, або образа почуттів громадян у зв’язку з їхніми релігійними переконаннями, а також пряме чи непряме обмеження прав або встановлення прямих чи непрямих привілеїв громадян за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, інвалідності, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками – караються штрафом від п’ятисот до трьох тисяч п’ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п’яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Ті самі дії, поєднані з насильством, обманом чи погрозами, а також вчинені службовою особою, –</p>

<p>караються штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, які були вчинені організованою групою осіб або спричинили тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p>	<p>караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, які були вчинені організованою групою осіб або спричинили тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p>
<p>Стаття 162. Порухнення недоторканності житла</p>	<p>Стаття 162. Порухнення недоторканності житла</p>
<p>1. Незаконне проникнення до житла чи до іншого володіння особи, незаконне проведення в них огляду чи обшуку, а так само незаконне виселення чи інші дії, що порушують недоторканність житла громадян, – караються штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені службовою особою або із застосуванням насильства чи з погрозою його застосування, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p>	<p>1. Незаконне проникнення до житла чи до іншого володіння особи, незаконне проведення в них огляду чи обшуку, а так само незаконне виселення чи інші дії, що порушують недоторканність житла громадян, – караються штрафом від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені службовою особою або із застосуванням насильства чи з погрозою його застосування, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p>
<p>Стаття 163. Порухнення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної чи іншої кореспонденції, що передаються засобами зв'язку або через комп'ютер</p>	<p>Стаття 163. Порухнення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної чи іншої кореспонденції, що передаються засобами зв'язку або через комп'ютер</p>
<p>1. Порухнення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної чи іншої кореспонденції, що передаються засобами зв'язку або через комп'ютер, – караються штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або щодо державних чи громадських діячів, журналіста, або вчинені службовою особою,</p>	<p>1. Порухнення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної чи іншої кореспонденції, що передаються засобами зв'язку або через комп'ютер, – караються штрафом від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або щодо державних чи громадських діячів, журналіста, або вчинені службовою особою,</p>

<p>або з використанням спеціальних засобів, призначених для негласного зняття інформації, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p>	<p>або з використанням спеціальних засобів, призначених для негласного зняття інформації, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p>
<p>Стаття 164. Ухилення від сплати аліментів на утримання дітей</p> <p>1. Злісне ухилення від сплати встановлених рішенням суду коштів на утримання дітей (аліментів), а також злісне ухилення батьків від утримання неповнолітніх або непрацездатних дітей, що перебувають на їх утриманні, – карається громадськими роботами на строк від вісімдесяти до ста двадцяти годин або арештом на строк до трьох місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Те саме діяння, вчинене особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, – карається громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк від двох до трьох років.</p> <p>Примітка. У статтях 164 і 165 цього Кодексу під злісним ухиленням від сплати коштів на утримання дітей (аліментів) або на утримання непрацездатних батьків слід розуміти будь-які діяння боржника, спрямовані на невиконання рішення суду (приховування доходів, зміну місця проживання чи місця роботи без повідомлення державного виконавця, приватного виконавця тощо), які призвели до виникнення заборгованості із сплати таких коштів у розмірі, що сукупно складають суму виплат за три місяці відповідних платежів.</p>	<p>Стаття 164. Ухилення від сплати аліментів на утримання дітей</p> <p>1. Злісне ухилення від сплати встановлених рішенням суду коштів на утримання дітей (аліментів), а також злісне ухилення батьків від утримання неповнолітніх або непрацездатних дітей, що перебувають на їх утриманні, – карається громадськими роботами на строк від вісімдесяти до ста двадцяти годин або арештом на строк до трьох місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Те саме діяння, вчинене повторно, – карається громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк від двох до трьох років.</p> <p>Примітка. У статтях 164 і 165 цього Кодексу під злісним ухиленням від сплати коштів на утримання дітей (аліментів) або на утримання непрацездатних батьків слід розуміти будь-які діяння боржника, спрямовані на невиконання рішення суду (приховування доходів, зміну місця проживання чи місця роботи без повідомлення державного виконавця, приватного виконавця тощо), які призвели до виникнення заборгованості із сплати таких коштів у розмірі, що сукупно складають суму виплат за три місяці відповідних платежів.</p>
<p>Стаття 165. Ухилення від сплати коштів на утримання непрацездатних батьків</p>	<p>Стаття 165. Ухилення від сплати коштів на утримання непрацездатних батьків</p>
<p>1. Злісне ухилення від сплати встановлених рішенням суду коштів на утримання непрацездатних батьків – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на</p>	<p>1. Злісне ухилення від сплати встановлених рішенням суду коштів на утримання непрацездатних батьків – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на</p>

<p>строк від вісімдесяти до ста двадцяти годин або виправними роботами на строк до одного року, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Те саме діяння, вчинене особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, – карається громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк від двох до трьох років.</p>	<p>строк від вісімдесяти до ста двадцяти годин або виправними роботами на строк до одного року, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Те саме діяння, вчинене повторно, – карається громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк від двох до трьох років.</p>
<p>Стаття 167. Зловживання опікунськими правами</p>	<p>Стаття 167. Зловживання опікунськими правами</p>
<p>Використання опіки чи піклування з корисливою метою на шкоду підопічному (зайняття житлової площі, використання майна тощо) – карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>Використання опіки чи піклування з корисливою метою на шкоду підопічному (зайняття житлової площі, використання майна тощо) – карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>
<p>Стаття 168. Розголошення таємниці усиновлення (удочеріння)</p> <p>1. Розголошення таємниці усиновлення (удочеріння) всупереч волі усиновителя (удочерителя) – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років.</p> <p>2. Те саме діяння, вчинене службовою особою або працівником медичного закладу, яким відомості про усиновлення (удочеріння) стали відомі по службі чи по роботі, або якщо воно спричинило тяжкі наслідки, – карається штрафом до двохсот неоподатковуваних п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>Стаття 168. Розголошення таємниці усиновлення (удочеріння)</p> <p>1. Розголошення таємниці усиновлення (удочеріння) всупереч волі усиновителя (удочерителя) – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років.</p> <p>2. Те саме діяння, вчинене службовою особою або працівником медичного закладу, яким відомості про усиновлення (удочеріння) стали відомі по службі чи по роботі, або якщо воно спричинило тяжкі наслідки, – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>

<p>Стаття 171. Перешкоджання законній професійній діяльності журналістів</p>	<p>Стаття 171. Перешкоджання законній професійній діяльності журналістів</p>
<p>1. Незаконне вилучення зібраних, опрацьованих, підготовлених журналістом матеріалів і технічних засобів, якими він користується у зв'язку із своєю професійною діяльністю, незаконна відмова у доступі журналіста до інформації, незаконна заборона висвітлення окремих тем, показу окремих осіб, критики суб'єкта владних повноважень, а так само будь-яке інше умисне перешкоджання здійсненню журналістом законної професійної діяльності – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Вплив у будь-якій формі на журналіста з метою перешкоджання виконанню ним професійних обов'язків або переслідування журналіста у зв'язку з його законною професійною діяльністю – караються штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, якщо вони були вчинені службовою особою з використанням свого службового становища або за попередньою змовою групою осіб, – караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>1. Незаконне вилучення зібраних, опрацьованих, підготовлених журналістом матеріалів і технічних засобів, якими він користується у зв'язку із своєю професійною діяльністю, незаконна відмова у доступі журналіста до інформації, незаконна заборона висвітлення окремих тем, показу окремих осіб, критики суб'єкта владних повноважень, а так само будь-яке інше умисне перешкоджання здійсненню журналістом законної професійної діяльності – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Вплив у будь-якій формі на журналіста з метою перешкоджання виконанню ним професійних обов'язків або переслідування журналіста у зв'язку з його законною професійною діяльністю – караються штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, якщо вони були вчинені службовою особою з використанням свого службового становища або за попередньою змовою групою осіб, – караються штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>

<p>Стаття 172. Грубе порушення законодавства про працю</p> <p>1. Незаконне звільнення працівника з роботи з особистих мотивів чи у зв'язку з повідомленням ним про порушення вимог Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» іншою особою, а також інше грубе порушення законодавства про працю – караються штрафом від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, або виправними роботами на строк до двох років.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони вчинені повторно, або щодо неповнолітнього, вагітної жінки, самотнього батька, матері або особи, яка їх замінює і виховує дитину віком до 14 років або дитину-інваліда, – караються штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.</p>	<p>Стаття 172. Грубе порушення законодавства про працю</p> <p>1. Незаконне звільнення працівника з роботи з особистих мотивів чи у зв'язку з повідомленням ним про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції» іншою особою, а також інше грубе порушення законодавства про працю – караються штрафом від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, або виправними роботами на строк до двох років.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони вчинені повторно, або щодо неповнолітнього, вагітної жінки, самотнього батька, матері або особи, яка їх замінює і виховує дитину віком до 14 років або дитину-інваліда, – караються штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.</p>
<p>Стаття 173. Грубе порушення угоди про працю</p> <p>1. Грубе порушення угоди про працю службовою особою підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, а також окремим громадянином або уповноваженою ними особою шляхом обману чи зловживання довірою або примусом до виконання роботи, не обумовленої угодою, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені стосовно громадянина, з яким укладена угода щодо його роботи за межами України, –</p>	<p>Стаття 173. Грубе порушення угоди про працю</p> <p>1. Грубе порушення угоди про працю службовою особою підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, а також окремим громадянином або уповноваженою ними особою шляхом обману чи зловживання довірою або примусом до виконання роботи, не обумовленої угодою, – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені стосовно громадянина, з яким укладена угода щодо його роботи за межами України, –</p>

караються штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років.	караються штрафом від трьохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років.
Стаття 174. Примушування до участі у страйку або перешкоджання участі у страйку	Стаття 174. Примушування до участі у страйку або перешкоджання участі у страйку
Примушування до участі у страйку або перешкоджання участі у страйку шляхом насильства чи погрози застосування насильства або шляхом інших незаконних дій – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.	Примушування до участі у страйку або перешкоджання участі у страйку шляхом насильства чи погрози застосування насильства або шляхом інших незаконних дій – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.
Стаття 175. Невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат	Стаття 175. Невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат
1. Безпідставна невивплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої установленної законом виплати громадянам більш як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності чи громадянином – суб'єктом підприємницької діяльності, – карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Те саме діяння, якщо воно було вчинене внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, – карається штрафом від тисячі до півтори тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до п'яти	1. Безпідставна невивплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої установленної законом виплати громадянам більш як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності чи громадянином – суб'єктом підприємницької діяльності, – карається штрафом від однієї тисячі п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Те саме діяння, якщо воно було вчинене внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, – карається штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі

<p>років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення до кримінальної відповідальності нею здійснено виплату заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам.</p>	<p>на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення до кримінальної відповідальності нею здійснено виплату заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам.</p>
<p>Стаття 180. Перешкоджання здійсненню релігійного обряду</p> <p>1. Незаконне перешкоджання здійсненню релігійного обряду, що зірвало або поставило під загрозу зриву релігійний обряд, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Примушування священнослужителя шляхом фізичного або психічного насильства до проведення релігійного обряду – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p>	<p>Стаття 180. Перешкоджання здійсненню релігійного обряду</p> <p>1. Незаконне перешкоджання здійсненню релігійного обряду, що зірвало або поставило під загрозу зриву релігійний обряд, – карається штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Примушування священнослужителя шляхом фізичного або психічного насильства до проведення релігійного обряду – карається штрафом до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p>
<p>Стаття 184. Порушення права на безоплатну медичну допомогу</p>	<p>Стаття 184. Порушення права на безоплатну медичну допомогу</p>
<p>1. Незаконна вимога оплати за надання медичної допомоги в державних чи комунальних закладах охорони здоров'я – карається штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p> <p>2. Незаконне скорочення мережі державних і комунальних закладів охорони здоров'я – карається штрафом до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років.</p>	<p>1. Незаконна вимога оплати за надання медичної допомоги в державних чи комунальних закладах охорони здоров'я – карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p> <p>2. Незаконне скорочення мережі державних і комунальних закладів охорони здоров'я – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років.</p>

Розділ VI ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ	Розділ VI КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ
Стаття 185. Крадіжка	Стаття 185. Крадіжка
<p>1. Таємне викрадення чужого майна (крадіжка) – карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від вісімдесяти до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Крадіжка, вчинена повторно або за попередньою змовою групою осіб, – карається арештом на строк від трьох до шести місяців або обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Крадіжка, поєднана з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище або що завдала значної шкоди потерпілому, – карається позбавленням волі на строк від трьох до шести років.</p> <p>4. Крадіжка, вчинена у великих розмірах, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p> <p>5. Крадіжка, вчинена в особливо великих розмірах або організованою групою, – карається позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна.</p> <p>Примітка. 1. У статтях 185, 186 та 189–191 повторним визнається злочин, вчинений особою, яка раніше вчинила будь-який із злочинів, передбачених цими статтями або статтями 187, 262 цього Кодексу.</p> <p>2. У статтях 185, 186, 189 та 190 цього кодексу значна шкода ви-</p>	<p>1. Таємне викрадення чужого майна (крадіжка) – карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від вісімдесяти до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Крадіжка, вчинена повторно або за попередньою змовою групою осіб, – карається арештом на строк від трьох до шести місяців або обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Крадіжка, поєднана з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище або що завдала значної шкоди потерпілому, – карається позбавленням волі на строк від трьох до шести років.</p> <p>4. Крадіжка, вчинена у великих розмірах, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p> <p>5. Крадіжка, вчинена в особливо великих розмірах або організованою групою, – карається позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна.</p> <p>Примітка. 1. У статтях 185, 186 та 189–191 повторним визнається кримінальне правопорушення, вчинене особою, яка раніше вчинила будь-яке з кримінальних правопорушень, передбачених цими статтями або статтями 187, 262 цього Кодексу.</p>

<p>знається із врахуванням матеріального становища потерпілого та якщо йому спричинені збитки на суму від ста до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>3. У статтях 185–191, 194 цього кодексу у великих розмірах визнається злочин, що вчинений однією особою чи групою осіб на суму, яка в двісті п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян на момент вчинення злочину.</p> <p>4. У статтях 185–187 та 189–191, 194 цього Кодексу в особливо великих розмірах визнається злочин, що вчинений однією особою чи групою осіб на суму, яка в шістсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян на момент вчинення злочину.</p>	<p>2. У статтях 185, 186, 189 та 190 цього кодексу значна шкода визнається із врахуванням матеріального становища потерпілого та якщо йому спричинені збитки на суму від ста до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>3. У статтях 185–191, 194 цього Кодексу у великих розмірах визнається кримінальне правопорушення, вчинене однією особою чи групою осіб на суму, яка в двісті п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян на момент вчинення кримінального правопорушення.</p> <p>4. У статтях 185–187 та 189–191, 194 цього кодексу в особливо великих розмірах визнається кримінальне правопорушення, вчинене однією особою чи групою осіб на суму, яка в шістсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян на момент вчинення кримінального правопорушення.</p>
<p>Стаття 186. Грабіж</p>	<p>Стаття 186. Грабіж</p>
<p>1. Відкрите викрадення чужого майна (грабіж) – карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до чотирьох років.</p> <p>2. Грабіж, поєднаний з насильством, яке не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або вчинений повторно, або за попередньою змовою групою осіб, – карається позбавленням волі на строк від чотирьох до шести років.</p> <p>3. Грабіж, поєднаний з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище або що завдав значної шкоди потерпілому, – карається позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років.</p>	<p>1. Відкрите викрадення чужого майна (грабіж) – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до чотирьох років.</p> <p>2. Грабіж, поєднаний з насильством, яке не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або вчинений повторно, або за попередньою змовою групою осіб, – карається позбавленням волі на строк від чотирьох до шести років.</p> <p>3. Грабіж, поєднаний з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище або що завдав значної шкоди потерпілому, – карається позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років.</p>

<p>4. Грабіж, вчинений у великих розмірах, – карається позбавленням волі на строк від семи до десяти років. 5. Грабіж, вчинений в особливо великих розмірах або організованою групою, – карається позбавленням волі на строк від восьми до тринадцяти років із конфіскацією майна.</p>	<p>4. Грабіж, вчинений у великих розмірах, – карається позбавленням волі на строк від семи до десяти років. 5. Грабіж, вчинений в особливо великих розмірах або організованою групою, – карається позбавленням волі на строк від восьми до тринадцяти років із конфіскацією майна.</p>
<p>Стаття 188-1. Викрадення води, електричної або теплової енергії шляхом її самовільного використання</p>	<p>Стаття 188-1. Викрадення води, електричної або теплової енергії шляхом її самовільного використання</p>
<p>1. Викрадення гарячої або питної води, електричної або теплової енергії шляхом її самовільного використання без приладів обліку, результати вимірювання яких використовуються для здійснення комерційних розрахунків (якщо використання приладів обліку обов’язкове), або внаслідок умисного пошкодження приладів обліку чи у будь-який інший спосіб, якщо такими діями завдано значної шкоди, – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони завдали шкоду у великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк до трьох років. Примітка. Шкода, передбачена цією статтею, визнається значною, якщо вона в сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а у великих розмірах – якщо вона в двісті п’ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>1. Викрадення гарячої або питної води, електричної або теплової енергії шляхом її самовільного використання без приладів обліку, результати вимірювання яких використовуються для здійснення комерційних розрахунків (якщо використання приладів обліку обов’язкове), або внаслідок умисного пошкодження приладів обліку чи у будь-який інший спосіб, якщо такими діями завдано значної шкоди, – карається штрафом від п’ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони завдали шкоду у великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк до трьох років. Примітка. Шкода, передбачена цією статтею, визнається значною, якщо вона в сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а у великих розмірах – якщо вона в двісті п’ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 190. Шахрайство</p>	<p>Стаття 190. Шахрайство</p>
<p>1. Заволодіння чужим майном або придбання права на майно шляхом обману чи зловживання довірою (шахрайство) – карається штрафом до п’ятдесяти неоподатковуваних мінімумів</p>	<p>1. Заволодіння чужим майном або придбання права на майно шляхом обману чи зловживання довірою (шахрайство) – карається штрафом від п’ятисот до двох тисяч неоподатко-</p>

<p>мів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Шахрайство, вчинене повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або таке, що завдало значної шкоди потерпілому, – карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк від одного до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>3. Шахрайство, вчинене у великих розмірах, або шляхом незаконних операцій з використанням електронно-обчислювальної техніки, – карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p> <p>4. Шахрайство, вчинене в особливо великих розмірах або організованою групою, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з конфіскацією майна.</p>	<p>уваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Шахрайство, вчинене повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або таке, що завдало значної шкоди потерпілому, – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк від одного до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>3. Шахрайство, вчинене у великих розмірах, або шляхом незаконних операцій з використанням електронно-обчислювальної техніки, – карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p> <p>4. Шахрайство, вчинене в особливо великих розмірах або організованою групою, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з конфіскацією майна.</p>
<p>Стаття 191. Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем</p>	<p>Стаття 191. Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем</p>
<p>1. Привласнення чи розтрата чужого майна, яке було ввірене особі чи перебувало в її віданні, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на строк до чотирьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Привласнення, розтрата або заволодіння чужим майном</p>	<p>1. Привласнення чи розтрата чужого майна, яке було ввірене особі чи перебувало в її віданні, – карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на строк до чотирьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>

<p>шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до восьми років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, якщо вони вчинені у великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>5. Дії, передбачені частинами першою, другою, третьою або четвертою цієї статті, якщо вони вчинені в особливо великих розмірах або організованою групою, – караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.</p>	<p>2. Привласнення, розтрата або заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до восьми років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, якщо вони вчинені у великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>5. Дії, передбачені частинами першою, другою, третьою або четвертою цієї статті, якщо вони вчинені в особливо великих розмірах або організованою групою, – караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.</p>
<p>Стаття 192. Заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою</p>	<p>Стаття 192. Заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою</p>
<p>1. Заподіяння значної майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою за відсутності ознак шахрайства – караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк</p>	<p>1. Заподіяння значної майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою за відсутності ознак шахрайства – караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними робо-</p>

<p>до двох років, або арештом на строк до шести місяців. 2. Ті самі діяння, вчинені за попередньою змовою групою осіб, або такі, що заподіяли майнову шкоду у великих розмірах, – караються штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років. Примітка. Відповідно до цієї статті майнова шкода визнається значною, якщо вона у п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а у великих розмірах – така, що у сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>тами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців. 2. Ті самі діяння, вчинені за попередньою змовою групою осіб, або такі, що заподіяли майнову шкоду у великих розмірах, – караються штрафом від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років. Примітка. Відповідно до цієї статті майнова шкода визнається значною, якщо вона у п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а у великих розмірах – така, що у сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 193. Незаконне привласнення особою знайденого або чужого майна, що випадково опинилося у неї</p>	<p>Стаття 193. Незаконне привласнення особою знайденого або чужого майна, що випадково опинилося у неї</p>
<p>1. Незаконне привласнення особою знайденого чи такого, що випадково опинилося у неї, чужого майна або скарбу, які мають особливу історичну, наукову, художню чи культурну цінність, – карається штрафом від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.</p>	<p>1. Незаконне привласнення особою знайденого чи такого, що випадково опинилося у неї, чужого майна або скарбу, які мають особливу історичну, наукову, художню чи культурну цінність, – карається штрафом від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.</p>
<p>Стаття 194. Умисне знищення або пошкодження майна</p>	<p>Стаття 194. Умисне знищення або пошкодження майна</p>
<p>1. Умисне знищення або пошкодження чужого майна, що заподіяло шкоду у великих розмірах, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>1. Умисне знищення або пошкодження чужого майна, що заподіяло шкоду у великих розмірах, – карається штрафом від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі</p>

<p>2. Те саме діяння, вчинене шляхом підпалу, вибуху чи іншим загальнонебезпечним способом, або заподіяло майнову шкоду в особливо великих розмірах, або спричинило загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від трьох до десяти років.</p>	<p>на той самий строк. 2. Те саме діяння, вчинене шляхом підпалу, вибуху чи іншим загальнонебезпечним способом, або заподіяло майнову шкоду в особливо великих розмірах, або спричинило загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від трьох до десяти років.</p>
<p>Стаття 194-1. Умисне пошкодження об'єктів електроенергетики</p>	<p>Стаття 194-1. Умисне пошкодження об'єктів електроенергетики</p>
<p>1. Умисне пошкодження або руйнування об'єктів електроенергетики, якщо ці дії призвели або могли призвести до порушення нормальної роботи цих об'єктів, або спричинило небезпеку для життя людей, – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або загальнонебезпечним способом, – караються позбавленням волі на строк від трьох до десяти років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років.</p>	<p>1. Умисне пошкодження або руйнування об'єктів електроенергетики, якщо ці дії призвели або могли призвести до порушення нормальної роботи цих об'єктів, або спричинило небезпеку для життя людей, – карається штрафом від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або загальнонебезпечним способом, – караються позбавленням волі на строк від трьох до десяти років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років.</p>
<p>Стаття 195. Погроза знищення майна</p>	<p>Стаття 195. Погроза знищення майна</p>
<p>Погроза знищення чужого майна шляхом підпалу, вибуху або іншим загальнонебезпечним способом, якщо були реальні підстави побоюватися здійснення цієї погрози, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мініму-</p>	<p>Погроза знищення чужого майна шляхом підпалу, вибуху або іншим загальнонебезпечним способом, якщо були реальні підстави побоюватися здійснення цієї погрози, – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподат-</p>

<p>мів доходів громадян або громадськими роботами на строк від шістдесяти до ста двадцяти годин, або виправними роботами на строк до одного року, або арештом на строк до шести місяців.</p>	<p>ковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від шістдесяти до ста двадцяти годин, або виправними роботами на строк до одного року, або арештом на строк до шести місяців.</p>
<p>Стаття 197. Порушення обов'язків щодо охорони майна</p>	<p>Стаття 197. Порушення обов'язків щодо охорони майна</p>
<p>Невиконання або неналежне виконання особою, якій доручено зберігання чи охорона чужого майна, своїх обов'язків, якщо це спричинило тяжкі наслідки для власника майна, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк.</p>	<p>Невиконання або неналежне виконання особою, якій доручено зберігання чи охорона чужого майна, своїх обов'язків, якщо це спричинило тяжкі наслідки для власника майна, – карається штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк.</p>
<p>Стаття 197-1. Самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво</p>	<p>Стаття 197-1. Самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво</p>
<p>1. Самовільне зайняття земельної ділянки, яким завдано значної шкоди її законному володільцю або власнику, – карається штрафом від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців. 2. Самовільне зайняття земельної ділянки, вчинене особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або групою осіб, або щодо земельних ділянок особливо цінних земель, земель в охоронних зонах, зонах санітарної охорони, санітарно-захисних зонах чи зонах особливого режиму використання земель, – карається обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років або позбавленням волі на строк до двох років. 3. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині першій цієї статті, – карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковува-</p>	<p>1. Самовільне зайняття земельної ділянки, яким завдано значної шкоди її законному володільцю або власнику, – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців. 2. Самовільне зайняття земельної ділянки, вчинене особою, яка раніше вчинила кримінальне правопорушення, передбачене цією статтею, або групою осіб, або щодо земельних ділянок особливо цінних земель, земель в охоронних зонах, зонах санітарної охорони, санітарно-захисних зонах чи зонах особливого режиму використання земель, – карається обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років або позбавленням волі на строк до двох років. 3. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині першій цієї статті, – карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковува-</p>

<p>них мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 4. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині другій цієї статті, або вчинене особою, раніше судимою за такий саме злочин або злочин, передбачений частиною третьою цієї статті, – карається позбавленням волі на строк від одного до трьох років.</p>	<p>них мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 4. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині другій цієї статті, або вчинене особою, яка раніше вчинила таке саме кримінальне правопорушення або кримінальне правопорушення, передбачене частиною третьою цієї статті, – карається позбавленням волі на строк від одного до трьох років.</p>
<p>Стаття 198. Придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного злочинним шляхом</p>	<p>Стаття 198. Придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного внаслідок вчинення кримінального правопорушення</p>
<p>Заздалегідь не обіцяне придбання або отримання, зберігання чи збут майна, завідомо одержаного злочинним шляхом за відсутності ознак легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, – карається арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>Заздалегідь не обіцяне придбання або отримання, зберігання чи збут майна, завідомо одержаного внаслідок вчинення кримінального правопорушення за відсутності ознак легалізації (відмивання) доходів, одержаних унаслідок вчинення кримінального правопорушення, – карається арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>
<p>Розділ VII ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ</p>	<p>Розділ VII КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ</p>
<p>Стаття 204. Незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів</p>	<p>Стаття 204. Незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів</p>
<p>1. Незаконне придбання з метою збуту або зберігання з цією метою, а також збут чи транспортування з метою збуту незаконно виготовлених алкогольних напоїв, тютюнових виробів або інших підакцизних товарів, – караються штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. 2. Незаконне виготовлення алкогольних напоїв, тютюнових виробів або інших підакцизних товарів, шляхом відкриття пі-</p>	<p>1. Незаконне придбання з метою збуту або зберігання з цією метою, а також збут чи транспортування з метою збуту незаконно виготовлених алкогольних напоїв, тютюнових виробів або інших підакцизних товарів, – караються штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. 2. Незаконне виготовлення алкогольних напоїв, тютюнових виробів або інших підакцизних товарів, шляхом відкриття пі-</p>

<p>дпільних цехів або з використанням обладнання, що забезпечує масове виробництво таких товарів, або вчинене особою, яка раніше була засуджена за цією статтею, – карається штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>3. Незаконне виготовлення товарів, зазначених у частинах першій або другій цієї статті, з недоброякісної сировини (матеріалів), що становлять загрозу для життя і здоров'я людей, а так само незаконний збут таких товарів, що призвело до отруєння людей чи інших тяжких наслідків, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>	<p>дпільних цехів або з використанням обладнання, що забезпечує масове виробництво таких товарів, або вчинене особою, яка раніше була засуджена за цією статтею, – карається штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>3. Незаконне виготовлення товарів, зазначених у частинах першій або другій цієї статті, з недоброякісної сировини (матеріалів), що становлять загрозу для життя і здоров'я людей, а так само незаконний збут таких товарів, що призвело до отруєння людей чи інших тяжких наслідків, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>
<p>Стаття 205. Фіктивне підприємництво</p>	<p>Стаття 205. Фіктивне підприємництво</p>
<p>1. Фіктивне підприємництво, тобто створення або придбання суб'єктів підприємницької діяльності (юридичних осіб) з метою прикриття незаконної діяльності або здійснення видів діяльності, щодо яких є заборона, – карається штрафом від п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони вчинені повторно або заподіяли велику матеріальну шкоду державі, банкові, кредитним установам, іншим юридичним особам або громадянам, – караються штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Примітка. Матеріальна шкода, яка заподіяна фізичним особам, вважається великою, якщо вона у двісті і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а матеріальна шкода, яка заподіяна державі або юридичним особам, вважається великою, якщо вона у тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>1. Фіктивне підприємництво, тобто створення або придбання суб'єктів підприємницької діяльності (юридичних осіб) з метою прикриття незаконної діяльності або здійснення видів діяльності, щодо яких є заборона, – карається штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони вчинені повторно або заподіяли велику матеріальну шкоду державі, банкові, кредитним установам, іншим юридичним особам або громадянам, – караються штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Примітка. Матеріальна шкода, яка заподіяна фізичним особам, вважається великою, якщо вона у двісті і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а матеріальна шкода, яка заподіяна державі або юридичним особам, вважається великою, якщо вона у тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>

Стаття 206. Протидія законній господарській діяльності	Стаття 206. Протидія законній господарській діяльності
<p>1. Протидія законній господарській діяльності, тобто протиправна вимога припинити займатися господарською діяльністю чи обмежити її, укласти угоду або не виконувати укладену угоду, виконання (невиконання) якої може заподіяти матеріальної шкоди або обмежити законні права чи інтереси того, хто займається господарською діяльністю, поєднана з погрозою насильства над потерпілим або близькими йому особами, пошкодження чи знищення їхнього майна або захоплення цілісного майнового комплексу, його частини, будівель, споруд, земельної ділянки, об'єктів будівництва, інших об'єктів та незаконне припинення або обмеження діяльності на цих об'єктах та обмеження доступу до них за відсутності ознак вимагання, –</p> <p>караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або з погрозою вбивства чи заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, або поєднані з насильством, що не є небезпечним для життя і здоров'я, або з пошкодженням чи знищенням майна, –</p> <p>караються штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p> <p>3. Протидія законній господарській діяльності, вчинена організованою групою, або службовою особою з використанням службового становища, або поєднана з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я, або така, що заподіяла велику шкоду чи спричинила інші тяжкі наслідки, –</p> <p>караються штрафом від десяти тисяч до двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>	<p>1. Протидія законній господарській діяльності, тобто протиправна вимога припинити займатися господарською діяльністю чи обмежити її, укласти угоду або не виконувати укладену угоду, виконання (невиконання) якої може заподіяти матеріальної шкоди або обмежити законні права чи інтереси того, хто займається господарською діяльністю, поєднана з погрозою насильства над потерпілим або близькими йому особами, пошкодження чи знищення їхнього майна або захоплення цілісного майнового комплексу, його частини, будівель, споруд, земельної ділянки, об'єктів будівництва, інших об'єктів та незаконне припинення або обмеження діяльності на цих об'єктах та обмеження доступу до них за відсутності ознак вимагання, –</p> <p>караються штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або з погрозою вбивства чи заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, або поєднані з насильством, що не є небезпечним для життя і здоров'я, або з пошкодженням чи знищенням майна, –</p> <p>караються штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p> <p>3. Протидія законній господарській діяльності, вчинена організованою групою, або службовою особою з використанням службового становища, або поєднана з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я, або така, що заподіяла велику шкоду чи спричинила інші тяжкі наслідки, –</p> <p>караються штрафом від десяти тисяч до двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>

<p>Примітка. Матеріальна шкода вважається великою, якщо вона у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>Примітка. Матеріальна шкода вважається великою, якщо вона у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 209. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом</p>	<p>Стаття 209. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних унаслідок вчинення кримінального правопорушення</p>
<p>1. Вчинення фінансової операції чи правочину з коштами або іншим майном, одержаними внаслідок вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, а також вчинення дій, спрямованих на приховання чи маскуванню незаконного походження таких коштів або іншого майна чи володіння ними, прав на такі кошти або майно, джерела їх походження, місцезнаходження, переміщення, зміну їх форми (перетворення), а так само набуття, володіння або використання коштів чи іншого майна, одержаних внаслідок вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, – караються позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років з конфіскацією майна.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або у великому розмірі, – караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою або в особливо великому розмірі, – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або</p>	<p>1. Вчинення фінансової операції чи правочину з коштами або іншим майном, одержаними внаслідок вчинення кримінального правопорушення, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, а також вчинення дій, спрямованих на приховання чи маскуванню незаконного походження таких коштів або іншого майна чи володіння ними, прав на такі кошти або майно, джерела їх походження, місцезнаходження, переміщення, зміну їх форми (перетворення), а так само набуття, володіння або використання коштів чи іншого майна, одержаних внаслідок вчинення кримінального правопорушення, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, – караються позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років з конфіскацією майна.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або у великому розмірі, – караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою або в особливо великому розмірі, – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або</p>

<p>займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.</p> <p>Примітка. 1. Суспільно небезпечним протиправним діянням, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, відповідно до цієї статті є діяння, за яке Кримінальним кодексом України передбачено основне покарання у виді позбавлення волі або штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або діяння, вчинене за межами України, якщо воно визнається суспільно небезпечним протиправним діянням, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, за кримінальним законом держави, де воно було вчинене, і є злочином за Кримінальним кодексом України та внаслідок вчинення якого незаконно одержані доходи.</p> <p>2. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, визнається вчиненою у великому розмірі, якщо предметом злочину були кошти або інше майно на суму, що перевищує шість тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>3. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, визнається вчиненою в особливо великому розмірі, якщо предметом злочину були кошти або інше майно на суму, що перевищує вісімнадцять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.</p> <p>Примітка. 1. Кримінальним правопорушенням, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, відповідно до цієї статті є діяння, за яке Кримінальним кодексом України передбачено основне покарання у виді позбавлення волі або штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або діяння, вчинене за межами України, якщо воно визнається кримінальним правопорушенням, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, за кримінальним законом держави, де воно було вчинене, і є кримінальним правопорушенням України та внаслідок вчинення якого незаконно одержані доходи.</p> <p>2. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних унаслідок вчинення кримінального правопорушення, визнається вчиненою у великому розмірі, якщо її предметом були кошти або інше майно на суму, що перевищує шість тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>3. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних унаслідок вчинення кримінального правопорушення, визнається вчиненою в особливо великому розмірі, якщо її предметом були кошти або інше майно на суму, що перевищує вісімнадцять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 209-1. Умисне порушення вимог законодавства про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму</p>	<p>Стаття 209-1. Умисне порушення вимог законодавства про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних унаслідок вчинення кримінального правопорушення, або фінансування тероризму</p>
<p>1. Умисне неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірної інформації про фінансові операції, що відповідно до закону підлягають фінансовому моніторингу, спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу, якщо такі</p>	<p>1. Умисне неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірної інформації про фінансові операції, що відповідно до закону підлягають фінансовому моніторингу, спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу, якщо такі</p>

<p>діяння заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, – караються штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Розголошення у будь-якому вигляді інформації, яка відповідно до закону надається спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу, особою, якій ця інформація стала відома у зв'язку з професійною або службовою діяльністю, якщо такі дії заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, – карається штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>діяння заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Розголошення у будь-якому вигляді інформації, яка відповідно до закону надається спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу, особою, якій ця інформація стала відома у зв'язку з професійною або службовою діяльністю, якщо такі дії заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, – карається штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 210. Нецільове використання бюджетних коштів, здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням</p>	<p>Стаття 210. Нецільове використання бюджетних коштів, здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням</p>
<p>1. Нецільове використання бюджетних коштів службовою особою, а так само здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням всупереч Бюджетному кодексу України чи закону про Державний бюджет України на відповідний рік, якщо предметом таких дій були бюджетні кошти у великих розмірах, –</p>	<p>1. Нецільове використання бюджетних коштів службовою особою, а так само здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням всупереч Бюджетному кодексу України чи закону про Державний бюджет України на відповідний рік, якщо предметом таких дій були бюджетні кошти у великих розмірах, –</p>

<p>караються штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Ті самі діяння, предметом яких були бюджетні кошти в особливо великих розмірах або вчинені повторно, або за попередньою змовою групою осіб, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до шести років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. 1. До бюджетних коштів належать кошти, що включаються до державного бюджету і місцевих бюджетів незалежно від джерела їх формування.</p> <p>2. Великим розміром бюджетних коштів відповідно до статей 210, 211 цього Кодексу вважається сума, що в тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p> <p>3. Особливо великим розміром бюджетних коштів відповідно до статей 210, 211 цього Кодексу вважається сума, що в три тисячі і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Ті самі діяння, предметом яких були бюджетні кошти в особливо великих розмірах або вчинені повторно, або за попередньою змовою групою осіб, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до шести років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. 1. До бюджетних коштів належать кошти, що включаються до державного бюджету і місцевих бюджетів незалежно від джерела їх формування.</p> <p>2. Великим розміром бюджетних коштів відповідно до статей 210, 211 цього Кодексу вважається сума, що в тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p> <p>3. Особливо великим розміром бюджетних коштів відповідно до статей 210, 211 цього Кодексу вважається сума, що в три тисячі і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 212. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів)</p>	<p>Стаття 212. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів)</p>
<p>1. Умисне ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), що входять в систему оподаткування, введених у встановленому законом порядку, вчинене службовою особою підприємства, установи, організації, незалежно від форми власності або особою, що займається підприємницькою діяльністю без створення юридичної особи чи будь-якою іншою</p>	<p>1. Умисне ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), що входять в систему оподаткування, введених у встановленому законом порядку, вчинене службовою особою підприємства, установи, організації, незалежно від форми власності або особою, що займається підприємницькою діяльністю без створення юридичної особи чи будь-якою іншою</p>

особою, яка зобов'язана їх сплачувати, якщо ці діяння призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів у значних розмірах, –

карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Ті самі діяння, вчинені за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів у великих розмірах, –

караються штрафом від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені особою, раніше судимою за ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), або якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів в особливо великих розмірах, – караються штрафом від п'ятнадцяти тисяч до двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.

4. Особа, яка вчинила діяння, передбачені частинами першою, другою, або діяння, передбачені частиною третьою (якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів в особливо великих розмірах) цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона до притягнення до кримінальної відповідальності сплатила податки, збори (обов'язкові платежі), а також відшкодувала шкоду, завдану державі їх несвоєчасною сплатою (фінансові санкції, пеня).

особою, яка зобов'язана їх сплачувати, якщо ці діяння призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів у значних розмірах, –

карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Ті самі діяння, вчинені за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів у великих розмірах, –

караються штрафом **від двох тисяч до чотирьох тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені особою, раніше судимою за ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), або якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів в особливо великих розмірах, – караються штрафом від п'ятнадцяти тисяч до двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.

4. Особа, яка вчинила діяння, передбачені частинами першою, другою, або діяння, передбачені частиною третьою (якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів в особливо великих розмірах) цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона до притягнення до кримінальної відповідальності сплатила податки, збори (обов'язкові платежі), а також відшкодувала шкоду, завдану державі їх несвоєчасною сплатою (фінансові санкції, пеня).

<p>5. Діяння, передбачені частинами першою – третьою цієї статті, не вважаються умисним ухиленням від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), якщо платник податків досяг податкового компромісу відповідно до підрозділу 9-2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.</p> <p>Примітка. Під значним розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів і інших обов'язкових платежів, які в тисячу і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під великим розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів і інших обов'язкових платежів, які в три тисячі і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під особливо великим розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів, інших обов'язкових платежів, які в п'ять тисяч і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>5. Діяння, передбачені частинами першою – третьою цієї статті, не вважаються умисним ухиленням від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), якщо платник податків досяг податкового компромісу відповідно до підрозділу 9-2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.</p> <p>Примітка. Під значним розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів і інших обов'язкових платежів, які в тисячу і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під великим розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів і інших обов'язкових платежів, які в три тисячі і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під особливо великим розміром коштів слід розуміти суми податків, зборів, інших обов'язкових платежів, які в п'ять тисяч і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 212-1. Ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування</p>	<p>Стаття 212-1. Ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування</p>
<p>1. Умисне ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, вчинене службовою особою підприємства, установи, організації незалежно від форми власності або особою, яка здійснює підприємницьку діяльність без створення юридичної особи, чи будь-якою іншою особою, яка зобов'язана його сплачувати, якщо таке діяння призвело до фактичного ненадходження до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування коштів у значних розмірах, – карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням пра-</p>	<p>1. Умисне ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, вчинене службовою особою підприємства, установи, організації незалежно від форми власності або особою, яка здійснює підприємницьку діяльність без створення юридичної особи, чи будь-якою іншою особою, яка зобов'язана його сплачувати, якщо таке діяння призвело до фактичного ненадходження до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування коштів у значних розмірах, – карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням пра-</p>

ва обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Ті самі діяння, вчинені за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони призвели до фактичного ненадходження до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування коштів у великих розмірах, –

караються штрафом від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені особою, раніше судимою за ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, або якщо вони призвели до фактичного ненадходження до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування коштів в особливо великих розмірах, –

караються штрафом від п'ятнадцяти тисяч до двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.

4. Особа, яка вперше вчинила діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона до притягнення до кримінальної відповідальності сплатила єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, а також відшкодувала шкоду, завдану фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування їх несвоєчасною сплатою (штрафні санкції, пеня).

Примітка. Під значним розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне

ва обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Ті самі діяння, вчинені за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони призвели до фактичного ненадходження до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування коштів у великих розмірах, –

караються штрафом **від двох тисяч до чотирьох тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені особою, раніше судимою за ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, або якщо вони призвели до фактичного ненадходження до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування коштів в особливо великих розмірах, –

караються штрафом від п'ятнадцяти тисяч до двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.

4. Особа, яка вперше вчинила діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона до притягнення до кримінальної відповідальності сплатила єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, а також відшкодувала шкоду, завдану фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування їх несвоєчасною сплатою (штрафні санкції, пеня).

Примітка. Під значним розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне

<p>страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в тисячу і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під великим розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, які в три тисячі і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під особливо великим розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в п'ять тисяч і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в тисячу і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під великим розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, які в три тисячі і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під особливо великим розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в п'ять тисяч і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 213. Порушення порядку здійснення операцій з металобрухтом</p>	<p>Стаття 213. Порушення порядку здійснення операцій з металобрухтом</p>
<p>1. Здійснення прийому брухту кольорових і чорних металів фізичними особами, здійснення операцій з брухтом кольорових і чорних металів посадовими особами суб'єктів господарської діяльності, відомості про яких не включено до переліку суб'єктів господарювання, що здійснюють операції з металобрухтом, надання приміщень та споруд для розташування незаконних пунктів прийому, схову та збуту металобрухту, організація незаконних пунктів прийому, схову та збуту металобрухту – караються штрафом від тисячі п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до одного року.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони вчинені особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, – караються штрафом від трьох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>	<p>1. Здійснення прийому брухту кольорових і чорних металів фізичними особами, здійснення операцій з брухтом кольорових і чорних металів посадовими особами суб'єктів господарської діяльності, відомості про яких не включено до переліку суб'єктів господарювання, що здійснюють операції з металобрухтом, надання приміщень та споруд для розташування незаконних пунктів прийому, схову та збуту металобрухту, організація незаконних пунктів прийому, схову та збуту металобрухту – караються штрафом від тисячі п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене повторно, – караються штрафом від трьох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>

Стаття 219. Доведення до банкрутства	Стаття 219. Доведення до банкрутства
<p>Доведення до банкрутства, тобто умисне, з корисливих мотивів, іншої особистої заінтересованості або в інтересах третіх осіб вчинення громадянином – засновником (учасником) або службовою особою суб'єкта господарської діяльності дій, що призвели до стійкої фінансової неспроможності суб'єкта господарської діяльності, якщо це завдало великої матеріальної шкоди державі чи кредитору, – карається штрафом від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. У статтях 219, 222 цього Кодексу матеріальна шкода вважається великою, якщо вона у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>Доведення до банкрутства, тобто умисне, з корисливих мотивів, іншої особистої заінтересованості або в інтересах третіх осіб вчинення громадянином – засновником (учасником) або службовою особою суб'єкта господарської діяльності дій, що призвели до стійкої фінансової неспроможності суб'єкта господарської діяльності, якщо це завдало великої матеріальної шкоди державі чи кредитору, – карається штрафом від двох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. У статтях 219, 222 цього Кодексу матеріальна шкода вважається великою, якщо вона у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 220-1. Порушення порядку ведення бази даних про вкладників або порядку формування звітності</p>	<p>Стаття 220-1. Порушення порядку ведення бази даних про вкладників або порядку формування звітності</p>
<p>1. Внесення керівником або іншою службовою особою банку до бази даних про вкладників завідомо неправдивих відомостей – карається штрафом від восьмисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>2. Та сама дія, вчинена повторно або за попередньою змовою групою осіб, – карається штрафом від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Внесення керівником або іншою службовою особою банку у звітність, яка подається до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, завідомо неправдивих відомостей –</p>	<p>1. Внесення керівником або іншою службовою особою банку до бази даних про вкладників завідомо неправдивих відомостей – карається штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>2. Та сама дія, вчинена повторно або за попередньою змовою групою осіб, – карається штрафом від чотирьох тисяч до шести тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Внесення керівником або іншою службовою особою банку у звітність, яка подається до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, завідомо неправдивих відомостей –</p>

<p>карається штрафом від восьмисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>4. Умисне пошкодження або знищення керівником або іншою службовою особою банку бази даних про вкладників або вчинення дій, що унеможливають ідентифікацію вкладника за інформацією, наявною у базі даних про вкладників, або вчинення дій, наслідком яких є незаконне збільшення суми витрат Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, пов'язаних з виведенням банку з ринку, або унеможливають початок здійснення виплат коштів вкладникам неплатоспроможного банку відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», – караються позбавленням волі на строк до чотирьох років з обмеженням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до десяти років.</p>	<p>карається штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>4. Умисне пошкодження або знищення керівником або іншою службовою особою банку бази даних про вкладників або вчинення дій, що унеможливають ідентифікацію вкладника за інформацією, наявною у базі даних про вкладників, або вчинення дій, наслідком яких є незаконне збільшення суми витрат Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, пов'язаних з виведенням банку з ринку, або унеможливають початок здійснення виплат коштів вкладникам неплатоспроможного банку відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», – караються позбавленням волі на строк до чотирьох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 220-2. Фальсифікація фінансових документів та звітності фінансової організації, приховування неплатоспроможності фінансової установи або підстав для відкликання (анулювання) ліцензії фінансової установи</p>	<p>Стаття 220-2. Фальсифікація фінансових документів та звітності фінансової організації, приховування неплатоспроможності фінансової установи або підстав для відкликання (анулювання) ліцензії фінансової установи</p>
<p>1. Внесення змін до документів або реєстрів бухгалтерського обліку або внесення у звітність фінансової установи завідомо неповних або недостовірних відомостей про угоди, зобов'язання, майно установи, у тому числі яке перебуває в довірчому управлінні, чи про фінансовий стан установи, чи підтвердження такої інформації, надання такої інформації Національному банку України, опублікування чи розкриття такої інформації в порядку, визначеному законодавством України, якщо ці дії вчинені з метою приховування ознак банкрутства чи стійкої фінансової неспроможності або підстав для обов'язкового відкликання (анулювання) у фінансової установи ліцензії або визнання її неплатоспроможною, – караються штрафом від восьмисот до тисячі неоподатковува-</p>	<p>1. Внесення змін до документів або реєстрів бухгалтерського обліку або внесення у звітність фінансової установи завідомо неповних або недостовірних відомостей про угоди, зобов'язання, майно установи, у тому числі яке перебуває в довірчому управлінні, чи про фінансовий стан установи, чи підтвердження такої інформації, надання такої інформації Національному банку України, опублікування чи розкриття такої інформації в порядку, визначеному законодавством України, якщо ці дії вчинені з метою приховування ознак банкрутства чи стійкої фінансової неспроможності або підстав для обов'язкового відкликання (анулювання) у фінансової установи ліцензії або визнання її неплатоспроможною, – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч не-</p>

<p>них мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до чотирьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до десяти років.</p>	<p>оподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до чотирьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 222. Шахрайство з фінансовими ресурсами</p>	<p>Стаття 222. Шахрайство з фінансовими ресурсами</p>
<p>1. Надання завідомо неправдивої інформації органам державної влади, органам влади Автономної Республіки Крим чи органам місцевого самоврядування, банкам або іншим кредиторам з метою одержання субсидій, субвенцій, дотацій, кредитів чи пільг щодо податків у разі відсутності ознак злочину проти власності – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони вчинені повторно або завдали великої матеріальної шкоди, – караються штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>1. Надання завідомо неправдивої інформації органам державної влади, органам влади Автономної Республіки Крим чи органам місцевого самоврядування, банкам або іншим кредиторам з метою одержання субсидій, субвенцій, дотацій, кредитів чи пільг щодо податків у разі відсутності ознак кримінально-го правопорушення проти власності – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони вчинені повторно або завдали великої матеріальної шкоди, – караються штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 223-1. Підроблення документів, які подаються для реєстрації випуску цінних паперів</p>	<p>Стаття 223-1. Підроблення документів, які подаються для реєстрації випуску цінних паперів</p>
<p>1. Внесення уповноваженою особою в документи, які подаються для реєстрації випуску цінних паперів, завідомо неправдивих відомостей, якщо це заподіяло значну матеріальну шкоду інвесторові в цінні папери, – карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. Шкода, передбачена цією статтею, вважається зна-</p>	<p>1. Внесення уповноваженою особою в документи, які подаються для реєстрації випуску цінних паперів, завідомо неправдивих відомостей, якщо це заподіяло значну матеріальну шкоду інвесторові в цінні папери, – карається штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. Шкода, передбачена цією статтею, вважається зна-</p>

<p>чною, якщо вона в двадцять і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>чною, якщо вона в двадцять і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 224. Виготовлення, збут та використання підроблених недержавних цінних паперів</p>	<p>Стаття 224. Виготовлення, збут та використання підроблених недержавних цінних паперів</p>
<p>1. Виготовлення з метою збуту, збут чи використання іншим чином підроблених недержавних цінних паперів – караються штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони вчинені повторно або якщо вони завдали великої матеріальної шкоди, – караються штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені організованою групою або якщо вони завдали особливо великої матеріальної шкоди, – караються штрафом від десяти тисяч до п'ятнадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка 1. Повторним у статті 224 визнається злочин, вчинений особою, яка раніше вчинила злочин, передбачений цією статтею або статтею 199 цього Кодексу.</p> <p>2. Відповідно до цієї статті матеріальна шкода вважається великою, якщо вона у триста і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а особливо великою – така, що у тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>1. Виготовлення з метою збуту, збут чи використання іншим чином підроблених недержавних цінних паперів – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони вчинені повторно або якщо вони завдали великої матеріальної шкоди, – караються штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені організованою групою або якщо вони завдали особливо великої матеріальної шкоди, – караються штрафом від десяти тисяч до п'ятнадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка 1. Повторним у статті 224 визнається злочин, вчинений особою, яка раніше вчинила злочин, передбачений цією статтею або статтею 199 цього Кодексу.</p> <p>2. Відповідно до цієї статті матеріальна шкода вважається великою, якщо вона у триста і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а особливо великою – така, що у тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>

<p>Стаття 227. Умисне введення в обіг на ринку України (випуск на ринок України) небезпечної продукції</p>	<p>Стаття 227. Умисне введення в обіг на ринку України (випуск на ринок України) небезпечної продукції</p>
<p>Умисне введення в обіг (випуск на ринок України) небезпечної продукції, тобто такої продукції, що не відповідає вимогам щодо безпечності продукції, встановленим нормативно-правовими актами, якщо такі дії вчинені у великих розмірах, – караються штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. Під введенням в обіг (випуском на ринок України) небезпечної продукції, вчиненим у великих розмірах, слід вважати введення в обіг продукції, загальна вартість якої перевищує п'ятсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>Умисне введення в обіг (випуск на ринок України) небезпечної продукції, тобто такої продукції, що не відповідає вимогам щодо безпечності продукції, встановленим нормативно-правовими актами, якщо такі дії вчинені у великих розмірах, – караються штрафом від трьох тисяч до восьми тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. Під введенням в обіг (випуском на ринок України) небезпечної продукції, вчиненим у великих розмірах, слід вважати введення в обіг продукції, загальна вартість якої перевищує п'ятсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 232-1. Незаконне використання інсайдерської інформації</p>	<p>Стаття 232-1. Незаконне використання інсайдерської інформації</p>
<p>1. Умисне незаконне розголошення, передача або надання доступу до інсайдерської інформації, а так само надання з використанням такої інформації рекомендацій стосовно придбання або відчуження цінних паперів чи похідних (деривативів), якщо це призвело до отримання особою, яка вчинила зазначені дії, чи третіми особами необґрунтованого прибутку в значному розмірі, або уникнення учасником фондового ринку чи третіми особами значних збитків, або якщо це заподіяло значну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян або державним чи громадським інтересам, або інтересам юридичних осіб, – караються штрафом від семисот п'ятдесяти до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною</p>	<p>1. Умисне незаконне розголошення, передача або надання доступу до інсайдерської інформації, а так само надання з використанням такої інформації рекомендацій стосовно придбання або відчуження цінних паперів чи похідних (деривативів), якщо це призвело до отримання особою, яка вчинила зазначені дії, чи третіми особами необґрунтованого прибутку в значному розмірі, або уникнення учасником фондового ринку чи третіми особами значних збитків, або якщо це заподіяло значну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян або державним чи громадським інтересам, або інтересам юридичних осіб, – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною</p>

діяльністю на строк до трьох років або без такого.

2. Вчинення з використанням інсайдерської інформації на власну користь або на користь інших осіб правочинів, спрямованих на придбання або відчуження цінних паперів чи похідних (деривативів), яких стосується інсайдерська інформація, якщо це призвело до отримання особою, яка вчинила зазначені дії, чи третіми особами необґрунтованого прибутку в значному розмірі, або уникнення учасником фондового ринку чи третіми особами значних збитків, або якщо це заподіяло значну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян або державним чи громадським інтересам, або інтересам юридичних осіб, –

караються штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або якщо такі дії спричинили тяжкі наслідки, – карається штрафом від п'яти тисяч до восьми тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

4. Дії, передбачені частинами першою – третьою цієї статті, якщо вони вчинені організованою групою, – караються штрафом від восьми тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Примітка: 1. Значним розміром (значним збитком, значною шкодою) у цій статті вважається розмір (збиток, шкода), який в п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний

діяльністю на строк до трьох років або без такого.

2. Вчинення з використанням інсайдерської інформації на власну користь або на користь інших осіб правочинів, спрямованих на придбання або відчуження цінних паперів чи похідних (деривативів), яких стосується інсайдерська інформація, якщо це призвело до отримання особою, яка вчинила зазначені дії, чи третіми особами необґрунтованого прибутку в значному розмірі, або уникнення учасником фондового ринку чи третіми особами значних збитків, або якщо це заподіяло значну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян або державним чи громадським інтересам, або інтересам юридичних осіб, –

караються штрафом **від трьох тисяч до шести тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або якщо такі дії спричинили тяжкі наслідки, – карається штрафом від п'яти тисяч до восьми тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

4. Дії, передбачені частинами першою – третьою цієї статті, якщо вони вчинені організованою групою, – караються штрафом від восьми тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Примітка: 1. Значним розміром (значним збитком, значною шкодою) у цій статті вважається розмір (збиток, шкода), який в п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний

<p>мінімум доходів громадян. 2. Тяжкими наслідками у цій статті, якщо вони полягають у заподіянні матеріальних збитків, вважаються такі, які у тисячу і більше разів перевищують неоподатковуваний мінімум доходів громадян. 3. Під особами, які вчинили дії, передбачені цією статтею, розуміються: посадові особи емітента, у тому числі ті, які були посадовими особами емітента на момент ознайомлення з інсайдерською інформацією; особи, які мають доступ до інсайдерської інформації у зв'язку з виконанням ними трудових (службових) обов'язків або договірних зобов'язань незалежно від відносин з емітентом, у тому числі співробітники професійних учасників фондового ринку; державні службовці, яким відома інсайдерська інформація внаслідок виконання ними посадових (службових) обов'язків; особи, які ознайомилися з інсайдерською інформацією неправомірним шляхом; аудитори, нотаріуси, експерти, оцінювачі, арбітражні керуючі або інші особи, які виконують надані законом публічні повноваження.</p>	<p>мінімум доходів громадян. 2. Тяжкими наслідками у цій статті, якщо вони полягають у заподіянні матеріальних збитків, вважаються такі, які у тисячу і більше разів перевищують неоподатковуваний мінімум доходів громадян. 3. Під особами, які вчинили дії, передбачені цією статтею, розуміються: посадові особи емітента, у тому числі ті, які були посадовими особами емітента на момент ознайомлення з інсайдерською інформацією; особи, які мають доступ до інсайдерської інформації у зв'язку з виконанням ними трудових (службових) обов'язків або договірних зобов'язань незалежно від відносин з емітентом, у тому числі співробітники професійних учасників фондового ринку; державні службовці, яким відома інсайдерська інформація внаслідок виконання ними посадових (службових) обов'язків; особи, які ознайомилися з інсайдерською інформацією неправомірним шляхом; аудитори, нотаріуси, експерти, оцінювачі, арбітражні керуючі або інші особи, які виконують надані законом публічні повноваження.</p>
<p>Стаття 232-2. Приховування інформації про діяльність емітента</p>	<p>Стаття 232-2. Приховування інформації про діяльність емітента</p>
<p>1. Ненадання службовою особою емітента інвестору в цінні папери (у тому числі акціонеру) на його письмовий запит інформації про діяльність емітента в межах, передбачених законом, або надання йому недостовірної інформації, якщо це заподіяло інвестору в цінні папери (у тому числі акціонеру) матеріальну шкоду в значному розмірі, – караються штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого. 2. Ті самі діяння, вчинені повторно, –</p>	<p>1. Ненадання службовою особою емітента інвестору в цінні папери (у тому числі акціонеру) на його письмовий запит інформації про діяльність емітента в межах, передбачених законом, або надання йому недостовірної інформації, якщо це заподіяло інвестору в цінні папери (у тому числі акціонеру) матеріальну шкоду в значному розмірі, – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого. 2. Ті самі діяння, вчинені повторно, –</p>

<p>караються штрафом від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Примітка. У цій статті матеріальна шкода вважається заподіяною у значному розмірі, якщо її розмір у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>караються штрафом від трьох тисяч до шести тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Примітка. У цій статті матеріальна шкода вважається заподіяною у значному розмірі, якщо її розмір у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Розділ VIII ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ</p>	<p>Розділ VIII КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ</p>
<p>Стаття 238. Приховування або перекручення відомостей про екологічний стан або захворюваність населення</p>	<p>Стаття 238. Приховування або перекручення відомостей про екологічний стан або захворюваність населення</p>
<p>1. Приховування або умисне перекручення службовою особою відомостей про екологічний, в тому числі радіаційний, стан, який пов'язаний із забрудненням земель, водних ресурсів, атмосферного повітря, харчових продуктів і продовольчої сировини і такий, що негативно впливає на здоров'я людей, рослинний та тваринний світ, а також про стан захворюваності населення в районах з підвищеною екологічною небезпекою – караються штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі діяння, вчинені повторно або в місцевості, оголошеній зоною надзвичайної екологічної ситуації, або такі, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>1. Приховування або умисне перекручення службовою особою відомостей про екологічний, в тому числі радіаційний, стан, який пов'язаний із забрудненням земель, водних ресурсів, атмосферного повітря, харчових продуктів і продовольчої сировини і такий, що негативно впливає на здоров'я людей, рослинний та тваринний світ, а також про стан захворюваності населення в районах з підвищеною екологічною небезпекою – караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі діяння, вчинені повторно або в місцевості, оголошеній зоною надзвичайної екологічної ситуації, або такі, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>
<p>Стаття 239. Забруднення або псування земель</p>	<p>Стаття 239. Забруднення або псування земель</p>
<p>1. Забруднення або псування земель речовинами, відходами</p>	<p>1. Забруднення або псування земель речовинами, відходами</p>

<p>чи іншими матеріалами, шкідливими для життя, здоров'я людей або довкілля, внаслідок порушення спеціальних правил, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи довкілля, – караються штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Ті самі діяння, що спричинили загибель людей, їх масове захворювання або інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>чи іншими матеріалами, шкідливими для життя, здоров'я людей або довкілля, внаслідок порушення спеціальних правил, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи довкілля, – караються штрафом від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Ті самі діяння, що спричинили загибель людей, їх масове захворювання або інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>
<p>Стаття 239-1. Незаконне заволодіння ґрунтовим покривом (поверхневим шаром) земель</p>	<p>Стаття 239-1. Незаконне заволодіння ґрунтовим покривом (поверхневим шаром) земель</p>
<p>1. Незаконне заволодіння ґрунтовим покривом (поверхневим шаром) земель, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи для довкілля, – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Та сама дія, якщо вона вчинена повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або заподіяла матеріальну шкоду у великому розмірі, – карається обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені шляхом підпалу, вибуху чи іншим загаль-</p>	<p>1. Незаконне заволодіння ґрунтовим покривом (поверхневим шаром) земель, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи для довкілля, – карається штрафом від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Та сама дія, якщо вона вчинена повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або заподіяла матеріальну шкоду у великому розмірі, – карається обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені шляхом підпалу, вибуху чи іншим загаль-</p>

<p>нонебезпечним способом або спричинили загибель людей, масову загибель об'єктів тваринного чи рослинного світу або інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Примітка. У цій статті матеріальна шкода вважається заподіяною у великому розмірі, якщо її розмір у сто або більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>нонебезпечним способом або спричинили загибель людей, масову загибель об'єктів тваринного чи рослинного світу або інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Примітка. У цій статті матеріальна шкода вважається заподіяною у великому розмірі, якщо її розмір у сто або більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 239-2. Незаконне заволодіння землями водного фонду в особливо великих розмірах</p>	<p>Стаття 239-2. Незаконне заволодіння землями водного фонду в особливо великих розмірах</p>
<p>1. Незаконне заволодіння поверхневим (грунтовим) шаром земель водного фонду в особливо великих розмірах – карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Та сама дія, вчинена повторно або за попередньою змовою групою осіб, – карається обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Примітка. Особливо великим розміром у цій статті слід розуміти обсяг поверхневого (грунтового) шару земель, який ста-</p>	<p>1. Незаконне заволодіння поверхневим (грунтовим) шаром земель водного фонду в особливо великих розмірах – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Та сама дія, вчинена повторно або за попередньою змовою групою осіб, – карається обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Примітка. Особливо великим розміром у цій статті слід розуміти обсяг поверхневого (грунтового) шару земель, який ста-</p>

новить більше, ніж десять кубічних метрів.	новить більше, ніж десять кубічних метрів.
Стаття 240. Порушення правил охорони або використання надр	Стаття 240. Порушення правил охорони або використання надр
<p>1. Порушення встановлених правил охорони надр, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи довкілля, – карається штрафом від трьохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Порушення встановлених правил використання надр, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи довкілля, а також незаконне видобування корисних копалин загальнодержавного значення – караються штрафом від чотирьохсот до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені на територіях чи об'єктах природно-заповідного фонду або вчинені повторно, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>4. Діяння, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, якщо вони вчинені шляхом підпалу, вибуху чи іншим загальнонебезпечним способом або спричинили загибель людей, їх масове захворювання або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p>	<p>1. Порушення встановлених правил охорони надр, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи довкілля, – карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Порушення встановлених правил використання надр, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи довкілля, а також незаконне видобування корисних копалин загальнодержавного значення – караються штрафом від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені на територіях чи об'єктах природно-заповідного фонду або вчинені повторно, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>4. Діяння, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, якщо вони вчинені шляхом підпалу, вибуху чи іншим загальнонебезпечним способом або спричинили загибель людей, їх масове захворювання або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p>
Стаття 241. Забруднення атмосферного повітря	Стаття 241. Забруднення атмосферного повітря
1. Забруднення або інша зміна природних властивостей атмосферного повітря шкідливими для життя, здоров'я людей або для довкілля речовинами, відходами або іншими матеріалами	1. Забруднення або інша зміна природних властивостей атмосферного повітря шкідливими для життя, здоров'я людей або для довкілля речовинами, відходами або іншими матеріалами

<p>промислового чи іншого виробництва внаслідок порушення спеціальних правил, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи для довкілля, – караються штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на той самий строк або без такого.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, із позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>промислового чи іншого виробництва внаслідок порушення спеціальних правил, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи для довкілля, – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на той самий строк або без такого.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, із позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>
<p>Стаття 242. Порушення правил охорони вод</p>	<p>Стаття 242. Порушення правил охорони вод</p>
<p>1. Порушення правил охорони вод (водних об'єктів), якщо це спричинило забруднення поверхневих чи підземних вод і водоносних горизонтів, джерел питних, лікувальних вод або зміну їхніх природних властивостей, або виснаження водних джерел і створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи для довкілля, – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або обмеженням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили загибель або захворювання людей, масову загибель об'єктів тваринного і рослинного світу або інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>1. Порушення правил охорони вод (водних об'єктів), якщо це спричинило забруднення поверхневих чи підземних вод і водоносних горизонтів, джерел питних, лікувальних вод або зміну їхніх природних властивостей, або виснаження водних джерел і створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи для довкілля, – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або обмеженням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили загибель або захворювання людей, масову загибель об'єктів тваринного і рослинного світу або інші тяжкі наслідки, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p>
<p>Стаття 243. Забруднення моря</p>	<p>Стаття 243. Забруднення моря</p>
<p>1. Забруднення моря в межах внутрішніх морських чи терито-</p>	<p>1. Забруднення моря в межах внутрішніх морських чи терито-</p>

ріальних вод України або в межах вод виключної (морської) економічної зони України матеріалами чи речовинами, шкідливими для життя чи здоров'я людей, або відходами внаслідок порушення спеціальних правил, якщо це створило небезпеку для життя чи здоров'я людей або живих ресурсів моря чи могло перешкодити законним видам використання моря, а також незаконне скидання чи поховання в межах внутрішніх морських чи територіальних вод України або у відкритому морі зазначених матеріалів, речовин і відходів –

караються штрафом від трьохсот до восьмисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили загибель або захворювання людей, масову загибель об'єктів тваринного і рослинного світу або інші тяжкі наслідки, –

караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

3. Неповідомлення спеціально відповідальними за те особами морських та повітряних суден або інших засобів і споруд, що знаходяться в морі, адміністрації найближчого порту України, іншому уповноваженому органу або особі, а у разі скидання з метою поховання – і організації, яка видає дозволи на скидання, інформації про підготовлюване або здійснене внаслідок крайньої потреби скидання чи невідворотні втрати ними в межах внутрішніх морських і територіальних вод України або у відкритому морі шкідливих речовин чи сумішей, що містять такі речовини понад встановлені норми, інших відходів, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей або живих ресурсів моря чи могло завдати шкоди зонам лікування і відпочинку або перешкодити іншим законним видам викорис-

ріальних вод України або в межах вод виключної (морської) економічної зони України матеріалами чи речовинами, шкідливими для життя чи здоров'я людей, або відходами внаслідок порушення спеціальних правил, якщо це створило небезпеку для життя чи здоров'я людей або живих ресурсів моря чи могло перешкодити законним видам використання моря, а також незаконне скидання чи поховання в межах внутрішніх морських чи територіальних вод України або у відкритому морі зазначених матеріалів, речовин і відходів –

караються штрафом **від однієї тисячі до трьох тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили загибель або захворювання людей, масову загибель об'єктів тваринного і рослинного світу або інші тяжкі наслідки, –

караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

3. Неповідомлення спеціально відповідальними за те особами морських та повітряних суден або інших засобів і споруд, що знаходяться в морі, адміністрації найближчого порту України, іншому уповноваженому органу або особі, а у разі скидання з метою поховання – і організації, яка видає дозволи на скидання, інформації про підготовлюване або здійснене внаслідок крайньої потреби скидання чи невідворотні втрати ними в межах внутрішніх морських і територіальних вод України або у відкритому морі шкідливих речовин чи сумішей, що містять такі речовини понад встановлені норми, інших відходів, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей або живих ресурсів моря чи могло завдати шкоди зонам лікування і відпочинку або перешкодити іншим законним видам викорис-

<p>тання моря, – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>	<p>тання моря, – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 244. Порушення законодавства про континентальний шельф України</p>	<p>Стаття 244. Порушення законодавства про континентальний шельф України</p>
<p>1. Порушення законодавства про континентальний шельф України, що заподіяло істотну шкоду, а також нежиття особою, що відповідає за експлуатацію технологічних установок або інших джерел безпеки в зоні безпеки, заходів для захисту живих організмів моря від дії шкідливих відходів або небезпечних випромінювань та енергії, якщо це створило небезпеку їх загибелі або загрожувало життю чи здоров'ю людей, – караються штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Дослідження, розвідування, розробка природних багатств та інші роботи на континентальному шельфі України, які провадяться іноземцями, якщо це не передбачено договором між Україною і заінтересованою іноземною державою, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України або спеціальним дозволом, виданим у встановленому законом порядку, – караються штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p>	<p>1. Порушення законодавства про континентальний шельф України, що заподіяло істотну шкоду, а також нежиття особою, що відповідає за експлуатацію технологічних установок або інших джерел безпеки в зоні безпеки, заходів для захисту живих організмів моря від дії шкідливих відходів або небезпечних випромінювань та енергії, якщо це створило небезпеку їх загибелі або загрожувало життю чи здоров'ю людей, – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Дослідження, розвідування, розробка природних багатств та інші роботи на континентальному шельфі України, які провадяться іноземцями, якщо це не передбачено договором між Україною і заінтересованою іноземною державою, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України або спеціальним дозволом, виданим у встановленому законом порядку, – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p>
<p>Стаття 245. Знищення або пошкодження об'єктів рослинного світу</p>	<p>Стаття 245. Знищення або пошкодження об'єктів рослинного світу</p>
<p>1. Знищення або пошкодження лісових масивів, зелених насаджень навколо населених пунктів, вздовж залізниць, а також стерні, сухих дикоростучих трав, рослинності або її залишків</p>	<p>1. Знищення або пошкодження лісових масивів, зелених насаджень навколо населених пунктів, вздовж залізниць, а також стерні, сухих дикоростучих трав, рослинності або її залишків</p>

<p>на землях сільськогосподарського призначення вогнем чи іншим загальнонебезпечним способом – караються штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони спричинили загибель людей, масову загибель тварин або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>	<p>на землях сільськогосподарського призначення вогнем чи іншим загальнонебезпечним способом – караються штрафом від п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони спричинили загибель людей, масову загибель тварин або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>
<p>Стаття 246. Незаконна порубка лісу</p>	<p>Стаття 246. Незаконна порубка лісу</p>
<p>Незаконна порубка дерев або чагарників у лісах, захисних та інших лісових насадженнях, що заподіяла істотну шкоду, а також вчинення таких дій у заповідниках або на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду, або в інших особливо охоронюваних лісах – карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>Та сама дія, вчинена повторно або за попередньою змовою групою осіб, – карається обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>Незаконна порубка дерев і чагарників у лісах, захисних та інших лісових насадженнях, що заподіяло істотну шкоду, а також вчинення таких дій у заповідниках або на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду, або в інших особливо охоронюваних лісах – карається штрафом від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>Та сама дія, вчинена повторно або за попередньою змовою групою осіб, – карається обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p>
<p>Стаття 247. Порушення законодавства про захист рослин</p>	<p>Стаття 247. Порушення законодавства про захист рослин</p>
<p>Порушення правил, установлених для боротьби зі шкідниками і хворобами рослин, та інших вимог законодавства про захист рослин, що спричинило тяжкі наслідки, – карається штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот годин, або обмеженням волі на строк до двох років.</p>	<p>Порушення правил, установлених для боротьби зі шкідниками і хворобами рослин, та інших вимог законодавства про захист рослин, що спричинило тяжкі наслідки, – карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот годин, або обмеженням волі на строк до двох років.</p>

Стаття 248. Незаконне полювання	Стаття 248. Незаконне полювання
<p>1. Порушення правил полювання, якщо воно заподіяло істотну шкоду, а також незаконне полювання в заповідниках або на інших територіях та об'єктах природно-заповідного фонду, або полювання на звірів, птахів чи інші види тваринного світу, що занесені до Червоної книги України, – караються штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста шістдесяти до двохсот сорока годин, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони вчинені службовою особою з використанням службового становища, або за попередньою змовою групою осіб, або способом масового знищення звірів, птахів чи інших видів тваринного світу, або з використанням транспортних засобів, або особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, – караються штрафом від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>Примітка. Істотною шкодою у цій статті, якщо вона полягає у заподіянні матеріальних збитків, вважається така шкода, яка у двісті п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>1. Порушення правил полювання, якщо воно заподіяло істотну шкоду, а також незаконне полювання в заповідниках або на інших територіях та об'єктах природно-заповідного фонду, або полювання на звірів, птахів чи інші види тваринного світу, що занесені до Червоної книги України, – караються штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста шістдесяти до двохсот сорока годин, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони вчинені службовою особою з використанням службового становища, або за попередньою змовою групою осіб, або способом масового знищення звірів, птахів чи інших видів тваринного світу, або з використанням транспортних засобів, або повторно, – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>Примітка. Істотною шкодою у цій статті, якщо вона полягає у заподіянні матеріальних збитків, вважається така шкода, яка у двісті п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 249. Незаконне зайняття рибним, звіриним або іншим водним добувним промислом</p>	<p>Стаття 249. Незаконне зайняття рибним, звіриним або іншим водним добувним промислом</p>
<p>1. Незаконне зайняття рибним, звіриним або іншим водним добувним промислом, якщо воно заподіяло істотну шкоду, – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>	<p>1. Незаконне зайняття рибним, звіриним або іншим водним добувним промислом, якщо воно заподіяло істотну шкоду, – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>

<p>2. Ті самі діяння, якщо вони вчинені із застосуванням вибухових, отруйних речовин, електроструму або іншим способом масового знищення риби, звірів чи інших видів тваринного світу або особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, – караються штрафом від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>2. Ті самі діяння, якщо вони вчинені із застосуванням вибухових, отруйних речовин, електроструму або іншим способом масового знищення риби, звірів чи інших видів тваринного світу або повторно, – караються штрафом від двох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>
<p>Стаття 250. Проведення вибухових робіт з порушенням правил охорони рибних запасів</p>	<p>Стаття 250. Проведення вибухових робіт з порушенням правил охорони рибних запасів</p>
<p>Проведення вибухових робіт з порушенням правил охорони рибних запасів або диких водних тварин – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>	<p>Проведення вибухових робіт з порушенням правил охорони рибних запасів або диких водних тварин – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 251. Порушення ветеринарних правил</p>	<p>Стаття 251. Порушення ветеринарних правил</p>
<p>Порушення ветеринарних правил, яке спричинило поширення епізоотії або інші тяжкі наслідки, – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>Порушення ветеринарних правил, яке спричинило поширення епізоотії або інші тяжкі наслідки, – карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>
<p>Стаття 252. Умисне знищення або пошкодження територій, взятих під охорону держави, та об'єктів природно-заповідного фонду</p>	<p>Стаття 252. Умисне знищення або пошкодження територій, взятих під охорону держави, та об'єктів природно-заповідного фонду</p>
<p>1. Умисне знищення або пошкодження територій, взятих під охорону держави, та об'єктів природно-заповідного фонду – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мі-</p>	<p>1. Умисне знищення або пошкодження територій, взятих під охорону держави, та об'єктів природно-заповідного фонду – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподат-</p>

<p>німумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені шляхом підпалу або іншим загальнонебезпечним способом, якщо це спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>	<p>ковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені шляхом підпалу або іншим загальнонебезпечним способом, якщо це спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>
<p>Стаття 253. Проектування чи експлуатація споруд без систем захисту довкілля</p>	<p>Стаття 253. Проектування чи експлуатація споруд без систем захисту довкілля</p>
<p>1. Розробка і здача проектів, іншої аналогічної документації замовнику службовою чи спеціально уповноваженою особою без обов'язкових інженерних систем захисту довкілля або введення (прийом) в експлуатацію споруд без такого захисту, якщо вони створили небезпеку тяжких технологічних аварій або екологічних катастроф, загибелі або масового захворювання населення або інших тяжких наслідків, – карається позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або обмеженням волі на той самий строк. 2. Ті самі дії, якщо вони спричинили наслідки, передбачені частиною першою цієї статті, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк до п'яти років.</p>	<p>1. Розробка і здача проектів, іншої аналогічної документації замовнику службовою чи спеціально уповноваженою особою без обов'язкових інженерних систем захисту довкілля або введення (прийом) в експлуатацію споруд без такого захисту, якщо вони створили небезпеку тяжких технологічних аварій або екологічних катастроф, загибелі або масового захворювання населення або інших тяжких наслідків, – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або обмеженням волі на той самий строк. 2. Ті самі дії, якщо вони спричинили наслідки, передбачені частиною першою цієї статті, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк до п'яти років.</p>
<p>Стаття 254. Безгосподарське використання земель</p>	<p>Стаття 254. Безгосподарське використання земель</p>
<p>Безгосподарське використання земель, якщо це спричинило тривале зниження або втрату їх родючості, виведення земель з сільськогосподарського обороту, змивання гумусного шару, порушення структури ґрунту, – караються штрафом до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади або</p>	<p>Безгосподарське використання земель, якщо це спричинило тривале зниження або втрату їх родючості, виведення земель з сільськогосподарського обороту, змивання гумусного шару, порушення структури ґрунту, – караються штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні</p>

займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.	посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.
Розділ IX ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ	Розділ IX КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ
Стаття 258. Терористичний акт	Стаття 258. Терористичний акт
<p>1. Терористичний акт, тобто застосування зброї, вчинення вибуху, підпалу чи інших дій, які створювали небезпеку для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків, якщо такі дії були вчинені з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, або з метою впливу на прийняття рішень чи вчинення або невчинення дій органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, службовими особами цих органів, об'єднаннями громадян, юридичними особами, або привернення уваги громадськості до певних політичних, релігійних чи інших поглядів винного (терориста), а також погроза вчинення зазначених дій з тією самою метою – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони призвели до заподіяння значної майнової шкоди чи інших тяжких наслідків, – караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, що призвели до загибелі людини, – караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>б. Особа звільняється від кримінальної відповідальності за ді-</p>	<p>1. Терористичний акт, тобто застосування зброї, вчинення вибуху, підпалу чи інших дій, які створювали небезпеку для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків, якщо такі дії були вчинені з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, або з метою впливу на прийняття рішень чи вчинення або невчинення дій органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, службовими особами цих органів, об'єднаннями громадян, юридичними особами, або привернення уваги громадськості до певних політичних, релігійних чи інших поглядів винного (терориста), а також погроза вчинення зазначених дій з тією самою метою – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони призвели до заподіяння значної майнової шкоди чи інших тяжких наслідків, – караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, що призвели до загибелі людини, – караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>б. Особа звільняється від кримінальної відповідальності за ді-</p>

<p>яння, передбачене частиною першою цієї статті в частині погрози вчинення терористичного акту, якщо вона до повідомлення їй про підозру у вчиненні нею злочину добровільно повідомила правоохоронний орган про цей злочин, сприяла його припиненню або розкриттю, у разі якщо внаслідок цього і вжитих заходів було відвернено небезпеку для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків, якщо в її діях немає складу іншого злочину.</p>	<p>яння, передбачене частиною першою цієї статті в частині погрози вчинення терористичного акту, якщо вона до повідомлення їй про підозру у вчиненні нею злочину добровільно повідомила правоохоронний орган про цей злочин, сприяла його припиненню або розкриттю, у разі якщо внаслідок цього і вжитих заходів було відвернено небезпеку для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків, якщо в її діях немає складу іншого кримінального правопорушення.</p>
<p>Стаття 258-3. Створення терористичної групи чи терористичної організації</p>	<p>Стаття 258-3. Створення терористичної групи чи терористичної організації</p>
<p>1. Створення терористичної групи чи терористичної організації, керівництво такою групою чи організацією або участь у ній, а так само організаційне чи інше сприяння створенню або діяльності терористичної групи чи терористичної організації – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна або без такої. 2. Звільняється від кримінальної відповідальності за діяння, передбачене частиною першою цієї статті, особа, крім організатора і керівника терористичної групи чи терористичної організації, яка добровільно повідомила правоохоронний орган про відповідну терористичну діяльність, сприяла її припиненню або розкриттю злочинів, вчинених у зв'язку із створенням або діяльністю такої групи чи організації, якщо в її діях немає складу іншого злочину.</p>	<p>1. Створення терористичної групи чи терористичної організації, керівництво такою групою чи організацією або участь у ній, а так само організаційне чи інше сприяння створенню або діяльності терористичної групи чи терористичної організації – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна або без такої. 2. Звільняється від кримінальної відповідальності за діяння, передбачене частиною першою цієї статті, особа, крім організатора і керівника терористичної групи чи терористичної організації, яка добровільно повідомила правоохоронний орган про відповідну терористичну діяльність, сприяла її припиненню або розкриттю злочинів, вчинених у зв'язку із створенням або діяльністю такої групи чи організації, якщо в її діях немає складу іншого кримінального правопорушення.</p>
<p>Стаття 258-5. Фінансування тероризму</p>	<p>Стаття 258-5. Фінансування тероризму</p>
<p>1. Фінансування тероризму, тобто дії, вчинені з метою фінансового або матеріального забезпечення окремого терориста чи терористичної групи (організації), організації, підготовки або вчинення терористичного акту, втягнення у вчинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту, сприяння вчиненню терористичного акту, створення</p>	<p>1. Фінансування тероризму, тобто дії, вчинені з метою фінансового або матеріального забезпечення окремого терориста чи терористичної групи (організації), організації, підготовки або вчинення терористичного акту, втягнення у вчинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту, сприяння вчиненню терористичного акту, створення</p>

терористичної групи (організації), – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або з корисливих мотивів, або за попередньою змовою групою осіб, або у великому розмірі, або якщо вони призвели до заподіяння значної майнової шкоди, – караються позбавленням волі на строк від восьми до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою чи в особливо великому розмірі, або якщо вони призвели до інших тяжких наслідків, – караються позбавленням волі на строк від десяти до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

4. Особа, крім організатора або керівника терористичної групи (організації), звільняється від кримінальної відповідальності за дії, передбачені цією статтею, якщо вона добровільно до притягнення до кримінальної відповідальності повідомила про відповідну терористичну діяльність або іншим чином сприяла її припиненню або запобіганню злочину, який вона фінансувала або вчиненню якого сприяла, за умови, що в її діях немає складу іншого злочину.

Примітка. 1. Фінансування тероризму визнається вчиненим у великому розмірі, якщо розмір фінансового або матеріального забезпечення перевищує шість тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Фінансування тероризму визнається вчиненим в особливо великому розмірі, якщо розмір фінансового або матеріального

терористичної групи (організації), – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або з корисливих мотивів, або за попередньою змовою групою осіб, або у великому розмірі, або якщо вони призвели до заподіяння значної майнової шкоди, – караються позбавленням волі на строк від восьми до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою чи в особливо великому розмірі, або якщо вони призвели до інших тяжких наслідків, – караються позбавленням волі на строк від десяти до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

4. Особа, крім організатора або керівника терористичної групи (організації), звільняється від кримінальної відповідальності за дії, передбачені цією статтею, якщо вона добровільно до притягнення до кримінальної відповідальності повідомила про відповідну терористичну діяльність або іншим чином сприяла її припиненню або запобіганню злочину, який вона фінансувала або вчиненню якого сприяла, за умови, що в її діях немає складу іншого **кримінального правопорушення**.

Примітка. 1. Фінансування тероризму визнається вчиненим у великому розмірі, якщо розмір фінансового або матеріального забезпечення перевищує шість тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Фінансування тероризму визнається вчиненим в особливо великому розмірі, якщо розмір фінансового або матеріального

забезпечення перевищує вісімнадцять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.	забезпечення перевищує вісімнадцять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
Стаття 263. Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами	Стаття 263. Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами
<p>1. Носіння, зберігання, придбання, передача чи збут вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин або вибухових пристроїв без передбаченого законом дозволу – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p> <p>2. Носіння, виготовлення, ремонт або збут кинджалів, фінських ножів, кастетів чи іншої холодної зброї без передбаченого законом дозволу – караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>3. Звільняється від кримінальної відповідальності особа, яка вчинила злочин, передбачений частинами першою або другою цієї статті, якщо вона добровільно здала органам влади зброю, бойові припаси, вибухові речовини або вибухові пристрої.</p>	<p>1. Носіння, зберігання, придбання, передача чи збут вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин або вибухових пристроїв без передбаченого законом дозволу – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p> <p>2. Носіння, виготовлення, ремонт або збут кинджалів, фінських ножів, кастетів чи іншої холодної зброї без передбаченого законом дозволу – караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>3. Звільняється від кримінальної відповідальності особа, яка вчинила злочин, передбачений частинами першою або другою цієї статті, якщо вона добровільно здала органам влади зброю, бойові припаси, вибухові речовини або вибухові пристрої.</p>
Стаття 265-1. Незаконне виготовлення ядерного вибухового пристрою чи пристрою, що розсіює радіоактивний матеріал або випромінює радіацію	Стаття 265-1. Незаконне виготовлення ядерного вибухового пристрою чи пристрою, що розсіює радіоактивний матеріал або випромінює радіацію
<p>1. Незаконне виготовлення будь-якого ядерного вибухового пристрою чи пристрою, що розсіює радіоактивний матеріал або випромінює радіацію і може через свої властивості спричинити загибель людей, шкоду здоров'ю людей, майнову шкоду у великому розмірі або значне забруднення довкілля, – карається штрафом від трьохсот до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на</p>	<p>1. Незаконне виготовлення будь-якого ядерного вибухового пристрою чи пристрою, що розсіює радіоактивний матеріал або випромінює радіацію і може через свої властивості спричинити загибель людей, шкоду здоров'ю людей, майнову шкоду у великому розмірі або значне забруднення довкілля, – карається обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p>

<p>строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Та сама дія, вчинена з метою спричинення загибелі людей, шкоди здоров'ю людей, майнової шкоди у великому розмірі або значного забруднення довкілля, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони спричинили загибель людей, майнову шкоду у великому розмірі, значне забруднення довкілля чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років.</p>	<p>2. Та сама дія, вчинена з метою спричинення загибелі людей, шкоди здоров'ю людей, майнової шкоди у великому розмірі або значного забруднення довкілля, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони спричинили загибель людей, майнову шкоду у великому розмірі, значне забруднення довкілля чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років.</p>
<p>Стаття 267. Порушення правил поведження з вибуховими, легкозаймистими та їдкими речовинами або радіоактивними матеріалами</p>	<p>Стаття 267. Порушення правил поведження з вибуховими, легкозаймистими та їдкими речовинами або радіоактивними матеріалами</p>
<p>1. Порушення правил зберігання, використання, обліку, перевезення вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або інших правил поведження з ними, а також незаконне пересилання цих речовин чи матеріалів поштою або вантажем, якщо це порушення створило небезпеку загибелі людей або настання інших тяжких наслідків, – караються штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі діяння, а також незаконне пересилання поштою або багажем легкозаймистих або їдких речовин, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до дванадцяти років.</p>	<p>1. Порушення правил зберігання, використання, обліку, перевезення вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або інших правил поведження з ними, а також незаконне пересилання цих речовин чи матеріалів поштою або вантажем, якщо це порушення створило небезпеку загибелі людей або настання інших тяжких наслідків, – караються штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі діяння, а також незаконне пересилання поштою або багажем легкозаймистих або їдких речовин, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до дванадцяти років.</p>

Стаття 267-1. Порушення вимог режиму радіаційної безпеки	Стаття 267-1. Порушення вимог режиму радіаційної безпеки
<p>1. Переміщення будь-яким способом за межі зони відчуження чи зони безумовного (обов'язкового) відселення без надання передбаченого законом дозволу або проведення дозиметричного контролю продуктів харчування рослинного і тваринного походження, промислової або іншої продукції, тварин, риби, рослин або будь-яких інших об'єктів – карається штрафом від п'ятдесяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від одного до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Придбання з метою використання або збуту об'єктів, визначених у частині першій цієї статті, якщо факт їх походження із зони відчуження чи зони безумовного (обов'язкового) відселення заздалегідь відомий винній особі, – карається штрафом від сімдесяти до вісімдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені з метою збуту, або збут об'єктів, визначених у частині першій цієї статті, – караються штрафом від сімдесяти п'яти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, вчинені службовою особою або повторно, а також якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи ро-</p>	<p>1. Переміщення будь-яким способом за межі зони відчуження чи зони безумовного (обов'язкового) відселення без надання передбаченого законом дозволу або проведення дозиметричного контролю продуктів харчування рослинного і тваринного походження, промислової або іншої продукції, тварин, риби, рослин або будь-яких інших об'єктів – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від одного до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Придбання з метою використання або збуту об'єктів, визначених у частині першій цієї статті, якщо факт їх походження із зони відчуження чи зони безумовного (обов'язкового) відселення заздалегідь відомий винній особі, – карається штрафом від трьохсот до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені з метою збуту, або збут об'єктів, визначених у частині першій цієї статті, – караються штрафом від чотирьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, вчинені службовою особою або повторно, а також якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи ро-</p>

кїв.	кїв.
Стаття 268. Незаконне ввезення на територію України відходів і вторинної сировини	Стаття 268. Незаконне ввезення на територію України відходів і вторинної сировини
<p>1. Ввезення на територію України чи транзит через її територію відходів або вторинної сировини без належного дозволу – караються штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ввезення на територію України чи транзит через її територію речовин або матеріалів, що належать до категорії небезпечних відходів, які забороняються до ввезення, – караються штрафом від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>	<p>1. Ввезення на територію України чи транзит через її територію відходів або вторинної сировини без належного дозволу – караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ввезення на територію України чи транзит через її територію речовин або матеріалів, що належать до категорії небезпечних відходів, які забороняються до ввезення, – караються штрафом від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>
Стаття 269. Незаконне перевезення на повітряному судні вибухових або легкозаймистих речовин	Стаття 269. Незаконне перевезення на повітряному судні вибухових або легкозаймистих речовин
<p>1. Незаконне перевезення на повітряному судні вибухових або легкозаймистих речовин – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до десяти років.</p>	<p>1. Незаконне перевезення на повітряному судні вибухових або легкозаймистих речовин – карається штрафом від двох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до десяти років.</p>
Стаття 270. Порушення встановлених законодавством вимог пожежної безпеки	Стаття 270. Порушення встановлених законодавством вимог пожежної безпеки
1. Порушення встановлених законодавством вимог пожежної безпеки, якщо воно спричинило виникнення пожежі, якою заподіяно шкоду здоров'ю людей або майнову шкоду у велико-	1. Порушення встановлених законодавством вимог пожежної безпеки, якщо воно спричинило виникнення пожежі, якою заподіяно шкоду здоров'ю людей або майнову шкоду у велико-

<p>му розмірі, – карається штрафом від п'ятдесяти до ста двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило загибель людей, майнову шкоду в особливо великому розмірі або інші тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p> <p>Примітка. Майнова шкода вважається заподіяною у великих розмірах, якщо прямі збитки становлять суму, яка в триста і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а в особливо великих розмірах – якщо прямі збитки становлять суму, яка в тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>му розмірі, – карається штрафом від двохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило загибель людей, майнову шкоду в особливо великому розмірі або інші тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p> <p>Примітка. Майнова шкода вважається заподіяною у великих розмірах, якщо прямі збитки становлять суму, яка в двісті і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а в особливо великих розмірах – якщо прямі збитки становлять суму, яка в шістсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 270-1. Умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства</p>	<p>Стаття 270-1. Умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства</p>
<p>1. Умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства, якщо це призвело або могло призвести до неможливості експлуатації, порушення нормального функціонування таких об'єктів, що спричинило небезпеку для життя чи здоров'я людей або майнову шкоду у великому розмірі, – карається штрафом від ста до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або загальнонебезпечним способом, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті,</p>	<p>1. Умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства, якщо це призвело або могло призвести до неможливості експлуатації, порушення нормального функціонування таких об'єктів, що спричинило небезпеку для життя чи здоров'я людей або майнову шкоду у великому розмірі, – карається штрафом від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або загальнонебезпечним способом, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті,</p>

<p>якщо вони спричинили майнову шкоду в особливо великому розмірі або загибель людини чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p> <p>Примітка. 1. Під об'єктами житлово-комунального господарства в цій статті слід розуміти житловий фонд, об'єкти благоустрою, тепlopостачання, водopостачання та водовідведення, а також їх мережі чи складові (кришки люків, решітки на них тощо).</p> <p>2. Майнова шкода вважається заподіяною у великих розмірах, якщо прямі збитки становлять суму, що в триста і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а в особливо великих розмірах – якщо прямі збитки становлять суму, що в тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>якщо вони спричинили майнову шкоду в особливо великому розмірі або загибель людини чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p> <p>Примітка. 1. Під об'єктами житлово-комунального господарства в цій статті слід розуміти житловий фонд, об'єкти благоустрою, тепlopостачання, водopостачання та водовідведення, а також їх мережі чи складові (кришки люків, решітки на них тощо).</p> <p>2. Майнова шкода вважається заподіяною у великих розмірах, якщо прямі збитки становлять суму, що в триста і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а в особливо великих розмірах – якщо прямі збитки становлять суму, що в тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Розділ X ЗЛОЧИНИ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ВИРОБНИЦТВА</p>	<p>Розділ X КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ВИРОБНИЦТВА</p>
<p>Стаття 271. Порухення вимог законодавства про охорону праці</p>	<p>Стаття 271. Порухення вимог законодавства про охорону праці</p>
<p>1. Порухення вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів про охорону праці службовою особою підприємства, установи, організації або громадянином – суб'єктом підприємницької діяльності, якщо це порухення заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, – карається виправними роботами на строк до двох років або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням</p>	<p>1. Порухення вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів про охорону праці службовою особою підприємства, установи, організації або громадянином – суб'єктом підприємницької діяльності, якщо це порухення заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, – карається виправними роботами на строк до двох років або</p>

<p>волі на строк до семи років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років або без такого.</p>	<p>обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до семи років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років або без такого.</p>
<p>Стаття 272. Порухення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою</p>	<p>Стаття 272. Порухення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою</p>
<p>1. Порухення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою на виробництві або будь-якому підприємстві особою, яка зобов'язана їх дотримувати, якщо це порушення створило загрозу загибелі людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк до восьми років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>1. Порухення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою на виробництві або будь-якому підприємстві особою, яка зобов'язана їх дотримувати, якщо це порушення створило загрозу загибелі людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк до восьми років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 275. Порухення правил, що стосуються безпечного використання промислової продукції або безпечної експлуатації будівель і споруд</p>	<p>Стаття 275. Порухення правил, що стосуються безпечного використання промислової продукції або безпечної експлуатації будівель і споруд</p>
<p>1. Порухення під час розроблення, конструювання, виготовлення чи зберігання промислової продукції правил, що стосуються безпечного її використання, а також порушення під час проектування чи будівництва правил, що стосуються безпечної експлуатації будівель і споруд, особою, яка зобов'язана дотримувати таких правил, якщо це створило загрозу загибелі</p>	<p>1. Порухення під час розроблення, конструювання, виготовлення чи зберігання промислової продукції правил, що стосуються безпечного її використання, а також порушення під час проектування чи будівництва правил, що стосуються безпечної експлуатації будівель і споруд, особою, яка зобов'язана дотримувати таких правил, якщо це створило загрозу загибелі</p>

<p>людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, – караються штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років або без такого. 2. Те саме діяння, якщо воно спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, – карається виправними роботами на строк до двох років або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, – караються штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років або без такого. 2. Те саме діяння, якщо воно спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, – карається виправними роботами на строк до двох років або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Розділ XI ЗЛОЧИНИ ПРОТИ БЕЗПЕКИ РУХУ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТУ</p>	<p>Розділ XI КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ БЕЗПЕКИ РУХУ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТУ</p>
<p>Стаття 276. Порушення правил безпеки руху або експлуатації залізничного, водного чи повітряного транспорту</p>	<p>Стаття 276. Порушення правил безпеки руху або експлуатації залізничного, водного чи повітряного транспорту</p>
<p>1. Порушення працівником залізничного, водного або повітряного транспорту правил безпеки руху або експлуатації транспорту, а також недоброякісний ремонт транспортних засобів, колій, засобів сигналізації та зв'язку, якщо це створило небезпеку для життя людей або настання інших тяжких наслідків, – караються виправними роботами на строк до двох років або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили потерпілому середньої тяжкості чи тяжкі тілесні ушкодження або заподіяли велику матеріальну шкоду, – караються позбавленням волі на строк від двох до семи років. 3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї</p>	<p>1. Порушення працівником залізничного, водного або повітряного транспорту правил безпеки руху або експлуатації транспорту, а також недоброякісний ремонт транспортних засобів, колій, засобів сигналізації та зв'язку, якщо це створило небезпеку для життя людей або настання інших тяжких наслідків, – караються штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили потерпілому середньої тяжкості чи тяжкі тілесні ушкодження або заподіяли велику матеріальну шкоду, –</p>

<p>статті, якщо вони спричинили загибель людей, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>	<p>караються позбавленням волі на строк від двох до семи років. 3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>
<p>Стаття 276-1. Здійснення професійної діяльності членом екіпажу або обслуговування повітряного руху диспетчером управління повітряним рухом (диспетчером служби руху) у стані алкогольного сп'яніння або під впливом наркотичних чи психотропних речовин</p>	<p>Стаття 276-1. Здійснення професійної діяльності членом екіпажу або обслуговування повітряного руху диспетчером управління повітряним рухом (диспетчером служби руху) у стані алкогольного сп'яніння або під впливом наркотичних чи психотропних речовин</p>
<p>Здійснення професійної діяльності членом екіпажу або обслуговування повітряного руху диспетчером управління повітряним рухом (диспетчером служби руху) у стані алкогольного сп'яніння або під впливом наркотичних чи психотропних речовин – карається виправними роботами на строк до двох років або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>	<p>Здійснення професійної діяльності членом екіпажу або обслуговування повітряного руху диспетчером управління повітряним рухом (диспетчером служби руху) у стані алкогольного сп'яніння або під впливом наркотичних чи психотропних речовин – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 277. Пошкодження шляхів сполучення і транспортних засобів</p>	<p>Стаття 277. Пошкодження шляхів сполучення і транспортних засобів</p>
<p>1. Умисне руйнування або пошкодження шляхів сполучення, споруд на них, рухомого складу або суден, засобів зв'язку чи сигналізації, а також інші дії, спрямовані на приведення зазначених предметів у непридатний для експлуатації стан, якщо це спричинило чи могло спричинити аварію поїзда, судна або порушило нормальну роботу транспорту, або створило небезпеку для життя людей чи настання інших тяжких наслідків, – караються штрафом від п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>	<p>1. Умисне руйнування або пошкодження шляхів сполучення, споруд на них, рухомого складу або суден, засобів зв'язку чи сигналізації, а також інші дії, спрямовані на приведення зазначених предметів у непридатний для експлуатації стан, якщо це спричинило чи могло спричинити аварію поїзда, судна або порушило нормальну роботу транспорту, або створило небезпеку для життя людей чи настання інших тяжких наслідків, – караються штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>

<p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили потерпілому середньої тяжкості чи тяжкі тілесні ушкодження або завдали великої матеріальної шкоди, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p> <p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей, – караються позбавленням волі на строк від семи до п'ятнадцяти років.</p>	<p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили потерпілому середньої тяжкості чи тяжкі тілесні ушкодження або завдали великої матеріальної шкоди, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p> <p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей, – караються позбавленням волі на строк від семи до п'ятнадцяти років.</p>
<p>Стаття 279. Блокування транспортних комунікацій, а також захоплення транспортного підприємства</p>	<p>Стаття 279. Блокування транспортних комунікацій, а також захоплення транспортного підприємства</p>
<p>1. Блокування транспортних комунікацій шляхом влаштування перешкод, відключення енергопостачання чи іншим способом, яке порушило нормальну роботу транспорту або створювало небезпеку для життя людей, або настання інших тяжких наслідків, – карається штрафом від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Захоплення вокзалу, аеродрому, порту, станції або іншого транспортного підприємства, установи або організації – карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років.</p>	<p>1. Блокування транспортних комунікацій шляхом влаштування перешкод, відключення енергопостачання чи іншим способом, яке порушило нормальну роботу транспорту або створювало небезпеку для життя людей, або настання інших тяжких наслідків, – карається штрафом від двохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Захоплення вокзалу, аеродрому, порту, станції або іншого транспортного підприємства, установи або організації – карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років.</p>
<p>Стаття 280. Примушування працівника транспорту до невиконання своїх службових обов'язків</p>	<p>Стаття 280. Примушування працівника транспорту до невиконання своїх службових обов'язків</p>
<p>1. Примушування працівника залізничного, повітряного, водного, автомобільного, міського електричного чи магістраль-</p>	<p>1. Примушування працівника залізничного, повітряного, водного, автомобільного, міського електричного чи магістраль-</p>

<p>ного трубопровідного транспорту до невиконання своїх службових обов'язків шляхом погрози вбивством, заподіянням тяжких тілесних ушкоджень або знищення майна цього працівника чи близьких йому осіб, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою або поєднані з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або такі, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>	<p>ного трубопровідного транспорту до невиконання своїх службових обов'язків шляхом погрози вбивством, заподіянням тяжких тілесних ушкоджень або знищення майна цього працівника чи близьких йому осіб, – карається штрафом від двохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою або поєднані з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або такі, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>
<p>Стаття 281. Порушення правил повітряних польотів</p>	<p>Стаття 281. Порушення правил повітряних польотів</p>
<p>1. Порушення правил безпеки польотів повітряних суден особами, які не є працівниками повітряного транспорту, якщо це створило небезпеку для життя людей або настання інших тяжких наслідків, – карається штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили потерпілому середньої тяжкості тілесні ушкодження або завдали великої матеріальної шкоди, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей, або інші тяжкі</p>	<p>1. Порушення правил безпеки польотів повітряних суден особами, які не є працівниками повітряного транспорту, якщо це створило небезпеку для життя людей або настання інших тяжких наслідків, – карається штрафом від двохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили потерпілому середньої тяжкості тілесні ушкодження або завдали великої матеріальної шкоди, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей, або інші тяжкі</p>

наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.	наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.
Стаття 282. Порушення правил використання повітряного простору	Стаття 282. Порушення правил використання повітряного простору
<p>1. Порушення правил пуску ракет, проведення всіх видів стрільби, вибухових робіт або вчинення інших дій у повітряному просторі, якщо це створило загрозу безпеці повітряних польотів, – караються штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили потерпілому середньої тяжкості чи тяжкі тілесні ушкодження або завдали великої матеріальної шкоди, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>3. Діяння, передбачені частиною першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>	<p>1. Порушення правил пуску ракет, проведення всіх видів стрільби, вибухових робіт або вчинення інших дій у повітряному просторі, якщо це створило загрозу безпеці повітряних польотів, – караються штрафом від двохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили потерпілому середньої тяжкості чи тяжкі тілесні ушкодження або завдали великої матеріальної шкоди, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>3. Діяння, передбачені частиною першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>
Стаття 283. Самовільне без нагальної потреби зупинення поїзда	Стаття 283. Самовільне без нагальної потреби зупинення поїзда
<p>1. Самовільне без нагальної потреби зупинення поїзда стопкраном чи шляхом роз'єднання повітряної гальмової магістралі або іншим способом, якщо це створило загрозу загибелі людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>	<p>1. Самовільне без нагальної потреби зупинення поїзда стопкраном чи шляхом роз'єднання повітряної гальмової магістралі або іншим способом, якщо це створило загрозу загибелі людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, – карається штрафом від двохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>

2. Ті самі дії, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.	2. Ті самі дії, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.
Стаття 284. Ненадання допомоги судну та особам, що зазнали лиха	Стаття 284. Ненадання допомоги судну та особам, що зазнали лиха
Ненадання допомоги капітаном судна в разі зіткнення з іншим судном екіпажу та пасажиром останнього, а також зустрінутим у морі або на іншому водному шляху особам, які зазнали лиха, якщо він мав можливість надати таку допомогу без серйозної небезпеки для свого судна, його екіпажу і пасажирів, – карається штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.	Ненадання допомоги капітаном судна в разі зіткнення з іншим судном екіпажу та пасажиром останнього, а також зустрінутим у морі або на іншому водному шляху особам, які зазнали лиха, якщо він мав можливість надати таку допомогу без серйозної небезпеки для свого судна, його екіпажу і пасажирів, – карається штрафом від двохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.
Стаття 285. Неповідомлення капітаном назви свого судна при зіткненні суден	Стаття 285. Неповідомлення капітаном назви свого судна при зіткненні суден
Неповідомлення капітаном судна іншому судну, що зіткнулося з ним на морі, назви і порту приписки свого судна, а також місця свого відправлення та призначення, незважаючи на наявність можливості подати ці відомості, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.	Неповідомлення капітаном судна іншому судну, що зіткнулося з ним на морі, назви і порту приписки свого судна, а також місця свого відправлення та призначення, незважаючи на наявність можливості подати ці відомості, – карається штрафом від двохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.
Стаття 286. Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами	Стаття 286. Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами
1. Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особою, яка керує транспортним засобом, що спричинило потерпілому середньої тяжкості тілесне ушко-	1. Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особою, яка керує транспортним засобом, що спричинило потерпілому середньої тяжкості тілесне ушко-

<p>дження, – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили смерть потерпілого або заподіяли тяжке тілесне ушкодження, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до трьох років або без такого.</p> <p>3. Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони спричинили загибель кількох осіб, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. Під транспортними засобами в цій статті та статтях 287, 289 і 290 слід розуміти всі види автомобілів, трактори та інші самохідні машини, трамваї і тролейбуси, а також мотоцикли та інші механічні транспортні засоби.</p>	<p>дження, – карається штрафом від двох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили смерть потерпілого або заподіяли тяжке тілесне ушкодження, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до трьох років або без такого.</p> <p>3. Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони спричинили загибель кількох осіб, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. Під транспортними засобами в цій статті та статтях 287, 289 і 290 слід розуміти всі види автомобілів, трактори та інші самохідні машини, трамваї і тролейбуси, а також мотоцикли та інші механічні транспортні засоби.</p>
<p>Стаття 287. Випуск в експлуатацію технічно несправних транспортних засобів або інше порушення їх експлуатації</p>	<p>Стаття 287. Випуск в експлуатацію технічно несправних транспортних засобів або інше порушення їх експлуатації</p>
<p>Випуск в експлуатацію завідомо технічно несправних транспортних засобів, допуск до керування транспортним засобом особи, яка перебуває в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, або не має права на керування транспортним засобом, чи інше грубе порушення правил експлуатації транспорту, що забезпечують дорожній рух, вчинене особою, відповідальною за технічний стан або експлуатацію транспортних засобів, якщо це спричинило по-</p>	<p>Випуск в експлуатацію завідомо технічно несправних транспортних засобів, допуск до керування транспортним засобом особи, яка перебуває в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, або не має права на керування транспортним засобом, чи інше грубе порушення правил експлуатації транспорту, що забезпечують дорожній рух, вчинене особою, відповідальною за технічний стан або експлуатацію транспортних засобів, якщо це спричинило по-</p>

<p>терпілому середньої тяжкості тілесне ушкодження, тяжке тілесне ушкодження або його смерть, – караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з відповідальністю за технічний стан або експлуатацію транспортних засобів, на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>терпілому середньої тяжкості тілесне ушкодження, тяжке тілесне ушкодження або його смерть, – караються штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>
<p>Стаття 288. Порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху</p>	<p>Стаття 288. Порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху</p>
<p>Порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху, вчинене особою, відповідальною за будівництво, реконструкцію, ремонт чи утримання автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, інших дорожніх споруд, або особою, яка виконує такі роботи, якщо це порушення спричинило потерпілому середньої тяжкості тілесне ушкодження, тяжке тілесне ушкодження або смерть, – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до п'яти років.</p>	<p>Порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху, вчинене особою, відповідальною за будівництво, реконструкцію, ремонт чи утримання автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, інших дорожніх споруд, або особою, яка виконує такі роботи, якщо це порушення спричинило потерпілому середньої тяжкості тілесне ушкодження, тяжке тілесне ушкодження або смерть, – карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до п'яти років.</p>
<p>Стаття 289. Незаконне заволодіння транспортним засобом</p>	<p>Стаття 289. Незаконне заволодіння транспортним засобом</p>
<p>1. Незаконне заволодіння транспортним засобом – карається штрафом від однієї тисячі до однієї тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або поєднані з насильством, що не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або вчинені з проникненням у</p>	<p>1. Незаконне заволодіння транспортним засобом – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або поєднані з насильством, що не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або вчинені з проникненням у</p>

приміщення чи інше сховище, або якщо вони завдали значної матеріальної шкоди, –

караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з конфіскацією майна або без такої.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою або поєднані з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або якщо вони завдали великої матеріальної шкоди, –

караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна або без такої.

4. Звільняється від кримінальної відповідальності судом особа, яка вперше вчинила дії, передбачені цією статтею (за винятком випадків незаконного заволодіння транспортним засобом із застосуванням насильства до потерпілого чи погрозою застосування такого насильства), але добровільно заявила про це правоохоронним органам, повернула транспортний засіб власнику і повністю відшкодувала завдані збитки.

Примітка.

1. Під незаконним заволодінням транспортним засобом у цій статті слід розуміти вчинене умисно, з будь-якою метою протиправне вилучення будь-яким способом транспортного засобу у власника чи користувача всупереч їх волі.

2. Відповідно до частини другої цієї статті під повторністю слід розуміти вчинення таких дій особою, яка раніше вчинила незаконне заволодіння транспортним засобом або злочин, передбачений статтями 185, 186, 187, 189-191, 262, 410 цього кодексу.

3. Відповідно до частин другої і третьої цієї статті матеріальна шкода визнається значною у разі заподіяння реальних збитків на суму від ста до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а великою – у разі заподіяння реальних збитків на суму понад двісті п'ятдесят неоподатковува-

приміщення чи інше сховище, або якщо вони завдали значної матеріальної шкоди, –

караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з конфіскацією майна або без такої.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою або поєднані з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або якщо вони завдали великої матеріальної шкоди, –

караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна або без такої.

4. Звільняється від кримінальної відповідальності судом особа, яка вперше вчинила дії, передбачені цією статтею (за винятком випадків незаконного заволодіння транспортним засобом із застосуванням насильства до потерпілого чи погрозою застосування такого насильства), але добровільно заявила про це правоохоронним органам, повернула транспортний засіб власнику і повністю відшкодувала завдані збитки.

Примітка.

1. Під незаконним заволодінням транспортним засобом у цій статті слід розуміти вчинене умисно, з будь-якою метою протиправне вилучення будь-яким способом транспортного засобу у власника чи користувача всупереч їх волі.

2. Відповідно до частини другої цієї статті під повторністю слід розуміти вчинення таких дій особою, яка раніше вчинила незаконне заволодіння транспортним засобом або **кримінальне правопорушення, передбачене** статтями 185, 186, 187, 189-191, 262, 410 цього Кодексу.

3. Відповідно до частин другої і третьої цієї статті матеріальна шкода визнається значною у разі заподіяння реальних збитків на суму від ста до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а великою – у разі заподіяння реальних збитків на суму понад двісті п'ятдесят неоподатковува-

них мінімумів доходів громадян.	них мінімумів доходів громадян.
Стаття 290. Знищення, підробка або заміна номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу	Стаття 290. Знищення, підробка або заміна номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу
Знищення, підробка або заміна ідентифікаційного номера, номерів двигуна, шасі або кузова, або заміна без дозволу відповідних органів номерної панелі з ідентифікаційним номером транспортного засобу – караються штрафом від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.	Знищення, підробка або заміна ідентифікаційного номера, номерів двигуна, шасі або кузова, або заміна без дозволу відповідних органів номерної панелі з ідентифікаційним номером транспортного засобу – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.
Стаття 291. Порушення чинних на транспорті правил	Стаття 291. Порушення чинних на транспорті правил
Порушення чинних на транспорті правил, що забезпечують рух, а також правил, норм і стандартів виготовлення, переобладнання, ремонту транспортних засобів, якщо це спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до п'яти років.	Порушення чинних на транспорті правил, що забезпечують рух, а також правил, норм і стандартів виготовлення, переобладнання, ремонту транспортних засобів, якщо це спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, – карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до п'яти років.
Стаття 292. Пошкодження об'єктів магістральних або промислових нафто-, газо-, конденсатопроводів та нафтопродуктопроводів	Стаття 292. Пошкодження об'єктів магістральних або промислових нафто-, газо-, конденсатопроводів та нафтопродуктопроводів
1. Пошкодження чи руйнування магістральних або промислових нафто-, газо-, конденсатопроводів чи нафтопродуктопроводів, відводів від них, технологічно пов'язаних з ними об'єктів, споруд, засобів обліку, автоматики, телемеханіки, зв'язку, сигналізації, а також незаконне втручання в роботу технологічного обладнання, якщо ці дії призвели до порушення нормальної роботи зазначених трубопроводів або створили небез-	1. Пошкодження чи руйнування магістральних або промислових нафто-, газо-, конденсатопроводів чи нафтопродуктопроводів, відводів від них, технологічно пов'язаних з ними об'єктів, споруд, засобів обліку, автоматики, телемеханіки, зв'язку, сигналізації, а також незаконне втручання в роботу технологічного обладнання, якщо ці дії призвели до порушення нормальної роботи зазначених трубопроводів або створили небез-

<p>пеку для життя людей, – караються штрафом від ста до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, а також загальнонебезпечним способом, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей, інші нещасні випадки з людьми або призвели до аварії, пожежі, значного забруднення довкілля чи інших тяжких наслідків, або вчинені організованою групою, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>	<p>пеку для життя людей, – караються штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, а також загальнонебезпечним способом, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людей, інші нещасні випадки з людьми або призвели до аварії, пожежі, значного забруднення довкілля чи інших тяжких наслідків, або вчинені організованою групою, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>
<p>Розділ XII ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ТА МОРАЛЬНОСТІ</p>	<p>Розділ XII КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ТА МОРАЛЬНОСТІ</p>
<p>Стаття 293. Групове порушення громадського порядку</p>	<p>Стаття 293. Групове порушення громадського порядку</p>
<p>Організація групових дій, що призвели до грубого порушення громадського порядку або суттєвого порушення роботи транспорту, підприємства, установи чи організації, а також активна участь у таких діях – караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p>	<p>Організація групових дій, що призвели до грубого порушення громадського порядку або суттєвого порушення роботи транспорту, підприємства, установи чи організації, а також активна участь у таких діях – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців.</p>
<p>Стаття 295. Заклики до вчинення дій, що загрожують громадському порядку</p>	<p>Стаття 295. Заклики до вчинення дій, що загрожують громадському порядку</p>
<p>Публічні заклики до погромів, підпалів, знищення майна, захоплення будівель чи споруд, насильницького виселення громадян, що загрожують громадському порядку, а також розпо-</p>	<p>Публічні заклики до погромів, підпалів, знищення майна, захоплення будівель чи споруд, насильницького виселення громадян, що загрожують громадському порядку, а також розпо-</p>

<p>всюдження, виготовлення чи зберігання з метою розповсюдження матеріалів такого змісту – караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>	<p>всюдження, виготовлення чи зберігання з метою розповсюдження матеріалів такого змісту – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 296. Хуліганство</p>	<p>Стаття 296. Хуліганство</p>
<p>1. Хуліганство, тобто грубе порушення громадського порядку з мотивів явної неповаги до суспільства, що супроводжується особливою зухвалістю чи винятковим цинізмом, – карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені групою осіб, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк до чотирьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони були вчинені особою, раніше судимою за хуліганство, чи пов'язані з опором представникові влади або представникові громадськості, який виконує обов'язки з охорони громадського порядку, чи іншим громадянам, які припиняли хуліганські дії, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, якщо вони вчинені із застосуванням вогнепальної або холодної зброї чи іншого предмета, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p>	<p>1. Хуліганство, тобто грубе порушення громадського порядку з мотивів явної неповаги до суспільства, що супроводжується особливою зухвалістю чи винятковим цинізмом, – карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені групою осіб, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк до чотирьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони були вчинені особою, раніше судимою за хуліганство, чи пов'язані з опором представникові влади або представникові громадськості, який виконує обов'язки з охорони громадського порядку, чи іншим громадянам, які припиняли хуліганські дії, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, якщо вони вчинені із застосуванням вогнепальної або холодної зброї чи іншого предмета, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p>

Стаття 297. Наруга над могилою, іншим місцем поховання або над тілом померлого	Стаття 297. Наруга над могилою, іншим місцем поховання або над тілом померлого
<p>1. Наруга над могилою, іншим місцем поховання, над тілом (останками, прахом) померлого або над урною з прахом померлого, а також незаконне заволодіння тілом (останками, прахом) померлого, урною з прахом померлого, предметами, що знаходяться на (в) могилі, в іншому місці поховання, на тілі (останках, прахові) померлого, – караються штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Осквернення або руйнування братської могили чи могили Невідомого солдата, пам'ятника, спорудженого в пам'ять тих, хто боровся проти нацизму в роки Другої світової війни – радянських воїнів-визволителів, учасників партизанського руху, підпільників, жертв нацистських переслідувань, а також воїнів-інтернаціоналістів та миротворців, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або з корисливих чи хуліганських мотивів, або щодо пам'ятника, спорудженого в пам'ять тих, хто боровся проти нацизму в роки Другої світової війни, жертв нацистських переслідувань, а також воїнів-інтернаціоналістів та миротворців, або поєднані із застосуванням насильства чи погрозою його застосування, – караються обмеженням волі на строк від чотирьох до п'яти років або позбавленням волі від чотирьох до семи років.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, –</p>	<p>1. Наруга над могилою, іншим місцем поховання, над тілом (останками, прахом) померлого або над урною з прахом померлого, а також незаконне заволодіння тілом (останками, прахом) померлого, урною з прахом померлого, предметами, що знаходяться на (в) могилі, в іншому місці поховання, на тілі (останках, прахові) померлого, – караються штрафом від двохсот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Осквернення або руйнування братської могили чи могили Невідомого солдата, пам'ятника, спорудженого в пам'ять тих, хто боровся проти нацизму в роки Другої світової війни – радянських воїнів-визволителів, учасників партизанського руху, підпільників, жертв нацистських переслідувань, а також воїнів-інтернаціоналістів та миротворців, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або з корисливих чи хуліганських мотивів, або щодо пам'ятника, спорудженого в пам'ять тих, хто боровся проти нацизму в роки Другої світової війни, жертв нацистських переслідувань, а також воїнів-інтернаціоналістів та миротворців, або поєднані із застосуванням насильства чи погрозою його застосування, – караються обмеженням волі на строк від чотирьох до п'яти років або позбавленням волі від чотирьох до семи років.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, –</p>

<p>караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років.</p>	<p>караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років.</p>
<p>Стаття 298. Незаконне проведення пошукових робіт на об'єкті археологічної спадщини, знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини</p>	<p>Стаття 298. Незаконне проведення пошукових робіт на об'єкті археологічної спадщини, знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини</p>
<p>1. Незаконне проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних чи підводних робіт на об'єкті археологічної спадщини – караються штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Умисне незаконне знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини чи їх частин – караються штрафом до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, вчинені щодо пам'яток національного значення, – караються позбавленням волі на строк до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами другою або третьою цієї статті, вчинені з метою пошуку рухомих предметів, що походять із об'єктів археологічної спадщини, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>5. Дії, передбачені частинами другою або третьою цієї статті, вчинені службовою особою з використанням службового ста-</p>	<p>1. Незаконне проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних чи підводних робіт на об'єкті археологічної спадщини – караються штрафом від ста до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Умисне незаконне знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини чи їх частин – караються штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, вчинені щодо пам'яток національного значення, – караються позбавленням волі на строк до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами другою або третьою цієї статті, вчинені з метою пошуку рухомих предметів, що походять із об'єктів археологічної спадщини, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>

<p>новища, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>5. Дії, передбачені частинами другою або третьою цієї статті, вчинені службовою особою з використанням службового становища, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>
<p>Стаття 298-1. Знищення, пошкодження або приховування документів чи унікальних документів Національного архівного фонду</p>	<p>Стаття 298-1. Знищення, пошкодження або приховування документів чи унікальних документів Національного архівного фонду</p>
<p>1. Умисне знищення, пошкодження або приховування документів Національного архівного фонду – карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців. 2. Ті самі дії, вчинені щодо унікальних документів Національного архівного фонду, – караються позбавленням волі на строк до трьох років. 3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені службовою особою з використанням службового становища, – караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p>	<p>1. Умисне знищення, пошкодження або приховування документів Національного архівного фонду – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців. 2. Ті самі дії, вчинені щодо унікальних документів Національного архівного фонду, – караються позбавленням волі на строк до трьох років. 3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені службовою особою з використанням службового становища, – караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p>
<p>Стаття 299. Жорстоке поводження з тваринами</p>	<p>Стаття 299. Жорстоке поводження з тваринами</p>
<p>1. Жорстоке поводження з тваринами, що відносяться до хребетних, у тому числі безпритульними тваринами, що вчинене умисно та призвело до каліцтва чи загибелі тварини, а також нацькування тварин одна на одну чи інших тварин, вчинене з хуліганських чи корисливих мотивів, публічні заклики до вчинення діянь, які мають ознаки жорстокого поводження з тваринами, а також поширення матеріалів із закликами до вчинення таких дій – караються арештом на строк до шести місяців або обмежен-</p>	<p>1. Жорстоке поводження з тваринами, що відносяться до хребетних, у тому числі безпритульними тваринами, що вчинене умисно та призвело до каліцтва чи загибелі тварини, а також нацькування тварин одна на одну чи інших тварин, вчинене з хуліганських чи корисливих мотивів, публічні заклики до вчинення діянь, які мають ознаки жорстокого поводження з тваринами, а також поширення матеріалів із закликами до вчинення таких дій – караються арештом на строк до шести місяців або обмежен-</p>

<p>ням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені у присутності малолітнього чи неповнолітнього, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п’яти років або позбавленням волі на строк від трьох до п’яти років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені з особливою жорстокістю або у присутності малолітнього чи неповнолітнього, або щодо двох і більше тварин, або повторно, або групою осіб, або вчинені активним способом, – караються позбавленням волі на строк від п’яти до восьми років.</p>	<p>ням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені у присутності малолітнього чи неповнолітнього, – караються обмеженням волі на строк від трьох до п’яти років або позбавленням волі на строк від трьох до п’яти років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені з особливою жорстокістю у присутності малолітнього чи неповнолітнього, або щодо двох і більше тварин, або повторно, або групою осіб, або вчинені активним способом, – караються позбавленням волі на строк від п’яти до восьми років.</p>
<p>Стаття 300. Ввезення, виготовлення або розповсюдження творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію</p>	<p>Стаття 300. Ввезення, виготовлення або розповсюдження творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію</p>
<p>1. Ввезення в Україну творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, з метою збуту чи розповсюдження або їх виготовлення, зберігання, перевезення чи інше переміщення з тією самою метою або їх збут чи розповсюдження, а також примушування до участі в їх створенні – караються штрафом до ста п’ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії щодо кіно- та відеопродукції, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, а також збут неповнолітнім чи розповсюдження серед них творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, – караються штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до</p>	<p>1. Ввезення в Україну творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, з метою збуту чи розповсюдження або їх виготовлення, зберігання, перевезення чи інше переміщення з тією самою метою або їх збут чи розповсюдження, а також примушування до участі в їх створенні – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії щодо кіно- та відеопродукції, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, а також збут неповнолітнім чи розповсюдження серед них творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, – караються штрафом від двох тисяч до п’яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі</p>

<p>п'яти років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені повторно чи за попередньою змовою групою осіб, а також примушування неповнолітніх до участі у створенні творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, – караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>на строк до п'яти років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені повторно чи за попередньою змовою групою осіб, а також примушування неповнолітніх до участі у створенні творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, – караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 301. Ввезення, виготовлення, збут і розповсюдження порнографічних предметів</p>	<p>Стаття 301. Ввезення, виготовлення, збут і розповсюдження порнографічних предметів</p>
<p>1. Ввезення в Україну творів, зображень або інших предметів порнографічного характеру з метою збуту чи розповсюдження або їх виготовлення, зберігання, перевезення чи інше переміщення з тією самою метою, або їх збут чи розповсюдження, а також примушування до участі в їх створенні – караються штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені щодо кіно- та відеопродукції, комп'ютерних програм порнографічного характеру, а також збут неповнолітнім чи розповсюдження серед них творів, зображень або інших предметів порнографічного характеру, – караються штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або з отриманням доходу у великому розмірі, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися пе-</p>	<p>1. Ввезення в Україну творів, зображень або інших предметів порнографічного характеру з метою збуту чи розповсюдження або їх виготовлення, зберігання, перевезення чи інше переміщення з тією самою метою, або їх збут чи розповсюдження, а також примушування до участі в їх створенні – караються штрафом від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені щодо кіно- та відеопродукції, комп'ютерних програм порнографічного характеру, а також збут неповнолітнім чи розповсюдження серед них творів, зображень або інших предметів порнографічного характеру, – караються штрафом від трьохсот до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або з отриманням доходу у великому розмірі, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися пе-</p>

<p>вною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені щодо творів, зображень або інших предметів порнографічного характеру, що містять дитячу порнографію, або примушування неповнолітніх до участі у створенні творів, зображень або кіно- та відеопродукції, комп'ютерних програм порнографічного характеру – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>5. Дії, передбачені частиною четвертою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або з отриманням доходу у великому розмірі, – караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. Отримання доходу у великому розмірі має місце, коли його сума у двісті і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>вною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені щодо творів, зображень або інших предметів порнографічного характеру, що містять дитячу порнографію, або примушування неповнолітніх до участі у створенні творів, зображень або кіно- та відеопродукції, комп'ютерних програм порнографічного характеру – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>5. Дії, передбачені частиною четвертою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або з отриманням доходу у великому розмірі, – караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. Отримання доходу у великому розмірі має місце, коли його сума у двісті і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
<p>Стаття 302. Створення або утримання місць розпусти і звідництво</p>	<p>Стаття 302. Створення або утримання місць розпусти і звідництво</p>
<p>1. Створення або утримання місць розпусти, а також звідництво для розпусти – караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені з метою наживи або особою, раніше судимою за цей злочин, або вчинені організованою групою, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені із залученням неповнолітнього, –</p>	<p>1. Створення або утримання місць розпусти, а також звідництво для розпусти – караються штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені з метою наживи або повторно, або організованою групою, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені із залученням неповнолітнього, –</p>

караються позбавленням волі на строк від двох до семи років.	караються позбавленням волі на строк від двох до семи років.
Стаття 304. Втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність	Стаття 304. Втягнення неповнолітнього у вчинення кримінального правопорушення
1. Втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність, у пияцтво, у заняття жебрацтвом, азартними іграми – карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років. 2. Ті самі дії, вчинені щодо малолітньої особи або батьком, матір'ю, вітчимою, мачухою, опікуном чи піклувальником, або особою, на яку покладено обов'язки щодо виховання потерпілого чи піклування про нього, – караються позбавленням волі на строк від чотирьох до десяти років.	1. Втягнення неповнолітнього у вчинення кримінального правопорушення , у пияцтво, у заняття жебрацтвом, азартними іграми – карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років. 2. Ті самі дії, вчинені щодо малолітньої особи або батьком, матір'ю, вітчимою, мачухою, опікуном чи піклувальником, або особою, на яку покладено обов'язки щодо виховання потерпілого чи піклування про нього, – караються позбавленням волі на строк від чотирьох до десяти років.
Розділ XIII ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН, ЇХ АНАЛОГІВ АБО ПРЕКУРСОРІВ ТА ІНШІ ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ	Розділ XIII КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН, ЇХ АНАЛОГІВ АБО ПРЕКУРСОРІВ ТА ІНШІ КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ
Стаття 307. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів	Стаття 307. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів
1. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання з метою збуту, а також незаконний збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів – караються позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або особою, яка раніше вчинила один із злочинів, передбачених статтями 308–310, 312, 314, 315, 317 цього	1. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання з метою збуту, а також незаконний збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів – караються позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або особою, яка раніше вчинила одне із кримінальних правопорушень , передбачених статтями 308–310,

<p>Кодексу, або із залученням неповнолітнього, а також збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів у місцях, що призначені для проведення навчальних, спортивних і культурних заходів, та в інших місцях масового перебування громадян, або збут чи передача цих речовин у місця позбавлення волі, або якщо предметом таких дій були наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги у великих розмірах чи особливо небезпечні наркотичні засоби або психотропні речовини, – караються позбавленням волі на строк від шести до десяти років з конфіскацією майна.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою, а також якщо предметом таких дій були наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги в особливо великих розмірах, або вчинені із залученням малолітнього або щодо малолітнього, – караються позбавленням волі на строк від дев'яти до дванадцяти років з конфіскацією майна.</p> <p>4. Особа, яка добровільно здала наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги і вказала джерело їх придбання або сприяла розкриттю злочинів, пов'язаних з їх незаконним обігом, звільняється від кримінальної відповідальності за незаконне їх виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання (частина перша цієї статті, частина перша статті 309 цього Кодексу).</p>	<p>312, 314, 315, 317 цього Кодексу, або із залученням неповнолітнього, а також збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів у місцях, що призначені для проведення навчальних, спортивних і культурних заходів, та в інших місцях масового перебування громадян, або збут чи передача цих речовин у місця позбавлення волі, або якщо предметом таких дій були наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги у великих розмірах чи особливо небезпечні наркотичні засоби або психотропні речовини, – караються позбавленням волі на строк від шести до десяти років з конфіскацією майна.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою, а також якщо предметом таких дій були наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги в особливо великих розмірах, або вчинені із залученням малолітнього або щодо малолітнього, – караються позбавленням волі на строк від дев'яти до дванадцяти років з конфіскацією майна.</p> <p>4. Особа, яка добровільно здала наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги і вказала джерело їх придбання або сприяла розкриттю кримінальних правопорушень, пов'язаних з їх незаконним обігом, звільняється від кримінальної відповідальності за незаконне їх виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання (частина перша цієї статті, частина перша статті 309 цього Кодексу).</p>
<p>Стаття 308. Викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем</p>	<p>Стаття 308. Викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем</p>
<p>1. Викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства –</p>	<p>1. Викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства –</p>

<p>караються позбавленням волі на строк від трьох до шести років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або із застосуванням насильства, що не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або особою, яка раніше вчинила один із злочинів, передбачених статтями 306, 307, 310, 311, 312, 314, 317 цього Кодексу, або у великих розмірах, а також заволодіння наркотичними засобами, психотропними речовинами або їх аналогами шляхом зловживання службової особи своїм службовим становищем – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені в особливо великих розмірах, або організованою групою, розбій з метою викрадення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, а також вимагання цих засобів чи речовин, поєднане з насильством, небезпечним для життя і здоров'я, – караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна.</p>	<p>караються позбавленням волі на строк від трьох до шести років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або із застосуванням насильства, що не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого, або з погрозою застосування такого насильства, або особою, яка раніше вчинила одне із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 306, 307, 310, 311, 312, 314, 317 цього Кодексу, або у великих розмірах, а також заволодіння наркотичними засобами, психотропними речовинами або їх аналогами шляхом зловживання службової особи своїм службовим становищем – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені в особливо великих розмірах, або організованою групою, розбій з метою викрадення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, а також вимагання цих засобів чи речовин, поєднане з насильством, небезпечним для життя і здоров'я, – караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна.</p>
<p>Стаття 309. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів без мети збуту</p>	<p>Стаття 309. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів без мети збуту</p>
<p>1. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів без мети збуту – караються штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі</p>	<p>1. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів без мети збуту – караються штрафом від п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням</p>

<p>на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи особою, яка раніше вчинила один із злочинів, передбачених статтями 307, 308, 310, 317 цього Кодексу, або якщо предметом таких дій були наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги у великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені із залученням неповнолітнього, а також якщо предметом таких дій були наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги в особливо великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p> <p>4. Особа, яка добровільно звернулася до лікувального закладу і розпочала лікування від наркоманії, звільняється від кримінальної відповідальності за дії, передбачені частиною першою цієї статті.</p>	<p>волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи особою, яка раніше вчинила одне із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 307, 308, 310, 317 цього Кодексу, або якщо предметом таких дій були наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги у великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені із залученням неповнолітнього, а також якщо предметом таких дій були наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги в особливо великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p> <p>4. Особа, яка добровільно звернулася до лікувального закладу і розпочала лікування від наркоманії, звільняється від кримінальної відповідальності за дії, передбачені частиною першою цієї статті.</p>
<p>Стаття 310. Посів або вирощування снотворного маку чи конопель</p>	<p>Стаття 310. Посів або вирощування снотворного маку чи конопель</p>
<p>1. Незаконний посів або незаконне вирощування снотворного маку в кількості від ста до п'ятисот рослин чи конопель у кількості від десяти до п'ятдесяти рослин – караються штрафом від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Незаконний посів або незаконне вирощування снотворного маку чи конопель особою, яка була засуджена за цією статтею чи яка раніше вчинила один із злочинів, передбачених статтями 307, 309, 311, 317 цього Кодексу, або вчинені за попередньою змовою групою осіб з метою збуту, а також незаконний посів або незаконне вирощування снотворного маку в</p>	<p>1. Незаконний посів або незаконне вирощування снотворного маку в кількості від ста до п'ятисот рослин чи конопель у кількості від десяти до п'ятдесяти рослин – караються штрафом від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Незаконний посів або незаконне вирощування снотворного маку чи конопель особою, яка була засуджена за цією статтею чи яка раніше вчинила одне із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 307, 309, 311, 317 цього Кодексу, або вчинені за попередньою змовою групою осіб з метою збуту, а також незаконний посів або незаконне вирощу-</p>

<p>кількості п'ятисот і більше рослин чи конопель у кількості п'ятдесят і більше рослин – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p>	<p>вання снотворного маку в кількості п'ятисот і більше рослин чи конопель у кількості п'ятдесят і більше рослин – караються штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p>
<p>Стаття 311. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання прекурсорів</p>	<p>Стаття 311. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання прекурсорів</p>
<p>1. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання прекурсорів з метою їх використання для виробництва або виготовлення наркотичних засобів чи психотропних речовин – караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або у великих розмірах, або з метою збуту, а також незаконний збут прекурсорів – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною першою, вчинені організованою групою або в особливо великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з конфіскацією майна.</p> <p>4. Особа, яка добровільно здала прекурсори, що призначалися для виробництва або виготовлення наркотичних засобів чи психотропних речовин, і вказала джерело їх придбання або сприяла розкриттю злочинів, пов'язаних із незаконним обігом прекурсорів, наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, звільняється від кримінальної відповідальності за незаконні їх виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання (частина перша цієї статті).</p>	<p>1. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання прекурсорів з метою їх використання для виробництва або виготовлення наркотичних засобів чи психотропних речовин – караються штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або у великих розмірах, або з метою збуту, а також незаконний збут прекурсорів – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною першою, вчинені організованою групою або в особливо великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з конфіскацією майна.</p> <p>4. Особа, яка добровільно здала прекурсори, що призначалися для виробництва або виготовлення наркотичних засобів чи психотропних речовин, і вказала джерело їх придбання або сприяла розкриттю кримінальних правопорушень, пов'язаних із незаконним обігом прекурсорів, наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, звільняється від кримінальної відповідальності за незаконні їх виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання (частина перша цієї статті).</p>

Стаття 312. Викрадення, привласнення, вимагання прекурсорів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем	Стаття 312. Викрадення, привласнення, вимагання прекурсорів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем
<p>1. Викрадення, привласнення, вимагання прекурсорів або заволодіння ними шляхом шахрайства з метою подальшого збуту, а також їх збут для виробництва або виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів – караються штрафом до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або із застосуванням насильства, що не є небезпечним для життя або здоров'я, чи з погрозою застосування такого насильства, або у великих розмірах, а також заволодіння прекурсорами шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою або в особливо великих розмірах, розбій з метою викрадення прекурсорів, а також їх вимагання, поєднане з насильством, небезпечним для життя і здоров'я, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.</p>	<p>1. Викрадення, привласнення, вимагання прекурсорів або заволодіння ними шляхом шахрайства з метою подальшого збуту, а також їх збут для виробництва або виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або із застосуванням насильства, що не є небезпечним для життя або здоров'я, чи з погрозою застосування такого насильства, або у великих розмірах, а також заволодіння прекурсорами шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою або в особливо великих розмірах, розбій з метою викрадення прекурсорів, а також їх вимагання, поєднане з насильством, небезпечним для життя і здоров'я, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.</p>

<p>Стаття 313. Викрадення, привласнення, вимагання обладнання, призначеного для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, чи заволодіння ним шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем та інші незаконні дії з таким обладнанням</p>	<p>Стаття 313. Викрадення, привласнення, вимагання обладнання, призначеного для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, чи заволодіння ним шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем та інші незаконні дії з таким обладнанням</p>
<p>1. Викрадення, привласнення, вимагання обладнання, призначеного для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, чи заволодіння ним шляхом шахрайства, а також незаконне виготовлення, придбання, зберігання, передача чи продаж іншим особам такого обладнання – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб або особою, яка раніше вчинила одне із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 306, 312, 314, 315, 317, 318 цього Кодексу, а також заволодіння обладнанням, призначеним для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем – караються позбавленням волі на строк від двох до шести років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені організованою групою або з метою виготовлення особливо небезпечних наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, розбій з метою викрадення обладнання, призначеного для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, а також його вимагання, поєднане з насильством, небезпечним для життя і</p>	<p>1. Викрадення, привласнення, вимагання обладнання, призначеного для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, чи заволодіння ним шляхом шахрайства, а також незаконне виготовлення, придбання, зберігання, передача чи продаж іншим особам такого обладнання – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб або особою, яка раніше вчинила одне із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 306, 312, 314, 315, 317, 318 цього Кодексу, а також заволодіння обладнанням, призначеним для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем – караються позбавленням волі на строк від двох до шести років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені організованою групою або з метою виготовлення особливо небезпечних наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, розбій з метою викрадення обладнання, призначеного для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, а також його вимагання, поєднане з насильством, небезпечним для життя і</p>

<p>здоров'я, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з конфіскацією майна.</p>	<p>здоров'я, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з конфіскацією майна.</p>
<p>Стаття 314. Незаконне введення в організм наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів</p>	<p>Стаття 314. Незаконне введення в організм наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів</p>
<p>1. Незаконне введення будь-яким способом наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів в організм іншої особи проти її волі – карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років. 2. Ті самі дії, якщо вони призвели до наркотичної залежності потерпілого або вчинені повторно або особою, яка раніше вчинила один із злочинів, передбачених статтями 306–312 та 314–318 цього Кодексу, або вчинені щодо двох чи більше осіб, або якщо вони заподіяли середньої тяжкості чи тяжке тілесне ушкодження потерпілому, – караються позбавленням волі на строк від трьох до десяти років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього або особи, яка перебуває в безпорадному стані, чи вагітної жінки, або якщо вони були пов'язані з введенням в організм іншої особи особливо небезпечних наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, а також якщо внаслідок таких дій настала смерть потерпілого, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>	<p>1. Незаконне введення будь-яким способом наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів в організм іншої особи проти її волі – карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років. 2. Ті самі дії, якщо вони призвели до наркотичної залежності потерпілого або вчинені повторно або особою, яка раніше вчинила одне із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 306–312 та 314–318 цього кодексу, або вчинені щодо двох чи більше осіб, або якщо вони заподіяли середньої тяжкості чи тяжке тілесне ушкодження потерпілому, – караються позбавленням волі на строк від трьох до десяти років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього або особи, яка перебуває в безпорадному стані, чи вагітної жінки, або якщо вони були пов'язані з введенням в організм іншої особи особливо небезпечних наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, а також якщо внаслідок таких дій настала смерть потерпілого, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>
<p>Стаття 315. Схиляння до вживання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів</p>	<p>Стаття 315. Схиляння до вживання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів</p>
<p>1. Схиляння певної особи до вживання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років. 2. Та сама дія, вчинена повторно або щодо двох чи більше</p>	<p>1. Схиляння певної особи до вживання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років. 2. Та сама дія, вчинена повторно або щодо двох чи більше</p>

<p>осіб, або щодо неповнолітнього, а також особою, яка раніше вчинила один із злочинів, передбачених статтями 307, 308, 310, 314, 317 цього кодексу, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>	<p>осіб, або щодо неповнолітнього, а також особою, яка раніше вчинила одне із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 307, 308, 310, 314, 317 цього кодексу, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>
<p>Стаття 316. Незаконне публічне вживання наркотичних засобів</p>	<p>Стаття 316. Незаконне публічне вживання наркотичних засобів</p>
<p>1. Публічне або вчинене групою осіб незаконне вживання наркотичних засобів у місцях, що призначені для проведення навчальних, спортивних і культурних заходів, та в інших місцях масового перебування громадян – карається обмеженням волі на строк до чотирьох років або позбавленням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або особою, яка раніше вчинила один із злочинів, передбачених статтями 307, 310, 314, 315, 317, 318 цього кодексу, – караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p>	<p>1. Публічне або вчинене групою осіб незаконне вживання наркотичних засобів у місцях, що призначені для проведення навчальних, спортивних і культурних заходів, та в інших місцях масового перебування громадян – карається обмеженням волі на строк до чотирьох років або позбавленням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або особою, яка раніше вчинила одне із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 307, 310, 314, 315, 317, 318 цього кодексу, – караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p>
<p>Стаття 318. Незаконне виготовлення, підроблення, використання чи збут підроблених документів на отримання наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів</p>	<p>Стаття 318. Незаконне виготовлення, підроблення, використання чи збут підроблених документів на отримання наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів</p>
<p>1. Незаконне виготовлення, підроблення, використання або збут підроблених чи незаконно одержаних документів, які дають право на отримання наркотичних засобів чи психотропних речовин або прекурсорів, призначених для вироблення або виготовлення цих засобів чи речовин, – караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або особою, яка раніше вчинила один із злочинів, передбачених статтями 306–317 цього Кодексу, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p>	<p>1. Незаконне виготовлення, підроблення, використання або збут підроблених чи незаконно одержаних документів, які дають право на отримання наркотичних засобів чи психотропних речовин або прекурсорів, призначених для вироблення або виготовлення цих засобів чи речовин, – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або особою, яка раніше вчинила одне із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 306–317 цього кодексу, –</p>

	караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.
Стаття 319. Незаконна видача рецепта на право придбання наркотичних засобів або психотропних речовин	Стаття 319. Незаконна видача рецепта на право придбання наркотичних засобів або психотропних речовин
1. Незаконна видача рецепта на право придбання наркотичних засобів або психотропних речовин з корисливих мотивів чи в інших особистих інтересах – карається штрафом до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста шістдесяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Та сама дія, вчинена повторно, – карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.	1. Незаконна видача рецепта на право придбання наркотичних засобів або психотропних речовин з корисливих мотивів чи в інших особистих інтересах – карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста шістдесяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Та сама дія, вчинена повторно, – карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.
Стаття 320. Порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів	Стаття 320. Порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів
1. Порушення встановлених правил посіву або вирощування снотворного маку чи конопель, а також порушення правил виробництва, виготовлення, зберігання, обліку, відпуску, розподілу, торгівлі, перевезення, пересилання чи використання наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, призначених для виробництва чи виготовлення цих засобів чи речовин, – караються штрафом до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на	1. Порушення встановлених правил посіву або вирощування снотворного маку чи конопель, а також порушення правил виробництва, виготовлення, зберігання, обліку, відпуску, розподілу, торгівлі, перевезення, пересилання чи використання наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, призначених для виробництва чи виготовлення цих засобів чи речовин, – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися пев-

<p>строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно, або якщо вони спричинили нестачу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів у великих розмірах, або призвели до викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовою особою своїм службовим становищем, – караються штрафом від сімдесяти до ста двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>ною діяльністю на строк до трьох років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно, або якщо вони спричинили нестачу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів у великих розмірах, або призвели до викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовою особою своїм службовим становищем, – караються штрафом від двох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 321. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, перевезення, пересилання, зберігання з метою збуту або збут отруйних чи сильнодіючих речовин або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів</p>	<p>Стаття 321. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, перевезення, пересилання, зберігання з метою збуту або збут отруйних чи сильнодіючих речовин або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів</p>
<p>1. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, перевезення, пересилання, зберігання з метою збуту, збут отруйних або сильнодіючих речовин, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів, а також здійснення таких дій щодо обладнання, призначеного для виробництва чи виготовлення отруйних або сильнодіючих речовин, або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів, вчинені без спеціального на те дозволу, – караються штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років. 2. Порушення встановлених правил виробництва, виготовлен-</p>	<p>1. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, перевезення, пересилання, зберігання з метою збуту, збут отруйних або сильнодіючих речовин, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів, а також здійснення таких дій щодо обладнання, призначеного для виробництва чи виготовлення отруйних або сильнодіючих речовин, або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів, вчинені без спеціального на те дозволу, – караються штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років. 2. Порушення встановлених правил виробництва, виготовлен-</p>

ня, придбання, зберігання, відпуску, обліку, перевезення, пересилання отруйних чи сильнодіючих речовин, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів –

карається штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років.

3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені повторно, за попередньою змовою групою осіб, або якщо предметом таких дій були отруйні чи сильнодіючі речовини, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйні чи сильнодіючі лікарські засоби у великих розмірах –

караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.

4. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою, або якщо предметом таких дій були отруйні чи сильнодіючі речовини, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйні чи сильнодіючі лікарські засоби в особливо великих розмірах – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

5. Особа, яка добровільно здала отруйні чи сильнодіючі речовини, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйні чи сильнодіючі лікарські засоби та вказала джерело їх придбання або сприяла розкриттю злочинів, пов'язаних з їх незаконним обігом, звільняється від кримінальної відповідальності за незаконне виробництво, виготовлення, придбання, перевезення, пересилання, зберігання отруйних чи сильнодіючих речовин, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів, а також за вчинення таких дій без спеціального на те дозволу (частина перша цієї статті) щодо обладнання,

ня, придбання, зберігання, відпуску, обліку, перевезення, пересилання отруйних чи сильнодіючих речовин, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів –

карається штрафом **від п'ятисот до двох тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років.

3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені повторно, за попередньою змовою групою осіб, або якщо предметом таких дій були отруйні чи сильнодіючі речовини, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйні чи сильнодіючі лікарські засоби у великих розмірах –

караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.

4. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою, або якщо предметом таких дій були отруйні чи сильнодіючі речовини, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйні чи сильнодіючі лікарські засоби в особливо великих розмірах – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

5. Особа, яка добровільно здала отруйні чи сильнодіючі речовини, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйні чи сильнодіючі лікарські засоби та вказала джерело їх придбання або сприяла розкриттю **кримінальних правопорушень**, пов'язаних з їх незаконним обігом, звільняється від кримінальної відповідальності за незаконне виробництво, виготовлення, придбання, перевезення, пересилання, зберігання отруйних чи сильнодіючих речовин, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів, а також за вчинення та-

<p>призначеного для виробництва чи виготовлення отруйних чи сильнодіючих речовин, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів.</p>	<p>ких дій без спеціального на те дозволу (частина перша цієї статті) щодо обладнання, призначеного для виробництва чи виготовлення отруйних чи сильнодіючих речовин, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів.</p>
<p>Стаття 321-1. Фальсифікація лікарських засобів або обіг фальсифікованих лікарських засобів</p>	<p>Стаття 321-1. Фальсифікація лікарських засобів або обіг фальсифікованих лікарських засобів</p>
<p>1. Виготовлення, придбання, перевезення, пересилання, зберігання з метою збуту або збут завідомо фальсифікованих лікарських засобів – караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або у великих розмірах, або якщо вони спричинили тривалий розлад здоров'я особи, а так само виробництво фальсифікованих лікарських засобів – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з конфіскацією майна.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили смерть особи або інші тяжкі наслідки, або вчинені в особливо великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк від восьми до десяти років або довічним позбавленням волі, з конфіскацією майна.</p> <p>4. Особа, яка добровільно здала фальсифіковані лікарські засоби та вказала джерело їх придбання або сприяла розкриттю злочинів, пов'язаних з їх обігом, звільняється від кримінальної відповідальності за придбання, перевезення, пересилання чи зберігання з метою збуту, збут завідомо фальсифікованих лікарських засобів, їх ввезення на територію України, вивезення з території України, транзит через її територію (частина перша цієї статті, якщо такі дії не створили загрози для життя чи здоров'я людей).</p>	<p>1. Виготовлення, придбання, перевезення, пересилання, зберігання з метою збуту або збут завідомо фальсифікованих лікарських засобів – караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або у великих розмірах, або якщо вони спричинили тривалий розлад здоров'я особи, а так само виробництво фальсифікованих лікарських засобів – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з конфіскацією майна.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили смерть особи або інші тяжкі наслідки, або вчинені в особливо великих розмірах, – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі, з конфіскацією майна.</p> <p>4. Особа, яка добровільно здала фальсифіковані лікарські засоби та вказала джерело їх придбання або сприяла розкриттю кримінальних правопорушень, пов'язаних з їх обігом, звільняється від кримінальної відповідальності за придбання, перевезення, пересилання чи зберігання з метою збуту, збут завідомо фальсифікованих лікарських засобів, їх ввезення на територію України, вивезення з території України, транзит через її територію (частина перша цієї статті, якщо такі дії не</p>

	створили загрози для життя чи здоров'я людей).
Стаття 322. Незаконна організація або утримання місць для вживання одурманюючих засобів	Стаття 322. Незаконна організація або утримання місць для вживання одурманюючих засобів
Незаконна організація або утримання місць для вживання з метою одурманювання лікарських та інших засобів, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, а також надання приміщень з такою метою – караються штрафом від сімдесяти до ста двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.	Незаконна організація або утримання місць для вживання з метою одурманювання лікарських та інших засобів, що не є наркотичними або психотропними чи їх аналогами, а також надання приміщень з такою метою – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.
Стаття 323. Спонування неповнолітніх до застосування допінгу	Стаття 323. Спонування неповнолітніх до застосування допінгу
1. Спонування неповнолітніх до застосування допінгу – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Та сама дія, вчинена батьком, матір'ю, вітчимою, мачухою, опікуном чи піклувальником або особою, на яку покладено обов'язки щодо виховання потерпілого чи піклування про нього, його тренером, або повторно, або особою, яка раніше вчинила один із злочинів, передбачених статтями 314, 315, 317, 324 цього кодексу, – карається обмеженням волі на строк до двох років або позбавленням волі на той самий строк. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені щодо двох чи більше осіб, або якщо вони заподіяли шкоду здоров'ю потерпілого, – караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк. 4. Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою	1. Спонування неповнолітніх до застосування допінгу – карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Та сама дія, вчинена батьком, матір'ю, вітчимою, мачухою, опікуном чи піклувальником або особою, на яку покладено обов'язки щодо виховання потерпілого чи піклування про нього, його тренером, або повторно, або особою, яка раніше вчинила одне із кримінальних правопорушень , передбачених статтями 314, 315, 317, 324 цього кодексу, – карається обмеженням волі на строк до двох років або позбавленням волі на той самий строк. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені щодо двох чи більше осіб, або якщо вони заподіяли шкоду здоров'ю потерпілого, – караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк. 4. Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою

<p>цієї статті, якщо вони заподіяли істотну шкоду здоров'ю потерпілого або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років. Примітка. Допінг – це засоби і методи, які входять до переліку заборонених Антидопінговим кодексом Олімпійського руху.</p>	<p>цієї статті, якщо вони заподіяли істотну шкоду здоров'ю потерпілого або інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років. Примітка. Допінг – це засоби і методи, які входять до переліку заборонених Антидопінговим кодексом Олімпійського руху.</p>
<p>Стаття 325. Порушення санітарних правил і норм щодо запобігання інфекційним захворюванням та масовим отруєнням</p>	<p>Стаття 325. Порушення санітарних правил і норм щодо запобігання інфекційним захворюванням та масовим отруєнням</p>
<p>1. Порушення правил та норм, встановлених з метою запобігання епідемічним та іншим інфекційним захворюванням, а також масовим неінфекційним захворюванням (отруєнням) і боротьби з ними, якщо такі дії спричинили або завідомо могли спричинити поширення цих захворювань, – карається штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p>	<p>1. Порушення правил та норм, встановлених з метою запобігання епідемічним та іншим інфекційним захворюванням, а також масовим неінфекційним захворюванням (отруєнням) і боротьби з ними, якщо такі дії спричинили або завідомо могли спричинити поширення цих захворювань, – карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.</p>
<p>Стаття 326. Порушення правил поведження з мікробіологічними або іншими біологічними агентами чи токсинами</p>	<p>Стаття 326. Порушення правил поведження з мікробіологічними або іншими біологічними агентами чи токсинами</p>
<p>1. Порушення правил зберігання, використання, обліку, перевезення мікробіологічних або інших біологічних агентів чи токсинів, інших правил поведження з ними, якщо воно створило загрозу загибелі людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, – караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися пев-</p>	<p>1. Порушення правил зберігання, використання, обліку, перевезення мікробіологічних або інших біологічних агентів чи токсинів, інших правил поведження з ними, якщо воно створило загрозу загибелі людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, – караються штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися пев-</p>

<p>ною діяльністю на строк до трьох років або без такого. 2. Те саме діяння, якщо воно спричинило загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>певною діяльністю на строк до трьох років або без такого. 2. Те саме діяння, якщо воно спричинило загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 327. Заготівля, перероблення або збут радіоактивно забруднених продуктів харчування чи іншої продукції</p>	<p>Стаття 327. Заготівля, перероблення або збут радіоактивно забруднених продуктів харчування чи іншої продукції</p>
<p>1. Заготівля, перероблення з метою збуту або збут продуктів харчування чи іншої продукції, радіоактивно забруднених понад допустимі рівні, якщо вони створили загрозу загибелі людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяли шкоду здоров'ю потерпілого, – караються штрафом до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Заготівля, перероблення з метою збуту або збут продуктів харчування чи іншої продукції, радіоактивно забруднених понад допустимі рівні, якщо вони спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p>	<p>1. Заготівля, перероблення з метою збуту або збут продуктів харчування чи іншої продукції, радіоактивно забруднених понад допустимі рівні, якщо вони створили загрозу загибелі людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяли шкоду здоров'ю потерпілого, – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 2. Заготівля, перероблення з метою збуту або збут продуктів харчування чи іншої продукції, радіоактивно забруднених понад допустимі рівні, якщо вони спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p>
<p>Розділ XIV ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ДЕРЖАВНОЇ ТАЄМНИЦІ, НЕДОТОРКАНОСТІ ДЕРЖАВНИХ КОРДОНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИЗОВУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ</p>	<p>Розділ XIV КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ДЕРЖАВНОЇ ТАЄМНИЦІ, НЕДОТОРКАНОСТІ ДЕРЖАВНИХ КОРДОНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИЗОВУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ</p>
<p>Стаття 333. Порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю</p>	<p>Стаття 333. Порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю</p>
<p>1. Порушення встановленого порядку здійснення міжнарод-</p>	<p>1. Порушення встановленого порядку здійснення міжнарод-</p>

<p>них передач товарів, що підлягають державному експортному контролю, – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого. 2. Те саме діяння, вчинене повторно або організованою групою, – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>них передач товарів, що підлягають державному експортному контролю, – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого. 2. Те саме діяння, вчинене повторно або організованою групою, – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 334. Порушення правил міжнародних польотів</p>	<p>Стаття 334. Порушення правил міжнародних польотів</p>
<p>Вліт в Україну або виліт з України без відповідного дозволу, а також недодержання зазначених у дозволі маршрутів, місць посадки, повітряних трас, коридорів або ешелонів – караються штрафом від двохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>Вліт в Україну або виліт з України без відповідного дозволу, а також недодержання зазначених у дозволі маршрутів, місць посадки, повітряних трас, коридорів або ешелонів – караються штрафом від п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>
<p>Стаття 337. Ухилення від військового обліку або спеціальних зборів</p>	<p>Стаття 337. Ухилення від військового обліку або спеціальних зборів</p>
<p>1. Ухилення військовозобов'язаного від військового обліку після попередження, зробленого відповідним військовим комісаріатом, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців. 2. Ухилення військовозобов'язаного від навчальних (чи перевірних) або спеціальних зборів – карається штрафом до сімдесяти неоподатковуваних мініму-</p>	<p>1. Ухилення військовозобов'язаного від військового обліку після попередження, зробленого відповідним військовим комісаріатом, – карається штрафом до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців. 2. Ухилення військовозобов'язаного від навчальних (чи перевірних) або спеціальних зборів – карається штрафом до чотирьохсот неоподатковуваних мініму-</p>

мів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.	мів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.
Розділ XV ЗЛОЧИНИ ПРОТИ АВТОРИТЕТУ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ОБ'ЄДНАНЬ ГРОМАДЯН ТА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЖУРНАЛІСТІВ	Розділ XV КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ АВТОРИТЕТУ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ОБ'ЄДНАНЬ ГРОМАДЯН ТА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ЖУРНАЛІСТІВ
Стаття 338. Наруга над державними символами	Стаття 338. Наруга над державними символами
1. Публічна наруга над Державним Прапором України, Державним Гербом України або Державним Гімном України – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців або позбавленням волі на строк до трьох років. 2. Публічна наруга над офіційно встановленим або піднятим прапором чи гербом іноземної держави – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців або позбавленням волі на строк до двох років.	1. Публічна наруга над Державним Прапором України, Державним Гербом України або Державним Гімном України – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців або позбавленням волі на строк до трьох років. 2. Публічна наруга над офіційно встановленим або піднятим прапором чи гербом іноземної держави – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців або позбавленням волі на строк до двох років.
Стаття 339. Незаконне підняття Державного Прапора України на річковому або морському судні	Стаття 339. Незаконне підняття Державного Прапора України на річковому або морському судні
Підняття Державного Прапора України на річковому або морському судні без права на цей Прапор – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.	Підняття Державного Прапора України на річковому або морському судні без права на цей Прапор – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.
Стаття 342. Опір представникові влади, працівникові правоохоронного органу, державному виконавцю, приватному виконавцю, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві, уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб	Стаття 342. Опір представникові влади, працівникові правоохоронного органу, державному виконавцю, приватному виконавцю, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві, уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб
1. Опір представникові влади, крім державного виконавця, прива-	1. Опір представникові влади, крім державного виконавця, прива-

<p>тного виконавця, під час виконання ним службових обов'язків – карається штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Опір працівникові правоохоронного органу під час виконання ним службових обов'язків, державному виконавцю чи приватному виконавцю під час примусового виконання рішень, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві під час виконання цими особами покладених на них обов'язків щодо охорони громадського порядку або уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на строк до двох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, поєднані з примушенням цих осіб шляхом насильства або погрози застосування такого насильства до виконання явно незаконних дій, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p>	<p>тного виконавця, під час виконання ним службових обов'язків – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Опір працівникові правоохоронного органу під час виконання ним службових обов'язків, державному виконавцю чи приватному виконавцю під час примусового виконання рішень, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві під час виконання цими особами покладених на них обов'язків щодо охорони громадського порядку або уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб – карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на строк до двох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, поєднані з примушенням цих осіб шляхом насильства або погрози застосування такого насильства до виконання явно незаконних дій, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p>
<p>Стаття 343. Втручання в діяльність працівника правоохоронного органу, працівника державної виконавчої служби, приватного виконавця</p>	<p>Стаття 343. Втручання в діяльність працівника правоохоронного органу, працівника державної виконавчої служби, приватного виконавця</p>
<p>1. Вплив у будь-якій формі на працівника правоохоронного органу, працівника органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця, а також близького родича державного виконавця або приватного виконавця з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добитися прийняття незаконного рішення –</p>	<p>1. Вплив у будь-якій формі на працівника правоохоронного органу, працівника органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця, а також близького родича державного виконавця або приватного виконавця з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добитися прийняття незаконного рішення –</p>

<p>карається штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до одного року, або арештом на строк до трьох місяців.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони перешкодили запобіганню злочину чи затриманню особи, яка його вчинила, або вчинені службовою особою з використанням свого службового становища, – караються позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років.</p>	<p>карається штрафом до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до одного року, або арештом на строк до трьох місяців.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони перешкодили запобіганню кримінального правопорушення чи затриманню особи, яка його вчинила, або вчинені службовою особою з використанням свого службового становища, – караються позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на строк до двох років.</p>
<p>Стаття 347. Умисне знищення або пошкодження майна працівника правоохоронного органу, працівника органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця</p>	<p>Стаття 347. Умисне знищення або пошкодження майна працівника правоохоронного органу, працівника органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця</p>
<p>1. Умисне знищення або пошкодження майна, що належить працівникові правоохоронного органу, працівникові органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю (у тому числі після звільнення з посади) чи їхнім близьким родичам, у зв'язку з виконанням службових обов'язків працівником правоохоронного органу або примусовим виконанням рішень державним виконавцем чи приватним виконавцем (у тому числі у минулому) – караються штрафом від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені шляхом підпалу, вибуху або іншим загальнонебезпечним способом, або такі, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від шести до п'ятнадцяти років.</p>	<p>1. Умисне знищення або пошкодження майна, що належить працівникові правоохоронного органу, працівникові органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю (у тому числі після звільнення з посади) чи їхнім близьким родичам, у зв'язку з виконанням службових обов'язків працівником правоохоронного органу або примусовим виконанням рішень державним виконавцем чи приватним виконавцем (у тому числі у минулому) – караються штрафом від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені шляхом підпалу, вибуху або іншим загальнонебезпечним способом, або такі, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від шести до п'ятнадцяти років.</p>

<p>Стаття 347-1. Умисне знищення або пошкодження майна журналіста</p>	<p>Стаття 347-1. Умисне знищення або пошкодження майна журналіста</p>
<p>1. Умисне знищення або пошкодження майна, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності – караються штрафом від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені шляхом підпалу, вибуху або іншим загальнонебезпечним способом, або такі, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від шести до п'ятнадцяти років.</p>	<p>1. Умисне знищення або пошкодження майна, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені шляхом підпалу, вибуху або іншим загальнонебезпечним способом, або такі, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від шести до п'ятнадцяти років.</p>
<p>Стаття 352. Умисне знищення або пошкодження майна службової особи чи громадянина, який виконує громадський обов'язок</p>	<p>Стаття 352. Умисне знищення або пошкодження майна службової особи чи громадянина, який виконує громадський обов'язок</p>
<p>1. Умисне знищення або пошкодження майна, що належить службовій особі чи громадянину, який виконує громадський обов'язок, у зв'язку з їхньою службовою чи громадською діяльністю, а також вчинення таких дій щодо їх близьких родичів – караються штрафом від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до чотирьох років.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені шляхом підпалу, вибуху або іншим загальнонебезпечним способом, або такі, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>	<p>1. Умисне знищення або пошкодження майна, що належить службовій особі чи громадянину, який виконує громадський обов'язок, у зв'язку з їхньою службовою чи громадською діяльністю, а також вчинення таких дій щодо їх близьких родичів – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до чотирьох років.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені шляхом підпалу, вибуху або іншим загальнонебезпечним способом, або такі, що спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>

<p>Стаття 353. Самовільне присвоєння владних повноважень або звання службової особи</p>	<p>Стаття 353. Самовільне присвоєння владних повноважень або звання службової особи</p>
<p>1. Самовільне присвоєння владних повноважень або звання службової особи, поєднане із вчиненням будь-яких суспільно небезпечних діянь, – карається штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Те саме діяння, пов'язане з використанням форменого одягу чи службового посвідчення працівника правоохоронного органу, – карається обмеженням волі на строк до чотирьох років або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>	<p>1. Самовільне присвоєння владних повноважень або звання службової особи, поєднане із вчиненням будь-яких суспільно небезпечних діянь, – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Те саме діяння, пов'язане з використанням форменого одягу чи службового посвідчення працівника правоохоронного органу, – карається обмеженням волі на строк до чотирьох років або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 354. Підкуп працівника підприємства, установи чи організації</p>	<p>Стаття 354. Підкуп працівника підприємства, установи чи організації</p>
<p>1. Пропозиція чи обіцянка працівникові підприємства, установи чи організації, який не є службовою особою, або особі, яка працює на користь підприємства, установи чи організації, надати йому (їй) або третій особі неправомірну вигоду, а так само надання такої вигоди за вчинення чи невчинення працівником будь-яких дій з використанням становища, яке він займає, або особою, яка працює на користь підприємства, установи чи організації, в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи – караються штрафом від ста до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до ста годин, або виправними роботами на строк до одного року, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, – караються штрафом від двохсот п'ятдесяти до п'ятисот не-</p>	<p>1. Пропозиція чи обіцянка працівникові підприємства, установи чи організації, який не є службовою особою, або особі, яка працює на користь підприємства, установи чи організації, надати йому (їй) або третій особі неправомірну вигоду, а так само надання такої вигоди за вчинення чи невчинення працівником будь-яких дій з використанням становища, яке він займає, або особою, яка працює на користь підприємства, установи чи організації, в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи – караються штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до ста годин, або виправними роботами на строк до одного року, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, – караються штрафом від однієї тисячі до двох тисяч непода-</p>

оподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

3. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання працівником підприємства, установи чи організації, який не є службовою особою, або особою, яка працює на користь підприємства, установи чи організації, неправомірної вигоди, а так само прохання надати таку вигоду для себе чи третьої особи за вчинення чи невчинення будь-яких дій з використанням становища, яке займає працівник на підприємстві, в установі чи організації, або у зв'язку з діяльністю особи на користь підприємства, установи чи організації, в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи –

караються штрафом від двохсот п'ятдесяти до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот годин, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.

4. Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи поєднані з вимаганням неправомірної вигоди, –

караються штрафом від п'ятисот до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста шістдесяти до двохсот сорока годин, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

5. Особа, яка запропонувала, пообіцяла або надала неправомірну вигоду, звільняється від кримінальної відповідальності за злочини, передбачені статтями 354, 368-3, 368-4, 369, 369-2 цього Кодексу, якщо після пропозиції, обіцянки чи надання неправомірної вигоди вона – до отримання з інших джерел

тктовуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

3. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання працівником підприємства, установи чи організації, який не є службовою особою, або особою, яка працює на користь підприємства, установи чи організації, неправомірної вигоди, а так само прохання надати таку вигоду для себе чи третьої особи за вчинення чи невчинення будь-яких дій з використанням становища, яке займає працівник на підприємстві, в установі чи організації, або у зв'язку з діяльністю особи на користь підприємства, установи чи організації, в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи –

караються штрафом **від двох тисяч до трьох тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот годин, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.

4. Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи поєднані з вимаганням неправомірної вигоди, –

караються штрафом **від трьох тисяч до чотирьох тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста шістдесяти до двохсот сорока годин, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

5. Особа, яка запропонувала, пообіцяла або надала неправомірну вигоду, звільняється від кримінальної відповідальності за злочини, передбачені статтями 354, 368-3, 368-4, 369, 369-2 цього Кодексу, якщо після пропозиції, обіцянки чи надання неправомірної вигоди вона – до отримання з інших джерел

інформації про цей злочин органом, службова особа якого згідно із законом наділена правом повідомляти про підозру, – добровільно заявила про те, що сталося, такому органу та активно сприяла розкриттю злочину, вчиненого особою, яка одержала неправомірну вигоду або прийняла її пропозицію чи обіцянку. Зазначене звільнення не застосовується у разі, якщо пропозиція, обіцянка чи надання неправомірної вигоди були вчинені по відношенню до осіб, визначених у частині четвертій статті 18 цього Кодексу.

Примітка. 1. Під особою, яка працює на користь підприємства, установи, організації, слід розуміти особу, яка виконує роботу або надає послугу відповідно до договору з таким підприємством, установою, організацією.

2. У цій статті під неправомірною вигодою слід розуміти грошові кошти чи інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру, які пропонують, обіцяють, надають чи одержують без законних на те підстав.

3. Під пропозицією у статтях 354, 368, 368-3–370 слід розуміти висловлення працівнику підприємства, установи чи організації, особі, яка надає публічні послуги, або службовій особі наміру про надання неправомірної вигоди, а під обіцянкою – висловлення такого наміру з повідомленням про час, місце, спосіб надання неправомірної вигоди.

4. Повторним у статтях 354, 368, 368-3, 368-4 і 369 цього Кодексу визнається злочин, вчинений особою, яка раніше вчинила будь-який із злочинів, передбачених зазначеними Статтями.

5. У статтях 354, 368, 368-3 і 368-4 цього кодексу під вимаганням неправомірної вигоди слід розуміти вимогу щодо надання неправомірної вигоди з погрозою вчинення дій або бездіяльності з використанням свого становища, наданих повноважень, влади, службового становища стосовно особи, яка на-

інформації про цей злочин органом, службова особа якого згідно із законом наділена правом повідомляти про підозру, – добровільно заявила про те, що сталося, такому органу та активно сприяла розкриттю злочину, вчиненого особою, яка одержала неправомірну вигоду або прийняла її пропозицію чи обіцянку. Зазначене звільнення не застосовується у разі, якщо пропозиція, обіцянка чи надання неправомірної вигоди були вчинені по відношенню до осіб, визначених у частині четвертій статті 18 цього Кодексу.

Примітка. 1. Під особою, яка працює на користь підприємства, установи, організації, слід розуміти особу, яка виконує роботу або надає послугу відповідно до договору з таким підприємством, установою, організацією.

2. У цій статті під неправомірною вигодою слід розуміти грошові кошти чи інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру, які пропонують, обіцяють, надають чи одержують без законних на те підстав.

3. Під пропозицією у статтях 354, 368, 368-3–370 слід розуміти висловлення працівнику підприємства, установи чи організації, особі, яка надає публічні послуги, або службовій особі наміру про надання неправомірної вигоди, а під обіцянкою – висловлення такого наміру з повідомленням про час, місце, спосіб надання неправомірної вигоди.

4. Повторним у статтях 354, 368, 368-3, 368-4 і 369 цього Кодексу визнається злочин, вчинений особою, яка раніше вчинила будь-який із злочинів, передбачених зазначеними Статтями.

5. У статтях 354, 368, 368-3 і 368-4 цього кодексу під вимаганням неправомірної вигоди слід розуміти вимогу щодо надання неправомірної вигоди з погрозою вчинення дій або бездіяльності з використанням свого становища, наданих повноважень, влади, службового становища стосовно особи, яка на-

<p>дає неправомірну вигоду, або умисне створення умов, за яких особа вимушена надати неправомірну вигоду з метою запобігання шкідливим наслідкам щодо своїх прав і законних інтересів.</p>	<p>дає неправомірну вигоду, або умисне створення умов, за яких особа вимушена надати неправомірну вигоду з метою запобігання шкідливим наслідкам щодо своїх прав і законних інтересів.</p>
<p>Стаття 355. Примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань</p>	<p>Стаття 355. Примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань</p>
<p>1. Примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань, тобто вимога виконати чи не виконати договір, угоду чи інше цивільно-правове зобов'язання з погрозою насильства над потерпілим або його близькими родичами, пошкодження чи знищення їх майна за відсутності ознак вимагання, – карається виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань, вчинене повторно або за попередньою змовою групою осіб, або із погрозою вбивства чи заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, або поєднане з насильством, що не є небезпечним для життя і здоров'я, або з пошкодженням чи знищенням майна, – карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p> <p>3. Примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань, вчинене організованою групою або поєднане з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я, або таке, що завдало великої шкоди чи спричинило інші тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років.</p>	<p>1. Примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань, тобто вимога виконати чи не виконати договір, угоду чи інше цивільно-правове зобов'язання з погрозою насильства над потерпілим або його близькими родичами, пошкодження чи знищення їх майна за відсутності ознак вимагання, – карається штрафом до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань, вчинене повторно або за попередньою змовою групою осіб, або із погрозою вбивства чи заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, або поєднане з насильством, що не є небезпечним для життя і здоров'я, або з пошкодженням чи знищенням майна, – карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p> <p>3. Примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань, вчинене організованою групою або поєднане з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я, або таке, що завдало великої шкоди чи спричинило інші тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років.</p>

Стаття 356. Самоправство	Стаття 356. Самоправство
<p>Самоправство, тобто самовільне, всупереч установленому законом порядку, вчинення будь-яких дій, правомірність яких оспорується окремим громадянином або підприємством, установою чи організацією, якщо такими діями була заподіяна значна шкода інтересам громадянина, державним чи громадським інтересам або інтересам власника, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до трьох місяців.</p>	<p>Самоправство, тобто самовільне, всупереч установленому законом порядку, вчинення будь-яких дій, правомірність яких оспорується окремим громадянином або підприємством, установою чи організацією, якщо такими діями була заподіяна значна шкода інтересам громадянина, державним чи громадським інтересам або інтересам власника, – карається штрафом до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до трьох місяців.</p>
<p>Стаття 357. Викрадення, привласнення, вимагання документів, штампів, печаток, заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем або їх пошкодження</p>	<p>Стаття 357. Викрадення, привласнення, вимагання документів, штампів, печаток, заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем або їх пошкодження</p>
<p>1. Викрадення, привласнення, вимагання офіційних документів, штампів чи печаток або заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання особи своїм службовим становищем, а так само їх умисне знищення, пошкодження чи приховування, а також здійснення таких самих дій відносно приватних документів, що знаходяться на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності, вчинене з корисливих мотивів або в інших особистих інтересах, – караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони спричинили порушення роботи підприємства, установи чи організації або вчинені щодо особливо важливих документів, штампів, печаток, – караються штрафом до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Незаконне заволодіння будь-яким способом паспортом або іншим важливим особистим документом –</p>	<p>1. Викрадення, привласнення, вимагання офіційних документів, штампів чи печаток або заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання особи своїм службовим становищем, а так само їх умисне знищення, пошкодження чи приховування, а також здійснення таких самих дій відносно приватних документів, що знаходяться на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності, вчинене з корисливих мотивів або в інших особистих інтересах, – караються штрафом від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони спричинили порушення роботи підприємства, установи чи організації або вчинені щодо особливо важливих документів, штампів, печаток, – караються штрафом від двохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Незаконне заволодіння будь-яким способом паспортом або іншим важливим особистим документом –</p>

<p>карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до трьох місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>	<p>карається штрафом від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до трьох місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 358. Підrobлення документів, печаток, штампів та бланків, збут чи використання підrobлених документів, печаток, штампів</p>	<p>Стаття 358. Підrobлення документів, печаток, штампів та бланків, збут чи використання підrobлених документів, печаток, штампів</p>
<p>1. Підrobлення посвідчення або іншого офіційного документа, який видається чи посвідчується підприємством, установою, організацією, громадянином-підприємцем, нотаріусом, державним реєстратором, суб'єктом державної реєстрації прав, особою, яка уповноважена на виконання функцій держави щодо реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, державним виконавцем, приватним виконавцем, аудитором чи іншою особою, яка має право видавати чи посвідчувати такі документи, і який надає права або звільняє від обов'язків, з метою використання його підrobлювачем чи іншою особою або збут такого документа, а також виготовлення підrobлених печаток, штампів чи бланків підприємств, установ чи організацій незалежно від форми власності, інших офіційних печаток, штампів чи бланків з тією самою метою або їх збут – караються штрафом до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Складання чи видача працівником юридичної особи незалежно від форми власності, який не є службовою особою, складання чи видача приватним підприємцем, аудитором, експертом, оцінювачем, адвокатом, нотаріусом, державним реєстратором, суб'єктом державної реєстрації прав, особою, яка уповноважена на виконання функцій держави щодо реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, державним виконавцем, приватним виконавцем</p>	<p>1. Підrobлення посвідчення або іншого офіційного документа, який видається чи посвідчується підприємством, установою, організацією, громадянином-підприємцем, нотаріусом, державним реєстратором, суб'єктом державної реєстрації прав, особою, яка уповноважена на виконання функцій держави щодо реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, державним виконавцем, приватним виконавцем, аудитором чи іншою особою, яка має право видавати чи посвідчувати такі документи, і який надає права або звільняє від обов'язків, з метою використання його підrobлювачем чи іншою особою або збут такого документа, а також виготовлення підrobлених печаток, штампів чи бланків підприємств, установ чи організацій незалежно від форми власності, інших офіційних печаток, штампів чи бланків з тією самою метою або їх збут – караються штрафом від двохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Складання чи видача працівником юридичної особи незалежно від форми власності, який не є службовою особою, складання чи видача приватним підприємцем, аудитором, експертом, оцінювачем, адвокатом, нотаріусом, державним реєстратором, суб'єктом державної реєстрації прав, особою, яка уповноважена на виконання функцій держави щодо реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, державним виконавцем, приватним виконавцем</p>

або іншою особою, яка здійснює професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних чи адміністративних послуг, завідомо підроблених офіційних документів, які посвідчують певні факти, що мають юридичне значення або надають певні права чи звільняють від обов'язків, підроблення з метою використання або збуту посвідчень, інших офіційних документів, що складені у визначеній законом формі та містять передбачені законом реквізити, виготовлення підроблених офіційних печаток, штампів чи бланків з метою їх збуту або їх збут чи збут завідомо підроблених офіційних документів, у тому числі особистих документів особи, –

караються штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.

4. Використання завідомо підробленого документа – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.

Примітка. Під офіційним документом у цій статті та статтях 357 і 366 цього Кодексу слід розуміти документи, що містять зафіксовану на будь-яких матеріальних носіях інформацію, яка підтверджує чи посвідчує певні події, явища або факти, які спричинили чи здатні спричинити наслідки правового характеру, чи може бути використана як документи – докази у правозастосовчій діяльності, що складаються, видаються чи посвідчуються повноважними (компетентними) особами органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, юридичних осіб незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, а також окремими громадяна-

або іншою особою, яка здійснює професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних чи адміністративних послуг, завідомо підроблених офіційних документів, які посвідчують певні факти, що мають юридичне значення або надають певні права чи звільняють від обов'язків, підроблення з метою використання або збуту посвідчень, інших офіційних документів, що складені у визначеній законом формі та містять передбачені законом реквізити, виготовлення підроблених офіційних печаток, штампів чи бланків з метою їх збуту або їх збут чи збут завідомо підроблених офіційних документів, у тому числі особистих документів особи, –

караються штрафом до **п'ятисот** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, – караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.

4. Використання завідомо підробленого документа – карається штрафом **від двохсот до п'ятисот** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.

Примітка. Під офіційним документом у цій статті та статтях 357 і 366 цього Кодексу слід розуміти документи, що містять зафіксовану на будь-яких матеріальних носіях інформацію, яка підтверджує чи посвідчує певні події, явища або факти, які спричинили чи здатні спричинити наслідки правового характеру, чи може бути використана як документи – докази у правозастосовчій діяльності, що складаються, видаються чи посвідчуються повноважними (компетентними) особами органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, юридичних осіб незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, а також окремими громадяна-

ми, у тому числі самозайнятими особами, яким законом надано право у зв'язку з їх професійною чи службовою діяльністю складати, видавати чи посвідчувати певні види документів, що складені з дотриманням визначених законом форм та містять передбачені законом реквізити.	ми, у тому числі самозайнятими особами, яким законом надано право у зв'язку з їх професійною чи службовою діяльністю складати, видавати чи посвідчувати певні види документів, що складені з дотриманням визначених законом форм та містять передбачені законом реквізити.
Стаття 360. Умисне пошкодження ліній зв'язку	Стаття 360. Умисне пошкодження ліній зв'язку
Умисне пошкодження кабельної, радіорелейної, повітряної лінії зв'язку, проводового мовлення або споруд чи обладнання, які входять до їх складу, якщо воно спричинило тимчасове припинення зв'язку, – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до одного року, або обмеженням волі на строк до двох років.	Умисне пошкодження кабельної, радіорелейної, повітряної лінії зв'язку, проводового мовлення або споруд чи обладнання, які входять до їх складу, якщо воно спричинило тимчасове припинення зв'язку, – карається штрафом від двохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до одного року, або обмеженням волі на строк до двох років.
Розділ XVI ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННО-ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ МАШИН (КОМП'ЮТЕРІВ), СИСТЕМ ТА КОМП'ЮТЕРНИХ МЕРЕЖ І МЕРЕЖ ЕЛЕКТРОЗВ'ЯЗКУ	Розділ XVI КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННО-ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ МАШИН (КОМП'ЮТЕРІВ), СИСТЕМ ТА КОМП'ЮТЕРНИХ МЕРЕЖ І МЕРЕЖ ЕЛЕКТРОЗВ'ЯЗКУ
Розділ XVII ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З НАДАННЯМ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ	Розділ XVII КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З НАДАННЯМ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ
Стаття 364-1. Зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми	Стаття 364-1. Зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми
1. Зловживання повноваженнями, тобто умисне, з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи інших осіб використання всупереч інтересам юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми службовою особою такої юридичної особи своїх повноважень, якщо це за-	1. Зловживання повноваженнями, тобто умисне, з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи інших осіб використання всупереч інтересам юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми службовою особою такої юридичної особи своїх повноважень, якщо це за-

<p>вдало істотної шкоди охоронюваним законом правам або інтересам окремих громадян, або державним чи громадським інтересам, або інтересам юридичних осіб, – карається штрафом від ста п’ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до трьох місяців, або обмеженням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, – карається штрафом від чотирьохсот до дев’ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк від трьох до шести років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. У статтях 364, 364-1, 365-2, 368, 368-3, 368-4, 369, 369-2 та 370 цього Кодексу під неправомірною вигодою слід розуміти грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру, які пропонують, обіцяють, надають або одержують без законних на те підстав.</p>	<p>вдало істотної шкоди охоронюваним законом правам або інтересам окремих громадян, або державним чи громадським інтересам, або інтересам юридичних осіб, – карається штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до трьох місяців, або обмеженням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, – карається штрафом від двох тисяч до п’яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк від трьох до шести років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>Примітка. У статтях 364, 364-1, 365-2, 368, 368-3, 368-4, 369, 369-2 та 370 цього Кодексу під неправомірною вигодою слід розуміти грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи негрошового характеру, які пропонують, обіцяють, надають або одержують без законних на те підстав.</p>
<p>Стаття 365-2. Зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги</p>	<p>Стаття 365-2. Зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги</p>
<p>1. Зловживання своїми повноваженнями аудитором, нотаріусом, оцінювачем, уповноваженою особою або службовою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, іншою особою, яка не є державним службовцем, посадовою особою місцевого самоврядування, але здійснює професійну діяльність, пов’язану з наданням публічних послуг, у тому числі послуг експерта, арбітражного керуючого, приватного виконавця, незалежного посередника, члена трудового арбітражу, третейського судді (під час виконання цих функцій), або державним реєстратором, суб’єктом державної реєстрації прав,</p>	<p>1. Зловживання своїми повноваженнями аудитором, нотаріусом, оцінювачем, уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, іншою особою, яка не є державним службовцем, посадовою особою місцевого самоврядування, але здійснює професійну діяльність, пов’язану з наданням публічних послуг, у тому числі послуг експерта, арбітражного керуючого, приватного виконавця, незалежного посередника, члена трудового арбітражу, третейського судді (під час виконання цих функцій), або державним реєстратором, суб’єктом державної реєстрації прав, державним виконавцем, приватним виконавцем з метою</p>

<p>державним виконавцем, приватним виконавцем з метою отримання неправомірної вигоди, якщо це завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам або інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам юридичних осіб, –</p> <p>карається обмеженням волі на строк до трьох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до десяти років.</p> <p>2. Те саме діяння, вчинене стосовно неповнолітньої чи недієздатної особи, особи похилого віку або повторно, –</p> <p>карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, –</p> <p>караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна або без такої.</p>	<p>отримання неправомірної вигоди, якщо це завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам або інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам юридичних осіб, –</p> <p>карається штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Те саме діяння, вчинене стосовно неповнолітньої чи недієздатної особи, особи похилого віку або повторно, –</p> <p>карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, –</p> <p>караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна або без такої.</p>
<p>Стаття 366. Службове підроблення</p>	<p>Стаття 366. Службове підроблення</p>
<p>1. Складання, видача службовою особою завідомо неправдивих офіційних документів, внесення до офіційних документів завідомо неправдивих відомостей, інше підроблення офіційних документів –</p> <p>караються штрафом до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, –</p> <p>караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися пе-</p>	<p>1. Складання, видача службовою особою завідомо неправдивих офіційних документів, внесення до офіційних документів завідомо неправдивих відомостей, інше підроблення офіційних документів –</p> <p>караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, –</p> <p>караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років</p>

<p>вною діяльністю на строк до трьох років, зі штрафом від двохсот п'ятдесяти до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, зі штрафом від двохсот п'ятдесяти до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 367. Службова недбалість</p>	<p>Стаття 367. Службова недбалість</p>
<p>1. Службова недбалість, тобто невиконання або неналежне виконання службовою особою своїх службових обов'язків через несумлінне ставлення до них, що завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, – карається штрафом від двохсот п'ятдесяти до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від двохсот п'ятдесяти до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або без такого.</p>	<p>1. Службова недбалість, тобто невиконання або неналежне виконання службовою особою своїх службових обов'язків через несумлінне ставлення до них, що завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, – карається штрафом від двох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від двохсот п'ятдесяти до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або без такого.</p>
<p>Стаття 368. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою</p>	<p>Стаття 368. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою</p>
<p>1. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання службовою особою неправомірної вигоди, а так само прохання надати таку вигоду для себе чи третьої особи за вчинення чи невчинення такою службовою особою в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає неправомірну вигоду, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй влади чи службового становища – карається штрафом від однієї тисячі до тисячі п'ятисот неопо-</p>	<p>1. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання службовою особою неправомірної вигоди, а так само прохання надати таку вигоду для себе чи третьої особи за вчинення чи невчинення такою службовою особою в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає неправомірну вигоду, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй влади чи службового становища – карається штрафом від однієї тисячі до п'яти тисяч неопода-</p>

датковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або позбавленням волі на строк від двох до чотирьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, предметом якого була неправомірна вигода у значному розмірі, – карається позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Діяння, передбачене частиною першою або другою цієї статті, предметом якого була неправомірна вигода у великому розмірі або вчинене службовою особою, яка займає відповідальне становище, або за попередньою змовою групою осіб, або повторно, або поєднане з вимаганням неправомірної вигоди, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.

4. Діяння, передбачене частинами першою, другою або третьою цієї статті, предметом якого була неправомірна вигода в особливо великому розмірі, або вчинене службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище, – карається позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.

Примітка. 1. Неправомірною вигодою в значному розмірі вважається вигода, що в сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, у великому розмірі – така, що у двісті і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, в особливо великому розмірі – така, що у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

тковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або позбавленням волі на строк від двох до чотирьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, предметом якого була неправомірна вигода у значному розмірі, – карається позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Діяння, передбачене частиною першою або другою цієї статті, предметом якого була неправомірна вигода у великому розмірі або вчинене службовою особою, яка займає відповідальне становище, або за попередньою змовою групою осіб, або повторно, або поєднане з вимаганням неправомірної вигоди, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.

4. Діяння, передбачене частинами першою, другою або третьою цієї статті, предметом якого була неправомірна вигода в особливо великому розмірі, або вчинене службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище, – карається позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.

Примітка. 1. Неправомірною вигодою в значному розмірі вважається вигода, що в сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, у великому розмірі – така, що у двісті і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, в особливо великому розмірі – така, що у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

2. Службовими особами, які займають відповідальне становище, у статтях 368, 368-2, 369 та 382 цього кодексу є особи, зазначені у пункті 1 примітки до статті 364 цього кодексу, посади яких згідно із статтею 6 Закону України «Про державну службу» належать до категорії «Б», судді, прокурори і слідчі, а також інші, крім зазначених у пункті 3 примітки до цієї статті, керівники і заступники керівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх структурних підрозділів та одиниць.

3. Службовими особами, які займають особливо відповідальне становище, у статтях 368, 368-2, 369 та 382 цього кодексу є:

1) Президент України, Прем'єр-міністр України, члени Кабінету Міністрів України, перші заступники та заступники міністрів, члени Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Голова Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Голова Фонду державного майна України, його перший заступник та заступники, члени Центральної виборчої комісії, народні депутати України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Директор Національного антикорупційного бюро України, Генеральний прокурор, його перший заступник та заступники, Голова Конституційного Суду України, його заступники та судді Конституційного Суду України, Голова Верховного Суду України, його перший заступник, заступники та судді Верховного Суду України, голови вищих спеціалізованих судів, їх заступники та судді вищих спеціалізованих судів, Голова Національного банку України, його перший заступник та заступники, Секретар Ради національної безпеки і оборони України, його перший заступник та заступники, Постійний Представник Президента України в Автономній Республіці Крим,

2. Службовими особами, які займають відповідальне становище, у статтях 368, 368-2, 369 та 382 цього кодексу є особи, зазначені у пункті 1 примітки до статті 364 цього кодексу, посади яких згідно із статтею 6 Закону України «Про державну службу» належать до категорії «Б», судді, прокурори, слідчі і **дознавачі**, а також інші, крім зазначених у пункті 3 примітки до цієї статті, керівники і заступники керівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх структурних підрозділів та одиниць.

3. Службовими особами, які займають особливо відповідальне становище, у статтях 368, 368-2, 369 та 382 цього кодексу є:

1) Президент України, Прем'єр-міністр України, члени Кабінету Міністрів України, перші заступники та заступники міністрів, члени Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Голова Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Голова Фонду державного майна України, його перший заступник та заступники, члени Центральної виборчої комісії, народні депутати України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Директор Національного антикорупційного бюро України, Генеральний прокурор, його перший заступник та заступники, Голова Конституційного Суду України, його заступники та судді Конституційного Суду України, Голова Верховного Суду України, його перший заступник, заступники та судді Верховного Суду України, голови вищих спеціалізованих судів, їх заступники та судді вищих спеціалізованих судів, Голова Національного банку України, його перший заступник та заступники, Секретар Ради національної безпеки і оборони України, його перший заступник та заступники, Постійний Представник Президента України в Автономній Республіці Крим,

<p>його перший заступник та заступники, радники та помічники Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України;</p> <p>2) особи, посади яких згідно із статтею 6 Закону України «Про державну службу» належать до категорії «А»;</p> <p>3) особи, посади яких згідно із статтею 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» віднесені до першої та другої категорій посад в органах місцевого самоврядування.</p>	<p>його перший заступник та заступники, радники та помічники Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України;</p> <p>2) особи, посади яких згідно із статтею 6 Закону України «Про державну службу» належать до категорії «А»;</p> <p>3) особи, посади яких згідно із статтею 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» віднесені до першої та другої категорій посад в органах місцевого самоврядування.</p>
<p>Стаття 368-2. Незаконне збагачення</p>	<p>Стаття 368-2. Незаконне збагачення</p>
<p>1. Набуття особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у власність активів у значному розмірі, законність підстав набуття яких не підтверджено доказами, а так само передача нею таких активів будь-якій іншій особі – караються позбавленням волі на строк до двох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.</p> <p>2. Ті самі діяння, вчинені службовою особою, яка займає відповідальне становище, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.</p> <p>3. Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.</p> <p>Примітка. 1. Особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, є особи, зазначені</p>	<p>1. Набуття особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у власність активів у значному розмірі, законність підстав набуття яких не підтверджено доказами, а так само передача нею таких активів будь-якій іншій особі – караються позбавленням волі на строк до двох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>2. Ті самі діяння, вчинені службовою особою, яка займає відповідальне становище, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>3. Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися</p>

<p>у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».</p> <p>2. Під активами у значному розмірі у цій статті розуміються грошові кошти або інше майно, а також доходи від них, якщо їх розмір (вартість) перевищує одну тисячу неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>3. Під передачею активів у цій статті розуміється укладення будь-яких правочинів, на підставі яких виникає право власності або право користування на активи, а також надання іншій особі грошових коштів чи іншого майна для укладення таких правочинів.</p>	<p>певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.</p> <p>Примітка. 1. Особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».</p> <p>2. Під активами у значному розмірі у цій статті розуміються грошові кошти або інше майно, а також доходи від них, якщо їх розмір (вартість) перевищує одну тисячу неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>3. Під передачею активів у цій статті розуміється укладення будь-яких правочинів, на підставі яких виникає право власності або право користування на активи, а також надання іншій особі грошових коштів чи іншого майна для укладення таких правочинів.</p>
<p>Стаття 368-3. Підкуп службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми</p>	<p>Стаття 368-3. Підкуп службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми</p>
<p>1. Пропозиція чи обіцянка службовій особі юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми надати їй або третій особі неправомірну вигоду, а так само надання такої вигоди або прохання її надати за вчинення зазначеною службовою особою дій чи її бездіяльність з використанням наданих їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи – караються штрафом від ста п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот годин, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи організованою групою, –</p>	<p>1. Пропозиція чи обіцянка службовій особі юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми надати їй або третій особі неправомірну вигоду, а так само надання такої вигоди або прохання її надати за вчинення зазначеною службовою особою дій чи її бездіяльність з використанням наданих їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи – караються штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот годин, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи організованою групою, –</p>

<p>караються штрафом від трьохсот п'ятдесяти до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вчинення дій або бездіяльність з використанням наданих їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи – караються штрафом від п'ятисот до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років.</p> <p>4. Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи поєднані з вимаганням неправомірної вигоди, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.</p>	<p>караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вчинення дій або бездіяльність з використанням наданих їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років.</p> <p>4. Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи поєднані з вимаганням неправомірної вигоди, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.</p>
<p>Стаття 368-4. Підкуп особи, яка надає публічні послуги</p>	<p>Стаття 368-4. Підкуп особи, яка надає публічні послуги</p>
<p>1. Пропозиція чи обіцянка аудитору, нотаріусу, оцінювачу, іншій особі, яка не є державним службовцем, посадовою особою місцевого самоврядування, але провадить професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, у тому числі послуг експерта, арбітражного керуючого, приватного виконавця, незалежного посередника, члена трудового арбітражу, третейського судді (під час виконання цих функцій), надати йому/їй або третій особі неправомірну вигоду, а так само надання такої ви-</p>	<p>1. Пропозиція чи обіцянка аудитору, нотаріусу, оцінювачу, іншій особі, яка не є державним службовцем, посадовою особою місцевого самоврядування, але провадить професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, у тому числі послуг експерта, арбітражного керуючого, приватного виконавця, незалежного посередника, члена трудового арбітражу, третейського судді (під час виконання цих функцій), надати йому/їй або третій особі неправомірну вигоду, а так само надання такої ви-</p>

годи або прохання її надати за вчинення особою, яка надає публічні послуги, дій або її бездіяльність з використанням наданих їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи –

караються штрафом від ста п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот годин, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи організованою групою, –

караються штрафом від трьохсот п'ятдесяти до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

3. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання аудитором, нотаріусом, приватним виконавцем, експертом, оцінювачем, третейським суддею або іншою особою, яка провадить професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, а також незалежним посередником чи арбітром під час розгляду колективних трудових спорів неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вчинення дій або бездіяльність з використанням наданих їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи –

караються штрафом від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк від одного до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

4. Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені по-

годи або прохання її надати за вчинення особою, яка надає публічні послуги, дій або її бездіяльність з використанням наданих їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи –

караються штрафом **від п'ятисот до двох тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот годин, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб чи організованою групою, –

караються штрафом **від однієї тисячі до трьох тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

3. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання аудитором, нотаріусом, приватним виконавцем, експертом, оцінювачем, третейським суддею або іншою особою, яка провадить професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, а також незалежним посередником чи арбітром під час розгляду колективних трудових спорів неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вчинення дій або бездіяльність з використанням наданих їй повноважень в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи –

караються штрафом **від однієї тисячі до трьох тисяч** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк від одного до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

4. Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені по-

<p>вторно або за попередньою змовою групою осіб чи поєднані з вимаганням неправомірної вигоди, – караються позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.</p>	<p>вторно або за попередньою змовою групою осіб чи поєднані з вимаганням неправомірної вигоди, – караються позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.</p>
<p>Стаття 369. Пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі</p>	<p>Стаття 369. Пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі</p>
<p>1. Пропозиція чи обіцянка службовій особі надати їй або третій особі неправомірну вигоду, а так само надання такої вигоди за вчинення чи невчинення службовою особою в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй влади чи службового становища – караються штрафом від п’ятисот до семисот п’ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені повторно, – караються позбавленням волі на строк від трьох до шести років із штрафом від п’ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>3. Діяння, передбачені частиною першою або другою цієї статті, якщо неправомірна вигода надавалася службовій особі, яка займає відповідальне становище, або вчинені за попередньою змовою групою осіб, – караються позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>4. Діяння, передбачені частиною першою, другою або третьою цієї статті, якщо неправомірна вигода надавалася служ-</p>	<p>1. Пропозиція чи обіцянка службовій особі надати їй або третій особі неправомірну вигоду, а так само надання такої вигоди за вчинення чи невчинення службовою особою в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй влади чи службового становища – караються штрафом від п’ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені повторно, – караються позбавленням волі на строк від трьох до шести років із штрафом від п’ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>3. Діяння, передбачені частиною першою або другою цієї статті, якщо неправомірна вигода надавалася службовій особі, яка займає відповідальне становище, або вчинені за попередньою змовою групою осіб, – караються позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>4. Діяння, передбачені частиною першою, другою або третьою цієї статті, якщо неправомірна вигода надавалася служ-</p>

<p>бовій особі, яка займає особливо відповідальне становище, або вчинені організованою групою осіб чи її учасником, – караються позбавленням волі на строк від п’яти до десяти років з конфіскацією майна або без такої.</p>	<p>бовій особі, яка займає особливо відповідальне становище, або вчинені організованою групою осіб чи її учасником, – караються позбавленням волі на строк від п’яти до десяти років з конфіскацією майна або без такої.</p>
<p>Стаття 369-2. Зловживання впливом</p>	<p>Стаття 369-2. Зловживання впливом</p>
<p>1. Пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди особі, яка пропонує чи обіцяє (погоджується) за таку вигоду або за надання такої вигоди третій особі вплинути на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави, – караються штрафом від двохсот до п’ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до п’яти років, або позбавленням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вплив на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави, або пропозиція чи обіцянка здійснити вплив за надання такої вигоди – караються штрафом від семисот п’ятдесяти до однієї тисячі п’ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від двох до п’яти років.</p> <p>3. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вплив на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави, поєднане з вимаганням такої вигоди, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з конфіскацією майна.</p> <p>Примітка. Особами, уповноваженими на виконання функцій держави, є особи, визначені в пунктах 1–3 частини першої статті 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».</p>	<p>1. Пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди особі, яка пропонує чи обіцяє (погоджується) за таку вигоду або за надання такої вигоди третій особі вплинути на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави, – караються штрафом від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до п’яти років, або позбавленням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вплив на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави, або пропозиція чи обіцянка здійснити вплив за надання такої вигоди – караються штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від двох до п’яти років.</p> <p>3. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вплив на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави, поєднане з вимаганням такої вигоди, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з конфіскацією майна.</p> <p>Примітка. Особами, уповноваженими на виконання функцій держави, є особи, визначені в пунктах 1–3 частини першої статті 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».</p>

Розділ XVIII ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ	Розділ XVIII КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ
Стаття 371. Завідомо незаконні затримання, привід, домашній арешт або тримання під вартою	Стаття 371. Завідомо незаконні затримання, привід, домашній арешт або тримання під вартою
<p>1. Завідомо незаконне затримання або незаконний привід – караються позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Завідомо незаконні домашній арешт або тримання під вартою – карається обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили тяжкі наслідки або були вчинені з корисливих мотивів чи в інших особистих інтересах, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>1. Завідомо незаконне затримання або незаконний привід – караються позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавлення волі на той самий строк.</p> <p>2. Завідомо незаконні домашній арешт або тримання під вартою – карається обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили тяжкі наслідки або були вчинені з корисливих мотивів чи в інших особистих інтересах, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
Стаття 372. Притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності	Стаття 372. Притягнення завідомо невинуватого до кримінальної відповідальності
<p>1. Притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності слідчим, прокурором чи іншою уповноваженою на те законом особою – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Те саме діяння, поєднане з обвинуваченням у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину, а також поєднане зі штучним створенням доказів обвинувачення або іншою фальсифікацією, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>	<p>1. Притягнення завідомо невинуватого до кримінальної відповідальності слідчим, прокурором чи іншою уповноваженою на те законом особою – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Те саме діяння, поєднане з обвинуваченням у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину, а також поєднане зі штучним створенням доказів обвинувачення або іншою фальсифікацією, – карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>

<p>Стаття 373. Примушування давати показання</p>	<p>Стаття 373. Примушування давати показання</p>
<p>1. Примушування давати показання при допиті шляхом незаконних дій з боку прокурора, слідчого або працівника підрозділу, який здійснює оперативно-розшукову діяльність, – карається обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, поєднані із застосуванням насильства або із знущанням над особою, за відсутності ознак катування, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p>	<p>1. Примушування давати показання при допиті шляхом незаконних дій з боку прокурора, слідчого, дізнавача або працівника підрозділу, який здійснює оперативно-розшукову діяльність, – карається обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк.</p> <p>2. Ті самі дії, поєднані із застосуванням насильства або із знущанням над особою, за відсутності ознак катування, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.</p>
<p>Стаття 374. Порушення права на захист</p>	<p>Стаття 374. Порушення права на захист</p>
<p>1. Недопущення чи ненадання своєчасно захисника, а також інше грубе порушення права підозрюваного, обвинуваченого на захист, вчинене слідчим, прокурором або суддею, – карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Ті самі дії, які призвели до засудження невинної у вчиненні кримінального правопорушення особи, або вчинені за попередньою змовою групою осіб, або такі, що спричинили інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>1. Недопущення чи ненадання своєчасно захисника, а також інше грубе порушення права підозрюваного, обвинуваченого на захист, вчинене дізнавачем, слідчим, прокурором або суддею, – карається штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Ті самі дії, які призвели до засудження невинуватої у вчиненні кримінального правопорушення особи, або вчинені за попередньою змовою групою осіб, або такі, що спричинили інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 376. Втручання в діяльність судових органів</p>	<p>Стаття 376. Втручання в діяльність судових органів</p>
<p>1. Втручання в будь-якій формі в діяльність судді з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добити-</p>	<p>1. Втручання в будь-якій формі в діяльність судді з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добити-</p>

<p>ся винесення неправосудного рішення – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони перешкодили запобіганню злочину чи затриманню особи, яка його вчинила, або вчинені особою з використанням свого службового становища, – караються позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>	<p>ся винесення неправосудного рішення – карається штрафом від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони перешкодили запобіганню кримінального правопорушення чи затриманню особи, яка його вчинила, або вчинені особою з використанням свого службового становища, – караються позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до п'яти років або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 381. Розголошення відомостей про заходи безпеки щодо особи, взятої під захист</p>	<p>Стаття 381. Розголошення відомостей про заходи безпеки щодо особи, взятої під захист</p>
<p>1. Розголошення відомостей про заходи безпеки щодо особи, взятої під захист, службовою особою, якою прийнято рішення про ці заходи, особою, яка їх здійснює, або службовою особою, якій ці рішення стали відомі у зв'язку з її службовим становищем, а так само особою, взятою під захист, якщо ці дії спричинили шкоду здоров'ю особи, взятої під захист, – карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони спричинили смерть особи, взятої під захист, або інші тяжкі наслідки, – караються арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>1. Розголошення відомостей про заходи безпеки щодо особи, взятої під захист, службовою особою, якою прийнято рішення про ці заходи, особою, яка їх здійснює, або службовою особою, якій ці рішення стали відомі у зв'язку з її службовим становищем, а так само особою, взятою під захист, якщо ці дії спричинили шкоду здоров'ю особи, взятої під захист, – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, якщо вони спричинили смерть особи, взятої під захист, або інші тяжкі наслідки, – караються арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.</p>

Стаття 382. Невиконання судового рішення	Стаття 382. Невиконання судового рішення
<p>1. Умисне невиконання вироку, рішення, ухвали, постанови суду, що набрали законної сили, або перешкоджання їх виконанню – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені службовою особою, – караються штрафом від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені службовою особою, яка займає відповідальне чи особливо відповідальне становище, або особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або якщо вони заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам і свободам громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам юридичних осіб, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>4. Умисне невиконання службовою особою рішення Європейського суду з прав людини, рішення Конституційного Суду України та умисне недодержання нею висновку Конституційного Суду України – карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>1. Умисне невиконання вироку, рішення, ухвали, постанови суду, що набрали законної сили, або перешкоджання їх виконанню – карається штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені службовою особою, – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені службовою особою, яка займає відповідальне чи особливо відповідальне становище, або особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або якщо вони заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам і свободам громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам юридичних осіб, – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>4. Умисне невиконання службовою особою рішення Європейського суду з прав людини, рішення Конституційного Суду України та умисне недодержання нею висновку Конституційного Суду України – карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>

<p>Стаття 383. Завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину</p>	<p>Стаття 383. Завідомо неправдиве повідомлення про вчинення кримінального правопорушення</p>
<p>1. Завідомо неправдиве повідомлення суду, прокурору, слідчому або органу досудового розслідування про вчинення злочину – карається виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Ті самі дії, поєднані з обвинуваченням особи в тяжкому чи особливо тяжкому злочині або із штучним створенням доказів обвинувачення, а також вчинені з корисливих мотивів, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>1. Завідомо неправдиве повідомлення суду, прокурору, слідчому, дізнавачу або органу досудового розслідування про вчинення кримінального правопорушення – карається виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Ті самі дії, поєднані з обвинуваченням особи в тяжкому чи особливо тяжкому злочині або із штучним створенням доказів обвинувачення, а також вчинені з корисливих мотивів, – караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p>
<p>Стаття 385. Відмова свідка від давання показань або відмова експерта чи перекладача від виконання покладених на них обов'язків</p>	<p>Стаття 385. Відмова свідка від давання показань або відмова експерта чи перекладача від виконання покладених на них обов'язків</p>
<p>1. Відмова свідка від давання показань або відмова експерта чи перекладача без поважних причин від виконання покладених на них обов'язків у суді, Конституційному Суді України або під час провадження досудового розслідування, здійснення виконавчого провадження, розслідування тимчасовою слідчою комісією Верховної Ради України – караються штрафом від п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p> <p>2. Не підлягає кримінальній відповідальності особа за відмову давати показання під час провадження досудового розслідування або в суді щодо себе, а також членів її сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.</p>	<p>1. Відмова свідка від давання показань або відмова експерта чи перекладача без поважних причин від виконання покладених на них обов'язків у суді, Конституційному Суді України або під час провадження досудового розслідування, здійснення виконавчого провадження, розслідування тимчасовою слідчою комісією Верховної Ради України – караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p> <p>2. Не підлягає кримінальній відповідальності особа за відмову давати показання під час провадження досудового розслідування або в суді щодо себе, а також членів її сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.</p>

<p>Стаття 386. Перешкоджання з'явленню свідка, потерпілого, експерта, примушування їх до відмови від давання показань чи висновку</p>	<p>Стаття 386. Перешкоджання з'явленню свідка, потерпілого, експерта, примушування їх до відмови від давання показань чи висновку</p>
<p>Перешкоджання з'явленню свідка, потерпілого, експерта до суду, органів досудового розслідування, тимчасових слідчих та спеціальної тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України, примушування їх до відмови від давання показань чи висновку, а також до давання завідомо неправдивих показань чи висновку шляхом погрози вбивством, насильством, знищенням майна цих осіб чи їх близьких родичів або розголошення відомостей, що їх ганьблять, або підкуп свідка, потерпілого чи експерта з тією самою метою, а також погроза вчинити зазначені дії з помсти за раніше дані показання чи висновки – караються штрафом від п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.</p>	<p>Перешкоджання з'явленню свідка, потерпілого, експерта до суду, органів досудового розслідування, тимчасових слідчих та спеціальної тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України, примушування їх до відмови від давання показань чи висновку, а також до давання завідомо неправдивих показань чи висновку шляхом погрози вбивством, насильством, знищенням майна цих осіб чи їх близьких родичів або розголошення відомостей, що їх ганьблять, або підкуп свідка, потерпілого чи експерта з тією самою метою, а також погроза вчинити зазначені дії з помсти за раніше дані показання чи висновки – караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.</p>
<p>Стаття 387. Розголошення даних оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування</p>	<p>Стаття 387. Розголошення даних оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування</p>
<p>1. Розголошення без дозволу прокурора, слідчого або особи, яка провадила оперативно-розшукову діяльність, даних оперативно-розшукової діяльності або досудового розслідування особою, попередженою в установленому законом порядку про обов'язок не розголошувати такі дані, – карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років.</p> <p>2. Розголошення даних оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування, вчинене суддею, прокурором, слідчим, працівником оперативно-розшукового органу незалежно від того, чи приймала ця особа безпосередню участь в оперативно-розшуковій діяльності, досудовому розслідуванні,</p>	<p>1. Розголошення без дозволу прокурора, слідчого, дізнавача або особи, яка провадила оперативно-розшукову діяльність, даних оперативно-розшукової діяльності або досудового розслідування особою, попередженою в установленому законом порядку про обов'язок не розголошувати такі дані, – карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років.</p> <p>2. Розголошення даних оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування, вчинене суддею, прокурором, слідчим, дізнавачем, працівником оперативно-розшукового органу незалежно від того, чи приймала ця особа безпосередню участь в оперативно-розшуковій діяльності, досудовому розс-</p>

<p>якщо розголошені дані ганьблять людину, принижують її честь і гідність, – карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>лідуванні, якщо розголошені дані ганьблять людину, принижують її честь і гідність, – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Стаття 388. Незаконні дії щодо майна, на яке накладено арешт, заставленого майна або майна, яке описано чи підлягає конфіскації</p>	<p>Стаття 388. Незаконні дії щодо майна, на яке накладено арешт, заставленого майна або майна, яке описано чи підлягає конфіскації</p>
<p>1. Розтрата, відчуження, приховування, підміна, пошкодження, знищення майна або інші незаконні дії з майном, на яке накладено арешт, із заставленим майном або майном, яке описано, чи порушення обмеження (обтяження) права користуватися таким майном, здійснене особою, якій це майно ввірено, а також здійснення представником банку або іншої фінансової установи банківських операцій з коштами, на які накладено арешт, – караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені щодо майна, яке підлягає конфіскації за рішенням суду, що набрало законної сили, – караються штрафом від трьохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>1. Розтрата, відчуження, приховування, підміна, пошкодження, знищення майна або інші незаконні дії з майном, на яке накладено арешт, із заставленим майном або майном, яке описано, чи порушення обмеження (обтяження) права користуватися таким майном, здійснене особою, якій це майно ввірено, а також здійснення представником банку або іншої фінансової установи банківських операцій з коштами, на які накладено арешт, – караються штрафом від п'ятисот до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p> <p>2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені щодо майна, яке підлягає конфіскації за рішенням суду, що набрало законної сили, – караються штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>

<p>Стаття 397. Втручання в діяльність захисника чи представника особи</p>	<p>Стаття 397. Втручання в діяльність захисника чи представника особи</p>
<p>1. Вчинення в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи по наданню правової допомоги або порушення встановлених законом гарантій їх діяльності та професійної таємниці – карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені службовою особою з використанням свого службового становища, – караються штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>1. Вчинення в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи по наданню правової допомоги або порушення встановлених законом гарантій їх діяльності та професійної таємниці – карається штрафом від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені службовою особою з використанням свого службового становища, – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Розділ XIX ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВСТАНОВЛЕНОГО ПОРЯДКУ НЕСЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ (ВІЙСЬКОВІ ЗЛОЧИНИ)</p>	<p>Розділ XIX КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ВСТАНОВЛЕНОГО ПОРЯДКУ НЕСЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ (ВІЙСЬКОВІ КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ)</p>
<p>Стаття 401. Поняття військового злочину</p>	<p>Стаття 401. Поняття військового кримінального правопорушення</p>
<p>1. Військовими злочинами визнаються передбачені цим розділом злочини проти встановленого законодавством порядку несення або проходження військової служби, вчинені військовослужбовцями, а також військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів.</p> <p>2. За відповідними статтями цього розділу несуть відповідальність військовослужбовці Збройних Сил України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України,</p>	<p>1. Військовими кримінальними правопорушеннями визнаються передбачені цим розділом діяння проти встановленого законодавством порядку несення або проходження військової служби, вчинені військовослужбовцями, а також військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів.</p> <p>2. За відповідними статтями цього розділу несуть відповідальність військовослужбовці Збройних Сил України, Служби</p>

<p>Національної гвардії України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, а також інші особи, визначені законом.</p> <p>3. Особи, не зазначені у цій статті, за співучасть у військових злочинах підлягають відповідальності за відповідними статтями цього розділу.</p> <p>4. Особа, яка вчинила злочин, передбачений статтями цього розділу, може бути звільнена від кримінальної відповідальності згідно із статтею 44 цього Кодексу із застосуванням до неї заходів, передбачених Дисциплінарним статутом Збройних Сил України.</p>	<p>безпеки України, Державної прикордонної служби України, Національної гвардії України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, а також інші особи, визначені законом.</p> <p>3. Особи, не зазначені у цій статті, за співучасть у військових кримінальних правопорушеннях підлягають відповідальності за відповідними статтями цього розділу.</p> <p>4. Особа, яка вчинила кримінальне правопорушення, передбачене статтями цього розділу, може бути звільнена від кримінальної відповідальності згідно із статтею 44 цього Кодексу із застосуванням до неї заходів, передбачених Дисциплінарним статутом Збройних Сил України.</p>
<p>Стаття 407. Самовільне залишення військової частини або місця служби</p>	<p>Стаття 407. Самовільне залишення військової частини або місця служби</p>
<p>1. Самовільне залишення військової частини або місця служби військовослужбовцем строкової служби, а також нез'явлення його вчасно без поважних причин на службу у разі звільнення з частини, призначення або переведення, нез'явлення з відрадження, відпустки або з лікувального закладу тривалістю понад три доби, але не більше місяця, – караються триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до двох років або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Самовільне залишення військової частини або місця служби військовослужбовцем (крім строкової служби), а також нез'явлення його вчасно на службу без поважних причин тривалістю понад десять діб, але не більше місяця, або хоч і менше десяти діб, але більше трьох діб, вчинені повторно протягом року, – караються штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або службовим обмеженням на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>	<p>1. Самовільне залишення військової частини або місця служби військовослужбовцем строкової служби, а також нез'явлення його вчасно без поважних причин на службу у разі звільнення з частини, призначення або переведення, нез'явлення з відрадження, відпустки або з лікувального закладу тривалістю понад три доби, але не більше місяця, – караються триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до двох років або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Самовільне залишення військової частини або місця служби військовослужбовцем (крім строкової служби), а також нез'явлення його вчасно на службу без поважних причин тривалістю понад десять діб, але не більше місяця, або хоч і менше десяти діб, але більше трьох діб, вчинені повторно протягом року, – караються службовим обмеженням на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>3. Самовільне залишення військової частини або місця служ-</p>

<p>3. Самовільне залишення військової частини або місця служби, а також нез'явлення вчасно на службу без поважних причин тривалістю понад один місяць, вчинене особами, зазначеними в частинах першій або другій цієї статті, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>4. Самовільне залишення військової частини або місця служби, а також нез'явлення вчасно на службу без поважних причин, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, вчинене особами, зазначеними в частинах першій або другій цієї статті, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p> <p>5. Самовільне залишення військової частини або місця служби, а також нез'явлення вчасно на службу без поважних причин, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, вчинене особами, зазначеними в частинах першій або другій цієї статті, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>	<p>би, а також нез'явлення вчасно на службу без поважних причин тривалістю понад один місяць, вчинене особами, зазначеними в частинах першій або другій цієї статті, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.</p> <p>4. Самовільне залишення військової частини або місця служби, а також нез'явлення вчасно на службу без поважних причин, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, вчинене особами, зазначеними в частинах першій або другій цієї статті, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p> <p>5. Самовільне залишення військової частини або місця служби, а також нез'явлення вчасно на службу без поважних причин, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, вчинене особами, зазначеними в частинах першій або другій цієї статті, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.</p>
<p>Стаття 412. Необережне знищення або пошкодження військового майна</p>	<p>Стаття 412. Необережне знищення або пошкодження військового майна</p>
<p>1. Необережне знищення або пошкодження зброї, бойових припасів, засобів пересування, військової і спеціальної техніки чи іншого військового майна, що заподіяло шкоду у великих розмірах, – караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або службовим обмеженням на строк до двох років, або триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до одного року.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до двох років або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>	<p>1. Необережне знищення або пошкодження зброї, бойових припасів, засобів пересування, військової і спеціальної техніки чи іншого військового майна, що заподіяло шкоду у великих розмірах, – караються штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або службовим обмеженням на строк до двох років, або триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до одного року.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили загибель людей або інші тяжкі наслідки, – караються триманням у дисциплінарному батальйоні на строк до двох років або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>

Стаття 425. Недбале ставлення до військової служби	Стаття 425. Недбале ставлення до військової служби
<p>1. Недбале ставлення військової службової особи до служби, якщо це заподіяло істотну шкоду, – карається штрафом від двохсот вісімдесяти п’яти до трьохсот двадцяти п’яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або службовим обмеженням на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p> <p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, – караються позбавленням волі на строк від п’яти до семи років.</p> <p>4. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, – караються позбавленням волі на строк від п’яти до восьми років.</p> <p>Примітка. 1. Під військовими службовими особами розуміються військові начальники, а також інші військовослужбовці, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов’язані з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських обов’язків, або виконують такі обов’язки за спеціальним дорученням повноважного командування.</p> <p>2. У статтях 425 та 426 цього Кодексу істотною шкодою, якщо вона полягає у заподіянні матеріальних збитків, вважається шкода, яка в двісті п’ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а тяжкими наслідками за тієї самої умови вважається шкода, яка в п’ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>	<p>1. Недбале ставлення військової службової особи до служби, якщо це заподіяло істотну шкоду, – карається штрафом від двох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або службовим обмеженням на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, – карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p> <p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, – караються позбавленням волі на строк від п’яти до семи років.</p> <p>4. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, – караються позбавленням волі на строк від п’яти до восьми років.</p> <p>Примітка. 1. Під військовими службовими особами розуміються військові начальники, а також інші військовослужбовці, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов’язані з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських обов’язків, або виконують такі обов’язки за спеціальним дорученням повноважного командування.</p> <p>2. У статтях 425 та 426 цього Кодексу істотною шкодою, якщо вона полягає у заподіянні матеріальних збитків, вважається шкода, яка в двісті п’ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, а тяжкими наслідками за тієї самої умови вважається шкода, яка в п’ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>

Стаття 426. Бездіяльність військової влади	Стаття 426. Бездіяльність військової влади
<p>1. Умисне неприпинення злочину, що вчиняється підлеглим, або ненаправлення військовою службовою особою до органу досудового розслідування повідомлення про підлеглого, який вчинив кримінальне правопорушення, а також інше умисне невиконання військовою службовою особою дій, які вона за своїми службовими обов'язками повинна була виконати, якщо це заподіяло істотну шкоду, – караються штрафом від трьохсот двадцяти п'яти до трьохсот вісімдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або службовим обмеженням на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p> <p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до семи років.</p> <p>4. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, – караються позбавленням волі на строк від семи до десяти років.</p>	<p>1. Умисне неприпинення кримінального правопорушення, що вчиняється підлеглим, або ненаправлення військовою службовою особою до органу досудового розслідування повідомлення про підлеглого, який вчинив кримінальне правопорушення, а також інше умисне невиконання військовою службовою особою дій, які вона за своїми службовими обов'язками повинна була виконати, якщо це заподіяло істотну шкоду, – караються штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або службовим обмеженням на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.</p> <p>3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до семи років.</p> <p>4. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, – караються позбавленням волі на строк від семи до десяти років.</p>
<p>Стаття 435. Незаконне використання символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала та зловживання нею</p>	<p>Стаття 435. Незаконне використання символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала та зловживання нею</p>
<p>1. Носіння в районі воєнних дій символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала особами, які не мають на те права, а також зловживання в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, прапорами чи знаками Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала або по-</p>	<p>1. Носіння в районі воєнних дій символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала особами, які не мають на те права, а також зловживання в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, прапорами чи знаками Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала або по-</p>

<p>фарбуванням, присвоєним санітарно-транспортним засобам, – караються обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Носіння в районі воєнних дій символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала особами, які не мають на те права, а також зловживання в умовах воєнного стану прапорами чи знаками Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала або пофарбуванням, присвоєним санітарно-транспортним засобам, – караються позбавленням волі на строк до двох років.</p>	<p>фарбуванням, присвоєним санітарно-транспортним засобам, – караються штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років.</p> <p>2. Носіння в районі воєнних дій символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала особами, які не мають на те права, а також зловживання в умовах воєнного стану прапорами чи знаками Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала або пофарбуванням, присвоєним санітарно-транспортним засобам, – караються позбавленням волі на строк до двох років.</p>
<p>Розділ XX ЗЛОЧИНИ ПРОТИ МИРУ, БЕЗПЕКИ ЛЮДСТВА ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ</p>	<p>Розділ XX КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ МИРУ, БЕЗПЕКИ ЛЮДСТВА ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ</p>
<p>Стаття 445. Незаконне використання символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала</p>	<p>Стаття 445. Незаконне використання символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала</p>
<p>Незаконне використання символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала, крім випадків, передбачених цим Кодексом, – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p>	<p>Незаконне використання символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала, крім випадків, передбачених цим Кодексом, – карається штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.</p>

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ № 3

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження інституту кримінальних проступків»
(у частині внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України)

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ	
Чинна редакція	Запропоновані зміни
Стаття 3. Визначення основних термінів Кодексу	Стаття 3. Визначення основних термінів Кодексу
1. Терміни, що їх вжито в цьому Кодексі, якщо немає окремих вказівок, мають таке значення:	1. Терміни, що їх вжито в цьому Кодексі, якщо немає окремих вказівок, мають таке значення:
7) закон України про кримінальну відповідальність – законодавчі акти України, які встановлюють кримінальну відповідальність (Кримінальний кодекс України та закон України про кримінальні проступки);	7) закон України про кримінальну відповідальність – Кримінальний кодекс України;
8) керівник органу досудового розслідування – начальник Головного слідчого управління, слідчого управління, відділу, відділення органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу державного бюро розслідувань, органу Державної кримінально-виконавчої служби України, підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України та його заступники, які діють у межах своїх повноважень;	8) керівник підрозділу досудового слідства – начальник Головного слідчого управління, слідчого управління, відділу, відділення органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу державного бюро розслідувань, органу Державної кримінально-виконавчої служби України, підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України та його заступники, які діють у межах своїх повноважень;
пункт відсутній	8-1) керівник підрозділу дізнання – начальник підрозділу дізнання органу Національної поліції, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу державного бюро розслідувань, органу Державної кримінально-виконавчої служби України та його заступники, які діють у межах своїх повноважень;

<p>17) слідчий – службова особа органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу державного бюро розслідувань, органу Державної кримінально-виконавчої служби України, підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України, уповноважена в межах компетенції, передбаченої цим Кодексом, здійснювати досудове розслідування кримінальних правопорушень;</p>	<p>17) слідчий – службова особа органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу державного бюро розслідувань, органу Державної кримінально-виконавчої служби України, підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України, уповноважена в межах компетенції, передбаченої цим Кодексом, здійснювати досудове розслідування злочинів у формі досудового слідства;</p>
<p>пункт відсутній</p>	<p>17-1) дізнавач – службова особа підрозділу дізнання органу Національної поліції, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу державного бюро розслідувань, органу Державної кримінально-виконавчої служби України, уповноважена в межах компетенції, передбаченої цим Кодексом, здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків у формі дізнання;</p>
<p>19) сторони кримінального провадження – з боку обвинувачення: слідчий, керівник органу досудового розслідування, прокурор, а також потерпілий, його представник та законний представник у випадках, установлених цим Кодексом; з боку захисту: підозрюваний, обвинувачений (підсудний), засуджений, виправданий, особа, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, їхні захисники та законні представники;</p>	<p>19) сторони кримінального провадження – з боку обвинувачення: дізнавач, керівник підрозділу дізнання, слідчий, керівник підрозділу досудового слідства, прокурор, а також потерпілий, його представник та законний представник у випадках, установлених цим Кодексом; з боку захисту: підозрюваний, обвинувачений (підсудний), засуджений, виправданий, особа, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, їхні захисники та законні представники;</p>
<p>Стаття 9. Законність</p>	<p>Стаття 9. Законність</p>
<p>1. Під час кримінального провадження суд, слідчий суддя, прокурор, керівник органу досудового розслідування, слідчий, інші службові особи органів державної влади зобов'язані неухильно додержуватися вимог Конституції України, цього</p>	<p>1. Під час кримінального провадження суд, слідчий суддя, прокурор, керівник підрозділу досудового слідства, керівник підрозділу дізнання, слідчий, дізнавач, інші службові особи органів державної влади зобов'язані неухильно додержуватися</p>

<p>Кодексу, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства.</p> <p>2. Прокурор, керівник органу досудового розслідування, слідчий зобов'язані всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини кримінального провадження, виявити як ті обставини, що викривають, так і ті, що виправдовують підозрюваного, обвинуваченого, а також обставини, що пом'якшують чи обтяжують його покарання, надати їм належну правову оцінку та забезпечити прийняття законних і неупереджених процесуальних рішень.</p> <p>...</p>	<p>вимог Конституції України, цього Кодексу, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства.</p> <p>2. Прокурор, керівник підрозділу досудового слідства, керівник підрозділу дізнання, слідчий, дізнавач, зобов'язані всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини кримінального провадження, виявити як ті обставини, що викривають, так і ті, що виправдовують підозрюваного, обвинуваченого, а також обставини, що пом'якшують чи обтяжують його покарання, надати їм належну правову оцінку та забезпечити прийняття законних і неупереджених процесуальних рішень.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 20. Забезпечення права на захист</p>	<p>Стаття 20. Забезпечення права на захист</p>
<p>...</p> <p>2. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд зобов'язані роз'яснити підозрюваному, обвинуваченому його права та забезпечити право на кваліфіковану правову допомогу з боку обраного ним або призначеного захисника.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>2. Дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд зобов'язані роз'яснити підозрюваному, обвинуваченому його права та забезпечити право на кваліфіковану правову допомогу з боку обраного ним або призначеного захисника.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 22. Змагальність сторін та свобода в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості</p>	<p>Стаття 22. Змагальність сторін та свобода в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості</p>
<p>4. Повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, звернення з обвинувальним актом та підтримання державного обвинувачення у суді здійснюється прокурором. У випадках, передбачених цим Кодексом, повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення може здійснюватися слідчим за погодженням із прокурором, а обвинувачення може підтримуватися потерпілим, його представником.</p>	<p>4. Повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, звернення з обвинувальним актом та підтримання державного обвинувачення у суді здійснюється прокурором. У випадках, передбачених цим Кодексом, повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення може здійснюватися дізнавачем, слідчим за погодженням із прокурором, а обвинувачення може підтримуватися потерпілим, його представником.</p>

Стаття 25. Публічність	Стаття 25. Публічність
<p>1. Прокурор, слідчий зобов'язані в межах своєї компетенції розпочати досудове розслідування в кожному випадку безпосереднього виявлення ознак кримінального правопорушення (за виключенням випадків, коли кримінальне провадження може бути розпочате лише на підставі заяви потерпілого) або в разі надходження заяви (повідомлення) про вчинення кримінального правопорушення, а також вжити всіх передбачених законом заходів для встановлення події кримінального правопорушення та особи, яка його вчинила.</p>	<p>1. Прокурор, слідчий, дізнавач зобов'язані в межах своєї компетенції розпочати досудове розслідування в кожному випадку безпосереднього виявлення ознак кримінального правопорушення (за виключенням випадків, коли кримінальне провадження може бути розпочате лише на підставі заяви потерпілого) або в разі надходження заяви (повідомлення) про вчинення кримінального правопорушення, а також вжити всіх передбачених законом заходів для встановлення події кримінального правопорушення та особи, яка його вчинила.</p>
<p>Стаття 27. Гласність і відкритість судового провадження та його повне фіксування технічними засобами</p>	<p>Стаття 27. Гласність і відкритість судового провадження та його повне фіксування технічними засобами</p>
<p>2. Кримінальне провадження в судах усіх інстанцій здійснюється відкрито. Слідчий суддя, суд може прийняти рішення про здійснення кримінального провадження у закритому судовому засіданні впродовж усього судового провадження або його окремої частини лише у випадках:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) якщо обвинуваченим є неповнолітній; 2) розгляду справи про злочин проти статевої свободи та статевої недоторканості особи; 	<p>2. Кримінальне провадження в судах усіх інстанцій здійснюється відкрито. Слідчий суддя, суд може прийняти рішення про здійснення кримінального провадження у закритому судовому засіданні впродовж усього судового провадження або його окремої частини лише у випадках:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) якщо обвинуваченим є неповнолітній; 2) розгляду справи про кримінальне правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи;
<p>Стаття 36. Прокурор</p>	<p>Стаття 36. Прокурор</p>
<p>2. Прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, уповноважений:</p> <p>...</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) доручати слідчому, органу досудового розслідування проведення у встановлений прокурором строк слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, інших процесуальних дій або давати вказівки щодо їх проведення чи брати 	<p>2. Прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, уповноважений:</p> <p>...</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) доручати дізнавачу, слідчому, органу досудового розслідування проведення у встановлений прокурором строк слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, інших процесуальних дій або давати вказівки щодо їх проведення чи

участь у них, а в необхідних випадках – особисто проводити слідчі (розшукові) та процесуальні дії в порядку, визначеному цим Кодексом;

.....

8) ініціювати перед керівником органу досудового розслідування питання про відсторонення слідчого від проведення досудового розслідування та призначення іншого слідчого за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу, або у випадку неефективного досудового розслідування;
пункт відсутній

..

10) погоджувати або відмовляти у погодженні клопотань слідчого до слідчого судді про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, інших процесуальних дій у випадках, передбачених цим Кодексом, чи самостійно подавати слідчому судді такі клопотання;

...

13) затверджувати чи відмовляти у затвердженні обвинувального акта, клопотань про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, вносити зміни до складеного слідчим обвинувального акта чи зазначених клопотань, самостійно складати обвинувальний акт чи зазначені клопотання;

...

5. Генеральний прокурор, керівник регіональної прокуратури, їх перші заступники та заступники своєю вмотивованою постановою мають право доручити здійснення досудового розс-

брати участь у них, а в необхідних випадках – особисто проводити слідчі (розшукові) та процесуальні дії в порядку, визначеному цим Кодексом;

.....

8) ініціювати перед **керівником підрозділу досудового слідства** питання про відсторонення слідчого від проведення досудового **слідства** та призначення іншого слідчого за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу, або у випадку неефективного досудового **слідства**;

8¹) ініціювати перед керівником підрозділу дізнання питання про відсторонення дізнавача від проведення дізнання та призначення іншого дізнавача за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу, або у випадку неефективного дізнання;

...

10) погоджувати або відмовляти у погодженні клопотань **дізнавача**, слідчого до слідчого судді про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, інших процесуальних дій у випадках, передбачених цим Кодексом, чи самостійно подавати слідчому судді такі клопотання;

...

13) затверджувати чи відмовляти у затвердженні обвинувального акта, клопотань про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, вносити зміни до складеного **дізнавачем**, слідчим обвинувального акта чи зазначених клопотань, самостійно складати обвинувальний акт чи зазначені клопотання;

...

5. Генеральний прокурор, керівник регіональної прокуратури, їх перші заступники та заступники своєю вмотивованою постановою мають право доручити здійснення досудового розс-

<p>лідування будь-якого кримінального правопорушення іншому органу досудового розслідування, у тому числі слідчому підрозділу вищого рівня в межах одного органу, у разі неефективного досудового розслідування. Забороняється доручати здійснення досудового розслідування кримінального правопорушення, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, іншому органу досудового розслідування.</p> <p>6. Генеральний прокурор, керівник регіональної прокуратури, керівник місцевої прокуратури, їх перші заступники та заступники при здійсненні нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування мають право скасовувати незаконні та необґрунтовані постанови слідчих та прокурорів нижчого рівня у межах строків досудового розслідування, передбачених статтею 219 цього Кодексу. Про скасування таких постанов повідомляється прокурор, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення відповідного досудового розслідування. Скасування таких постанов слідчих та прокурорів Національного антикорупційного бюро України може бути здійснено лише Генеральним прокурором або особою, яка виконує його обов'язки.</p>	<p>лідування будь-якого кримінального правопорушення іншому органу досудового розслідування, у тому числі підрозділу дізнання або слідчому підрозділу вищого рівня в межах одного органу, у разі неефективного досудового розслідування. Забороняється доручати здійснення досудового розслідування кримінального правопорушення, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, іншому органу досудового розслідування.</p> <p>6. Генеральний прокурор, керівник регіональної прокуратури, керівник місцевої прокуратури, їх перші заступники та заступники при здійсненні нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування мають право скасовувати незаконні та необґрунтовані постанови дізнавачів, слідчих та прокурорів нижчого рівня у межах строків досудового розслідування, передбачених статтею 219 цього Кодексу. Про скасування таких постанов повідомляється прокурор, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення відповідного досудового розслідування. Скасування таких постанов дізнавачів, слідчих та прокурорів Національного антикорупційного бюро України може бути здійснено лише Генеральним прокурором або особою, яка виконує його обов'язки.</p>
<p>Стаття 38. Орган досудового розслідування</p>	<p>Стаття 38. Орган досудового розслідування</p>
<p>1. Органами досудового розслідування (органами, що здійснюють дізнання і досудове слідство) є:</p> <p>1) слідчі підрозділи:</p> <p>а) органів Національної поліції;</p> <p>б) органів безпеки;</p> <p>в) органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства;</p> <p>г) органів державного бюро розслідувань;</p> <p>г) органів Державної кримінально-виконавчої служби України;</p>	<p>1. Органами досудового розслідування є органи, що здійснюють досудове слідство і дізнання.</p> <p>2. Досудове слідство здійснюють:</p> <p>1) слідчі підрозділи:</p> <p>а) органів Національної поліції;</p> <p>б) органів безпеки;</p> <p>в) органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства;</p> <p>г) органів державного бюро розслідувань;</p>

<p>2) підрозділ детективів, підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України.</p> <p>2. Досудове розслідування здійснюють слідчі органу досудового розслідування одноособово або слідчою групою.</p> <p>3. При досудовому розслідуванні кримінальних проступків у встановлених законом випадках повноваження слідчого органу досудового розслідування можуть здійснюватися співробітниками інших підрозділів органів Національної поліції, органів безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, органів Державної кримінально-виконавчої служби України.</p> <p>4. Орган досудового розслідування зобов'язаний застосовувати всі передбачені законом заходи для забезпечення ефективності досудового розслідування.</p>	<p>д) органів Державної кримінально-виконавчої служби України;</p> <p>2) підрозділ детективів, підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України.</p> <p>3. Дізнання здійснюють підрозділи дізнання:</p> <p>а) органів Національної поліції;</p> <p>б) органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства;</p> <p>в) органів державного бюро розслідувань;</p> <p>г) органів Державної кримінально-виконавчої служби України.</p> <p>4. Досудове слідство здійснюють слідчі одноособово або слідчою групою.</p> <p>5. Дізнання здійснюють дізнавачі одноособово або групою дізнавачів.</p> <p>6. Орган досудового розслідування зобов'язаний застосовувати всі передбачені законом заходи для забезпечення ефективності досудового розслідування.</p>
<p>Стаття 39. Керівник органу досудового розслідування</p>	<p>Стаття 39. Керівник підрозділу досудового слідства</p>
<p>1. Керівник органу досудового розслідування організовує досудове розслідування.</p> <p>2. Керівник органу досудового розслідування уповноважений:</p> <p>1) визначати слідчого (слідчих), який здійснюватиме досудове розслідування, а у випадках здійснення досудового розслідування слідчою групою – визначати старшого слідчої групи, який керуватиме діями інших слідчих;</p> <p>2) відсторонювати слідчого від проведення досудового розслідування вмотивованою постановою за ініціативою прокурора або з власної ініціативи з наступним повідомленням прокурора та призначати іншого слідчого за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу або у разі неефективного досудового розслідування;</p>	<p>1. Керівник підрозділу досудового слідства організовує досудове слідство.</p> <p>2. Керівник підрозділу досудового слідства уповноважений:</p> <p>1) визначати слідчого (слідчих), який здійснюватиме досудове слідство, а у випадках здійснення досудового слідства слідчою групою – визначати старшого слідчої групи, який керуватиме діями інших слідчих;</p> <p>2) відсторонювати слідчого від проведення досудового слідства вмотивованою постановою за ініціативою прокурора або з власної ініціативи з наступним повідомленням прокурора та призначати іншого слідчого за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу або у разі неефективного досудового слідства;</p>

<p>3) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, давати слідчому письмові вказівки, які не можуть суперечити рішенням та вказівкам прокурора;</p> <p>4) вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення слідчим;</p> <p>5) погоджувати проведення слідчих (розшукових) дій та продовжувати строк їх проведення у випадках, передбачених цим Кодексом;</p> <p>6) здійснювати досудове розслідування, користуючись при цьому повноваженнями слідчого;</p> <p>7) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом.</p> <p>3. Керівник органу досудового розслідування зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які даються у письмовій формі. Невиконання керівником органу досудового розслідування законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність.</p>	<p>3) ознайомлюватися з матеріалами досудового слідства, давати слідчому письмові вказівки, які не можуть суперечити рішенням та вказівкам прокурора;</p> <p>4) вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення слідчим;</p> <p>5) погоджувати проведення слідчих (розшукових) дій та продовжувати строк їх проведення у випадках, передбачених цим Кодексом;</p> <p>6) здійснювати досудове слідство, користуючись при цьому повноваженнями слідчого;</p> <p>7) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом.</p> <p>3. Керівник підрозділу досудового слідства зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які даються у письмовій формі. Невиконання керівником підрозділу досудового слідства законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність.</p>
	<p>Стаття 39-1. Керівник підрозділу дізнання</p>
<p>відсутня</p>	<p>1. Керівник підрозділу дізнання організовує дізнання.</p> <p>2. Керівник підрозділу дізнання уповноважений:</p> <p>1) визначати дізнавача, який здійснюватиме дізнання, а у випадках здійснення дізнання групою дізнавачів – визначати старшого групи дізнавачів, який керуватиме діями інших дізнавачів;</p> <p>2) відсторонювати дізнавача від проведення дізнання вмотивованою постановою за ініціативою прокурора або з власної ініціативи з наступним повідомленням прокурора та призначати іншого дізнавача за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу або у разі неефективного дізнання;</p>

	<p>3) ознайомлюватися з матеріалами дізнання, давати дізнавачу письмові вказівки, які не можуть суперечити рішенням та вказівкам прокурора;</p> <p>4) вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення дізнавачем;</p> <p>5) здійснювати дізнання, користуючись при цьому повноваженнями дізнавача;</p> <p>6) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом.</p> <p>3. Керівник підрозділу дізнання зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які даються у письмовій формі. Невиконання керівником підрозділу дізнання законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність.</p>
<p>Стаття 40. Слідчий органу досудового розслідування</p>	<p>Стаття 40. Слідчий органу досудового розслідування</p>
<p>2. Слідчий уповноважений:</p> <p>1) починати досудове розслідування за наявності підстав, передбачених цим Кодексом;</p> <p>...</p> <p>3. У випадках відмови прокурора у погодженні клопотання слідчого до слідчого судді про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій чи негласних слідчих (розшукових) дій слідчий має право звернутися до керівника органу досудового розслідування, який після вивчення клопотання за необхідності ініціює розгляд питань, порушених у ньому, перед прокурором вищого рівня, який протягом трьох днів погоджує відповідне клопотання або відмовляє у його погодженні.</p> <p>...</p>	<p>2. Слідчий уповноважений:</p> <p>1) починати досудове слідство за наявності підстав, передбачених цим Кодексом;</p> <p>...</p> <p>3. У випадках відмови прокурора у погодженні клопотання слідчого до слідчого судді про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій чи негласних слідчих (розшукових) дій слідчий має право звернутися до керівника підрозділу досудового слідства, який після вивчення клопотання за необхідності ініціює розгляд питань, порушених у ньому, перед прокурором вищого рівня, який протягом трьох днів погоджує відповідне клопотання або відмовляє у його погодженні.</p> <p>...</p>

Відсутня	Стаття 40-1. Дізнавач
	<p>1. Дізнавач несе відповідальність за законність та своєчасність здійснення дізнання.</p> <p>2. Дізнавач уповноважений:</p> <ol style="list-style-type: none">1) починати дізнання за наявності підстав, передбачених цим Кодексом;2) проводити слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії, передбачені частиною другою статті 264 та статтею 268 цього Кодексу;3) доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій відповідним оперативним підрозділам;4) звертатися за погодженням із прокурором до слідчого судді з клопотаннями про застосування заходів забезпечення кримінального провадження та проведення слідчих (розшукових) дій та негласної слідчої (розшукової) дії, передбаченої статтею 268 цього Кодексу;5) повідомляти за погодженням із керівником підрозділу дізнання особі про підозру у вчиненні кримінального проступку;6) за результатами дізнання складати обвинувальний акт, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру та подавати їх прокурору на затвердження;7) приймати процесуальні рішення у випадках, передбачених цим Кодексом, у тому числі щодо закриття кримінального провадження за наявності підстав, передбачених статтею 284 цього Кодексу;8) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом. <p>3. У випадках відмови прокурора у погодженні клопотання дізнавача до слідчого судді про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення</p>

	<p>слідчих (розшукових) дій чи негласної слідчої (розшукової) дії, передбаченої статтею 268 цього Кодексу, дізнавач має право звернутися до керівника підрозділу дізнання, який після вивчення клопотання за необхідності ініціює розгляд питань, порушених у ньому, перед прокурором вищого рівня, який протягом трьох днів погоджує відповідне клопотання або відмовляє у його погодженні.</p> <p>4. Дізнавач зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються у письмовій формі. Невиконання дізнавачем законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність.</p> <p>5. Дізнавач, здійснюючи свої повноваження відповідно до вимог цього Кодексу, є самостійним у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, службові особи, інші фізичні особи зобов'язані виконувати законні вимоги та процесуальні рішення дізнавача.</p>
<p>Стаття 41. Оперативні підрозділи</p>	<p>Стаття 41. Оперативні підрозділи</p>
<p>1. Оперативні підрозділи органів Національної поліції, органів безпеки, Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового і митного законодавства, органів Державної кримінально-виконавчої служби України, органів Державної прикордонної служби України здійснюють слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого, прокурора, а підрозділ детективів, оперативно-технічний підрозділ та підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України – за письмовим дорученням детектива або про-</p>	<p>1. Оперативні підрозділи органів Національної поліції, органів безпеки, Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового і митного законодавства, органів Державної кримінально-виконавчої служби України, органів Державної прикордонної служби України здійснюють слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні за письмовим дорученням дізнавача, слідчого, прокурора, а підрозділ детективів, оперативно-технічний підрозділ та підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України – за письмовим дорученням дете-</p>

<p>курора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.</p> <p>2. Під час виконання доручень слідчого, прокурора співробітник оперативного підрозділу користується повноваженнями слідчого. Співробітники оперативних підрозділів (крім підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України) не мають права здійснювати процесуальні дії у кримінальному провадженні за власною ініціативою або звертатися з клопотаннями до слідчого судді чи прокурора.</p> <p>3. Доручення слідчого, прокурора щодо проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій є обов'язковими для виконання оперативним підрозділом.</p>	<p>ктива або прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.</p> <p>2. Під час виконання доручень слідчого, прокурора співробітник оперативного підрозділу користується повноваженнями слідчого. Під час виконання доручень дізнавача співробітник оперативного підрозділу користується повноваженнями дізнавача. Співробітники оперативних підрозділів (крім підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України) не мають права здійснювати процесуальні дії у кримінальному провадженні за власною ініціативою або звертатися з клопотаннями до слідчого судді чи прокурора.</p> <p>3. Доручення дізнавача, слідчого, прокурора щодо проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій є обов'язковими для виконання оперативним підрозділом.</p>
<p align="center">Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений</p>	<p align="center">Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений</p>
<p>...</p> <p>8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;</p> <p>...</p> <p>11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);</p> <p>...</p> <p>16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодек-</p>	<p>...</p> <p>8) збирати і подавати дізнавачу, слідчому, прокурору, слідчому судді докази;</p> <p>...</p> <p>11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);</p> <p>...</p> <p>16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому</p>

<p>сом; ... 7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний: 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб; 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження; 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;</p>	<p>цим Кодексом; ... 7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний: 1) прибути за викликом до дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб; 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження; 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;</p>
<p>Стаття 44. Законний представник підозрюваного, обвинуваченого</p>	<p>Стаття 44. Законний представник підозрюваного, обвинуваченого</p>
<p>3. Про залучення законного представника слідчий, прокурор виносить постанову, а слідчий суддя, суд – постановляє ухвалу, копія якої вручається законному представнику. 4. У разі якщо дії чи інтереси законного представника суперечать інтересам особи, яку він представляє, за рішенням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду такий законний представник замінюється іншим з числа осіб, зазначених у частині другій цієї статті.</p>	<p>3. Про залучення законного представника дізнавач, слідчий, прокурор виносить постанову, а слідчий суддя, суд – постановляє ухвалу, копія якої вручається законному представнику. 4. У разі якщо дії чи інтереси законного представника суперечать інтересам особи, яку він представляє, за рішенням дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, суду такий законний представник замінюється іншим з числа осіб, зазначених у частині другій цієї статті.</p>
<p>Стаття 46. Загальні правила участі захисника у кримінальному провадженні</p>	<p>Стаття 46. Загальні правила участі захисника у кримінальному провадженні</p>
<p>5. Захисник має право брати участь у проведенні допиту та інших процесуальних діях, що проводяться за участю підозрюваного, обвинуваченого, до першого допиту підозрюваного мати з ним конфіденційне побачення без дозволу слідчого, прокурора, суду, а після першого допиту – такі ж побачення без обмеження кількості та тривалості. Такі зустрічі можуть відбуватися під візуальним контролем уповноваженої службової особи, але в умовах, що виключають можливість про-</p>	<p>5. Захисник має право брати участь у проведенні допиту та інших процесуальних діях, що проводяться за участю підозрюваного, обвинуваченого, до першого допиту підозрюваного мати з ним конфіденційне побачення без дозволу дізнавача, слідчого, прокурора, суду, а після першого допиту – такі ж побачення без обмеження кількості та тривалості. Такі зустрічі можуть відбуватися під візуальним контролем уповноваженої службової особи, але в умовах, що виключають можли-</p>

<p>слухування чи підслухування. 6. Документи, пов'язані з виконанням захисником його обов'язків, без його згоди не підлягають огляду, вилученню чи розголошенню слідчим, прокурором, слідчим суддею, судом.</p>	<p>вість прослуховування чи підслухування. 6. Документи, пов'язані з виконанням захисником його обов'язків, без його згоди не підлягають огляду, вилученню чи розголошенню дізнавачем, слідчим, прокурором, слідчим суддею, судом.</p>
<p>Стаття 47. Обов'язки захисника</p>	<p>Стаття 47. Обов'язки захисника</p>
<p>2. Захисник зобов'язаний прибувати для участі у виконанні процесуальних дій за участю підозрюваного, обвинуваченого. У разі неможливості прибути в призначений строк захисник зобов'язаний завчасно повідомити про таку неможливість та її причини слідчого, прокурора, слідчого суддю, суд, а у разі, якщо він призначений органом (установою), уповноваженим законом на надання безоплатної правової допомоги, – також і цей орган (установу).</p>	<p>2. Захисник зобов'язаний прибувати для участі у виконанні процесуальних дій за участю підозрюваного, обвинуваченого. У разі неможливості прибути в призначений строк захисник зобов'язаний завчасно повідомити про таку неможливість та її причини дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого суддю, суд, а у разі, якщо він призначений органом (установою), уповноваженим законом на надання безоплатної правової допомоги, – також і цей орган (установу).</p>
<p>Стаття 48. Залучення захисника</p>	<p>Стаття 48. Залучення захисника</p>
<p>1. Захисник може у будь-який момент бути залученим підозрюваним, обвинуваченим, їх законними представниками, а також іншими особами за проханням чи згодою підозрюваного, обвинуваченого до участі у кримінальному провадженні. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд зобов'язані надати затриманій особі чи особі, яка тримається під вартою, допомогу у встановленні зв'язку із захисником або особами, які можуть запросити захисника, а також надати можливість використати засоби зв'язку для запрошення захисника. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд зобов'язані утримуватися від надання рекомендацій щодо залучення конкретного захисника. 2. Захисник залучається слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням у випадках та в порядку, визначених статтями 49 та 53 цього Кодексу.</p>	<p>1. Захисник може у будь-який момент бути залученим підозрюваним, обвинуваченим, їх законними представниками, а також іншими особами за проханням чи згодою підозрюваного, обвинуваченого до участі у кримінальному провадженні. Дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд зобов'язані надати затриманій особі чи особі, яка тримається під вартою, допомогу у встановленні зв'язку із захисником або особами, які можуть запросити захисника, а також надати можливість використати засоби зв'язку для запрошення захисника. Дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд зобов'язані утримуватися від надання рекомендацій щодо залучення конкретного захисника. 2. Захисник залучається дізнавачем, слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням у випадках та в порядку, визначених статтями 49 та 53 цього Кодексу.</p>

<p>Стаття 49. Залучення захисника слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням</p>	<p>Стаття 49. Залучення захисника дізнавачем, слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням</p>
<p>1. Слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані забезпечити участь захисника у кримінальному провадженні у випадках, якщо:</p> <p>1) відповідно до вимог статті 52 цього Кодексу участь захисника є обов'язковою, а підозрюваний, обвинувачений не залучив захисника;</p> <p>2) підозрюваний, обвинувачений заявив клопотання про залучення захисника, але за відсутністю коштів чи з інших об'єктивних причин не може його залучити самостійно;</p> <p>3) слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд вирішить, що обставини кримінального провадження вимагають участі захисника, а підозрюваний, обвинувачений не залучив його.</p> <p>Захисник може бути залучений слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом в інших випадках, передбачених законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги.</p> <p>2. У випадках, передбачених частиною першою цієї статті, слідчий, прокурор виносить постанову, а слідчий суддя та суд постановляє ухвалу, якою доручає відповідному органу (установі), уповноваженому законом на надання безоплатної правової допомоги, призначити адвоката для здійснення захисту за призначенням та забезпечити його прибуття у зазначені у постанові (ухвалі) час і місце для участі у кримінальному провадженні.</p> <p>3. Постанова (ухвала) про доручення призначити адвоката негайно направляється відповідному органу (установі), уповноваженому законом на надання безоплатної правової допомоги, і є обов'язковою для негайного виконання. Невиконання, неналежне або несвоєчасне виконання постанови (ухвали) про доручення призначити адвоката тягнуть відповідальність,</p>	<p>1. Дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані забезпечити участь захисника у кримінальному провадженні у випадках, якщо:</p> <p>1) відповідно до вимог статті 52 цього Кодексу участь захисника є обов'язковою, а підозрюваний, обвинувачений не залучив захисника;</p> <p>2) підозрюваний, обвинувачений заявив клопотання про залучення захисника, але за відсутністю коштів чи з інших об'єктивних причин не може його залучити самостійно;</p> <p>3) дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд вирішить, що обставини кримінального провадження вимагають участі захисника, а підозрюваний, обвинувачений не залучив його.</p> <p>Захисник може бути залучений дізнавачем, слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом в інших випадках, передбачених законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги.</p> <p>2. У випадках, передбачених частиною першою цієї статті, дізнавач, слідчий, прокурор виносить постанову, а слідчий суддя та суд постановляє ухвалу, якою доручає відповідному органу (установі), уповноваженому законом на надання безоплатної правової допомоги, призначити адвоката для здійснення захисту за призначенням та забезпечити його прибуття у зазначені у постанові (ухвалі) час і місце для участі у кримінальному провадженні.</p> <p>3. Постанова (ухвала) про доручення призначити адвоката негайно направляється відповідному органу (установі), уповноваженому законом на надання безоплатної правової допомоги, і є обов'язковою для негайного виконання. Невиконання, неналежне або несвоєчасне виконання постанови (ухвали) про</p>

встановлену законом.	доручення призначити адвоката тягнуть відповідальність, встановлену законом.
Стаття 53. Залучення захисника для проведення окремої процесуальної дії	Стаття 53. Залучення захисника для проведення окремої процесуальної дії
<p>1. Слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд залучають захисника для проведення окремої процесуальної дії в порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, виключно у невідкладних випадках, коли є потреба у проведенні невідкладної процесуальної дії за участю захисника, а завчасно повідомлений захисник не може прибути для участі у проведенні процесуальної дії чи забезпечити участь іншого захисника або якщо підозрюваний, обвинувачений виявив бажання, але ще не встиг залучити захисника або прибуття обраного захисника неможливе.</p> <p>2. Запросити захисника до участі в окремій процесуальній дії має право і сам підозрюваний, обвинувачений. Якщо потреби у проведенні невідкладних процесуальних дій за участю захисника немає і коли неможливе прибуття захисника, обраного підозрюваним, обвинуваченим, протягом двадцяти чотирьох годин, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право запропонувати підозрюваному, обвинуваченому залучити іншого захисника.</p>	<p>1. Дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд залучають захисника для проведення окремої процесуальної дії в порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, виключно у невідкладних випадках, коли є потреба у проведенні невідкладної процесуальної дії за участю захисника, а завчасно повідомлений захисник не може прибути для участі у проведенні процесуальної дії чи забезпечити участь іншого захисника або якщо підозрюваний, обвинувачений виявив бажання, але ще не встиг залучити захисника або прибуття обраного захисника неможливе.</p> <p>2. Запросити захисника до участі в окремій процесуальній дії має право і сам підозрюваний, обвинувачений. Якщо потреби у проведенні невідкладних процесуальних дій за участю захисника немає і коли неможливе прибуття захисника, обраного підозрюваним, обвинуваченим, протягом двадцяти чотирьох годин, дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право запропонувати підозрюваному, обвинуваченому залучити іншого захисника.</p>
Стаття 55. Потерпілий	Стаття 55. Потерпілий
<p>5. За наявності очевидних та достатніх підстав вважати, що заява, повідомлення про кримінальне правопорушення або заява про залучення до провадження як потерпілого подана особою, якій не завдано шкоди, зазначеної у частині першій цієї статті, слідчий або прокурор виносить вмотивовану постанову про відмову у визнанні потерпілим, яка може бути оскаржена слідчому судді.</p> <p>7. Якщо особа не подала заяву про вчинення щодо неї кримі-</p>	<p>5. За наявності очевидних та достатніх підстав вважати, що заява, повідомлення про кримінальне правопорушення або заява про залучення до провадження як потерпілого подана особою, якій не завдано шкоди, зазначеної у частині першій цієї статті, дізнавач, слідчий або прокурор виносить вмотивовану постанову про відмову у визнанні потерпілим, яка може бути оскаржена слідчому судді.</p> <p>7. Якщо особа не подала заяву про вчинення щодо неї криміна-</p>

<p>нального правопорушення або заяву про залучення її до провадження як потерпілого, то слідчий, прокурор, суд має право визнати особу потерпілою лише за її письмовою згодою. За відсутності такої згоди особа в разі необхідності може бути залучена до кримінального провадження як свідок.</p>	<p>льного правопорушення або заяву про залучення її до провадження як потерпілого, то дізнавач, слідчий, прокурор, суд має право визнати особу потерпілою лише за її письмовою згодою. За відсутності такої згоди особа в разі необхідності може бути залучена до кримінального провадження як свідок.</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 56. Права потерпілого</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 56. Права потерпілого</p>
<p>3) подавати докази слідчому, прокурору, слідчому судді, суду; 7) оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді, суду в порядку, передбаченому цим Кодексом; 12) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд вправі заборонити потерпілому застосовувати технічні засоби при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення даних, які містять таємницю, що охороняється законом чи стосується інтимних сторін життя людини, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);</p>	<p>3) подавати докази дізнавачу, слідчому, прокурору, слідчому судді, суду; 7) оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, суду в порядку, передбаченому цим Кодексом; 12) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд вправі заборонити потерпілому застосовувати технічні засоби при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення даних, які містять таємницю, що охороняється законом чи стосується інтимних сторін життя людини, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 57. Обов'язки потерпілого</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 57. Обов'язки потерпілого</p>
<p>1. Потерпілий зобов'язаний: 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості своєчасного прибуття – завчасно повідомити про це, а також про причини неможливості прибуття; 2) не перешкоджати встановленню обставин вчинення кримінального правопорушення; 3) не розголошувати без дозволу слідчого, прокурора, суду відомості, які стали йому відомі у зв'язку з участю у кримінальному провадженні і які становлять охоронювану законом таємницю.</p>	<p>1. Потерпілий зобов'язаний: 1) прибути за викликом до дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості своєчасного прибуття – завчасно повідомити про це, а також про причини неможливості прибуття; 2) не перешкоджати встановленню обставин вчинення кримінального правопорушення; 3) не розголошувати без дозволу дізнавача, слідчого, прокурора, суду відомості, які стали йому відомі у зв'язку з участю у кримінальному провадженні і які становлять охоронювану законом таємницю.</p>

Стаття 62. Цивільний відповідач	Стаття 62. Цивільний відповідач
<p>1. Цивільним відповідачем у кримінальному провадженні може бути фізична або юридична особа, яка в силу закону несе цивільну відповідальність за шкоду, завдану злочинними діями (бездіяльністю) підозрюваного, обвинуваченого або неосудної особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, та до якої пред'явлено цивільний позов у порядку, встановленому цим Кодексом.</p>	<p>1. Цивільним відповідачем у кримінальному провадженні може бути фізична або юридична особа, яка в силу закону несе цивільну відповідальність за шкоду, завдану кримінальним правопорушенням, вчиненим підозрюваним, обвинуваченим або за шкоду, завдану суспільно небезпечним діянням, вчиненим неосудною особою, та до якої пред'явлено цивільний позов у порядку, встановленому цим Кодексом.</p>
Стаття 64-1. Представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження	Стаття 64-1. Представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження
<p>3) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді, суду докази;</p> <p>б) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби під час проведення процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів під час проведення окремої процесуальної дії чи на певній стадії провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);</p> <p>10) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;</p> <p>7. Представник юридичної особи зобов'язаний:</p> <p>1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості своєчасного прибуття – завчасно повідомити про це, а також про причини неможливості прибуття;</p> <p>2) не перешкоджати встановленню обставин вчинення кримінального правопорушення;</p>	<p>3) збирати і подавати дізнавачу, слідчому, прокурору, слідчому судді, суду докази;</p> <p>б) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби під час проведення процесуальних дій, в яких він бере участь. Дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів під час проведення окремої процесуальної дії чи на певній стадії провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);</p> <p>10) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;</p> <p>7. Представник юридичної особи зобов'язаний:</p> <p>1) прибути за викликом до дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості своєчасного прибуття – завчасно повідомити про це, а також про причини неможливості прибуття;</p> <p>2) не перешкоджати встановленню обставин вчинення кримінального правопорушення;</p>

<p>3) не розголошувати без дозволу слідчого, прокурора, суду відомості, які стали йому відомі у зв'язку з участю у кримінальному провадженні і які становлять охоронювану законом таємницю.</p>	<p>3) не розголошувати без дозволу дізнавача, слідчого, прокурора, суду відомості, які стали йому відомі у зв'язку з участю у кримінальному провадженні і які становлять охоронювану законом таємницю.</p>
<p>Стаття 66. Права та обов'язки свідка</p>	<p>Стаття 66. Права та обов'язки свідка</p>
<p>2. Свідок зобов'язаний:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду; 2) давати правдиві показання під час досудового розслідування та судового розгляду; 3) не розголошувати без дозволу слідчого, прокурора, суду відомості, які безпосередньо стосуються суті кримінального провадження та процесуальних дій, що здійснюються (здійснювалися) під час нього, і які стали відомі свідку у зв'язку з виконанням його обов'язків. <p>3. Особа, яку залучають до проведення процесуальних дій під час досудового розслідування як понятого або яка стала очевидцем таких дій, зобов'язана на вимогу слідчого, прокурора не розголошувати відомості щодо проведеної процесуальної дії.</p>	<p>2. Свідок зобов'язаний:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) прибути за викликом до дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду; 2) давати правдиві показання під час дізнання, досудового слідства та судового розгляду; 3) не розголошувати без дозволу дізнавача, слідчого, прокурора, суду відомості, які безпосередньо стосуються суті кримінального провадження та процесуальних дій, що здійснюються (здійснювалися) під час нього, і які стали відомі свідку у зв'язку з виконанням його обов'язків. <p>3. Особа, яку залучають до проведення процесуальних дій під час досудового розслідування як понятого або яка стала очевидцем таких дій, зобов'язана на вимогу дізнавача, слідчого, прокурора не розголошувати відомості щодо проведеної процесуальної дії.</p>
<p>Стаття 67. Відповідальність свідка</p>	<p>Стаття 67. Відповідальність свідка</p>
<ol style="list-style-type: none"> 1. За завідомо неправдиві показання слідчому, прокурору, слідчому судді чи суду або за відмову від давання показань слідчому, прокурору, слідчому судді чи суду, крім випадків, передбачених цим Кодексом, свідок несе кримінальну відповідальність. 2. За злісне ухилення від явки до слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду свідок несе відповідальність, встановлену законом. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. За завідомо неправдиві показання дізнавачу, слідчому, прокурору, слідчому судді чи суду або за відмову від давання показань дізнавачу, слідчому, прокурору, слідчому судді чи суду, крім випадків, передбачених цим Кодексом, свідок несе кримінальну відповідальність. 2. За злісне ухилення від явки до дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду свідок несе відповідальність, встановлену законом.

Стаття 68. Перекладач	Стаття 68. Перекладач
<p>3. Перекладач зобов'язаний:</p> <p>1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду;</p> <p>2) заявити самовідвід за наявності обставин, передбачених цим Кодексом;</p> <p>3) здійснювати повний і правильний переклад, посвідчувати правильність перекладу своїм підписом;</p> <p>4) не розголошувати без дозволу слідчого, прокурора, суду відомості, які безпосередньо стосуються суті кримінального провадження та процесуальних дій, що здійснюються (здійснювалися) під час нього, і які стали відомі перекладачу у зв'язку з виконанням його обов'язків.</p>	<p>3. Перекладач зобов'язаний:</p> <p>1) прибути за викликом до дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду;</p> <p>2) заявити самовідвід за наявності обставин, передбачених цим Кодексом;</p> <p>3) здійснювати повний і правильний переклад, посвідчувати правильність перекладу своїм підписом;</p> <p>4) не розголошувати без дозволу дізнавача, слідчого, прокурора, суду відомості, які безпосередньо стосуються суті кримінального провадження та процесуальних дій, що здійснюються (здійснювалися) під час нього, і які стали відомі перекладачу у зв'язку з виконанням його обов'язків.</p>
Стаття 69. Експерт	Стаття 69. Експерт
<p>5. Експерт зобов'язаний:</p> <p>2) прибути до дізнавача, слідчого, прокурора, суду і дати відповіді на запитання під час допиту;</p>	<p>5. Експерт зобов'язаний:</p> <p>2) прибути до дізнавача, слідчого, прокурора, суду і дати відповіді на запитання під час допиту;</p>
Стаття 71. Спеціаліст	Стаття 71. Спеціаліст
<p>5. Спеціаліст зобов'язаний:</p> <p>1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, суду і мати при собі необхідні технічне обладнання, пристрої та прилади;</p>	<p>5. Спеціаліст зобов'язаний:</p> <p>1) прибути за викликом до дізнавача, слідчого, прокурора, суду і мати при собі необхідні технічне обладнання, пристрої та прилади;</p>
Стаття 77. Підстави для відводу прокурора, слідчого	Стаття 77. Підстави для відводу прокурора, слідчого, дізнавача
<p>1. Прокурор, слідчий не має права брати участь у кримінальному провадженні:</p> <p>1) якщо він є заявником, потерпілим, цивільним позивачем, цивільним відповідачем, членом сім'ї або близьким родичем сторони, заявника, потерпілого, цивільного позивача або цивільного відповідача;</p>	<p>1. Прокурор, слідчий, дізнавач не має права брати участь у кримінальному провадженні:</p> <p>1) якщо він є заявником, потерпілим, цивільним позивачем, цивільним відповідачем, членом сім'ї або близьким родичем сторони, заявника, потерпілого, цивільного позивача або цивільного відповідача;</p>

<p>2) якщо він брав участь у цьому ж провадженні як слідчий суддя, суддя, захисник або представник, свідок, експерт, спеціаліст, представник персоналу органу пробації, перекладач; 3) якщо він особисто, його близькі родичі чи члени його сім'ї заінтересовані в результатах кримінального провадження або існують інші обставини, які викликають обґрунтовані сумніви в його неупередженості.</p>	<p>2) якщо він брав участь у цьому ж провадженні як слідчий суддя, суддя, захисник або представник, свідок, експерт, спеціаліст, представник персоналу органу пробації, перекладач; 3) якщо він особисто, його близькі родичі чи члени його сім'ї заінтересовані в результатах кримінального провадження або існують інші обставини, які викликають обґрунтовані сумніви в його неупередженості.</p>
<p>Стаття 78. Підстави для відводу захисника, представника 1. Захисником, представником не має права бути особа, яка брала участь у цьому ж кримінальному провадженні як слідчий суддя, суддя, присяжний, прокурор, слідчий, потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач, експерт, спеціаліст, представник персоналу органу пробації, перекладач. 2. Особа не має права брати участь у цьому ж кримінальному провадженні як захисник або представник також у випадках: ... 3) якщо вона є близьким родичем або членом сім'ї слідчого, прокурора, потерпілого або будь-кого із складу суду.</p>	<p>Стаття 78. Підстави для відводу захисника, представника 1. Захисником, представником не має права бути особа, яка брала участь у цьому ж кримінальному провадженні як слідчий суддя, суддя, присяжний, прокурор, слідчий, дізнавач, потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач, експерт, спеціаліст, представник персоналу органу пробації, перекладач. 2. Особа не має права брати участь у цьому ж кримінальному провадженні як захисник або представник також у випадках: ... 3) якщо вона є близьким родичем або членом сім'ї дізнавача, слідчого, прокурора, потерпілого або будь-кого із складу суду.</p>
<p>Стаття 80. Заява про відвід 1. За наявності підстав, передбачених статтями 75–79 цього Кодексу, слідчий суддя, суддя, присяжний, прокурор, слідчий, захисник, представник, експерт, представник персоналу органу пробації, спеціаліст, перекладач, секретар судового засідання зобов'язані заявити самовідвід.</p>	<p>Стаття 80. Заява про відвід 1. За наявності підстав, передбачених статтями 75–79 цього Кодексу, слідчий суддя, суддя, присяжний, прокурор, слідчий, дізнавач, захисник, представник, експерт, представник персоналу органу пробації, спеціаліст, перекладач, секретар судового засідання зобов'язані заявити самовідвід.</p>
<p>Стаття 83. Наслідки відводу слідчого, прокурора, захисника, представника, експерта, спеціаліста, представника персоналу органу пробації, перекладача</p>	<p>Стаття 83. Наслідки відводу дізнавача, слідчого, прокурора, захисника, представника, експерта, спеціаліста, представника персоналу органу пробації, перекладача</p>
<p>1. У разі задоволення відводу слідчого, прокурора у кримінальному провадженні повинні бути невідкладно призначені відповідно інший слідчий – керівником органу досудового роз-</p>	<p>1. У разі задоволення відводу дізнавача, прокурора у кримінальному провадженні повинні бути невідкладно призначені відповідно інший слідчий – керівником підрозділу до-</p>

<p>слідкування або інший прокурор – керівником органу прокуратури.</p> <p>...</p> <p>3. У разі задоволення відводу захисника, представника слідчий суддя, суд роз'яснює підозрюваному, обвинуваченому, потерпілому, цивільному позивачу, цивільному відповідачу його право запросити іншого захисника, представника та надає йому для цього під час досудового розслідування не менше двадцяти чотирьох годин, а під час судового провадження – не менше сімдесяти двох годин. Якщо підозрюваний, обвинувачений у кримінальному провадженні, коли залучення захисника є обов'язковим, протягом цього часу не запросить іншого захисника, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд самостійно залучають захисника в порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу.</p>	<p>судового слідства, інший дізнавач – керівником підрозділу дізнання або інший прокурор – керівником органу прокуратури.</p> <p>...</p> <p>3. У разі задоволення відводу захисника, представника слідчий суддя, суд роз'яснює підозрюваному, обвинуваченому, потерпілому, цивільному позивачу, цивільному відповідачу його право запросити іншого захисника, представника та надає йому для цього під час досудового розслідування не менше двадцяти чотирьох годин, а під час судового провадження – не менше сімдесяти двох годин. Якщо підозрюваний, обвинувачений у кримінальному провадженні, коли залучення захисника є обов'язковим, протягом цього часу не запросить іншого захисника, дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд самостійно залучають захисника в порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу.</p>
<p>Стаття 84. Докази</p>	<p>Стаття 84. Докази</p>
<p>1. Доказами в кримінальному провадженні є фактичні дані, отримані у передбаченому цим Кодексом порядку, на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню.</p>	<p>1. Доказами в кримінальному провадженні є фактичні дані, отримані у передбаченому цим Кодексом порядку, на підставі яких дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню.</p>
<p>Стаття 92. Обов'язок доказування</p>	<p>Стаття 92. Обов'язок доказування</p>
<p>1. Обов'язок доказування обставин, передбачених статтею 91 цього Кодексу, за винятком випадків, передбачених частиною другою цієї статті, покладається на слідчого, прокурора та, в установлених цим Кодексом випадках, – на потерпілого.</p>	<p>1. Обов'язок доказування обставин, передбачених статтею 91 цього Кодексу, за винятком випадків, передбачених частиною другою цієї статті, покладається на дізнавача, слідчого, прокурора та, в установлених цим Кодексом випадках, – на потерпілого.</p>
<p>Стаття 93. Збирання доказів</p>	<p>Стаття 93. Збирання доказів</p>

<p>3. Сторона захисту, потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, здійснює збирання доказів шляхом витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій, актів перевірок; ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій, а також шляхом здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів.</p> <p>Ініціювання стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, проведення слідчих (розшукових) дій здійснюється шляхом подання слідчому, прокурору відповідних клопотань, які розглядаються в порядку, передбаченому статтею 220 цього Кодексу. Постанова слідчого, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій може бути оскаржена слідчому судді.</p>	<p>3. Сторона захисту, потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, здійснює збирання доказів шляхом витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій, актів перевірок; ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій, а також шляхом здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів.</p> <p>Ініціювання стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, проведення слідчих (розшукових) дій здійснюється шляхом подання дізнавачу, слідчому, прокурору відповідних клопотань, які розглядаються в порядку, передбаченому статтею 220 цього Кодексу. Постанова дізнавача, слідчого, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій може бути оскаржена слідчому судді.</p>
<p>Стаття 94. Оцінка доказів</p>	<p>Стаття 94. Оцінка доказів</p>
<p>1. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюють кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів – з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.</p>	<p>1. Дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюють кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів – з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.</p>
<p>Стаття 95. Показання</p>	<p>Стаття 95. Показання</p>

<p>3. Свідок, експерт зобов'язані давати показання слідчому, прокурору, слідчому судді та суду в установленому цим Кодексом порядку.</p>	<p>3. Свідок, експерт зобов'язані давати показання дізнавачу, слідчому, прокурору, слідчому судді та суду в установленому цим Кодексом порядку.</p>
<p>Стаття 97. Показання з чужих слів</p>	<p>Стаття 97. Показання з чужих слів</p>
<p>7. У будь-якому разі не можуть бути визнані допустимим доказом показання з чужих слів, якщо вони даються слідчим, прокурором, співробітником оперативного підрозділу або іншою особою стосовно пояснень осіб, наданих слідчому, прокурору або співробітнику оперативного підрозділу під час здійснення ними кримінального провадження.</p>	<p>7. У будь-якому разі не можуть бути визнані допустимим доказом показання з чужих слів, якщо вони даються дізнавачу, слідчим, прокурором, співробітником оперативного підрозділу або іншою особою стосовно пояснень осіб, наданих дізнавачу, слідчому, прокурору або співробітнику оперативного підрозділу під час здійснення ними кримінального провадження.</p>
<p>Стаття 100. Зберігання речових доказів і документів та вирішення питання про спеціальну конфіскацію</p>	<p>Стаття 100. Зберігання речових доказів і документів та вирішення питання про спеціальну конфіскацію</p>
<p>2. Речовий доказ або документ, наданий добровільно або на підставі судового рішення, зберігається у сторони кримінального провадження, якій він наданий. Сторона кримінального провадження, якій наданий речовий доказ або документ, зобов'язана зберігати їх у стані, придатному для використання у кримінальному провадженні. Речові докази, які отримані або вилучені слідчим, прокурором, оглядаються, фотографуються та докладно описуються в протоколі огляду. Зберігання речових доказів стороною обвинувачення здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p> <p>3. Документ повинен зберігатися протягом усього часу кримінального провадження. За клопотанням володільця документа слідчий, прокурор, суд можуть видати копії цього документа, за необхідності – його оригінал, долучивши замість них до кримінального провадження завірені копії.</p> <p>6. Речові докази, що не містять слідів кримінального правопорушення, у вигляді предметів, великих партій товарів, зберігання яких через громіздкість або з інших причин неможливо</p>	<p>2. Речовий доказ або документ, наданий добровільно або на підставі судового рішення, зберігається у сторони кримінального провадження, якій він наданий. Сторона кримінального провадження, якій наданий речовий доказ або документ, зобов'язана зберігати їх у стані, придатному для використання у кримінальному провадженні. Речові докази, які отримані або вилучені дізнавачем, слідчим, прокурором, оглядаються, фотографуються та докладно описуються в протоколі огляду. Зберігання речових доказів стороною обвинувачення здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p> <p>3. Документ повинен зберігатися протягом усього часу кримінального провадження. За клопотанням володільця документа дізнавач, слідчий, прокурор, суд можуть видати копії цього документа, за необхідності – його оригінал, долучивши замість них до кримінального провадження завірені копії.</p> <p>6. Речові докази, що не містять слідів кримінального правопорушення, у вигляді предметів, великих партій товарів, збері-</p>

без зайвих труднощів або витрати по забезпеченню спеціальних умов зберігання яких співмірні з їх вартістю, а також речові докази у вигляді товарів або продукції, що піддаються швидкому псуванню:

...

Речові докази вартістю понад 200 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, якщо це можливо без шкоди для кримінального провадження, передаються за письмовою згодою власника, а в разі її відсутності – за рішенням слідчого судді, суду Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, для здійснення заходів з управління ними з метою забезпечення їх збереження або збереження їхньої економічної вартості, а речові докази, зазначені в абзаці першому цієї частини, такої самої вартості – для їх реалізації з урахуванням особливостей, визначених законом.

7. У випадках, передбачених пунктами 2, 4 та абзацом сьомим частини шостої цієї статті, слідчий за погодженням із прокурором або прокурор звертається з відповідним клопотанням до слідчого судді місцевого суду, в межах територіальної юрисдикції якого здійснюється досудове розслідування, або до суду під час судового провадження, яке розглядається згідно із статтями 171–173 цього Кодексу. Прокурор у випадку, передбаченому абзацом сьомим частини шостої цієї статті, не пізніше наступного робочого дня з моменту постановлення ухвали слідчого судді, суду надсилає копію цієї ухвали Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, із зверненням щодо прийняття активів, а також вживає невідкладних заходів щодо передачі цих активів Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів.

ганья яких через громіздкість або з інших причин неможливо без зайвих труднощів або витрати по забезпеченню спеціальних умов зберігання яких співмірні з їх вартістю, а також речові докази у вигляді товарів або продукції, що піддаються швидкому псуванню:

...

Речові докази вартістю понад 200 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, якщо це можливо без шкоди для кримінального провадження, передаються за письмовою згодою власника, а в разі її відсутності – за рішенням слідчого судді, суду Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних **злочинів** та інших **кримінальних правопорушень**, для здійснення заходів з управління ними з метою забезпечення їх збереження або збереження їхньої економічної вартості, а речові докази, зазначені в абзаці першому цієї частини, такої самої вартості – для їх реалізації з урахуванням особливостей, визначених законом.

7. У випадках, передбачених пунктами 2, 4 та абзацом сьомим частини шостої цієї статті, **дізнавач**, слідчий за погодженням із прокурором або прокурор звертається з відповідним клопотанням до слідчого судді місцевого суду, в межах територіальної юрисдикції якого здійснюється досудове розслідування, або до суду під час судового провадження, яке розглядається згідно із статтями 171–173 цього Кодексу. Прокурор у випадку, передбаченому абзацом сьомим частини шостої цієї статті, не пізніше наступного робочого дня з моменту постановлення ухвали слідчого судді, суду надсилає копію цієї ухвали Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних **злочинів** та інших **кримінальних правопорушень**, із зверненням щодо прийняття активів, а також вживає невідкладних заходів щодо передачі цих активів Національному агентству України з пи-

<p>8. Реалізація, технологічна переробка або знищення речових доказів у випадках, передбачених цією статтею, здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, а у випадках, якщо такі речові докази передані Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, – відповідно до закону та прийнятих на його виконання актів законодавства.</p> <p>9. Питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів, які були надані суду, вирішується судом під час ухвалення судового рішення, яким закінчується кримінальне провадження. Такі докази і документи повинні зберігатися до набрання рішенням законної сили. У разі закриття кримінального провадження слідчим або прокурором питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів вирішується ухвалою суду на підставі відповідного клопотання, яке розглядається згідно із статтями 171–174 цього Кодексу.</p> <p>При цьому:</p> <p>б¹) майно (грошові кошти або інше майно, а також доходи від них) засудженого за вчинення корупційного злочину, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, його пов'язаної особи конфіскується, якщо в суді не підтверджено законність підстав набуття прав на таке майно.</p>	<p>тань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних злочинів та інших кримінальних правопорушень.</p> <p>8. Реалізація, технологічна переробка або знищення речових доказів у випадках, передбачених цією статтею, здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, а у випадках, якщо такі речові докази передані Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних злочинів та інших кримінальних правопорушень, – відповідно до закону та прийнятих на його виконання актів законодавства.</p> <p>9. Питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів, які були надані суду, вирішується судом під час ухвалення судового рішення, яким закінчується кримінальне провадження. Такі докази і документи повинні зберігатися до набрання рішенням законної сили. У разі закриття кримінального провадження дізнавачем, слідчим або прокурором питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів вирішується ухвалою суду на підставі відповідного клопотання, яке розглядається згідно із статтями 171–174 цього Кодексу.</p> <p>При цьому:</p> <p>б¹) майно (грошові кошти або інше майно, а також доходи від них) засудженого за вчинення корупційного злочину, легалізації (відмивання) доходів, одержаних внаслідок вчинення кримінального правопорушення, його пов'язаної особи конфіскується, якщо в суді не підтверджено законність підстав набуття прав на таке майно.</p>
<p>Стаття 106. Підготовка протоколу та додатка</p>	<p>Стаття 106. Підготовка протоколу та додатка</p>
<p>1. Протокол під час досудового розслідування складається слідчим або прокурором, які проводять відповідну процесуальну дію, під час її проведення або безпосередньо після її за-</p>	<p>1. Протокол під час досудового розслідування складається дізнавачем, слідчим або прокурором, які проводять відповідну процесуальну дію, під час її проведення або безпосередньо</p>

кінчення.	після її закінчення.
-----------	----------------------

Стаття 110. Процесуальні рішення	Стаття 110. Процесуальні рішення
<p>3. Рішення слідчого, прокурора приймається у формі постанови. Постанова вноситься у випадках, передбачених цим Кодексом, а також коли слідчий, прокурор визнає це за необхідне.</p> <p>5. Постанова слідчого, прокурора складається з: ...</p> <p>6. Постанова слідчого, прокурора виготовляється на офіційному бланку та підписується службовою особою, яка прийняла відповідне процесуальне рішення.</p> <p>7. Постанова слідчого, прокурора, прийнята в межах компетенції згідно із законом, є обов'язковою для виконання фізичними та юридичними особами, прав, свобод чи інтересів яких вона стосується.</p>	<p>3. Рішення дізнавача, слідчого, прокурора приймається у формі постанови. Постанова вноситься у випадках, передбачених цим Кодексом, а також коли дізнавач, слідчий, прокурор визнає це за необхідне.</p> <p>5. Постанова дізнавача, слідчого, прокурора складається з: ...</p> <p>6. Постанова дізнавача, слідчого, прокурора виготовляється на офіційному бланку та підписується службовою особою, яка прийняла відповідне процесуальне рішення.</p> <p>7. Постанова дізнавача, слідчого, прокурора, прийнята в межах компетенції згідно із законом, є обов'язковою для виконання фізичними та юридичними особами, прав, свобод чи інтересів яких вона стосується.</p>
Стаття 111. Поняття повідомлення у кримінальному провадженні	Стаття 111. Поняття повідомлення у кримінальному провадженні
<p>1. Повідомлення у кримінальному провадженні є процесуальною дією, за допомогою якої слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд повідомляє певного учасника кримінального провадження про дату, час та місце проведення відповідної процесуальної дії або про прийняте процесуальне рішення чи здійснену процесуальну дію.</p>	<p>1. Повідомлення у кримінальному провадженні є процесуальною дією, за допомогою якої дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд повідомляє певного учасника кримінального провадження про дату, час та місце проведення відповідної процесуальної дії або про прийняте процесуальне рішення чи здійснену процесуальну дію.</p>
Стаття 112. Зміст повідомлення	Стаття 112. Зміст повідомлення
<p>1. У повідомленні повинно бути зазначено: 1) прізвище та посада слідчого, прокурора, слідчого судді, найменування суду, який здійснює повідомлення;</p>	<p>1. У повідомленні повинно бути зазначено: 1) прізвище та посада дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, найменування суду, який здійснює повідомлення;</p>

<p>2) адреса установи, яка здійснює повідомлення, номер телефону чи інших засобів зв'язку; 3) ім'я (найменування) особи, яка повідомляється, та її адреса; 4) найменування (номер) кримінального провадження, в рамках якого здійснюється повідомлення; 5) процесуальний статус, в якому перебуває особа, що повідомляється; 6) дата, час та місце проведення процесуальної дії, про яку повідомляється особа; 7) інформація про процесуальну дію (дії), яка буде проведена, або про здійснену процесуальну дію чи прийняте процесуальне рішення, про які повідомляється особа; 8) вказівка щодо необов'язковості участі в процесуальній дії та її проведення без участі особи, яка повідомляється, в разі її неприбуття; 9) підпис слідчого, прокурора, слідчого судді, судді, який здійснив виклик.</p>	<p>2) адреса установи, яка здійснює повідомлення, номер телефону чи інших засобів зв'язку; 3) ім'я (найменування) особи, яка повідомляється, та її адреса; 4) найменування (номер) кримінального провадження, в рамках якого здійснюється повідомлення; 5) процесуальний статус, в якому перебуває особа, що повідомляється; 6) дата, час та місце проведення процесуальної дії, про яку повідомляється особа; 7) інформація про процесуальну дію (дії), яка буде проведена, або про здійснену процесуальну дію чи прийняте процесуальне рішення, про які повідомляється особа; 8) вказівка щодо необов'язковості участі в процесуальній дії та її проведення без участі особи, яка повідомляється, в разі її неприбуття; 9) підпис дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, судді, який здійснив виклик.</p>
<p>Стаття 132. Загальні правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження</p>	<p>Стаття 132. Загальні правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження</p>
<p>3. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження не допускається, якщо слідчий, прокурор не доведе, що: ... 2) потреби досудового розслідування виправдовують такий ступінь втручання у права і свободи особи, про який ідеться в клопотанні слідчого, прокурора; 3) може бути виконане завдання, для виконання якого слідчий, прокурор звертається із клопотанням. 6. До клопотання слідчого, прокурора про застосування, зміну або скасування заходу забезпечення кримінального провадження додається витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження, в рамках якого по-</p>	<p>3. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження не допускається, якщо дізнавач, слідчий, прокурор не доведе, що: ... 2) потреби досудового розслідування виправдовують такий ступінь втручання у права і свободи особи, про який ідеться в клопотанні дізнавача, слідчого, прокурора; 3) може бути виконане завдання, для виконання якого дізнавач, слідчий, прокурор звертається із клопотанням. 6. До клопотання дізнавача, слідчого, прокурора про застосування, зміну або скасування заходу забезпечення кримінального провадження додається витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження, в рамках</p>

дається клопотання.	якого подається клопотання.
---------------------	-----------------------------

Глава 11. Виклик слідчим, прокурором, судовий виклик і привід	Глава 11. Виклик дізнавачем, слідчим, прокурором, судовий виклик і привід
Стаття 133. Виклик слідчим, прокурором	Стаття 133. Виклик дізнавачем, слідчим, прокурором
<p>1. Слідчий, прокурор під час досудового розслідування має право викликати підозрюваного, свідка, потерпілого або іншого учасника кримінального провадження у встановлених цим Кодексом випадках для допиту чи участі в іншій процесуальній дії.</p> <p>2. Слідчий, прокурор під час досудового розслідування мають право викликати особу, якщо є достатні підстави вважати, що вона може дати показання, які мають значення для кримінального провадження, або її участь у процесуальній дії є обов'язковою.</p>	<p>1. Дізнавач, слідчий, прокурор під час досудового розслідування має право викликати підозрюваного, свідка, потерпілого або іншого учасника кримінального провадження у встановлених цим Кодексом випадках для допиту чи участі в іншій процесуальній дії.</p> <p>2. Дізнавач, слідчий, прокурор під час досудового розслідування мають право викликати особу, якщо є достатні підстави вважати, що вона може дати показання, які мають значення для кримінального провадження, або її участь у процесуальній дії є обов'язковою.</p>
Стаття 135. Порядок здійснення виклику в кримінальному провадженні	Стаття 135. Порядок здійснення виклику в кримінальному провадженні
<p>1. Особа викликається до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду шляхом вручення повістки про виклик, надіслання її поштою, електронною поштою чи факсимільним зв'язком, здійснення виклику по телефону або телеграмою.</p> <p>6. Повістка про виклик вручається особі працівником органу зв'язку, працівником правоохоронного органу, слідчим, прокурором, а також секретарем судового засідання, якщо таке вручення здійснюється в приміщенні суду.</p>	<p>1. Особа викликається до дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, суду шляхом вручення повістки про виклик, надіслання її поштою, електронною поштою чи факсимільним зв'язком, здійснення виклику по телефону або телеграмою.</p> <p>6. Повістка про виклик вручається особі працівником органу зв'язку, працівником правоохоронного органу, дізнавачем, слідчим, прокурором, а також секретарем судового засідання, якщо таке вручення здійснюється в приміщенні суду.</p>

<p>Стаття 136. Підтвердження отримання особою повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом</p>	<p>Стаття 136. Підтвердження отримання особою повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом</p>
<p>2. Якщо особа попередньо повідомила слідчого, прокурора, слідчого суддю, суд про адресу своєї електронної пошти, надіслана на таку адресу повістка про виклик вважається отриманою у випадку підтвердження її отримання особою відповідним листом електронної пошти.</p>	<p>2. Якщо особа попередньо повідомила дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого суддю, суд про адресу своєї електронної пошти, надіслана на таку адресу повістка про виклик вважається отриманою у випадку підтвердження її отримання особою відповідним листом електронної пошти.</p>
<p>Стаття 137. Зміст повістки про виклик</p>	<p>Стаття 137. Зміст повістки про виклик</p>
<p>1. У повістці про виклик повинно бути зазначено:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) прізвище та посада слідчого, прокурора, слідчого судді, судді, який здійснює виклик; 2) найменування та адреса суду або іншої установи, до якої здійснюється виклик, номер телефону чи інших засобів зв'язку; 3) ім'я (найменування) особи, яка викликається, та її адреса; 4) найменування (номер) кримінального провадження, в рамках якого здійснюється виклик; 5) процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа; 6) час, день, місяць, рік і місце прибуття викликаної особи; 7) процесуальна дія (дії), для участі в якій викликається особа; 8) наслідки неприбуття особи за викликом із зазначенням тексту відповідних положень закону, в тому числі можливість застосування приводу, та здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження; 9) передбачені цим Кодексом поважні причини, через які особа може не з'явитися на виклик, та нагадування про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість з'явлення; 10) підпис слідчого, прокурора, слідчого судді, судді, який здійснив виклик. 	<p>1. У повістці про виклик повинно бути зазначено:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) прізвище та посада дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, судді, який здійснює виклик; 2) найменування та адреса суду або іншої установи, до якої здійснюється виклик, номер телефону чи інших засобів зв'язку; 3) ім'я (найменування) особи, яка викликається, та її адреса; 4) найменування (номер) кримінального провадження, в рамках якого здійснюється виклик; 5) процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа; 6) час, день, місяць, рік і місце прибуття викликаної особи; 7) процесуальна дія (дії), для участі в якій викликається особа; 8) наслідки неприбуття особи за викликом із зазначенням тексту відповідних положень закону, в тому числі можливість застосування приводу, та здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження; 9) передбачені цим Кодексом поважні причини, через які особа може не з'явитися на виклик, та нагадування про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість з'явлення; 10) підпис дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, судді, який здійснив виклик.
<p>Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик</p>	<p>Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик</p>

<p>1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора;</p>	<p>1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб – у випадку неприбуття на виклик дізнавача, слідчого, прокурора;</p>
<p>Стаття 140. Привід</p>	<p>Стаття 140. Привід</p>
<p>2. Рішення про здійснення приводу приймається: під час досудового розслідування – слідчим суддею за клопотанням слідчого, прокурора або з власної ініціативи, а під час судового провадження – судом за клопотанням сторони кримінального провадження, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, або з власної ініціативи. Рішення про здійснення приводу приймається у формі ухвали.</p>	<p>2. Рішення про здійснення приводу приймається: під час досудового розслідування – слідчим суддею за клопотанням дізнавача, слідчого, прокурора або з власної ініціативи, а під час судового провадження – судом за клопотанням сторони кримінального провадження, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, або з власної ініціативи. Рішення про здійснення приводу приймається у формі ухвали.</p>
<p>Стаття 141. Клопотання про здійснення приводу</p>	<p>Стаття 141. Клопотання про здійснення приводу</p>
<p>1. У клопотанні про здійснення приводу під час досудового розслідування зазначаються: ... б) прізвище, ім'я, по батькові та посада слідчого, прокурора; 7) дата та місце складення клопотання. До клопотання додаються копії матеріалів, якими слідчий, прокурор обґрунтовує свої доводи.</p>	<p>1. У клопотанні про здійснення приводу під час досудового розслідування зазначаються: ... б) прізвище, ім'я, по батькові та посада дізнавача, слідчого, прокурора; 7) дата та місце складення клопотання. До клопотання додаються копії матеріалів, якими дізнавач, слідчий, прокурор обґрунтовує свої доводи.</p>
<p>Стаття 142. Розгляд клопотання про здійснення приводу</p>	<p>Стаття 142. Розгляд клопотання про здійснення приводу</p>

<p>1. Під час досудового розслідування клопотання слідчого, прокурора про здійснення приводу розглядається слідчим суддею у день його надходження до суду. У разі необхідності слідчий суддя може заслухати доводи особи, яка подала клопотання.</p> <p>2. Під час судового провадження клопотання про здійснення приводу розглядається негайно після його ініціювання.</p> <p>3. Слідчий суддя або суд, встановивши, що особа, яка зобов'язана з'явитися на виклик слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, була викликана у встановленому цим Кодексом порядку (зокрема, наявне підтвердження отримання нею повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), та не з'явилася без поважних причин або не повідомила про причини свого неприбуття, постановляє ухвалу про здійснення приводу такої особи.</p> <p>4. Копія ухвали про здійснення приводу, завірена печаткою суду, негайно надсилається органу, на який покладено її виконання.</p>	<p>1. Під час досудового розслідування клопотання дізнавача, слідчого, прокурора про здійснення приводу розглядається слідчим суддею у день його надходження до суду. У разі необхідності слідчий суддя може заслухати доводи особи, яка подала клопотання.</p> <p>2. Під час судового провадження клопотання про здійснення приводу розглядається негайно після його ініціювання.</p> <p>3. Слідчий суддя або суд, встановивши, що особа, яка зобов'язана з'явитися на виклик дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, була викликана у встановленому цим Кодексом порядку (зокрема, наявне підтвердження отримання нею повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), та не з'явилася без поважних причин або не повідомила про причини свого неприбуття, постановляє ухвалу про здійснення приводу такої особи.</p> <p>4. Копія ухвали про здійснення приводу, завірена печаткою суду, негайно надсилається органу, на який покладено її виконання.</p>
<p>Глава 12. Накладення грошового стягнення</p>	<p>Глава 12. Накладення грошового стягнення</p>
<p>Стаття 144. Загальні положення накладення грошового стягнення</p>	<p>Стаття 144. Загальні положення накладення грошового стягнення</p>
<p>1. Грошове стягнення може бути накладено на учасників кримінального провадження у випадках та розмірах, передбачених цим Кодексом, за невиконання процесуальних обов'язків.</p> <p>2. Грошове стягнення накладається: під час досудового розслідування – ухвалою слідчого судді за клопотанням слідчого, прокурора чи за власною ініціативою, а під час судового провадження – ухвалою суду за клопотанням прокурора чи за власною ініціативою.</p>	<p>1. Грошове стягнення може бути накладено на учасників кримінального провадження у випадках та розмірах, передбачених цим Кодексом, за невиконання процесуальних обов'язків.</p> <p>2. Грошове стягнення накладається: під час досудового розслідування – ухвалою слідчого судді за клопотанням дізнавача, слідчого, прокурора чи за власною ініціативою, а під час судового провадження – ухвалою суду за клопотанням прокурора чи за власною ініціативою.</p>

<p align="center">Стаття 145. Клопотання про накладення грошового стягнення</p>	<p align="center">Стаття 145. Клопотання про накладення грошового стягнення</p>
<p>1. У клопотанні про накладення грошового стягнення на особу під час досудового розслідування зазначаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер; 2) процесуальний статус особи, про накладення грошового стягнення на яку заявлено клопотання, її прізвище, ім'я, по батькові та місце проживання; 3) обов'язок, який покладено на особу цим Кодексом чи ухвалою слідчого судді; 4) обставини, за яких особа не виконала обов'язок; 5) відомості, які підтверджують невиконання особою обов'язку; 6) прізвище, ім'я, по батькові та посада слідчого, прокурора; 7) дата та місце складення клопотання. <p>До клопотання додаються копії матеріалів, якими слідчий, прокурор обґрунтовує свої доводи.</p>	<p>1. У клопотанні про накладення грошового стягнення на особу під час досудового розслідування зазначаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер; 2) процесуальний статус особи, про накладення грошового стягнення на яку заявлено клопотання, її прізвище, ім'я, по батькові та місце проживання; 3) обов'язок, який покладено на особу цим Кодексом чи ухвалою слідчого судді; 4) обставини, за яких особа не виконала обов'язок; 5) відомості, які підтверджують невиконання особою обов'язку; 6) прізвище, ім'я, по батькові та посада дізнавача, слідчого, прокурора; 7) дата та місце складення клопотання. <p>До клопотання додаються копії матеріалів, якими дізнавач, слідчий, прокурор обґрунтовує свої доводи.</p>
<p align="center">Стаття 146. Розгляд питання про накладення грошового стягнення на особу</p>	<p align="center">Стаття 146. Розгляд питання про накладення грошового стягнення на особу</p>
<p>1. Під час досудового розслідування клопотання слідчого, прокурора про накладення грошового стягнення на особу розглядається слідчим суддею не пізніше трьох днів із дня його надходження до суду.</p> <p>...</p>	<p>1. Під час досудового розслідування клопотання дізнавача, слідчого, прокурора про накладення грошового стягнення на особу розглядається слідчим суддею не пізніше трьох днів із дня його надходження до суду.</p> <p>...</p>
<p align="center">Глава 13. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом</p>	<p align="center">Глава 13. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом</p>
<p align="center">Стаття 148. Загальні положення тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом та тимчасового</p>	<p align="center">Стаття 148. Загальні положення тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом та тимчасового</p>

вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом	вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом
<p>1. У разі наявності достатніх підстав вважати, що для припинення кримінального правопорушення чи запобігання вчиненню іншого, припинення або запобігання протиправній поведінці підозрюваного щодо перешкоджання кримінальному провадженню, забезпечення відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, необхідно тимчасово обмежити підозрюваного у користуванні спеціальним правом, слідчий, прокурор, інша уповноважена службова особа мають право тимчасово вилучити документи, які посвідчують користування спеціальним правом, у законно затриманої ними особи в порядку, передбаченому статтею 208 цього Кодексу. Тимчасово вилученими можуть бути документи, які посвідчують користування таким спеціальним правом:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) право керування транспортним засобом або судном; 2) право полювання; 3) право на здійснення підприємницької діяльності. <p>2. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом може бути здійснене на підставі рішення слідчого судді під час досудового розслідування на строк не більше двох місяців.</p>	<p>1. У разі наявності достатніх підстав вважати, що для припинення кримінального правопорушення чи запобігання вчиненню іншого, припинення або запобігання протиправній поведінці підозрюваного щодо перешкоджання кримінальному провадженню, забезпечення відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, необхідно тимчасово обмежити підозрюваного у користуванні спеціальним правом, дознавач, слідчий, прокурор, інша уповноважена службова особа мають право тимчасово вилучити документи, які посвідчують користування спеціальним правом, у законно затриманої ними особи в порядку, передбаченому статтею 208 цього Кодексу. Тимчасово вилученими можуть бути документи, які посвідчують користування таким спеціальним правом:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) право керування транспортним засобом або судном; 2) право полювання; 3) право на здійснення підприємницької діяльності. <p>2. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом може бути здійснене на підставі рішення слідчого судді під час досудового розслідування на строк не більше двох місяців.</p>
<p>Стаття 149. Наслідки тимчасового вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом</p>	<p>Стаття 149. Наслідки тимчасового вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом</p>
<p>1. Особа, яка здійснила затримання у передбаченому статтею 208 цього Кодексу порядку, зобов'язана одночасно із доставленням затриманої особи до уповноваженої службової особи (особи, якій законом надано право здійснювати тимчасове вилучення документів, що посвідчують користування спеціальним правом) передати їй тимчасово вилучені документи, які посвідчують користування спеціальним правом, якщо такі документи було вилучено. Факт передання тимчасово ви-</p>	<p>1. Особа, яка здійснила затримання у передбаченому статтею 208 цього Кодексу порядку, зобов'язана одночасно із доставленням затриманої особи до уповноваженої службової особи (особи, якій законом надано право здійснювати тимчасове вилучення документів, що посвідчують користування спеціальним правом) передати їй тимчасово вилучені документи, які посвідчують користування спеціальним правом, якщо такі документи було вилучено. Факт передання тимчасово ви-</p>

<p>лучених документів, які посвідчують користування спеціальним правом, засвідчується протоколом, складеним в порядку, передбаченому цим Кодексом.</p> <p>2. Слідчий, прокурор, інша уповноважена службова особа під час законного затримання та тимчасового вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом, або негайно після їх здійснення зобов'язана скласти відповідний протокол у порядку, визначеному цим Кодексом.</p> <p>3. Після складення протоколу про тимчасове вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом, слідчий, прокурор, інша уповноважена службова особа зобов'язана передати тимчасово вилучені документи на зберігання у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>лучених документів, які посвідчують користування спеціальним правом, засвідчується протоколом, складеним в порядку, передбаченому цим Кодексом.</p> <p>2. Дізнавач, слідчий, прокурор, інша уповноважена службова особа під час законного затримання та тимчасового вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом, або негайно після їх здійснення зобов'язана скласти відповідний протокол у порядку, визначеному цим Кодексом.</p> <p>3. Після складення протоколу про тимчасове вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом, дізнавач, слідчий, прокурор, інша уповноважена службова особа зобов'язана передати тимчасово вилучені документи на зберігання у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 150. Клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом</p>	<p>Стаття 150. Клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом</p>
<p>1. Прокурор, слідчий за погодженням з прокурором під час досудового розслідування має право звернутися до слідчого судді із клопотанням про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом. У випадку тимчасового вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом, прокурор, слідчий за погодженням з прокурором зобов'язаний звернутися до слідчого судді із відповідним клопотанням не пізніше двох днів з моменту тимчасового вилучення. Пропуск зазначеного строку тягне за собою необхідність повернення тимчасово вилучених документів.</p> <p>2. У клопотанні зазначаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання; 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення за законом України про кримінальну відповідальність; 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини; 	<p>1. Прокурор, слідчий, дізнавач за погодженням з прокурором під час досудового розслідування має право звернутися до слідчого судді із клопотанням про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом. У випадку тимчасового вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом, прокурор, слідчий, дізнавач за погодженням з прокурором зобов'язаний звернутися до слідчого судді із відповідним клопотанням не пізніше двох днів з моменту тимчасового вилучення. Пропуск зазначеного строку тягне за собою необхідність повернення тимчасово вилучених документів.</p> <p>2. У клопотанні зазначаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання; 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення за законом України про кримінальну відповідальність; 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;

<p>4) причини, у зв'язку з якими потрібно здійснити тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом; 5) вид спеціального права, яке підлягає тимчасовому обмеженню; 6) строк, на який користування спеціальним правом підлягає тимчасовому обмеженню; 7) перелік свідків, яких прокурор, слідчий вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання. До клопотання також додаються: 1) копії матеріалів, якими прокурор, слідчий обґрунтовує доводи клопотання; 2) документи, які підтверджують надання підозрюваному копій клопотання та матеріалів, що обґрунтовують клопотання.</p>	<p>4) причини, у зв'язку з якими потрібно здійснити тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом; 5) вид спеціального права, яке підлягає тимчасовому обмеженню; 6) строк, на який користування спеціальним правом підлягає тимчасовому обмеженню; 7) перелік свідків, яких прокурор, слідчий, дізнавач вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання. До клопотання також додаються: 1) копії матеріалів, якими прокурор, слідчий, дізнавач обґрунтовує доводи клопотання; 2) документи, які підтверджують надання підозрюваному копій клопотання та матеріалів, що обґрунтовують клопотання.</p>
<p>Стаття 151. Розгляд клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом</p>	<p>Стаття 151. Розгляд клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом</p>
<p>1. Клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом розглядається слідчим суддею не пізніше трьох днів з дня його надходження до суду за участю прокурора та/або слідчого, підозрюваного, його захисника. 2. Клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом, якщо документи, які посвідчують користування спеціальним правом, не були тимчасово вилучені, може розглядатися лише за участю підозрюваного, його захисника. 3. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом подано без додержання вимог статті 150 цього Кодексу, повертає його прокурору, про що постановляє ухвалу. 4. Під час розгляду клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питань</p>	<p>1. Клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом розглядається слідчим суддею не пізніше трьох днів з дня його надходження до суду за участю прокурора та/або слідчого чи дізнавача, підозрюваного, його захисника. 2. Клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом, якщо документи, які посвідчують користування спеціальним правом, не були тимчасово вилучені, може розглядатися лише за участю підозрюваного, його захисника. 3. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом подано без додержання вимог статті 150 цього Кодексу, повертає його прокурору, про що постановляє ухвалу. 4. Під час розгляду клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити</p>

<p>ня про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом.</p>	<p>будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом.</p>
<p>Стаття 154. Загальні положення відсторонення від посади</p> <p>1. Відсторонення від посади може бути здійснено щодо особи, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні злочину середньої тяжкості, тяжкого чи особливо тяжкого злочину, і незалежно від тяжкості злочину – щодо особи, яка є службовою особою правоохоронного органу.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 154. Загальні положення відсторонення від посади</p> <p>1. Відсторонення від посади може бути здійснено щодо особи, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні менш тяжкого, тяжкого чи особливо тяжкого злочину. Відсторонення від посади може бути здійснено щодо службової особи правоохоронного органу, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні кримінального проступку або злочину будь-якої тяжкості.</p>
<p>Стаття 155. Клопотання про відсторонення від посади</p> <p>1. Прокурор, слідчий за погодженням з прокурором має право звернутися до слідчого судді під час досудового розслідування або суду під час судового провадження із клопотанням про відсторонення особи від посади. Із клопотанням про відсторонення особи від посади до органів державної влади, зазначених у частині третій статті 154 цього Кодексу, має право звернутися прокурор, а про відсторонення від посади члена Національного агентства з питань запобігання корупції – Генеральний прокурор або його заступник.</p> <p>2. У клопотанні зазначаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання; 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини; 4) посада, яку обіймає особа; 	<p>Стаття 155. Клопотання про відсторонення від посади</p> <p>1. Прокурор, слідчий, дізнавач за погодженням з прокурором має право звернутися до слідчого судді під час досудового розслідування або суду під час судового провадження із клопотанням про відсторонення особи від посади. Із клопотанням про відсторонення особи від посади до органів державної влади, зазначених у частині третій статті 154 цього Кодексу, має право звернутися прокурор, а про відсторонення від посади члена Національного агентства з питань запобігання корупції – Генеральний прокурор або його заступник.</p> <p>2. У клопотанні зазначаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання; 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини; 4) посада, яку обіймає особа;

<p>5) виклад обставин, що дають підстави вважати, що перебування на посаді підозрюваного, обвинуваченого сприяло вчиненню кримінального правопорушення;</p> <p>6) виклад обставин, що дають підстави вважати, що підозрюваний, обвинувачений, перебуваючи на посаді, знищить чи підробить речі і документи, які мають суттєве значення для досудового розслідування, незаконними засобами впливатиме на свідків та інших учасників кримінального провадження або протиправно перешкоджатиме кримінальному провадженню іншим чином;</p> <p>7) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.</p> <p>До клопотання також додаються:</p> <p>1) копії матеріалів, якими слідчий, прокурор обґрунтовує доводи клопотання;</p> <p>2) документи, які підтверджують надання підозрюваному, обвинуваченому копій клопотання та матеріалів, що обґрунтовують клопотання.</p>	<p>5) виклад обставин, що дають підстави вважати, що перебування на посаді підозрюваного, обвинуваченого сприяло вчиненню кримінального правопорушення;</p> <p>6) виклад обставин, що дають підстави вважати, що підозрюваний, обвинувачений, перебуваючи на посаді, знищить чи підробить речі і документи, які мають суттєве значення для досудового розслідування, незаконними засобами впливатиме на свідків та інших учасників кримінального провадження або протиправно перешкоджатиме кримінальному провадженню іншим чином;</p> <p>7) перелік свідків, яких дізнавач, слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.</p> <p>До клопотання також додаються:</p> <p>1) копії матеріалів, якими дізнавач, слідчий, прокурор обґрунтовує доводи клопотання;</p> <p>2) документи, які підтверджують надання підозрюваному, обвинуваченому копій клопотання та матеріалів, що обґрунтовують клопотання.</p>
<p>Стаття 156. Розгляд клопотання про відсторонення від посади</p>	<p>Стаття 156. Розгляд клопотання про відсторонення від посади</p>
<p>1. Клопотання про відсторонення особи від посади розглядається слідчим суддею, судом не пізніше трьох днів з дня його надходження до суду за участю слідчого та/або прокурора та підозрюваного чи обвинуваченого, його захисника.</p>	<p>1. Клопотання про відсторонення особи від посади розглядається слідчим суддею, судом не пізніше трьох днів з дня його надходження до суду за участю дізнавача, слідчого та/або прокурора та підозрюваного чи обвинуваченого, його захисника.</p>
<p>Стаття 168. Порядок тимчасового вилучення майна</p>	<p>Стаття 168. Порядок тимчасового вилучення майна</p>
<p>1. Тимчасово вилучити майно може кожен, хто законно затримав особу в порядку, передбаченому статтями 207, 208 цього Кодексу. Кожна особа, яка здійснила законне затримання, зобов'язана одночасно із доставленням затриманої особи до слідчого, прокурора, іншої уповноваженої службової особи передати їй тимчасово вилучене майно. Факт передання тим-</p>	<p>1. Тимчасово вилучити майно може кожен, хто законно затримав особу в порядку, передбаченому статтями 207, 208 цього Кодексу. Кожна особа, яка здійснила законне затримання, зобов'язана одночасно із доставленням затриманої особи до дізнавача, слідчого, прокурора, іншої уповноваженої службової особи передати їй тимчасово вилучене майно. Факт передання</p>

<p>часово вилученого майна засвідчується протоколом.</p> <p>2. Тимчасове вилучення майна може здійснюватися також під час обшуку, огляду.</p> <p>Тимчасове вилучення електронних інформаційних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку для вивчення фізичних властивостей, які мають значення для кримінального провадження, здійснюється лише у разі, якщо вони безпосередньо зазначені в ухвалі суду.</p> <p>3. Слідчий, прокурор, інша уповноважена службова особа під час затримання або обшуку і тимчасового вилучення майна або негайно після їх здійснення зобов'язана скласти відповідний протокол, копія якого надається особі, у якої вилучено майно, або її представнику.</p> <p>...</p>	<p>тимчасово вилученого майна засвідчується протоколом.</p> <p>2. Тимчасове вилучення майна може здійснюватися також під час обшуку, огляду.</p> <p>Тимчасове вилучення електронних інформаційних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку для вивчення фізичних властивостей, які мають значення для кримінального провадження, здійснюється лише у разі, якщо вони безпосередньо зазначені в ухвалі суду.</p> <p>3. Дізнавач, слідчий, прокурор, інша уповноважена службова особа під час затримання або обшуку і тимчасового вилучення майна або негайно після їх здійснення зобов'язана скласти відповідний протокол, копія якого надається особі, у якої вилучено майно, або її представнику.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 170. Накладення арешту на майно</p>	<p>Стаття 170. Накладення арешту на майно</p>
<p>1. Арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна.</p> <p>Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.</p> <p>Завданням арешту майна є запобігання можливості його приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження. Слідчий, прокурор повинні вжити необхідних заходів з метою виявлення та розшуку майна, на яке може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, зокрема шляхом витребування необхідної інформації у Національного</p>	<p>1. Арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом кримінального правопорушення, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.</p> <p>Завданням арешту майна є запобігання можливості його приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження. Дізнавач, слідчий, прокурор повинні вжити необхідних заходів з метою виявлення та розшуку майна, на яке може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, зокрема шляхом витребування необхідної інформації у Національного агентства</p>

<p>агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, інших державних органів та органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб. Слідчий, прокурор повинні вжити необхідних заходів з метою виявлення та розшуку майна, на яке може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, зокрема шляхом витребування необхідної інформації у Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, інших державних органів та органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб.</p> <p>...</p>	<p>України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних злочинів та інших кримінальних правопорушень, інших державних органів та органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб. Слідчий, прокурор повинні вжити необхідних заходів з метою виявлення та розшуку майна, на яке може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, зокрема шляхом витребування необхідної інформації у Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних злочинів та інших кримінальних правопорушень, інших державних органів та органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 171. Клопотання про арешт майна</p>	<p>Стаття 171. Клопотання про арешт майна</p>
<p>1. З клопотанням про арешт майна до слідчого судді, суду має право звернутися прокурор, слідчий за погодженням з прокурором, а з метою забезпечення цивільного позову – також цивільний позивач.</p> <p>2. У клопотанні слідчого, прокурора про арешт майна повинно бути зазначено:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) підстави і мету відповідно до положень статті 170 цього Кодексу та відповідне обґрунтування необхідності арешту майна; 2) перелік і види майна, що належить арештувати; 3) документи, які підтверджують право власності на майно, що належить арештувати, або конкретні факти і докази, що свідчать про володіння, користування чи розпорядження підозрюваним, обвинуваченим, засудженим, третіми особами таким майном; 4) розмір шкоди, неправомірної вигоди, яка отримана юридичною особою, у разі подання клопотання відповідно до частини шостої статті 170 цього Кодексу. <p>До клопотання також мають бути додані оригінали або копії документів та інших матеріалів, якими слідчий, прокурор об-</p>	<p>1. З клопотанням про арешт майна до слідчого судді, суду має право звернутися прокурор, слідчий, дізнавач за погодженням з прокурором, а з метою забезпечення цивільного позову – також цивільний позивач.</p> <p>2. У клопотанні дізнавача, слідчого, прокурора про арешт майна повинно бути зазначено:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) підстави і мету відповідно до положень статті 170 цього Кодексу та відповідне обґрунтування необхідності арешту майна; 2) перелік і види майна, що належить арештувати; 3) документи, які підтверджують право власності на майно, що належить арештувати, або конкретні факти і докази, що свідчать про володіння, користування чи розпорядження підозрюваним, обвинуваченим, засудженим, третіми особами таким майном; 4) розмір шкоди, неправомірної вигоди, яка отримана юридичною особою, у разі подання клопотання відповідно до частини шостої статті 170 цього Кодексу. <p>До клопотання також мають бути додані оригінали або копії документів та інших матеріалів, якими дізнавач, слідчий,</p>

<p>грунтує доводи клопотання.</p> <p>...</p> <p>5. Клопотання слідчого, прокурора про арешт тимчасово вилученого майна повинно бути подано не пізніше наступного робочого дня після вилучення майна, інакше майно має бути негайно повернуто особі, у якої його було вилучено.</p> <p>У разі тимчасового вилучення майна під час обшуку, огляду, здійснюваних на підставі ухвали слідчого судді, передбаченої статтею 235 цього Кодексу, клопотання про арешт такого майна повинно бути подано слідчим, прокурором протягом 48 годин після вилучення майна, інакше майно має бути негайно повернуто особі, в якої його було вилучено.</p>	<p>прокурор обґрунтовує доводи клопотання.</p> <p>...</p> <p>5. Клопотання дізнавача, слідчого, прокурора про арешт тимчасово вилученого майна повинно бути подано не пізніше наступного робочого дня після вилучення майна, інакше майно має бути негайно повернуто особі, у якої його було вилучено.</p> <p>У разі тимчасового вилучення майна під час обшуку, огляду, здійснюваних на підставі ухвали слідчого судді, передбаченої статтею 235 цього Кодексу, клопотання про арешт такого майна повинно бути подано дізнавачем, слідчим, прокурором протягом 48 годин після вилучення майна, інакше майно має бути негайно повернуто особі, в якої його було вилучено.</p>
<p>Стаття 172. Розгляд клопотання про арешт майна</p>	<p>Стаття 172. Розгляд клопотання про арешт майна</p>
<p>1. Клопотання про арешт майна розглядається слідчим суддею, судом не пізніше двох днів з дня його надходження до суду, за участю слідчого та/або прокурора, цивільного позивача, якщо клопотання подано ним, підозрюваного, обвинуваченого, іншого власника майна, і за наявності – також захисника, законного представника, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Неприбуття цих осіб у судові засідання не перешкоджає розгляду клопотання.</p> <p>2. Клопотання слідчого, прокурора, цивільного позивача про арешт майна, яке не було тимчасово вилучене, може розглядатися без повідомлення підозрюваного, обвинуваченого, іншого власника майна, їх захисника, представника чи законного представника, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, якщо це є необхідним з метою забезпечення арешту майна.</p> <p>...</p>	<p>1. Клопотання про арешт майна розглядається слідчим суддею, судом не пізніше двох днів з дня його надходження до суду, за участю дізнавача, слідчого та/або прокурора, цивільного позивача, якщо клопотання подано ним, підозрюваного, обвинуваченого, іншого власника майна, і за наявності – також захисника, законного представника, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Неприбуття цих осіб у судові засідання не перешкоджає розгляду клопотання.</p> <p>2. Клопотання дізнавача, слідчого, прокурора, цивільного позивача про арешт майна, яке не було тимчасово вилучене, може розглядатися без повідомлення підозрюваного, обвинуваченого, іншого власника майна, їх захисника, представника чи законного представника, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, якщо це є необхідним з метою забезпечення арешту майна.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 173. Вирішення питання про арешт майна</p>	<p>Стаття 173. Вирішення питання про арешт майна</p>

7. Копія ухвали негайно після її постановлення вручається слідчому, прокурору, а також присутнім під час оголошення ухвали: ...	7. Копія ухвали негайно після її постановлення вручається дізнавачу , слідчому, прокурору, а також присутнім під час оголошення ухвали: ...
Стаття 175. Виконання ухвали про арешт майна	Стаття 175. Виконання ухвали про арешт майна
1. Ухвала про арешт майна виконується негайно слідчим, прокурором.	1. Ухвала про арешт майна виконується негайно дізнавачем , слідчим, прокурором.
Стаття 176. Загальні положення про запобіжні заходи	Стаття 176. Загальні положення про запобіжні заходи
... 3. Слідчий суддя, суд відмовляє у застосуванні запобіжного заходу, якщо слідчий, прокурор не доведе, що встановлені під час розгляду клопотання про застосування запобіжних заходів обставини, є достатніми для переконання, що жоден із більш м'яких запобіжних заходів, передбачених частиною першою цієї статті, не може запобігти доведеним під час розгляду ризику або ризикам. При цьому найбільш м'яким запобіжним заходом є особисте зобов'язання, а найбільш суворим – тримання під вартою. 4. Запобіжні заходи застосовуються: під час досудового розслідування – слідчим суддею за клопотанням слідчого, погодженим з прокурором, або за клопотанням прокурора, а під час судового провадження – судом за клопотанням прокурора.	... 3. Слідчий суддя, суд відмовляє у застосуванні запобіжного заходу, якщо дізнавач , у випадках передбачених цим Кодексом, слідчий, прокурор не доведе, що встановлені під час розгляду клопотання про застосування запобіжних заходів обставини, є достатніми для переконання, що жоден із більш м'яких запобіжних заходів, передбачених частиною першою цієї статті, не може запобігти доведеним під час розгляду ризику або ризикам. При цьому найбільш м'яким запобіжним заходом є особисте зобов'язання, а найбільш суворим – тримання під вартою. 4. Запобіжні заходи застосовуються: під час досудового розслідування – слідчим суддею за клопотанням дізнавача , у випадках передбачених цим Кодексом, слідчого, погодженим з прокурором, або за клопотанням прокурора, а під час судового провадження – судом за клопотанням прокурора.
Стаття 177. Мета і підстави застосування запобіжних заходів	Стаття 177. Мета і підстави застосування запобіжних заходів
2. Підставою застосування запобіжного заходу є наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення, а також наявність ризиків, які дають достатні підстави слідчому судді, суду вважати, що підозрюваний, обвинувачений, засуджений може здійснити дії, передбачені частиною першою цієї статті. Слідчий, прокурор не мають	2. Підставою застосування запобіжного заходу є наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення, а також наявність ризиків, які дають достатні підстави слідчому судді, суду вважати, що підозрюваний, обвинувачений, засуджений може здійснити дії, передбачені частиною першою цієї статті. Дізнавач , слідчий, прокурор

права ініціювати застосування запобіжного заходу без наявності для цього підстав, передбачених цим Кодексом.	не мають права ініціювати застосування запобіжного заходу без наявності для цього підстав, передбачених цим Кодексом.
Стаття 179. Особисте зобов'язання	Стаття 179. Особисте зобов'язання
... 3. Контроль за виконанням особистого зобов'язання здійснює слідчий, а якщо справа перебуває у провадженні суду, – прокурор.	... 3. Контроль за виконанням особистого зобов'язання здійснює дізнавач , слідчий, а якщо справа перебуває у провадженні суду, – прокурор.
Стаття 180. Особиста порука	Стаття 180. Особиста порука
... 6. Контроль за виконанням зобов'язань про особисту поруку здійснює слідчий, а якщо справа перебуває у провадженні суду, – прокурор.	... 6. Контроль за виконанням зобов'язань про особисту поруку здійснює дізнавач , слідчий, а якщо справа перебуває у провадженні суду, – прокурор.
Стаття 182. Застава	Стаття 182. Застава
... 5. Розмір застави визначається у таких межах: 1) щодо особи, підозрюваної чи обвинуваченої у вчиненні злочину невеликої або середньої тяжкості, – від одного до двадцяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; 2) щодо особи, підозрюваної чи обвинуваченої у вчиненні тяжкого злочину, – від двадцяти до вісімдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; 3) щодо особи, підозрюваної чи обвинуваченої у вчиненні особливо тяжкого злочину, – від вісімдесяти до трьохсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб. У виключних випадках, якщо слідчий суддя, суд встановить, що застава у зазначених межах не здатна забезпечити виконання особою, що підозрюється, обвинувачується у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину, покладених на неї обов'язків, застава може бути призначена у розмірі, який перевищує вісімдесят чи триста розмірів прожиткового мініму-	... 5. Розмір застави визначається у таких межах: 1) щодо особи, підозрюваної чи обвинуваченої у вчиненні кримінального проступку, менш тяжкого злочину , – від одного до двадцяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; 2) щодо особи, підозрюваної чи обвинуваченої у вчиненні тяжкого злочину, – від двадцяти до вісімдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; 3) щодо особи, підозрюваної чи обвинуваченої у вчиненні особливо тяжкого злочину, – від вісімдесяти до трьохсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб. У виключних випадках, якщо слідчий суддя, суд встановить, що застава у зазначених межах не здатна забезпечити виконання особою, що підозрюється, обвинувачується у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину, покладених на неї обов'язків, застава може бути призначена у розмірі, який перевищує вісімдесят чи триста розмірів прожиткового мініму-

<p>му для працездатних осіб відповідно. ...</p>	<p>му для працездатних осіб відповідно. ...</p>
<p>Стаття 183. Тримання під вартою</p>	<p>Стаття 183. Тримання під вартою</p>
<p>2. Запобіжний захід у вигляді тримання під вартою не може бути застосований, окрім як: 3) до раніше не судимої особи, яка підозрюється чи обвинувачується у вчиненні злочину, за який законом передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк до п'яти років, – виключно у разі, якщо прокурором, крім наявності підстав, передбачених статтею 177 цього Кодексу, буде доведено, що перебуваючи на волі, ця особа переховувалася від органу досудового розслідування чи суду, перешкоджала кримінальному провадженню або їй повідомлено про підозру у вчиненні іншого злочину; 4. Слідчий суддя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, враховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177 та 178 цього Кодексу, має право не визначити розмір застави у кримінальному провадженні: 1) щодо злочину, вчиненого із застосуванням насильства або погрозою його застосування; 2) щодо злочину, який спричинив загибель людини;</p>	<p>2. Запобіжний захід у вигляді тримання під вартою не може бути застосований, окрім як: 3) до раніше не судимої особи, яка підозрюється чи обвинувачується у вчиненні злочину, за який законом передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк до п'яти років, – виключно у разі, якщо прокурором, крім наявності підстав, передбачених статтею 177 цього Кодексу, буде доведено, що перебуваючи на волі, ця особа переховувалася від органу досудового розслідування чи суду, перешкоджала кримінальному провадженню або їй повідомлено про підозру у вчиненні іншого кримінального правопорушення; 4. Слідчий суддя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, враховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177 та 178 цього Кодексу, має право не визначити розмір застави у кримінальному провадженні: 1) щодо кримінального правопорушення, вчиненого із застосуванням насильства або погрозою його застосування; 2) щодо кримінального правопорушення, яке спричинило загибель людини;</p>
<p>Стаття 184. Клопотання слідчого, прокурора про застосування запобіжних заходів</p>	<p>Стаття 184. Клопотання слідчого, прокурора про застосування запобіжних заходів</p>

<p>1. Клопотання слідчого, прокурора про застосування запобіжного заходу подається до місцевого суду, в межах територіальної юрисдикції якого здійснюється досудове розслідування, і повинно містити:</p>	<p>1. Клопотання дізнавача, у випадках передбачених цим Кодексом, слідчого, прокурора про застосування запобіжного заходу подається до місцевого суду, в межах територіальної юрисдикції якого здійснюється досудове розслідування, і повинно містити:</p>
<p>Стаття 194. Застосування запобіжного заходу</p>	<p>Стаття 194. Застосування запобіжного заходу</p>
<p>...</p> <p>5. Якщо під час розгляду клопотання про обрання запобіжного заходу, не пов'язаного з триманням під вартою, прокурор доведе наявність всіх обставин, передбачених частиною першою цієї статті, слідчий суддя, суд застосовує відповідний запобіжний захід, зобов'язує підозрюваного, обвинуваченого прибувати за кожною вимогою до суду або до іншого визначеного органу державної влади, а також виконувати один або кілька обов'язків, необхідність покладення яких була доведена прокурором, а саме:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) прибувати до визначеної службової особи із встановленою періодичністю; 2) не відлучатися із населеного пункту, в якому він зареєстрований, проживає чи перебуває, без дозволу слідчого, прокурора або суду; 3) повідомляти слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання та/або місця роботи; 4) утримуватися від спілкування з будь-якою особою, визначеною слідчим суддею, судом, або спілкуватися з нею із дотриманням умов, визначених слідчим суддею, судом; 5) не відвідувати місця, визначені слідчим суддею або судом; 6) пройти курс лікування від наркотичної або алкогольної залежності; 7) докласти зусиль до пошуку роботи або до навчання; 8) здати на зберігання до відповідних органів державної влади свій паспорт (паспорти) для виїзду за кордон, інші документи, 	<p>...</p> <p>5. Якщо під час розгляду клопотання про обрання запобіжного заходу, не пов'язаного з триманням під вартою, прокурор доведе наявність всіх обставин, передбачених частиною першою цієї статті, слідчий суддя, суд застосовує відповідний запобіжний захід, зобов'язує підозрюваного, обвинуваченого прибувати за кожною вимогою до суду або до іншого визначеного органу державної влади, а також виконувати один або кілька обов'язків, необхідність покладення яких була доведена прокурором, а саме:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) прибувати до визначеної службової особи із встановленою періодичністю; 2) не відлучатися із населеного пункту, в якому він зареєстрований, проживає чи перебуває, без дозволу дізнавача, слідчого, прокурора або суду; 3) повідомляти дізнавача, слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання та/або місця роботи; 4) утримуватися від спілкування з будь-якою особою, визначеною слідчим суддею, судом, або спілкуватися з нею із дотриманням умов, визначених слідчим суддею, судом; 5) не відвідувати місця, визначені слідчим суддею або судом; 6) пройти курс лікування від наркотичної або алкогольної залежності; 7) докласти зусиль до пошуку роботи або до навчання; 8) здати на зберігання до відповідних органів державної влади свій паспорт (паспорти) для виїзду за кордон, інші документи,

що дають право на виїзд з України і в'їзд в Україну; 9) носити електронний засіб контролю.	що дають право на виїзд з України і в'їзд в Україну; 9) носити електронний засіб контролю.
Стаття 195. Застосування електронних засобів контролю	Стаття 195. Застосування електронних засобів контролю
2. Електронні засоби контролю можуть застосовуватися: 1) слідчим на підставі ухвали слідчого судді, суду про обрання стосовно підозрюваного, обвинуваченого запобіжного заходу, не пов'язаного з позбавленням волі, якою на останнього покладено відповідний обов'язок; 5. Слідчий, працівник органу Національної поліції перед застосуванням електронного засобу контролю зобов'язаний під розпис роз'яснити підозрюваному, обвинуваченому правила користування пристроєм, техніку безпеки поводження з ним та наслідки його зняття або неправомірного втручання в його роботу з метою ухилення від контролю.	2. Електронні засоби контролю можуть застосовуватися: 1) дізнавачем , слідчим на підставі ухвали слідчого судді, суду про обрання стосовно підозрюваного, обвинуваченого запобіжного заходу, не пов'язаного з позбавленням волі, якою на останнього покладено відповідний обов'язок; 5. Дізнавач , слідчий, працівник органу Національної поліції перед застосуванням електронного засобу контролю зобов'язаний під розпис роз'яснити підозрюваному, обвинуваченому правила користування пристроєм, техніку безпеки поводження з ним та наслідки його зняття або неправомірного втручання в його роботу з метою ухилення від контролю.
Стаття 197. Строк дії ухвали про тримання під вартою, продовження строку тримання під вартою	Стаття 197. Строк дії ухвали про тримання під вартою, продовження строку тримання під вартою
... 3. Строк тримання під вартою може бути продовжений слідчим суддею в межах строку досудового розслідування в порядку, передбаченому цим Кодексом. Сукупний строк тримання під вартою підозрюваного, обвинуваченого під час досудового розслідування не повинен перевищувати: 1) шести місяців – у кримінальному провадженні щодо злочинів невеликої або середньої тяжкості; 2) дванадцяти місяців – у кримінальному провадженні щодо тяжких або особливо тяжких злочинів.	... 3. Строк тримання під вартою може бути продовжений слідчим суддею в межах строку досудового розслідування в порядку, передбаченому цим Кодексом. Сукупний строк тримання під вартою підозрюваного, обвинуваченого під час досудового розслідування не повинен перевищувати: 1) шести місяців – у кримінальному провадженні щодо менш тяжких злочинів ; 2) дванадцяти місяців – у кримінальному провадженні щодо тяжких або особливо тяжких злочинів.
Стаття 200. Клопотання слідчого, прокурора про зміну запобіжного заходу	Стаття 200. Клопотання дізнавача, слідчого, прокурора про зміну запобіжного заходу
1. Прокурор, слідчий за погодженням з прокурором має право звернутися в порядку, передбаченому статтею 184 цього Ко-	1. Прокурор, слідчий за погодженням з прокурором, дізнавач за погодженням з прокурором, у випадках передбачених

<p>дексу, до слідчого судді, суду із клопотанням про зміну запобіжного заходу, в тому числі про скасування, зміну або покладення додаткових обов'язків, передбачених частиною п'ятою статті 194 цього Кодексу, чи про зміну способу їх виконання.</p> <p>4. До клопотання додаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) копії матеріалів, якими слідчий, прокурор обґрунтовує доводи клопотання; 2) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання, із зазначенням відомостей, які вони можуть надати, та обґрунтуванням значення цих відомостей для вирішення питання; 	<p>цим Кодексом, має право звернутися в порядку, передбаченому статтею 184 цього Кодексу, до слідчого судді, суду із клопотанням про зміну запобіжного заходу, в тому числі про скасування, зміну або покладення додаткових обов'язків, передбачених частиною п'ятою статті 194 цього Кодексу, чи про зміну способу їх виконання.</p> <p>4. До клопотання додаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) копії матеріалів, якими дізнавач, слідчий, прокурор обґрунтовує доводи клопотання; 2) перелік свідків, яких дізнавач, слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання, із зазначенням відомостей, які вони можуть надати, та обґрунтуванням значення цих відомостей для вирішення питання;
<p>Стаття 208. Затримання уповноваженою службовою особою</p>	<p>Стаття 208. Затримання уповноваженою службовою особою</p>
<p>1. Уповноважена службова особа має право без ухвали слідчого судді, суду затримати особу, підозрювану у вчиненні злочину, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі, лише у випадках:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) якщо цю особу застали під час вчинення злочину або замаху на його вчинення; 2) якщо безпосередньо після вчинення злочину очевидець, в тому числі потерпілий, або сукупність очевидних ознак на тілі, одязі чи місці події вказують на те, що саме ця особа щойно вчинила злочин; 3) якщо є обґрунтовані підстави вважати, що можлива втеча з метою ухилення від кримінальної відповідальності особи, підозрюваної у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого корупційного злочину, віднесеного законом до підслідності Національного антикорупційного бюро України. <p>Особливості затримання окремої категорії осіб визначаються главою 37 цього Кодексу.</p>	<p>1. Уповноважена службова особа має право без ухвали слідчого судді, суду затримати особу, підозрювану у вчиненні злочину, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі, лише у випадках:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) якщо цю особу застали під час вчинення злочину або замаху на його вчинення; 2) якщо безпосередньо після вчинення злочину очевидець, в тому числі потерпілий, або сукупність очевидних ознак на тілі, одязі чи місці події вказують на те, що саме ця особа вчинила злочин; 3) якщо є обґрунтовані підстави вважати, що можлива втеча з метою ухилення від кримінальної відповідальності особи, підозрюваної у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого корупційного злочину, віднесеного законом до підслідності Національного антикорупційного бюро України. <p>Особливості затримання особи за підозрою у вчиненні кримінального проступку визначаються главою 25 цього</p>

	Кодексу. Особливості затримання окремої категорії осіб визначаються главою 37 цього Кодексу.
Стаття 210. Доставлення до органу досудового розслідування	Стаття 210. Доставлення до органу досудового розслідування
... 3. У разі наявності підстав для обґрунтованої підозри, що доставлення затриманої особи тривало довше, ніж це необхідно, слідчий зобов'язаний провести перевірку для вирішення питання про відповідальність винуватих у цьому осіб.	... 3. У разі наявності підстав для обґрунтованої підозри, що доставлення затриманої особи тривало довше, ніж це необхідно, дізнавач , слідчий зобов'язаний провести перевірку для вирішення питання про відповідальність винуватих у цьому осіб.
Стаття 212. Особа, відповідальна за перебування затриманих	Стаття 212. Особа, відповідальна за перебування затриманих
... 2. Відповідальними за перебування затриманих не можуть бути слідчі. 2. Відповідальними за перебування затриманих не можуть бути дізнавачі , слідчі. ...
Стаття 214. Початок досудового розслідування	Стаття 214. Початок досудового розслідування
1. Слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування. Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування. ... 4. Слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення. Відмова у прийнятті та реєстрації зая-	1. Дізнавач , слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування. Слідчий, який здійснюватиме досудове слідство визначається керівником підрозділу досудового слідства, а дізнавач – керівником підрозділу дізнання. ... 4. Дізнавач , слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєс-

ви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.

...

6. Слідчий невідкладно у письмовій формі повідомляє керівника органу прокуратури про початок досудового розслідування, підставу початку досудового розслідування та інші відомості, передбачені частиною п'ятою цієї статті.

...

7. Якщо відомості про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесені прокурором, він зобов'язаний невідкладно, але не пізніше наступного дня, з дотриманням правил підслідності передати наявні у нього матеріали до органу досудового розслідування та доручити проведення досудового розслідування.

8. Відомості про юридичну особу, щодо якої можуть застосовуватися заходи кримінально-правового характеру, вносяться слідчим або прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань негайно після вручення особі повідомлення про підозру у вчиненні від імені та в інтересах такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368³, частинами першою і другою статті 368⁴, статтями 369, 369², 436, 437, 438, 442, 444, 447 Кримінального кодексу України, або від імені такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 258–258⁵ Кримінального кодексу України. Про внесення відомостей слідчий або прокурор не пізніше наступного робочого дня письмово повідомляє юридичну особу. Проведення щодо юридичної особи здійснюється одночасно з відповідним кримінальним провадженням, у якому особі повідомлено про підозру.

трувати таку заяву чи повідомлення. Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.

..

6. **Дізнавач**, слідчий невідкладно у письмовій формі повідомляє керівника органу прокуратури про початок досудового розслідування, підставу початку досудового розслідування та інші відомості, передбачені частиною п'ятою цієї статті.

7. Якщо відомості про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесені прокурором, він зобов'язаний невідкладно, але не пізніше наступного дня, з дотриманням правил підслідності передати наявні у нього матеріали до органу досудового розслідування та доручити проведення **дізнання або досудового слідства**.

8. Відомості про юридичну особу, щодо якої можуть застосовуватися заходи кримінально-правового характеру, вносяться **дізнавачем**, слідчим або прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань негайно після вручення особі повідомлення про підозру у вчиненні від імені та в інтересах такої юридичної особи будь-якого із **кримінальних правопорушень**, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368³, частинами першою і другою статті 368⁴, статтями 369, 369², 436, 437, 438, 442, 444, 447 Кримінального кодексу України, або від імені такої юридичної особи будь-якого із **кримінальних правопорушень**, передбачених статтями 258–258⁵ Кримінального кодексу України. Про внесення відомостей **дізнавач**, слідчий або прокурор не пізніше наступного робочого дня письмово повідомляє юридичну особу. Проведення щодо юридичної особи здійснюється одночасно з відповідним кримінальним провадженням, у якому особі повідомлено про підозру.

Стаття 216. Підслідність	Стаття 216. Підслідність
<p>1. Слідчі органів Національної поліції здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, крім тих, які віднесені до підслідності інших органів досудового розслідування.</p> <p>2. Слідчі органів безпеки здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110², 111, 112, 113, 114, 114¹, 201, 258–258⁵, 265¹, 305, 328, 329, 330, 332¹, 333, 334, 359, 422, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 446, 447 Кримінального кодексу України.</p> <p>Якщо під час розслідування злочинів, передбачених статтями 328, 329, 422 Кримінального кодексу України, будуть встановлені злочини, передбачені статтями 364, 365, 366, 367, 425, 426 Кримінального кодексу України, вчинені особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані із злочинами, вчиненими особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, вони розслідуються слідчими органів безпеки, крім випадків, коли ці злочини віднесено згідно з цією статтею до підслідності Національного антикорупційного бюро України.</p> <p>3. Слідчі органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 204, 205, 205¹, 212, 212¹, 216, 218¹, 219 Кримінального кодексу України.</p> <p>Якщо під час розслідування зазначених злочинів будуть встановлені злочини, передбачені статтями 192, 199, 200, 222, 222¹, 358, 366 Кримінального кодексу України, вчинені особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані із злочинами, вчиненими особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, вони розслідуються слідчими органів, що здійснюють контроль</p>	<p>1. Дізнавачі, слідчі органів Національної поліції здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, крім тих, які віднесені до підслідності інших органів досудового розслідування.</p> <p>2. Слідчі органів безпеки здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених статтями 109, 110, 110², 111, 112, 113, 114, 114¹, 201, 258–258⁵, 265¹, 305, 328, 329, 330, 332¹, 333, 334, 359, 422, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 446, 447 Кримінального кодексу України.</p> <p>Якщо під час розслідування кримінальних правопорушень, передбачених статтями 328, 329, 422 Кримінального кодексу України, будуть встановлені кримінальні правопорушення, передбачені статтями 364, 365, 366, 367, 425, 426 Кримінального кодексу України, вчинені особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані із кримінальними правопорушеннями, вчиненими особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, вони розслідуються слідчими органів безпеки, крім випадків, коли ці кримінальні правопорушення віднесено згідно з цією статтею до підслідності Національного антикорупційного бюро України.</p> <p>3. Дізнавачі, слідчі органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених статтями 204, 205, 205¹, 212, 212¹, 216, 218¹, 219 Кримінального кодексу України.</p> <p>Якщо під час розслідування зазначених кримінальних правопорушень будуть встановлені кримінальні правопорушення, передбачені статтями 192, 199, 200, 222, 222¹, 358, 366 Кримінального кодексу України, вчинені особою, щодо якої</p>

за додержанням податкового законодавства.

4. Слідчі органів державного бюро розслідувань здійснюють досудове розслідування злочинів:

1) вчинених Президентом України, повноваження якого припинено, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, народним депутатом України, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, Директором Національного антикорупційного бюро України, Генеральним прокурором, його першим заступником та заступником, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, суддею, працівником правоохоронного органу, особою, посада якої належить до категорії «А», крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності Національного антикорупційного бюро України згідно з частиною п'ятою цієї статті;

2) вчинених службовими особами Національного антикорупційного бюро України, заступником Генерального прокурора – керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або іншими прокурорами Спеціалізованої антикорупційної

здійснюється досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані із **кримінальними правопорушеннями**, вчиненими особою, щодо якої здійснюється досудове розслідування, вони розслідуються **дізнавачами**, слідчими органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства.

4. **Дізнавачі**, слідчі органів державного бюро розслідувань здійснюють досудове розслідування **кримінальних правопорушень**:

1) вчинених Президентом України, повноваження якого припинено, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, народним депутатом України, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, Директором Національного антикорупційного бюро України, Генеральним прокурором, його першим заступником та заступником, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, суддею, працівником правоохоронного органу, особою, посада якої належить до категорії «А», крім випадків, коли досудове розслідування цих **кримінальних правопорушень**

прокуратури, крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності детективів підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України згідно з частиною п'ятою цієї статті;

3) проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини), крім злочинів, передбачених статтею 422 Кримінального кодексу України.

5. Детективи Національного антикорупційного бюро України здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 191, 206², 209, 210, 211, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 366¹, 368, 368², 369, 369², 410 Кримінального кодексу України, якщо наявна хоча б одна з таких умов:

1) злочин вчинено:

Президентом України, повноваження якого припинено, народним депутатом України, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, членом Ради Національного банку України, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України;

віднесено до підслідності Національного антикорупційного бюро України згідно з частиною п'ятою цієї статті;

2) вчинених службовими особами Національного антикорупційного бюро України, заступником Генерального прокурора – керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або іншими прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, крім випадків, коли досудове розслідування цих **кримінальних правопорушень** віднесено до підслідності детективів підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України згідно з частиною п'ятою цієї статті;

3) проти встановленого порядку несення військової служби (**військові кримінальні правопорушення**), крім **кримінальних правопорушень**, передбачених статтею 422 Кримінального кодексу України.

5. Детективи Національного антикорупційного бюро України здійснюють досудове розслідування **кримінальних правопорушень**, передбачених статтями 191, 206², 209, 210, 211, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 366¹, 368, 368², 369, 369², 410 Кримінального кодексу України, якщо наявна хоча б одна з таких умов:

1) **кримінальне правопорушення** вчинено:

Президентом України, повноваження якого припинено, народним депутатом України, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії,

державним службовцем, посада якого належить до категорії «А»;

депутатом Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатом обласної ради, міської ради міст Києва та Севастополя, посадовою особою місцевого самоврядування, посаду якої віднесено до першої та другої категорій посад;

суддею, суддею Конституційного Суду України, присяжним (під час виконання ним обов'язків у суді), Головою, заступником Голови, членом, інспектором Вищої ради правосуддя, Головою, заступником Голови, членом, інспектором Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

прокурорами органів прокуратури, зазначеними у пунктах 1–4, 5–11 частини першої статті 15 Закону України «Про прокуратуру»;

особою вищого начальницького складу державної кримінально-виконавчої служби, органів та підрозділів цивільного захисту, вищого складу Національної поліції, посадовою особою митної служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище, посадовою особою органів державної податкової служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище;

військовослужбовцем вищого офіцерського складу Збройних Сил України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Національної гвардії України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України;

керівником суб'єкта великого підприємництва, у статутному капіталі якого частка державної або комунальної власності перевищує 50 відсотків;

2) розмір предмета злочину або завданої ним шкоди в п'ятсот і більше разів перевищує розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленої законом на час вчинення

Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, членом Ради Національного банку України, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України;

державним службовцем, посада якого належить до категорії «А»;

депутатом Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатом обласної ради, міської ради міст Києва та Севастополя, посадовою особою місцевого самоврядування, посаду якої віднесено до першої та другої категорій посад;

суддею, суддею Конституційного Суду України, присяжним (під час виконання ним обов'язків у суді), Головою, заступником Голови, членом, інспектором Вищої ради правосуддя, Головою, заступником Голови, членом, інспектором Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

прокурорами органів прокуратури, зазначеними у пунктах 1–4, 5–11 частини першої статті 15 Закону України «Про прокуратуру»;

особою вищого начальницького складу державної кримінально-виконавчої служби, органів та підрозділів цивільного захисту, вищого складу Національної поліції, посадовою особою митної служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище, посадовою особою органів державної податкової служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище;

військовослужбовцем вищого офіцерського складу Збройних Сил України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транс-

злочину (якщо злочин вчинено службовою особою державного органу, правоохоронного органу, військового формування, органу місцевого самоврядування, суб'єкта господарювання, у статутному капіталі якого частка державної або комунальної власності перевищує 50 відсотків);

3) злочин, передбачений статтею 369, частиною першою статті 369² Кримінального кодексу України, вчинено щодо службової особи, визначеної у частині четвертій статті 18 Кримінального кодексу України або у пункті 1 цієї частини.

Прокурор, який здійснює нагляд за досудовими розслідуваннями, які проводяться детективами Національного антикорупційного бюро України, своєю постановою може віднести кримінальне провадження у злочинах, передбачених абзацом першим цієї частини, до підслідності детективів Національного антикорупційного бюро України, якщо відповідним злочинним було заподіяно або могло бути заподіяно тяжкі наслідки охоронюваним законом свободам та інтересам фізичної або юридичної особи, а також державним чи суспільним інтересам. Під тяжкими наслідками слід розуміти заподіяння шкоди життєво важливим інтересам суспільства та держави, зокрема державному суверенітету, територіальній цілісності України, реалізації конституційних прав, свобод і обов'язків трьох і більше осіб.

Детективи Національного антикорупційного бюро України з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів, які віднесені цією статтею до його підслідності, за рішенням Директора Національного антикорупційного бюро України та за погодженням із прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури можуть також розслідувати злочини, які віднесені до підслідності слідчих інших органів.

У разі встановлення підрозділом внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України злочинів, передбачених статтями 354, 364–370 Кримінального кодексу

порту, Національної гвардії України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України; керівником суб'єкта великого підприємництва, у статутному капіталі якого частка державної або комунальної власності перевищує 50 відсотків;

2) розмір предмета **кримінального правопорушення** або завданої ним шкоди в п'ятсот і більше разів перевищує розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленої законом на час вчинення **кримінального правопорушення** (якщо **кримінальне правопорушення** вчинено службовою особою державного органу, правоохоронного органу, військового формування, органу місцевого самоврядування, суб'єкта господарювання, у статутному капіталі якого частка державної або комунальної власності перевищує 50 відсотків);

3) **кримінальне правопорушення**, передбачене статтею 369, частиною першою статті 369² Кримінального кодексу України, вчинено щодо службової особи, визначеної у частині четвертій статті 18 Кримінального кодексу України або у пункті 1 цієї частини.

Прокурор, який здійснює нагляд за досудовими розслідуваннями, які проводяться детективами Національного антикорупційного бюро України, своєю постановою може віднести кримінальне провадження у **кримінальних правопорушеннях**, передбачених абзацом першим цієї частини, до підслідності детективів Національного антикорупційного бюро України, якщо відповідним **кримінальним правопорушенням** було заподіяно або могло бути заподіяно тяжкі наслідки охоронюваним законом свободам та інтересам фізичної або юридичної особи, а також державним чи суспільним інтересам. Під тяжкими наслідками слід розуміти заподіяння шкоди життєво важливим інтересам суспільства та держави, зокрема державному суверенітету, територіальній цілісності України, реалізації конституційних прав, свобод і обов'язків трьох і більше осіб.

України, які були вчинені службовою особою Національного антикорупційного бюро України (крім Директора Національного антикорупційного бюро України, його першого заступника та заступника), такі злочини розслідуються детективами зазначеного підрозділу.

6. Слідчі органів Державної кримінально-виконавчої служби України здійснюють досудове розслідування злочинів, вчинених на території або в приміщеннях Державної кримінально-виконавчої служби України.

7. У кримінальних провадженнях щодо злочинів, передбачених статтями 384, 385, 386, 387, 388, 396 Кримінального кодексу України, досудове розслідування здійснюється слідчим того органу, до підслідності якого відноситься злочин, у зв'язку з яким почато досудове розслідування.

9. У кримінальних провадженнях щодо злочинів, передбачених статтями 209 і 209¹ Кримінального кодексу України, досудове розслідування здійснюється слідчим того органу, який розпочав досудове розслідування або до підслідності якого відноситься суспільно небезпечне протиправне діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, крім випадків, коли ці злочини віднесено згідно із цією статтею до підслідності Національного антикорупційного бюро України.

Досудове розслідування у провадженнях із легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, проводиться без попереднього або одночасного притягнення особи до кримінальної відповідальності за вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, у кримінальних провадженнях за статтею 209 Кримінального кодексу України у разі, коли, зокрема:

суспільно небезпечне протиправне діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шля-

детективи Національного антикорупційного бюро України з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття **кримінальних правопорушень**, які віднесені цією статтею до його підслідності, за рішенням Директора Національного антикорупційного бюро України та за погодженням із прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури можуть також розслідувати **кримінальні правопорушення**, які віднесені до підслідності слідчих інших органів.

У разі встановлення підрозділом внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України **кримінальних правопорушень**, передбачених статтями 354, 364, 370 Кримінального кодексу України, які були вчинені службовою особою Національного антикорупційного бюро України (крім Директора Національного антикорупційного бюро України, його першого заступника та заступника), такі **кримінальні правопорушення** розслідуються детективами зазначеного підрозділу.

6. **Дізнавачі**, слідчі органів Державної кримінально-виконавчої служби України здійснюють досудове розслідування **кримінальних правопорушень**, вчинених на території або в приміщеннях Державної кримінально-виконавчої служби України.

7. У кримінальних провадженнях щодо **кримінальних правопорушень**, передбачених статтями 384, 385, 386, 387, 388, 396 Кримінального кодексу України, досудове розслідування здійснюється **дізнавачем**, слідчим того органу, до підслідності якого відноситься **кримінальне правопорушення**, у зв'язку з яким почато досудове розслідування.

9. У кримінальних провадженнях щодо **кримінальних правопорушень**, передбачених статтями 209 і 209¹ Кримінального кодексу України, досудове розслідування здійснюється слідчим того органу, який розпочав досудове розслідування або до підслідності якого відноситься суспільно небезпечне

хом, вчинено за межами України, а легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, – на території України;

факт вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, встановлений судом у відповідних процесуальних рішеннях.

10. Якщо під час досудового розслідування буде встановлено інші злочини, вчинені особою, щодо якої ведеться досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані із злочинами, вчиненими особою, щодо якої ведеться досудове розслідування, і які не підслідні тому органу, який здійснює у кримінальному провадженні досудове розслідування, прокурор, який здійснює нагляд за досудовим розслідуванням, у разі неможливості виділення цих матеріалів в окреме провадження своєю постановою визначає підслідність всіх цих злочинів.

протиправне діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, **одержаних внаслідок вчинення кримінального правопорушення**, крім випадків, коли ці **кримінальні правопорушення** віднесено згідно із цією статтею до підслідності Національного антикорупційного бюро України.

Досудове розслідування у провадженнях із легалізації (відмивання) доходів, **одержаних внаслідок вчинення кримінального правопорушення**, проводиться без попереднього або одночасного притягнення особи до кримінальної відповідальності за вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, **одержаних внаслідок вчинення кримінального правопорушення**, у кримінальних провадженнях за статтею 209 Кримінального кодексу України у разі, коли, зокрема:

суспільно небезпечне протиправне діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних **внаслідок вчинення кримінального правопорушення**, вчинено за межами України, а легалізація (відмивання) доходів, **одержаних внаслідок вчинення кримінального правопорушення**, – на території України;

факт вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, **одержаних внаслідок вчинення кримінального правопорушення**, встановлений судом у відповідних процесуальних рішеннях.

10. Якщо під час досудового розслідування буде встановлено інші **кримінальні правопорушення**, вчинені особою, щодо якої ведеться досудове розслідування, або іншою особою, якщо вони пов'язані із **кримінальними правопорушеннями**, вчиненими особою, щодо якої ведеться досудове розслідування, і які не підслідні тому органу, який здійснює у кримінальному провадженні досудове розслідування, прокурор, який здійснює нагляд за досудовим розслідуванням, у разі неможливості виділення цих матеріалів в окреме провадження сво-

	єю постановою визначає підслідність всіх цих кримінальних правопорушень .
Стаття 217. Об'єднання і виділення матеріалів досудового розслідування	Стаття 217. Об'єднання і виділення матеріалів досудового розслідування
... 2. Не можуть бути об'єднані в одне провадження матеріали досудових розслідувань щодо кримінального проступку та щодо злочину. 2. Не можуть бути об'єднані в одне провадження матеріали досудових розслідувань щодо кримінального проступку та щодо злочину, за виключенням випадків, коли це може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду. У таких випадках розслідування злочину та кримінального проступку здійснюється за правилами досудового слідства. Положення глави 25 цього Кодексу у цьому разі не застосовуються. ...
Стаття 218. Місце проведення досудового розслідування	Стаття 218. Місце проведення досудового розслідування
1. Досудове розслідування здійснюється слідчим того органу досудового розслідування, під юрисдикцією якого знаходиться місце вчинення кримінального правопорушення. 2. Якщо слідчому із заяви, повідомлення або інших джерел стало відомо про обставини, які можуть свідчити про кримінальне правопорушення, розслідування якого не віднесене до його компетенції, він проводить розслідування доти, доки прокурор не визначить іншу підслідність. 3. Якщо місце вчинення кримінального правопорушення невідоме або його вчинено за межами України, місце проведення досудового розслідування визначає відповідний прокурор з урахуванням місця виявлення ознак кримінального правопорушення, місця перебування підозрюваного чи більшості свідків, місця закінчення кримінального правопорушення або настання його наслідків тощо. 4. На початку розслідування слідчий перевіряє наявність вже	1. Досудове розслідування здійснюється дізнавачем , слідчим того органу досудового розслідування, під юрисдикцією якого знаходиться місце вчинення кримінального правопорушення. 2. Якщо дізнавачу , слідчому із заяви, повідомлення або інших джерел стало відомо про обставини, які можуть свідчити про кримінальне правопорушення, розслідування якого не віднесене до його компетенції, він проводить дізнання або досудове слідство доти, доки прокурор не визначить іншу підслідність. 3. Якщо місце вчинення кримінального правопорушення невідоме або його вчинено за межами України, місце проведення досудового розслідування визначає відповідний прокурор з урахуванням місця виявлення ознак кримінального правопорушення, місця перебування підозрюваного чи більшості свідків, місця закінчення кримінального правопорушення або настання його наслідків тощо. 4. На початку розслідування дізнавач , слідчий перевіряє ная-

розпочатих досудових розслідувань щодо того ж кримінального правопорушення.

У разі якщо буде встановлено, що іншим слідчим органу досудового розслідування або слідчим іншого органу досудового розслідування розпочато кримінальне провадження щодо того ж кримінального правопорушення, слідчий передає слідчому, який здійснює досудове розслідування, наявні у нього матеріали та відомості, повідомляє про це прокурора, потерпілого або заявника та вносить відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

5. Спори про підслідність вирішує керівник органу прокуратури вищого рівня.

Спір про підслідність у кримінальному провадженні, яке може належати до підслідності Національного антикорупційного бюро України, вирішує Генеральний прокурор або його заступник.

6. Слідчий, прокурор має право провадити слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії на території, яка знаходиться під юрисдикцією іншого органу досудового розслідування, або своєю постановою доручити їх проведення такому органу досудового розслідування, який зобов'язаний її виконати.

вність вже розпочатих досудових розслідувань щодо того ж кримінального правопорушення.

У разі якщо буде встановлено, що іншим слідчим **підрозділу досудового слідства** або слідчим іншого **підрозділу досудового слідства** розпочато кримінальне провадження щодо того ж кримінального правопорушення, слідчий передає слідчому, який здійснює досудове **слідство**, наявні у нього матеріали та відомості, повідомляє про це прокурора, потерпілого або заявника та вносить відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Якщо під час досудового слідства буде встановлено, що кримінальне правопорушення, яке було вчинено особою, є кримінальним проступком, слідчий за погодженням з прокурором направляє матеріали кримінального провадження керівнику підрозділу дізнання з урахуванням підслідності.

Якщо при здійсненні дізнання буде встановлено, що кримінальне правопорушення, яке було вчинено особою, є злочином, дізнавач за погодженням з прокурором направляє матеріали кримінального провадження керівнику підрозділу досудового слідства з урахуванням підслідності.

5. Спори про підслідність вирішує керівник органу прокуратури вищого рівня.

Спір про підслідність у кримінальному провадженні, яке може належати до підслідності Національного антикорупційного бюро України, вирішує Генеральний прокурор або його заступник.

6. **Дізнавач**, слідчий, прокурор має право провадити слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії на території, яка знаходиться під юрисдикцією іншого органу досудового розслідування, або своєю постановою доручити їх проведення такому органу досудового розслідування, який зобов'язаний її виконати.

<p align="center">Стаття 219. Строки досудового розслідування</p> <p>...</p> <p>2. Строк досудового розслідування може бути продовжений у порядку, передбаченому параграфом 4 глави 24 цього Кодексу. При цьому загальний строк досудового розслідування не може перевищувати:</p> <p>1) двох місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку;</p> <p>2) шести місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину невеликої або середньої тяжкості;</p>	<p align="center">Стаття 219. Строки досудового розслідування</p> <p>...</p> <p>2. Строк досудового розслідування може бути продовжений у порядку, передбаченому параграфом 4 глави 24 цього Кодексу. При цьому загальний строк досудового розслідування не може перевищувати:</p> <p>1) двох місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку;</p> <p>2) шести місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні менш тяжкого злочину;</p>
<p align="center">Стаття 220. Розгляд клопотань під час досудового розслідування</p> <p>1. Клопотання сторони захисту, потерпілого і його представника чи законного представника, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, про виконання будь-яких процесуальних дій слідчий, прокурор зобов'язані розглянути в строк не більше трьох днів з моменту подання і задовольнити їх за наявності відповідних підстав.</p> <p>2. Про результати розгляду клопотання повідомляється особа, яка заявила клопотання. Про повну або часткову відмову в задоволенні клопотання вноситься вмотивована постанова, копія якої вручається особі, яка заявила клопотання, а у разі неможливості вручення з об'єктивних причин – надсилається їй.</p>	<p align="center">Стаття 220. Розгляд клопотань під час досудового розслідування</p> <p>1. Клопотання сторони захисту, потерпілого і його представника чи законного представника, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, про виконання будь-яких процесуальних дій дізнавач, слідчий, прокурор зобов'язані розглянути в строк не більше трьох днів з моменту подання і задовольнити їх за наявності відповідних підстав.</p> <p>2. Про результати розгляду клопотання повідомляється особа, яка заявила клопотання. Про повну або часткову відмову в задоволенні клопотання вноситься вмотивована постанова, копія якої вручається особі, яка заявила клопотання, а у разі неможливості вручення з об'єктивних причин – надсилається їй.</p>
<p align="center">Стаття 221. Ознайомлення з матеріалами досудового розслідування до його завершення</p> <p>1. Слідчий, прокурор зобов'язаний за клопотанням сторони захисту, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, надати їм матеріали досудового розслідування для ознайомлення, за виключенням матеріалів про застосування заходів безпеки щодо осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, а також тих матеріалів,</p>	<p align="center">Стаття 221. Ознайомлення з матеріалами досудового розслідування до його завершення</p> <p>1. Дізнавач, слідчий, прокурор зобов'язаний за клопотанням сторони захисту, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, надати їм матеріали досудового розслідування для ознайомлення, за виключенням матеріалів про застосування заходів безпеки щодо осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, а також тих ма-</p>

<p>ознайомлення з якими на цій стадії кримінального провадження може зашкодити досудовому розслідуванню. Відмова у наданні для ознайомлення загальнодоступного документа, оригінал якого знаходиться в матеріалах досудового розслідування, не допускається.</p> <p>2. Під час ознайомлення з матеріалами досудового розслідування особа, що його здійснює, має право робити необхідні виписки та копії.</p>	<p>теріалів, ознайомлення з якими на цій стадії кримінального провадження може зашкодити досудовому розслідуванню. Відмова у наданні для ознайомлення загальнодоступного документа, оригінал якого знаходиться в матеріалах досудового розслідування, не допускається.</p> <p>2. Під час ознайомлення з матеріалами досудового розслідування особа, що його здійснює, має право робити необхідні виписки та копії.</p>
<p>Стаття 222. Недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування</p>	<p>Стаття 222. Недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування</p>
<p>1. Відомості досудового розслідування можна розголошувати лише з дозволу слідчого або прокурора і в тому обсязі, в якому вони визнають можливим.</p> <p>2. У необхідних випадках слідчий, прокурор попереджає осіб, яким стали відомі відомості досудового розслідування, у зв'язку з участю в ньому, про їх обов'язок не розголошувати такі відомості без його дозволу. Незаконне розголошення відомостей досудового розслідування тягне за собою кримінальну відповідальність, встановлену законом.</p>	<p>1. Відомості досудового розслідування можна розголошувати лише з дозволу дізнавача, слідчого або прокурора і в тому обсязі, в якому вони визнають можливим.</p> <p>2. У необхідних випадках дізнавач, слідчий, прокурор попереджає осіб, яким стали відомі відомості досудового розслідування, у зв'язку з участю в ньому, про їх обов'язок не розголошувати такі відомості без його дозволу. Незаконне розголошення відомостей досудового розслідування тягне за собою кримінальну відповідальність, встановлену законом.</p>

<p>Стаття 223. Вимоги до проведення слідчих (розшукових) дій</p>	<p>Стаття 223. Вимоги до проведення слідчих (розшукових) дій</p>
<p>3. Слідчий, прокурор вживає належних заходів для забезпечення присутності під час проведення слідчої (розшукової) дії осіб, чий права та законні інтереси можуть бути обмежені або порушені. Перед проведенням слідчої (розшукової) дії особам, які беруть у ній участь, роз'яснюються їх права і обов'язки, передбачені цим Кодексом, а також відповідальність, встановлена законом.</p> <p>5. У разі отримання під час проведення слідчої (розшукової)</p>	<p>3. Дізнавач, слідчий, прокурор вживає належних заходів для забезпечення присутності під час проведення слідчої (розшукової) дії осіб, чий права та законні інтереси можуть бути обмежені або порушені. Перед проведенням слідчої (розшукової) дії особам, які беруть у ній участь, роз'яснюються їх права і обов'язки, передбачені цим Кодексом, а також відповідальність, встановлена законом.</p> <p>5. У разі отримання під час проведення слідчої (розшукової дії)</p>

<p>дії доказів, які можуть вказувати на невинуватість особи у вчиненні кримінального правопорушення, слідчий, прокурор зобов'язаний провести відповідну слідчу (розшукову) дію в повному обсязі, долучити складені процесуальні документи до матеріалів досудового розслідування та надати їх суду у випадку звернення з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності.</p> <p>7. Слідчий, прокурор зобов'язаний запросити не менше двох незаінтересованих осіб (понятих) для пред'явлення особи, трупа чи речі для впізнання, огляду трупа, в тому числі пов'язаного з ексгумацією, слідчого експерименту, освідування особи. Винятками є випадки застосування безперервного відеозапису ходу проведення відповідної слідчої (розшукової) дії. Поняті можуть бути запрошені для участі в інших процесуальних діях, якщо слідчий, прокурор вважатиме це за доцільне.</p>	<p>доказів, які можуть вказувати на невинуватість особи у вчиненні кримінального правопорушення, дізнавач, слідчий, прокурор зобов'язаний провести відповідну слідчу (розшукову) дію в повному обсязі, долучити складені процесуальні документи до матеріалів досудового розслідування та надати їх суду у випадку звернення з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності.</p> <p>7. Дізнавач, слідчий, прокурор зобов'язаний запросити не менше двох незаінтересованих осіб (понятих) для пред'явлення особи, трупа чи речі для впізнання, огляду трупа, в тому числі пов'язаного з ексгумацією, слідчого експерименту, освідування особи. Винятками є випадки застосування безперервного відеозапису ходу проведення відповідної слідчої (розшукової) дії. Поняті можуть бути запрошені для участі в інших процесуальних діях, якщо слідчий, прокурор вважатиме це за доцільне.</p>
<p>Стаття 224. Допит</p>	<p>Стаття 224. Допит</p>
<p>9. Слідчий, прокурор має право провести одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб для з'ясування причин розбіжностей у їхніх показаннях. На початку такого допиту встановлюється, чи знають викликані особи одна одну і в яких стосунках вони перебувають між собою. Свідки попереджаються про кримінальну відповідальність за відмову від давання показань і за давання завідомо неправдивих показань, а потерпілі – за давання завідомо неправдивих показань.</p> <p>Викликаним особам по черзі пропонується дати показання про ті обставини кримінального провадження, для з'ясування яких проводиться допит, після чого слідчим, прокурором можуть бути поставлені запитання. Особи, які беруть участь у допиті, їх захисники чи представники мають право ставити одна одній</p>	<p>9. Дізнавач, слідчий, прокурор має право провести одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб для з'ясування причин розбіжностей у їхніх показаннях. На початку такого допиту встановлюється, чи знають викликані особи одна одну і в яких стосунках вони перебувають між собою. Свідки попереджаються про кримінальну відповідальність за відмову від давання показань і за давання завідомо неправдивих показань, а потерпілі – за давання завідомо неправдивих показань.</p> <p>Викликаним особам по черзі пропонується дати показання про ті обставини кримінального провадження, для з'ясування яких проводиться допит, після чого дізнавачем, слідчим, прокурором можуть бути поставлені запитання. Особи, які беруть участь у допиті, їх захисники чи представники мають право</p>

<p>запитання, що стосуються предмета допиту. Оголошення показань, наданих учасниками допиту на попередніх допитах, дозволяється лише після давання ними показань. У кримінальних провадженнях щодо злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості особи, а також щодо злочинів, вчинених із застосуванням насильства або погрозою його застосування, одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб для з'ясування причин розбіжностей в їхніх показаннях не може бути проведений за участю малолітнього або неповнолітнього свідка чи потерпілого разом з підозрюваним.</p>	<p>ставити одна одній запитання, що стосуються предмета допиту. Оголошення показань, наданих учасниками допиту на попередніх допитах, дозволяється лише після давання ними показань. У кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи, а також щодо кримінальних правопорушень, вчинених із застосуванням насильства або погрозою його застосування, одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб для з'ясування причин розбіжностей в їхніх показаннях не може бути проведений за участю малолітнього або неповнолітнього свідка чи потерпілого разом з підозрюваним.</p>
<p>Стаття 227. Участь законного представника, педагога, психолога або лікаря у слідчих (розшукових) діях за участю малолітньої або неповнолітньої особи</p>	<p>Стаття 227. Участь законного представника, педагога, психолога або лікаря у слідчих (розшукових) діях за участю малолітньої або неповнолітньої особи</p>
<p>3. У виняткових випадках, коли участь законного представника може завдати шкоди інтересам малолітнього або неповнолітнього свідка, потерпілого, слідчий, прокурор за клопотанням малолітнього або неповнолітнього чи з власної ініціативи має право обмежити участь законного представника у виконанні окремих слідчих (розшукових) дій або усунути його від участі у кримінальному провадженні та залучити замість нього іншого законного представника.</p>	<p>3. У виняткових випадках, коли участь законного представника може завдати шкоди інтересам малолітнього або неповнолітнього свідка, потерпілого, дізнавач, слідчий, прокурор за клопотанням малолітнього або неповнолітнього чи з власної ініціативи має право обмежити участь законного представника у виконанні окремих слідчих (розшукових) дій або усунути його від участі у кримінальному провадженні та залучити замість нього іншого законного представника.</p>
<p>Стаття 228. Пред'явлення особи для впізнання</p>	<p>Стаття 228. Пред'явлення особи для впізнання</p>
<p>1. Перед тим, як пред'явити особу для впізнання, слідчий, прокурор попередньо з'ясовує, чи може особа, яка впізнає, впізнати цю особу, опитує її про зовнішній вигляд і прикмети цієї особи, а також про обставини, за яких вона бачила цю особу, про що складає протокол. Якщо особа заявляє, що вона не може назвати прикмети, за якими впізнає особу, проте може впізнати її за сукупністю ознак, у протоколі зазначається,</p>	<p>1. Перед тим, як пред'явити особу для впізнання, дізнавач, слідчий, прокурор попередньо з'ясовує, чи може особа, яка впізнає, впізнати цю особу, опитує її про зовнішній вигляд і прикмети цієї особи, а також про обставини, за яких вона бачила цю особу, про що складає протокол. Якщо особа заявляє, що вона не може назвати прикмети, за якими впізнає особу, проте може впізнати її за сукупністю ознак, у протоколі зазначається,</p>

<p>за сукупністю яких саме ознак вона може впізнати особу. Забороняється попередньо показувати особі, яка впізнає, особу, яка повинна бути пред'явлена для впізнання, та надавати інші відомості про прикмети цієї особи.</p>	<p>чається, за сукупністю яких саме ознак вона може впізнати особу. Забороняється попередньо показувати особі, яка впізнає, особу, яка повинна бути пред'явлена для впізнання, та надавати інші відомості про прикмети цієї особи.</p>
<p>Стаття 229. Пред'явлення речей для впізнання</p>	<p>Стаття 229. Пред'явлення речей для впізнання</p>
<p>1. Перед тим, як пред'явити для впізнання річ, слідчий, прокурор або захисник спочатку запитує в особи, яка впізнає, чи може вона впізнати цю річ, опитує про ознаки цієї речі і обставини, за яких вона цю річ бачила, про що складається протокол. Якщо особа заявляє, що вона не може назвати ознаки, за якими впізнає річ, проте може впізнати її за сукупністю ознак, особа, яка проводить процесуальну дію, зазначає це у протоколі. Забороняється попередньо показувати особі, яка впізнає, річ, яка повинна бути пред'явлена для впізнання, та надавати інші відомості про її прикмети.</p>	<p>1. Перед тим, як пред'явити для впізнання річ, дізнавач, слідчий, прокурор або захисник спочатку запитує в особи, яка впізнає, чи може вона впізнати цю річ, опитує про ознаки цієї речі і обставини, за яких вона цю річ бачила, про що складається протокол. Якщо особа заявляє, що вона не може назвати ознаки, за якими впізнає річ, проте може впізнати її за сукупністю ознак, особа, яка проводить процесуальну дію, зазначає це у протоколі. Забороняється попередньо показувати особі, яка впізнає, річ, яка повинна бути пред'явлена для впізнання, та надавати інші відомості про її прикмети.</p>
<p>Стаття 232. Проведення допиту, впізнання у режимі відеоконференції під час досудового розслідування</p>	<p>Стаття 232. Проведення допиту, впізнання у режимі відеоконференції під час досудового розслідування</p>
<p>1. Допит осіб, впізнання осіб чи речей під час досудового розслідування можуть бути проведені у режимі відеоконференції при трансляції з іншого приміщення (дистанційне досудове розслідування) у випадках:</p> <p>...</p> <p>5) наявності інших підстав, визначених слідчим, прокурором, слідчим суддею достатніми.</p> <p>2. Рішення про здійснення дистанційного досудового розслідування приймається слідчим, прокурором, а в разі здійснення у режимі відеоконференції допиту згідно із статтею 225 цього Кодексу – слідчим суддею з власної ініціативи або за клопотанням сторони кримінального провадження чи інших учасників кримінального провадження. У разі, якщо сторона кримінального провадження чи потерпілий заперечує проти здій-</p>	<p>1. Допит осіб, впізнання осіб чи речей під час досудового розслідування можуть бути проведені у режимі відеоконференції при трансляції з іншого приміщення (дистанційне досудове розслідування) у випадках:</p> <p>...</p> <p>5) наявності інших підстав, визначених дізнавачем, слідчим, прокурором, слідчим суддею достатніми.</p> <p>2. Рішення про здійснення дистанційного досудового розслідування приймається дізнавачем, слідчим, прокурором, а в разі здійснення у режимі відеоконференції допиту згідно із статтею 225 цього Кодексу – слідчим суддею з власної ініціативи або за клопотанням сторони кримінального провадження чи інших учасників кримінального провадження. У разі, якщо сторона кримінального провадження чи потерпілий заперечує</p>

снення дистанційного досудового розслідування, слідчий, прокурор, слідчий суддя може прийняти рішення про його здійснення лише вмотивованою постановою (ухвалою), обґрунтувавши в ній прийняте рішення. Рішення про здійснення дистанційного досудового розслідування, в якому дистанційно перебуватиме підозрюваний, не може бути прийняте, якщо він проти цього заперечує.

...

5. Якщо особа, яка братиме участь у досудовому розслідуванні дистанційно згідно з рішеннями слідчого чи прокурора, знаходиться у приміщенні, розташованому на території, яка перебуває під юрисдикцією органу досудового розслідування, або на території міста, в якому він розташований, службова особа цього органу досудового розслідування зобов'язана вручити такій особі пам'ятку про її процесуальні права, перевірити її документи, що посвідчують особу, та перебувати поряд з нею до закінчення слідчої (розшукової) дії.

6. Якщо особа, яка братиме участь у досудовому розслідуванні дистанційно згідно з рішеннями слідчого чи прокурора, знаходиться у приміщенні, розташованому поза територією, яка перебуває під юрисдикцією органу досудового розслідування, або поза територією міста, в якому він розташований, слідчий, прокурор своєю постановою доручає в межах компетенції органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за дотриманням податкового законодавства, органу Державної кримінально-виконавчої служби України, на території юрисдикції якого перебуває така особа, Національному антикорупційному бюро України або Державному бюро розслідувань, здійснити дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті. Копія постанови може бути надіслана електронною поштою, факсимільним або іншим засобом зв'язку. Службова особа органу, що отримав доручення, за погодженням зі слідчим, прокурором, що надав доручення, зобов'язана в найкорот-

проти здійснення дистанційного досудового розслідування, **дізнавач**, слідчий, прокурор, слідчий суддя може прийняти рішення про його здійснення лише вмотивованою постановою (ухвалою), обґрунтувавши в ній прийняте рішення. Рішення про здійснення дистанційного досудового розслідування, в якому дистанційно перебуватиме підозрюваний, не може бути прийняте, якщо він проти цього заперечує.

...

5. Якщо особа, яка братиме участь у досудовому розслідуванні дистанційно згідно з рішеннями **дізнавача**, слідчого чи прокурора, знаходиться у приміщенні, розташованому на території, яка перебуває під юрисдикцією органу досудового розслідування, або на території міста, в якому він розташований, службова особа цього органу досудового розслідування зобов'язана вручити такій особі пам'ятку про її процесуальні права, перевірити її документи, що посвідчують особу, та перебувати поряд з нею до закінчення слідчої (розшукової) дії.

6. Якщо особа, яка братиме участь у досудовому розслідуванні дистанційно згідно з рішеннями **дізнавача**, слідчого чи прокурора, знаходиться у приміщенні, розташованому поза територією, яка перебуває під юрисдикцією органу досудового розслідування, або поза територією міста, в якому він розташований, **дізнавач**, слідчий, прокурор своєю постановою доручає в межах компетенції органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за дотриманням податкового законодавства, органу Державної кримінально-виконавчої служби України, на території юрисдикції якого перебуває така особа, Національному антикорупційному бюро України або Державному бюро розслідувань, здійснити дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті. Копія постанови може бути надіслана електронною поштою, факсимільним або іншим засобом зв'язку. Службова особа органу, що отримав доручення, за погодженням зі слідчим, прокурором, що надав

<p>тший строк організувати виконання зазначеного доручення.</p> <p>...</p> <p>11. Слідчий, прокурор з метою забезпечення оперативності кримінального провадження має право провести у режимі відео- або телефонної конференції опитування особи, яка через знаходження у віддаленому від місця проведення досудового розслідування місці, хворобу, зайнятість або з інших причин не може без зайвих труднощів вчасно прибути до слідчого, прокурора.</p> <p>За результатами опитування, проведеного у режимі відео- або телефонної конференції, слідчий, прокурор складає рапорт, у якому зазначає дату та час опитування, дані про особу опитуваного, ідентифікаційні ознаки засобу зв'язку, що використовувався опитуваним, а також обставини, які були ним повідомлені. За необхідності опитування фіксується за допомогою технічних засобів аудіо- чи відеозапису.</p> <p>Слідчий, прокурор зобов'язаний вжити заходів з метою встановлення особи опитуваного у режимі відео- або телефонної конференції та зазначити в рапорті, яким чином була підтверджена особа опитуваного.</p> <p>У разі необхідності отримання показань від опитаних осіб слідчий, прокурор проводить їх допит.</p>	<p>доручення, зобов'язана в найкоротший строк організувати виконання зазначеного доручення.</p> <p>...</p> <p>11. Дізнавач, слідчий, прокурор з метою забезпечення оперативності кримінального провадження має право провести у режимі відео- або телефонної конференції опитування особи, яка через знаходження у віддаленому від місця проведення досудового розслідування місці, хворобу, зайнятість або з інших причин не може без зайвих труднощів вчасно прибути до слідчого, прокурора.</p> <p>За результатами опитування, проведеного у режимі відео- або телефонної конференції, дізнавач, слідчий, прокурор складає рапорт, у якому зазначає дату та час опитування, дані про особу опитуваного, ідентифікаційні ознаки засобу зв'язку, що використовувався опитуваним, а також обставини, які були ним повідомлені. За необхідності опитування фіксується за допомогою технічних засобів аудіо- чи відеозапису.</p> <p>Дізнавач, слідчий, прокурор зобов'язаний вжити заходів з метою встановлення особи опитуваного у режимі відео- або телефонної конференції та зазначити в рапорті, яким чином була підтверджена особа опитуваного.</p> <p>У разі необхідності отримання показань від опитаних осіб дізнавач, слідчий, прокурор проводить їх допит.</p>
<p>Стаття 233. Проникнення до житла чи іншого володіння особи</p>	<p>Стаття 233. Проникнення до житла чи іншого володіння особи</p>
<p>3. Слідчий, прокурор має право до постановлення ухвали слідчого судді увійти до житла чи іншого володіння особи лише у невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину. У такому випадку прокурор, слідчий за погодженням із прокурором зобов'язаний невідкладно після здійснення таких дій звернутися з клопотан-</p>	<p>3. Дізнавач, слідчий, прокурор має право до постановлення ухвали слідчого судді увійти до житла чи іншого володіння особи лише у невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні кримінального правопорушення. У такому випадку прокурор, слідчий, дізнавач, за погодженням із прокурором зобов'язаний невідкладно</p>

<p>ням про проведення обшуку до слідчого судді. Слідчий суддя розглядає таке клопотання згідно з вимогами статті 234 цього Кодексу, перевіряючи, крім іншого, чи дійсно були наявні підстави для проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді. Якщо прокурор відмовиться погодити клопотання слідчого про обшук або слідчий суддя відмовить у задоволенні клопотання про обшук, встановлені внаслідок такого обшуку докази є недопустимими, а отримана інформація підлягає знищенню в порядку, передбаченому статтею 255 цього Кодексу.</p>	<p>після здійснення таких дій звернутися з клопотанням про проведення обшуку до слідчого судді. Слідчий суддя розглядає таке клопотання згідно з вимогами статті 234 цього Кодексу, перевіряючи, крім іншого, чи дійсно були наявні підстави для проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді. Якщо прокурор відмовиться погодити клопотання слідчого про обшук або слідчий суддя відмовить у задоволенні клопотання про обшук, встановлені внаслідок такого обшуку докази є недопустимими, а отримана інформація підлягає знищенню в порядку, передбаченому статтею 255 цього Кодексу.</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 234. Обшук</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 234. Обшук</p>
<p>...</p> <p>3. У разі необхідності провести обшук слідчий за погодженням з прокурором або прокурор звертається до слідчого судді з відповідним клопотанням, яке повинно містити відомості про:</p> <p>...</p> <p>До клопотання також мають бути додані оригінали або копії документів та інших матеріалів, якими прокурор, слідчий обґрунтовує доводи клопотання, а також витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження, в рамках якого подається клопотання.</p> <p>4. Клопотання про обшук розглядається у суді в день його надходження за участю слідчого або прокурора.</p> <p>5. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про обшук, якщо прокурор, слідчий не доведе наявність достатніх підстав вважати, що:</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>3. У разі необхідності провести обшук дізнавач, слідчий за погодженням з прокурором або прокурор звертається до слідчого судді з відповідним клопотанням, яке повинно містити відомості про:</p> <p>...</p> <p>До клопотання також мають бути додані оригінали або копії документів та інших матеріалів, якими прокурор, слідчий, дізнавач обґрунтовує доводи клопотання, а також витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження, в рамках якого подається клопотання.</p> <p>4. Клопотання про обшук розглядається у суді в день його надходження за участю дізнавача, слідчого або прокурора.</p> <p>5. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про обшук, якщо прокурор, слідчий, дізнавач, не доведе наявність достатніх підстав вважати, що:</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 235. Ухвала про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 235. Ухвала про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи</p>

<p>...</p> <p>2. Ухвала слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи повинна відповідати загальним вимогам до судових рішень, передбачених цим Кодексом, а також містити відомості про:</p> <p>...</p> <p>2) прокурора, слідчого, який подав клопотання про обшук;</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>2. Ухвала слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи повинна відповідати загальним вимогам до судових рішень, передбачених цим Кодексом, а також містити відомості про:</p> <p>...</p> <p>2) прокурора, слідчого, дізнавача, який подав клопотання про обшук;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 236. Виконання ухвали про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи</p>	<p>Стаття 236. Виконання ухвали про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи</p>
<p>1. Ухвала про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи може бути виконана слідчим чи прокурором. Для участі в проведенні обшуку може бути запрошений потерпілий, підозрюваний, захисник, представник та інші учасники кримінального провадження. З метою одержання допомоги з питань, що потребують спеціальних знань, слідчий, прокурор для участі в обшуку має право запросити спеціалістів. Слідчий, прокурор вживає належних заходів для забезпечення присутності під час проведення обшуку осіб, чії права та законні інтереси можуть бути обмежені або порушені.</p> <p>...</p> <p>3. Перед початком виконання ухвали слідчого судді особі, яка володіє житлом чи іншим володінням, а за її відсутності – іншій присутній особі повинна бути пред'явлена ухвала і надана її копія. Слідчий, прокурор має право заборонити будь-якій особі залишити місце обшуку до його закінчення та вчиняти будь-які дії, що заважають проведенню обшуку. Невиконання цих вимог тягне за собою передбачену законом відповідальність.</p> <p>4. У разі відсутності осіб у житлі чи іншому володінні копія ухвали повинна бути залишена на видному місці у житлі чи</p>	<p>1. Ухвала про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи може бути виконана дізнавачем, слідчим чи прокурором. Для участі в проведенні обшуку може бути запрошений потерпілий, підозрюваний, захисник, представник та інші учасники кримінального провадження. З метою одержання допомоги з питань, що потребують спеціальних знань, дізнавач, слідчий, прокурор для участі в обшуку має право запросити спеціалістів. Дізнавач, слідчий, прокурор вживає належних заходів для забезпечення присутності під час проведення обшуку осіб, чії права та законні інтереси можуть бути обмежені або порушені.</p> <p>...</p> <p>3. Перед початком виконання ухвали слідчого судді особі, яка володіє житлом чи іншим володінням, а за її відсутності – іншій присутній особі повинна бути пред'явлена ухвала і надана її копія. Дізнавач, слідчий, прокурор має право заборонити будь-якій особі залишити місце обшуку до його закінчення та вчиняти будь-які дії, що заважають проведенню обшуку. Невиконання цих вимог тягне за собою передбачену законом відповідальність.</p> <p>4. У разі відсутності осіб у житлі чи іншому володінні копія</p>

іншому володінні особи. При цьому слідчий, прокурор зобов'язаний забезпечити схоронність майна, що знаходиться у житлі чи іншому володінні особи, та неможливість доступу до нього сторонніх осіб.

5. Обшук на підставі ухвали слідчого судді повинен проводитися в обсязі, необхідному для досягнення мети обшуку. За рішенням слідчого чи прокурора може бути проведено обшук осіб, які перебувають в житлі чи іншому володінні, якщо є достатні підстави вважати, що вони переховують при собі предмети або документи, які мають значення для кримінального провадження. Обшук особи повинен бути здійснений особами тієї ж статі.

6. Слідчий, прокурор під час проведення обшуку має право відкривати закриті приміщення, сховища, речі, якщо особа, присутня при обшуку, відмовляється їх відкрити або обшук здійснюється за відсутності осіб, зазначених у частині третій цієї статті.

7. При обшуку слідчий, прокурор має право проводити вимірювання, фотографування, звуко- чи відеозапис, складати плани і схеми, виготовляти графічні зображення обшуканого житла чи іншого володіння особи чи окремих речей, виготовляти відбитки та зліпки, оглядати і вилучати документи, тимчасово вилучати речі, які мають значення для кримінального провадження. Предмети, які вилучені законом з обігу, підлягають вилученню незалежно від їх відношення до кримінального провадження. Вилучені речі та документи, які не входять до переліку, щодо якого прямо надано дозвіл на відшукання в ухвалі про дозвіл на проведення обшуку, та не відносяться до предметів, які вилучені законом з обігу, вважаються тимчасово вилученим майном.

...

ухвали повинна бути залишена на видному місці у житлі чи іншому володінні особи. При цьому **дізнавач**, слідчий, прокурор зобов'язаний забезпечити схоронність майна, що знаходиться у житлі чи іншому володінні особи, та неможливість доступу до нього сторонніх осіб.

5. Обшук на підставі ухвали слідчого судді повинен проводитися в обсязі, необхідному для досягнення мети обшуку. За рішенням **дізнавача** слідчого чи прокурора може бути проведено обшук осіб, які перебувають в житлі чи іншому володінні, якщо є достатні підстави вважати, що вони переховують при собі предмети або документи, які мають значення для кримінального провадження. Обшук особи повинен бути здійснений особами тієї ж статі.

6. **Дізнавач**, слідчий, прокурор під час проведення обшуку має право відкривати закриті приміщення, сховища, речі, якщо особа, присутня при обшуку, відмовляється їх відкрити або обшук здійснюється за відсутності осіб, зазначених у частині третій цієї статті.

7. При обшуку **дізнавач**, слідчий, прокурор має право проводити вимірювання, фотографування, звуко- чи відеозапис, складати плани і схеми, виготовляти графічні зображення обшуканого житла чи іншого володіння особи чи окремих речей, виготовляти відбитки та зліпки, оглядати і вилучати документи, тимчасово вилучати речі, які мають значення для кримінального провадження. Предмети, які вилучені законом з обігу, підлягають вилученню незалежно від їх відношення до кримінального провадження. Вилучені речі та документи, які не входять до переліку, щодо якого прямо надано дозвіл на відшукання в ухвалі про дозвіл на проведення обшуку, та не відносяться до предметів, які вилучені законом з обігу, вважаються тимчасово вилученим майном.

...

Стаття 237. Огляд	Стаття 237. Огляд
<p>1. З метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення слідчий, прокурор проводять огляд місцевості, приміщення, речей та документів.</p> <p>...</p> <p>3. Для участі в огляді може бути запрошений потерпілий, підозрюваний, захисник, законний представник та інші учасники кримінального провадження. З метою одержання допомоги з питань, що потребують спеціальних знань, слідчий, прокурор для участі в огляді може запросити спеціалістів.</p> <p>...</p> <p>6. Слідчий, прокурор має право заборонити будь-якій особі залишити місце огляду до його закінчення та вчинювати будь-які дії, що заважають проведенню огляду. Невиконання цих вимог тягне за собою передбачену законом відповідальність.</p> <p>7. При огляді слідчий, прокурор або за їх дорученням залучений спеціаліст має право проводити вимірювання, фотографування, звуко- чи відеозапис, складати плани і схеми, виготовляти графічні зображення оглянутого місця чи окремих речей, виготовляти відбитки та зліпки, оглядати і вилучати речі і документи, які мають значення для кримінального провадження. Предмети, які вилучені законом з обігу, підлягають вилученню незалежно від їх відношення до кримінального провадження. Вилучені речі та документи, що не відносяться до предметів, які вилучені законом з обігу, вважаються тимчасово вилученим майном.</p>	<p>1. З метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення дізнавач, слідчий, прокурор проводять огляд місцевості, приміщення, речей та документів.</p> <p>...</p> <p>3. Для участі в огляді може бути запрошений потерпілий, підозрюваний, захисник, законний представник та інші учасники кримінального провадження. З метою одержання допомоги з питань, що потребують спеціальних знань, дізнавач, слідчий, прокурор для участі в огляді може запросити спеціалістів.</p> <p>...</p> <p>6. Дізнавач, слідчий, прокурор має право заборонити будь-якій особі залишити місце огляду до його закінчення та вчинювати будь-які дії, що заважають проведенню огляду. Невиконання цих вимог тягне за собою передбачену законом відповідальність.</p> <p>7. При огляді дізнавач, слідчий, прокурор або за їх дорученням залучений спеціаліст має право проводити вимірювання, фотографування, звуко- чи відеозапис, складати плани і схеми, виготовляти графічні зображення оглянутого місця чи окремих речей, виготовляти відбитки та зліпки, оглядати і вилучати речі і документи, які мають значення для кримінального провадження. Предмети, які вилучені законом з обігу, підлягають вилученню незалежно від їх відношення до кримінального провадження. Вилучені речі та документи, що не відносяться до предметів, які вилучені законом з обігу, вважаються тимчасово вилученим майном.</p>
Стаття 240. Слідчий експеримент	Стаття 240. Слідчий експеримент

<p>1. З метою перевірки і уточнення відомостей, які мають значення для встановлення обставин кримінального правопорушення, слідчий, прокурор має право провести слідчий експеримент шляхом відтворення дій, обстановки, обставин певної події, проведення необхідних дослідів чи випробувань.</p> <p>...</p> <p>5. Слідчий експеримент, що проводиться в житлі чи іншому володінні особи, здійснюється лише за добровільною згодою особи, яка ними володіє, або на підставі ухвали слідчого судді за клопотанням слідчого, погодженого з прокурором, або прокурора, яке розглядається в порядку, передбаченому цим Кодексом, для розгляду клопотань про проведення обшуку в житлі чи іншому володінні особи.</p> <p>6. Про проведення слідчого експерименту слідчий, прокурор складає протокол згідно з вимогами цього Кодексу. Крім того, у протоколі докладно викладаються умови і результати слідчого експерименту.</p>	<p>1. З метою перевірки і уточнення відомостей, які мають значення для встановлення обставин кримінального правопорушення, дізнавач, слідчий, прокурор має право провести слідчий експеримент шляхом відтворення дій, обстановки, обставин певної події, проведення необхідних дослідів чи випробувань.</p> <p>...</p> <p>5. Слідчий експеримент, що проводиться в житлі чи іншому володінні особи, здійснюється лише за добровільною згодою особи, яка ними володіє, або на підставі ухвали слідчого судді за клопотанням дізнавача, слідчого, погодженого з прокурором, або прокурора, яке розглядається в порядку, передбаченому цим Кодексом, для розгляду клопотань про проведення обшуку в житлі чи іншому володінні особи.</p> <p>6. Про проведення слідчого експерименту дізнавач, слідчий, прокурор складає протокол згідно з вимогами цього Кодексу. Крім того, у протоколі докладно викладаються умови і результати слідчого експерименту.</p>
<p>Стаття 241. Освідування особи</p>	<p>Стаття 241. Освідування особи</p>
<p>1. Слідчий, прокурор здійснює освідування підозрюваного, свідка чи потерпілого для виявлення на їхньому тілі слідів кримінального правопорушення або особливих прикмет, якщо для цього не потрібно проводити судово-медичну експертизу.</p> <p>2. Освідування здійснюється на підставі постанови прокурора та, за необхідності, за участю судово-медичного експерта або лікаря. Освідування, яке супроводжується оголенням освідуваної особи, здійснюється особами тієї ж статі, за винятком його проведення лікарем і за згодою особи, яка освідується. Слідчий, прокурор не вправі бути присутнім при освідуванні особи іншої статі, коли це пов'язано з необхідністю оголювати особу, що підлягає освідуванню.</p> <p>...</p>	<p>1. Дізнавач, слідчий, прокурор здійснює освідування підозрюваного, свідка чи потерпілого для виявлення на їхньому тілі слідів кримінального правопорушення або особливих прикмет, якщо для цього не потрібно проводити судово-медичну експертизу.</p> <p>2. Освідування здійснюється на підставі постанови прокурора та, за необхідності, за участю судово-медичного експерта або лікаря. Освідування, яке супроводжується оголенням освідуваної особи, здійснюється особами тієї ж статі, за винятком його проведення лікарем і за згодою особи, яка освідується. Дізнавач, слідчий, прокурор не вправі бути присутнім при освідуванні особи іншої статі, коли це пов'язано з необхідністю оголювати особу, що підлягає освідуванню.</p>

	...
Стаття 242. Підстави проведення експертизи	Стаття 242. Підстави проведення експертизи
<p>...</p> <p>2. Дізнавач, слідчий або прокурор зобов'язаний звернутися до експерта для проведення експертизи щодо:</p> <p>1) встановлення причин смерті;</p> <p>2) встановлення тяжкості та характеру тілесних ушкоджень;</p> <p>3) визначення психічного стану підозрюваного за наявності відомостей, які викликають сумнів щодо його осудності, обмеженої осудності;</p> <p>4) встановлення віку особи, якщо це необхідно для вирішення питання про можливість притягнення її до кримінальної відповідальності, а іншим способом неможливо отримати ці відомості;</p> <p>5) встановлення статевої зрілості потерпілої особи в кримінальних провадженнях щодо злочинів, передбачених статтею 155 Кримінального кодексу України.</p> <p>б) визначення розміру матеріальних збитків, шкоди немайнового характеру, шкоди довкіллю, заподіяної кримінальним правопорушенням.</p>	<p>...</p> <p>2. Дізнавач, слідчий або прокурор зобов'язаний звернутися до експерта для проведення експертизи щодо:</p> <p>1) встановлення причин смерті;</p> <p>2) встановлення тяжкості та характеру тілесних ушкоджень;</p> <p>3) визначення психічного стану підозрюваного за наявності відомостей, які викликають сумнів щодо його осудності, обмеженої осудності;</p> <p>4) встановлення віку особи, якщо це необхідно для вирішення питання про можливість притягнення її до кримінальної відповідальності, а іншим способом неможливо отримати ці відомості;</p> <p>5) встановлення статевої зрілості потерпілої особи в кримінальних провадженнях щодо злочинів, передбачених статтею 155 Кримінального кодексу України.</p> <p>б) визначення розміру матеріальних збитків, шкоди немайнового характеру, шкоди довкіллю, заподіяної кримінальним правопорушенням.</p>
Стаття 244. Розгляд слідчим суддею клопотання про залучення експерта	Стаття 244. Розгляд слідчим суддею клопотання про залучення експерта
<p>1. У разі відмови слідчого, прокурора в задоволенні клопотання сторони захисту про залучення експерта особа, що заявила відповідне клопотання, має право звернутися з клопотанням про залучення експерта до слідчого судді.</p>	<p>1. У разі відмови дізнавача, слідчого, прокурора в задоволенні клопотання сторони захисту про залучення експерта особа, що заявила відповідне клопотання, має право звернутися з клопотанням про залучення експерта до слідчого судді.</p>
Стаття 245. Отримання зразків для експертизи	Стаття 245. Отримання зразків для експертизи

<p>...</p> <p>3. Відбирання біологічних зразків у особи здійснюється за правилами, передбаченими статтею 241 цього Кодексу. У разі відмови особи добровільно надати біологічні зразки слідчий суддя, суд за клопотанням сторони кримінального провадження, що розглядається в порядку, передбаченому статтями 160–166 цього Кодексу, має право дозволити слідчому, прокурору (або зобов'язати їх, якщо клопотання було подано стороною захисту) здійснити відбирання біологічних зразків примусово.</p>	<p>...</p> <p>3. Відбирання біологічних зразків у особи здійснюється за правилами, передбаченими статтею 241 цього Кодексу. У разі відмови особи добровільно надати біологічні зразки слідчий суддя, суд за клопотанням сторони кримінального провадження, що розглядається в порядку, передбаченому статтями 160–166 цього Кодексу, має право дозволити дознавачу, слідчому, прокурору (або зобов'язати їх, якщо клопотання було подано стороною захисту) здійснити відбирання біологічних зразків примусово.</p>
<p>Стаття 246. Підстави проведення негласних слідчих (розшукових) дій</p>	<p>Стаття 246. Підстави проведення негласних слідчих (розшукових) дій</p>
<p>2. Негласні слідчі (розшукові) дії проводяться у випадках, якщо відомості про злочин та особу, яка його вчинила, неможливо отримати в інший спосіб. Негласні слідчі (розшукові) дії, передбачені статтями 260, 261, 262, 263, 264 (в частині дій, що проводяться на підставі ухвали слідчого судді), 267, 269, 269¹, 270, 271, 272, 274 цього Кодексу, проводяться виключно у кримінальному провадженні щодо тяжких або особливо тяжких злочинів.</p> <p>6. Проводити негласні слідчі (розшукові) дії має право слідчий, який здійснює досудове розслідування злочину, або за його дорученням – уповноважені оперативні підрозділи Національної поліції, органів безпеки, Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового і митного законодавства, органів Державної кримінально-виконавчої служби України, органів Державної прикордонної служби України. За рішенням слідчого чи прокурора до проведення негласних слідчих (розшукових) дій можуть залучатися також інші особи.</p>	<p>2. Негласні слідчі (розшукові) дії проводяться у випадках, якщо відомості про кримінальне правопорушення та особу, яка його вчинила, неможливо отримати в інший спосіб. Негласні слідчі (розшукові) дії, передбачені статтями 260, 261, 262, 263, 264 (в частині дій, що проводяться на підставі ухвали слідчого судді), 267, 269, 269¹, 270, 271, 272, 274 цього Кодексу, проводяться виключно у кримінальному провадженні щодо тяжких або особливо тяжких злочинів.</p> <p>6. Проводити негласні слідчі (розшукові) дії має право слідчий, який здійснює досудове слідство або дознавач, який здійснює дізнання, чи за їхнім дорученням – уповноважені оперативні підрозділи Національної поліції, органів безпеки, Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового і митного законодавства, органів Державної кримінально-виконавчої служби України, органів Державної прикордонної служби України. За рішенням слідчого чи прокурора до проведення негласних слідчих (розшукових) дій можуть залучатися також інші особи.</p>

Стаття 248. Розгляд клопотання про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії	Стаття 248. Розгляд клопотання про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії
<p>2. У клопотанні зазначаються:</p> <p>2) короткий виклад обставин злочину, у зв'язку з розслідуванням якого подається клопотання;</p> <p>3) правова кваліфікація злочину із зазначенням статті (частини статті) Кримінального кодексу України;</p> <p>5) обставини, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні злочину;</p> <p>7) обґрунтування неможливості отримання відомостей про злочин та особу, яка його вчинила, в інший спосіб;</p> <p>9) обґрунтування можливості отримання під час проведення негласної слідчої (розшукової) дії доказів, які самостійно або в сукупності з іншими доказами можуть мати суттєве значення для з'ясування обставин злочину або встановлення осіб, які його вчинили.</p> <p>3. Слідчий суддя постановляє ухвалу про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії, якщо прокурор, слідчий доведе наявність достатніх підстав вважати, що:</p> <p>1) вчинений злочин відповідної тяжкості;</p> <p>2) під час проведення негласної слідчої (розшукової) дії можуть бути отримані докази, які самостійно або в сукупності з іншими доказами можуть мати суттєве значення для з'ясування обставин злочину або встановлення осіб, які вчинили злочин.</p> <p>4. Ухвала слідчого судді про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії повинна відповідати загальним вимогам досудових рішень, передбачених цим Кодексом, а також містити відомості про:</p> <p>1) прокурора, слідчого, який звернувся з клопотанням;</p> <p>2) злочин, у зв'язку із досудовим розслідуванням якого постановляється ухвала;</p>	<p>2. У клопотанні зазначаються:</p> <p>2) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з розслідуванням якого подається клопотання;</p> <p>3) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) Кримінального кодексу України;</p> <p>5) обставини, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення;</p> <p>7) обґрунтування неможливості отримання відомостей про кримінальне правопорушення та особу, яка його вчинила, в інший спосіб;</p> <p>9) обґрунтування можливості отримання під час проведення негласної слідчої (розшукової) дії доказів, які самостійно або в сукупності з іншими доказами можуть мати суттєве значення для з'ясування обставин кримінального правопорушення або встановлення осіб, які його вчинили.</p> <p>3. Слідчий суддя постановляє ухвалу про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії, якщо прокурор, слідчий, дізнавач доведе наявність достатніх підстав вважати, що:</p> <p>1) вчинений злочин відповідної тяжкості;</p> <p>2) під час проведення негласної слідчої (розшукової) дії можуть бути отримані докази, які самостійно або в сукупності з іншими доказами можуть мати суттєве значення для з'ясування обставин кримінального правопорушення або встановлення осіб, які вчинили кримінальне правопорушення.</p> <p>4. Ухвала слідчого судді про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії повинна відповідати загальним вимогам досудових рішень, передбачених цим Кодексом, а також</p>

	містити відомості про: 1) прокурора, слідчого, дізнавача , який звернувся з клопотанням; 2) кримінальне правопорушення , у зв'язку із досудовим розслідуванням якого постановляється ухвала;
Стаття 276. Випадки повідомлення про підозру	Стаття 276. Випадки повідомлення про підозру
<p>1. Повідомлення про підозру обов'язково здійснюється в порядку, передбаченому статтею 278 цього Кодексу, у випадках:</p> <p>1) затримання особи на місці вчинення кримінального правопорушення чи безпосередньо після його вчинення;</p> <p>2) обрання до особи одного з передбачених цим Кодексом запобіжних заходів;</p> <p>3) наявності достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення.</p> <p>Особливості повідомлення про підозру окремій категорії осіб визначаються главою 37 цього Кодексу.</p> <p>2. У випадках, передбачених частиною першою цієї статті, слідчий, прокурор або інша уповноважена службова особа (особа, якій законом надано право здійснювати затримання) зобов'язані невідкладно повідомити підозрюваному про його права, передбачені статтею 42 цього Кодексу.</p> <p>3. Після повідомлення про права слідчий, прокурор або інша уповноважена службова особа на прохання підозрюваного зобов'язані детально роз'яснити кожне із зазначених прав.</p>	<p>1. Повідомлення про підозру обов'язково здійснюється в порядку, передбаченому статтею 278 цього Кодексу, у випадках:</p> <p>1) затримання особи на місці вчинення кримінального правопорушення чи безпосередньо після його вчинення;</p> <p>2) обрання до особи одного з передбачених цим Кодексом запобіжних заходів;</p> <p>3) наявності достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення.</p> <p>Особливості повідомлення про підозру окремій категорії осіб визначаються главою 37 цього Кодексу.</p> <p>2. У випадках, передбачених частиною першою цієї статті, дізнавач, слідчий, прокурор або інша уповноважена службова особа (особа, якій законом надано право здійснювати затримання) зобов'язані невідкладно повідомити підозрюваному про його права, передбачені статтею 42 цього Кодексу.</p> <p>3. Після повідомлення про права дізнавач, слідчий, прокурор або інша уповноважена службова особа на прохання підозрюваного зобов'язані детально роз'яснити кожне із зазначених прав.</p>
Стаття 278. Вручення письмового повідомлення про підозру	Стаття 278. Вручення письмового повідомлення про підозру
<p>1. Письмове повідомлення про підозру вручається в день його складення слідчим або прокурором, а у випадку неможливості такого вручення – у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.</p>	<p>1. Письмове повідомлення про підозру вручається в день його складення дізнавачем, слідчим або прокурором, а у випадку неможливості такого вручення – у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.</p>

<p>2. Письмове повідомлення про підозру затриманій особі вручається не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту її затримання.</p> <p>3. У разі якщо особі не вручено повідомлення про підозру після двадцяти чотирьох годин з моменту затримання, така особа підлягає негайному звільненню.</p> <p>4. Дата та час повідомлення про підозру, правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність невідкладно вносяться слідчим, прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань.</p>	<p>2. Письмове повідомлення про підозру затриманій особі вручається не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту її затримання.</p> <p>3. У разі якщо особі не вручено повідомлення про підозру після двадцяти чотирьох годин з моменту затримання, така особа підлягає негайному звільненню.</p> <p>4. Дата та час повідомлення про підозру, правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність невідкладно вносяться дізнавачем, слідчим, прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань.</p>
<p>Стаття 279. Зміна повідомлення про підозру</p>	<p>Стаття 279. Зміна повідомлення про підозру</p>
<p>1. У випадку виникнення підстав для повідомлення про нову підозру або зміну раніше повідомленої підозри слідчий, прокурор зобов'язаний виконати дії, передбачені статтею 278 цього Кодексу. Якщо повідомлення про підозру здійснив прокурор, повідомити про нову підозру або змінити раніше повідомлену підозру має право виключно прокурор.</p>	<p>1. У випадку виникнення підстав для повідомлення про нову підозру або зміну раніше повідомленої підозри дізнавач, слідчий, прокурор зобов'язаний виконати дії, передбачені статтею 278 цього Кодексу. Якщо повідомлення про підозру здійснив прокурор, повідомити про нову підозру або змінити раніше повідомлену підозру має право виключно прокурор.</p>
<p>Стаття 280. Підстави та порядок зупинення досудового розслідування</p>	<p>Стаття 280. Підстави та порядок зупинення досудового розслідування</p>
<p>1. Досудове розслідування може бути зупинене після повідомлення особі про підозру у разі, якщо:</p> <p>1) підозрюваний захворів на тяжку хворобу, яка перешкоджає його участі у кримінальному провадженні, за умови підтвердження цього відповідним медичним висновком;</p> <p>2) підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності і його місцезнаходження невідоме;</p> <p>2¹) слідчий суддя відмовив у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування;</p>	<p>1. Досудове розслідування може бути зупинене після повідомлення особі про підозру у разі, якщо:</p> <p>1) підозрюваний захворів на тяжку хворобу, яка перешкоджає його участі у кримінальному провадженні, за умови підтвердження цього відповідним медичним висновком;</p> <p>2) підозрюваний переховується від органів досудового розслідування та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності і його місцезнаходження невідоме;</p> <p>2¹) слідчий суддя відмовив у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування;</p>

<p>3) наявна необхідність виконання процесуальних дій у межах міжнародного співробітництва.</p> <p>2. До зупинення досудового розслідування слідчий зобов'язаний виконати всі слідчі (розшукові) та інші процесуальні дії, проведення яких необхідне та можливе, а також всі дії для встановлення місцезнаходження особи, якщо зупинити досудове розслідування необхідно у зв'язку з обставинами, передбаченими пунктом 2 частини першої цієї статті.</p> <p>3. Якщо у кримінальному провадженні є два або декілька підозрюваних, а підстави для зупинення стосуються не всіх, прокурор має право виділити досудове розслідування і зупинити його стосовно окремих підозрюваних.</p> <p>4. Досудове розслідування зупиняється вмотивованою постановою прокурора або слідчого за погодженням з прокурором, відомості про що вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Копія постанови надсилається стороні захисту, потерпілому, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, які мають право її оскаржити слідчому судді.</p> <p>5. Після зупинення досудового розслідування проведення слідчих (розшукових) дій не допускається, крім тих, які спрямовані на встановлення місцезнаходження підозрюваного.</p>	<p>3) наявна необхідність виконання процесуальних дій у межах міжнародного співробітництва.</p> <p>2. До зупинення досудового розслідування дізнавач, слідчий зобов'язаний виконати всі слідчі (розшукові) та інші процесуальні дії, проведення яких необхідне та можливе, а також всі дії для встановлення місцезнаходження особи, якщо зупинити досудове розслідування необхідно у зв'язку з обставинами, передбаченими пунктом 2 частини першої цієї статті.</p> <p>3. Якщо у кримінальному провадженні є два або декілька підозрюваних, а підстави для зупинення стосуються не всіх, прокурор має право виділити досудове розслідування і зупинити його стосовно окремих підозрюваних.</p> <p>4. Досудове розслідування зупиняється вмотивованою постановою прокурора або дізнавача, слідчого за погодженням з прокурором, відомості про що вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Копія постанови надсилається стороні захисту, потерпілому, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, які мають право її оскаржити слідчому судді.</p> <p>5. Після зупинення досудового розслідування проведення слідчих (розшукових) дій не допускається, крім тих, які спрямовані на встановлення місцезнаходження підозрюваного.</p>
<p>Стаття 281. Розшук підозрюваного</p>	<p>Стаття 281. Розшук підозрюваного</p>
<p>1. Якщо під час досудового розслідування місцезнаходження підозрюваного невідоме, то слідчий, прокурор оголошує його розшук.</p> <p>2. Про оголошення розшуку вноситься окрема постанова, якщо досудове розслідування не зупиняється, або вказується в постанові про зупинення досудового розслідування, якщо таке рішення приймається, відомості про що вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань.</p> <p>3. Здійснення розшуку підозрюваного може бути доручено оперативним підрозділам.</p>	<p>1. Якщо під час досудового розслідування місцезнаходження підозрюваного невідоме, то дізнавач, слідчий, прокурор оголошує його розшук.</p> <p>2. Про оголошення розшуку вноситься окрема постанова, якщо досудове розслідування не зупиняється, або вказується в постанові про зупинення досудового розслідування, якщо таке рішення приймається, відомості про що вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань.</p> <p>3. Здійснення розшуку підозрюваного може бути доручено оперативним підрозділам.</p>

<p align="center">Стаття 282. Відновлення досудового розслідування</p> <p>1. Зупинене досудове розслідування відновлюється постановою слідчого, прокурора, якщо підстави для його зупинення перестали існувати (підозрюваний видужав, його місцезнаходження встановлено, завершено проведення процесуальних дій у межах міжнародного співробітництва), а також у разі потреби проведення слідчих (розшукових) чи інших процесуальних дій. Копія постанови про відновлення досудового розслідування надсилається стороні захисту, потерпілому, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.</p> <p>2. Зупинене досудове розслідування також відновлюється у разі скасування слідчим суддею постанови про зупинення досудового розслідування.</p> <p>3. Відомості про відновлення досудового розслідування вносяться слідчим, прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань.</p>	<p align="center">Стаття 282. Відновлення досудового розслідування</p> <p>1. Зупинене досудове розслідування відновлюється постановою дізнавача, слідчого, прокурора, якщо підстави для його зупинення перестали існувати (підозрюваний видужав, його місцезнаходження встановлено, завершено проведення процесуальних дій у межах міжнародного співробітництва), а також у разі потреби проведення слідчих (розшукових) чи інших процесуальних дій. Копія постанови про відновлення досудового розслідування надсилається стороні захисту, потерпілому, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.</p> <p>2. Зупинене досудове розслідування також відновлюється у разі скасування слідчим суддею постанови про зупинення досудового розслідування.</p> <p>3. Відомості про відновлення досудового розслідування вносяться дізнавачем, слідчим, прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань.</p>
<p align="center">Стаття 284. Закриття кримінального провадження та провадження щодо юридичної особи</p>	<p align="center">Стаття 284. Закриття кримінального провадження та провадження щодо юридичної особи</p>
<p>...</p> <p>4. Про закриття кримінального провадження слідчий, прокурор приймає постанову, яку може бути оскаржено у порядку, встановленому цим Кодексом.</p> <p>Слідчий приймає постанову про закриття кримінального провадження з підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4, 9 частини першої цієї статті, якщо в цьому кримінальному провадженні жодній особі не повідомлялося про підозру.</p> <p>...</p> <p>6. Копія постанови слідчого про закриття кримінального провадження надсилається заявнику, потерпілому, прокурору. Прокурор протягом двадцяти днів з моменту отримання копії</p>	<p>...</p> <p>4. Про закриття кримінального провадження дізнавач, слідчий, прокурор приймає постанову, яку може бути оскаржено у порядку, встановленому цим Кодексом.</p> <p>Дізнавач, слідчий приймає постанову про закриття кримінального провадження з підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4, 9 частини першої цієї статті, якщо в цьому кримінальному провадженні жодній особі не повідомлялося про підозру.</p> <p>...</p> <p>6. Копія постанови дізнавача, слідчого про закриття кримінального провадження надсилається заявнику, потерпілому, прокурору. Прокурор протягом двадцяти днів з</p>

<p>постанови має право її скасувати у зв'язку з незаконністю чи необґрунтованістю. Постанова слідчого про закриття кримінального провадження також може бути скасована прокурором за скаргою заявника, потерпілого, якщо така скарга подана протягом десяти днів з моменту отримання заявником, потерпілим копії постанови.</p> <p>...</p>	<p>моменту отримання копії постанови має право її скасувати у зв'язку з незаконністю чи необґрунтованістю. Постанова дізнавача, слідчого про закриття кримінального провадження також може бути скасована прокурором за скаргою заявника, потерпілого, якщо така скарга подана протягом десяти днів з моменту отримання заявником, потерпілим копії постанови.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 290. Відкриття матеріалів іншої сторони</p>	<p>Стаття 290. Відкриття матеріалів іншої сторони</p>
<p>1. Визнавши зібрані під час досудового розслідування докази достатніми для складання обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру прокурор або слідчий за його дорученням зобов'язаний повідомити підозрюваному, його захиснику, законному представнику та захиснику особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру, про завершення досудового розслідування та надання доступу до матеріалів досудового розслідування.</p> <p>2. Прокурор або слідчий за його дорученням зобов'язаний надати доступ до матеріалів досудового розслідування, які є в його розпорядженні, у тому числі будь-які докази, які самі по собі або в сукупності з іншими доказами можуть бути використані для доведення невинуватості або меншого ступеня винуватості обвинуваченого, або сприяти пом'якшенню покарання.</p> <p>3. Прокурор або слідчий за його дорученням зобов'язаний надати доступ та можливість скопіювати або відобразити відповідним чином будь-які речові докази або їх частини, документи або копії з них, а також надати доступ до приміщення або місця, якщо вони знаходяться у володінні або під контролем держави, і прокурор має намір використати відомості, що містяться в них, як докази у суді.</p> <p>...</p>	<p>1. Визнавши зібрані під час досудового розслідування докази достатніми для складання обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру прокурор або слідчий, дізнавач за його дорученням зобов'язаний повідомити підозрюваному, його захиснику, законному представнику та захиснику особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру, про завершення досудового розслідування та надання доступу до матеріалів досудового розслідування.</p> <p>2. Прокурор або слідчий, дізнавач за його дорученням зобов'язаний надати доступ до матеріалів досудового розслідування, які є в його розпорядженні, у тому числі будь-які докази, які самі по собі або в сукупності з іншими доказами можуть бути використані для доведення невинуватості або меншого ступеня винуватості обвинуваченого, або сприяти пом'якшенню покарання.</p> <p>3. Прокурор або слідчий, дізнавач за його дорученням зобов'язаний надати доступ та можливість скопіювати або відобразити відповідним чином будь-які речові докази або їх частини, документи або копії з них, а також надати доступ до приміщення або місця, якщо вони знаходяться у володінні або під контролем держави, і прокурор має намір використати відомості, що містяться в них, як докази у суді.</p>

<p>7. Про відкриття сторонами кримінального провадження матеріалів прокурор або слідчий за його дорученням повідомляє потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, після чого останній має право ознайомитися з ними за правилами, викладеними в цій статті.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>7. Про відкриття сторонами кримінального провадження матеріалів прокурор або слідчий, дізнавач за його дорученням повідомляє потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, після чого останній має право ознайомитися з ними за правилами, викладеними в цій статті.</p> <p>...</p>
<p align="center">Стаття 291. Обвинувальний акт і реєстр матеріалів досудового розслідування</p>	<p align="center">Стаття 291. Обвинувальний акт і реєстр матеріалів досудового розслідування</p>
<p>1. Обвинувальний акт складається слідчим, після чого затверджується прокурором. Обвинувальний акт може бути складений прокурором, зокрема якщо він не погодиться з обвинувальним актом, що був складений слідчим.</p> <p>2. Обвинувальний акт має містити такі відомості:</p> <p>...</p> <p>4) прізвище, ім'я, по батькові та займана посада слідчого, прокурора;</p> <p>...</p> <p>3. Обвинувальний акт підписується слідчим та прокурором, який його затвердив, або лише прокурором, якщо він склав його самостійно.</p> <p>...</p>	<p>1. Обвинувальний акт складається дізнавачем, слідчим, після чого затверджується прокурором. Обвинувальний акт може бути складений прокурором, зокрема якщо він не погодиться з обвинувальним актом, що був складений дізнавачем, слідчим.</p> <p>2. Обвинувальний акт має містити такі відомості:</p> <p>...4) прізвище, ім'я, по батькові та займана посада дізнавача, слідчого, прокурора;</p> <p>...</p> <p>3. Обвинувальний акт підписується дізнавачем, слідчим та прокурором, який його затвердив, або лише прокурором, якщо він склав його самостійно.</p> <p>...</p>
<p align="center">Стаття 295. Порядок продовження строку досудового розслідування</p>	<p align="center">Стаття 295. Порядок продовження строку досудового розслідування</p>
<p>1. Продовження строку досудового розслідування кримінального правопорушення здійснюється за клопотанням слідчого або прокурора, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення цього досудового розслідування.</p> <p>2. У клопотанні про продовження строку досудового розслідування зазначаються:</p> <p>1) прізвище, ім'я, по батькові підозрюваного;</p>	<p>1. Продовження строку дізнання здійснюється за клопотанням дізнавача або прокурора, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення цього дізнання. Продовження строку досудового слідства здійснюється за клопотанням слідчого або прокурора, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення цього досудового слідства.</p> <p>2. У клопотанні про продовження строку досудового розслі-</p>

<p>2) найменування (номер) кримінального провадження; 3) суть повідомленої підозри і правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, у вчиненні якого підозрюється особа; 4) посилання на докази, якими обґрунтовується підозра; 5) процесуальні дії, проведення або завершення яких потребує додаткового часу; 6) значення результатів цих процесуальних дій для судового розгляду; 7) строк, необхідний для проведення або завершення процесуальних дій; 8) обставини, що перешкоджали здійснити ці процесуальні дії раніше.</p> <p>3. Копія клопотання вручається слідчим або прокурором, що здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення цього досудового розслідування, підозрюваному та його захиснику не пізніше ніж за п'ять днів до дня подання клопотання прокурору, що уповноважений на розгляд питання про продовження строку досудового розслідування.</p> <p>Підозрюваний, його захисник мають право до подання клопотання про продовження строку досудового розслідування подати слідчому або прокурору, який ініціює це питання, письмові заперечення, які обов'язково долучаються до клопотання і разом з ним подаються прокурору, уповноваженому на його розгляд.</p> <p>...</p>	<p>дування зазначаються:</p> <p>1) прізвище, ім'я, по батькові підозрюваного; 2) найменування (номер) кримінального провадження; 3) суть повідомленої підозри і правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, у вчиненні якого підозрюється особа; 4) посилання на докази, якими обґрунтовується підозра; 5) процесуальні дії, проведення або завершення яких потребує додаткового часу; 6) значення результатів цих процесуальних дій для судового розгляду; 7) строк, необхідний для проведення або завершення процесуальних дій; 8) обставини, що перешкоджали здійснити ці процесуальні дії раніше.</p> <p>3. Копія клопотання вручається дізнавачем, слідчим або прокурором, що здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення цього досудового розслідування, підозрюваному та його захиснику не пізніше ніж за п'ять днів до дня подання клопотання прокурору, що уповноважений на розгляд питання про продовження строку досудового розслідування.</p> <p>Підозрюваний, його захисник мають право до подання клопотання про продовження строку досудового розслідування подати дізнавачу, слідчому або прокурору, який ініціює це питання, письмові заперечення, які обов'язково долучаються до клопотання і разом з ним подаються прокурору, уповноваженому на його розгляд.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 296. Задоволення клопотання про продовження строку досудового розслідування</p>	<p>Стаття 296. Задоволення клопотання про продовження строку досудового розслідування</p>
<p>...</p> <p>2. Якщо прокурор задовольняє клопотання слідчого, прокуро-</p>	<p>...</p> <p>2. Якщо прокурор задовольняє клопотання дізнавача, слідчо-</p>

ра, він визначає новий строк досудового розслідування. Прокурор зобов'язаний визначити найкоротший строк, достатній для потреб досудового розслідування.	го, прокурора, він визначає новий строк досудового розслідування. Прокурор зобов'язаний визначити найкоротший строк, достатній для потреб досудового розслідування.
Стаття 297. Відмова у задоволенні клопотання про продовження строку досудового розслідування	Стаття 297. Відмова у задоволенні клопотання про продовження строку досудового розслідування
1. Прокурор відмовляє у задоволенні клопотання та продовженні строку досудового розслідування у разі, якщо слідчий, прокурор, який звернувся з клопотанням, не доведе наявність підстав, передбачених частиною першою статті 296 цього Кодексу, а також, якщо досліджені під час вирішення цього питання обставини свідчать про відсутність достатніх підстав вважати, що сталася подія кримінального правопорушення, яка дала підстави для повідомлення про підозру, та/або підозрюваний причетний до цієї події кримінального правопорушення.	1. Прокурор відмовляє у задоволенні клопотання та продовженні строку досудового розслідування у разі, якщо дізнавач , слідчий, прокурор, який звернувся з клопотанням, не доведе наявність підстав, передбачених частиною першою статті 296 цього Кодексу, а також, якщо досліджені під час вирішення цього питання обставини свідчать про відсутність достатніх підстав вважати, що сталася подія кримінального правопорушення, яка дала підстави для повідомлення про підозру, та/або підозрюваний причетний до цієї події кримінального правопорушення.
Глава 25. Особливості досудового розслідування кримінальних проступків	Глава 25. Особливості досудового розслідування кримінальних проступків
Стаття 299. Запобіжні заходи під час досудового розслідування кримінальних проступків	Стаття 299. Запобіжні заходи під час досудового розслідування кримінальних проступків
1. Під час досудового розслідування кримінальних проступків не допускається застосування запобіжних заходів у вигляді домашнього арешту, застави або тримання під вартою.	1. Під час досудового розслідування кримінальних проступків не допускається застосування запобіжних заходів у вигляді домашнього арешту або тримання під вартою.
відсутня	Стаття 299¹. Особливості затримання особи за підозрою у вчиненні кримінального проступку
	1. Затримання особи, підозрюваної у вчиненні кримінального проступку, здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими параграфом 2 глави 18 цього Кодексу, з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею. 2. Уповноважена службова особа має право затримати особу, підозрювану у вчиненні кримінального проступку, лише у випадках:

	<p>1) якщо цю особу застали під час вчинення кримінального проступку або замаху на його вчинення;</p> <p>2) якщо безпосередньо після вчинення кримінального проступку очевидець, в тому числі потерпілий, або сукупність очевидних ознак на тілі, одязі чи місці події вказують на те, що саме ця особа вчинила кримінальний проступок.</p> <p>3. Строк затримання особи за підозрою у вчиненні кримінального проступку не може перевищувати трьох годин з моменту затримання, який визначається згідно з вимогами статті 209 цього Кодексу, за винятком випадків, коли:</p> <p>1) особа намагалася втекти;</p> <p>2) у особи відсутня реєстрація місця проживання;</p> <p>3) не встановлена особа підозрюваного.</p> <p>4. У випадках, передбачених пунктами 1–3 частини 3 цієї статті, строк затримання може становити 48 годин з моменту затримання, який визначається згідно з вимогами статті 209 цього Кодексу.</p> <p>5. Протягом трьох годин, а у випадках, передбачених пунктами 1–3 частини 3 цієї статті, протягом 48 годин, після затримання дізнавач, уповноважена службова особа:</p> <p>1) звільняє затриманого – якщо не підтвердилась підозра у вчиненні кримінального проступку, вичерпався встановлений законом строк затримання або затримання було здійснено з порушенням вимог, передбачених цим Кодексом;</p> <p>2) доставляє затриманого до слідчого судді з клопотанням про обрання йому запобіжного заходу у вигляді особистого зобов'язання або особистої поруки.</p>
<p>Стаття 300. Слідчі (розшукові) дії під час досудового розслідування кримінальних проступків</p>	<p>Стаття 300. Слідчі (розшукові) та негласні слідчі (розшукові) дії під час досудового розслідування кримінальних проступків</p>
<p>1. Для досудового розслідування кримінальних проступків дозволяється виконувати всі слідчі (розшукові) дії, передбачені</p>	<p>1. Для досудового розслідування кримінальних проступків дозволяється виконувати всі слідчі (розшукові) дії, передбачені</p>

цим Кодексом, окрім негласних слідчих (розшукових) дій.	цим Кодексом та негласні слідчі (розшукові) дії, передбачені частиною другою статті 264 та статтею 268 цього Кодексу.
відсутня	Стаття 300¹. Особливості складання повідомлення про підозру у вчиненні кримінального проступку
	1. Письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінального проступку складається прокурором або дізнавачем за погодженням з прокурором у випадках та в порядку, передбаченими цим Кодексом.
Стаття 301. Особливості закінчення досудового розслідування кримінальних проступків	Стаття 301. Особливості закінчення досудового розслідування кримінальних проступків
<p>1. Закінчення досудового розслідування кримінальних проступків здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.</p> <p>2. Слідчий зобов'язаний у найкоротший строк, але не пізніше двадцяти п'яти днів після повідомлення особі про підозру, подати на затвердження прокурору один із зазначених процесуальних документів:</p> <p>1) проект рішення про закриття кримінального провадження;</p> <p>2) проект клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності;</p> <p>3) обвинувальний акт, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру;</p> <p>4) клопотання про продовження строку досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом.</p> <p>У разі необхідності прокурор має право самостійно оформити процесуальні документи, передбачені частиною другою цієї статті.</p> <p>3. Прокурор зобов'язаний до спливу тридцятиденного терміну після повідомлення особі про підозру здійснити одну із зазначених дій:</p>	<p>1. Закінчення досудового розслідування кримінальних проступків здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.</p> <p>2. Дізнавач зобов'язаний у найкоротший строк, але не пізніше двадцяти п'яти днів після повідомлення особі про підозру, подати на затвердження прокурору один із зазначених процесуальних документів:</p> <p>1) клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності;</p> <p>2) обвинувальний акт, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру;</p> <p>3) клопотання про продовження строку дізнання з підстав, передбачених цим Кодексом.</p> <p>У разі необхідності прокурор має право самостійно оформити процесуальні документи, передбачені частиною другою цієї статті.</p> <p>3. Прокурор зобов'язаний до спливу тридцятиденного терміну після повідомлення особі про підозру здійснити одну із зазначених дій:</p>

<p>чених дій:</p> <p>1) прийняти рішення про закриття кримінального провадження;</p> <p>2) звернутися до суду з клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності;</p> <p>3) звернутися до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру;</p> <p>4) подати клопотання про продовження строку досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом.</p> <p>4. Відкриття матеріалів досудового розслідування іншій стороні здійснюється слідчим у порядку, передбаченому цим Кодексом.</p>	<p>1) прийняти рішення про закриття кримінального провадження;</p> <p>2) звернутися до суду з клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності;</p> <p>3) звернутися до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру;</p> <p>4) повернути кримінальне провадження дізнавачу із письмовими вказівками про проведення процесуальних дій;</p> <p>5) при встановленні ознак злочину направити кримінальне провадження для проведення досудового слідства.</p> <p>4. Відкриття матеріалів дізнання іншій стороні здійснюється дізнавачем у порядку, передбаченому цим Кодексом.</p>
<p>Стаття 302. Клопотання прокурора про розгляд обвинувального акта у спрощеному провадженні</p>	<p>Стаття 302. Клопотання прокурора про розгляд обвинувального акта щодо вчинення кримінального проступку у спрощеному провадженні</p>
<p>1. Встановивши під час досудового розслідування, що підозрюваний беззаперечно визнав свою винуватість, не оспорує встановлені досудовим розслідуванням обставини і згоден з розглядом обвинувального акта за його відсутності, а потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, не заперечують проти такого розгляду, прокурор має право надіслати до суду обвинувальний акт, в якому зазначає клопотання про його розгляд у спрощеному порядку без проведення судового розгляду в судовому засіданні.</p> <p>2. Слідчий, прокурор зобов'язаний роз'яснити підозрюваному, потерпілому, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, зміст встановлених досудовим розслідуванням обставин, а також те, що у разі надання згоди на розгляд обвинувального акта у спрощеному порядку вони будуть позбавлені права оскаржувати вирок в апеляційному порядку з підстав розгляду провадження за відсутності учасників судового провадження, недослідження доказів у судовому</p>	<p>1. Встановивши під час досудового розслідування, що підозрюваний беззаперечно визнав свою винуватість, не оспорує встановлені досудовим розслідуванням обставини і згоден з розглядом обвинувального акта за його відсутності, а потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, не заперечують проти такого розгляду, прокурор має право надіслати до суду обвинувальний акт, в якому зазначає клопотання про його розгляд у спрощеному порядку без проведення судового розгляду в судовому засіданні.</p> <p>2. Дізнавач, прокурор зобов'язаний роз'яснити підозрюваному, потерпілому, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, зміст встановлених досудовим розслідуванням обставин, а також те, що у разі надання згоди на розгляд обвинувального акта у спрощеному порядку вони будуть позбавлені права оскаржувати вирок в апеляційному порядку з підстав розгляду провадження за відсутності учасників судового провадження, недослідження доказів у судовому</p>

<p>засіданні або з метою оспорити встановлені досудовим розслідуванням обставини. Крім того, слідчий, прокурор зобов'язаний впевнитися у добровільності згоди підозрюваного, потерпілого та представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, на розгляд обвинувального акта у спрощеному провадженні.</p> <p>3. До обвинувального акта з клопотанням про його розгляд у спрощеному провадженні повинні бути додані:</p> <p>1) письмова заява підозрюваного, складена в присутності захисника, щодо беззаперечного визнання своєї винуватості, згоди із встановленими досудовим розслідуванням обставинами, ознайомлення з обмеженням права апеляційного оскарження згідно з частиною другою цієї статті та згоди з розглядом обвинувального акта у спрощеному провадженні;</p> <p>2) письмова заява потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, щодо згоди із встановленими досудовим розслідуванням обставинами, ознайомлення з обмеженням права апеляційного оскарження згідно з частиною другою цієї статті та згоди з розглядом обвинувального акта у спрощеному провадженні;</p> <p>3) матеріали досудового розслідування, у тому числі документи, які засвідчують беззаперечне визнання підозрюваним своєї винуватості.</p>	<p>засіданні або з метою оспорити встановлені досудовим розслідуванням обставини. Крім того, дізнавач, прокурор зобов'язаний впевнитися у добровільності згоди підозрюваного, потерпілого та представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, на розгляд обвинувального акта у спрощеному провадженні.</p> <p>3. До обвинувального акта з клопотанням про його розгляд у спрощеному провадженні повинні бути додані:</p> <p>1) письмова заява підозрюваного, складена в присутності захисника, щодо беззаперечного визнання своєї винуватості, згоди із встановленими досудовим розслідуванням обставинами, ознайомлення з обмеженням права апеляційного оскарження згідно з частиною другою цієї статті та згоди з розглядом обвинувального акта у спрощеному провадженні;</p> <p>2) письмова заява потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, щодо згоди із встановленими досудовим розслідуванням обставинами, ознайомлення з обмеженням права апеляційного оскарження згідно з частиною другою цієї статті та згоди з розглядом обвинувального акта у спрощеному провадженні;</p> <p>3) матеріали дізнання, у тому числі документи, які засвідчують беззаперечне визнання підозрюваним своєї винуватості.</p>
<p>Статтям 303. Рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, та право на оскарження</p>	<p>Стаття 303. Рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого або прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, та право на оскарження</p>
<p>1. На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:</p> <p>1) бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у неперверненні</p>	<p>1. На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого або прокурора:</p> <p>1) бездіяльність дізнавача, слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання за-</p>

тимчасово вилученого майна згідно з вимогами статті 169 цього Кодексу, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений цим Кодексом строк, – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, володільцем тимчасово вилученого майна;

2) рішення слідчого, прокурора про зупинення досудового розслідування – потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження;

3) рішення слідчого про закриття кримінального провадження – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником;

4) рішення прокурора про закриття кримінального провадження та/або провадження щодо юридичної особи – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження;

5) рішення прокурора, слідчого про відмову у визнанні потерпілим – особою, якій відмовлено у визнанні потерпілою;

6) рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора при застосуванні заходів безпеки – особами, до яких можуть бути застосовані заходи безпеки, передбачені законом;

7) рішення слідчого, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій – особою, якій відмовлено у задоволенні клопотання, її представником, законним представником чи захисником;

8) рішення слідчого, прокурора про зміну порядку досудового

яви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у не поверненні тимчасово вилученого майна згідно з вимогами статті 169 цього Кодексу, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений цим Кодексом строк, – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, володільцем тимчасово вилученого майна;

2) рішення **дізнавача**, слідчого, прокурора про зупинення досудового розслідування – потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження;

3) рішення **дізнавача**, слідчого про закриття кримінального провадження – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником;

4) рішення прокурора про закриття кримінального провадження та/або провадження щодо юридичної особи – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження;

5) рішення прокурора, слідчого, **дізнавача** про відмову у визнанні потерпілим – особою, якій відмовлено у визнанні потерпілою;

6) рішення, дії чи бездіяльність **дізнавача**, слідчого або прокурора при застосуванні заходів безпеки – особами, до яких можуть бути застосовані заходи безпеки, передбачені законом;

7) рішення **дізнавача**, слідчого, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій – особою, якій відмовлено у задоволенні клопотання, її представником, законним

<p>розслідування та продовження його згідно з правилами, передбаченими главою 39 цього Кодексу, – підозрюваним, його захисником чи законним представником, потерпілим, його представником чи законним представником.</p> <p>2. Скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314–316 цього Кодексу.</p> <p>3. Під час підготовчого судового засідання можуть бути оскаржені рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, передбачені пунктами 5 та 6 частини першої цієї статті.</p>	<p>представником чи захисником;</p> <p>8) рішення дізнавача, слідчого, прокурора про зміну порядку досудового розслідування та продовження його згідно з правилами, передбаченими главою 39 цього Кодексу, – підозрюваним, його захисником чи законним представником, потерпілим, його представником чи законним представником.</p> <p>2. Скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314–316 цього Кодексу.</p> <p>3. Під час підготовчого судового засідання можуть бути оскаржені рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого або прокурора, передбачені пунктами 5 та 6 частини першої цієї статті.</p>
<p>Стаття 304. Строк подання скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора, її повернення або відмова відкриття провадження</p>	<p>Стаття 304. Строк подання скарги на рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого чи прокурора, її повернення або відмова відкриття провадження</p>
<p>1. Скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора, передбачені частиною першою статті 303 цього Кодексу, можуть бути подані особою протягом десяти днів з моменту прийняття рішення, вчинення дії або бездіяльності. Якщо рішення слідчого чи прокурора оформлюється постановою, строк подання скарги починається з дня отримання особою її копії.</p>	<p>1. Скарги на рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого чи прокурора, передбачені частиною першою статті 303 цього Кодексу, можуть бути подані особою протягом десяти днів з моменту прийняття рішення, вчинення дії або бездіяльності. Якщо рішення дізнавача, слідчого чи прокурора оформлюється постановою, строк подання скарги починається з дня отримання особою її копії.</p>
<p>Стаття 305. Правові наслідки подання скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора під час досудового розслідування</p>	<p>Стаття 305. Правові наслідки подання скарги на рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого чи прокурора під час досудового розслідування</p>
<p>1. Подання скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора під час досудового розслідування не зупиняє виконання рішення чи дію слідчого, прокурора.</p> <p>2. Слідчий чи прокурор можуть самостійно скасувати рішення</p>	<p>1. Подання скарги на рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого чи прокурора під час досудового розслідування не зупиняє виконання рішення чи дію дізнавача, слідчого, прокурора.</p>

<p>ня, передбачені пунктами 1, 2, 5 і 6 частини першої статті 303 цього Кодексу, припинити дію чи бездіяльність, які оскаржуються, що тягне за собою закриття провадження за скаргою. Прокурор може самостійно скасувати рішення, що передбачене пунктом 3 частини першої статті 303 цього Кодексу і оскаржується в порядку, передбаченому частиною шостою статті 284 цього Кодексу, що тягне за собою закриття провадження за скаргою.</p>	<p>2. Дізнавач, слідчий чи прокурор можуть самостійно скасувати рішення, передбачені пунктами 1, 2, 5 і 6 частини першої статті 303 цього Кодексу, припинити дію чи бездіяльність, які оскаржуються, що тягне за собою закриття провадження за скаргою. Прокурор може самостійно скасувати рішення, що передбачене пунктом 3 частини першої статті 303 цього Кодексу і оскаржується в порядку, передбаченому частиною шостою статті 284 цього Кодексу, що тягне за собою закриття провадження за скаргою.</p>
<p>Стаття 306. Порядок розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора під час досудового розслідування</p>	<p>Стаття 306. Порядок розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого чи прокурора під час досудового розслідування</p>
<p>1. Скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора розглядаються слідчим суддею місцевого суду згідно з правилами судового розгляду, передбаченими статтями 318–380 цього Кодексу, з урахуванням положень цієї глави. 2. Скарги на рішення, дії чи бездіяльність під час досудового розслідування розглядаються не пізніше сімдесяти двох годин з моменту надходження відповідної скарги, крім скарг на рішення про закриття кримінального провадження, які розглядаються не пізніше п'яти днів з моменту надходження скарги. 3. Розгляд скарг на рішення, дії чи бездіяльність під час досудового розслідування здійснюється за обов'язкової участі особи, яка подала скаргу, чи її захисника, представника та слідчого чи прокурора, рішення, дії чи бездіяльність яких оскаржується. Відсутність слідчого чи прокурора не є перешкодою для розгляду скарги.</p>	<p>1. Скарги на рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого чи прокурора розглядаються слідчим суддею місцевого суду згідно з правилами судового розгляду, передбаченими статтями 318–380 цього Кодексу, з урахуванням положень цієї глави. 2. Скарги на рішення, дії чи бездіяльність під час досудового розслідування розглядаються не пізніше сімдесяти двох годин з моменту надходження відповідної скарги, крім скарг на рішення про закриття кримінального провадження, які розглядаються не пізніше п'яти днів з моменту надходження скарги. 3. Розгляд скарг на рішення, дії чи бездіяльність під час досудового розслідування здійснюється за обов'язкової участі особи, яка подала скаргу, чи її захисника, представника та слідчого чи прокурора, рішення, дії чи бездіяльність яких оскаржується. Відсутність дізнавача, слідчого чи прокурора не є перешкодою для розгляду скарги.</p>
<p>Стаття 307. Рішення слідчого судді за результатами розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора під час досудового розслідування</p>	<p>Стаття 307. Рішення слідчого судді за результатами розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого чи прокурора під час досудового розслідування</p>

<p>1. За результатами розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора постановляється ухвала згідно з правилами цього Кодексу.</p> <p>2. Ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дії чи бездіяльність під час досудового розслідування може бути про:</p> <p>1) скасування рішення слідчого чи прокурора;</p> <p>2) зобов'язання припинити дію;</p> <p>3) зобов'язання вчинити певну дію;</p> <p>4) відмову у задоволенні скарги.</p> <p>3. Ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дію чи бездіяльність слідчого чи прокурора не може бути оскаржена, окрім ухвали про відмову у задоволенні скарги на постанову про закриття кримінального провадження.</p>	<p>1. За результатами розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого чи прокурора постановляється ухвала згідно з правилами цього Кодексу.</p> <p>2. Ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дії чи бездіяльність під час досудового розслідування може бути про:</p> <p>1) скасування рішення дізнавача, слідчого чи прокурора;</p> <p>2) зобов'язання припинити дію;</p> <p>3) зобов'язання вчинити певну дію;</p> <p>4) відмову у задоволенні скарги.</p> <p>3. Ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дію чи бездіяльність дізнавача, слідчого чи прокурора не може бути оскаржена, окрім ухвали про відмову у задоволенні скарги на постанову про закриття кримінального провадження.</p>
<p>Стаття 311. Рішення, дії чи бездіяльність прокурора, які можуть оскаржуватися слідчим</p>	<p>Стаття 311. Рішення, дії чи бездіяльність прокурора, які можуть оскаржуватися дізнавачем, слідчим</p>
<p>1. Під час досудового розслідування слідчий, який здійснює розслідування певного кримінального правопорушення, має право оскаржувати будь-які рішення, дії чи бездіяльність прокурора, прийняті або вчинені у відповідному досудовому провадженні, крім випадків, передбачених цим Кодексом.</p>	<p>1. Під час досудового розслідування дізнавач, який здійснює досудове слідство певного кримінального правопорушення, має право оскаржувати будь-які рішення, дії чи бездіяльність прокурора, прийняті або вчинені у відповідному досудовому провадженні, крім випадків, передбачених цим Кодексом.</p>
<p>Стаття 312. Порядок оскарження рішень, дій чи бездіяльності прокурора</p>	<p>Стаття 312. Порядок оскарження рішень, дій чи бездіяльності прокурора</p>
<p>1. Скарга слідчого на рішення, дію чи бездіяльність прокурора повинна подаватися в письмовій формі не пізніше трьох днів з моменту прийняття або вчинення оскаржуваних рішення, дії чи бездіяльності.</p> <p>2. Скарга слідчого подається прокурору вищого рівня щодо прокурора, рішення, дії чи бездіяльність якого оскаржуються.</p>	<p>1. Скарга дізнавача, слідчого на рішення, дію чи бездіяльність прокурора повинна подаватися в письмовій формі не пізніше трьох днів з моменту прийняття або вчинення оскаржуваних рішення, дії чи бездіяльності.</p> <p>2. Скарга дізнавачем, слідчого подається прокурору вищого рівня щодо прокурора, рішення, дії чи бездіяльність якого</p>

<p>3. Оскарження слідчим рішень, дій чи бездіяльності прокурора не зупиняє їх виконання.</p>	<p>оскаржуються. 3. Оскарження дізнавачем, слідчим рішень, дій чи бездіяльності прокурора не зупиняє їх виконання.</p>
<p>Стаття 313. Порядок вирішення скарги на рішення, дії чи бездіяльність прокурора</p>	<p>Стаття 313. Порядок вирішення скарги на рішення, дії чи бездіяльність прокурора</p>
<p>1. Прокурор вищого рівня, до якого надійшла скарга на рішення, дію чи бездіяльність прокурора, зобов'язаний розглянути цю скаргу протягом трьох днів з моменту її надходження і надіслати своє рішення слідчому та прокурору, рішення, дія чи бездіяльність якого оскаржувалася.</p> <p>2. За наслідками розгляду скарги можуть бути прийняті рішення про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) залишення рішення чинним, визнання законними вчинених дії чи бездіяльності; 2) зміну рішення в частині; 3) скасування рішення і прийняття нового рішення, визнання незаконними вчинених дії чи бездіяльності і зобов'язання вчинити нову дію. <p>3. У разі скасування рішення або визнання незаконними вчиненої дії чи бездіяльності прокурор вищого рівня має право здійснити заміну одного прокурора на іншого з числа службових осіб органів прокуратури того самого рівня в досудовому провадженні, де було прийнято або вчинено незаконне рішення, дія чи бездіяльність.</p> <p>4. Рішення прокурора вищого рівня є остаточним і не підлягає оскарженню до суду, інших органів державної влади, їх посадових чи службових осіб.</p>	<p>1. Прокурор вищого рівня, до якого надійшла скарга на рішення, дію чи бездіяльність прокурора, зобов'язаний розглянути цю скаргу протягом трьох днів з моменту її надходження і надіслати своє рішення дізнавачу, слідчому та прокурору, рішення, дія чи бездіяльність якого оскаржувалася.</p> <p>2. За наслідками розгляду скарги можуть бути прийняті рішення про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) залишення рішення чинним, визнання законними вчинених дії чи бездіяльності; 2) зміну рішення в частині; 3) скасування рішення і прийняття нового рішення, визнання незаконними вчинених дії чи бездіяльності і зобов'язання вчинити нову дію. <p>3. У разі скасування рішення або визнання незаконними вчиненої дії чи бездіяльності прокурор вищого рівня має право здійснити заміну одного прокурора на іншого з числа службових осіб органів прокуратури того самого рівня в досудовому провадженні, де було прийнято або вчинено незаконне рішення, дія чи бездіяльність.</p> <p>4. Рішення прокурора вищого рівня є остаточним і не підлягає оскарженню до суду, інших органів державної влади, їх посадових чи службових осіб.</p>
<p>Стаття 314¹ Складання досудової доповіді</p>	<p>Стаття 314¹ Складання досудової доповіді</p>
<p>...</p> <p>2. Досудова доповідь складається щодо особи, обвинуваченої у вчиненні злочину невеликої або середньої тяжкості, або тя-</p>	<p>...</p> <p>2. Досудова доповідь складається щодо особи, обвинуваченої у вчиненні кримінального проступку, менш тяжкого або тяжкого</p>

<p>жкого злочину, нижня межа санкції якого не перевищує п'яти років позбавлення волі. Досудова доповідь щодо неповнолітнього обвинуваченого віком від 14 до 18 років складається незалежно від тяжкості вчиненого злочину, крім випадків, передбачених цим Кодексом.</p> <p>4. Досудова доповідь не складається:</p> <p>б) щодо особи, до якої застосовано умовно-дострокове звільнення від відбування покарання, проте вона вчинила новий злочин протягом невідбутої частини покарання;</p> <p>5. Досудова доповідь не може використовуватися у кримінальному провадженні як доказ винуватості обвинуваченого у вчиненні злочину.</p>	<p>злочину, нижня межа санкції якого не перевищує п'яти років позбавлення волі. Досудова доповідь щодо неповнолітнього обвинуваченого віком від 14 до 18 років складається незалежно від тяжкості вчиненого злочину, крім випадків, передбачених цим Кодексом.</p> <p>4. Досудова доповідь не складається:</p> <p>б) щодо особи, до якої застосовано умовно-дострокове звільнення від відбування покарання, проте вона вчинила нове кримінальне правопорушення протягом невідбутої частини покарання;</p> <p>5. Досудова доповідь не може використовуватися у кримінальному провадженні як доказ винуватості обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення.</p>
<p>Стаття 338. Зміна обвинувачення в суді</p>	<p>Стаття 338. Зміна обвинувачення в суді</p>
<p>5. У разі зміни ступеня тяжкості злочину з тяжкого чи особливо тяжкого на злочин, передбачений частиною другою статті 314¹ цього Кодексу, суд за власною ініціативою або за клопотанням осіб, передбачених частиною п'ятою статті 314 цього Кодексу, постановляє ухвалу про складання досудової доповіді із зазначенням строку її підготовки та відкладає судовий розгляд.</p>	<p>5. У разі зміни правової кваліфікації злочину з тяжкого чи особливо тяжкого на кримінальне правопорушення, за обвинуваченням у вчиненні якого, згідно частини другої статті 314¹ цього Кодексу, складається досудова доповідь, суд за власною ініціативою або за клопотанням осіб, передбачених частиною п'ятою статті 314 цього Кодексу, постановляє ухвалу про складання досудової доповіді із зазначенням строку її підготовки та відкладає судовий розгляд.</p>
<p>Стаття 381. Загальні положення спрощеного провадження щодо кримінальних проступків</p>	<p>Стаття 381. Загальні положення спрощеного провадження щодо кримінальних проступків</p>
<p>1. Суд за клопотанням прокурора або слідчого, погодженого з прокурором, має право розглянути обвинувальний акт щодо вчинення кримінального проступку без проведення судового розгляду в судовому засіданні за відсутності учасників судового провадження, якщо обвинувачений, що був представлений захисником, беззаперечно визнав свою винуватість, не оспорує встановлені досудовим розслідуванням обставини і згоден з розглядом обвинувального акта за його відсутності, а</p>	<p>1. Суд за клопотанням прокурора або дізнавача, погодженого з прокурором, має право розглянути обвинувальний акт щодо вчинення кримінального проступку без проведення судового розгляду в судовому засіданні за відсутності учасників судового провадження, якщо обвинувачений, що був представлений захисником, беззаперечно визнав свою винуватість, не оспорує встановлені досудовим розслідуванням обставини і згоден з розглядом обвинувального акта за його відсутності, а</p>

потерпілий не заперечує проти такого розгляду. ...	потерпілий не заперечує проти такого розгляду. ...
Стаття 459. Підстави для здійснення кримінального провадження за нововиявленими обставинами	Стаття 459. Підстави для здійснення кримінального провадження за нововиявленими обставинами
... 2. Нововиявленими обставинами визнаються: ... 2) зловживання слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду під час кримінального провадження;	... 2. Нововиявленими обставинами визнаються: ... 2) зловживання дізнавача , слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду під час кримінального провадження;
Стаття 463. Порядок подання заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами	Стаття 463. Порядок подання заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами
2. Заява про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами у разі вчинення суддею злочину, внаслідок якого ухвалено незаконне або необґрунтоване рішення, подається до суду тієї інстанції, суддею якого він був.	2. Заява про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами у разі вчинення суддею кримінального правопорушення , внаслідок якого ухвалено незаконне або необґрунтоване рішення, подається до суду тієї інстанції, суддею якого він був.
Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди	Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди
1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді). ... 3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення.	1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім дізнавача , слідчого, прокурора або судді). ... 3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, менш тяжких злочинів та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Укла-

<p>ня. Укладення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, не допускається.</p> <p>4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:</p> <p>1) кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості, тяжких злочинів;</p> <p>...</p> <p>7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.</p>	<p>дення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, не допускається.</p> <p>4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:</p> <p>1) кримінальних проступків, менш тяжких чи тяжких злочинів;</p> <p>...</p> <p>7. Дізнавач, слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.</p>
<p>Стаття 477. Поняття кримінального провадження у формі приватного обвинувачення</p>	<p>Стаття 477. Поняття кримінального провадження у формі приватного обвинувачення</p>
<p>1. Кримінальним провадженням у формі приватного обвинувачення є провадження, яке може бути розпочате слідчим, прокурором лише на підставі заяви потерпілого щодо кримінальних правопорушень, передбачених:</p> <p>2) частиною другою статті 122 (умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження за обтяжуючих обставин), частиною другою статті 126 (побої і мордування за обтяжуючих обставин, за виключенням випадків, якщо такі дії вчинені групою осіб), статтею 128 (необережне тяжке або середньої тяжкості тілесне ушкодження), частиною першою статті 130 (свідоме поставлення іншої особи в небезпеку зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби, що є небезпечною для життя людини), частиною першою статті 146 (незаконне позбавлення волі або викрадення людини без обтяжуючих обставин), частиною другою статті 152 (згвалтування, вчинене повторно або особою, яка раніше вчинила</p>	<p>1. Кримінальним провадженням у формі приватного обвинувачення є провадження, яке може бути розпочате дізнавачем, слідчим, прокурором лише на підставі заяви потерпілого щодо кримінальних правопорушень, передбачених:</p> <p>2) частиною другою статті 122 (умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження за обтяжуючих обставин), частиною другою статті 126 (побої і мордування за обтяжуючих обставин, за виключенням випадків, якщо такі дії вчинені групою осіб), статтею 128 (необережне тяжке або середньої тяжкості тілесне ушкодження), частиною першою статті 130 (свідоме поставлення іншої особи в небезпеку зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби, що є небезпечною для життя людини), частиною першою статті 146 (незаконне позбавлення волі або викрадення людини без обтяжуючих обставин), частиною другою статті 152 (згвалтування, вчинене повторно або особою, яка раніше вчинила</p>

<p>будь-який із злочинів, передбачених статтями 153–155 Кримінального кодексу України), частиною першою статті 153 (насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом), частиною першою статті 286 (порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами, без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 296 (хуліганство без обтяжуючих обставин), частиною другою статті 361 (несанкціоноване втручання в роботу електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку, за обтяжуючих обставин), частиною другою статті 362 (несанкціоновані дії з інформацією, яка оброблюється в електронно-обчислювальних машинах (комп'ютерах), автоматизованих системах, комп'ютерних мережах або зберігається на носіях такої інформації, вчинені особою, яка має право доступу до неї) Кримінального кодексу України – якщо вони вчинені чоловіком (дружиною) потерпілого;</p>	<p>будь-яке із кримінальних правопорушень, передбачене статтями 153–155 Кримінального кодексу України), частиною першою статті 153 (насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом), частиною першою статті 286 (порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами, без обтяжуючих обставин), частиною першою статті 296 (хуліганство без обтяжуючих обставин), частиною другою статті 361 (несанкціоноване втручання в роботу електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку, за обтяжуючих обставин), частиною другою статті 362 (несанкціоновані дії з інформацією, яка оброблюється в електронно-обчислювальних машинах (комп'ютерах), автоматизованих системах, комп'ютерних мережах або зберігається на носіях такої інформації, вчинені особою, яка має право доступу до неї) Кримінального кодексу України – якщо вони вчинені чоловіком (дружиною) потерпілого;</p>
<p>Стаття 478. Початок кримінального провадження у формі приватного обвинувачення</p>	<p>Стаття 478. Початок кримінального провадження у формі приватного обвинувачення</p>
<p>1. Потерпілий має право подати до слідчого, прокурора, іншої службової особи органу, уповноваженого на початок досудового розслідування, заяву про вчинення кримінального правопорушення протягом строку давності притягнення до кримінальної відповідальності за вчинення певного кримінального правопорушення.</p>	<p>1. Потерпілий має право подати до дізнавача, слідчого, прокурора, іншої службової особи органу, уповноваженого на початок досудового розслідування, заяву про вчинення кримінального правопорушення протягом строку давності притягнення до кримінальної відповідальності за вчинення певного кримінального правопорушення.</p>
<p>Стаття 484. Порядок кримінального провадження щодо неповнолітніх</p>	<p>Стаття 484. Порядок кримінального провадження щодо неповнолітніх</p>
<p>... 2. Кримінальне провадження щодо неповнолітньої особи, в тому числі, якщо кримінальне провадження здійснюється що-</p>	<p>... 2. Кримінальне провадження щодо неповнолітньої особи, в тому числі, якщо кримінальне провадження здійснюється що-</p>

<p>до декількох осіб, хоча б одна з яких є неповнолітньою, здійснюється слідчим, який спеціально уповноважений керівником органу досудового розслідування на здійснення досудових розслідувань щодо неповнолітніх. Під час кримінального провадження щодо неповнолітнього, в тому числі під час провадження щодо застосування примусових заходів виховного характеру, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд та всі інші особи, що беруть у ньому участь, зобов'язані здійснювати процесуальні дії в порядку, що найменше порушує звичайний уклад життя неповнолітнього та відповідає його віковим та психологічним особливостям, роз'яснювати суть процесуальних дій, рішень та їх значення, вислуховувати його аргументи при прийнятті процесуальних рішень та вживати всіх інших заходів, спрямованих на уникнення негативного впливу на неповнолітнього.</p>	<p>до декількох осіб, хоча б одна з яких є неповнолітньою, здійснюється дізнавачем, який спеціально уповноважений керівником підрозділу дізнання, або слідчим, який спеціально уповноважений керівником підрозділу досудового слідства на здійснення досудових розслідувань щодо неповнолітніх. Під час кримінального провадження щодо неповнолітнього, в тому числі під час провадження щодо застосування примусових заходів виховного характеру, дізнавач, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд та всі інші особи, що беруть у ньому участь, зобов'язані здійснювати процесуальні дії в порядку, що найменше порушує звичайний уклад життя неповнолітнього та відповідає його віковим та психологічним особливостям, роз'яснювати суть процесуальних дій, рішень та їх значення, вислуховувати його аргументи при прийнятті процесуальних рішень та вживати всіх інших заходів, спрямованих на уникнення негативного впливу на неповнолітнього.</p>
<p>Стаття 489. Порядок виклику неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого</p>	<p>Стаття 489. Порядок виклику неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого</p>
<p>1. Неповнолітній підозрюваний чи обвинувачений повідомляється або викликається слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом через його батьків або інших законних представників. Інший порядок допускається лише в разі, якщо це зумовлюється обставинами, встановленими під час кримінального провадження.</p>	<p>1. Неповнолітній підозрюваний чи обвинувачений повідомляється або викликається дізнавачем, слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом через його батьків або інших законних представників. Інший порядок допускається лише в разі, якщо це зумовлюється обставинами, встановленими під час кримінального провадження.</p>
<p>Стаття 491. Участь законного представника, педагога, психолога або лікаря в допиті неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого</p>	<p>Стаття 491. Участь законного представника, педагога, психолога або лікаря в допиті неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого</p>
<p>1. Якщо неповнолітній не досяг шістнадцятирічного віку або якщо неповнолітнього визнано розумово відсталим, на його допиті за рішенням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду або за клопотанням захисника забезпечується участь законно-</p>	<p>1. Якщо неповнолітній не досяг шістнадцятирічного віку або якщо неповнолітнього визнано розумово відсталим, на його допиті за рішенням дізнавача, слідчого, прокурора, слідчого судді, суду або за клопотанням захисника забезпечується</p>

<p>го представника, педагога чи психолога, а у разі необхідності – лікаря.</p> <p>2. До початку допиту законному представнику, педагогу, психологу або лікарю роз'яснюється їхнє право ставити запитання неповнолітньому підозрюваному чи обвинуваченому. Слідчий, прокурор вправі відвести поставлене запитання, але відведене запитання повинно бути занесено до протоколу.</p>	<p>участь законного представника, педагога чи психолога, а у разі необхідності – лікаря.</p> <p>2. До початку допиту законному представнику, педагогу, психологу або лікарю роз'яснюється їхнє право ставити запитання неповнолітньому підозрюваному чи обвинуваченому. Дізнавач, слідчий, прокурор вправі відвести поставлене запитання, але відведене запитання повинно бути занесено до протоколу.</p>
<p>Стаття 497. Порядок застосування до неповнолітнього обвинуваченого примусових заходів виховного характеру</p>	<p>Стаття 497. Порядок застосування до неповнолітнього обвинуваченого примусових заходів виховного характеру</p>
<p>1. Якщо під час досудового розслідування прокурор дійде висновку про можливість виправлення неповнолітнього, який обвинувачується у вчиненні вперше кримінального проступку, злочину невеликої тяжкості або необережного злочину середньої тяжкості без застосування кримінального покарання, він складає клопотання про застосування до неповнолітнього обвинуваченого примусових заходів виховного характеру і надсилає його до суду.</p>	<p>1. Якщо під час досудового розслідування прокурор дійде висновку про можливість виправлення неповнолітнього, який обвинувачується у вчиненні вперше кримінального проступку або необережного менш тяжкого злочину без застосування кримінального покарання, він складає клопотання про застосування до неповнолітнього обвинуваченого примусових заходів виховного характеру і надсилає його до суду.</p>
<p>Стаття 499. Досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру</p>	<p>Стаття 499. Досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру</p>
<p>1. Досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру здійснюється згідно з правилами, передбаченими цим Кодексом. Таке досудове розслідування здійснюється слідчим, який спеціально уповноважений керівником органу досудового розслідування на здійснення досудових розслідувань щодо неповнолітніх.</p> <p>...</p> <p>5. За відсутності підстав для закриття кримінального провадження прокурор затверджує складене слідчим або самостійно складає клопотання про застосування до неповнолітнього</p>	<p>1. Досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру здійснюється згідно з правилами, передбаченими цим Кодексом. Таке досудове розслідування здійснюється дізнавачем, який спеціально уповноважений керівником підрозділу дізнання, або слідчим, який спеціально уповноважений керівником підрозділу досудового слідства на здійснення досудових розслідувань щодо неповнолітніх.</p> <p>...</p> <p>5. За відсутності підстав для закриття кримінального провадження прокурор затверджує складене дізнавачем, слідчим</p>

<p>примусових заходів виховного характеру і надсилає його до суду в порядку, передбаченому цим Кодексом.</p>	<p>або самостійно складає клопотання про застосування до неповнолітнього примусових заходів виховного характеру і надсилає його до суду в порядку, передбаченому цим Кодексом.</p>
<p>Стаття 503. Підстави для здійснення кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру</p>	<p>Стаття 503. Підстави для здійснення кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру</p>
<p>...</p> <p>2. Якщо під час досудового розслідування будуть встановлені підстави для здійснення кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру, слідчий, прокурор виносить постанову про зміну порядку досудового розслідування і продовжує його згідно з правилами, передбаченими цією главою.</p>	<p>...</p> <p>2. Якщо під час досудового розслідування будуть встановлені підстави для здійснення кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру, дізнавач, слідчий, прокурор виносить постанову про зміну порядку досудового розслідування і продовжує його згідно з правилами, передбаченими цією главою.</p>
<p>Стаття 504. Порядок здійснення досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру та щодо обмежено осудних осіб</p>	<p>Стаття 504. Порядок здійснення досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру та щодо обмежено осудних осіб</p>
<p>1. Досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру здійснюється слідчим згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.</p> <p>2. Досудове розслідування щодо осіб, які підозрюються у вчиненні кримінального правопорушення у стані обмеженої осудності, здійснюється слідчим згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом. Суд, ухвалюючи вирок, може врахувати стан обмеженої осудності як підставу для застосування примусових заходів медичного характеру.</p>	<p>1. Досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру здійснюється дізнавачем, слідчим згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.</p> <p>2. Досудове розслідування щодо осіб, які підозрюються у вчиненні кримінального правопорушення у стані обмеженої осудності, здійснюється дізнавачем, слідчим згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом. Суд, ухвалюючи вирок, може врахувати стан обмеженої осудності як підставу для застосування примусових заходів медичного характеру.</p>
<p>Стаття 509. Психіатрична експертиза</p>	<p>Стаття 509. Психіатрична експертиза</p>
<p>1. Слідчий, прокурор зобов'язані залучити експерта (експертів) для проведення психіатричної експертизи у разі, якщо під</p>	<p>1. Дізнавач, слідчий, прокурор зобов'язані залучити експерта (експертів) для проведення психіатричної експертизи у разі,</p>

<p>час кримінального провадження будуть встановлені обставини, які дають підстави вважати, що особа під час вчинення суспільно небезпечного діяння була в неосудному або обмежено осудному стані або вчинила кримінальне правопорушення в осудному стані, але після його вчинення захворіла на психічну хворобу, яка позбавляє її можливості усвідомлювати свої дії або керувати ними. Такими обставинами, зокрема, є:</p> <p>...</p>	<p>якщо під час кримінального провадження будуть встановлені обставини, які дають підстави вважати, що особа під час вчинення суспільно небезпечного діяння була в неосудному або обмежено осудному стані або вчинила кримінальне правопорушення в осудному стані, але після його вчинення захворіла на психічну хворобу, яка позбавляє її можливості усвідомлювати свої дії або керувати ними. Такими обставинами, зокрема, є:</p> <p>...</p>
<p>Стаття 511. Закінчення досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру</p>	<p>Стаття 511. Закінчення досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру</p>
<p>...</p> <p>3. Прокурор затверджує складене слідчим або самостійно складає клопотання про застосування примусових заходів медичного характеру і надсилає його суду в порядку, передбаченому цим Кодексом.</p>	<p>...</p> <p>3. Прокурор затверджує складене дізнавачем, слідчим або самостійно складає клопотання про застосування примусових заходів медичного характеру і надсилає його суду в порядку, передбаченому цим Кодексом.</p>
<p>Стаття 523. Місце проведення досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених на території дипломатичних представництв, консульських установ, суден України</p>	<p>Стаття 523. Місце проведення досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених на території дипломатичних представництв, консульських установ, суден України</p>
<p>1. Досудове розслідування кримінального правопорушення, вчиненого на території дипломатичного представництва чи консульської установи України за кордоном, здійснюється слідчим органу досудового розслідування, юрисдикція якого поширюється на територію місцезнаходження центрального органу виконавчої влади у сфері закордонних справ України.</p> <p>2. Досудове розслідування кримінального правопорушення, вчиненого на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні, здійснюється слідчим органу досу-</p>	<p>1. Досудове розслідування кримінального правопорушення, вчиненого на території дипломатичного представництва чи консульської установи України за кордоном, здійснюється дізнавачем, слідчим органу досудового розслідування, юрисдикція якого поширюється на територію місцезнаходження центрального органу виконавчої влади у сфері закордонних справ України.</p> <p>2. Досудове розслідування кримінального правопорушення, вчиненого на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту,</p>

<p>дового розслідування, юрисдикція якого поширюється на територію місцезнаходження порту приписки.</p>	<p>розташованого в Україні, здійснюється дізнавачем, слідчим органу досудового розслідування, юрисдикція якого поширюється на територію місцезнаходження порту приписки.</p>
<p>Стаття 536. Відстрочка виконання вироку</p>	<p>Стаття 536. Відстрочка виконання вироку</p>
<p>1. Виконання вироку про засудження особи до виправних робіт, арешту, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців, позбавлення волі може бути відстрочено у разі: 2) вагітності засудженої або за наявності у неї малолітньої дитини – на час вагітності або до досягнення дитиною трьох років, якщо особу засуджено за злочин, що не є особливо тяжким;</p>	<p>1. Виконання вироку про засудження особи до виправних робіт, арешту, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців, позбавлення волі може бути відстрочено у разі: 2) вагітності засудженої або за наявності у неї малолітньої дитини – на час вагітності або до досягнення дитиною трьох років, якщо особу засуджено за кримінальне правопорушення, що не є особливо тяжким злочином;</p>
<p>Стаття 539. Порядок вирішення судом питань, пов'язаних із виконанням вироку</p>	<p>Стаття 539. Порядок вирішення судом питань, пов'язаних із виконанням вироку</p>
<p>7. У разі набрання законної сили ухвалою суду про відмову в задоволенні клопотання щодо умовно-дострокового звільнення засудженого від відбування покарання або заміну невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням розгляд повторного клопотання з цього самого питання щодо осіб, засуджених за тяжкі та особливо тяжкі злочини до позбавлення волі на строк не менше п'яти років, може мати місце не раніше як через рік з дня винесення ухвали суду про відмову, а щодо засуджених за інші злочини та неповнолітніх засуджених – не раніше як через шість місяців.</p>	<p>7. У разі набрання законної сили ухвалою суду про відмову в задоволенні клопотання щодо умовно-дострокового звільнення засудженого від відбування покарання або заміну невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням розгляд повторного клопотання з цього самого питання щодо осіб, засуджених за тяжкі та особливо тяжкі злочини до позбавлення волі на строк не менше п'яти років, може мати місце не раніше як через рік з дня винесення ухвали суду про відмову, а щодо засуджених за інші кримінальні правопорушення та неповнолітніх засуджених – не раніше як через шість місяців.</p>
<p>Стаття 541. Роз'яснення термінів</p>	<p>Стаття 541. Роз'яснення термінів</p>
<p>1. Терміни, що їх вжито в цьому розділі Кодексу, якщо немає окремих вказівок, мають таке значення: 3) перейняття кримінального провадження – здійснення компетентними органами однієї держави розслідування з метою</p>	<p>1. Терміни, що їх вжито в цьому розділі Кодексу, якщо немає окремих вказівок, мають таке значення: 3) перейняття кримінального провадження – здійснення компетентними органами однієї держави розслідування з метою</p>

<p>притягнення особи до кримінальної відповідальності за злочини, вчинені на території іншої держави, за її запитом; 8) екстрадиційна перевірка – діяльність визначених законом органів щодо встановлення та дослідження передбачених міжнародним договором України, іншими актами законодавства України обставин, що можуть перешкоджати видачі особи (екстрадиції), яка вчинила злочин; 10) тимчасовий арешт – взяття під варту особи, розшукуваної за вчинення злочину за межами України, на строк, визначений цим Кодексом або міжнародним договором України, до отримання запиту про видачу (екстрадицію);</p>	<p>притягнення особи до кримінальної відповідальності за кримінальні правопорушення, вчинені на території іншої держави, за її запитом; 8) екстрадиційна перевірка – діяльність визначених законом органів щодо встановлення та дослідження передбачених міжнародним договором України, іншими актами законодавства України обставин, що можуть перешкоджати видачі особи (екстрадиції), яка вчинила кримінальне правопорушення; 10) тимчасовий арешт – взяття під варту особи, розшукуваної за вчинення кримінального правопорушення за межами України, на строк, визначений цим Кодексом або міжнародним договором України, до отримання запиту про видачу (екстрадицію);</p>
<p>Стаття 551. Запит про міжнародну правову допомогу</p>	<p>Стаття 551. Запит про міжнародну правову допомогу</p>
<p>1. Суд, прокурор або слідчий за погодженням з прокурором надсилає до уповноваженого (центрального) органу України запит про міжнародну правову допомогу у кримінальному провадженні, яке він здійснює.</p>	<p>1. Суд, прокурор або слідчий, дознавач за погодженням з прокурором надсилає до уповноваженого (центрального) органу України запит про міжнародну правову допомогу у кримінальному провадженні, яке він здійснює.</p>
<p>Стаття 558. Порядок виконання запиту (доручення) про міжнародну правову допомогу на території України</p>	<p>Стаття 558. Порядок виконання запиту (доручення) про міжнародну правову допомогу на території України</p>
<p>... 3. Складені органом досудового розслідування, слідчим, прокурором або суддею документи для забезпечення виконання запиту про міжнародну правову допомогу підписуються зазначеними посадовими особами та скріплюються печаткою відповідного органу. Отримані за результатами виконання запиту від інших відомств, установ чи підприємств (незалежно від форми власності) документи повинні бути підписані їхніми керівниками та скріплені печаткою відповідного відомства, установи чи підприємства. Орган досудового розслідування або слідчий передає матеріали виконання запиту прокурору,</p>	<p>... 3. Складені дознавачем, слідчим, прокурором або суддею документи для забезпечення виконання запиту про міжнародну правову допомогу підписуються зазначеними посадовими особами та скріплюються печаткою відповідного органу. Отримані за результатами виконання запиту від інших відомств, установ чи підприємств (незалежно від форми власності) документи повинні бути підписані їхніми керівниками та скріплені печаткою відповідного відомства, установи чи підприємства. Слідчий або дознавач передає матеріали виконання запиту прокурору, який здійснює нагляд за додержанням за-</p>

<p>який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування, для перевірки повноти і законності проведених слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій.</p>	<p>конів під час проведення досудового розслідування, для перевірки повноти і законності проведених слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій.</p>
<p>Стаття 563. Присутність представників компетентних органів запитуючої держави</p>	<p>Стаття 563. Присутність представників компетентних органів запитуючої держави</p>
<p>...</p> <p>2. Особи, передбачені частиною першою цієї статті, мають право спостерігати за проведенням процесуальних дій та вносити зауваження та пропозиції щодо їх проведення, з дозволу слідчого, прокурора або суду ставити запитання, а також робити записи, у тому числі із застосуванням технічних засобів.</p>	<p>...</p> <p>2. Особи, передбачені частиною першою цієї статті, мають право спостерігати за проведенням процесуальних дій та вносити зауваження та пропозиції щодо їх проведення, з дозволу дізнавача, слідчого, прокурора або суду ставити запитання, а також робити записи, у тому числі із застосуванням технічних засобів.</p>
<p>Стаття 566. Виклик особи, яка перебуває за межами України</p>	<p>Стаття 566. Виклик особи, яка перебуває за межами України</p>
<p>2. Викликана особа не може бути притягнута до кримінальної відповідальності, затримана, стосовно неї не може бути обраний запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, до неї не можуть бути застосовані інші заходи забезпечення кримінального провадження чи обмеження її особистої свободи як з приводу кримінального правопорушення, яке є предметом цього кримінального провадження, так і за будь-яке інше кримінальне правопорушення, вчинене до перетинання державного кордону України (при в'їзді в Україну). Стосовно такої особи не може бути приведений до виконання вирок, ухвалений до перетину державного кордону України у зв'язку з викликом. Підозрюваний, обвинувачений або засуджений може бути затриманий, стосовно нього може бути застосований запобіжний захід або приведений до виконання вирок лише за злочин, зазначений у повістці.</p>	<p>2. Викликана особа не може бути притягнута до кримінальної відповідальності, затримана, стосовно неї не може бути обраний запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, до неї не можуть бути застосовані інші заходи забезпечення кримінального провадження чи обмеження її особистої свободи як з приводу кримінального правопорушення, яке є предметом цього кримінального провадження, так і за будь-яке інше кримінальне правопорушення, вчинене до перетинання державного кордону України (при в'їзді в Україну). Стосовно такої особи не може бути приведений до виконання вирок, ухвалений до перетину державного кордону України у зв'язку з викликом. Підозрюваний, обвинувачений або засуджений може бути затриманий, стосовно нього може бути застосований запобіжний захід або приведений до виконання вирок лише за кримінальне правопорушення, зазначене у повістці.</p>
<p>Стаття 564. Вручення документів</p>	<p>Стаття 564. Вручення документів</p>

<p>...</p> <p>2. Слідчий, прокурор або суд для виконання запиту компетентного органу іноземної держави про міжнародну правову допомогу викликає особу для вручення документів. Якщо особа не з'явилася без поважних причин, до неї може бути застосовано привід у порядку, передбаченому цим Кодексом.</p> <p>3. Орган досудового розслідування, слідчий, прокурор або суд складає протокол про вручення особі документів із зазначенням місця та дати їх вручення. Протокол підписується особою, якій вручено документи, з викладом її заяв або зауважень при отриманні документів. У випадках, передбачених міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, складається також окреме підтвердження, що підписується особою, яка отримала документи, та особою, яка здійснила їх вручення.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>2. Дізнавач, слідчий, прокурор або суд для виконання запиту компетентного органу іноземної держави про міжнародну правову допомогу викликає особу для вручення документів. Якщо особа не з'явилася без поважних причин, до неї може бути застосовано привід у порядку, передбаченому цим Кодексом.</p> <p>3. Дізнавач, слідчий, прокурор або суд складає протокол про вручення особі документів із зазначенням місця та дати їх вручення. Протокол підписується особою, якій вручено документи, з викладом її заяв або зауважень при отриманні документів. У випадках, передбачених міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, складається також окреме підтвердження, що підписується особою, яка отримала документи, та особою, яка здійснила їх вручення.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 568. Розшук, арешт і конфіскація майна</p>	<p>Стаття 568. Розшук, арешт і конфіскація майна</p>
<p>1. На підставі запиту про міжнародну правову допомогу відповідні органи України проводять передбачені цим Кодексом процесуальні дії, а також інші передбачені спеціальним законом дії з метою виявлення та арешту майна, грошей і цінностей, отриманих злочинним шляхом, а також майна, яке належить підозрюваному, обвинуваченому або засудженому особам.</p> <p>6. За клопотанням центрального органу України суд може прийняти рішення про передачу майна, конфіскованого згідно з пунктом 2 частини третьої цієї статті, а так само його грошового еквівалента:</p> <p>1) запитуючій стороні, яка прийняла рішення про конфіскацію для відшкодування потерпілим шкоди, завданої злочином;</p>	<p>1. На підставі запиту про міжнародну правову допомогу відповідні органи України проводять передбачені цим Кодексом процесуальні дії, а також інші передбачені спеціальним законом дії з метою виявлення та арешту майна, грошей і цінностей, одержаних внаслідок вчинення кримінального правопорушення, а також майна, яке належить підозрюваному, обвинуваченому або засудженому особам.</p> <p>6. За клопотанням центрального органу України суд може прийняти рішення про передачу майна, конфіскованого згідно з пунктом 2 частини третьої цієї статті, а так само його грошового еквівалента:</p> <p>1) запитуючій стороні, яка прийняла рішення про конфіскацію для відшкодування потерпілим шкоди, завданої кримінальним правопорушенням;</p>

<p>Стаття 598. Порядок кримінального провадження, що перейняте від іншої держави</p>	<p>Стаття 598. Порядок кримінального провадження, що перейняте від іншої держави</p>
<p>3. Слідчий, прокурор України після перейняття кримінального провадження мають право здійснювати будь-які передбачені цим Кодексом процесуальні дії.</p>	<p>3. Дізнавач, слідчий, прокурор України після перейняття кримінального провадження мають право здійснювати будь-які передбачені цим Кодексом процесуальні дії.</p>
<p>Стаття 599. Порядок і умови передання кримінального провадження компетентному органу іншої держави</p>	<p>Стаття 599. Порядок і умови передання кримінального провадження компетентному органу іншої держави</p>
<p>1. Клопотання слідчого, погоджене з прокурором, прокурора або суду про передання кримінального провадження компетентному органу іншої держави розглядаються уповноваженим (центральним) органом України протягом двадцяти днів з моменту надходження.</p> <p>...</p> <p>3. Слідчий, прокурор або суд на вимогу уповноваженого (центрального) органу України поновлює кримінальне провадження, продовжує – якщо це дозволяється цим Кодексом – строки розслідування або тримання під вартою з урахуванням часу, необхідного для перейняття його компетентним органом іноземної держави.</p>	<p>1. Клопотання дізнавача, слідчого, погоджене з прокурором, прокурора або суду про передання кримінального провадження компетентному органу іншої держави розглядаються уповноваженим (центральним) органом України протягом двадцяти днів з моменту надходження.</p> <p>...</p> <p>3. Дізнавач, слідчий, прокурор або суд на вимогу уповноваженого (центрального) органу України поновлює кримінальне провадження, продовжує – якщо це дозволяється цим Кодексом – строки розслідування або тримання під вартою з урахуванням часу, необхідного для перейняття його компетентним органом іноземної держави.</p>
<p>Стаття 603. Розгляд судом питання про виконання вироку суду іноземної держави</p>	<p>Стаття 603. Розгляд судом питання про виконання вироку суду іноземної держави</p>
<p>4. За результатами судового розгляду суд постановляє ухвалу:</p> <p>1) про виконання вироку суду іноземної держави повністю або частково. При цьому суд визначає, яка частина покарання може бути виконана в Україні, керуючись положеннями Кримінального кодексу України, що передбачають кримінальну відповідальність за злочин, у зв'язку з яким ухвалено вирок, та вирішує питання про застосування запобіжного заходу до набрання ухвалою законної сили;</p>	<p>4. За результатами судового розгляду суд постановляє ухвалу:</p> <p>1) про виконання вироку суду іноземної держави повністю або частково. При цьому суд визначає, яка частина покарання може бути виконана в Україні, керуючись положеннями Кримінального кодексу України, що передбачають кримінальну відповідальність за кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким ухвалено вирок, та вирішує питання про застосування запобіжного заходу до набрання ухвалою законної сили;</p>
<p>Пункт відсутній</p>	<p>Пункт 20-2 Розділ XI Перехідні положення</p>

	<p>До створення відповідних підрозділів дізнання, але не пізніше 01 січня 2019 року, повноваження керівника підрозділу дізнання можуть виконуватися керівником підрозділу досудового слідства, а повноваження дізнавачів – слідчими.</p>
--	--